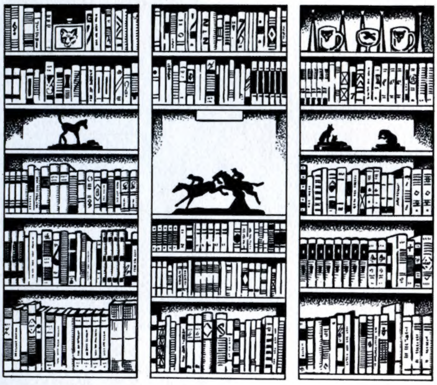

EX LIBRIS
ORIC AND NATICA BATES
H·F·GARRETT·1914

Ex Libris

JOHN AND MARTHA DANIELS

ΟΠΠΙΑΝΟΥ
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ
ΚΑΙ
ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ

OPPIANI
CYNEGETICA
ET
HALIEUTICA

AD FIDEM LIBRORUM SCRIPTORUM

EMENDAVIT

IOANNES GOTTLOB SCHNEIDER

SAXO

ACCEDUNT VERSIONES LATINAE METRICA ET PROSAICA PLURIMA ANECDOTA ET INDEX GRAECITATIS.

LIPSIAE

APUD IOA. AUG. GOTTL. WEIGEL

MDCCCXIII.

IMPRESSIT BENEDICTUS GOTTHILF TEUBNER.

VIRO

NOBILISSIMO DOCTISSIMO

HENRICO FRIDERICO DE DIEZ

ANTEA FRIDERICI II. REGIS AD TURCARUM IMPERATOREM LEGATO

NUNC IN BEATISSIMO OTIO MUSIS ET ORIENTALIUM LITTERARUM STUDIIS OPERANTI

OPELLAM HANC GRATI ANIMI TESTEM

D. D. D.

EDITOR.

VIR ERUDITISSIME,

Diu gestiit in publicam prodire lucem hic pietatis meae testis, Tibique coram significare sensus animi grati, quibus incensus ab eo usque tempore Te non solum colui, quod faciunt, qui eruditionem Tuam cognitam habent, omnes, sed etiam amavi, quo me variis benevolentiae Tuae documentis beasti. Reddo tandem Tibi, quod jam diu Tibi debui, Oppianum novis curis Tuo praecipue e libro emendatum. Tu vero, Vir eruditissime, macte Tua virtute esto, diuque incolumis fruere felicitate ista, quam ipse Tibi solus, adjuvante Deo, ingenio animoque parasti. Unus enim amicorum meorum, quos habui, et virorum doctorum, quos equidem novi, viam reperisse mihi videris, qua licet aspirare ad perfectam homini felicitatem, animoque a

vanis curis requiescere, sibique et litteris vivere. Proposuisti patriae nostrae civibus litteratis exemplum pietatis cum eruditione, liberalitate atque humanitate conjunctae, quod utinam beatiores inprimis imitari velint, ut nomen suum patriae simul amori atque immortalitati commendent; quod ut hucusque Tu fecisti, ut facere pergas, non est, quod Te rogem. Sed illud ab humanitate Tua expetere non desistam, ut porro etiam benevolentia Tua mihi frui liceat. Dabam Vratislaviae Idibus Octobribus anni 1812.

Joannes Gottlob Schneider.

PRAEFATIO.

Pauca sunt, quae de hac nostra editione dicenda habeo. Codicum fidem praecipue in verbis poetae constituendis secutus sum, praeterquam ubi verba manifesto vitiosa medicinam flagitabant. Quod aliter olim factum in editione Argentoratensi anni 1776, in qua Cynegetica Brunckius, in cuius tum Argentorati vivebam consortio, corrigenda et describenda sibi sumserat. Accessit altera Argentoratensis anni 1786 auctore Iac. Nic. Belin de Ballu, cuius tantum prius volumen Cynegetica tenens publicatum prostat. Praeter Codicem alterum Parisiensem littera B notatum is adhibuit varietatem scripturae e Codice scripto Vaticano et Veneto excerptam. Veneti lectiones a Santenio communicatas habuit; igitur easdem, quae cum supellectile omni litteraria librorum manuscriptorum transierunt in possessionem viri nobilissimi, doctissimi, litterarumque inprimis orientalium scientissimi, legati olim Regii apud Turcarum imperatorem, DE DIEZ, a quo communicatum liberalissime librum tractavi, et didici, multo accuratius varietatem scripturae ibi excerptam extare, quum in annotatione Galli, qui lectiones aliquot plane egregias omisit. In Halieuticis Codicis Mosquensis varietatem excerptam a Celeb. MATTHAEI adhibui, quam is mihi olim dono dederat. His igitur novis subsidiis, et si quid iudicium aetate et tot annorum lectione atque exercitatione continua maturatum auxilii attulit, in emendandis his carminibus usus sum ita, ut satis nunc utrumque carmen emendatum pronunciare audeam.

De auctore et olim dubitavi, et nunc quae satis longi

temporis usus et repetita pluries lectio me docuerit, addere non erubesco. Duo inprimis fuerunt argumenta, ex ipso carmine utroque excerpta, quae me olim in eam deduxerant sententiam, ut auctorem Cynegeticorum a parente Halieuticorum diversum fuisse censerem. Oppianum nempe vulgo faciunt Cilicem, ex urbe Anazarbo vel Coryco oriundum, eidemque utrumque carmen adscribunt. Sane Athenaeus Halieuticorum poetam Oppianum Cilicem vocat; atque ipse poeta Halieut. libri tertii versu 205 seqq. hanc narrationem confirmat. Plures deinde scriptores Oppiani Cilicis auctoritatem et patriam cum Cynegeticis communicaverunt, quorum nomina hic ponere non est necesse. Atqui scriptor ipse huius carminis duobus in locis patriam diversam indicavit. Prior est libri 2 versu 125 — 128, ubi Orontes intra montes conclusus atque exundans in campis circa urbem Syriae Apameam, etiam Pellam et Chersonesum vocatam, describitur: *αὐτὸς δ' ἐν μεσάτοισιν ἐπαίγιζεν* (*ἐπαιγίζων* vulgatum tuetur postremus Editor) *πεδίοισιν, αἰὲν ἀεξόμενος καὶ τείχεος ἐγγὺς ὁδεύων, χέρσον ὁμȣ̃ καὶ νῆσον, ἐμὴν πόλιν, ὕδατι χεῦεν.* (vulgo *χεύων.*) Vides igitur, verbis disertissimis Apameam patriam urbem auctoris carminis indicari. Alter est eiusdem libri versu 156, 157, ubi, postquam Memnonis templum in vicinia Apameae celebraverat, pergit: *ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ κόσμον ἀείσομεν εὐρέα κάλλη πάτρης ἡμετέρης ἐρατῇ Πιμπληΐδι μολπῇ.* Atque hoc argumentum mihi et olim tam firmum visum est, et nunc videtur, ut nulla plane ratione vel everti vel eludi posse videatur. Fuit tamen Gallus, idem qui postremo Cynegetica cum annotatione publicavit, qui vulgarem opinionem defendendam nostramque refellendam susciperet. Quae quam feliciter illi cesserit opera, paucis nunc videamus. Ad lo-

cum carminis priorem ita respondit in Praefatione p. XV. *Hic versus, quo nititur praeclarum istud inventum, corruptus est, et vitio scripturae laborat, quod cuivis legenti manifestum erit. — Attamen quis ei dixerit, in mendo verbum χεύων potius quam aliud cubare? ego vero multum absum, quin cum Schneidero sentiam: illa sola vox mendosa est, quae omnium scriptorum de Oppiano testimonio contradicit, novamque atque inauditam poetae creat patriam, et vox illa est ἐμὴν, cuius loco Oppianus scripserat ἔβη, sic:*

χέρσον ὁμῶ καὶ νῆσον ἔβη πόλιν ὕδατι χεύων·

in urbem ruebat, quae simul et continens est et insula, eam undis immergens. Tum similitudinem inter litteras β et μ in libris scriptis urget; deinde structuram ἔβη πόλιν exemplis firmat; denique addit: *Critici vero qui in provincia edendi Oppiani Schneiderum antecesserunt, prudenter rem obscuram tacere maluerunt, quam ex verbo corrupto opinionem excitare tot scriptorum auctoritati ipsique veritati repugnantem. Itaque Schneideri opinio est error ex errore natus, prioreque sublato alter evanescit.* Utinam vero sublatus esset error, saltem demonstratus. Equidem judicium ad sensum communem lectorum defero; itaque graeca verba diligentissime e nova scriptura interpretari conabor: *ipse vero* (Orontes fluvius) *mediis in campis ruebat,* (*ruens* vulgo) *semper crescens et prope moenia accedens Chersonesum* (verbum e verbo latine dices *ad continentem et insulam*) *ivit, urbem aquis* (*inundans* vulgo) *inundabat.* Ridiculam tautologiam vel potius balbutiem poetae vides, quam impegit Gallus amasio suo, cuius patriam Ciliciam tueri volebat. Eiusmodi remedio usus argumenti nostri vim omnem elusisse sibi visus est! Veniamus nunc ad alterum locum

Alius est, inquit, *in eodem libro locus, qui a librariis turbatus errori facilem ansam praebuit; sed cui facillima est medicina. — cuius loco scribi debuit* πάτρης ὑμετέρης, *Iuliae scilicet et eius filii Antonini Bassiani. Uterque enim e Syria ortum ducebat, non vero Oppianus. Nisi tamen et ad Ciliciam proximam Syriae pertineat quoque Memnonis luctus, quem et in Aegypto celebratum fuisse accepimus.* Postrema verba equidem quo pertineant non intelligo; neque nunc res suspicionibus agitur. Patria verbis disertis nominatur Apamea; cuius, poetae an alius, hoc est in quaestione, si quidem scripturam vulgatam deseris. Substituit Gallus ὑμετέρης, quae mutatio et per se habet aliquid insolens, propterea, quod poeta neminem hic appellat, sed initio primi libri solum Antoninum alloquitur, quem Gallus cum Scaligero Caracallam, Severi filium, esse putat, eique, patre jam mortuo, carmen oblatum fuisse persuadere nobis conatur. Quid igitur agunt hic Iulia et Antoninus Bassianus, eius filius? Hos non alloquitur poeta, sed Antoninum Caracallam. Huius igitur patria, non Syria universa, sed Apamea urbs demonstranda erat. Quod efficere non potuit, nec quisquam unquam alius efficiet.

Argumentum hoc prius meum affirmare conatus eram loco Athenaei libri 1. p. 13. ubi Oppianum nominat τὸν ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν γενόμενον Ὀππιανὸν Κίλικα, i. e. *Oppianum Cilicem, qui paulo ante nos fuit.* Comparaveram cum eo alterum libri 12. p. 537. ubi Commodus imperator nominatur ὁ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος, i. e. *nostrae aetatis imperator Romanus Commodus.* Quid hic contra Gallus? Is p. XII. ita: *Verba* ὁ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος *satis designant, jam defuncto Commodo Athenaeum haec scripsisse: non enim de vivente dicitur* ὁ καθ' ἡμᾶς

Ego vero affirmo etiam nunc, Athenaei, scriptoris Dipnosophistarum, aetatem incidisse in tempora Commodi, imperatoris Romani; ipse enim testatur, se Romae vidisse Commodum aurigantem cum clava et leonina Herculis: εἰ καὶ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων παρακείμενον εἶχε τὸ Ἡράκλειον ῥόπαλον. Unde sane apparet, ista scripta fuisse, cum Commodus vita jam excessisset. Sed falsum est, quod posuit Gallus, ὁ καθ' ἡμᾶς de vivente non dici. Multo minus profecto de mortuo dicitur. Sed omnino, si verum dicere libet, ὁ καθ' ἡμᾶς dicitur ille, qui nostra aetate aut fuit aut adhuc est. Locus enim quisque et verba singula addita tempus aut praesens aut praeteritum definiunt. Sed veniamus nunc ad locum alterum, ubi Oppianus Cilix, Halieuticorum auctor, dicitur ὁ ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν γενόμενος, i. e. *qui paulo aetatem nostram antecessit.* Hoc argumento constrictus Gallus miro se modo explicare conatus est. Primum docet lectorem, primi libri nos Epitomen tantum habere ab anonymo scriptore factam; igitur non Athenaei, sed Epitomatoris auctoritatem memorandam a me fuisse censet. Deinde ita pergit: *Praeterea nonne manifestum est ex ipso loco, qui continet halieuticographon enumerationem, haec verba, ad phraseos finem apposita, ab epitomes scriptore addita esse. Ille quidem rem lectori opportunam facere existimabat, si Athenaeum locupletaret, imprudens, qui non providebat venturam fore quindecim post secula diem, quo Germanus — ista verba ipsi Athenaeo tribueret, et ex illis colligeret ante Athenaeum vixisse et scripsisse Oppianum.* Postea quaerit, quidni Athenaeus, si Oppianum cognitum habuisset, ex eius carmine excerpta posuerit loca, praecipue libro septimo, ubi plurima de piscibus loca excerpta

e poetis extant? Denique addit haec: *Plura dicam. Etiamsi re vera Athenaei haec verba essent, nihil aliud denotarent, nisi quod Athenaeus suum opus scripserit imperante Caracalla, nuperrime mortuo Oppiano. Et haec est doctissimorum virorum opinio, Ger. Vossii et Fabricii.* Aequum est, ut responsionem exordiar ab ea scriptura, quam tanquam veram agnoscere hic Gallus simulat, atque ad sententiam suam trahere conatur. Miror hic acumen viri docti, qui in altero Athenaei loco **τὸν καθ' ἡμᾶς Κόμμοδον** de vivente Commodo accipi posse pernegat, hoc vero in loco verba **τὸν ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν γενόμενον Ὀππιανὸν** argumento esse ait, haec ipsa scripta esse imperante Caracalla, nuperrime mortuo Oppiano. Nemo facile alius aliud quid indicari hic quam aetatem Athenaei comparatam cum aetate Oppiani sibi persuadebit. Igitur si **ὁ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος** designat aetatem Athenaei cum aetate Commodi congruentem, contra **ὁ πρὸ ἡμῶν γενόμενος Ὀππιανὸς** debet indicare aetatem Oppiani antecedentem aetatem Athenaei.

At negat vir doctus, verba esse ab ipso Athenaeo profecta; potius ab Epitomatore addita esse contendit. Cur? quia ipse interpretationi suae vulgatae scripturae fidem derogasse videtur. Quo vero argumento convincere additamentum alienum conatur? *Nonne*, inquit, *manifestum est ex ipso loco, qui continet halieuticographon enumerationem, haec verba ad phraseos finem apposita, ab epitomes scriptore addita esse.* Quaero, quo signo manifestum est? Tacet homo; tripodi insidet, oracula fundit; interpretem et prophetam alibi quaeramus. Saltem memorasset exemplum aliquod similis fraudis ab isto homine, Epitomae auctore, commissae! Plurima equidem ab eo omissa et suppressa scio; nihil contra additum

nec ipse memini reperire, nec ab alio memoratum vidi. Eandem ob causam Galli opinionem repudiavit nuperus Athenaei editor p. 117. sed is tuetur antiquam de aetate Athenaei opinionem, atque adeo hunc ipsum locum patrocinari ei censet. Addit aetatis notam de morte Ulpiani libro 15. p. 686. memoratam, quem is eundem facit cum Domitio Ulpiano, Iurisconsulto, Severo imperatori grato, atque occisum anno 228. post C. N. memorat (p. 19.). Cui morti an bene conveniat vox illa *ἀπέθανε εὐτυχῶς*, videat ipse vir doctus. Equidem in tota ista disputatione nihil allatum video, quod persuadere lectori possit, Ulpianum istum Iurisconsultum eundem esse cum Ulpiano grammatico et ridiculo vocabulorum venatore atque aestimatore.

Halieutica Oppianus Antonino dedicavit, quem Antoninum Caracallam duce Scaligero interpretantur viri docti, cui, vivo adhuc Severo patre, oblatum carmen arguunt e libri 2. versu 682. *ἐξ οὗ μοι κραίνουσι, μέγαν θρόνον ἐμβεβαῶτες ἄμφω, θεσπέσιός τε πατὴρ καὶ φαίδιμος ὄρπηξ.* Clarius argumentum est libri 1. versu 66. *σοί τε, μάκαρ, καὶ παιδὶ μεγαυχέϊ πώεα θήρης.* Sed libri 4. versu 4. aperte Antoninum cum filio alloquitur: *ἀλλὰ σύ μοι, κάρτιστε πολισσούχων βασιλήων, αὐτός τ᾽ Ἀντωνῖνε καὶ υἱέος ἠγάθεον κῆρ, πρόφρονες εἰσαΐοιτε.* Iterum duos imperatores alloquitur libri 5. versu 44. Cynegetica contra Caracallae, mortuo patre Severo, dedicata statuunt. Antoninum Severi et Domnae filium appellat auctor initio carminis. Severum iterum nominat libri 4. versu 20. *ἱμείρων τάδε πάντα Σευήρου Διὸς υἱῷ ἀείδειν*, ubi ante *Σευήρῳ* legebatur. Itaque etiam ibi Antoninum alloquitur. De morte patris nihil argui potest ex ipso carmine; contra versus 10. et 11. *τῷ ῥα πατὴρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσι, δῶκεν ἔχειν πᾶσαν τραφερήν, πᾶσαν δὲ καὶ ὑγρήν,*

possint argumento esse videri, cum filio imperium fuisse communicatum. Sed omitto hanc disputationem, quae de ordine carminum et tempore vix aliquid certi constitui posse videtur. Teneo enim post illud prius argumentum alterum, quod nemo facile mihi eripiet, et facile approbabit, qui graeci sermonis peritus elegantiarum poeticarum sensum acutum et verum habet. Scilicet carmen de piscatione, elegans et concinnum et satis puro sermone conscriptum, non potuit ab eodem illo juvene, qui aetatem annorum triginta tantum attigisse dicitur, proficisci, qui postea dicitur carmen de venatione conscriptum Caracallae obtulisse, durum, inconcinnum, forma tota incompositum, et saepissime ab ingenio, usu et analogia graeci sermonis abhorrens. Atque etiamsi sumas, id quod viri docti non concedunt, carmen de venatione prius scriptum fuisse, tamen est vix credibile, in eodem juvenili ingenio subito tantam esse mutationem factam, ut sermoni semibarbaro et judicio ab omni elegantia sensuque veri remoto dictio satis pura et elegans cum judicio limato sensuque pulcri et veri satis acri, ut in juvene, succederet. Neque enim hic primus fuit ingenii conatus, sed antea scripserat bellum a Severo contra Parthos gestum captamque Ctesiphontem. Ipse de hac re libri 1. versu 31. *ἐφρασάμην Πάρθων τε δύας καὶ Κτησιφόντα,* testatur, qui versus simul graece balbutientis poetae specimen exhibet. Quanquam enim olim haec verba usum poetarum antiquiorum secutus aliter sum interpretatus, verbum *ἐφρασάμην novi* vertens, nunc tamen video minime ab usu huius scriptoris peculiari recedendum esse, qui forma verbi eadem pluries utitur, ubi *φράζειν* ponendum erat. Gallus autem, qui scriptum tale carmen ab Oppiano, nescio qua de causa, pernegat, alia ratione mentionem

eius ex hoc loco abolere conatus est, quam graece scientibus nunquam approbabit. Sumsit enim omissam particulam ἄν; itaque posuit in Turnebiana versione: *Dixissem Parthorumque clades et Ctesiphontem* (*captam*). Exemplum addit Theocriti II, 128. quod ab eo inspectum vix credo, sed alicunde arreptum puto. Facit enim minime ad argumentum, et frustra positum est. Deinde quaeri potest, quid sit, cur mentionem carminis antea de bello Parthico scripti omnino delere sategerit Gallus, cum notitiam carminis Dionysiaci antea scripti traditam in versu 27. abolere non tentaverit. Ipse poeta ait: *δηθάκις ἀμφεχόρευσα Θυωναίῳ Διονύσῳ:* quae Turnebus vertit: *Persaepe duxi choreas Thyonaeo Libero patri.* Annotatio vero Galli ad hunc locum habet: *Fortasse ex hoc Oppiani loco colligere possumus, illum in prima juventute poemata scripsisse dithyrambica.* Quidni colligamus id, quod scriptor ipse verbis satis disertis professus est? nisi fortasse utendum censebat etiam hic remedio suo Gallus, et particulam ἄν omissam statuendum; quo facto sensus hic existet: *Saepe duxissem choreas Thyonaeo Baccho.* Sed omitto tandem hanc disputationem, et judicium omne de hac controversia lectorum graece doctorum intelligentiae permitto, demonstrasse contentus, aliam a scriptore Cynegeticorum patriam nominari, quam ab auctore Halieuticorum: quem quidem dissensum tollere frustra Gallus conatus est. Potuisset quidem is uti etiam hac excusatione, quam plura exempla graecae et romanae historiae suggerebant, fuisse Oppianum ab Apameensibus jure civitatis ob meritum nescio quod insigne donatum. Sed statim occurrit ingenium utriusque poetae plane diversum, et sermonis usus discrepans, quae demonstrationem istam omnino excludunt.

Ita etiam facile lector ipse statuet, quid sentiendum sit de significatione illa, quam libri primi versus 77—80. continent, ubi poeta Nereum et Amphitriten deprecari videtur, quod omissa piscatione convertatur ad venationem canendam: *δὴ γὰρ ἐπιστροφάδην με φίλαι καλέουσιν ἀοιδαὶ, δαίμοσι θηροφόνοισι παλίντροπος ἔρχομ' ἀείσων.* Non dicam equidem, fraudem poetae in hoc loco versatam fuisse, ut carmen de piscatione antea a se scriptum simularet, atque ita in alienae laudis possessionem irreperet; sed possumus totum locum ita etiam leniore interpretatione explicare, ut poeta dicat, se in venatione describenda succedere velle poetae illi, qui ante eum piscandi rationem versibus explicuerat. Omnino vero carmen de venatione altero de piscatione posterius hoc etiam ipsius poetae diserto testimonio confirmatur.

Scribebam Francofurti ad Viadrum Calendis Martiis anni 1811.

OPPIANI
DE VENATIONE
LIBRI IV.

CARMINE LATINO
REDDITI
A
DAVIDE PEIFERO I. C.
ANNO M. D. LV.

OPPIANI
DE VENATIONE
LIBER PRIMVS.

Totius o felix, o culmen nobile terrae,
Dulce iubar forti praestantum Marte Quiritum,
Ausonii suaue et magnum Iouis incrementum,
Antonine, tibi cano: quem bene nupta beato
Felicem pulcro formosa puerpera partu,
Ipsa Venus Syriae et Phoebe nunquam indiga lucis
Ingens ingenti produxit Domna Seuero,
Vt nihil inferior magni sit stirpe Tonantis:
Pace tamen vestra loquor hoc: ignoscite Diui
Clementes, Titan, Phaëthon, et pulcer Apollo.
Cui genitor magno manuum sudore paratas
Subdidit et terras, et totum subdidit aequor.
Diues enim tellus virides tibi parturit herbas:
Mitia squamigeras tibi pascunt aequora gentes:
Quin et ab Oceano tibi singula flumina currunt:
Laetaque ridenti tibi lumine nascitur Eos.
Ipse etiam docili cupio tibi promere versu
Consilia, et pulcris aptas venatibus artes.

Hoc me Calliope iubet: hoc iubet ipsa Diana.
Qua fas est tenus, audiui coelestia verba,
Respondique Deae: quae sic prior ora resoluit.
Surge age dumosas mecum ingrediare salebras:
Ibimus ignotum per iter: qua nulla priorum
Praevia se nobis pandunt vestigia vatum.
Non iam montiuagi volo te Trieterica Bacchi,
Aoniumue choros Asopi dicere ad amnem.
Mitto nocturnos, quia mandas, dicere thyrsos:
Saepe Thyonaei duxi prius Orgia patris.
Nec genus Heroum, nautas nec dixeris Argus,
Nec cane terricolae turbas et praelia gentis.
Non graue Martis opus, tristissima bella, nec atras
Parthorum caedes, nec Ctesiphonta retexam.
Damnosas taceas pugnas, cestumque relinque,
Odi spumigenae ludibria friuola Diuae.
Innuptam armipotens te nouimus esse Diana.
Venantum mihi bella refer, caedesque ferarum,
Pande canum genus, et varium discrimen equorum,
Consilia, et pulcras lucrosae indaginis artes:
Dic mihi, dic odium, dic foedera blanda ferarum,
Dic thalamos laetae iuga per montana Cytherae,
Quosque ferae partus absque obstetricibus edunt.
Haec mandata dedit mihi summi filia patris:
Audiui: versuque haud mollia iussa capesso:
Speratam tangant vtinam mea carmina metam.
At tu per totum qui regnas, Solis ab ortu,
Oceanum, laeta testatus fronte fauorem,
Vrbibus, et terrae, venatricique Thaliae,
Auspicio placidam felici porrige dextram.
A superis homini triplex venatio cessit:
Vna fit in terris: fit in aëris altera tractu:

Tertia coerulei maris exercetur in vndis.
Sed labor est impar: neque sunt aequalia, si quis
Eleuet horrentes rapiens ex gurgite pisces:
Atque alius volucres blandae dulcedine vocis
Aëre sublimes delabi cogat: et ille
Excelsas pecorum grassetur caede per alpes.
Sed neque piscator vana est tibi praeda, nec auceps.
Gratior ambobus venit emta labore voluptas.
Nec tamen hic labor est, neque sunt haec bella cruenta:
Littoreis tantum scopulis piscator adhaeret,
Incuruosque tenet calamos, hamumque cruentum:
Nec modica illius pertentant gaudia pectus,
Aequoreum quando, transfixo gutture, piscem
Horrentem atque altos dantem super aequore saltus
Abripit, et magno tollit per inania gyro.
Aucupis est etiam suauis labor: ille nec ensem,
Nec falcem solet ad praedam portare, nec hastam:
Quin imo loca dum nemorosa perambulat, illi
It comes accipiter, pariterque sequuntur euntem
Et longi funes, et flaui copia visci,
Quaeque per aërios excurrunt vimina tractus.
Haec igitur num quis demens aequalia dicet?
Aut aquilas domino volet aequiparare leoni?
Murae namue parem pantheris esse putabit?
Quis thoas circis, quis rhinocerotas echinis,
Quisue larum damis, barroue quis omnia cete
Componet? Thunnos piscator in aequore cepit:
Venatorque lupum foueis inclusit: agrestes
Rete ligauit oues: calami implicuere palumbes:
Vrsum venator, piscator mormyron atram,
Cepit eques tigrim: piscator triglidas, acrem
Indagator aprum, philomelas abstulit auceps.

Tu mihi iam, Nereu, vos, lati numina ponti,
Et vos, o Dryades, leuium studiosa volucrum
Numina, vos, precor, his faciles ignoscite coeptis:
Me nemus inuitat: me iam dilecta vicissim
Musa vocat: versus DIs venatoribus edam.

Principio mihi ne nimia pinguedine tardi
Contingant iuuenes: non raro quippe profundas
Fossas, et scopulos subito transmittere saltu
Est opus, atque citis in equum se mittere plantis.
Saepe etiam nulla membrorum mole grauatos,
Per iuga, per syluas, dumosaque saxa vagantes
Exagitare feras, cursuque lacessere oportet.
Quare nec nimium spatioso corpore pingues,
Nec graciles nimium venatica bella frequentent:
Nam fera collatis aliquando comminus armis
Debellanda venit, neque paruis viribus: ergo
Sint iuuenes, quibus est inter nimiumque parumque
Temperie corpus medium: quod possit vtrumque
Et cursu lassare feras, et sternere pugna.
Bina quidem forti vibrent hastilia dextra:
Falcatum lateri connectat baltheus ensem:
Quippe feris duros augent haec arma labores,
Auxilioque viris grauiter pugnantibus adsunt.
Qui pedes it, laeua iunctos trahat ille Molossos:
Quadrupedum dominas eques hac moderetur habenas.
Tum vero genuum super internodia cinctam
Expediat pulcre tunicam, densisque coarctet
Nexibus, et sursum a manibus post colla reflexam,
Imponens humeris, vestem conuoluat vtrinque.
Est id commodius longe ad quoscunque labores.
Quid? quod et hos opus est nudis incedere plantis,
Qui male cunque vident vestigia caeca ferarum,

Sub pede ne streperos solea faciente fragores,
Abrumpant somnos animalibus: vnde nec amplo
Vtere vestitu, quia, cum spirantibus Austris
Laxa fremit vestis, capiunt animalia tutas
Experrecta fugas. Isto mihi scilicet, isto
Sint venatores velati corpus amictu,
Quandoquidem sic instructos amat ipsa Diana.
Est aliis aliud tempus venatibus aptum:
Nunc surgente die, nunc rursus luce cadente,
Nunc media, nunc hesperia, nunc noctis in vmbra
Ad Lunare feras lumen venaberis: atqui
Commoda cumprimis est venatoribus Eos.
Lux etiam ad cursus est quaelibet apta diurnos,
Quae fulget coelo penitus tranquilla sereno,
Cum ver dulce facit nudas reuirescere syluas:
Cumque sub autumnum nudatur frondibus arbos:
Quippe venit cursus moderatum tempus ad omnes,
Crudiuoris catulis, et equis, hominumque cateruae:
Aurea cum rediens iucundi gratia veris,
Moesta repurgato detrudit nubila coelo:
Cum sua pontigradis aptantes arma carinis,
Candidulis nautae sulcant vada caerula velis:
Cum laeti passim rident cultoribus agri:
Cum rosa distentae turgentia vincula baccae
Findit, et e gemma flos eluctatur hiante.
Aut iterum cum solstitium brumale propinquat:
Quando sub autumnum referentis in horrea messem
Agricolae lectis gurgustia frugibus halant:
Palladio quando situlae replentur oliuo:
Cum premit arcta nimis sibi torcularia botrus
Gaudens, et roseis fragrantes suauiter auris
Arctat apum cellas ingesti copia mellis.

Aut hyeme in media, media venabere luce:
Quando latens quis syluestri lignator in antro,
Exiguum crustis congestis suscitat ignem,
Quem prope parca suae maturat fercula mensae.
At vero in medio cum sol rapidissimus axe
Euomit infestos aestiuis mensibus ignes,
Differ opus, cautusque feris te subtrahe flammis.
Tunc potes agresti melius te credere pugnae,
Proxima cum subeunt fugiente crepuscula nocte,
Sub iuga panda suos cum ducunt mane iuuencos
Agricolae, terramque graui rimantur aratro:
Aut iterum cum iam deuexo Phoebus olympo
Hesperias prono vergit temone sub vndas,
Cum sua custodes e pastu armenta vocantes,
Ordine quaeque suis properant includere mandris:
Illa domum referunt vndantes lacte papillas:
Exiliunt contra stabulis magno impete foetus,
Et caras circum luduntque strepuntque parentes:
Torua renidentem circumstat bucula vaccam:
Cornigeram balans matrem circumsilit agnus:
Pullus equam, capram lasciuus circumit hoedus.
  At venatores, turba indefessa labore,
In loca dumetis et multis inuia lignis
Ista ferant secum laudatae indaginis arma,
Arma feris duram ex facili minitantia caedem:
Flexibiles virgas, et quod capit omnia rete,
Maioresque plagas, furcas, nexusque dolosi
Fallaces laquei, lato venabula ferro,
Harpalagum, vallos, hastamque tricuspide telo,
Curuatos arcus, volucres celeresque sagittas,
Ancylidas curuas, plumbatas vndique clauas,
Enses, et stimulos, mactatoremque tridentem

Deprensi leporis, falces rigidasque secures,
Implicitas pedicas, nodosaque vincula funis,
Et ceruos, alte extensi sublimia retis
Fulcra, et vèrricula innumeris oculata fenestris.
Cornipedem porro ad pugnam venator agrestem
Ducat, eumque marem generosa mente superbum:
Non tantum volucri quod peior foemina planta
In syluis nequeat longos extendere cursus,
Sed quod equas ab equis etiam procul esse remotas
Conueniat, caecos ne forte libidinis aestus
Pectore versantes repleant hinnitibus auras,
Et trucis effugiant audita tonitrua linguae
Hinnulus ac timidi lepores, damaeque fugaces.
Tot vero variae species celebrantur equorum,
Quot sunt quae capiunt Cerealia munera gentes.
Ipse sed ex omni numero fortissima dicam
Nomina, quae in turba praestare putantur equorum.
Hetrusci, Siculi, Cretes, Mazices, Achaei,
Cappadoces, Mauri, Scythici, Magnetes, Epei,
Iones, Armenii, Libyci, Thraces et Erembi.
Prae reliquis sed equum laudant tamen omnibus istum
Praefecti stabulis aurigandique periti,
Cui natura dedit tales in corpore dotes.
Argutum caput, et sursum in sublime leuatum
Arrigat ipse ingens, magnisque volubilis insit
Dexteritas membris: summas resupinet ad altum
Maxillas collum: pulcer sit et amplior isthmus
Ille supercilii: longi spissique comarum
In frontem a capitis decurrant vertice cinni:
Subter palpebras rutilo fulgore sereni
Ignescant oculi: mensuraque iusta sit oris:
Sint latae nares: aures paruaeque breuesque:

Densaque non aliter iuba colla torosa flagellet,
Quam pictae trepidant cristata in casside plumae:
Omnino vastum sit pectus, obesaque terga:
Spina duplex medios faciat pinguescere lumbos:
Cauda retro longis abeat densissima villis:
Sint femora exacte iunctis firmissima neruis:
Longa pedum subter sint internodia: longa
Et gracilis valde sit in illis tibia, recte
Assurgens: nimia careant pinguedine tali,
Quales in ceruis velocibus esse videmus:
Planta pedis iustum velut obliquetur in orbem:
Ambiat hanc duro et denso firmissima cornu
Vngula, quae pressa sublimior extet arena.
Talis equus mecum venatica bella frequentet,
Martius, iratus, pugnax, generosus et audax.
Tales Armenii, tales perhibentur Achaei:
Tales Hetrusci: tales, qui pabula carpunt
Infesti circum nemorosa cacumina Tauri,
Cappadoces celeres: quibus admirabile dictu
Ingenium natura dedit. Lactentia donec
Membra, nouisque ferunt albentia dentibus ora,
Exiguas seruant iuuenili in corpore vires:
Quoque magis canos aeui grauioris ad annos
Accedunt, tanto currunt velocius. Illos
Inque feras acres armaueris, inque cruentae
Praelia militiae: quia valde fortiter audent
Occursare armis, densas perrumpere turmas,
Debellare feras animis pugnacibus acres.
In pugnis, quid enim? cum classicus ingruit horror,
Cum litui murmur graue, bellicreposque fragores
Martius audit equus, quid? cum truculenta minaci
Aspicit arma oculo, et rutilantes aere cohortes,

Quam bene stare loco didicit, cum postulat vsus!
Quam bene conspectos procurrere nouit in hostes!
Scit bene, quid iubeant equites, quid bellica mandet
Tessera: ductorum clypeata saepe sub aula
Mansuete latitans inimicas territat arces:
Quando scuta viri scutis superaddita magno
Excipiunt nixu supra capita alta leuantes,
Sublatosque viros ad propugnacula tollunt,
Cum superare volunt inimici moenia ciuis:
Dumque ita taurorum condensant tergora, nexis
Suspendunt cetris campum, procul inde coruscat
Aere repercussus radius solaris in auras:
Pone micat tremulis etiam fulgoribus aether.
Namque ita mater equis animos natura capaces
Indidit, attribuens humanae semina mentis.
Aurigas nouere suos, laetoque salutant
Hinnitu dominos: lacrymis quoque saepe profusis,
In bello caesi casum indignantur amici.
Quin equus in pugnis aliquando silentia rupit,
Et contra quam fert naturae immobilis ordo,
Sicut homo solet, est humana voce locutus.
Aemathii quoque regis equus, generosus et audax
Bucephalus, densis contrarius irruit armis.
Tam cito fugit equus virides aliquando per agros,
Vt vix immotas pedibus libaret aristas:
Atque alius properos faciens super aequore cursus,
Intactos potuit sicco pede radere fluctus.
Hunc quoque, falcato qui perdidit ense Chimaeram,
Vexit equus celeri per nubila summa volatu.
Aurigaeque dolis Asiae spirantia regem
Mannulus egregiis hinnitibus ora resoluit,
Hisque suum dominum Persarum in sceptra locauit.

Quid loquar, innati reuerentia quanta pudoris
In castis sit equis? Vix est, quod credere possis,
Vt scelus exosi tantummodo gaudia purae
Sectentur Veneris, castaque libidine flagrent.
Audiui quondam proauorum tempore regem,
Qui multa locuples gaza pollebat, equorum
In campis aluisse gregem: quem dira frequentem
Postmodo cum tabes et pestis equina tulissent,
Vt duo de tota tantummodo corpora turba
Restarent, quae non foedi contagia morbi
Perdiderant, genitrix atque illius vnica proles,
Pullus adhuc carae qui duceret vbera matris.
Huic, postquam iustis maturuit integer annis,
Pessimus admittens facinus crudele tyrannus,
Tentauit caro matrem summittere nato.
Quos vt congressus atque execranda nefandi
Gaudia concubitus miser exhorrescere vidit:
Fallaci incestas agitans sub pectore fraudes,
Se reuocaturum stirpem sperauit equinam.
Callidus inprimis diuersis pellibus ambos
Velauit: posthac redolenti corpus oliuo
Vnxit: (nam liquidos olei fragrantis odores
Obscuraturos vetitum sperabat amorem:)
Nec se, proh superi! grauiter delinquere sensit.
Atque haec accepere suum connubia finem:
Non secus ac quondam materni foedera lecti
Cadmea miser Oedipodes scelerauit in vrbe.
Hi vero, postquam detractis pellibus ambo
Agnouere suae tristissima crimina noxae,
Moesta obliquantes gemebundo lumina vultu,
Haec natum non vt genitrix respexit: at ille
Nec felix sponsus neque fortunatus amorum,

In genitrice sua, sed non vt filius, haesit.
Protinus hinc firmi ruperunt vincula lori,
Sideraque intuti sublatis vultibus, alto
Inspirauerunt horrendum murmur olympo:
Nec secus implerunt querulis hinnitibus auras,
Quam si, coelicolis ad crimina tanta vocatis
Testibus, hac culpa sese exonerare pararent,
Auctorique mali pro tam crudelibus ausis
Dira precarentur meritae infortunia cladis:
Donec ad extremum, miserabile suspirantes,
Corripuere fugas, et in obuia saxa ruentes,
Ruperunt vno iuncturas verticis ictu,
Vt calidum efflueret disrupta per ossa cerebrum,
Inque vicem iunctis ceruicibus expirarunt.
Talia nunc igitur merito praeconia castis
Fama tuetur equis. Sed rursus maxima quotquot
Nobilium gentes tellus produxit equorum,
Has omnes Siculi vincunt pernicibus alis,
Herbida qui circum Lilybaeum pabula carpunt:
Hic vbi fulmineos exaestuat impius ignes
Enceladus, crebras vbi Sicelis Aetna fauillas
Euomit, et spissas iaculatur ad aethera nubes.
Excellunt rursus Siculis Euphratis ad amnem
Armenii, et pulcri villoso corpore Parthi.
Sed Parthos iterum superare putantur Iberi,
Qui pedibus propere salientibus arua fatigant,
Sola quibus possit celeri contendere cursu
Cum secat igniferum rapidis aquila aethera pennis,
Aut circus, longe expansis cum labitur alis,
Aut cum caeruleis delphis celer emicat vndis:
Tanta pedum leuitas in equis reperitur Iberis.
At contra paruo modicas in corpore vires,

Inualidumque gerunt firmo sine robore pectus,
Nec bene continuant cursus, paucisque fatiscunt
Emensis stadiis, pulchrae licet optima formae
Gloria commendet corpus, lutulentaque latas,
Non robusta tamen, circumfluat vngula plantas.
At Mauros, quod et immensos tolerare labores,
Et vegeti longos possint percurrere campos,
Omnibus anteferunt: ob longum proxima cursum
Post illos Libycis debetur palma caballis.
Par etiam species, par est in vtrisque figura,
Corporea nisi quod Libyci sunt mole priores,
Viribus et Mauris potiores esse videntur.
Longam quippe trahunt, costis distantibus, aluum:
At Mauris venter breuior constringitur arcto
Pectine: propterea crassi magis esse videntur,
Indomitique ruunt, rapidique incendia solis
Atque sitim medio possunt tolerare sub aestu.
Cornipedes vero Tyrrheni et Cretes, vterque
Tam leuitate pedum, quam longo corpore pollent.
Sed Mauros Siculi, Siculos post terga relinquunt
Parthi, flammiuomo qui luminis orbe micantes,
Soli rugitus, saeuaeque tonitrua vocis
Vastorum expectant, infracto corde, leonum.
Venandi porro genera ad diuersa ferarum
Diuersus leuium quoque conuenit vsus equorum,
Quem consulta loquax in equis pupilla docebit.
Ornatos oculis canas imitantibus vndas
Veloces contra poteris educere ceruos:
At vitrei glaucos qui voluunt luminis orbes,
Illos commodius rabidos armabis in vrsos:
Contra pantheras educes ruffa gerentes
Lumina: setosos illis venaberis apros,

Nigra quibus rutulis scintillat pupula flammis:
Ast quibus est oculus flauenti caesius igne,
Aduersus flauos illis vtare leones.
Sed Nissaeus equus praestantis imagine formae
Excellit reliquos longe pulcerrimus omnes:
Quem, quia terga suo sessori mollia praebet,
Oreque flexibili domitrices audit habenas,
Magnanimi gaudent etiam conscendere reges.
Est illi caput exiguum: iuba plurima densum
Prolixis collum villis obuelat: et ipse
Flauicoma sese ceruice superbius infert.
Nobilium sed adhuc aliud spectabis equorum
Conspicuum genus, et maculosa pelle coruscum,
Oryngum nomen quibus imposuere priores:
Aut quia frondosis ducunt ex montibus ortum,
Aut quod equas ineant magno feruore ruentes.
Florida sed gemini discernit forma decoris
Oryngas: siquidem pars fert pulcerrima densis
Colla iubis: lato variatur plurima tergo
Fascia, purpureo tigres imitata colore,
Tigres alipedes, Zephyri velocis alumnas:
Pars etiam dense guttis oculata rotundis,
Instar pardorum stellantia tergora portat:
Quos aliquis clara vir solertissimus arte
Pinxit adhuc iuuenes: sed enim prudentius illud
Tentarunt homines, quod adhuc genitricis in aluo
Saepe coloratum potuerunt fingere pullum.
O quantum valet ingenii mortalis acumen!
Matris adhuc coeco clausos in viscere pullos
Pro libitu possunt homines variare figuris.
Nam stimulis coeci dum foemina feruet amoris,
Magnanimumque moratur equum, iam iamque propinquum.

Tunc aliquis pulcrum studet exornare maritum,
Et totum varia corpus ratione colorat,
Inque toros nitido radiantem lumine ducit.
Vt vero sponsus prima lanugine vernus,
Quem niueas laeto quassantem corpore vestes
Purpureis cinxit muliebris turba corollis,
Ingreditur pictum sudans opobalsama lectum,
Et fausta ingeminans Hymenaeum voce lacessit:
Sic quoque spirantem cupido connubia vultu,
Damnantemque moras, et spumas ore cientem
Cornipedem, coctum feruente libidinis aestu,
Oppositam retinet stabularius ante maritam,
Et sero tandem cupidum dimittit amantem,
Vt sitiens rapiat dilectae gaudia sponsae,
Quae dudum varios oculis intuta colores,
Concipit intento similem sub pectore formam,
Et pariter cupida semen maris imbibit aluo.
Hinc pullum variis enixa coloribus edit.
Tentat idem, volucres calamis qui decipit auceps,
Dum variis formis, prudenti callidus astu,
Materna teneros pullos conformat in aluo.
Quando parant etenim venerem exercere palumbes,
Et iam certatim sua rostra gementia iungunt:
Tunc vafras auceps animum demittit in artes:
Nec mora, Gaetulo saturatas murice lanas
Multas et varias cupidam locat ante parentem.
Haec vero pulcris sua pascit pectora formis,
Purpureas spectans obliquo lumine vestes:
Deinde parit visa similes ab imagine pullos.
Praeterea docti ratione Lacones eadem,
Quando suas implent generoso semine sponsas,
Non procul inde locant pulcris simulacra figuris,

Delicias, Veneres aeuique prioris amores,
Pulcrorum iuuenum pictos ab imagine vultus,
Narcissum et flauo rutilantem Nirea crine:
Aut pictis illuc statuunt Hyacinthon in armis,
Et bene cristato munitum Castora cono,
Aut Amyci regis Pollucem caede superbum:
Nec non semideûm species et signa deorum,
Quos totus propter formam miratur Olympus:
Thyrsiferum Bacchum et redimitum daphnide Phoebum:
Atque istas hilari speculantes mente tabellas
Spartanae pariunt bellissima pignora matres.
Hactenus alipedum genus et discrimen equorum
Diximus: ad curas age nunc descende minores,
Mens mea: qui praestent inter tot vbique molossos,
Quosque canes spectet venatrix cura, canemus.
Sunt autem reliquis virtutis laude priores
Paeones, Ausonii, Thracenses, Cares, Iberi,
Arcades, Argiui, Lacedaemonii, Tegeatae,
Cretes, Sauromatae, Celtae, Magnetes, Amorgi,
Et quicunque boum vestigia pone legentes,
Propter arenosas seruant pecuaria ripas
Stagnantis Nili, Locri glaucique Molossi.
Si vero generum confusa stirpe duorum
Vis mixtam ex geminis speciebus tollere prolem,
Vere nouo canibus thalamos insterne iugales,
Vere magis siquidem Veneris lasciuia feruet,
Exstimulatque feras, catulosque trucesque dracones,
Aequoreumque coquit genus, aëriasque volucres:
Vere nouo tristi mala vipera felle redundans,
Aequoreum dulci nexu amplexura maritum,
Voluitur intortis ad proxima littora spiris:
Vere Cytheriaco totum mare personat aestu,

Laetaque lasciui personantes gaudia pisces
Horrificant stantes a venti flatibus vndas:
Vere suam turtur plaudentibus opprimit alis
Comparem: et herbosis equa quae stabulatur in agris,
Portat equum tergo: petulans in rure morantes
Taurus init vaccas: ariesque in cornua tortus
Vere suas ascendit oues: et tempore verno
Incumbunt calidi scrophis siluestribus apri,
Hirsutisque capris graue olens superincubat hircus:
Vere ipsi quoque mortales violentius ardent:
Vere potens toto Cytherea triumphat in orbe.
At tibi iam canibus connubia laeta paranti
Cura sit inprimis, vt conuenientia iungas
Inter se genera, ac multa praestantia laude.
Paeonibus Cretas, Eleis Arcadas addes:
Caras Threiciis, Hetruscis iunge Lacones:
Sarmaticum sponsum sponsae sociabis Iberae.
Sic bene miscueris: sed ab vna stirpe creatus
Optimus est canis et reliquos supereminet omnes,
Cautus vt hoc longo didicit venator ab vsu.
Turbaque sit generis licet infinita canini,
Qui tamen excellat reliquis bonitate molossis,
Hac forma nobis, hac victor imagine constet.
Sit longum, quantum satis est, neque debile corpus,
Sit nitidum caput, et nulla grauitate prematur,
Pupula sit nigricans, claroque reluceat igne,
Sint largi rictus, exerto dente minaces,
Exiguas tenuis membranula contegat aures,
Longum sit collum, sit firmum robore pectus,
Extremis breuiora pedum sint crura priorum,
Longa pedum recto se tollat tibia tractu,
Sint armi lati, costarum obliquior ordo,

Carnosi sint, sed careant pinguedine clunes,
Cauda retro longis tellurem obnubilet vmbris.
Talibus ergo canem poteris cognoscere signis,
Quem contra damas, ceruos leporesque fugaces
Informes, longo quoties venabere cursu.
Sunt alii, quibus est innata ferocia, quique
Terribiles ineant robusto corpore pugnas,
Qui bellatores ausint inuadere tauros,
Et grassatores abeant violenter in apros,
Ac magna perimant in lucta, quique leones,
Reges nempe suos, hoc non dignentur honore,
Vt metuant: illi pastum farragine corpus,
Tanta mole ferunt, vt collis acumen adaequent,
Cuius in herboso vertex protuberat agro.
Simo sunt vultu: formidandumque minaci
Pelle supercilium vibrant: flammantia subter
Lumina, pupillis fuluum rutilantibus, ardent:
Tota cutis riget hirsutis asperrima villis:
Corpus forte gerunt, et habent latissima dorsa:
Veloces autem non sunt: sed pectore magnas
Includunt vires, nullis quae cedere norunt:
Multaque praecipiti superest audacia menti.
Hoc genus ergo canum ad venatica bella parabis:
Namque feras illi male debacchantur in omnes.
Turpes sunt canibus nigri niueique colores:
Nam neque Phoebaeos aestus, neque dura niuosae
Ferre queunt animo patienti frigora brumae.
At longe superant reliquos virtute molossos,
Crudiuoras quicunque feras imitamine formae
Assimilant, acresue lupos, vulpesue dolosas,
Aut celeres pardos, aut altos denique tigres.

Hi quoque, qui flaua Cerealem pelle figuram
Effingunt, cursu pollent, et robore praestant.
Tu vero teneros recte nutrire catellos
Si cupis, inprimis vigili circumspice cura,
Ignaui ne forte canis, ne forte capellae
Aut ouis exiccent tenero turgentia lacte
Vbera: nam viles alimonia talis alumnos
Reddit, et imbelles, et ad omnia munia tardos.
Quin potius plenis fac vt illos cerua papillis,
Aut fulua, agresti posita feritate, leaena,
Aut lupa nocte vagans, aut nutriat vbere dama:
Isto namque modo, similes nutricibus ipsis,
Efficies valde celeres, fortesque molossos.
Nomina praeterea celeri properantia voce,
Atque breues teneris titulos impone catellis,
Vt cito dent patulas dominis clamantibus aures.
Iamque inde a teneris vsu laetentur equorum,
Et venatorem blando amplectantur amore,
Sintque simul reliquis mortalibus omnibus aequi
Et faciles, solisque feris animalibus hostes:
Intempestiuo ne soluant ora latratu:
Omnis enim (veluti lex certa silentia mandet)
Venator syluis erret taciturnus in altis,
Atque is praecipue, qui quaerit lustra ferarum.
Nam duplex coecae species indaginis extat,
Vna canum, si quis discernat, et vna virorum.
Solertes siquidem mortales omnia cautis
Explorant oculis loca, vestigantque ferarum
Incessus, sed nare canes vestigia signant.
Atqui sunt homini canae dexterrima brumae
Tempora: tunc nullo licet indagare labore,
Tunc pedis in madido durant vestigia coeno.

Infestum canibus ver est: plus conuenit illis
Autumnus: quoniam sub amoeni tempore veris
Herbida foecundo vestitur gramine tellus,
Et passim variis plenissima floribus halat,
Prataque sponte sua roseo splendore rubescunt,
Et canibus patulas rimantibus acriter auras
Omnem telluris fragrantia demit odorem:
At quando in lentis edulcat vitibus vuas
Frugifer autumnus, flores moriuntur et herbae,
Tum nihil est, acrem canibus quod turbet odorem,
Et remanent sensus praesagia nuda ferini.
Parua canum quaedam, sed robustissima, praestat
In vestigatu species, dignissima versu,
Quos varie picti, gens immansueta, Britanni
Sustollunt et Agassaeos cognomine dicunt.
Corporis hi pigris similes sunt mole catellis,
Qui circum lautas arrodunt ossa trapezas.
Est illis multa sine carne volubile corpus,
Hirta riget pellis, caligant luminis orbes,
Sed grauis hamatis pedibus praefigitur vnguis,
Tabificis rictus et acutis dentibus horrent.
Ipse sed inprimis est naribus acer Agasseus
Ad vestigandum: nec enim terrestria tantum
Indagare potest docto vestigia rostro,
Sed simul aërios etiam designat odores,
Quos agitata vagis aspirat flatibus aura.
At si quando canes vult explorare sagaces
Venator, celsae fert extra limina portae
In manibus leporem viuum, vel lumine cassum,
Quocum per callem vagus hac deflectit et illac.
Et recto sane procedit tramite primum:
Posthac obliquans curuo vestigia gressu,

Hinc errabundus dextram tenet, inde sinistram:
Cumque procul stetit a portis et ab vrbe profectus,
Tunc scrobe confecta leporem tellure recondit.
Inde domum repetens, altamque reuersus in vrbem,
Ilicet ad callem retro deducit eundem
Sollicitum catulum: mox ingemit ille fremitque,
Naribus vt primum leporinos sentit odores,
Et ronchissanti quaerit vestigia rostro,
Nec reperit, quamuis valde reperire laboret,
Sed rabidas totus velut exardescit in iras,
Et loca sollicitis discursibus omnia replet.
Ac veluti circa decimi lunaria mensis
Tempora, Lucinae primos sensura dolores,
Diffudit late sparsos noua nupta capillos,
Nec strophiis iam vincta suis, nec operta calyptris
Vndique se totas rotat irrequieta per aedes,
Nunc in vestibulo, primaque vagatur in aula,
Nunc lectum repetens sese in penetralia condit,
Nunc affusa solo, foedatis puluere membris,
Eiulat et roseas luctu secat anxia malas:
Sic quoque tabificis canis iste doloribus aeger,
Huc illuc errans, lapides examinat omnes,
Omnes et tumulos, omnes ex ordine truncos,
Omne requirit iter, vites, viridaria, sepes.
Sed postquam seris allata per aëra flabris
Defossi leporis vestigia naribus hausit,
Exultat, laetoque fremens immurmurat ore.
Et veluti lactens lactanti bucula matri
Assiliens stantem lasciuis saltibus ambit:
Sic immensa canis pertentant gaudia pectus,
Ipseque vibratae plaudens curuamine caudae
Vndique per campos sinuosis flexibus errat.

Quem licet ipse minis procul inde recedere cogas,
Non tamen a dulci poteris diuertere calle:
Sed constans pergit leporino tractus odore,
Donec ad optatae quaesita repagula metae
Perueniat tandem, factoque hic fine quiescat.
At si per lepores fortasse probaueris ipsum,
Callida quos nondum clauserunt retia captos,
Fit propior furtim serpens, alternaque lento,
Vnum post aliud, firmans vestigia passu,
Se premit, et tacitus culmis vel vitibus abdit:
Vt fur insidiis auersos excipit hoedos,
Qui cum pastorem somno videt esse sepultum,
Clam prope sopitum librato corpore serpit.
Hic autem canis ad leporina cubilia postquam
Proximus accessit, subito citus irruit aestu,
Excusso similis iaculo, similisque draconi
Stridenti, tacito quem somno forte quietum,
Ante venenosae recubantem lustra cauernae,
Aut messor falce, aut rastro turbauit arator.
Sic canis hic laetus subitis se cursibus infert,
Et postquam patulo leporem deprenderit ore,
Protinus immiti trepidantem corripit vngue,
Includensque genis onerosae pondera praedae,
Mole fatigatus magno vestigia nisu
Ducit, et ad dominum pleno grauis ore propinquat.
Ac veluti laeta segetes ex messe reportat
Rheda et triticeis pagum intrat onusta maniplis,
Quam cum syluestres procul aspexere coloni,
Omnis in occursum denso ruit agmine turba:
Ille orbes magna protrudit mole rotarum,
Hic iuga lignorum nutantia vertice fulcit,
Promoto fessos alius leuat axe iuuencos:

Tacta sed vt primum mediae fuit area caulae,
Soluunt temonem, et tauri sudore fluentes
Respirant: toto laetatur corde bubulcus:
Sic canis iste ferens patulo graue pondus in ore
Aduenit: occurrit laetus venator, et ambos
Carnificemque ferrae leuat a tellure feramque,
Inque sinum cupidis imponit vtrumque lacertis.

OPPIANI
DE VENATIONE
LIBER SECVNDVS.

Nunc age, nata Iouis, plantas pulcerrima Phoebe,
Cingula quae teneris circumdas aurea lumbis,
Virgo cum Phoebo duplici simul edita partu,
Dic mihi, dic, inter fortes heroas et inter
Mortales homines quis te didicisse magistra
Dicatur celebres venandi primitus artes.
Nimbosae Pholoës (gemino quae concaua cliuo
Includit medias vtrinque pedata cauernas)
Semiferum genus, in syluis nutrita propago,
Quae velut humanam supra gerit ilia formam,
Sic imitatur equos infra, gens illa bimembris,
Venandi dulcem post prandia repperit vsum.
Sed qui Gorgonea caput a ceruice reuulsum
Abscidit, aurati Perseus Iouis inclyta proles,
Istas ostendit primus mortalibus artes.
Sed tamen ille pedum tantum pernicibus alis
Euectus, lepores, thoës capiebat, et omne
Caprarum syluestre genus, damasque volucres,

Et celeres oryges, altosque in cornua ceruos.
Aureus hinc Castor vsum monstrauit equorum,
Qui modo traiecit certis animalia telis,
Sub medio modo sole feras per saxa, per altas,
Pone sequens, syluas in retia cursibus egit.
Dentatos posthac ad bella ferina molossos
Dius in eximia natus Lacedaemone Pollux
Primitus armauit: sed et in certamine victos
Cestibus ille viros querulos spoliauit, et ille
Edomuit subitis animalia picta molossis.
Cursibus in stadio, pugnis in monte ferinis
Claruit Oenidae Meleagri bellica virtus.
Hippolytus primos inter venantibus arctas
Ostendit pedicas, casses, nodosaque lina.
Aetolum iaculata suem Schoeneïa proles
Struxit prima feris Atalanta volatile letum.
Nocturnas fraudes, venatus nocte dolosos
Callidus est in principio meditatus Orion.
Totque duces habuit priscis indago sub annis.
Sed post hos grato multos nemus vssit amore:
Nam qui venandi dulces semel imbibit ignes,
Ille volens nunquam studium tam suaue relinquit:
Vsque adeo firmis vinclis captiuus inhaeret:
Vsque adeo laetis sopor est iucundus in herbis,
Cum ver purpureis insternit floribus agros:
Vsque adeo suaue est, dum feruet solibus aestas,
Si quis humi iaceat sub opaco frigidus antro.
Quid? venatores quanta dulcedine laetis
In scopulis resident, alimentaque dulcia sumunt!
Quid? qualis lectos comitatur gratia flores,
Flaua sub autumnum quando violaria carpunt!
Quid? cum de gelido fons limpidus exilit antro,

Quam gratum fessis potum, quam dulcia praebet
Balnea! Praetereo, quae venatoribus adfert
Dulcibus in calathis e pleno pastor ouili
Munera, sint quantum nemorosis grata sub vmbris.
At nunc zelotypos primum mea carmina tauros,
Et quam saeua gerant pro caris proelia vaccis,
Ingentesque canant propter connubia pugnas.
Vnicus in toto grege sub ditione iuuencas
Rex premit, et longe praestantior ipse minores
Imperat in tauros, ac iussa capessere cogit.
Omnis cornigerum formidat turba tyrannum:
Saeua sui vaccae quoque coniugis ora tremiscunt,
Certatim bini diuerso de grege tauri
Alter ad alterius mugitus quando remugit:
Solus ab armento dum forsitan iste seorsim
Per campos errans palearia pinguia quassat,
Et sua rex alter praesens armenta gubernat.
Aspera tunc surgunt ambobus proelia tauris.
Oppositis primum contraria frontibus ora
Obuertunt, toruo se luminis orbe vicissim
Spectantes, saeuas ardescant donec in iras.
Tum magno ad pugnam praeludit vterque tumultu,
Flammarumque minas iratis naribus efflant,
Et pedis infesto conculcant verbere terram,
Tanquam se iacto sparsuri puluere. Tandem
Horrendo saeuum conspirant murmure Martem,
Et sese ad pugnam grandi clamore lacessunt.
At simul vt tristi cecinerunt proelia bucca,
Indomita feritate ruunt, alternaque miscent
Vulnera, et obnixis infigunt cornua membris.
Turbato veluti cum feruet in aequore pugna,
Et Mars naualis spumantibus ingruit vndis:

Stant geminae classes, naui contraria nauis,
Vtraque militibus densis armata coruscat:
Hinc subito contis ventisque sonantibus actae
Frontatim rostris illidunt obuia rostra:
Concrepat armorumque fragor, strepitusque virorum,
Omneque disruptis suspirat puppibus aequor:
Sic fragor a tauris immensus ad aethera fertur,
Perque vices nunc hic infert, nunc accipit ictum,
Donec ad extremum de bellatoribus alter
Ex dubio laetam referat certamine palmam.
At neque tum victus domito seruilia collo
Fert iuga, sed gemibunda pudens suspiria ducit,
Vmbrosasque subit syluas, vbi solus opacis
Pascitur in scopulis, Phoebus dum perficit annum.
Atque illic saeuo longe semotus ab hoste,
Montanis stabulans vires exercet in aulis,
Vt pugil: et postquam se par ad proelia robur
Antiquumque putat rursus reparasse vigorem,
Protinus immensam rumpit de pectore vocem,
Qua tonat omne nemus, saltusque et sylua remugit.
Inde vbi plus validis audet confidere pugnis,
Aggreditur veterem, rediens ex montibus, hostem,
Et facili fundit superatum Marte tyrannum:
Quippe procul veneris vires minuentis ab vsu
In syluis laeto collegit robora pastu.
    Sunt varii tauris mores, sunt mille figurae.
Arida frugiferi sane prope littora Nili,
Multiplicis fluuii, niueo sunt corpore tauri,
Qui tam proceris excellunt vultibus omnes,
Pontiuagam vt dicas per campos ire carinam:
Sunt mites tamen et mansueto pectore blandi,
Nec pueris, si quid iubeant, parere grauantur.

At Phrygii pollent praeclari laude coloris:
Flammeoli sunt et flaui: carnosa tumescit
Ceruix: excelso collum protuberat orbe,
Miraque naturae nouitas in cornibus extat:
Cum capitis nec enim radicitus osse cohaerent
Fixa, sed huc illuc partes flectuntur in omnes.
Aoniis varius color est, diuisaque nullis
Vngula fissuris solido se continet orbe,
Atque vnum in medio riget inter tempora cornu.
Armeniis contra sunt cornua bina, sed illa
Altius intortis mucronibus aspera surgunt.
Sunt porro Syrii, stirps Chersonesia, tauri,
Qui celsam circa detondent gramina Pellam,
Frontosi, fortes, animis ad bella parati,
Cornibus inuicti, zelotae, celsa gerentes
Colla, boatores, agresti corde feroces:
Sed neque differti praepingui carne grauescunt,
Nec rursus nimium macilento corpore languent.
Miscuit has illis superûm clementia dotes,
Vt sint ad cursum celeres, ad proelia fortes.
Hos, vt fama refert, olim Iouis inclyta proles
Amphitryoniades Erythia victor abegit,
Cum trans Oceanum speculis occidit in altis
Geryonem, statuitque nouos iterare labores,
Non vt adimpleret Iunonia iussa, minaci
Quae ferus Eurystheus illi inculcauerat ore,
Archippo veteri sed vt obsequeretur amico,
Diuinam Pellam qui sub ditione premebat.
Nam prius Embloni totum resonantibus imos
Montis ad vsque pedes stagnabat fluctibus aruum,
Dum vasto voluens se gurgite semper Orontes
Irrueret, neque iam pulcri commercia Ponti

Curaret, fusca sed in Oceanitide flagrans,
Frugiferos tegeret, veniens ex cautibus, agros,
Ponere nec saeuum Meliboeae vellet amorem.
Ambibant densa ripas vtrinque corona
Inter se iuncto coëuntes vertice montes.
Eoo siquidem veniens sublimis ab axe
Celsa Diocleus tollebat acumina vertex:
Occiduo contra tendens Emblonus ab orbe,
Claudebat laeuo stagnantia flumina cornu.
Ipse sed in medio spirans immaniter aruo
Vorticibus rapidis indignabatur Orontes:
Et sic continuo crescentibus auctus in vndis,
Vrgebat celeres Cheronesi ad moenia cursus,
Spumantique meam fluctu circumdabat vrbem.
Fortibus ergo simul manibus clauaque parabat
Alcides vndis certas praescribere metas,
Atque capillatam iuncoso crine paludem
A superinfusa tentabat fluminis vnda
Diuisim procul ex plano discernere campo.
Immensum vero multo sudore laborem
Pertulit, oppositi cum summa cacumina montis
Discidit, et late disruptis saxea claustris
Vincla relaxauit, magnoque fragore cadentem
Desuper, horrifico spumas dum gurgite tollit,
Praecipitem fluuium per aperta cacumina misit,
Inclusumque suis direxit in aequora ripis.
Tum magno circum freta perstrepuere tumultu,
Et Syrii Ponti siccis nigricantia glebis,
Horrisono fluctus planxerunt littora motu.
Nec duo caeruleis vtrinque sonantibus vndis
In mare diuerso contraria flumina cursu
Spumosos voluunt tanto cum murmure fluctus,

Dum niueas illinc rumpens Aquilonis habenas,
Per Scythiam late resonantibus vndique ripis,
Per valles, per aquis vndantia saxa volutus,
Danubius vasto fremitu descendit in aequor;
Inde sacer Libycis Nilus delapsus ab aruis,
Ad maris occursum refractis intonat vndis:
Quanto cum fremitu perrumpens littus Orontes
Mugiit, et quanto crepuerunt murmure ripae,
Littoreo tumidos claudentes margine fluctus,
Quos nouus adueniens fluuius voluebat in aequor.
Tum vero laeto turgentes vbere glebas
Confestim emergens ostendit terra, nouusque
Herculis emersit, dimoto gurgite, campus:
Totus adhuc hodie qui plenis vndique aristis
Flauet, et obductos frumentis degrauat agros,
Vndique Memnonii circum delubra sepulcri,
Aurora genitum plorant vbi Memnona ciues
Assyrii: quem Priamidis aliquando ferentem
Auxilium, celeri praeuertens vndique cursu,
Deidamia, tuus misit sub tartara coniux.
Ista sed, vt decuit, patriae praeconia nostrae
Immensumque decus Musa Pimpleïde dixi:
Nunc venatricis repetam inclyta carmina pugnae.

Est fortes inter genus insuperabile tauros,
Quod quia Bistoniis Thraces innascitur agris,
Nomen habet patriae, taurique vocantur ab illa
Bistones: his talem tribuit natura figuram.
A tenero mento crassae ceruicis in armos
Setosis horrenda iubis palearia quassant:
Qualis brutorum villoso corpore reges
Flauicomos etiam commendat forma leones.
Cornua flammigeris mucronibus acria surgunt,

Lunatos curuis imitantia flexibus hamos:
Nec tamen, vt reliquis sinuantur cornua tauris,
Torta iacent camuris in se redeuntia cyclis,
Sed resupinatis spectant mucronibus auras.
Propterea pleno cursu si quando ruentes
In quamcunque feram, aut hominem sua spicula torquent,
Sublimem hunc rapiunt, raptumque per aëra iactant.
Est illis etiam sub acuto lingua palato
Stricta quidem, sed quae squamis riget vndique inhorrens,
Qualia fabrorum durum limantia ferrum
Organa sunt, siquidem, cum lambunt corpus, acuto
Eliciunt linctu rorantes sanguine guttas.
Veloces porro tellus alit herbida ceruos,
Illustres, claros, altos in cornua, magnis
Flammantes oculis, maculosos tergore, celsos
Vertice, flumineas doctos tranare per vndas:
Carne referta quibus sunt dorsa, gracillima crura,
Cauda breuis, valido ceruix sine robore, collum
Debile, quadrifida quadruplex in nare foramen,
Ex quo praeclusi luctatur anhelitus oris,
Imbelles animi, trepido pauitantia corde
Pectora, cuspidibus velut exarmata retusis.
Frustra tam celsis excrescunt cornua ramis:
Ignauis nec enim tanta est audacia ceruis,
Vt fortes ad bella feras, acresue molossos,
Aut pauidos lepores cornuta fronte lacessant.
At non ad thalami segnes sunt proelia: quippe
Impuro tantas versant sub pectore flammas,
Vt soleant totis veneri indulgere diebus,
Pugnaces velut assidua tentigine galli,
Cristataeque solent omnes prurire volucres.
In lumbis geminos cerui sub membra recondunt

Testiculos: acri quos si castraueris ense,
Feceris ex maribus ceruas, capitique repente
Defluet altus honos, variisque insignia ramis
Protinus execti deponent cornua cerui.
Non etiam coëunt aliarum more ferarum,
Iungentes Veneris peregrino foedera nexu:
Iucunda nec enim stantes in valle, vel herbis
Mollibus affusi, ceruas amplexibus vrgent:
Sed pede veloci fugientis terga maritae
Assequitur cursu melior captamque prehensat
Sponsus, et implicitis fugitiuam nexibus ambit.
Nec tamen hac gressus inhibet ratione, sed illa
Continuos peragens immiti pectore cursus
Haerentem tergo secum fugitiua maritum
Abducit: pedibus non segnior ille duobus
Innitens sequitur, tergoque volantis inhaeret,
Nec prius absistit, quam coniugialia dulce
Post opus optato claudat commercia fine.
At vero posthac aliquot iam mensibus actis,
Maturis partum cum foemina nixibus edit,
Calcata humanis declinat compita plantis:
Nam foetis hominum suspecta est semita brutis.
Quin etiam pulcrae fiducia maxima formae
Et capitum variis tollens se gloria ramis
Inflat cornigeros inter pecuaria ceruos.
Multifidis ergo delapsis tempore verno
Cornibus, egesta terram rimantur arena,
Et sua contectis imponunt cornua fossis,
Ne quis eis in agro potiatur forte repertis.
Protinus hinc ipsi densis se frondibus abdunt:
Namque feris nudas pudor est ostendere frontes,
Quas prius in coelum tam magno corde leuabant.

Quin etiam vitae genus est dubitabile ceruis:
Nam loca festinis peragrant terrestria plantis,
Et simul ingenti penetrantes agmine Pontum,
Fluctiuagae in morem classis, vada caerula tranant.
Dux vnus reliquos moderatur praeuius omnes,
Non aliter, firmi quam qui moderamina claui
Temperat, excelsa residens in puppe magister.
Proximus hunc alter sequitur, tergoque prioris
Imponit collum: natibus sed et ille vicissim
Excipit alterius mentum: rursusque sequentem
Hic tergo gerit, et simili ratione deinceps
Portantes alios alii simul aequora sulcant.
Cum vero nando lassatur in ordine primus,
A statione sua retro decurrit ad agmen,
Et fessum caput in postremi terga reponit,
Vt par iam magno ferat a sudore leuamen:
Vnde gubernaclo rector subit alter, abitque
Praeuius aequoreas per aquas, aliique per orbem
Succedunt aliis, vt quemlibet ordo requirit.
Non aliter pedibus quam remis humida pulsant
Aequora, nec secus insigni praestantia forma
Cornua sublatis iactant ad sidera ramis,
Quam si celsa vagis committant carbasa ventis.
Vipereum porro genus et ceruina propago
Perpetuis certant odiis: hinc inde superbum
Explorat ceruus pronis in vallibus anguem.
Cuius humi pressis procul apparentia gyris
Demisso postquam vestigia repperit ore,
Exultat, latebramque petit, naresque cauernae
Admouet, et validis tetrum spirantibus anguem
Euocat ad bellum, detrectantemque cruenta
Praelia ceruini violentus anhelitus oris

E latebris superas inuitum educit ad auras.
Nec mora, conspecto serpens grauis emicat hoste,
Virosumque alte sublimat in aethera collum,
Terribilique sono, buccis crepitantibus, albos
Collidit dentes, et morsibus ora fatigans,
Horrida crispatis expirat sibila linguis.
At ceruus, similis ridenti, protinus illum
Pugnantem frustra robusto diripit ore,
Et collum vanis, et vanis crura ligantem
Nexibus immiti diuellit dente colubrum:
Frusta cadunt, et adhuc tremulo salientia motu
Tabifico plangunt rorantem sanguine terram.
Forsan et in partes tot acerba caede reuulsum,
Sit foedum quamuis animal, misereberis anguem.
Extremis etiam Libyae sitientis in oris,
Magnanimos quae nutrit equos, immensus et ingens
Serpentum siccos exercitus obsidet agros.
Illic in calidis si quando solus arenis
Procubuit ceruus, ruit vndique densus in ipsum
Hostis, et armatae virosa tabe phalanges
Innumerabilium serpentum comminus instant
Et rabidos morso figent in tergore dentes:
Vlla nec obsessi pars est in corpore cerui,
Quae non innexis sit circumfusa colubris.
Hi caput implicito circumdant desuper orbe,
Inque superciliis et vultu mordicus haerent:
Hi subter pectus collumque volubile fixi,
Lumbos et laceram discerpunt morsibus aluum:
Circumeunt arctis alii latera ardua spiris:
Immerso quidam corrodunt inguina rostro:
Nonnulli dorsum populant, aliusque subinde
Infixus membris aliis hostiliter instat.

Tum ceruus variis cruciatibus ictus ab omni
Parte fugam primo pedibus molitur; at illum
Destituunt vires, et captos densa draconum
Turba, nec excussu facilis, circumsidet artus.
Ergo gradum sistit, re sic cogente, grauique
Hostiles tentat morsu diuellere nodos,
Praeque dolore fremens, curuum se versat in orbem,
Insequiturque feros reflexis cornibus hostes,
Nec tamen innexos hic artibus effugit angues.
Audaces illi truculento pectore perstant,
Nec quicquam, quamuis discerpti, dente remittunt.
Et nunc hos ceruus violento dissipat ore,
Nunc illos pedibus calcatos perdit, et vngue
Proterit: immodico tabes permixta cruori,
Viperea siccos sanie destillat in agros:
Semineces artus semesaque membra ferarum
In terra partim trepidant, diuulsaque partim
In lacero haec secum circumfert corpore ceruus.
Nam mutili firmis etiamnum dentibus haerent,
Truncaque per rigidam, lacerato corpore, pellem
Abscondunt morsis rostra immorientia membris.
Tum vero, instinctu coelesti, ceruus vbique
Quaeritat vmbrosi nebulosum fluminis amnem,
Littoreos vbi demittens in guttura cancros,
Per se nota sibi laesis medicamina membris
Admouet: et subito dirarum frusta ferarum
Ipsius ante pedes vltro lapsantia nigram
Ad terram recidunt: coëunt vtrinque reducta
Pelle cicatrices, inimici stigmata dentis.
Innumeros autem viuit diuturnus in annos
Ceruus, nec mendax homines sententia fallit,
Quod quater exactum cornicis transigat aeuum.

Vulgus adhuc alios vocat eurycerotas: et illi
Corpus habent reliquis aequale per omnia ceruis,
Ac velut hoc ipsis vox arguit indita brutis,
In celsa gestant latissima cornua fronte.
Syluicolas alios appellant rursus iorcos.
Hi quoque cornigeros imitantur corpore ceruos,
Conspicuumque ferunt maculoso vellere dorsum,
Nec secus ac pardi stellato corpore fulgent.
Bubalus est porro minor eurycerote, sed ille
Syluicolis longe melior praecellit iorcis,
Ignitis oculis, suauique colore coruscat,
Aspectu plane est alacris, rectissima longis
Cornua formoso surgunt in vertice ramis,
Quorum mucrones refugis ad terga feruntur
Cuspidibus: sed et immenso pecus istud amore,
Quae colit in cara nemorosa palatia rupe
Tecta, laremque suum, patriique cubilia lustri
Persequitur. Quod si laqueis fallacibus ipsum
Venator captum peregrinas ducat in oras,
Rursus et in sola dimittat valle solutum:
Sint procul inde licet, tamen ad sua lustra recurrit,
Et quas in syluis habitauerat ante cauernas,
Nec fert, externis vagus hospes vt erret in oris.
Non igitur patriae solus dulcedine terrae
Ducitur exul homo, sed et hunc natura ferinis
Mentibus ac brutis animis inseuit amorem.
Qua vero celeres decorentur imagine damae,
Quae vires illis sint, quae sit forma staturae,
Notius est, quam quod quisquam nescire putetur.
Sunt quoque perdices, rutilis quibus ignea pennis
Colla rubent, passim laetis formosa viretis
Per loca: cum damis fraterni hi foedus amoris

Iungentes, sociae miscent consortia vitae:
Contiguis habitant vicina cubilia tectis:
Concordes potu pastuque fruuntur eodem.
Sed miseris tandem male cedit amantibus arctae
Vsus amicitiae, sequiturque ingratus amaror.
Scilicet astuti quando venator et auceps
Occultas miseris fraudes meditantur amicis,
Hic positis damis perdices torquet, at ille
Incautos positis damas perdicibus vrit,
Donec et hic laetus praeda potiatur et ille.
Sunt etiam caprae naturae agrestis, ouesque
Haud ouibus sane multum et nostratibus hircis
Corpore maiores, sed praestant alite cursu,
Et sua reflexis in cornibus arma gerentes
Magnanimas ineunt robusto vertice pugnas.
Lanigerae siquidem duris in frontibus ingens
Gestant robur oues: magnis quoque saepe ruentes
Viribus extendunt pronos in vallibus apros,
Vt viridem pulsent moribundo pectore terram.
Quin etiam fit, vt obnixis quandoque ruentes
Frontibus incursent: fragor ingens aethera pulsat,
Nec saeuo modus effugii patet vllus ab hoste.
Vincere vel vinci pugnaque iacere peremtus
Cogitur alteruter: tantus furor ingruit ipsis.
Porro parua feris est quaedam fistula capris,
Quae tenues mediis in cornibus attrahit auras,
Perque cauos dentes in cor defertur, et ipsos
Recta ad pulmones tendit. Syluestribus ergo
Qui liquidam stillat capris in cornua ceram,
Obstruit ille vias animae vitaeque meatus.
Capra suos etiam cupide fouet anxia foetus
Et magno curat studio, foetusque vicissim

Sollicito vetulam sustentant pectore matrem.
Vtque grauis senii miseranda compede vinctum,
Incuruum membris, nutanti poplite tardum,
Inualidum manibus, tremebundum corpore, coecis
Caligantem oculis, carum super omnia patrem
Obseruant homines, et pro puerilibus illi
Grata ministeriis effoeto praemia reddunt:
Sic quoque confectos longaeua aetate parentes,
Et senii querulis religatos membra catenis,
Caprarum refouent nati, proprioque recentes
Ore legunt herbas, et roscida pabula praebent,
Plenaque perspicuis apportant pocula lymphis,
Quas ex fluminibus primis hausere labellis,
Foedaque circumeunt oppressis corpora linguis,
Et vetulas tentant membris elingere sordes.
Quin etiam solam claudas si casse parentem,
Deprendes manibus teneros quoque protinus hoedos:
Hanc autem natos gemebunda voce precantem
Talibus, vt fugiant, credas impellere verbis:
O mihi dilecti, procul o discedite nati,
O procul infaustis a venatoribus ite,
Ne, si vos illi redigant in vincula captos,
Materno miseram priuetis nomine matrem.
Tales credideris genitricem fundere questus.
Hos vero astantes prima quasi fronte videbis
Complorare suam lugubri carmine matrem,
Mox etiam posthac humanas edere voces,
Distinctoque pares formantibus ore loquelam
Supplicibus credes tibi talia dicere verbis:
Per Iouis aeterni numen coeleste precamur,
Perque pharetratam, venator amice, Dianam,
Dilectam nobis iterum dimitte parentem,

Et pretium, quodcunque tibi pro matre soluta
Offerimus, cape nos miseros, tua ferrea flecte
Pectora, iustitiam superûm vereare deorum,
Grandaeuaque tui mouearis imagine patris,
Qui nitida remanet tibi saluus in aede relictus.
Supplice sic aliquis putet illos ore profari.
Cumque rigere tuum cor inexorabile cernunt,
Quam vehemens amor est desideriumque parentum,
Proh superi! semet produnt, matremque sequuti,
Venantis duras incurrunt sponte catenas.

Extremis etiam Cretae locupletis in oris,
Scilicet in planis terrae Gortynidos agris,
Inueniuntur oues rutilae, quae cornua portant
Quattuor, et rubros quassant in corpore villos;
Non illos autem spissos, mollesue, sed hirtis
Crinibus intonsae referentes vellera caprae;
Nec tamen hac ouibus sunt asperitate molesti.
Talis item color aspectu subruffus inhaeret
Fulgenti subo: sed duris aspera villis
Non illi cutis est, neque cornua quattuor ille
Attollit: late frons exporrecta duobus
Cornibus armatur firmis. Sed subus et ipse
Amphibios, nunc in terris, nunc viuit in vndis.
Et quoties altum sese demittit in aequor,
Iactato scindens veloces corpore fluctus,
Squamigeri denso coëuntes agmine pisces
Protinus approperant, circumfusique sequuntur,
Lambendoque ferunt dilectis oscula membris:
Tanto cornigeri capiuntur amore sodalis,
Gaudentes tenero rutilantis corpore subi.
At vero viles oculatae, mullus, acusque,
Astacus, et pagrus, cari vestigia subi

Prae reliquis magno studio curaque lacessunt.
Quis non miretur stupefacto pectore cernens,
Tanta quod indomiti vis, tanta potentia amoris,
Vt diuersorum generum quoque bruta fatiget,
Et coquat externis animalia dissita flammis!
In specie nec enim tantum supremus eadem
Inter se simili deus illa ligauit amore,
Quatenus hoc erat in mortali stirpe necesse,
Quaelibet vt species, alias peritura, subinde
Duceret aeternam rediuiua propagine vitam.
Haec etiam prorsus res prodigiosa videtur,
Quod tam iucundae ratione carentia bruta
Nexus amicitiae tacite constringat, vt ipsa
Non intellecti iungentia foedus amoris
Scire queant, socii quae sit dulcedo fauoris,
Qualiter humanos sanae prudentia mentis
Recludens oculos animis persuadet amorem.
Sed rapit aërias etiam furor ille volucres,
Externis vrens illarum pectora philtris.
Nam quo conspicuos illustri corpore ceruos
Attageae! quid item? damas capita alta ferentes
Perdices pictae quo complectuntur amore!
Quid, quod equis adeo gaudet velocibus otis,
Auris vtrinque altis cui prominet hispida pennis?
Concordi simul inter se quoque foedere iuncti
Psittacus atque lupus communia pabula carpunt:
Semper enim viridis lupus ardet amore volucris.
O magnum, o vehemens violenti numen amoris,
Quam tibi vis ampla est atque insuperabile robur!
O quantos inter tua pectora concipis ausus!
Quam numerosa tui, quam vasta potentia regni!
O quae lasciui est, o quanta licentia lusus!

Immoto stabilis tellus se continet orbe:
Haec tamen ipsa tuis nutat quassata sagittis.
Instabili contra resonum mare fluctuat vnda:
Hoc quoque tu facis immoto concrescere fluctu.
Tu celsum motis ascendis in aethera pennis:
Qui sis, quid possis, magnus quoque nouit Olympus.
In terra coeloque tuas, Amor, omnia vires
Formidant, supra quaecunque videntur et infra:
Te miseri manes, simulacraque functa sepulcris,
Quae licet ebiberint securae pocula Lethes,
Nec magis vllius possint meminisse doloris,
Ipsa tamen metuunt et adhuc tremefacta pauescunt.
Vis tua tam procul amoto se limite claudit,
Quam procul haud vnquam spargit sua lumina Titan.
Ipse tuos etiam Sol expallescit ad ignes,
Et Iouis altitoni soli tibi fulmina cedunt:
Tam calidas geris, o deus immansuete, sagittas,
Tam male adurentes, tam plenas fellis acerbi,
Tabificum quibus in pectus iaculare venenum,
Inspirans rabidum corruptis mentibus oestrum:
Tam fera traiecto quibus infers vulnera cordi,
Possit vt haec medicas nemo releuare per artes,
Attonitas quibus ipse feras quoque iungere cogis
Foedera, lasciuos non admittentia nexus.
Est autem monstrum visu mirabile, quando
Attagees leuibus velati corpora pennis
Cornigeri circum saliunt in tergore cerui:
Aut cum damarum perdices terga prementes
Concutiunt crebris vibratas plausibus alas,
Vt nimios releuent damis sudantibus aestus,
Dulcia iactatis afflantes frigora pennis:
Aut cum quadrupedantis equi calcanea circum

Cursitat aërias otis delapsa per auras:
Ad socias sargi festinant vndique capras:
Squamigerum vero latis genus omne sub vndis
Attonito pulcrum miratur pectore subum,
Et vastum quocunque natans abit ille per aequor,
Innumeri pisces dextra laeuaque sequuntur,
Vndiuagis circum feruent vada caerula pinnis,
Et mare spumosis quassatum fluctibus albet.
At ferus externi subus contemtor amoris
Aequoreos saeuo depascitur ore sodales,
Inque suum comedens ventrem demittit: at illi
Ante oculos stulti quamuis sua funera cernant,
Non tamen horribilem possunt odisse tyrannum,
Nec mala carnificis fugiunt consortia subi.
At non hoc impune feres, o pessime latro,
Et tibi, sube miser, pro tam crudelibus ausis
Aequalem posthac piscator in aequore caedem
Molitur, quamuis multo tu callidus astu
Extinguas miseros inamoeno funere pisces.
In densis etiam saeuissima bestia syluis
Trux stabulatur oryx, odium commune ferarum,
Praecipuusque timor. Cornu gerit acre, colorem
Lactis habet verni: facies est candida, solae
In vultu malae picea caligine nigrent:
Turgescit duplex crassa pinguedine dorsum:
Cornua sublimes excelsa feruntur in auras,
In quibus est mucro fuscus, lethalis et acer,
Qui vel praeruptis petris, vel acumine ferri,
Aut quouis telo violentior extat aheno.
Dicitur et vacuis in cornibus esse venenum.
At vero immani plenissima pectora fastu
Gestat oryx, nec enim latratus ille sagacis

Formidat canis, aut efferuescentis in iram
Terribiles ad apri fremitus in vallibus horret:
Non validi metuit violenta tonitrua tauri:
Non funesta timet truculenti murmura pardi:
Nec sua terga fugae praebet, licet ore feroci
Audiat horrendum tumidos rugire leones.
Quin homines etiam truculento pectore temnit:
Nec raro occurrens orygi robustus et acer
Venator fuit in praerupta caute peremtus.
Fortia sed saeuo quoties animalia vultu
Spectat oryx, vel apros exerto dente minaces,
Vel bene serrato metuendos ore leones,
Vel rabidos vrsos multa feritate superbos:
Protinus acre caput vibrato vertice quassat,
Et frontem procul extensa ceruice reclinat,
Suffultamque alte pronis infigit arenis,
Expectatque suum praetensis cornibus hostem,
Quem pleno cursu magnoque furore ruentem
Confestim prima iugulatum fronte trucidat.
Obliquo siquidem declinans cornua nixu
Transuersis oculis partes speculatur in omnes,
Praeuisaeque ferae directas obiicit hastas.
Haec autem vafras temeraria despicit artes,
Effrenique ruens in spicula proxima cursu
Spinosis misere tremebunda affigitur hastis.
Ac veluti syluis aliquis venator in altis,
Quem Diana suis ornatum dotibus auxit,
Conspicuum validis crispans hastile lacertis
Astat, et impressis firmans vestigia plantis
Indomito manet irrumpentem corde leonem,
Atque illum saeuis animis iraque ferocem
Excipit, et telo transfigit vtrinque secante:

Sic truculentus oryx solet in sua fata ruentes
Expectare feras, propriae vesania mentis
Quas perdit: siquidem facile in praecordia cornu
Incidit, et pectus mucrone recludit acuto.
Tum subito patulum fluit atro sanguine vulnus,
Quem largis fusum venis per vtrumque foramen
Vndique sollicitis lambit fera saucia linguis.
Nec tamen vlla fugae, nec spes est vlla salutis,
Horrenda quamuis cupiant excedere pugna:
Alternis perimunt se caedibus ambo vicissim.
Quos aliquis viridi pastor vel arator in agro
Attonito simul occisos circumspicit ore,
Et facilem tollit stupefacto pectore praedam.

Cornigeras inter pecudes sed et ordo deinceps
Nos iubet immanes elephantûm dicere gentes.
Nam bina exertis aequalia dentibus arma
Ipsius ex malis elephantis ad astra feruntur,
Quae vulgus dentes, serris iam leuia acutis,
Deceptum falsis erroribus autumat esse.
At vero nobis placet, vt magis illa vocemus
Cornua: nam reliquis vis insita cornibus istud
Arguit, et certis adeo deprendere signis
Hoc licet, vt nemo non credat. Quippe ferarum
Supremis quaecunque genis enata cohaerent,
Quodsi consurgant, sursumque leuentur in altum,
Cornua sunt: contra, si vergant illa deorsum,
Sunt dentes. Sed et haec elephantina cornua primos
Ortus ex magno ducentia verticis osse
In capite, vt fagi, vastis radicibus haerent:
Sub turpi posthac intrinsecus abdita pelle
Prolixo serpunt per concaua tempora tractu,
Inque genas abeunt, et longius inde per ipsas

Excurrunt malas, nudisque per ora feruntur
Ossibus, et falsam dentis praebentia formam
Deceptum vana ludunt sub imagine vulgus,
Vt, quamuis non sint dentes, tamen esse putentur.
Praeter et hoc aliud patet indubitabile signum,
Quo mendax stolidi reprobatur opinio vulgi.
Quotquot vbique licet dentes reperire ferarum,
Omnes indomita sunt asperitate, nec vlla
Curuati lentos flexus patiantur ab arte:
Quin imo si quis faber aut tornarius illos
Artifici volet in latum diffundere dextra,
Austero contra nitentes osse resistunt;
Robusta vero si vim patiantur ab arte,
Dissiliunt rigidi transuersis vndique rimis:
Cornua flexibiles contra sinuantur in arcus,
Et rerum varias varie fabricata figuras
Suscipiunt: sed et haec immanis cornua barri,
Quae vulgus dentes vocat, haud inuita sequuntur
Sectores eboris, seu longo extendere ductu,
Seu magis in strictum cupiant ea flectere gyrum.
Tam vastum sed et ista gerunt animalia corpus,
Quam fera terrestris totum fert nulla per orbem.
Quod si coniectis elephantem forsan ocellis
Aspicias, excelsi immensa cacumina montis
Aut grandem credas terris incumbere nubem,
Quae ferat horrendos miseris mortalibus imbres.
Est barro caput immensum, paruaeque cauaeque
Auriculae splendent, docta velut arte politae:
Et quamuis magni videantur luminis orbes,
Sunt tamen exigui, si quis cum corpore tanto
Conferat, et quam fert proportio iusta minores:
In medio quorum quae curua, exilis et ingens

Procurrit, vulgo dixere proboscida naris.
Illa ferae manus est: hac quae cupit omnia promte
Expedit. At pedibus non est modus vnus et idem:
Nam primi duo posterioribus altius extant.
Quin etiam fortis, sed turpis et aspera pellis
Circumdat corpus, quam nec vehementer acutum,
Nec queat omnidomans, nec forte incidere ferrum.
Donec in vmbrosis haec viuit belua syluis,
Austeris animis furit immansueta, sed inter
Mortales animum ponit cicurata minacem.
Saepe quidem densis in saltibus inque fragosis
Montibus et fagos, et robora agrestis oliuae,
Et valde celso nutantes vertice palmas
Acribus euersas malis deiecit, et ima
Funditus ex terra tota cum stirpe reuulsit.
In fortes autem, syluis abducta profundis,
Cum venit illa manus hominum, dediscit agrestem
Saeuitiam, ponitque suos mansueta furores,
Nec iuga detrectans placido accipit ore lupatum,
Et praeceptores operum, quid agatue sinatue,
Fert tergo pueros. Quin et vulgata per orbem
Fama, sub obscuris elephantes ora loquelis
Soluere, et humanis inuoluere murmura verbis,
Atque inter sese sociae commercia linguae
Exercere, refert: sed non intelligit illos
Quilibet ex omni populo, solisque ferini
Dicuntur noti domitoribus esse susurri.
Hoc etiam nostras (mira est res) venit ad aures,
Robustis quod sint elephantis corda futuri
Praescia, quodque sui non eluctabile fati
Praeuideant tempus, supremaque funera norint.
Inter aues igitur non moesto carmine tantum

Fatidici cygni sua funera lamentantur:
Sed genus hoc inter pecudes quoque tempora mortis
Praesagit, moestis plangens sua funera threnis.
Rhinoceros porro non multum est corpore maior,
Quam violentus oryx: in summo vertice naris
Illius exiguum, sed acuta cuspide cornu,
Crudelisque truci gladius protuberat ictu,
Quocum, si pleno ruat impete, perforat aera,
Duraque robustae diffringat marmora cautis.
Ille etiam fortes barros inuasit, et ipsos
Tantos in flaua moribundos strauit arena.
Frons leuiter ruffis est interstincta capillis,
Purpureisque rubent illius tergora guttis.
Masculus estque omnis: nec enim foemella videtur
Rhinoceros vnquam: sed quae sit causa, vel vnde
Nascatur, nullo didici referente: nec illa,
Quae dicam, veluti liquido mihi cognita dicam.
Aut trahit ergo suum genus hoc ex cautibus ortum:
Aut ex visceribus grauidae telluris in auras
Prodit, et exiliens e terra sponte creatur:
Aut sine concubitu, sine copula, et absque parente,
Vt sunt foecundi miracula plurima ruris,
Ex sese, veluti syluestria germina, crescunt.
Sic liquidi madidis in fluctibus aequoris vltro
Per sese pisces quidam sine matre creantur,
Vt molles apuae, strombi, conchylia, cochleae,
Et quicunque latent fragilis sub cortice testae:
Hi siquidem putri maris innascuntur arenae.
Sed mihi non fas est animalcula quaeque seorsim
Dicere: quapropter nunc o carissima viles
Musa relinque feras, quae nullo robore praestant,
Pantheras flauas, aeluros fraude malignos,

Inque casis solitos auibus spoliare cohortes,
Paruos et teneros nimis inualidosque myoxos,
Qui totas hyemes occluso luminis orbe
Conniuent madidi per languida membra soporè,
Nec miseri lucem spectant, nec pabula carpunt,
Perpetuumque suis somnum patiuntur in antris,
Aut velut exanimes hyemali morte sepulti
Horrida difficilis traducunt tempora brumae,
Sed simulac primi arridet noua gratia veris,
Laetaque florigero pubescunt prata colore,
Abstrusis pigrum voluentes corpus ab antris,
Et vita velut a somni grauitate recepta
Obliti repetunt dulcissima munera pastus.
Hic vero genus hirsuti quoque vile sciuri
Praetereo, rapidae medio qui messis in aestu,
Ipse sibi patula faciens vmbracula cauda,
Natiui residet sub opaco fornice tecti:
Qualiter expansis volucris Iunonia pennis
Vela sibi facit innumeris stellantia gemmis:
Qua neque splendidius, neque visu pulcrius vllum
Effingens animal superi prudentia regis
Condidit humano generi, licet omnia lustres,
Quae vel cunctiparam peragrant animalia terram,
Vel vacuum pulsant iactatis aethera pennis,
Vel quae caeruleos rimantur in aequore fluctus:
Vsque adeo pulcre ex picto pauone coruscat
Purpureum flammis mixtum rutilantibus aurum.
Sed neque cui duris horret cutis aspera spinis,
Inuisum genus expediam maioris echini.
Forma duplex siquidem rigidos discernit echinos,
Quorum circumeunt duplices quoque corpora setae.
Sunt alii parui, pretii nullius: et illi

Exiguo tenues attollunt corpore sentes.
Sunt alii valde magni, quos cingit vtrinque
Acris et austeris mucronibus horrida pellis.
Non etiam triplex quod habet genus improba dicam
Simia, ridiculo quae reddit singula gestu,
Turpia visarum peragens imitamina rerum.
Tam foedam quis enim, tam vafram, tamque molestam
Aspectu pecudem non execratur et odit?
Deformes parit et geminos mala simia natos:
Sed non ex aequo pater amplexatur vtrumque.
Hunc siquidem prorsus studiose nutrit: at illum
Odit, et in propriis compressum strangulat vlnis.
Sed neque terrigenas, oculorum lumine captas,
Herbiuorasque volunt mea carmina dicere talpas,
Quantumuis incredibilis totum occupet orbem
Fama, quod a magno praeclari sanguine regis
Principium coecae iactent se ducere talpae.
Nam, veluti perhibent, miserandum Phinea quondam
Ingenti Titan Phaëthon exercuit ira,
Phinea, quem scopulis innutriit inclyta celsis
Thracia. Fatidici sed enim victoria Phoebi
Mouerat hoc odium: miserum quoque Phinea Titan
Lumine priuauit penitus, misitque rapaces
Harpyias, dirum genus, obscaenasque volucres,
Illius vt foedis turparent fercula rostris.
Sed freta cum Minyae Pagasaea puppe secarent,
Aurea Phrixeae rapturi vellera lanae,
Zetes et Calais fratres, Aquilonia proles,
Qui comites operum cum Iasone nauibus ibant,
Grandaeuum iuuenes miserati Phinea, turpe
Hoc volucrum genus extirparunt, morte peremtum,
Et dulcem membris tribuere senilibus escam.

Sed necdum Phaëthon veterem concoxerat iram,
Inque nouam subito conuertit Phinea formam,
Talparumque genus fecit, quas nemo priorum
Viderat, aut ante ex aliis cognouerat. Inde
Nunc oculis quoque sunt captae, dulcesque voraci
Ore cibos auidae condunt in viscera talpae.

OPPIANI
DE VENATIONE
LIBER TERTIVS.

Sed quia cornigeras, animalia bucera, gentes,
Tauros, et ceruos, atque eurycerotas, et inde
Post capreas oryges, ac pulcros carmine iorcos
Diximus, et si quae, praeter iam dicta superne,
Cornibus armatas gestant animalia frontes,
Nunc age dentato metuendas ore cateruas,
Carniuorumque genus referamus, Musa, ferarum,
Tam quibus exertis sunt horrida dentibus ora,
Quam quibus infestis sunt rostra minacia serris.
Inter at has omnes illustri carmine par est
Magnaminos nos imprimis celebrare leones.
Infantem Saturnigenam, sanctaque tremendum
Maiestate Iouem Phrygii Curetes alebant.
Quando recens ipsum tangentem luminis auras
Clam patre Saturno enixa est Cybeleïa mater,
Abdidit in Creta. Sed postquam viribus auctum
Ex vegetis puerum velut efflorescere membris
Coeligena aetherea vidit Saturnus ab arce,

Illustres primum altores Iouis immutauit,
Inque feras vertit fidos Curetas. At illi
Vt semel humanam versi posuere figuram,
Consilioque dei Saturni membra nouantes,
In generosorum vultus abiere leonum,
Immensum dono Iouis accepere ferarum
Posthac imperium, tantusque honor obtigit illis,
Vt iuga faustiparae ducentes ardua Rheae
Terricrepum et celerem raperent per nubila currum.
Sunt autem formae multae variaeque leonum.
Flumine quos lato resonantis ad ostia Tigris
Educat Armenia et iaculis insignis et arcu,
Quosque ferax frugum et foecundis pascua campis
Parthia fert, illis flauo iuba crine coruscat:
Pingue gerunt collum, magnas in pectore vires,
Perspicuos oculos, caput ingens: vergit in altum
Triste supercilium: longus super ora capillus
Fluctuat, et circum turgentia colla genasque
Prolixis coma luxuriat densissima villis.
Quos vero tellus Arabum ditissima nutrit,
Tellus, quam gentes appellauere beatam,
Hi quoque colla iubis, et longis obsita villis
Pectora, flammiuomumque gerunt in lumine fulgur,
Et reliquos longe formoso corpore vincunt.
Sed paucos tales terra est sortita leones.
Foecundis autem Libyae sitientis in agris
Ingens infrendet validorum turba leonum,
Qui nullos nudo quassant in pectore cinnos,
Sed rara tantum leuiter lanugine splendent:
Horrenda est ceruix, horrendus vultus, et omnes
Cyaneus, modice nigricans, color inficit artus.
Quin etiam Libyci tam fortia membra leones

Tanta mole gerunt, valide vt dominentur in ipsos,
Romani nutrit quos Caesaris aula leones.
Horrendum visu monstrum, leo vastus ab aruis
Aethiopum Libycas aliquando venit in oras,
Cui nigra prorsus erat pellis, iuba plurima, crassi
Hirsutique pedes, vastum caput, igneus orbis,
Solaque suffuso flauebant ora rubore.
Non equidem dubiis illud rumoribus hausi:
Ipse truces vidi vultus animalis, idemque
Romani missum fuit ad spectacula Regis.
At leo non sumit cunctis alimenta diebus,
Perque vices edit hac, hac rursus luce laborat.
Nec caeco subit abstrusas in monte cauernas,
Fessa soporiferae cum vult dare membra quieti,
Sed fidens animi, in campis procumbit apertis,
Securo claudens illic sua lumina somno,
Nox vbicunque nigris ipsum deprenderit vmbris.
Ex illis sed et hoc audiui saepe magistris,
Cura fouendorum quibus est commissa leonum,
Quod dextro caro sit violenta leonis in armo,
Quae stupidos facit attonitis animalibus artus.
Quinque solet vicibus pariens lea soluere zonam,
Vanaque falsiloquus spargit mendacia rumor,
Scilicet hanc vnum tantum semel edere foetum.
Nam primo catulos partu dat quinque, secundo
Quattuor, et numero sic decrescente, deinceps
Tertius excludit tantum tria corpora partus,
Exiliunt quarto, disrupto ventre, gemelli,
Faustaque postremo genitrix enititur vnum,
Regalem et multa clarum virtute leonem.

Pantherae porro formidandaeque trucesque
Duplice cognosci generis discrimine possunt.

Hae sunt aspectu maiores, lataque pingues
Dorsa ferunt: illis minor est in corpore moles,
Sed magnas paruae robustis viribus aequant.
Sunt similes forma, sunt versicoloribus ambae
Pellibus, et sola cauda differre videntur,
Quae minor in magnis, maiorque minoribus haeret.
Est firmum femur, est prolixum corpus vtrisque,
Lucidus est oculus, rubicundo fulgurat orbe
Pupula, palpebrae rutilantibus ignibus ardent,
Qualiter a tenebris incensa nitedula fulget.
Tetra venenosis pallescunt dentibus ora,
Discolor est cutis, et maculis aspersa nigellis,
Emicat aërias obscura luce per auras.
Quin etiam virides pernix panthera per agros
Tam celeri cursu, tam recto tramite fertur,
Vt, si conspicias, non ipsam currere dicas,
Sed tenuem leuibus volitare per aëra plantis.
In versus etiam lepidi retulere poëtae,
Haec quod vitiferi fuerint animalia Bacchi
Nutrices dudum prius: vnde videmus ad istum
Vsque diem, quod adhuc dulci gaudentia vino
Ore auido captant generosi dona Lyaei.
Ipse suas etiam nutrices Bacchus ob istud
Induit ex hominum membris in terga ferarum,
De quibus inferius paulo quoque plura canemus.
Praeterea duplici generis discrimine pulcras
Inter se poteris etiam dignoscere lynces.
Sunt aliae visu paruae, timidosque sequuntur
Infestae lepores: aliae sunt corpore grandi:
Insiliunt hae cornigeris subito impete ceruis,
Pernicesque solent oryges inuadere saltu.
Aequalem vero seruant vtraeque figuram.

Ambarum ex oculis iucundo fulgurat igne
Pupula: sunt vultus alacres vtrisque, minutum
Est caput: ambabus pendent aequaliter aures.
Diuersus tantum visu color efficit illas
Dissimiles, siquidem plane rubicunda minores
Pellis obit, croceis maiores tergora villis
Flaua gerunt. Sed enim praestantes lumine lynces,
Pantheraeque truces, formidandaeque leaenae,
Clara quibus rutilis suffusa est pupula flammis,
Pernicesque tigres, adeo crudeliter omnes
Prolis amore suae flagrant, vt, si quis in altis
Saltibus ex partu venator forte recentes
Auferat his furtim catulos, illaeque reuersae
Conspiciant vacui spoliata cubilia lustri,
Protinus in tristes sua soluant pectora luctus:
Mox syluas passim gemebundis questibus implent,
Non secus ac, patria cum Mars crudelis in vrbe
Saeuit, et iniectis collucent ignibus aedes,
Plorantes circumcursant sua pignora matres.
Has igitur curas, hunc paruae prolis amorem
Mentibus omnipotens deus instillauit, vt ipsos
Non homines tantum, qui, quae sint turpia, quaeque
Sint bona, diuino rationis lumine cernunt,
Sed quoque serpentes, pisces, auiumque cateruas,
Quae summum leuibus rapiuntur in aethera pennis,
Crudiuorasquc feras haec prolis cura fatiget.
Vsque adeo natura potens super omnia regnat.
Caeruleis quid enim? delphis, quid? phoca sub vndis
Quo teneros studio, qua sollicitudine foetus
Obseruant! quid? quam vehementi pectoris aestu
Inter aues aquilae, fulicae, raucaeque palumbes,
Et cornix, multos cui stat diuturna per annos

Vita, suos ardent pullos, prolemque tuentur!
Quid? quae nobiscum communes incolit aedes,
Vt gallina suos complectitur anxia pullos!
Illa super tecto accipitrem speculata rapacem
Intentum praedae repetitis ludere gyris,
Emicat extemplo, et strepero grauis increpat ore,
Ceruicemque rotans circum se attollit, et omni
Corpore inhorrescit, surgentibus vndique plumis:
Tum vero ad terram demissas explicat alas,
Inuisumque retro cogens remeare latronem,
Stridentes fouet alato sub tegmine pullos:
Quos, simul vt caluae ruperunt vincula testae,
Nutrit, et implumes fotricibus occulit alis.
Sic immane rudens inter fera bruta leaena,
Sic panthera valens cursu, maculosaque tigris
Prolem quaeque suam sic amplexantur, vt acre
Pro catulis ineant cum venatore duellum,
Nec certam metuant mortem, nec vincula curent,
Armatisque ausint hominum concurrere turmis:
Quin iaculatorum magna irrumpente caterua,
Nec strictos enses, nec tela corusca pauescunt,
Nec lato trepidant venabula ad aspera ferro,
Sed sua membra ferunt venientibus obvia telis,
Et crebros lapidum iactus, densasque sagittas
Incurrunt, catulosque suos vel ab hoste tueri,
Vel certae in pugna properant occumbere morti.
    Vrsorum porro genus est crudele, feraeque
Caedis amans, variosque dolos sub pectore versat.
Illos lana tegit spissis densissima villis,
Formaque contristat truculentos horrida vultus:
Os longum est, rictus exerto dente nocentes:
Obscurae pulla nigricant ferrugine nares:

Triste micans oculus, tereti qui voluitur orbe:
Planta pedum velox, caput amplum, corpus obesum:
Humanis pedibus manibusque pedesque manusque
Respondent: variis instructum fraudibus est cor:
Horrida terribili fremitu vox rugit, et ingens
Flamma vrsis foeda prurigine pectus adurit.
Obscoeno siquidem veneris torrentur ab aestu
Noctes atque dies, multoque ardentior ipsum
Appetit vrsa marem; vix paucis abstinet horis
A dulci coitu, grauida dum fluctuat aluo.
Non furor hic neque mos reliquis animalibus idem est,
Scilicet vt (solum lyncem leporemque fugacem
Si demas) grauido dum sunt praegnantia ventre,
Obscoeno cupiant venerem coniungere nexu.
Vrsa sed ante omnes vacuum sine coniuge lectum
Odit, et obscoeni stimulis agitatur amoris
Semper, nec propriis bene consulit improba natis.
Nam grauidam, nondum maturis foetibus, aluum
Turpiter elidens, violati pondera ventris
Euomit ante diem iustum, neque saeua moratur,
Dum stata perfectos extrudant tempora partus:
Tantus amor Cypriae rapit ad commerciae diuae,
Tantus in amplexus properantem concitat ardor.
Illa rudem carnis sine forma et imagine massam
Excernit, nec adhuc perfectis integra membris
Corpora communes pariens effundit in auras,
Partiturque suas sub eodem tempore curas,
Vt simul et foueat prolem, et lasciua frequentet
Gaudia: rursus enim maribus sese improba miscet,
Cum modo vix grauidam partu vacuauerit aluum.
Ac veluti duo cum magna dulcedine tauri
Alternis aliquando fricant sua corpora linguis,

Cornigerique bouis bos gaudet pelle, nec ante
Scalpere se cessant, quam cum satiata voluptas,
Expletis desideriis, languescit; at inde
Maxima pone sequens capit oblectamina pastor:
Haud aliter sobolem lambendo fingit in artus
Vrsa suam, et faciem catulis informibus addit,
Obscoenis donec latratibus ora resoluant.
Et licet hirsutis veletur pellibus vrsa,
Ipsa tamen timet hyberni male frigora mensis.
Horrida cum niuibus conspergitur vndique tellus,
Hesperiis dense zephyrus quas fundit ab oris,
Vrsa sub obscuris latet occultata cauernis.
Hic vasto superimpositi sub tegmine montis
Absque cibo recubans, manuumque pedumque suorum
Extremas strictis elambit faucibus vngues,
Plenaque ceu siccis immulgeat vbera labris,
Friuola decepti peragit ludibria ventris.
Haec eadem polypi sinuoso corpore torti
Latiflui faciunt alto sub gurgite ponti,
Qui, medio dum bruma gelu rigidissima saeuit,
Concaua caerulei se sub maris antra recondunt,
Impastique suis sedant ieiunia cirrhis:
Ac simul vt nudos ver floribus induit agros,
Continuo polypis iterum sua brachia crescunt,
Percurruntque ipsi pinnis vada salsa renatis.
Nunc quoque formosum plantis, nunc vnguibus acrem,
Nunc nimbo similem versu referamus onagrum:
Qui longum, quantum satis est, et amabile visu
Corpus habet, niueis cui sunt argentea villis
Tergora, qui longas gerit aures, quique per agros
Emicat, et celeri cursu rapidissimus exit:
Per medium vero decurrens fascia dorsum

Illius niueos discriminat atra colores,
Ipsaque candenti stipatur vtrinque corona.
Gramen et irriguas onager depascitur herbas:
Ipse sed heu laceris saturans animalia membris
Saepe fit in syluis validarum praeda ferarum.
Zelotypos equidem vehemens coquit ignis onagros.
Scilicet vxorum numero turbaque superbos
Attollunt animos, et se laetantur amari,
Foemellaeque marem, ducat quocunque, sequuntur.
Cum pastum ire iubet, veniunt ad pascua iussae:
Cum vocat ad liquidos, brutorum pocula, fontes,
Ad fontes potum veniunt, et rursus ab illis,
Quando soporiferas piger Hesperus aduehit vmbras,
Cum caro repetunt syluestria lustra marito.
Quin etiam rabidi turpis vehementia zeli
In proprios natos, vix lapsos matris ab aluo,
Crudeles foedis onagros exasperat oestris.
Lucinae siquidem duros foemella dolores
Cum subit, ipse onager pariturae proximus astat,
Infantemque auidis inhians expectat ocellis:
Cumque recens nixam cadit ante lalisio matrem,
Respicit, et fausto quodsi fuit edita partu
Foemina, mox illam cupidis pater excipit vlnis,
Et laetis lambens vtrinque dat oscula labris:
Cum vero videt esse marem, trux bestia caram
Incipit ob matrem tristi efferuescere zelo,
Et saeuis ardens animis consurgit in iram:
Nec mora, prosiliens iratis morsibus ardet
Membra parum grati resecare virilia nati,
Ne posthac forsan iuuenilibus integer annis
Lasciuo propriae potiatur amore parentis.
Tum vero mater, partu licet illa recenti

Langueat, iniusti contra tamen impia patris
Ausa laborat opem miserando ferre puello.
Ac veluti duro damnosi tempore belli
Horridus immiti nonnumquam pectore miles
Infantem coram genitrice trucidat, et illam
Prorsus adhuc misere truculenta ex caede trementem
Complexamque sui corpus miserabile nati
Abstrahit increpitans, miseris sonat illa querelis,
Et teneras secat vngue genas, maculisque cruentis
Et calido mistim destillant lacte papillae:
Haud secus infelix abrepti mater onagri,
Fata sui misere deplorans tristia nati,
Personat aërias moestis vlulatibus auras.
Illam infelicem, natoque fidele parantem
Auxilium, blanda sic credas voce precari:
Cur tuus, o pater, o coniux, cur vultus in iram
Sic truculentus abit? cur ante nitentia laetum,
Nunc fera suffusis ignescunt lumina flammis?
Non equidem prope saxificae truculenta Medusae
Ora vides, non hunc squallentem tabe dracaena
Crudelis foetum genuit, non, optime coniux,
Haec est montiuagae proles inimica leaenae,
Ipsa sed, eheu, quem peperi moestissima pullum,
Pullum, quem toties per vota petiuimus ambo
A superis, illum tu, coniux, scilicet illum,
Qui tuus est, proprio castratum dente secabis?
Parce, nec excindas, coniux, precor, optime, parce.
Heu mihi, quid dicam? secuisti? vae mihi, qualem
Fecisti natum! nil sexu in vtroque valentem!
Ah turpi totum foedasti vulnere corpus!
Ergo ego nec felix, nec laeta puerpera plenam
Intempestiuis releuaui nixibus aluum.

Tu quoque, fauste parum longeque miserrime fili,
Iniusti perfers scelus illaetabile patris.
O infelicem me terque quaterque parentem,
Perpessam frustra duri fastidia partus!
Tu quoque non saeui mutilatus es vngue leonis,
Nate, sed infenso scelerati dente parentis.
Haec ita flebilibus matrem lamenta querelis
Fundere castrati propter fera vulnera nati,
Hunc vero, querula níl motum voce, videres
Immundo proprium morsu conuellere natum,
Exectisque suam satiare virilibus aluum.
Vah pater omnipotens, vah totius arbiter orbis,
Quam fera, quam saeui trux est insania zeli!
Scilicet hunc quoque tu, rex o aeterne, volebas
Naturae nobis potiorem iure videri:
Scilicet huic a te stimulis mordacibus vrens
Ignis, et in dextram datus est adamantinus ensis.
Non sinit ille suae prolis meminisse parentes,
Ille nec affines, nec dulces ille sodales,
Ille nec agnoscit consanguinitate propinquos,
Indomito si quando ruens grauis ingruit aestu.
Semideos etiam prisco furor ille sub aeuo,
Et quas non aliquis posset reprehendere liuor
Semideas, curis acuens stimulauit acerbis,
Inque suam grauiter sobolem saeuire coëgit,
Theseaque Aegiden, atque Aeoliden Athamanta,
Atthidaque, et Procnen, et Threiciam Philomelam,
Colchida Medean, excellentemque Themisto.
Nec satis hoc fuit: insani truculentia zeli
Humanum posthac genus est egressa, ferisque
Foeda Thyesteae posuit conuiuia mensae.
    Aethiopum porro praerupta per auia, qua se

Extrema regio terrarum margine claudit,
Agrestum syluestre genus reperitur equorum,
Tabificis quorum spirantia morsibus ora
Ostentant geminas exertis dentibus hastas,
Plantaque perpetuo non est circumdata cornu,
Sed duplex media diffinditur vngula rima,
Ceruorum referens calces, mediumque supremo
A collo iuba per dorsum descendit, et imam
Desinit in caudam. Sed et hoc effrene ferarum
Est genus: edomito nec enim seruilia collo
Fert iuga: quin imo syluestrem quando caballum
Ceperunt fusci laqueis fallacibus Indi,
Ille nec esuriens suauissima pabula gustat,
Nec libat dulces labris sitientibus vndas:
Tam male captiuo iuga fert seruilia collo.
Nunc agedum duo dentatis animalia serris
Aspera, nec fausto venantibus obuia cursu,
Agniuorumque lupum, luscamque canamus hyaenam:
Ex quibus ille quidem capras occidit ouesque,
Haec vero circum nocturnis passibus errat:
Obscuris siquidem melius videt illa sub vmbris;
Cumque nigras repulit surgens aurora tenebras,
Illius obscura caligant lumina nocte.
Diuersas sed et ista gerunt animalia formas.
Illum etenim magnos membris aequare molossos,
Qui vaga gramineos seruant armenta per agros,
Atque hirtam videas a tergo ducere caudam:
Haec vero circum lanosis obsita villis
Terga trahit, medio sese incuruantia gibbo,
Pictaque coeruleis ambitur vtrinque corollis:
Arctum illi dorsum, sed cauda oblongior extat.
Fama refert etiam, quod dentibus hispida pellis

Vtrisque horrorem ferat: et si tergus hyaenae
Dissectum plantae circum vestigia ponas,
Fortes vsque canes adeo terrebis, vt illi,
Horrisono quamuis resonarent ante latratu,
Non mussare tamen, nec mutis hiscere rostris
Te contra soleis indutum talibus ausint.
At si pelle lupo direpta grande reclamans
Tympanon obducas, quocum Didymaea celebres
Festa inimica viris, tunc experiere, quod illud
Caetera grandisono fremat inter tympana pulsu;
Quae vero prius ingenti stridore sonabant,
Illorum strepitus elidens sistit, et omnem,
Vt solum resonet, facit obmutescere bombum.
Quippe lupos ouis extinctos extincta pauescens
Seruat adhuc veteres etiam post funera curas.
Hoc etiam, dictu prorsus mirabile, monstrum
De pictis mihi narratum reminiscor hyaenis,
Quod soleant omnes sexum alternare per annos,
Et modo foemineos, modo vultus ferre viriles.
Quippe recens qui nunc connubia sponsus inibat,
Nunc idem fieri rursus noua sponsa, suamque
Et parere, et mater sobolem nutrire putatur.
Sunt autem species canorum quinque luporum,
Quorum diuersas didicerunt esse figuras
Pastores, quos haec inprimis turba molestat.
Principio ille lupus, nomen posuere superbi
Cui iaculatoris, sub ruffo vellere flauet.
Corporis et teretes artus gerit, et caput ingens,
Cruraque sunt illi rapido velocia cursu,
Et niueis candens guttis distinguitur aluus.
Cum vero fremit, horrisono grauis intonat ore,
Et sublime ruit saliens, interque ruendum

Et caput assiduo conquassat, et ignea circum
Lumina, terribili vultu, distorquet. At illo
Maior adhuc alius lupus est, qui corpore longo
Praestat, et anteuolat reliquos velocior omnes:
Quem leue nunc circum, nunc nominat harpaga vulgus.
Ille, mouent dubiam cum prima crepuscula lucem,
Praedatum recta magno proficiscitur aestu:
Immissas siquidem cum tam cito concoquat escas,
Ex facili semper rabie vexatur edendi.
Illius et latera, et niueis argentea villis
Cauda micat. Celsas sed et hic lupus incolit alpes;
Cumque niuosa cadens hyberno tempore nubes
Depluit, atque altos superincubat horrida montes,
Ipse suis procul a stabulis approximat vrbi
Callidus, et nil non tentare famelicus audet,
Seque mouens tacito ponit vestigia gressu,
Iniecto donec capram comprenderit ore,
Quam citus implicitam festinis vnguibus aufert.
Est quoque nimbosi quae saxa niualia Tauri,
Quae Cilicas rupes, speculas quae montis Amani
Incolit, vna feras inter pulcerrima cunctas,
Bestia, quae passim fuit aurea dicta, quod auro
Illius ex humeris pellis villosa micaret.
Non equidem lupus est, sed enim praestantior omni
Illa lupo, validis acerrima dentibus ora,
Immensisque gerit robustos viribus artus:
Saepe quoque aes durum, duros quoque saepe molares
Et ferrum fractis praefictis [f. praefixum] discidit hastis.
Ipsa quoque Icarii canis exitiabile nouit
Sidus, et infestos adeo timet illius ortus,
Protinus vt ruptae subeat telluris hiatum,
Aut latitet coecis speluncae abstrusa sub vmbris,

Sol donec nimius rapido desaeuiat igne,
Et canis exhausto decedat languidus astro.
Sunt duo praeterea fortes, saeuaque cruenti
Caede lupi: quibus est ceruix non longa, sed ampli
Sunt humeri, sunt hirsutis villosa capillis
Crura, pedes nimium parui, iustoque minores,
Sunt vultus, oculus paruo concluditur orbe.
Ex istis vero lupus hic argentea toto
Vellera fert dorso, et candenti ventre coruscat:
Nonnulli canum miluum dixere: sed alter
Ille subobscura totus pulligine nigret.
Sitque licet paulo minor hoc, quem diximus ante,
Attamen haud illi membrorum robore cedit.
Mirifice vero lepores venatur, eisque
Horridus arrectis solet insultare capillis.
Quin pantherarum trucium persaepe iugales
Inuasere lupi thalamos: genus vnde creantur
Robustum thoes, duplicis confusio formae
Quos decorat, pictae quia pellis imagine matrem
Et durum toruis genitorem vultibus aequant.
Hic quoque praestanti celebremus corpore tigrim,
Qua nihil in turba passim tot vbique ferarum
Fulcrius aspectu mater natura creauit.
Tigris enim reliquas tantum praestantior omnes
Praeterit vna feras, quantum Iunonius ales
Pulcrior aërias volucres post terga relinquit.
Ore quidem rapidam membrisque per omnia tigrim
Monticolae formam videas simulare leaenae:
Sola sed est alium pellis sortita colorem,
Quae pulcro circum ridet laetissima flore,
Purpureisque micat varie redimita corollis:
Caetera sunt pulcrae conformia membra leaenae.

Lumina sic rutulis habet illa micantia flammis,
Sic validum corpus gerit et bene carnibus auctum,
Sic longam caudam, sic vultus gestat et ora,
Tale supercilium, tali gerit ordine dentes.
Ipsa etiam celeres, longe velocior, omnes
Exuperat leuitate feras, Zephyrumque parentem
Cursibus exaequat. Sed fallor, parcite, fallor:
Non equidem Zephyrum debebam dicere patrem.
Vsque adeo quis enim puer est, vt credere possit,
Vllum quod sponsis brutum grauidetur ab auris?
Vanus enim spargit mendacia friuola rumor,
Foeminei generis tantum omnes esse, nec vllis
Cum maribus sponsas sociare cubilia tigres.
Florigera siquidem renitentem pelle maritum
Saepe, sed haud facili inuentum ratione videbis,
Conspecto quoniam cito venatore ferocem
Arripit ille fugam, catulis post terga relictis,
Solaque sollicitis cruciatibus anxia mater
Captiuos sequitur pullos, rectaque dolosos
Incidit in casses, venantibus vnde voluptas
Magna venit, dulces praebens in gaudia risus.
At vero indomitis furiis animalia pugnax
Omnia vincit aper: longos amat ille recessus,
Praecipitesque habitans valles, syluestre ferarum
Murmur et ingentes strepitus crudeliter odit.
Tunc autem, cum foemineo furiosus amore
Incaluit, saeuis discursibus horridus errat,
Nec secus arrectas, crispato corpore, setas
Concutit, ac densas cassis quatit aenea cristas,
Pronaque lacteolas despumat in arua saliuas:
Tum calidos rictu exspirans fumante vapores,
Dentibus albentes crepitantibus incoquit imbres:

Sic vt concubitus et dulcia furta parantem
Ira ferox potius quam iusta libido fatiget.
Quod si tum placido manet illum foemina dorso,
Extincta rabiem feruentis bile coërcet:
At contra si complexus fugitiua recuset,
Protinus insanis aper inflammatus ab oestris
Instat, et aut victa peragit cum coniuge amorem,
Aut in humum rabido moribundam deiicit ore.
Hic etiam rumor de saeuo spargitur apro,
Quod gerat igniuomo spirantes fulmine dentes:
Istiusque rei patet indubitabile signum.
Ingenti siquidem venatrix agmine turba,
Cum canibus simul intrepidis, si quando supinum
In terram prosternit aprum, crebrisque iacentem
Ictibus obtundens, praelongis edomat hastis,
Ex ceruice comam si quis tum forte reuulsam,
Dum male viuus adhuc animis singultat anhelis,
Inserat ignitis proiecti dentibus apri,
Protinus haec refugos ambusta rotatur in orbes.
Ignea quin et semicremae vestigia pellis
Seruat vtrumque canum latus, in qua parte cruentus
Fixit aper calidis spirantia morsibus ora.
Nec vero horridius visu, neque tristius vllum
Hystrice in vmbrosis animal speculabere syluis.
Omnibus ipsa quidem membris habituque cruentos
Aequat pene lupos, sed paulo vilius illis
Corpus habet, cuius late membra omnia circum
Pellis inhorrescit mordacibus aspera setis,
Multiplicis varii veluti genus horret echini.
Atque illam quoties, robustior altera, cursu
Insequitur fera, tunc tali se fraude tuetur.
Ocyus horrisonas, vibrato corpore, setas

Excutiens quatit, et cursu fugit alite retro,
Missaque post tergum iaculatur tela, simulque
Et fugit, et fugiens vrgentem pugnat in hostem.
Mordacem quoque saepe canem configit acuto
Transadigens iaculo, sic plane vt dicere possis,
Belligerum iuuenem iaculatoremque peritum
Emissas arcu retro torquere sagittas.
Id propter quoties a venatoribus hystrix
Conspicitur, canibus non illi lora solutis
Laxant, sed fraudes alias meditantur in ipsam,
Quas, vbi dicturus fuero de caede ferarum,
Expediam posthac: nunc id quod restat agemus.
Parua sit ichneumon quantumuis bestia, magnis
Attamen illa feris est aequiparanda, canique
Solertes propter fraudes, paruisque repostum
Sub membris animi robur tam grande meretur.
Ille duos siquidem technis prudentibus hostes,
Aspidas et Pharii genus illaetabile Nili,
Caedis amatores crocodilos, morte peremtos
Mulctat. Nam dulci cum se trux belua somno
Componens, lato tria labra recludit hiatu,
Et vastum reserans chaos, immensumque barathrum
Ostentans, patulo distorquet guttura rictu,
Iam tunc ichneumon prudenti subdolus astu,
Excubat, inque feram tam vasta mole iacentem
Obliquat radios oculi transuersa tuentis,
Illam alta donec putet occubuisse quiete.
Extemplo tum limosis foedatus arenis
Emicat, et certae crudelia limina mortis,
Audaci nimium transgressus pectore, latas
Per fauces imam crocodili serpit in aluum.
At miser ille ferens inopina grauamina ventris,

Difficili excutitur somno, tum surgit, et omnis
Expers consilii circum furibundus oberrat
Vndique, nunc imas Nili se mergit in vndas,
Nunc in coenosis hinc inde volutus arenis,
Horrendum boat, et spiranti fumidus ore
Immensis prae torminibus se versat in orbem.
Ista sed ichneumon prorsus nihil omnia curat,
Quin imo dulces carpit laetissimus escas,
Et lacerum prope discumbens depascitur hepar:
Exesum tandem, vacuo iam ventre, cadauer
Deserit, erosaque cibi satur exilit aluo.
O incredibili nimis admirabilis astu
Ichneumon! variis o robustissime technis!
O quam magna tuo superest audacia cordi!
Proh quantos forti superasti corde timores!
Casibus ause tuam dubiis exponere vitam,
Intrasti coecas metuendi carceris vmbras,
Qua vicina patet manifesti ianua lethi.
Tabificam porro tali domat aspida fraude.
Cum struit insidias conspecto callidus angui,
Omne suum fuluis corpus supponit arenis,
Vt sola cauda atque oculis flammantibus extet.
Nam praelonga feros imitatur cauda colubros,
Intortumque gerens, velut orbiculata, volumen,
Serpentum fusca simulat nigredine squamas.
Cumque atri spirare videt ceu fulminis ignes
Aspida, tum flexae sinuosa volumina caudae
Ocyus obtorquens, lethalem prouocat hostem.
Tabificum contra caput ardua surrigit aspis,
Dilatansque nigro praecordia laxa veneno,
Exerit horrendos dentes, frustraque minaci
Infrendens lingua, vanum ciet ore duellum.

Martius at nihil ichneumon optata moratus
Praelia, de flauis ruit immansuetus arenis,
Iratoque hostis comprendens fellea morsu
Guttura, se circumtortis vtrinque rotantem
Flexibus immiti depascitur aspida rostro,
Mortiferaque illam commixtum tabe venenum
Ore eiectantem, saniemque subinde vomentem
Abiicit ad terram, crudeli morte peremtam.

Inprimis autem vafra deludit agrestes
Fraude feras vulpes, animis inuicta dolosis.
Quin etiam prudens longo semota recessu
Lustra habitat, septem geminis quae peruia portis,
Et procul inter se distantibus, vndique latis
Sub tellure patent specubus, ne forsitan illi,
Obseruans vnum venatrix turba meatum,
Intercludat iter, positisque coërceat intus
Obsessam laqueis, et in aspera vincula mittat.
Quin etiam tristi solet ipsa lacessere morsu
Pugnacesque feras, venatoresque molossos.
Hiberni vero cum frigoris ingruit horror,
Decussis quando vitis stat nuda racemis,
Iam tunc esuriens vafras excogitat artes,
Vt leporum rapiat pullos, volucresque prehendat.

Nunc, o dulcisono longe celeberrima versu,
Confusum genus hoc memora mihi Musa ferarum,
Diuersis ex naturis concreuit in vnam
Quod speciem, veluti maculoso splendida tergo
Pardalis admixto formam est confusa camelo.
O pater, o celsi rex immortalis Olympi,
Qui tot in aequoreis vndis, tot in aëre formas,
Quique tot immensum rerum simulacra per orbem
Vsibus humanis, opifex aeterne, creasti,

Tu quoque tu mixtos mira ratione camelos
Producis, siquidem mortalibus illud amicum
Mansuetumque genus cum saeua cumque feroci
Panthera iungens animal confundis in vnum:
Cui largum collum, cutis est maculosa, breuesque
Sunt aures, caput est paruum, latissima planta,
Prolixique pedes: at non aequaliter vno
Crura modo sibi respondent, postremaque quamuis
Respectu longe sint inferiora priorum,
Nil tamen inter se flexa suffragine distant.
E medio vero capitis duo cornua recte
Assurgunt: non illa quidem satis aspera duro
Osse rigent, quorum, media inter tempora propter
Auriculas, apices teneris mucronibus extant.
Os tenerum est, veluti ceruis solet esse: sed intus
Infirmi niuea candent albedine dentes.
Lumina pupillis flammantibus ignea lucent,
Damarum similis leuium, vilissima retro
Pendet et extremo nigrescit cauda flagello.
Praeter et hoc aliud duplici de semine cretum
Ipse meis oculis animal mirabile vidi.
Struthius ingenti sociarat membra camelo:
Quem licet alato pernicem corpore possit
Quis forsan celeres inter numerare volucres,
Hic tamen hunc ipsum gracili depingere versu
Nos iuuat, idque modus venandi suadet, et ipsa
Res dictat: nec enim comprenditur ille tenaci,
Sicut aues reliquae, visco, nec in aëre tensis
Decipitur calamis, sed equo leuibusque molossis,
Aut coecis capitur laqueis, et corpore tantus
Eminet, vt lato florentem aetate puellum
Ferre queat dorso: pes illi est longus, et ipsa

Cruribus ignaui conformia crura cameli
Asperum ad vsque genu densis sunt hispida squamis:
Quaeque illi summo ceruix in vertice caluet,
Coeruleis infra spissatur plurima pennis.
Tum si quando notus stillantibus ingruit auris,
Impiger ad boream versis elabitur alis:
Cum coelum vero resonantibus intonat euris,
Ilicet ad zephyrum sese conuertit, et inde,
Sulcatam penetrans alis sublimibus auram,
Oppositos, zephyro spirante, recurrit ad euros.
Tam celeri vero fugiens pede fertur, vt ipsas
Aequet aues cursu: sed differt rursus ab illis
In coitu; nec enim, volucrum pro more, gradatim
Ascensam subigit sponsam, sed nexibus haeret
Auersis, veluti venerem stirps Bactria iungit.
Inde ingens tantique capax parit alitis ouum,
Saxea marmoreo quod testa putamine claudit.
 Foecundos quoque nunc lepores, indaginis amplam
Dicamus messem: densis quibus hispida lanis
Est pellis, corpus paruum, longissima tractu
Auricula, argutum caput, impar tibia crurum,
Pes breuis est. Quin et variare coloribus illos
Inter se videas: niueis hi pellibus albent,
Hi referunt fuscam nigra pulligine terram,
Sunt alii ruffi, rubris quos ignea glebis
Fert humus indigenas. Sed enim communiter omnes
Lumina iucundo voluunt flammantia visu,
Conniuentque oculo semper vigilante, nec vllum
Palpebris audent clausis admittere somnum:
Humanas adeo fraudes, saeuamque ferarum
Vim pauidi metuunt: et cum nox pallida fuscas
Excoecat terras, illi connubia passim

Insomnes iungunt, tantoque peruritur aestu
Foemina, quod nullo saturata libidinis vsu
Coniugis amplexus omni desideret hora:
Informes quoque cum properanti parturit aluo
Foetus, se cupido miscet lasciua marito.
Hinc toto nullum genus est animalis in orbe,
Quod leporem toties iteratis partubus aequet:
Vix siquidem proles maturis integra membris
Exiit haec, grauidae cum tendens viscera matris
Intus adhuc calua soboles iacet altera pelle:
Praeter et hanc, membris media plus parte creatis,
Tertia succrescit, iuxtaque mouetur in artus
Carnea massa suos, quartae spes vltima prolis:
Quas maturatis omnes post nixibus edit
Mater, et interea venerem impurissima, foedo
Indulgens animo, non obliuiscitur vnquam.
Sed neque tunc etiam turpes suspendit amores,
Quando grauis patitur tormenta ferocia partus.

OPPIANI
DE VENATIONE
LIBER QVARTVS.

Quae formae, sociae quis consuetudinis vsus,
Mutua quae Veneris per opacas foedera syluas,
Quae lites, quae crudelis truculentia pugnae,
Qui pastus, quae sint variarum lustra ferarum,
Hac memorata tenus nostro sunt omnia versu.
Hinc porro vasti molimen grande laboris,
Quod patiens operum tolerat venator, et acres
Roboris immensi vires, fraudesque canemus,
Et varias technas, nec non foecunda sagaci
Corda dolo: siquidem furiis agrestibus acres
Sola feras, quibus omnipotens deus addidit ingens
Robur et ingenium, quo venatoribus ipsis
Non multum cedunt, vafrae solertia mentis
Expugnare potest. Sed vti non omnibus vna
Est natura feris, gentes habitusque locorum
Vt sunt diuersi, sic diues et inclyta praedis
Nunc alias alibi venatio postulat artes,
Innumerosque modos, varius quorum indiget vsus.
Quis vero toto, cum sit mortalis, in orbe

Haec queat humano comprendere singula corde,
Aut digno, vt par est, possit depingere versu?
Ecquis in hoc aciem pelagus distringeret? ecquis
Cuncta adeo claro possit dignoscere visu?
Coelicolae soli cernunt facile omnia diui.
Ipse sed haec tantum expediam, quae saepius olim,
Munifica peragrans clausas indagine syluas,
Ipsemet his oculis aspexi, quaeque relatu
Illorum accepi, quibus est venatio curae
Et qui secretas iucundae indaginis artes
Cognorunt: nostro quae scilicet omnia versu
Romani Iouis eximio volo pandere nato.
Tu modo tu latae numen venerabile syluae,
Venandique potens dea, nostrae carmina Musae
Argutas precor, o placidissima, regis ad aures
Perducas, vt ab his operum praecepta tuorum
Edoctus toto pariter celebretur in orbe,
Tam venatrici dextra, quam carmine felix.
  Principio non est eadem natura ferarum.
Hae siquidem varias versantes pectore fraudes
Debile corpus habent: hae contra robore pollent,
Calliditate valent autem nil prorsus: at illae
Ingenioque stupent hebeti, membrisque fatiscunt
Infirmis, planta veruntamen alite praestant:
Sunt aliae, quibus haec tribuit deus omnia, pectus
Astutum, fortes artus, velocia crura:
Quaeque suas porro dotes et munera norunt
Inclyta naturae, qua sint sine viribus, aut qua
Parte sui praestent. Nil ceruus cornibus audet:
At contra taurus cornuta fronte ferocit.
Non miscent oryges infesto praelia morsu:
Mordaci contra decertant ore leones.

Non pede rhinoceros praestat, non alite cursu:
Sunt celeres pedibus lepores: non improba nescit
Lethifero virus quod habet panthera sub vngue:
Mormorea scit ouis, quod sit fortissima fronte:
Nouit aper, quam saeua sui sint fulmina dentis.
Retia nunc igitur, nunc haec molimina, quorum
Discretus doctis est venatoribus vsus,
Per iuga, per syluas, vt sunt inuenta seorsim,
Ad varias diuersa feras, ita singula versu
Expediam proprio: sed quae communia certis
Non sunt apta feris, communi carmine dicam.
Venandi modus est communis, claudere syluas
Retibus, et laquei fallaces nectere nodos.
Sic et equis simul et canibus communiter omnes
Exagitare feras, celeri leuitate fugaces,
Vulgaris mos est: canibus quoque saepe remotis,
Per syluas solis leuium fugitiua ferarum
Terga premuntur equis, illis qui Maurida terram
Detondent, aut qui Libycis pascuntur in aruis:
Quos neque rectricis torquet violentia dextrae,
Nec duris vrgent resonantia frena lupatis,
Sed quocunque trahat sessor retrahatque, sequuntur
Infrenesque leuis virgae praecepta capessunt.
Hos igitur quicunque solent equitare caballos,
Non vllis canibus, non adiutoribus vsi,
Sed solis in equis confisi, languida anhelo,
Sole sub ardenti, frangunt animalia cursu.
Est quoque venandi ratio communis ad omnes
Illa feras, quae se crudeli credere pugnae,
Et certare truces cum venatoribus audent,
Missilibus tuto sternantur vt eminus hastis,
Percussaeque cadant procul adueniente sagitta.

Cum vero pandes latas indaginis alas,
Est opus, vt venti flatus speculeris, et auras
Explores, has vt fugias, secteris vt illas.
Fluctiuagae veluti rectores nauis in alta
Puppe sedent, facilisque tenent retinacula claui,
Arrecta venti captantes aure susurros,
Donec confisi coelum purgantibus austris
Candida veliuoli distendant lintea lembi:
Sic venatorem ventos vtrinque sonantes
In densis etiam iubeo praediscere syluis,
Tentat vt obnixis contraria retia flabris.
Quippe feris nares adeo sunt vsque sagaces,
Vt, si vallorum vel lini afflentur odore,
Continuo trepidae retro vestigia vertant.
Tum venatorum labor irritus omnis abacta
Fit praeda. Resoni quare mihi sibila venti
Obseruet patula venator sedulus aure,
Semper vt aduersis vallos et retia flabris
Obiiciat, retroque plagas conuertat in austros,
Quando procellosis spirant aquilonibus aurae:
In boream rursus tendat, cum roscidus vdis
Fluctuat auster aquis: iterumque frementibus euris
Ad placidum flectat zephyrum: rursusque reflectat
Ad molles pandens, zephyris surgentibus, euros.
Nunc age, nunc animo, dea Cynthia, suggere nostro
Inprimis ausus ingentes, magna virorum
Corda, truces praedas, excellentesque leonum
Venatus. Primum campos metantur et omnem
Ante locum capiunt oculis, vbi vasta iubatus
Horribili circum leo murmurat antra tumultu,
Pastorum pecorisque timor communis, et illic
Conspicuae bene trita viae vestigia cernunt,

Terribilis per quam leo saepius ante profectus,
Se dulcem recta tulerat bibiturus ad amnem.
Nec mora, praecipitem, latum curuaque rotundum
Fauce cauant illic puteum, medioque lacunae
In fundo statuunt procero stipite rectam
Excelsamque trabem, cuius de vertice summo
Suspendunt hoedum, modo quem connixa reliquit
Mater: dein patulum foueae fallacis hiatum
Erecto circumclaudentes vndique muro,
Ardua congestis attollunt moenia saxis,
Ne leo, vicino dum proximus imminet antro,
Insidias alti possit sentire barathri.
Tum vero pendens modo matris ab vbere raptus
In trabe sublimi balatibus ingemit hoedus.
Impasti vero cupidum vox ista leonis
Cor penetrans acuit: mox feruidus ille resultat,
Et dulcem laeto vestigans pectore vocem,
Igniuomis aciem radiis huc flectit et illuc
Laetus, et ad sonitum vocis vestigia torquens,
Occultum tangit scrobis insidiantis hiatum:
Quem circumcursans, aditumque famelicus omnem
Explorans, se confestim super alta citato
(Suadet enim vesana fames) munimina saltu
Praecipitem mittit, coecoque repente barathro
Excipitur, neque scit fossam delapsus in altam,
Qua chaos hoc improuisum ratione subintret.
Continuoque ruens partes se versat in omnes,
Et clauso superas ex carcere rursus ad auras
Tollere se vanis assultibus vndique tentat:
Non secus ac circum positae confinia metae
Victor et acer equus, torta ceruice reflexus,
Aurigae manibus rigidisque inhibetur habenis.

Hunc vero, procul ex speculis sublimibus, antro
Illapsum postquam venatrix turba notauit,
Protinus accelerat gressum, captoque leoni
Contextam fabre demittit funibus arcam,
Assatas in qua carnes prius abdit, vt illis
Deceptum rursus vocet in caua septa leonem.
Quae cum, rapturus carnes, miser ille subintrat,
Protinus extrahitur demissa clausus in arca.
Sic ergo captum venatrix turba leonem
Fallit arenosis Libyae sitientis in agris.
Quae vero virides habitat gens accola ripas,
Pulcer vbi laetis Euphrates labitur vndis,
Ad truculentorum venatica bella leonum
Magnanimos informat equos, quia luminis illi
Terribiles voluunt oculis flammantibus orbes,
Et rapido celeres cursu crudelia miscent
Praelia, nec metuunt quicquam truculenta leonum
Murmura, sed soli intrepidi frendentibus illis
Hinnitu reboant, animisque ferocibus instant.
Ast non est aliis audacia tanta caballis:
Qui simul atque sui flagrantia lumina regis
Aspexere, timent, oculosque pauore natantes
Ad terram, magna trepidi formidine, prono
Declinant vultu, velut hoc quoque diximus ante,
Cum supra de natura caneremus equorum.
At pedites longo syluas obeuntia gyro
Vndique surrectis attollunt retia vallis.
Tantum autem sese pandunt sinuosa plagarum
Brachia, postremis procul excurrentibus alis,
Quantum prima nouae conniuent cornua lunae.
Tres porro tacitis custodes retia seruant
Excubiis: duo supremis vtrinque plagarum

Cornibus assistunt; medium tenet vnus: at illi
Tam procul a medio, spatiis aequalibus, absunt,
Vt possint ipsum facile exaudire vocantem.
Praeter et hos alii, qui mos solet esse cruentae
Militiae, sua sortiti loca certa, parata
Vndique circumstant acie, rutiloque micantes
Quassant igne faces: at vero quilibet illo
Ex numero laeua scutum ad crepitacula gestat,
Quocum terrificos strepitus ciet: vnde cruentis
Corda feris magno trepidant perculsa pauore.
Atra dehinc piceae fert dextra incendia tedae:
Villosus siquidem rutilas super omnia flammas
Arma leo metuit, neque fulgur ab igne tueri
Directis oculis neque conniuentibus audet.
Hi igitur telis dextra laeuaque parati
Cum venatores fortem aspexere leonem,
Actutum simul ex diuersis partibus omnes
Irrumpunt equites, circumfusique repente
Ingenti pedites strepitu fremituque sequuntur,
Immensusque virûm tremulas it clamor in auras.
Non manet hos leo clangores, nec stare tot audet
Rumores contra, sed vertit terga, suamque
Exercet frustra, collisis dentibus, iram.
Vt vero vafro piscator callidus astu,
Obuia fluctigenas cogens in retia pisces,
Sub noctem celeri discurrit naue per aequor,
Claraque flammigerae circumfert lumina tedae;
At pisces viso tremefacti protinus igne
Vndique noctiuagae fugiunt incendia flammae:
Sic quoque cunctarum fortissimus ille ferarum
Rex leo fumiferos clausis conniuet ad ignes
Luminibus, tantaque virûm stipante corona

Territus, et rapidae metuens incendia flammae,
Sponte sua sese nodosis cassibus infert.
Extat et Aethiopum venandi tertia quaedam
Difficilis ratio, labor admirandus et ingens.
Quatuor audaces, robustis viribus, Indi
Scuta sibi lento validissima vimine texunt,
Quae lateri curuis sinuantes flexibus aptant:
Neue leonino morsu conuulsa vel vngue
Dissiliant, firmo taurinae tegmine pellis
Obducunt: ipsi vero se corpore densis
Inuoluunt toto lanis, quas vndique firmis
Astrictas loris ad singula membra ligantes
Annectunt: totumque caput munitur ahenae
Suppositum galeae, solaeque videntur apertae
Cum labris nares: nudis quoque luminis orbes
Scintillant oculis. Sic posthac ergo parati
Cum magno pergunt stridore leonis ad antrum,
Verberibusque crepant resonantis in aëre flagri.
Ille e spelunca vehementi turbidus oestro
Exilit, aduersisque ruens contrarius Indis
Infremit, et vasto rictus distorquet hiatu,
Horrendumque tuens oculis flammantibus, atri
Fulminis in morem, calidas abit omnis in iras.
Haud ita Phoebeos Ganges reuolutus ad ortus
Indica terrifico perlabitur arua tumultu,
Quando per abruptas magno cum murmure cautes
Deiectus subit aequoreas euanidus vndas,
Viginti quamuis alios exhauriat amnes,
Turbinibusque ruens et fluctus fluctibus vrgens
In mare praecipitet vasto latissimus alueo,
Vt tonat, vt curuis immugit sylua cauernis,
Dum leo grandisonis rugitibus aethera pulsat,

Et satiare suas humano sanguine fauces
Exoptans ruit: hybernis vt saepe diebus
Ingruit horrisonus violento turbine nimbus.
Tum vero perstant animis audacibus Indi,
Horribilisque manent iram rabiemque leonis,
Qui tristi pariter morsu grassatur et vngue,
Deiectum terrae mordetque secatque, feritque
Calcibus et rostro lanians, quemcunque virorum
Contigerit: sed mox alius venator in ipsum
A tergo ruit, et magno clamore ferisque
Vrget verberibus pulsans: quapropter ab illo,
Quem modo prostratum saeuo laniauerat ore,
Magnanimus leo se vertens, irrumpit in hostem
A tergo: sed et hic alius subit ilicet Indus,
Qui villosa ferae truculentae dorsa lacessit.
Hocque modo posthac nunc hinc, nunc inde leonem
Ictibus et fremitu nunc hic, nunc ille fatigat.
Tanta illis scuti, tanta est fiducia lanae,
Quam densis loris ad singula membra ligatam
Nec rabidus leo robusto diuellere morsu,
Nec penetrare potest duri mucronibus vnguis,
Sed tantas frustra vires effundit, inanem
Consumens operam: siquidem discrimine nullo
Hunc modo deiectum terrae dimittit, et illum
Tollit in excelsum rapiens, iterumque relicto
Hoc quoque mox alium rapidis assultibus vrget.
Vt vero saeuis in pugnis fortis et acer,
In medio circumfusa si quando corona
Clauditur obsessus miles, quem plurimus hostis
Infestis vnum circumstrepit vndique telis,
Marte ferox furit, et partes conuersus in omnes,
Nunc huc vibratam, nunc illuc fortiter hastam

Contorquet, donec magno simul omnis in ipsum
Impete turba ruens elisum frangit, at ille
Innumeris toto perfossus corpore telis,
Poplite succiduo pronis illabitur aruis:
Haud aliter pugna leo debilitatus inani
Dat laetam tandem palmam victoribus Indis,
Atque fatigato iamdudum spumeus ore
Lumina figit humo, transuersa tuentibus hircis.
Qualis Olympiacae fortis luctator arenae,
Qui duro cestu pugnans oleagina saepe
Serta tulit victor, tandem meliore sub hoste
Multa palam crebris accepit vulnera plagis,
Stat tamen et tepido madefactus sanguine, primum,
Non secus ac multo perfusus tempora baccho,
Iactat vtrinque caput, sensimque labantibus infra
Ad terram genibus, resolutos explicat artus:
Haud aliter tremulo iam singultantia motu
Languidus in sicca leo membra reponit arena.
At celeres iam tunc multo properantius Indi
Viribus exhaustum inuadunt, ipsumque quietum
Nilque repugnantem magis in fera vincula mittunt.
O vos, o nimium temeraria pectora, quantis
Ausibus Aethiopes subiisse pericula dicam!
Quantae molis erat, tam vastum tamque ferocem
Instar ouis placidum a terra releuare leonem!
Audiui porro, quod eadem fraude cauisque
Excipiant pariter truculentos thoas et acres
Pantheras foueis: sed non tam grandibus illis,
Nec trabe, nec saxis opus est: ex robore quernam
Incidunt furcam, qua non sublimis in altum
Tollitur enixae proles erepta capellae,
Sed catulus, cuius genitalia membra ligantur

Funiculis paruis: immensos vnde dolores
Ille ferens, moestis latratibus ora resoluit,
Pantheramque gemens ad se vocat: illa vocantem
Audit ouans quernamque petit rapidissima furcam.
Piscator veluti, sparto Salaminide nexam
Arte dolis plenam mersurus in aequora nassam,
Ambustum polypum vel carabon abdit in illa:
Nec mora, littoreas nidor subit iste cauernas,
Et trahit allectos in tristia retia pisces:
At miseris, postquam semel intrauere sagenam,
Non iterum datur aequoreas exire sub vndas,
Sed iam tunc medii manifesta in morte tenentur:
Sic etiam procul audito panthera catello,
Saltibus approperans subitis, putat omnia circum
Tuta carere dolo loca: tum stimulata voracis
Ingluuie ventris, coecum scrobis intrat hiatum.
Quin etiam laeti dulcissima munera Bacchi
Pantheras sternunt domitas, cum scilicet illis
Subdola venator spumanti pocula vino
Callidus apponit, neque quicquam curat acerbam,
Talia dum peragit, Nysaei numinis iram.
Pantherae siquidem, quas nunc genus esse ferarum
Cernimus, humanam quondam gessere figuram,
Et fuit hoc tempus, quo non truculenta tulerunt
Ora ferae, sed erant ex omni parte venustae,
Matronae, ac pulcris redimitae tempora sertis
Ad sacra gestabant virides trieterica thyrsos,
Ducentemque choros semper, semperque furentem
Seruabant Bacchum, quem, cum modo natus et infans
Esset adhuc, tenerum nutriuit Agenoris Ino,
Immulgens primo turgentes lacte papillas
Filiolo Iouis: hanc socios partita labores

Autonoë soror, et soror altera iuuit Agaue:
Quae non sacrilegis Athamantis in aedibus ipsum,
Sed procul abstrusum secreto in monte fouebant,
Quem tum vulgato dixerunt nomine Merum.
Quippe Iouis magnam consortem, odia aspera durae
Horrentes Iunonis, Echionidenque tyrannum
Penthea sollicito metuentes pectore, natum
De Ioue clauserunt abiegna numen in arca,
Ceruinisque suos velantes pellibus artus,
Et laetis inuoluentes caput omne corymbis,
Secreto choreas pedibus plausere sub antro,
Et circa puerum saltarunt, neue sonori
Vagitus illo possent lacrymante notari,
Percussere graui resonantia tymbana bombo,
Primaque, clarisono tinnitus aëre cientes,
Occultam circa celebrarunt orgia cistam.
Cum quibus Aoniae matres haec mystica furtim
Ad sacra venerunt: illae, clam monte relicto,
Boeotis socium decedere finibus agmen
Iusserunt: namque illa dies instabat et hora,
Qua regio, sterili prius ignauissima gleba,
Inciperet laeto campos vestire lyaeo.
Ergo sacer chorus arcanam penetralibus arcam
Extulit, et pando tarde gradientis aselli
Imposuit dorso, pompamque ad littora duxit,
Huc Euripus vbi septenis refluit vndis.
Forte suis vna cum natis repperit illic
Per vada salsa senem celeri discurrere cymba,
Omnis quem chorus, vt vicinum naue per aequor
Transportare velit, votis communibus orat.
Protinus ille pio veneratus pectore sacras
Accepit pelago matres: viridisque repente

Surrexit, serpens tabulata per omnia, smilax,
Ipsaque maturis hederis apioque virenti
Inter se nexis effloruit obsita puppis.
Iamque adeo infausta trepidi formidine nautae
In mare misissent prono sua corpora saltu,
Si non vicinae nauicula proxima terrae
Tam cito veloci subiisset remige portum.
At chorus Euboici cum littoris attigit oram,
Duxit Aristaei lenaeum numen in aedes,
Qui procul extremis habitans in rupibus antrum
Agricolas docuit syluestris plurima vitae
Commoda: primus oues in lignea septa coëgit;
Syluestres primus sub praelum misit oliuas;
Primus inexpertis monstrauit et ille colonis,
Qua lactis fieri ratione coagula possent;
Arboreis quoque decutiens examina ramis,
Dulces primus apes caueis inclusit, et idem
Inoa tulit ex arca, tenerumque sub antro
Cum Dryadum turba, cum Nymphis, cumque puellis
Euboicis atque Aoniis cum matribus vna
Nutriuit Bacchum: qui iam crescentibus annis
Auctus, vt institerat primis vestigia plantis,
Paruus adhuc, pueros inter colludere paruos
Coepit, et interdum durissima saxa reuulsis
Percussit ferulis, laetumque repente Falernum
Diuinos subitis scatebris erupit ad ictus:
Interdum crudos ipsis cum pellibus hoedos
Discidit, et virides disiecit membra per agros,
Illaque mox iterum collecta locauit in artus,
Vt steterant prius, et rediuiui protinus hoedi
Herbosis iterum tondebant gramen in agris.
Iamque Dionaei dulcissima munera patris

Vndique per terras diffundebantur, et omnes
Ad sacra Nyctilei plaudebant orgia gentes,
Ipseque diuinae virtutis plurima totum
Circumiens populis edebat signa per orbem.
Tandem etiam, cum Thebanos transiret in agros,
Intranti puero Cadmeides vndique plenis
Occurrere viis, et confluxere frequentes.
At non hoc amens potuit dignoscere Pentheus,
Nec modo captiuo religauit brachia Baccho,
Sed quoque sacrilego fuit insuper ore minatus,
Velle deum sese propria contundere dextra.
Non illum Tyrii mouit reuerentia Cadmi,
Cuius iam sparsis albebant tempora canis:
Nec quicquam saeui crudelia corda tyranni
Ante pedes supplex procumbens flexit Agaue,
Quo minus ille graui perituris morte ministris
Et rapere, et raptum loris constringere numen
Praeciperet, matrumque chorum confunderet omnem.
Et iam ferratis Bromium vincire catenis
Cadmei famuli, Penthei adaeque parabant,
Cum, tam vesanum velut auersata furorem,
Non voluere sacrum contingere vincula corpus.
Atque hic Maenadibus dudum bacchantibus atro
Felle cor intumuit, sertisque a vertice raptis,
Deiecere solo nudae redimicula frontis,
Excussique manu thyrsi, lacrymisque fluentes
Immaduere genae, et subitis vlulatibus omnis
Turba sonans clamauit: Io, Nysaee beate,
Nunc, age, nunc patrii violéntos fulguris ignes
Eiaculare, graui subuertens fulmine terram.
Eia, age, ab infando vindictam sume tyranno.
Quid cessas, o ignisator? quid, Nysie, cessas?

Protinus in saeuum vertas, age, Penthea taurum,
Penthea, qui tristi sortitur ab omine nomen,
In taurum vertas, et nos animalia contra
Vnguibus esse iube duris armata, queamus
Hoc monstrum vt rapido lacerum diuellere morsu.
Haec ita communi clamabant Thyades ore:
Continuoque preces patula rex Nysius aure
Hausit, et in toruum conuertens Penthea taurum,
Sanguineis illi flagrantia lumina flammis,
Ceruicemque altam lunataque cornua fronti
Addidit: hinc Bacchis oculos aciemque coruscis
Ignibus incendens, dedit acria dentibus ora,
Et pictum obduxit maculoso vellere dorsum,
Inque feras immansuetas mutauit. At illae
Pantherae factae vi consilioque Lyaei,
Formosi postquam posuerunt corporis artus,
Ilicet ad duras fregerunt Penthea cautes.
Haec ita digna fide, numeris haec digna putemus:
Illa sed haud vere muliebris crimina turbae,
Alta Cithaeronis quae per iuga cunque nefandis
Matribus ascribunt, non ascribenda Lyaei
Bacchis, a lepidis temere sunt ficta poëtis.
    Cum caris aliquis sed enim venator amicis
Vinosas tali pantheras excipit astu.
Sicubi feruenti Libyae sitientis in aruo
Stillantem tacito reperit cum murmure fontem,
Qui late circum siccis arentia glebis
Per loca caeruleis secreto profluit vndis,
Nec magnis fundo assurgens stridoribus actas
Eiaculatur aquas, sed prorsus languidus aegris
Egeritur venis, neque progredientibus extra
Labra fluit lymphis, sed in ipsa margine clausus

Stagnat, et a bibulis sensim absorbetur arenis:
Ad quem, cum primo noua lux effulsit Eoo,
Pantherae potum veniunt: nocturnus opacis
In tenebris celerat gressus venator, et illuc
Plurima praedulci fert pocula plena Falerno,
Ante decem totos quod doctus vinitor annos
Sub pede calcatum torquens expressit. At illud
Postquam illic puris infundens miscuit vndis,
Iam tunc purpureo rutilantem nectare fontem
Deserit absistens, et non procul inde remotis
Excubat in speculis, caprina pelle vel ipsis
Retibus inuoluens robustos corporis artus.
Frondosae nec enim latitare sub arboris vmbra
Aggestisue potest attollere tegmina saxis:
Quippe nec arboribus nec stirpibus vtilis omnis
Campus ibi nudis iacet infoecundus arenis.
At cum sol nimio furit intolerabilis aestu,
Iam tunc Phoebeo pantheras igne perustas
Et sitis et grati inuitat fragrantia vini.
Ergo Thyonaei veniunt ad pocula fontis,
Et Dionysiacas elambunt funditus vndas.
Tum vero, tamquam choreas celebrare pararent,
In numerum ludunt, incompositisque per agros
Motibus exiliunt: hinc fessos languor in artus
Serpit, et ad terram multo nutantia vino
Paulatim capita inflectunt, omnesque deinde
Sternunt se somno fusi, sepelitque iacentes
Hic illic alto requies violenta veterno.
Ac velut aequaeui cum congrediuntur ephebi,
Crateras plenos inter conuiuia magnis
Haustibus euacuant, laeto mox iubila plausu
Iactantes te, Bacche, vocant, epulisque remotis,

Alternis certant vltro citroque culullis,
Inque vicem modo respondent, modo vina propinant,
Donec ad extremum defectos viribus artus
Fortior expugnans hausti violentia vini,
Turbatos subigit capitis vertigine sensus,
Infusoque premens nutantia lumina somno,
Prostratos passim per humum dispergit ephebos:
Sic quoque pantheras simul arua per arida fusas
Venator fortis nullo sudore prehendit.

Quae vero Tigris ripas celebremque sagittis
Armeniam gentes habitant, solertius vrsas
Ingenii capiunt ausis. Nam magna virorum
Turba coit, vafroque dolo peruadit odoris
Densas cum canibus syluas, oculisque profundas
Explorat valles, atque errabunda ferarum
In terra prono quaerit vestigia vultu.
Tum si forte prior canis argumenta ferini
Conspexit pedis, insequitur ducensque magistros
In terra prono vestigia colligit ore.
Qui simul ac cernit prope signa recentia gressus,
Quae fera praeteriens illac modo fixa reliquit,
Protinus insiliens ouat, indiciique prioris
Oblitus, visae relegit vestigia plantae:
Cumque vagos gressus nunc hinc, nunc inde sagaci
Transmisit rostro, spelaea nouissima tangit,
Fortis vbi stabulans coeco iacet vrsa sub antro.
Hic vero canis exultans quaeruloque refrendens
Gannitu tendit remorantia lora, manuque
A venatoris prorumpere feruidus ardet.
Ac veluti virgo sub amoeni tempora veris,
Discurrens nudo pede per iuga frondea, primos
Inquirit flores, cui, quamuis longius inde

Distet adhuc, tamen halanti procul obuius aura
Dulcem prodit odor violam; mox illa triumphat,
Ac laetis inhians animis huc errat et illuc;
Mox deinde inuento praecingens flore capillos,
Cum cantu patriae redit ad gurgustia villae:
Haud aliter canis hic effreni pectore gestit.
Atque illum prono contra retinacula cursu
Pugnantem loris inhibet venator, et inde
Discedens hilaris retro vestigia torquet,
Atque suos illud socios nemus edocet, in quo
Ipse suusque comes diram sub rupibus vrsam
Iam modo conspectam indagarint. Ocyus illi
Defigunt terrae vallos, et retia circum
Extendunt, cassesque locant: quique vltima seruent
Cornua, dispositi: postremo in margine retis
Hinc atque inde duos vigiles sub frondibus abdunt
Fraxineis: posthac, vbi desinit ima sinistri
Frons lateris, laeuasque tenet custodia fauces,
Illinc prolixum bene torta cannabe funem
Educunt, ima tantum in sublime leuatum
A tellure, viri mediam pertingat vt aluum,
In quo diuerso consertas flore corollas,
Multaque non vno redimicula picta colore
Suspendunt, pauor attonitis animalibus ingens
Vnde venit: quin et pernicum mille volucrum
Annectunt pennis diuersicoloribus alas,
Quas partim vultur, procera ciconia partim,
Candidulo partim iamdudum corpore cygnus

Perdidit auulsas venatorique reliquit.
Sub petris vero, dextra de parte plagarum,
Insidias ponunt tacitas, aut frondea raptim
Atque interuallis a sese dissita paruis
Tegmina constituunt, et in vnoquoque quaternos
Disponunt iuuenes, densis quos vndique ramis
Inuoluunt tectos. Atque his ita rite peractis
Omnibus, horrisonas extemplo buccina voces
Ingeminat, quibus vrsa suis excita latebris
Prosilit, horrendumque tuens fremituque feroci
Infrendens: cui mox coëuntes vndique densis
Occurrunt iuuenes turmis, et vtrinque phalangis
In morem sese obiiciunt, magnoque furentem
Exagitant rumore feram: fugit illa tumultus
Horrificos circum metuens, densosque virorum
Auersata globos, vbi campos esse patentes
Aspicit, huc recta cursu contendit: at illam
Hinc quoque grandisonis iuuenes clamoribus actam
Ad pictum retro laqueum pennisque minacem
Impellunt funem: tum vero tristis et anceps,
Huc atque huc fera se conuertens, omnia circum
Horrescit pariter, strepidumque dolumque tubamque,
Terrificique timet resonantia sibila funis,
Horrida quem resoni quatiunt spiracula venti,
Vnde susurranti vibrantur in aëre vittae,
Argutae et strepitant, flabris agitantibus, alae.
Haec igitur circumspiciens in retia recto
Tramite procurrit: tum vero, vt capta dolosos

Incidit in casses, qui non procul inde remotis
Sub latebris seruant extremi cornua retis,
Protinus exiliunt, et stuppea vincula iactu
Desuper immittunt, ac casses cassibus addunt,
Impediuntque feram laqueis: tunc namque feroces
Induit inprimis animos, truculentaque saeuis
Vnguibus et morsu grauiter furit vrsa, virosque
Saepius ex pugna victos decedere cogit,
Ac venatorum spem fallens retibus exit.
Ergo aliquis numero iuuenis robustus in illo,
Hoc metuens, subito pugnantem tendit in vrsam,
Illiusque manum dextram constringit, et arctis
Illaqueat claudens nodis, omnemque furentis
Compescit rabiem; sed caute vincula nectens,
Ad stirpem ligat, hinc quernis piceisue ligatam
Includit clathris vrsam, se corpore densis
Implicito laqueis et cassibus inuoluentem.
Qui celeres vero lepores venatur, ab altis
Collibus excitos decliuia versus oportet
Vt loca solerti depellat prouidus arte.
Quippe canes illi venatorumque cateruam
Intuti subito celsi sublimia montis
Ad iuga contendunt, quoniam nouere sibi ipsi
Postremis pedibus breuiores esse priores:
Vnde fit, vt celso surgentes vertice colles
Ascensu faciles lepori reddantur; at ipsi
Difficiles equiti sunt contra. Denique trito
Deturbans etiam lepores a calle profundi

Auersos in agri sulcos age: quippe viarum
Per calles cursu multum leuiore feruntur;
Cumque parant celeri campos transmittere saltu,
Firmius in solida figunt vestigia terra;
Saepius at contra versis labuntur in agris,
Impinguntque pedes altae ad vestigia glebae.
Mensibus hibernis et tempore veris ad ipsum
Vsque genu lepores limosis illita terris
Crura ferunt, tardasque trahunt vligine plantas.

At si quando cupis captam deprendere damam,
Inprimis cura, postquam latissima longis
Continuo fugiens transiuit cursibus arua,
Ne modicum, prope iam vehementi fracta labore,
Restet, et vrinam reddat, mictuque grauatos
Exoneret testes. Nam praeter caetera damis
In medio cursu vesica subinde redundat,
Collectaque premens vrina degrauat aluum:
Hinc tardae summas ad coxas ilia flectunt.
Tum vero gelidas si respiratibus auras
Et tenues flatus exhausto gutture captent,
Actutum vires reparabunt, ventre leuato,
Et planta posthac multum leuiore volabunt.

Astuta porro non expugnabilis arte,
Nec vulpes pedicis vllis, neque cassibus vllis
Decipitur: siquidem prudenti singula mente
Declinans rumpit laqueos, et vincula soluit,
Innumerisque dolis se certo callida letho

Eripit. Ingenti sed enim glomerata tumultu
Turba canum premit, et rapit in sublime leuatam:
Qui valde quamuis sint fortes, non tamen ipsi
Expugnant domitam proprio sine sanguine vulpem.

LECTO-

LECTORIBUS

S. P. D.

GODOFR. HENR. SCHAEFER.

Facile a Weigelio nostro, qui raro inter bibliopolas exemplo in summa temporum mercaturae librariae paene letiferorum infelicitate de litteris pro viribus bene mereri pergit *), exorari me passus sum, ut Peiferianae Oppianei carminis paraphrasi hunc tanquam epilogum subiicerem. Scilicet cum ab initio solum Oppianum a Schneidero iterum diligentiusque recensitum cum brevibus viri praestantissimi notis evulgare constituisset: interim affluentibus novis poëtae ornandi subsidiis, facta est consilii mutatio. Primum enim in eius manus apographum versionis metricae Cynegeticorum a Davide Peifero seculo decimo sexto factae incidit. Hanc, tot per annos in bibliothecarum tenebris absconditam, cum intellexisset et olim a viris doctis desideratam esse **), neque nunc improbatum iri amantibus poëseos Latinae recentioris, qua-

*) Velut Draconis Stratonicensis apographum, quod Hermannus nuper fecit publici iuris, a Bastio praegrandi pretio emit: et nunc ipsum magnis sumtibus Codices Platonis Italicos in usum novae quam parat editionis excutiendos curat.

**) De Davide Peifero, illustri olim in Saxonia viro, et hac Oppiani versione v. Saxii Onomast. T. III. p. 301. et 638.

les nostra quoque aetas habet, operae se pretium facturum credidit, si novo Oppiano comitem adderet. Peiferi autographum num adhuc supersit, et ubinam lateat, ignoramus: quod si typothetae sequi, aut mihi, ubi haererem, consulere licuisset, praeterquam quod aliquanto minus laborandum fuisset specimina typographica corrigenti, paraphrasis fortasse prodiisset paullo correctior. Praeterea Weigelius altero volumine, quod, meae curae, non nolente Schneidero, traditum, mox publicabit, versionem utriusque carminis prosaicam, eamque accommodatam novae recensioni, plurima quantivis pretii Anecdota ad Oppianum illustrandum et emendandum, Indicemque Graecitatis plenum complectetur. Anecdota debet partim ipsius Schneideri, partim Peyroni eximiae raraeque liberalitati: eiusdem Peyroni, qui eum donavit (omnem enim operae mercedem vir egregius magnifice respuit) Euripideis Collationibus Codicum Taurinensium.

Denique facere non possum, quin lectoribus de meliori nota commendem Benedictum Gotthilf Teubnerum, e cuius officina novus Oppianus, comite Euripide clarissimi Matthiae, prodiit. Est is inter novitios urbis nostrae typographos: sed artem suam tam perite, tam eleganter, tam acriter strenueque factitat, ut etiam veteranis palmam brevi redditurus dubiam videatur.

Scrib. Lipsiae ineunte anno 1813.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΤΟ Α.

Σοὶ, Μάκαρ, ἀείδω, γαίης ἐρικυδὲς ἔρεισμα,
φέγγος ἐνυαλίων πολυήρατον Αἰνεαδάων,
Αὐσονίου Ζηνὸς γλυκερὸν θάλος, Ἀντωνῖνε·
τὸν μεγάλη μεγάλῳ φιτύσατο Δόμνα Σεβήρῳ,
ὀλβίῳ εὐνηθεῖσα, καὶ ὄλβιον ὠδίνασα,
νύμφη ἀριστοπόσεια, λεχὼ δέ τε καλλιτόκεια,
Ἀσσυρίη Κυθέρεια, καὶ οὐ λείπουσα σελήνη,
οὐδὲν ἀφαυρότερον Ζηνὸς Κρονίδαο γενέθλης·
εὐμενέοι Τιτὰν Φαέθων καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τῷ ῥα πατὴρ, κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσι
δῶκεν ἔχειν πᾶσαν τραφερὴν, πᾶσαν δέ καὶ ὑγρήν.
Σοὶ μὲν γὰρ θαλέθουσα κύει πάνδωρος ἄρουρα,
καὶ πάλιν εὐδιόωσα τρέφει κλυτὰ φῦλα θάλασσα·
σοὶ δέ τε πάντα νάουσιν ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
φαιδρά τε μειδιόωσα θέει κλυτὸς ἠριγένεια.
Τοὶ γὰρ ἐγὼ ἔραμαι θήρης κλυτὰ δήνε᾽ ἀεῖσαι.
Τοῦτό με Καλλιόπη κέλεται, τοῦτ᾽ Ἄρτεμις αὐτή.
Ἔκλυον, ᾗ θέμις ἐστὶ, θεείης ἔκλυον ἠχῆς,
καὶ θεὸν ἠμείφθην· πρώτη δέ με τοιάδ᾽ ἔνισπεν·
Α. Ἔγρεο, καὶ τρηχεῖαν ἐπιστείβωμεν ἀταρπὸν,
τὴν μερόπων οὔπω τις ἑῇς ἐπάτησεν ἀοιδαῖς.
Ο. Ἵλαθι, πότνια δῖα, τὰ δ᾽ ἐν φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ἄμμες ὑφ᾽ ἡμετέρῃ μεροπηΐδι λέξομεν ἠχῇ·

Α. Οὐκ ἐθέλω τριετῆ σε τανῦν ὀρίβακχον ἀείδειν,
ἐ χορὸν Ἀονίε παρὰ βένθεσιν Ἀσωποῖο.
Ο. Λείψομεν, ὡς κέλεαι, τὰ Σαβάζια νύκτερα θῦσθλα·
δηθάκις ἀμφεχόρευσα Θυωναίῳ Διονύσῳ.
Α. Μὴ γένος ἡρώων εἴπῃς, μὴ ναυτίλον Ἀργὼ,
μηδὲ μόθες μερόπων, μή μοι βροτολοιγὸν ἀείδῃς.
Ο. Οὐκ ἐρέω πολέμες, ἐκ Ἄρεος ἔργα κάκιστα·
ἐφρασάμην Πάρθων τε δύας καὶ Κτησιφόωντα.
Α. Ἀμφὶ μόθοις ὀλοοῖσιν ἀκὴν ἔχε, λεῖπέ τε κεστὲς·
ἐχθαίρω τὰ λέγεσιν ἀθύρματα ποντογενείης.
Ο. Ἔκλυομέν σε, Μάκαιρα, γάμων ἀμύητον ἐῦσαν.
Α. Μέλπε μόθες θηρῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἀγρευτήρων·
μέλπε γένη σκυλάκων τε, καὶ ἵππων αἰόλα φῦλα·
βελὰς ὠκυνόες, στιβίης εὐκερδέος ἔργα·
ἔχθεά μοι θήρεια λέγειν, φιλότητας ἀείδειν,
καὶ θαλάμες ἐν ὄρεσσιν ἀδακρύτοιν κυθείρης,
καὶ τοκετὲς ἐνὶ θηρσὶν ἀμαιεύτοιο λοχείης.
Τοῖαι συνθεσίαι Ζηνὸς μεγάλοιο θυγατρός.
Ἔκλυον, ἀείδω· βάλλοιμι δ' ἐπίσκοπον ἠχήν.
Ἀλλὰ σύ γ', ἀντολίηθεν ἐπ' ὠκεανὸν βασιλεύων,
εὔδιον ἀμβροσίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι σῇσι γεγηθὼς,
δεξιτερὴν ὀπάσαιο πανίλαον, ὀλβοδότειραν
γαίῃ καὶ πολίεσσι, καὶ εὐθήροισιν ἀοιδαῖς.
Τριχθαδίην θήρην θεὸς ὤπασεν ἀνθρώποισιν,
ἠερίην χθονίην τε καὶ εἰναλίην ἐρατεινήν·
ἀλλ' οὐκ ἶσος ἄεθλος· ἐπεὶ πόθεν ἶσα τέτυκται,
ἰχθὺν ἀσπαίροντα βυθῶν ἀπομηρύσασθαι
καὶ ταναὲς ὄρνιθας ἀπ' ἠέρος εἰρύσασθαι,
ἢ θηρσὶ φονίοισιν ἐν ὤρεσι δηρίσασθαι.
Οὐ μὲν ἄρ' ἐδ' ἁλιῆϊ, καὶ ἐκ, ἐτὸς, ἰξευτῆρι
ἄγρη νόσφι πόνοιο· πόνῳ δ' ἅμα τέρψις ὀπηδεῖ
μένη, καὶ φόνος ἔτις· ἀναίμακτοι δὲ πέλονται.

Ἤτοι ὁ μὲν πέτρῃσιν ἐφήμενος ἀγχιάλοισι,
γυραλέοις δονάκεσσι καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς
ἄτρομος ἀσπαλιεὺς ἐπεδήσατο δαίδαλον ἰχθύν·
τερπωλὴ δ', ὅτε χαλκοῦ ὕπαι γενύεσσι τορήσας
ὕψι μάλα θρώσκοντα βυθῶν ὕπερ ἀσπαίροντα
εἰνάλιον φορέῃσι δι' ἠέρος ὀρχηστῆρα.
Ναὶ μὴν ἰξευτῆρι πόνος γλυκύς· ἢ γὰρ ἐπ' ἄγρην
οὐκ ἄορ, οὐ δρεπάνην, οὐ χάλκεα δοῦρα φέρονται,
ἀλλ' αὐτοῖς ἐπὶ δρυμὰ συνέμπορος ἕσπετο κίρκος,
καὶ δολιχαὶ θώμιγγες, ὑγρός τε μελίχροος ἰξὸς,
οἵ τε διηερίην δόνακες πατέουσιν ἀταρπόν.
Τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα;
ἢ βασιλῆϊ λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο;
ἰῷ παρδαλίων δὲ τίς ἂν μύραιναν ἐΐσκοι;
ἢ θῶας κίρκοις, ἢ ῥινοκέρωτας ἐχίνοις;
ἢ λάρον αἰγάγροις, ἢ κήτεα πάντ' ἐλέφαντι;
Θηρητῆρε λύκους ὄλεσαν, θύννους ἁλιῆες·
ἀγρευτῆρες ὄϊς, τρήρωνας ἕλον δονακῆες·
ἄρκτον ἐπακτῆρες, καὶ μορμύλον ἀσπαλιῆες·
τίγριν δ' ἱππῆες, καὶ τριγλίδας ἰχθυβολῆες·
κάπριον ἰχνευτῆρες, ἀηδόνας ἰξευτῆρες.
Ἀλλὰ σύ μοι, Νηρεῦ, καὶ δαίμονες Ἀμφιτρίτης,
ἠδὲ φιλορνίθων Δρυάδων χορὸς, ἱλήκοιτε·
δὴ γὰρ ἐπιστροφάδην με φίλαι καλέουσιν ἀοιδαί·
δαίμοσι θηροφόνοισι παλίντροπος ἔρχομ' ἀείσων.

Πρῶτα μὲν αἴζηοὶ μή μοι μάλα πίονες ἔστων·
ἢ γάρ τοι σκοπέλοισι θορεῖν μὲν ὑπείροχον ἵππον
χρειὼ ἀναγκαίη, χρειὼ δ' ἄρα τάφρον ἀλέσθαι.
Δηθάκι δ' ἐν δρυμοῖσιν ἀνάγκη θῆρα δίεσθαι,
ποσσὶν ἐλαφρίζοντα καὶ εὐφόρτοις μελέεσσι.
Τῷ μὴ πιαλέοι θήρης ἐπὶ μῶλον ἴοιεν,
μηδ' ἔτι λεπταλέοι· καὶ γάρ ποτε δηρίσασθαι

θηρσὶν ἐνυαλίοισι χρεὼ πολυαγρέα φῶτα.
Τοὔνεκά μοι δέμας ὧδε κερασσάμενοι φορέοιεν,
ἀμφότερον κραιπνόν τε θέειν σθεναρόν τε μάχεσθαι.
Καὶ δ' ἄρα δεξιτερῇ μὲν ἐπικραδάοιεν ἄκοντας
ἀμφιδύμους, ταναοὺς, δρεπάνην δ' ἐπὶ μεσσόθι ζώνης·
καὶ γὰρ καὶ θήρεσσι πικρὸν φόνον ἐντύνοιντο,
καί τε κακῶν φορέοιεν ἀλεξητήρια φωτῶν.
Λαιῇ δὲ πεζὸς μὲν ἄγοι κύνας, ἱππελάτης δὲ
ἵππων ἰθύνειε κυβερνητῆρα χαλινόν.
Εὐσταλέως δὲ χιτῶνα καὶ εἰς ἐπιγουνίδα πήξας
ἑλκέσθω, σφίγγοιτο δ' ἐπημοιβοῖς τελαμῶσι.
Αὐχένος αὖθ' ἑκάτερθε παρήορον ἐκ παλαμάων
εἷμα περιστέλλοιτ' ὀπίσω σθεναρῶν ὑπὲρ ὤμων,
ῥήϊον ἐς κάματον· γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὁδεύειν
κείνους, τοῖσιν ἴχνη μέλεται δυσδερκέα θηρῶν,
ὄφρα κε μὴ θήρεσσιν ἀπ' ὄμματος ὕπνον ἕλοιτο
ἠχὴ τριβομένων λιπαροῖς ὑπὸ ποσσὶ πεδίλων.
Μηδ' ἄρα λῶπος ἔχειν μάλα λώϊον· οὕνεκεν εἷμα
πολλάκι κινύμενον πνοιῇ κελάδοντος ἀήτου
θῆρας ἀνεπτοίησεν, ἀνήϊξεν δὲ φέβεσθαι.
Ὧδε μὲν εὖ στέλλοιντο θοὸν δέμας ἀγρευτῆρες·
τοίους γὰρ φιλέει Λητωϊὰς Ἰοχέαιρα.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίην ὥρην ἐπὶ θῆρας ἰόντων,
ἤματος ἱσταμένοιο, καὶ ἤματος ἀνομένοιο,
καὶ μεσάτου, ποτὲ δ' ἑσπερίου· ποτὲ δ' αὖτε καὶ ὄρφν
θῆρας ὑπ' ἀκτίνεσσι σεληναίης ἐδάμασσαν.
Ἠὼς μὲν τέταται περιδέξιος ἀγρευτῆρι
πᾶσα, γαληνιόωσα πανηματίοισι δρόμοισιν,
εἴαρι φυλλοτόκῳ καὶ φυλλορόῳ φθινοπώρῳ·
ἔξοχα γὰρ τελέθουσι καὶ ἵπποις καὶ μερόπεσσι,
καὶ κυσὶν ὠμηστῇσι θέειν εὔκραέες ὧραι
εἴαρι χρυσείῳ, κρυερῶν νεφέων ἐλατῆρι,

ὁππότε ποντοπόροισι βατὴ πλώουσι θάλασσα,
ἀργύφα τειναμένοισι λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν·
ὁππότε γαῖα βροτοῖσι φυτηκομέουσι γέγηθεν·
ὁππότε καὶ καλύκεσσι καὶ ἄνθεσιν ἅμματα λύει.
Ἢ πάλιν ἐσχατιῇσιν ὀπωρινῇσι τροπῇσιν,
ἡνίκα δῶμα τέθηλεν ὀπωρολόγοιο γεωργοῦ,
καρπὸς Ἀθηναίης λιπαρὴν ὅτε γαυλίδα πλήθει
καὶ βότρυν ἡμερίδων θλίβων ἐπιλήνια χαίρει·
σίμβλα μελισσάων ὅτε λείρια κηρία βρίθει.
Χείματι δ' ἐν μεσάτῳ μέσου ἤματος ἀγρώσσοιεν,
εὖτέ τις ἐν δρυμοῖσιν ὑπὸ σπήλυγγι λιασθεὶς,
κάρφεα λεξάμενός τε, καὶ ὠκύμορον φλόγα νήσας,
ἄγχι πυρὸς κλινθεὶς ὁπλίσσατο δόρπον ἀμορβός.
Ἐν δὲ θέρει χρειὼ φυγέειν φλογόεσσαν ἐνιπὴν
ἄζαν τ' ἠελίου· κέλομαι δ' ἐπ' ἄεθλον ἱκάνειν
πρώτῃ ὑπ' ἀμφιλύκῃ, ὅθ' ἑωθινὸν ἀγροιῶται
ἱστοβοῆος ἔνερθεν ὑπ' εὐποίητον ἐχέτλην
γειοτόμον δαμάλῃσιν ἐπιθύνουσιν ἄροτρον·
ἢ πάλιν ἑσπερίῃσιν ὅτ' ἠέλιος ζυγὰ κλίνει,
ὁππότε σημαίνουσιν ἑαῖς ἀγέλῃσι νομῆες,
εὖτε καταστείχουσι ποτὶ σφετέρους πάλι σηκοὺς,
βριθόμεναι μαζούς τε, καὶ οὔθατα κυμαίνουσαι·
οἱ δ' ἀπὸ λαϊνέων ἄμοτον προθορόντες ἐναύλων,
πάντες ἑαῖσι φίλῃσι περισκαίρουσι τεκούσαις,
ἀμφὶ μὲν εὐγλήνους δαμάλας βλοσυρῶπες μόσχοι,
αὐτὰρ ἐϋκραίρου ὄϊας περὶ βληχάδας ἀμνοὶ,
μηκάδας αὖτ' ἔριφοι, καὶ φορβάδας ὠκέες πῶλοι.
Καὶ μὴν τόσσα φέροιντο ποτὶ κνημοὺς ξυλόχους τε
ἐργοπόνοι κρατεροὶ θήρης ἐρικυδέος ὅπλα,
ἔντεά τ' εὐθήροιο μέγα πνείοντα φόνοιο,
δίκτυά τε, σχαλίδας τε, βρόχων τε πολύστονα δεσμὰ,
ἄρκυας, εὐστρεφέας τε λύγους, ταναόν τε πάναγρον,

αἰχμὴν τριγλώχινα, σιγύνην εὐρυκάρηνον,
ἁρπάλαγον, κάμακάς τε καὶ εὔπτερον ὠκὺν ὀϊστὸν,
φάσγανα, βουπλῆγάς τε, λαγωοφόνον τε τρίαιναν,
ἀγκυλίδας σκολιὰς, μολιβοσφιγγέας τε κορώνας,
σπαρτόδετον μήρινθον, εὔπλεκτόν τε ποδάγρην,
ἅμματά τε, στάλικάς τε, πολύγληνόν τε σαγήνην.
Ἵππους δ' εἰς θήρην μέγα κυδήεντας ἀγέσθων
ἄρσενας· οὐ μόνον ὅττι χερειόνές εἰσι πόδεσσι
θηλύτεραι τελέειν δολιχὸν δρόμον ἐν ξυλόχοισιν,
ἀλλ' ὅτ' ἀλεύασθαι χρειὼ φιλοδέμνιον ἦτορ
ἵππων ὠκυπόδων· ἀπὸ δ' ἱππάδα τηλόσ' ἐρύκειν,
ὄφρα κε μὴ χρεμέθωσι λιλαιόμενοι φιλότητος,
καί τ', ἀΐοντες ὄπα, κρυερὴν φύζανδε νέωνται
νεβροὶ, δορκαλίδες τε θοαὶ, καὶ δειμαλέος πτώξ.
Ἵππων δ' αἰόλα φῦλα· τόσ' ἔθνεα μυρία πώλων,
ὅσσα βροτοῖσι γένεθλα δεδασμένα σῖτον ἔδουσιν·
ἀλλ' ἔμπης ἐρέω, τόσσοι μετὰ πᾶσι κραταιοὶ,
ὅσσοι θ' ἱππαλέοισιν ἀριστεύουσιν ὁμίλοις.
Τυρσηνοὶ, Σικελοὶ, Κρῆτες, Μάζικες, Ἀχαιοὶ,
Καππαδόκαι, Μαῦροι, Σκυθικοὶ, Μάγνητες, Ἐπειοὶ,
Ἴονες, Ἀρμένιοι, Λίβυες, Θρήϊκες, Ἐρεμβοί.
Ἵππον δ' ἐν πάντεσσι πανέξοχον ἐφράσσαντο
ἴδμονες ἱπποδρόμων καὶ βουκολίων ἐπίουροι,
175 εἴδεσιν ὃς τοίοισιν ὅλον δέμας ἐστεφάνωται·
178 βαιὸν ὑπὲρ δειρῆφι μετήορον ὕψι κάρηνον
179 ἀείροι, μέγας αὐτὸς ἐὼν περιηγέα γυῖα·
180 ὕψι κάρα, νεάτην δὲ γένυν ποτὶ δειράδα νεύοι·
181 εὐρὺ πέλοι φαιδρόν τε μεσόφρυον· ἐκ δ' ἄρα κόρσης
182 ἀμφὶ μέτωπα τριχῶν πυκινοὶ σείοιντο κόρυμβοι·
183 ὄμμα τορὸν, πυρσωπὸν, ἐπισκυνίοισι δαφοινόν·
184 εὐρεῖαι ῥῖνες, στόμα δ' ἄρκιον, οὔατα βαιά·
176 γυραλέη δειρὴ τελέθοι λασιαύχενος ἵππου,

ὡς ὅτε χαιτήεσσα λόφον νεύει τρυφάλεια·
πουλὺ πέλοι στέρνον, δολιχὸν δέμας, εὐρέα νῶτα,
καὶ ῥάχις ἀμφίδυμος μέσον ἰσχία πιαίνουσα·
ἐκ δὲ θέοι πολλὴ μετόπισθε τανύτριχος οὐρή·
μηροὶ δ' εὐπαγέες, μυώδεες· αὐτὰρ ἔνερθεν
ὀρθοτενεῖς δολιχοί τε ποδῶν περιηγέες αὐλοὶ,
καὶ μάλα λεπταλέοι· καὶ σαρκὶ λελειμμένα κῶλα,
οἷα τανυκραίροισιν ἀελλοπόδεσσ' ἐλάφοισι·
καὶ σφυρὸν ἀγκλίνοιτο, θέοι δὲ περίδρομος ὁπλὴ
ὕψι μάλ' ἐκ γαίης, πυκινὴ, κερόεσσα, κραταιή.
Τοῖός μοι βαίνοι κρατερὴν θήρειον ἐνυὼ
θυμαίνων, συνάεθλος, ἀρήϊος, ὄμβριμος ἵππος.
Τυρσηνοὶ τοιοίδε καὶ Ἀρμένιοι καὶ Ἀχαιοὶ,
Καππαδόκαι τε κλυτοὶ Ταύρου προπάροιθε νέμονται.
Θαῦμα δὲ Καππαδόκεσσι μέγ' ἔδρακον ὠκυπόδεσσι·
εἰσόκε μὲν νεογιλὸν ὑπὸ στομάτεσσιν ὀδόντα
καὶ γλαγερὸν φορέουσι δέμας, τελέθουσ' ἀμενηνοί·
κραιπνότεροι δὲ πέλουσιν, ὅσῳ μάλα γηράσκουσι.
Κείνους εἰς πόλεμον μεγαλήτορα θωρήσσοιο
αἴθωνάς τ' ἐπὶ θῆρας· ἐπεὶ μάλα θαρσήεντες
ὅπλοις ἀντιάαν, πυκινὴν ῥῆξαί τε φάλαγγα,
θηρσί τ' ἐνυαλίοισιν ἐναντία δηρίσασθαι.
Πῶς μὲν γάρ τε μάχαισιν ἀρήϊος ἔκλυεν ἵππος
ἦχον ἐγερσίμοθον δολιχῶν πολεμήϊον αὐλῶν;
ἢ πῶς ἄντα δέδορκεν ἀσκαρδαμύκτοισιν ὀπωπαῖς
αἰζηοῖσι λόχον πεπυκασμένον ὁπλίτῃσι,
καὶ χαλκὸν σελαγεῦντα, καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον;
καὶ μάθεν εὖτε μένειν χρειὼ, πότε δ' αὖτις ὀρούειν,
καὶ μάθεν ἀσαΐειν κρατερῶν σύνθημα λοχαγῶν.
Πολλάκι καὶ δηΐων ἀνδρῶν ἐπελάσσατο πύργοις
ἤρεμος ἀσπιδόεσσαν ὑπόπτερον, εὖτε βροτοῖσιν
ἀσπὶς ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικάρσιον ἀσπίδ' ἐρείδει·

ὁππότ' ἐέλδονται δηΐων πόλιν ἐξαλαπάξαι,
καὶ πεδίον τεύχεσι μετήορον, ἑπταβόειον,
δαιδαλέον, πυκινὸν, πολυόμφαλον, ἀντία δ' αἴγλη
χαλκοῦ ἀποθρώσκει φαεθοντιὰς, αἶψα δ' ὀπίσσω
κλινομένης ἀκτῖνος ἀπαστράπτει πολὺς αἰθήρ.
Ἵπποις μὲν περίαλλα φύσις πόρε τεχνήεσσα
ἡμερίων κραδίην καὶ στήθεσιν αἰόλον ἦτορ·
αἰὲν γινώσκουσιν ἑὸν φίλον ἡνιοχῆα,
καὶ χρεμέθουσιν ἰδόντες ἀγακλυτὸν ἡγεμονῆα,
καὶ πολέμοισι πεσόντα μέγα στενάχουσιν ἑταῖρον.
Ἵππος ἐν ὑσμίνῃ ῥῆξεν ποτὲ δεσμὰ σιωπῆς,
καὶ φύσιος θεσμοὺς ὑπερέδραμε καὶ λάβεν ἠχὴν
ἀνδρομέην, καὶ γλῶσσαν ὁμοίϊον ἀνθρώποισιν.
Ἵππος ἐνυάλιος δὲ Μακηδονίου βασιλῆος
Βουκεφάλας ὁπλῆσιν ἐναντία δηριάασκεν.
Ἵππος ἐπ' ἀνθερίκων ἔθεεν κούφοισι πόδεσσιν·
ἄλλος ὑπὲρ πόντοιο, καὶ οὐ στεφάνην ἐδίηνεν.
Ἵππος ὑπὲρ νεφέων Χιμαροκτόνον ἤγαγε φῶτα·
καὶ χρεμέθων ποτὲ πῶλος ὑφ' ἡνιόχοιο δόλοισι
θήκατο τῶν Περσῶν Ἀσιηγενέων βασιλῆα.
Ἔξοχα δ' αὖ τίουσι φύσιν· τὸ δὲ πάμπαν ἄπυστον
ἐς φιλότητα μολεῖν, τὴν οὐ θέμις· ἀλλὰ μένουσιν
ἄχραντοι μυσῶν, καθαρῆς τ' ἐράουσι κυθείρης.
Ἔκλυον, ὡς προπάροιθε πολυκτεάνων τις ἀνάκτων
καλὸν ἔχε πεδίοις ἵππων ἀγελαῖον ὅμιλον·
τοὺς πάντας μετέπειτα δαμασσαμένη προθελύμνους
ἱππαλέη νοῦσος πρόλιπεν δύο, μητέρα μούνην,
καὶ μητρὸς φιλίης ὑπομάζιον εἰσέτι πῶλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγας ἦν, πειρᾶτο σχέτλιος ἀνὴρ
μητέρα παιδὸς ἑοῖο παρ' ἀγκοίνῃσι βαλέσθαι.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀναινομένους φιλότητα
καὶ γάμον ἀμφοτέροισιν ἀπώμοτον, αὐτίκ' ἔπειτα

αἰνὰ τιτυσκόμενος δολίην ἐπὶ μῆτιν ὕφαινεν,
ἐλπόμενος καλέειν γένος ἵπποισιν παλίνορσον.
Ἄμφω μὲν πρώτιστα καλύψατο βυσσοδομεύων
ἄλλοισι ῥινοῖς· μετέπειτα δὲ χρῖσεν ἐλαίῳ
πᾶν δέμας εὐώδει, κηώδεϊ· ἔλπετο γὰρ δὴ
ὀδμὴν ἡγήτειραν ἀμαλδῦναι φιλότητος·
καὶ λάθεν, ὦ μάκαρες, ῥέζων κακά· καὶ τετέλεστο
ξεῖνος, ἀπόπτυστος θάλαμος, στυγερώτατος ἵπποις,
οἷος ἐν ἀνθρώποισιν ἐνυμφεύθη προπάροιθε
Καδμεῖος γάμος αἰνὸς ἀλήμονος Οἰδιπόδαο.
Οἱ δ᾽ ὅτε γυμνωθέντες ἑὴν ἄτην ἐνόησαν,
λοξῇσίν τ᾽ ἄθρησαν ἀνιάζοντες ὀπωπαῖς
ἡ μὲν ἄρα τλήμων ἄγονον γόνον, αὐτὰρ ὅγ᾽ αἶψα
αἰνόγαμος, κακόλεκτρος ἀμήτορα μητέρα δειλὴν,
ὕψι μάλ᾽ ἠέρθησαν, ἀμείλιχα φυσιόωντες,
δεσμά τ᾽ ἀποῤῥήξαντες ἴτην μεγάλα χρεμέθοντες,
οἷα θεοὺς μάκαρας μαρτυρόμενοι κακότητος,
ἀράς τ᾽ εὐχόμενοι πολυπήμονι νυμφευτῆρι·
ὀψὲ δὲ μυρόμενοί τε καὶ ἄσχετον ἀΐσσοντες,
ἀντιπέρην πέτρῃσιν ἑὰς κεφαλὰς ἐλόωντες,
ὀστὰ συνηλοίησαν, ἑὸν δ᾽ ἀπὸ φέγγος ἄμερσαν
αὐτοφόνοι, κλίναντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισι κάρηνα.
Ὧδε φάτις προτέροις κλέος ἵπποισιν μέγ᾽ ἀείδει.
Ἵππων δ᾽, ὅσσα γένεθλ᾽ ἀτιτήλατο μυρίος αἶα,
ὠκύτατοι Σικελοὶ, Λιλυβήϊον οἵτε νέμονται
καὶ τρικάρηνον ὄρος, ὅθι τοι σκέπας Ἐγκελάδοιο,
πυρσοῖς αἰθερίοισιν ἐρευγομένοιο κεραυνοῦ,
Σικελικῆς Αἴτνης ἀνεκάχλασεν ἀέναον πῦρ.
Κραιπνότεροι Σικελῶν δὲ παρ᾽ Εὐφρήταο ῥέεθρα
Ἀρμένιοι Πάρθοι τε βαθυπλόκαμοι τελέθουσιν.
Ἀλλ᾽ ἄρα καὶ Πάρθοισι μέγα προφέρουσιν Ἴβηρες,
ὠκυτέροισι πόδεσσι κροαίνοντες πεδίοιο.

Κείνοισιν τάχα μοῦνος ἐναντίον ἰσοφαρίζοι
αἰετὸς αἰθερίοισιν ἐπιθύων γυάλοισιν,
ἢ κίρκος ταναῇσι τινασσόμενος πτερύγεσσιν,
ἢ δελφὶς πολιοῖσιν ὀλισθαίνων ῥοθίοισι.
Τόσσον Ἴβηρες ἔασι θοοὶ πόδας ἠνεμόεντας·
ἀλλ' ὀλίγοι, βαιοί τε μένος καὶ ἀνάλκιδες ἦτορ,
καὶ δρόμον ἐν παύροισιν ἐλεγχόμενοι σταδίοισιν·
εἴδεα δ' ἀγλαόμορφα κλυτὸν δέμας ἀμφιέσαντο,
ὁπλὴν δ' οὐ κρατερὴν, πηλότροφον, εὐρυπέδιλον.
Μαύρων δ' αἰόλα φῦλα πολὺ προφέρουσιν ἁπάντων
ἀμφὶ δρόμους ταναούς τε καὶ ἀμφὶ πόνους ἀλεγεινούς.
Καὶ Λίβυες μετὰ τοὺς δολιχὸν δρόμον ἐκτελέουσιν,
ὅσσοι Κυρήνην πουλυψηφῖδα νέμονται.
Εἴδεα δ' ἀμφοτέροισιν ὁμοίϊα, πλὴν ὅσον αὖτε
μείζονες εἰσιδέειν Λίβυες κρατεροὶ γεγάασιν,
ἀλλὰ δέμας δολιχοί· πλευρῇσι γὰρ ἀμφὶς ἔχουσι
τῶν ἄλλων πλέονα σπαθίην κτένα· τοὔνεκέν εἰσι
πάσσονες εἰσιδέειν καὶ κρείσσονες ἰθὺς ὀρούειν,
ἐσθλοὶ δ' ἠελίου φορέειν πυρόεσσαν ἐρωὴν,
καί τε μεσημβρινὴν δίψους δριμεῖαν ἐνιπήν.
Ἵπποι Τυρσηνοὶ δὲ καὶ ἄπλετα Κρήσια φῦλα
ἀμφότερον κραιπνοί τε θέειν δολιχοί τε πέλονται.
Μαύρων δ' ὠκύτεροι Σικελοὶ, Σικελῶν δέ τε Πάρθο
καὶ χαροποὶ τελέθουσι καὶ ἔξοχον αἰγλήεντες,
καὶ μοῦνοι μίμνουσι μέγα βρύχημα λέοντος.
Ἦ γάρ τοι θήρεσσιν ἐπ' ἄλλοις ἄλλα γένεθλα
ἵππων ἄρμενα, πολλὰ τά τοι φράζουσιν ὀπωπαί.
Στικτοπόδεσσ' ἐλάφοις κυανώπεας ὁπλίζοιο,
ἄρκτοισι γλαυκοὺς, καὶ πορδαλίεσσι δαφοινοὺς,
αἴθωνας δ' ἵππους πυριλαμπέας ἀμφὶ σύεσσιν,
αὐτὰρ ἐριγλήνους χαροποὺς χαροποῖσι λέουσι.
Κάλλει δ' ἐν πάντεσσι πέλει πανυπείροχος ἵππος

Νισαῖος, τὸν ἄγουσιν ἐρικτέανοι βασιλῆες·
καλὸς ἰδεῖν, ἀταλός τε φέρειν εὐπειθεῖ δεσμῷ·
βαιὸς μὲν κεφαλὴν, πολλὸς δὲ βαθύτριχα δειρὴν
κυδιόων ἑκάτερθε μελιχρύσοισιν ἐθείραις.
Ναὶ μὴν ἄλλο γένεθλον ἐπήρατον ὠπήσαιο
στικτὸν, ἀρίζηλον, τοὺς ὤρυγγας καλέουσιν,
ἢ ὅτι καλλικόμοισιν ἐν οὔρεσιν ἀλδήσκουσιν,
ἢ ὅτι πάγχυ θέλουσ' ἐπὶ θηλυτέρῃσιν ὀρούειν.
Δοιὰ δ' ἐπ' ὠρύγγων τελέθει πολυανθέα κάλλη·
τοὶ μὲν γὰρ δειρὴν καλλίτριχά τ' εὐρέα νῶτα
γεγράφαται δολιχῇσιν ἐπήτριμα ταινίῃσι,
τίγριες οἷα θοοὶ, κραιπνοῦ Ζεφύροιο γενέθλη·
τοὶ δ' ἄρ' εὐτροχάλοισι περίδρομα δαιδάλλονται
σφραγῖσι πυκινῇσιν ὁμοίϊα πορδαλίεσσι·
τοὺς ἔτι νηπιάχους γράψαν τεχνήμονες ἄνδρες
αἰθομένῳ χαλκῷ ταναὴν τρίχα πυρσεύοντες.
Δηθάκι δ' ἄλλα βροτοὶ πανεπίφρονα μητίσαντο,
πῶλον ἐπιγράψαι κὰν νηδύϊ μητρὸς ἐόντα.
Ὦ πόσση κραδίη, πόσση μερόπεσσι πέλει φρήν!
Ἔρξαν ὅπως ἐθέλουσι· θέσαν πολυειδέας ἵππους,
μητρὸς ἔτι γλαγερῇσι περισχομένους λαγόνεσσι.
Ὁππότε θηλυτέρην γὰρ ἕλῃ φιλοτήσιος ὁρμὴ,
ἵππον τ' ἐγγὺς ἰόντα κλυτὸν μεγαλήτορα μίμνῃ,
δὴ τότε δαιδάλλουσι πόσιν καλόν· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
πᾶν δέμας εὐστίκτοισι περὶ χροιῇσι γράφουσι,
καὶ ποτὶ λέκτρον ἄγουσιν ἐπ' ἀγλαΐῃ κομόωντα.
Ὡς δέ τις ἠϊθέων ὑπὸ νυμφοκόμοισι γυναιξὶν
εἵμασιν ἀργεννοῖσι καὶ ἄνθεσι πορφυρέοισι
στεψάμενος, πνείων τε Παλαιστίνοιο μύροιο,
ἐς θάλαμον βαίνῃσι ὑμὴν ὑμέναιον ἀείδων·
ὣς ἵππον σπέρχοντα γαμήλιά τε χρεμέθοντα,
πρόσθεν ἑῆς ἀλόχοιο, κλυτὸν πόσιν, ἀφριόωντα

δηρὸν ἐρητύυσι φίλης λελιημένον εὐνῆς·
ὀψὲ δέ τοι μεθιᾶσιν ἐπήρατον ἐς φιλότητα·
ἡ δ' ὑποκυσαμένη πολυανθέα γείνατο παῖδα,
νηδύϊ μὲν πόσιος γόνιμον θορὸν ἀείρασα,
δεξαμένη μορφὴν δὲ πολύχροον ὀφθαλμοῖσι.
Τοῖά νυ κἀκεῖνοι, τοῖσιν δόνακες μεμέληνται,
μησάσθην πυκινοῖσι νοήμασιν ἰξευτῆρες,
ὁππότε δαιδάλλυσι πελῃϊάδεσσι νεοσσύς·
εὖτε γὰρ ἐς φιλότητα θοαὶ τρήρωνες ἴωσι,
μιγνύμεναι στομάτεσσι βαρυφθόγγοις ἀλόχοισι,
δὴ τότε μῆτιν ὕφαινε κλυτὴν τιθασοτρόφος ἀνήρ,
ἄγχι δὲ θηλυτέρῃσιν ἐθήκατο δαίδαλα πολλὰ
εἵματα πορφύρεα· ταὶ δὲ κλιδὸν ὄσσε βαλῦσαι
θυμὸν ἰαινόμεναι τίκτυσ' ἁλιπόρφυρα τέκνα.
Ναὶ μὴν ὧδε Λάκωνες ἐπίφρονα μητίσαντο
αἷσι φίλαις ἀλόχοις, ὅτε γαστέρα κυμαίνυσι·
γράψαντες πινάκεσσι πέλας θέσαν ἀγλαὰ κάλλη,
τὺς πάρος ἀστράψαντας ἐν ἠμερίοισιν ἐφήβυς,
Νιρέα καὶ Νάρκισσον ἐΰμμελίην θ' Ὑάκινθον,
Κάστορά τ' εὐκόρυθον καὶ Ἀμυκοφόνον Πολυδεύκην,
ἠϊθέυς τε νέυς, τοίτ' ἐν μακάρεσσιν ἀγητοί,
Φοῖβον δαφνοκόμην καὶ κισσοφόρον Διόνυσον·
αἱ δ' ἐπιτέρπονται πολυήρατον εἶδος ἰδῦσαι,
τίκτυσίν τε καλὺς ἐπὶ κάλλεϊ πεπτηυῖαι.
Τόσσα μὲν ἀμφ' ἵπποισιν· ἀτὰρ κατάβηθι, φίλη φρήν,
οἶμον ἐπὶ σκυλάκων· τόσσοι δ' ἐπὶ πᾶσι κύνεσσιν
ἔξοχ' ἀρίζηλοι, μάλα τ' ἀγρευτῆσι μέλονται,
Παίονες, Αὐσόνιοι, Κᾶρες, Θρήϊκες, Ἴβηρες,
Ἀρκάδες, Ἀργεῖοι, Λακεδαιμόνιοι, Τεγεῆται,
Σαυρομάται, Κελτοί, Κρῆτες, Μάγνητες, Ἀμοργοί,
ὅσσοι τ' Αἰγύπτοιο πολυψαμάθοισιν ἐπ' ὄχθαις
βυκολίων ὖροι, Λοκροί, χαροποί τε Μολοσσοί.

Εἰ δέ νύ τοι κεράσαι φίλον ἔπλετο δοιὰ γένεθλα,
εἴαρι μὲν πρώτιστα λέχος πόρσυνε κύνεσσιν·
εἴαρι γὰρ μᾶλλον φιλοτήσια μέμβλεται ἔργα
θηρσί τε καὶ σκυλάκεσσι καὶ ὀλομένοισι δράκουσιν,
ἠερίοις τ' ὄρνισι καὶ εἰναλίοις νεπόδεσσιν.
Εἴαρι μὲν χολόεντος ἔχις πεφορυγμένος ἰῷ
ἵκτο λέχος ποτὶ θῖνα θαλασσαίης ἀλόχοιο·
εἴαρι πόντος ὅλος δὲ περισμαραγεῖ κυθέρείῃ
καὶ νέποδες γαμέοντες ἐπιφρίσσουσι γαλήνῃ·
εἴαρι καὶ τρήρωνες ἐπιθύουσι πελείαις,
ἵπποι δ' ἀγραύλοις ἐπὶ φορβάσιν ὁπλίζονται,
ταῦροι δ' ἀγροτέρας ἐπὶ πόρτιας ὁρμαίνουσι,
καὶ κτίλοι εἰλικόεντες ἐν εἴαρι μηλοβατεῦσι,
καὶ κάπροι πυρόεντες ἐπαιχμάζουσι σύεσσι,
καὶ χίμαροι λασίῃσιν ἐφιππεύουσι χιμαίραις·
καὶ δ' αὐτοῖς μερόπεσσιν ἐν εἴαρι μᾶλλον ἔρωτες·
εἴαρι γὰρ πάνδημος ἐπιβρίθει κυθέρεια.
Ἔθνεα σοὶ δὲ κυνῶν θαλαμηπολέοντι μελέσθω
ἄρμενά τ' ἀλλήλοισιν, ἐοικότα τ' ἔξοχα φῦλα.
Ἀρκάδας Ἠλείοις ἐπιμίσγεο, Παίοσι Κρῆτας,
Κᾶρας Θρηϊκίοις, Τυρσηνὰ γένεθλα Λάκωσι,
Σαρματικόν τε πόσιν φορέοις πρὸς Ἰβηρίδα νύμφην·
ὧδε μὲν εὖ κεράσειας· ἀτὰρ πολὺ φέρτατα πάντων
φῦλα μένειν μονόφυλα, τά τ' ἔξοχα τεκμήραντο
ἄνδρες ἐπακτῆρες· τὰ δὲ μυρία φῦλα πέλονται,
τῶν ἀμόθεν μορφαί τε καὶ εἴδεα τοῖα πελέσθω.
Μηκεδανὸν, κρατερὸν δέμας, ἄρκιον, ἠδὲ κάρηνον
κοῦφον, ἐΰγληνον· κυαναὶ στίλβοιεν ὀπωπαί·
κάρχαρον, ἐκτάδιον τελέθοι στόμα· βαιὰ δ' ὕπερθεν
οὔατα λεπταλέοισι περιστέλλοιθ' ὑμένεσσι·
δειρὴ μηκεδανὴ, καὶ στήθεα νέρθε κραταιὰ,
εὐρέα· τοὶ πρόσθεν δέ τ' ὀλιζότεροι πόδες ἔστων·

ὀρθοτενεῖς κώλων ταναοὶ δολιχήρεες ἱστοί·
εὐρέες ὠμοπλάται, πλευρῶν ἐπικάρσια ταρσά·
ὀσφύες εὔσαρκοι, μὴ πίονες· αὐτὰρ ὄπισθε
στρυφνή τ' ἐκτάδιός τε πέλοι δολιχόσκιος οὐρή.
Τοῖοι μὲν ταναοῖσιν ἐφοπλίζοιντο δρόμοισι
δόρκοις ἠδ' ἐλάφοισιν ἀελλοπόδῃ τε λαγωῷ.
Θοῦροι δ' αὖθ' ἕτεροι, τοῖσιν μενεδήϊος ἀλκὴ,
ὅσσοι καὶ ταύροισιν ἐπέχραον ἠϋγενείοις,
καὶ σύας ὑβριστῆρας ἐπαΐξαντες ὄλεσσαν·
ὅσσοι μηδὲ λέοντας ἑοὺς τρείουσιν ἄνακτας,
ζατρεφέες, πρώνεσσιν ἐοικότες ἀκρολόφοισι·
σιμότεροι μὲν ἔασι προσώπατα, δεινὰ δ' ὕπερθε
νεύει ἐπισκυνίοισι μεσόφρυα, καὶ πυρόεντες
ὀφθαλμοὶ χαροπαῖσιν ὑποστίλβοντες ὀπωπαῖς·
ῥινὸς ἅπας λάσιος· κρατερὸν δέμας· εὐρέα νῶτα·
κραιπνοὶ δ' οὐ τελέθουσιν, ἀτὰρ μένος ἔνδοθι πολλὸν,
καὶ σθένος ἄφραστον, καθαρὸν, καὶ θυμὸς ἀναιδής.
Ἐς μὲν νυν θήρην ὁπλίζεο τοῖα γένεθλα
αἰχμητῶν σκυλάκων, τοὶ κνώδαλα πάντα δίενται.
Χροιαὶ δ' ἀργενναί τε κακαὶ μάλα κυάνεαί τε·
οὔτε γὰρ ἠελίοιο φέρειν μένος ὦκα δύνανται
οὔτε νιφοβλήτοιο μένος πολυχειμέρου ὥρης.
Κεῖνοι δ' ἐν πάντεσσιν ἀριστεύουσι κύνεσσι,
τοῖς ἴκελαι μορφαὶ μάλα θήρεσιν ὠμηστῆσι,
μηλοφόνοισι λύκοις ἢ τίγρεσιν ἠνεμοέσσαις,
ἢ καὶ ἀλωπήκεσσι θοαῖσί τε πορδαλίεσσιν,
ἢ ὁπόσοι δήμητρι πανείκελον εἶδος ἔχουσι
σιτόχροοι· μάλα γάρ τε θοοὶ κρατεροί τε πέλονται.
Εἰ δέ νύ τοι πινυτὴ σκυλακοτροφίη μεμέληται,
μήποτ' ἀμέλγεσθαι σκύλακας νεοθηλέϊ μαζῷ
αἰγῶν ἢ προβάτων, μηδ' οἰκιδίῃσι κύνεσσιν·
ἢ γάρ τοι νωθροί τε καὶ οὐτιδανοὶ βαρύθοιεν·

ἀλλ' ἐλάφων ἢ που μαζῷ τιθασοῖο λεαίνης,
ἢ που δορκαλίδων ἢ νυκτιπόροιο λυκαίνης·
ὧδε γὰρ ἂν κρατεροὺς τε καὶ ὠκέας ἔξοχα θείης,
εἰδομένους αὐτῇσι γαλακτοφόροισι τιθήναις.
Αὐτὰρ νηπιάχοισιν ἐπ' οὐνόματα σκυλάκεσσι
βαιὰ τίθει, θοὰ πάντα, θοὴν ἵνα βάξιν ἀκούῃ.
Ἵπποισι κρατεροῖσι δ' ὁμήθεες ἀγρευτῆρσιν
ἐξέτι νηπιάχων ἔστων, μερόπεσσί τε πᾶσιν
ἠθάδιοι φίλιοί τε, μόνοισι δὲ θήρεσιν ἐχθροί.
Μηδ' ὑλάαν ἐθέλοιεν· ἐπεὶ μάλα θηρευτῆρσι
σιγὴ τέθμιός ἐστι, πανέξοχα δ' ἰχνευτῆρσιν.
Εἴδεα δὲ στιβίης δυσδερκέος ἔπλετο δισσὰ,
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· μέροπες μὲν ἄρ' αἰολόβουλοι
ὄμμασι τεκμήραντο καὶ ἐφράσσαντο κέλευθα·
μυξωτῆρσι κύνες δὲ πανίχνια σημήναντο.
Ναὶ μὴν ἀνθρώποισι πέλει περιδέξιος ὥρη
χειμερίη, στείβουσί τ' ἀμοχθήτοισιν ὀπωπαῖς·
οὕνεκα καὶ νιφετοῖσι γεγραμμένα πάνθ' ἅμ' ὁρᾶται,
καὶ πηλοῖσι μένει τετυπασμένα εἴκελα ταρσῷ.
Ἐχθρὸν ἔαρ δὲ κύνεσσι, φίλον δὲ πέλει φθινόπωρον·
εἴαρι γὰρ βοτάνῃσιν ἅδην ποιοτρόφος αἶα
ἄνθεσι πληθύει τε πολύπνοος· ἀμφὶ δὲ πάντη
εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφύρουσι,
καὶ πᾶσαν στιβέεσσιν ἐϋῤῥίνοισι κύνεσσιν
ὀσμὴν πρεσβύτειραν ἀμαλδύνουσιν ἄρουραι·
αὐτὰρ ἐν εὐκάρπῳ γλυκεροσταφύλῳ φθινοπώρῳ
ποῖαι καὶ βοτάναι καί τ' ἄνθεα γηράσκουσι,
γυμνὴ δὲ σκυλάκεσσι μένει θήρειος ἀϋτμή.
Ἔστι δέ τι σκυλάκων γένος ἄλκιμον ἰχνευτήρων,
βαιὸν, ἀτὰρ μεγάλης ἀντάξιον ἔμμεν' ἀοιδῆς·
τοὺς τράφεν ἄγρια φῦλα Βρετανῶν αἰολονώτων·
αὐτὰρ ἐπικλήδην σφὰς Ἀγασσαίους ὀνόμηναν.

Τῶν ἤτοι μέγεθος μὲν ὁμοίϊον ὀυτιδανοῖσι
λίχνοις οἰκιδίοισι τραπεζήεσσι κύνεσσι,
γυρὸν, ἀσαρκότατον, λασιότριχον, ὄμμασι νωθὲς,
ἀλλ' ὀνύχεσσι πόδας κεκορυθμένον ἀργαλέοισι,
καὶ θαμινοῖς κυνόδεσιν ἀκαχμένον ἰοφόροισι·
ῥίνεσι δ' αὖτε μάλιστα πανέξοχός ἐστιν Ἀγασσεὺς,
καὶ στιβίῃ πανάριστος· ἐπεὶ καὶ γαῖαν ἰόντων
ἴχνιον εὑρέμεναι μέγα δὴ σοφὸς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
ἴδμων ἠερίην μάλα σημήνασθαι ἀϋτμήν.
Καί τις ἐπακτήρων πειρηθῆναι σκυλακήων
ἱμείρων, προπάροιθε πυλάων αἰπεινάων
ἢ νέκυν ἢ ζώοντα φέρει παλάμῃσι λαγωόν·
ἑρπύζει δὲ πάροιθε παραιβαδὸν ἀτραπιτοῖο,
πρῶτα μὲν ἰθεῖαν, μετέπειτα δὲ δοχμὸν ἐλαύνων,
λαιῇ, δεξιτερῇ, σκολιὴν ὁδὸν ἀμφὶς ἑλίσσων·
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὸν ἀπ' ἄστεος ἠδὲ πυλάων
ἔλθῃ, δὴ τότε βόθρον ὀρυξάμενος κατέθαψε·
νοστήσας δ' ἐπὶ ἄστυ παλίσσυτος αὐτίκ' ἀγινεῖ
ἀτραπιτοῖο πέλας κύνα μέρμερον· αὐτὰρ ὅγ' αἶψα
ὠρίνθη, φριμάᾳ τε λαγωείης ὑπ' ἀϋτμῆς·
ἴχνια μαστεύει δὲ κατὰ χθονὸς, ὀυδὲ μάλ' εὑρεῖν
ἱμείρων δύναται· μάλα δ' ἀσχαλόων ἀλάληται.
Ὡς δ' ὅτε τις κούρη δέκατον περὶ μῆνα σελήνης
πρωτοτόκος λοχίῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι τυπεῖσα,
λύσατο μὲν πλοκάμους, λῦσεν δ' ἀπὸ δαίδαλα μαζῶν,
ἠδ' ἀχίτων δειλή τε καὶ ἀκρήδεμνος ἐοῦσα,
στρωφᾶται πάντῃ κατὰ δώματα, καὶ μογέουσα
ἄλλοτε μὲν πρόδομον μετανίσσεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐς λέχος ἰθύει, ποτὲ δ' ἐν κονίῃσι ῥιφεῖσα
κωκύει ῥοδαλῇσιν ἐπισμήχουσα παρειαῖς·
ὣς ὅγε, θυμοβόροισιν ἀνιάζων ὀδύνῃσι,
τῇ καὶ τῇ θύει τε καὶ ἑξείης ἐρεείνει

πάντα λίθον καὶ πάντα λόφον καὶ πᾶσαν ἀταρπὸν,
δένδρεά θ', ἡμερίδας τε, καὶ αἱμασιὰς καὶ ἀλωάς.
Ἀλλ' ὁπότ' ἴχνεος ὀψὲ διηερίοιο τυχήσῃ,
καγχαλάᾳ κνυζεῖ τε κεχαρμένος, οἷά τε τυτθαὶ
σκιρτεῦσι δαμάλαι περὶ πόρτιας οὐθατοέσσας·
ὣς καὶ τῷ μάλα θυμὸς ἐχήρατο· σευόμενος δὲ
εἱλεῖται σκολιοῖσιν ἐπεμβεβαὼς πεδίοισιν·
οὐδ' ἀπό μιν πλάγξαις, οὐδ' εἰ μάλα τηλόθ' ἐλαύνοις·
ἰθύει δ' ἀπρὶξ γλυκερῆς δεδραγμένος ὀδμῆς,
εἰσόκε τέρμα πόνοιο καὶ εἰς βαλβῖδα περήσῃ.
Εἰ δέ μιν ὁπλίσσειας ἀθηρήτοισι λαγωοῖς,
λάθρῃ μὲν πελάει, κατὰ δ' ἴχνιον ἴχνος ἐρείδει,
βαιὸς ὑφ' ἡμερίσιν κεκαλυμμένος ἢ καλάμῃσιν,
οἷά τε ληϊστὴρ ἐρίφων κλόπος, ὅστε, νομῆα
ὑπνώοντα πέλας δεδοκημένος, ἤρεμος ἕρπει.
Ἀλλ' ὅτε δὴ λόχμῃσι λαγωείῃσι πελάσσῃ,
ῥίμφ' ἔθορε, τόξῳ ἐναλίγκιος ἠὲ δράκοντι
συρικτῇ, τὸν ὄρινεν ἑῆς πάρος ἀτρεμέοντα
ἰοδόκου χειῆς ἀμαλητόμος ἤ τις ἀροτρεύς.
Ὣς ὅγε καγχαλόων ὠκὺς θόρεν· ἢν δὲ τυχήσῃ,
ῥεῖά μιν ὀξυτέροισι δαμασσάμενος ὀνύχεσσι,
καὶ γενύεσσιν ἑλὼν φόρτον μέγαν ἀντιάσειεν.
[ὦκα φέρει μογέων τε βαρυνόμενός τε πελάζει.]
Οἵη δ' ἐκ ληΐοιο φέρει θέρος ἀμητοῖο,
βριθομένη πυρῷ τε μετ' αὔλιον εἶσιν ἀπήνη,
τὴν δ' ἐσιδόντες ὄρουσαν ἀολλέες ἀγροιῶται,
πρόπροθι δ' ἀντήσαντες ὁ μὲν κύκλοισιν ἐρείδει,
ἄλλος ὑπερτερίην, ὁ δ' ἄρ' ἄξονα βουσὶν ἀρήγει·
εἰς αὖλιν δὲ μολόντες ἐλύσανθ' ἱστοβοῆα·
ταῦροι δ' ἱδρώοντες ἀνέπνευσαν καμάτοιο·
θυμὸς δ' ἠπεδανοῦ μέγ' ἐχήρατο βουπελάταο·
ὣς ὁ μὲν ἱκνεῖται φόρτον γενύεσσιν ἀγινῶν.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀντιάᾳ κεχαρημένος ὠκὺς ἐπακτὴρ,
ἄμφω δ' ἀείρας ἀπὸ μητέρος ὑψόθι γαίης,
κόλποισιν θέτο θῆρα καὶ αὐτὸν θηροφονῆα.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΤΟ Β.

Νῦν δ' ἄγε μοι, Ζηνὸς θύγατερ, καλλίσφυρε Φοίβη,
παρθένε χρυσομίτρη, δίδυμον γένος Ἀπόλλωνι,
εἰπέμεναι, μερόπων τίς ἀγασθενέων θ' ἡρώων
σῆς ἀπὸ χειρὸς ἄειρε μεγαλέα δήνεα θήρης.
Ἀμφὶ πόδας Φολόης ἀνεμώδεος ἄγρια φῦλα
θηρομιγῆ, μερόπων μὲν ἐπ' ἰξύας, ἰξυόθεν δὲ
ἵππων ἡμιβρότων, ἐπιδόρπιον εὕρετο θήρην.
Ἐν μερόπεσσι δὲ πρῶτος ὁ Γοργόνος αὐχέν' ἀμέρσας
Ζηνὸς χρυσείοιο πάϊς κλυτὸς, εὕρετο Περσεύς·
ἀλλὰ ποδῶν κραιπνῇσιν ἀειρόμενος πτερύγεσσι
καὶ πτῶκας καὶ θῶας ἐλάζυτο, καὶ γένος αἰγῶν
ἀγροτέρων, δόρκους τε θοοὺς, ὀνάγρων τε γένεθλα
ἠδ' αὐτῶν ἐλάφων στικτῶν αἰπεινὰ κάρηνα.
Ἱππαλέην δ' ἄγρην ὁ φαεσφόρος εὕρετο Κάστωρ·
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνεν ἐπίσκοπον ἰθὺς ἄκοντι
βαλλόμενος, τοὺς δ' αὖτε θοοῖς βελέεσσιν ἐλαύνων
θῆρας ἕλε ξυνοχῇσι μεσημβρίνοιο δρόμοιο.
Πρὸς δὲ μόθους θηρῶν κύνας ὥπλισε καρχαρόδοντας
Διογενὴς πρῶτος Λακεδαιμόνιος Πολυδεύκης·
καὶ γὰρ πυγμαχίῃσι λυγροὺς ἐναρίξατο φῶτας,
καὶ σκυλάκεσσι θοαῖς βαλίους ἐδαμάσσατο θῆρας.
Ἔξοχα δ' ἐν σταδίοισιν ὀρειοτέροισι μόθοισιν
Οἰνείδης ἤστραψεν ἐνυάλιος Μελέαγρος.
Ἄρκυας αὖτε βρόχους τε καὶ ἀγκύλα δίκτυα πρῶτος

Ἱππόλυτος μερόπεσσιν ἐπακτήρεσσιν ἔφηνε,
Σχοινῆος πρώτη δὲ κλυτὴ θυγάτηρ Ἀταλάντη
θηρσὶ φόνον πτερόεντα συηβόλος εὕρετο κούρη.
Νυκτερίους δὲ δόλους, νυχίην πανεπίκλοπον ἄγρην,
Ὠρίων πρώτιστος ἐμήσατο κερδαλεόφρων.
Τόσσοι μὲν θήρης κρατεροὶ πάρος ἡγεμονῆες.
Πολλοὺς δ᾽ αὖ μετόπισθεν ἔρως ἐδαμάσσατο δριμύς·
οὐ γάρ τις κέντροισι δαμεὶς ἄγρης ἐρατεινῆς
αὖθις ἑκὼν λείψειεν· ἔχει δέ μιν ἄσπετα δεσμά.
Οἷος μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπ᾽ ἄνθεσιν εἴαρος ὥρῃ,
οἵη δ᾽ αὖτε θέρευς γλυκερὴ σπήλυγγι χαμεύνη,
οἵη δ᾽ ἐν σκοπέλοισιν ἐπακτήρεσσι πάσασθαι
τερπωλή· πόσση δὲ χάρις κείνοισιν ὀπηδεῖ
δρεψαμένοις αὐτοῖσι μελιχρῆς ἄνθος ὀπώρης·
ψυχρὸν δ᾽ ἐξ ἄντροιο προχεύμενον ἄργυφον ὕδωρ
οἷον κεκμηῶσι ποτὸν γλυκερόν τε λοετρόν·
οἷα δ᾽ ἐνὶ ξυλόχοις κεχαρισμένα δῶρα φέρουσιν
ἐν γλυκεροῖς ταλάροισι παρ᾽ αἰπολίοισι νομῆες!
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ ταύρων ζηλήμονα πάγχυ γενέθλην
πρῶτον ἀείδωμεν, καὶ μυρίον ἔξοχα νεῖκος
οἷον ὑπὲρ θαλάμοιο πανάγρια δηρίσαντο.
Εἷς βασιλεὺς ἀγέληφι τυραννεύων ὄχ᾽ ἄριστος
βαιοτέροις ταύροις καὶ θηλυτέρῃσιν ἀνάσσει·
πέφρικεν δ᾽ ἀγέλη κεραὸν μέγαν ἡγεμονῆα·
αἱ δ᾽ αὖτε τρομέουσιν ἑὸν πόσιν ἀγριόωντα,
ὁππότε μυκήσητ᾽ ἄγριον, βόες· ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἀπ᾽ ἄλλης
ταῦρος ἀποκρινθεὶς ἀγέλης, πλατὺν αὐχένα τείνας,
οἶος ἴῃ, κἀκεῖνος ἄναξ σφετέροισιν ἀνάσσων,
δὴ τότ᾽ ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν ὑπέρβιος ἵστατ᾽ ἐνυώ.
Πρῶτα μὲν ἀντίπρωροι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
ἄγρια θυμαίνοντι χόλῳ μέγα παιφάσσουσι,
καὶ πυρόεν πνείουσι, καὶ ἀμῶνται ποσὶ γαῖαν,

οἷα κονιόμενοι· προκαλίζονται δ' ἑκάτερθεν,
ὀξέα κεκλήγοντες ἐνυαλίησιν ἀῦταῖς·
αὐτὰρ ἐπεὶ σάλπιγξαν ἐφ' ὑσμίνην ἀλεγεινὴν,
ἄσχετον ἀΐσσουσιν, ἑοῖσι δ' ἄφαρ κεράεσσι
πᾶν δέμας ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὶς οὐτάζουσιν.
Οἷα δ' ἐνὶ πτολέμῳ βυθίῳ, ὅτε ναυμάχος Ἄρης
δῆριν ἀείρηται, δοιαὶ πανυπείροχα νῆες,
στράπτουσαι θαμινοῖσιν ἐναντίον ὁπλίτῃσιν,
ἀντίβιον πρῴρῃσι μετωπαδὸν ἐγχρίμπτονται,
σπερχόμεναι πνοιῇ τε λάβρῳ παλάμῃφι τε ναυτῶν·
ἔντεσι χαλκείοις δὲ περιβρέμεται κτύπος ἀνδρῶν,
νηῶν τ' ἀγνυμένων· στένεται δ' ὅλος οἴδματι Νηρεύς·
τοῖος καὶ ταύροισιν ἐς αἰθέρα δοῦπος ἱκάνει,
θεινόντων ἄμοτον καὶ θεινομένων κεράεσσιν·
εἰσόκε δή τις ἕλῃσι φίλην ἑτεραλκέα νίκην.
Αὐτὰρ ὅγ' ἔτι φέρει δοῦλον ζυγόν· αἰδόμενος δὲ
καὶ βαρέα στενάχων ἐπὶ δάσκιον ἤλυθεν ὕλην·
οἶος δ' ἐν σκοπέλοισι περιπλομένων ἐνιαυτῶν
φέρβετ', ὀρειαύλοισιν ἀποσταδὸν ἐν ξυλόχοισιν,
οἷά τις ἀθλεύων· βριαρὸν δ' ὅτε κάρτος ἴδηται
καὶ σθένος ἀμφήριστον, ἀνέκραγεν αὐτίκ' ὄρεσφιν·
αὐτὰρ ὅγ' ἀντήϋσεν· ἐπεσμαράγησε δὲ δρυμών·
ἀλλ' ὅτε θαρσήσειε κραταιοτέρῃσιν ἀῦταῖς,
δή ῥα τότ' ἐξ ὀρέων ἐπὶ δήϊον εὐθὺς ἱκάνει,
ῥεῖα δ' ἕλε· φορβαῖς γὰρ ἑὸν δέμας ἐξήσκησε
τηλόθ' ἐνὶ δρυμοῖσι σθενοβλαβέος κυθερείης.
Εἴδεα πολλὰ πέλει δὲ καὶ ἤθεα μυρία ταύροις.
Αἰγύπτιοι μὲν ἔασι παρ' ὄχθαις ἀγλαοκάρποις
Νείλου πυροφόροιο, πολυσχιδέος ποταμοῖο,
χιόνεοι χροιὴν, μέγεθος πάντων ὄχ' ἄριστοι·
87 φαίης κεν κατὰ γαῖαν ἴμεν βαθυτέρμονα νῆα·
ἤπια δὲ φρονέουσι καὶ ἠθάλεοι μερόπεσσιν,

ὅττι βροτοὶ δ' ἐνέπουσιν, ἐνηέες ἀνέχονται.
Οἱ Φρύγιοι χροιὴν μὲν ἀριπρεπέες τελέθουσι,
ξανθοί τε φλογεροί τε· βαθεῖαι δ' αὐχένι σάρκες·
σφαιρωτὸς δ' ἐφύπερθε μετήορος ὕψι κόρυμβος.
Ξείνη δ' ἐν κεράεσσι φύσις κείνοισι τέτυκται·
οὐ γάρ τοι κρατερῆφι ὑπὲρ κεφαλῆφι πέπηγε,
κλίνουσι δὲ κέρατα καὶ ἀγκλίνουσ' ἑκάτερθε.
Μώνυχες Ἀόνιοι, στικτὸν γένος, οἰοκέρωτες,
ἔκ τε μέσου κέρας αἰνὸν ἐπαντέλλουσι μετώπου.
Ἀρμενίοις δίδυμον μὲν ἀτὰρ κέρας εἰλικόμορφον,
αἰχμῆσι, μέγα πῆμα, παλίστροφον ἠέρτηται.
Οἱ Σύριοι ταῦροι δὲ, Χεροννήσοιο γένεθλα,
αἰπεινὴν τοὶ Πέλλαν ἐΰκτιτον ἀμφινέμονται,
αἴθωνες, κρατεροὶ, μεγαλήτορες, εὐρυμέτωποι,
ἄγραυλοι, σθεναροὶ, κεραλκέες, ἀγριόθυμοι,
μυκηταὶ, βλοσυροὶ, ζηλήμονες, εὐρυγένειοι·
ἀλλ' οὐ πιαλέοι δέμας ἀμφιλαφὲς βαρύθουσιν,
οὐδὲ πάλιν λιπόσαρκοι ἑὸν δέμας ἀδρανέουσιν·
ὧδε θεῶν κλυτὰ δῶρα κερασσάμενοι φορέουσιν,
ἀμφότερον κραιπνοί τε θέειν σθεναροί τε μάχεσθαι.
Κεῖνοι, τοὺς φάτις ἔσκε Διὸς γόνον Ἡρακλῆα
καρτερὸν, ἀθλεύοντ' ἀγέμεν πάρος ἐξ Ἐρυθείης,
ὁππότ' ἐπ' ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ,
καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν· ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἔμελλεν
οὐχ Ἥρῃ τελέειν οὐδ' Εὐρυσθῆος ἐνιπαῖς,
Ἀρχίππῳ δ' ἑτάρῳ, Πέλλης ἡγήτορι δίης.
Ἦ γάρ τοι προπάροιθε παραὶ πόδας Ἐμβλωνοῖο
πᾶν πεδίον πελάγιζεν· ἐπεὶ πολὺς αἰὲν Ὀρόντης
ἵετ' ἐπειγόμενος, χαροποῦ δ' ἐπελήθετο πόντου,
δαιόμενος Νύμφης κυανώπιδος Ὠκεανίνης·
δήθυνεν δὲ πάγοισι, κάλυπτε δ' ἐρίσπορον αἶαν
οὔτι θέλων προλιπεῖν δυσέρωτα πόθον Μελιβοίης·

Οὔρεσί τ' ἀμφότερωθε περίδρομος ἐστεφάνωτο
τειναμένοις ἑκάτερθεν ἐπ' ἀλλήλοισι κάρηνα·
ἤϊεν ἀντολίηθε Διόκλειον δέμας αἰπὺ,
ἐκ δ' ἄρα δυσμάων λαιὸν κέρας Ἐμβλωνοῖο·
αὐτὸς δ' ἐν μεσάτοισιν ἐπαιγίζων πεδίοισι,
αἰὲν ἀεξόμενος καὶ τείχεος ἐγγὺς ὁδεύων,
χέρσον ὁμοῦ καὶ νῆσον, ἐμὴν πόλιν, ὕδατι χεύων.
Τοὔνεκεν αὐτίκ' ἔμελλε Διὸς γόνος ἀμφοτέροισι
νάματα μετρήσειν ῥοπάλῳ καὶ χερσὶ κραταιαῖς,
ὕδατα δ' ἐκ πεδίοιο διακριδὸν ἰθύνεσθαι
εὐπλοκάμου λίμνης ἠδ' εὐτροχάλου ποταμοῖο.
Ἔρξε δὲ πουλὺν ἄεθλον, ἐπεὶ στεφάνην διέκερσε
ἀμφιβόλων ὀρέων, λῦσεν δ' ἄπο λάϊνα δεσμὰ,
καὶ ποταμὸν προέηκεν ἐρευγόμενον προμολῆσιν,
ἄσχετα κυμαίνοντα καὶ ἄγρια μορμύροντα,
ἴθυνεν δ' ἐπὶ θῖνας· ὁ δ' ἔβραχε πόντος ἔπειτα,
καὶ Συρίου κονάβησε μέλαν δέμας αἰγιαλοῖο.
Οὐ τοίω γ' ἑκάτερθε πολυσμαράγοιο θαλάσσης
ἀντιπόρω ποταμὼ καταβαίνετον ὕδατι λάβρῳ,
ἔνθεν μὲν βορέαο ταμὼν ἀργῆντα χαλινὰ,
ἂν Σκυθίην Ἴστρος λέλακε μέγα πάντοθε πάντῃ,
συρόμενος κρημνοῖσι καὶ ὑδατοπλήγεσιν ἄκραις·
τῇ δ' αὖτ' ἐκ Λιβύης ἱερὸν ῥόον Αἰγύπτοιο
ἀμφὶ ἑ ῥηγνύμενον τρομέει ταναηχέα πόντος.
Ὣς ποταμὸς κελάρυζε μέγας περὶ θῖνας Ὀρόντης
σμερδαλέον μύκημα· πελώρια δ' ἴαχον ἀκταὶ
δεχνύμεναι κόλποισι νεήλυδος οἶδμα θαλάσσης·
γαῖα δ' ἀνέπνευσεν μελανόχροος, ὑδατόεσσα,
κύματος ἐξαναδῦσα, νέον πέδον Ἡρακλῆος.
Πάντη δ' εἰσέτι νῦν σταχυηκομόωσιν ἄρουραι,
πάντη δ' ἔργα βοῶν θαλερὰς βέβριθεν ἀλωὰς
Μεμνόνιον περὶ νηὸν, ὅθ' Ἀσσύριοι ναετῆρες

Μέμνονα κωκύουσι, κλυτὸν γόνον Ἠριγενείης·
ὅν ποτε Πριαμίδῃσιν ἀμυνέμεναι πελάσαντα
θαρσαλέος πόσις ὦκα δαμάσσατο Δηϊδαμείης.
Ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ κόσμον ἀείσομεν εὐρέα κάλλη
πάτρης ἡμετέρης ἐρατῇ Πιμπληΐδι μολπῇ·
νῦν δὲ παλίντροπος εἶμι κλυτὴν θήρειον ἀοιδήν.
Ἔστιν ἀμαιμάκετον φονίοις ταύροισι γένεθλον,
τοὺς καλέουσι Βίσωνας· ἐπεὶ πάτρης τελέθουσι
Βιστονίδος Θρήκης· ἀτὰρ ἔλλαχον εἴδεα τοῖα·
φρικαλέην χαίτην μὲν ἐπωμαδὸν αἰθύσσουσιν
αὐχέσι πιαλέοισι καὶ ἀμφ᾽ ἁταλοῖσι γενείοις·
οἷά τε λαχνήεντες ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσι
ξανθοκόμαι, βλοσυροὶ, θηρῶν μεδέοντε λέοντες·
ὀξεῖαι κεράων δὲ περιγλώχινες ἀκωκαὶ
χαλκείοις γναμπτοῖσιν ἐπείκελοι ἀγκίστροισιν·
ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ἑτέροισιν ἐναντίον ἀλλήλοισι
νεύουσι στυγερῶν κεράων ἐπικάρσιοι αἰχμαί·
ὕπτια δ᾽ εἰσορόωσι πρὸς αἰθέρα φοίνια κέντρα.
Τοὔνεκεν, ὁππότε δή τιν᾽ ἐπιχρίμψωσι κιχόντες
ἢ βροτὸν ἤ τινα θῆρα, μετήορον ἀείρουσι.
Γλῶσσα δὲ τοῖς στεινὴ μὲν ἀτὰρ τρηχεῖα μάλιστα,
οἷα σιδηροβόροιο πέλει τέχνασμα σιδήρου·
γλώσσῃ δ᾽ αἱμάσσοντες ἀπὸ χρόα λιχμάζουσι.
Ναὶ μὴν ὠκυπόδων ἐλάφων γένος ἔτραφεν αἶα
εὐκέραον, μεγαλωπὸν, ἀριπρεπὲς, αἰολόνωτον,
στικτὸν, ἀρίζηλον, ποταμηπόρον, ὑψικάρηνον,
πιαλέον νώτοις, καὶ λεπταλέον κώλοισιν·
οὐτιδανὴ δειρὴ καὶ βαιοτάτη πάλιν οὐρή·
τετράδυμοι ῥῖνες, πίσυρες πνοιῇσι δίαυλοι·
ἀβληχρὴ κραδίη καὶ θυμὸς ἔσωθεν ἄναλκις,
καὶ κωφαὶ κεράων αἰχμαὶ τόσον ἀντέλλουσιν·
οὐ ποτε γὰρ κεφαλῆφιν ἐναντία δηρίσαιντο,

οὐ θηρσὶ κρατεροῖς, οὐκ ἀργαλέοισι κύνεσσιν,
οὐδ' αὐτοῖς δειλοῖς λασιοκνήμοισι λαγωοῖς.
Τρηχὺς δ' εἰν ἐλάφοισιν ἔρως, πολλή τ' Ἀφροδίτη,
καὶ θυμὸς ποτὶ λέκτρον ἀναιθόμενος πρόπαν ἦμαρ,
οἷον ἀειθέροισιν ἀλεκτρυόνεσσι μαχηταῖς,
πᾶσίν τ' ἀνθοκόμοις πτεροείμοσιν οἰωνοῖσι.
Κεύθουσιν λαγόνεσσι δ' ὑπ' αὐτὴν ἔνδοθι νηδὺν
ἀμφιδύμους ὁλκούς· τοὺς εἴ κέ τις ἀμήσειεν,
αὐτίκα θῆλυν ἔθηκε, πρόπαν δ' ἀπέρευσε καρήνων
ὀξύκομον κεράων πολυδαίδαλον αἰόλον ἔρνος.
Οὐ μὲν ἄρ' εἰς εὐνὴν γάμιος νόμος οἷά τε θηρσὶ
τοῖς ἄλλοις· ξεῖνοι δὲ πόθοι κείνοισι μέλονται·
οὔτε γὰρ ἑσταότες παρὰ τέμπεσιν ἀγρονόμοισιν,
οὔτ' ἄρα κεκλιμένοι χθαμαλοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι ποίης
θηλυτέραις ἐλάφοισιν ὁμιλαδὸν εὐνάζονται,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖσι θέων ἐκίχανε θέουσαν·
φεύγουσαν μάρπτει δὲ καὶ ἀγκὰς ἔχει παράκοιτιν·
ἀλλ' οὐδ' ὧς παρέπεισε· φέρουσα πόσιν δ' ἐπὶ νώτου
ἐμμενέως φεύγει, παναμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
αὐτὰρ ὅγε σπόμενος δισσοῖς λαιψηρὰ πόδεσσιν
οὐ μεθίησι πόθον, γαμίους δ' ἐτελέσσατο θεσμούς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετόπισθε περιπλομένῃσι σελήναις
θηλυτέρη τίκτει, τρίβον ἀνθρώπων ἀλεείνει,
οὕνεκεν ἀτραπιτοὶ μερόπων θήρεσσι βέβηλοι.
Ἔξοχα δ' ἐν θήρεσσιν ἐπ' ἀγλαΐῃ κομόωσιν
ἄρσενες εὐκέραοι, πολυδαίδαλον ἔρνος ἔχοντες·
ἢ γὰρ ἐϋσχιδέων κεράων ὥρῃσι πεσόντων,
βόθρον μὲν κατὰ γαῖαν ὀρυξάμενοι κατέθαψαν,
ὄφρα κε μή τις ἕλῃσιν ἐπ' αὔλακος ἀντιβολήσας·
κεύθονται δ' αὐτοὶ πυμάτοις λασίοισί τε θάμνοις,
αἰδόμενοι θήρεσσι καρήατα τοῖα φανῆναι,
γυμνά, τά τοι προπάροιθε μετήορον ἀείροντο.

Ἀμφίβιοι δ' ἔλαφοι· καὶ γὰρ τραφερὴν πατέουσι
καὶ πόντον περόωσιν, ὁμόστολον ἀλλήλοισι
ναυτιλίην πλώοντες, ὅτ' ἐξανύουσι θάλασσαν·
πρόσθε μὲν εἷς ἐλάφοισιν ἐπὶ στίχας ἡγεμονεύει,
οἷα κυβερνητὴρ μεθέπων οἰήϊα νηός·
τῷ δ' ἕτερος κατὰ νῶτον ἐρειδόμενος μετόπισθε
δειρὴν ἠδὲ κάρηνον ὁμαρτεῖ ποντοπορεύων·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπειτα φέρων τέμνουσι θάλασσαν.
Ἀλλ' ὅτε νηχόμενον κάματος πρώτιστον ἕλῃσι,
στοῖχον ὁ μὲν προλιπὼν ἔμολεν ποτὶ τέρμα φάλαγγος,
παύσατο δ' ἀγκλινθεὶς ἑτέρῳ βαιὸν καμάτοιο·
ἄλλος δ' αὖτ' οἴηκας ἔχων ἐπὶ πόντον ὁδεύει·
πάντες δὲ πλώοντες, ἀμοιβαδὶς ἡγεμονῆες,
ποσσὶ μὲν οἷα πλάταισιν ἐρέσσουσιν μέλαν ὕδωρ,
ὕψι δ' ἀνίσχονται κεράων πολυήρατον εἶδος,
οἷά τε λαίφεα νηὸς ἐπιτρέψαντες ἀήταις.
Ἔχθος δ' ἀλλήλοισιν ἀνάρσιον αἰὲν ἔχουσι
πᾶν ὀφίων ἐλάφων τε γένος, πάντῃ δ' ἐρεείνει
οὔρεος ἐν βήσσῃς ἔλαφος θρασὺν ἑρπυστῆρα.
Ἀλλ' ὅτ' ἴδῃ στροφάλιγξιν ὑφαινόμενον δολιχῇσιν
ἴχνος ὀφιόνεον, μέγα καγχαλόων ἀφικάνει
ἆσσον φωλειοῦ, ῥῖνας δ' ἐπεθήκατο χειῇ,
πνοιῇσι λάβροισιν ἐφελκόμενος ποτὶ δῆριν
ἑρπετὸν οὐλόμενον· τὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι
ἆσθμα βιησάμενον μυχάτης ἐξείρυσεν εὐνῆς·
αἶψα γὰρ εἴσιδεν ἐχθρὸν, ἐς αἰθέρα θ' ὑψόσ' ἀείρει
λευγαλέην δειρήν· λευκοὺς δ' ὑπέσηρεν ὀδόντας,
ὀξέα πεφρίκοντας· ἐπικροτέει δὲ γένειον
πυκνοῖς φυσιόων συρίγμασιν ἰοφόρος θήρ.
Αὐτίκα δ' αὖτ' ἔλαφος, καὶ μειδιόωντι ἐοικὼς,
δαιτρεύει στομάτεσσιν ἑτώσια δηριόωντα,
καί μιν ἑλισσόμενον περὶ γούνασιν ἀμφί τε δειρὴν

ἐμμενέως δάπτει· κατὰ δὲ χθονὶ πολλὰ κέχυνται
λείψανα παιφάσσοντα καὶ ἀσπαίροντα φόνοισι.
Καί κε τάχ᾽ οἰκτείρειας ἀπηνέα περ μάλ᾽ ἐόντα
ὠμηστῆρα ῥιφέντα πολυτμήτοισι φόνοισι.
Ἱπποβότου Λιβύης δ᾽ ἐπὶ τέρμασι πουλὺς ἀλᾶται
ἄσπετος οὐλόμενος στρατὸς αἰόλος ἑρπυστήρων·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κλινθεὶς ἔλαφος ψαμαθώδεσιν ἄκραις
οἶος ἔῃ, τῷδ᾽ αὐτίκ᾽ ἐπέσσυτο πάντοθεν ἐχθρὸς
ἑσμὸς ἀπειρεσίων ὀφίων στυγεραί τε φάλαγγες
ἰοτόκοι· ῥινῷ δὲ πικροὺς ἐνέρεισαν ὀδόντας,
ἅψεα πάντ᾽ ἐλάφοιο περισταδὸν ἀμφιχυθέντες·
οἱ μὲν γάρ τ᾽, ἐφύπερθεν ἐπιτρέψαντε κάρηνα,
ὀφρύας ἠδὲ μέτωπον ἐνιπρίουσι γένυσσιν,
οἱ δ᾽ ἄρα λεπταλέην δειρὴν καὶ στέρνον ἔνερθε
καὶ λαγόνας νηδύν τε διὰ στόμα δαιτρεύουσιν·
ἄλλοι δ᾽ αὖθ᾽ ἑκάτερθε περὶ πλευρῇσιν ἔχονται·
μηροὺς δ᾽ αὖθ᾽ ἕτεροι καὶ νῶτον ὕπερθε νέμονται·
ἄλλος δ᾽ ἄλλοθεν ἐχθρὰ πεπαρμένος ᾐώρηται.
Αὐτὰρ ὃ παντοίῃσι περιπληθὴς ὀδύνῃσι
πρῶτα μὲν ἐκφυγέειν ἐθέλει κραιπνοῖσι πόδεσσιν,
ἀλλ᾽ οὐ κάρτος ἔχει· τοῖός μιν ἀθέσφατος ὄχλος
αἰόλος ἀμφιέπει δυσπαίπαλος ἑρπυστήρων.
Δὴ τότε δὴ βαρύθων ἔστη κρατερῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης,
δάπτει δὲ στομάτεσσιν ἀπείριτα δήϊα φῦλα
βεβρυχὼς ὀδύνῃσιν· ἐπιστροφάδην δ᾽ ἑκάτερθεν
οὐδὲν ἀλευόμενον γένος ἑρπετόεν κεραΐζει.
Κεῖνοι δ᾽ οὐ μεθιᾶσι, διολλύμενοι δὲ μένουσιν,
ἄτροπον ἦτορ ἔχοντες ἀναιδείῃσι νόοιο·
καὶ τοὺς μὲν γενύεσσι διέσχισε, τοὺς δὲ πόδεσσι
καὶ χηλῇσιν ὄλεσσε, ῥέει δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀτέρμων
ἰχὼρ αἱματόεις ὀφίων ἄπο· γαῖα δὲ θηρῶν
ἅψεά θ᾽ ἡμίβρωτα κατὰ χθονὸς ἀσπαίρουσιν·

ἄλλα δ' ἐνὶ πλευρῇσι θλίβει πάλιν ἡμιδάϊκτα·
καὶ φθίμενοι γὰρ ἔχουσιν ἔπι κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,
ῥινῷ δ' ἐμπεφυῶτα καρήατα μοῦνα μέμυκεν.
Αὐτὰρ ὃ γινώσκων θεόθεν τόπερ ἔλλαχε δῶρον,
πάντη μαστεύει δνοφερὸν ποταμοῖο ῥέεθρον·
κεῖθεν καρκινάδας δὲ φίλαις γενύεσσι δαμάσσας,
φάρμακον αὐτοδίδακτον ἔχει πολυπήμονος ἄτης·
αἶψα δὲ πικράων μὲν ἐπὶ χθόνα λείψανα κηρῶν
ἐξέπεσε ῥινοῖο παραὶ πόδας αὐτοκύλιστα,
ὠτειλαὶ δ' ἑκάτερθεν ἐπιμύουσιν ὀδόντων.
Ζώει δ' αὖτ' ἔλαφος δηρὸν χρόνον· ἀτρεκέως δὲ
ἀνθρώπων γενεή μιν ἐφήμισε τετρακόρωνον.
Ἄλλους δ' αὖ καλέουσι βροτοὶ πάλιν εὐρυκέρωτας·
πάντ' ἔλαφοι τελέθουσι, φύσιν κεράων δ' ἐφύπερθεν,
οἵην τοὔνομα θηρσὶ κατηγορέει, φορέουσι.
Τοὺς δ' ἄρα κικλήσκουσιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἴορκους·
κἀκείνοις ἐλάφοιο δέμας, ῥινὸν δ' ἐπὶ νώτῳ
στικτὸν ἅπαντα φέρουσι παναίολον, οἷά τε θηρῶν
πορδαλίων σφραγῖδες ἐπὶ χροῒ μαρμαίρουσι.
Βούβαλος αὖτε πέλει μείων δέμας εὐρυκέρωτος·
μείων εὐρυκέρωτος, ἀτὰρ δόρκου μέγ' ἀρείων·
ὄμμασιν αἰγλήεις, ἐρατὸς χρόα, φαιδρὸς ἰδέσθαι·
καὶ κεράων ὀρθαὶ μὲν ἀπὸ κρατὸς πεφύασιν
ἀκρέμονες προτενεῖς, ὕψου δ' αὖθις ποτὶ νῶτον
ἄψορρον νεύουσι παλιγνάμπτοισιν ἀκωκαῖς.
Ἔξοχα δ' αὖ τόδε φῦλον ἑὸν δόμον ἀμφαγαπάζει
ἠθαλέας τ' εὐνὰς φίλιόν τε νάπαισι μέλαθρον·
εἰ δέ τέ μιν στρεπτῇσι πεδήσαντες βροχίδεσσιν
ἀγρευτῆρες ἄγοιεν ἐπ' ἄλλους αὐτίκα χώρους,
τηλόθι δ' ἐν βήσσῃσιν ἐλεύθερον αὖθι λίποιεν,
ῥεῖα ποτὶ γλυκερὸν δόμον ἤλυθεν, ἧχι ναίεσκεν,
οὐδ' ἔτλη ξεῖνός τις ἐπ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλᾶσθαι.

Οὐκ ἄρα τοι μούνοισι φίλη πάτρη μερόπεσσι·
καὶ βαλίων δὲ πόθος τις ἐνέστακται φρεσὶ θηρῶν.
Ναὶ μὴν ὠκυτάτων δόρκων ἀρίδηλα γένεθλα
μορφήν τ' ἴδμεν ἅπαντες, ὁμῶς μέγεθός τε καὶ ἀλκήν.
Πέρδικες θῦροι δὲ πυρώπεες, αἰολόδειροι,
δόρκοισι φιλίην παρὰ τέμπεσιν ἐσπείσαντο,
ἠθαλέοι τε πέλουσι καὶ ἀλλήλοισιν ὅμαυλοι,
εὐνάς τ' ἐγγὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀπάνευθε νέμονται.
Ἦ μάλα δὴ μετόπισθεν ἑταιρείης τάχα πικρῆς
καὶ φιλίης ἀπέλαυσαν ἀμειδέος, ὁππότε φῶτες
κερδαλέοι δειλοῖσιν ἐπίφρονα μητίσαιντο,
πέρδικας δόρκοισι φίλοις ἀπατήλια θέντες,
ἔμπαλι δ' αὖ δόρκους ἑτάροις ἴσα περδίκεσσιν.
Αἰγῶν δ' αὖτε πέλει προβάτων τε πανάγρια φῦλα,
οὐ πολλῷ τούτων ὀΐων λασίων τε χιμαιρῶν
μείζονες, ἀλλὰ θέειν κραιπνοὶ σθεναροί τε μάχεσθαι,
στρεπτοῖσι κεφαλῆφι κορυσσόμενοι κεράεσσι.
Κάρτος δ' αὖτ' ὀΐεσσιν ἐν ἀργαλέοισι μετώποις·
πολλάκι δ' ὁρμηθέντες ἐνὶ ξυλόχοισιν ἔθηκαν
καὶ σύας αἰθυκτῆρας ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας.
Ἔστι δ' ὅτ' ἀλλήλοισιν ἐναντίον ἀΐξαντες
μάρνανται· κρατερὸς δὲ πρὸς αἰθέρα δοῦπος ἱκάνει·
οὐδέ τ' ἀλεύασθαι θέμις ἔπλετο δήϊον αὐτοῖς,
νίκην δ' ἀλλήλοις φορέειν ἀτίνακτος ἀνάγκη
ἠὲ νέκυν κεῖσθαι· τοῖον σφίσι νεῖκος ὄρωρεν.
Αἰγάγροις δέ τίς ἐστι δι' αὐτῶν αὐλὸς ὀδόντων
λεπταλέος πνοιῆς, κεράων μέσον, ἔνθεν ἔπειτα
αὐτὴν ἐς κραδίην καὶ πνεύμονας εὐθὺς ἱκάνει·
εἰ δέ τις αἰγάγρου κηρὸν κέρασιν περιχεύοι,
ζωῆς ἐξέκλεισεν ὁδοὺς πνοιῆς τε διαύλους.
Ἔξοχα δ' αὖ μήτηρ ἀταλοὺς ἔτι νηπιάχοντας
οὓς παῖδας κομέει· γήρᾳ δ' ἔνι μητέρα παῖδες.

Ὡς δὲ βροτοὶ γενέτην πεπεδημένον ἀργαλέοισι
γήραος ἐν δεσμοῖσι, πόδας βαρὺν, ἄψεα ῥικνὸν,
ἀβληχρὸν παλάμας, τρομερὸν δέμας, ὄψιν ἀμαυρὸν,
ἀμφαγαπαζόμενοι περὶ δὴ περὶ πάμπαν ἔχουσι,
τινύμενοι κομιδὴν παιδοτροφίης ἀλεγεινῆς·
ὣς αἰγῶν κοῦροι φιλίους κομέουσι τοκῆας
γηραλέους, ὅτε δεσμὰ πολύστονα γυῖα πεδήσῃ·
βρώμην μέν τ' ὀρέγουσιν εὔδροσον ἀνθεμόεσσαν,
δρεψάμενοι στομάτεσσι· ποτὸν δ' ἄρα χείλεσιν ἄκροις
ἐκ ποταμοῦ φορέουσιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ·
γλώσσῃ δ' ἀμφιέποντες ὅλον χρόα φαιδρύνουσιν.
Εἰ δέ νύ τοι βροχίδεσσι μόνην γενέτειραν ἀείραις,
αὐτίκα καὶ παλάμηφιν ἕλοις νεοθηλέας ἀμνούς·
τὴν μὲν γὰρ δοκέοις παῖδας μύθοισι δίεσθαι,
λισσομένην τοίοισιν ἀπόπροθι μηκηθμοῖσι·
Φεύγετέ μοι, φίλα τέκνα, δυσαντέας ἀγρευτῆρας,
μή με λυγρὴν δμηθέντες ἀμήτορα μητέρα θῆτε.
Τοῖα φάμεν δοκέοις· τοὺς δ' ἑσταότας προπάροιθε
πρῶτα μὲν ἀείδειν στονόεν μέλος ἀμφὶ τεκούσῃ,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐνέπειν φαίης μεροπήϊον ἠχὴν,
ῥηξαμένους βληχὴν, στομάτων τ' ἄπο τοῖον ἀϋτεῖν,
φθεγγομένοις ἰκέλους καὶ λισσομένοισιν ὁμοίους·
Πρός σε Διὸς λιτόμεσθα, πρὸς αὐτῆς Ἰοχεαίρης,
λύσεο μητέρα μοι φιλίην, τὰ δ' ἄποινα δέδεξο,
ὅσσα φέρειν δυνάμεσθα λυγροὶ περὶ μητέρι δειλῇ,
ἡμέας αἰνομόρους· γνάμψον τεὸν ἄγριον ἦτορ
αἰδόμενος μακάρων τε θέμιν, γενεταό τε γῆρας,
εἴ ῥά νύ τοι γενέτης λιπαρὸν κατὰ δῶμα λέλειπται.
Τοῖα τις ἂν δόξειε λιταζομένους ἀγορεύειν.
Ἀλλ' ὅτε τευ κραδίην παναμείλιχον ἀθρήσωσιν,
(αἰδὼς ὦ πόσση, πόσσος πόθος ἐστὶ τοκήων!)
αὐτόδετοι βαίνουσι καὶ αὐτόμολοι περόωσι.

Εἰσὶ δ' ὄϊς ξανθοὶ πυμάτης ἐνὶ τέρμασι Κρήτης,
ἐν χθαμαλῇ γαίῃ Γορτυνίδι τετρακέρωτες·
λάχνη πορφυρόεσσα δ' ἐπὶ χροὸς ἐστεφάνωται
πολλή τ' οὐκ ἀταλή τε· τάχ' αἰγὸς ἂν ἰσοφερίζοι
τρηχυτάτῃ χαίτῃ δυσπαίπαλος, οὐκ ὀΐεσσι.
Τοίην που καὶ Σοῦβος ἔχει ξανθωπὸν ἰδέσθαι
χροιὴν μαρμαίρων, ἀτὰρ οὐκ ἔτι λαχνήεσσαν,
οὐδὲ πάλιν πισύρεσσιν ἀρηραμένην κεράεσσι,
ἀλλὰ δυσὶ κρατεροῖς ὑπὲρ εὐρυτάτοιο μετώπου.
Ἀμφίβιος καὶ σοῦβος, ἐπεὶ κἀκεῖνος ὁδεύει·
ὁππότε δ' ἄρ ποτὶ βυσσὸν ἴῃ θοὰ κύματα τέμνων,
δὴ τότε πουλὺς ὅμιλος ὁμαρτῇ ποντοπορεύων
ἰχθυόεις ἕπεται, κατὰ δ' ἄψεα λιχμάζονται,
τερπόμενοι κερόεντι φίλῳ, τερενόχροϊ σούβῳ.
Ἔξοχα δ' αὖ φάγροι τε καὶ οὐτιδανοὶ μελάνουροι
καὶ ῥαφίδες τρίγλαι τε καὶ ἀστακοὶ ἀμφὶς ἕπονται.
Θάμβος ἔφυ τόδε, θάμβος ἀθέσφατον, ὁππότε θῆρας
ἀλλοδαποὶ τείρουσι πόθοι καὶ ὑπείροχα φίλτρα.
Οὐ γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι μόνον φιλότητος ἐΐσης
θεσμὸν ἀναγκαῖον δῶκεν θεὸς, οὐδ' ὅσον αὐτῶν
φῦλον ἀναλδήσκειν αἰειγενέος βιότοιο·
(θαῦμα μὲν οὖν κἀκεῖνο δαμήμεναι ἄφρονα φῦλα
ἅμμασιν ἱμερτοῖς, καὶ ὁμόγνια φίλτρα δαῆναι,
καὶ πόθον οὐ νοέοντα ἐν ἀλλήλοισι κεράσσαι,
οἷάπερ ἀνθρώποισιν ἐπιφροσύνη τε νόος τε
ὀφθαλμοὺς ἐπέτασσεν, ἔρον θ' ὑπεδέξατο θυμῷ·)
ἀλλὰ καὶ ὀθνείοις ἐπεμήνατο ὑψόθι φίλτροις·
οἷος μὲν πόθος ἐστὶν ἀριζήλοις ἐλάφοισι
ἀτταγέων· ὅσσος δὲ τανυκραίροις ἐπὶ δόρκοις
περδίκων· πῶς δ' αὖτε θοοῖς χαίρουσιν ἐφ' ἵπποις
ὠτίδες, αἷσι τέθηλεν ἀεὶ λασιώτατον οὖας·
ψιττακὸς αὖτε λύκοστε σὺν ἀλλήλοισι νέμονται·

αἰεὶ γὰρ ποθέουσι λύκοι ποεσίχροον ὄρνιν.
Ὄβριμ' Ἔρως, πόσος ἐσσὶ, πόση σέθεν ἄπλετος ἀλκὴ,
πόσσα νοεῖς, πόσα κοιρανέεις, πόσα, δαῖμον, ἀθύρεις!
Γαῖα πέλει σταθερὴ, βελέεσσι δὲ σοῖσι δονεῖται·
ἄστατος ἔπλετο πόντος, ἀτὰρ σύγε καὶ τὸν ἔπηξας·
ἦλθες ἐς αἰθέρα· ἔδδεισεν δέ σε μακρὸς Ὄλυμπος·
δειμαίνει δέ σε πάντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε,
γαίης ὅσσα τ' ἔνερθε, καὶ ἔθνεα λυγρὰ καμόντων,
οἳ Λήθης μὲν ἄφυσσαν ὑπὸ στόμα νηπαθὲς ὕδωρ,
καὶ φύγον ἄλγεα πάντα· σὲ δ' εἰσέτι πεφρίκασι.
Σῷ δὲ μένει καὶ τῆλε περᾷς, ὅσον οὔποτε λεύσσει
ἠέλιος φαέθων· σῷ δ' αὖ πυρὶ καὶ φάος εἴκει
δειμαῖνον, καὶ Ζηνὸς ὁμῶς εἴκουσι κεραυνοί.
Τοίους, ἄγριε δαῖμον, ἔχεις πυρόεντας ὀϊστοὺς,
πευκεδανοὺς, μαλεροὺς, φθισόφρονας, οἰστρήεντας,
τηκεδόνα πνείοντας, ἀναλθέας, οἷσι καὶ αὐτοὺς
θῆρας ἀνεπτοίησας ἐπ' ἀζεύκτοισι πόθοισι.
Θάμβος, ὅταν κερόεσσαν ἀχαϊνέην πτερόεντες
ἀτταγέες νώτοισιν ἔπι στικτοῖσι θορόντες,
ἢ δόρκοις πέρδικες ἐπὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες
ἱδρῷ ἀποψύχωσι, παρηγορέωσί τε θυμὸν
καύματος ἀζαλέοιο, λατυσσόμενοι πτερύγεσσιν·
ἢ ὁπότε προπάροιθεν ἴῃ καναχήποδος ἵππου
ὠτὶς ὀλισθαίνουσα δι' ἠέρος ἱμερόεσσα,
σαργοὶ δ' αἰπολίοισιν ἐπέχραον· ἀμφὶ δὲ σοῦβῳ
φῦλον ἅπαν νεπόδων τὸ πολύπλανον ἐπτοίηται,
ἕσπονται δ' ἅμα πάντες, ὅτ' ἄγρια κύματα τέμνει,
στείνονταί θ' ἑκάτερθε γεγηθότες, ἀμφὶ δὲ πόντος
ἀφριάᾳ λευκῇσι τινασσόμενος πτερύγεσσιν·
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀλέγων ξείνης φιλίης πανάθεσμος,
εἰναλίους ἑτάρους δάπτει στομάτεσσι δαφοινοῖς
δαινύμενος· τοὶ δ' αἶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντες·

οὐδ᾽ ὡς ἐχθαίρουσι καὶ οὐ λείπουσι φονῆα.
Σοῦβε τάλαν, κακοεργὲ καὶ αὐτῷ σοὶ μετόπισθε
πόντιοι ἀγρευτῆρες ἐπαρτυνέουσιν ὄλεθρον
καὶ δολερῷ περ ἐόντι, καὶ ἰχθυφόνῳ τελέθοντι.
Ἔστι δέ τις δρυμοῖσι παρέστιος ὀξύκερως θὴρ,
ἀγριόθυμος ὄρυξ, κρυερὸς θήρεσσι μάλιστα·
τοῦ δ᾽ ἤτοι χροιὴ μὲν ἅτ᾽ εἰαρινοῖο γάλακτος,
μούναις ἀμφὶ πρόσωπα μελαινομένῃσι παρειαῖς·
διπλὰ δέ οἱ μετόπισθε μετάφρενα πίονα δημῷ·
ὀξεῖαι κεράων δὲ μετήοροι ἀντέλλουσιν
αἰχμαὶ πευκεδαναὶ, μελανόχροον εἶδος ἔχουσαι,
καὶ χαλκοῦ θηκτοῖο σιδήρου τε κρυεροῖο
πέτρου τ᾽ ὀκριόεντος ἀρειότεραι πεφύασιν·
ἰοφόρον κείνοις δὲ φύσιν κεράεσσι λέγουσι.
Θυμὸς δ᾽ αὖτ᾽ ὀρύγεσσιν ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
οὔτε γὰρ εὐρίνοιο κυνὸς τρομέουσιν ὕλαγμα,
οὐ συὸς ἀγραύλοιο παρὰ σκοπέλοισι φρύαγμα,
οὐδὲ μὲν οὐ ταύρου κρατερὸν μύκημα φέβονται,
πορδαλίων δ᾽ οὐ γῆρυν ἀμειδέα πεφρίκασιν,
οὐδ᾽ αὐτοῦ φεύγουσι μέγα βρύχημα λέοντος,
οὐδὲ βροτῶν ἀλέγουσιν ἀναιδείῃσι νόοιο·
πολλάκι δ᾽ ἐν κρημνοῖσιν ἀπέφθιτο καρτερὸς ἀνὴρ
θηρητὴρ ὀρύγεσσι δαφοινοῖς ἀντιβολήσας.
Ὁππότε δ᾽ ἀθρήσειεν ὄρυξ κρατερόφρονα θῆρα,
ἢ σῦν χαυλιόδοντ᾽ ἢ καρχαρόδοντα λέοντα,
ἢ κρυερῶν ἄρκτων ὀλοὸν θράσος, αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ αἴῃ
νευστάζων, κεφαλήν τε μέτωπά τε πάμπαν ἐρείδει
τεινάμενος, πήξας τε παρὰ χθονὶ πικρὰ βέλεμνα,
ἐσσύμενον μίμνει, τὸν δ᾽ ὤλεσε πρῶτος ἐναίρων·
δόχμια γὰρ κλίνας βαιὸν κερόεντα μέτωπα,
τεύχεσιν ὀξυτέροις δεδοκημένος ἔμπεσε θηρί·
αὐτὰρ ὅγ᾽ οὐκ ἀλέγει, κατὰ δ᾽ ἄσχετον ἰθὺς ὀρούει,

ὀξέσι πεφρικὼς συνερειδόμενος σκολόπεσσιν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐπεσσυμένοιο λέοντος,
Ἀρτέμιδος δώροισι κεκασμένος ἄλκιμος ἀνὴρ,
αἰχμὴν ἀστράπτουσαν ἔχων κρατερῆς παλάμῃσιν,
εὖ διαβὰς μίμνῃ, τὸν δ' ἄγρια θυμαίνοντα
δέξηται προβλῆτα φέρων ἀμφήκεα χαλκόν·
ὣς ὄρυγες μίμνουσιν ἐπεσσυμένους τότε θῆρας,
αὐτοφόνους σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμέντας·
ῥεῖα γὰρ ἐν στέρνοισιν ὀλισθαίνουσιν ἀκωκαί·
πολλὸν δ' αἷμα κελαινὸν ἀπ' ὠτειλῶν ἑκάτερθεν
ἐκχύμενον γλώσσῃσιν ἐὸν τάχα λιχμάζουσιν·
οὐδὲ μὲν ἐκφυγέειν οὐδ' ἱεμένοισι πάρεστιν·
ἀλλήλους δ' ὀλέκουσιν ἀμοιβαίοισι φόνοισι.
Καί κέ τις ἀγρονόμων ἢ βουκόλος ἤ τις ἀροτρεὺς,
ἀμφιδύμοις νεκύεσσι παραὶ ποσὶν ἀντιβολήσας,
ἄγρην εὐάντητον ἔχει μεγαθαμβέϊ θυμῷ.
Ἑξείης ἐνὶ θηρσὶ κερατοφόροισι γένεθλα
ἀείδειν ἐπέοικεν ἀπειρεσίων ἐλεφάντων·
κεῖνα γὰρ ἐν γενύεσσιν ὑπέρβια τεύχεα δοιὰ,
εἴκελα χαυλιόδουσιν ἐπ' οὐρανὸν ἀντέλλοντα,
ἄλλοι μὲν πλήθους ὀλοοὺς ἐνέπουσιν ὀδόντας
πλαζόμενοι, νῶϊν δὲ κεράατα μυθήσασθαι
εὔαδεν· ὧδε γὰρ ἄμμι φύσις κεράων ἀγορεύει.
Σήματα δ' οὐκ ἀΐδηλα διακριδὰ τεκμήρασθαι·
θηρσὶ γὰρ ἐκφύσιες γενύων ἀπὸ τῶν ἐφύπερθεν,
ὅσσαι μὲν κερόεσσαι ἀνωφερὲς ἀΐσσουσιν·
εἰ δὲ κάτω νεύοιεν, ἀτεχνῶς εἰσὶν ὀδόντες.
Κείνοισιν δὲ διπλοῖς ἐλεφαντείοις κεράεσσι
ῥίζαι μὲν πρώτιστον ἀπὸ κρατὸς πεφύασιν
ἐκ μεγάλου μεγάλαι, φηγῶν ἅτε· νέρθε δ' ἔπειτα
κρυπτόμεναι ῥινοῖσιν ὁμιλοῦσαι κροτάφοισιν
ἐς γένυν ὠθεῦνται· γενύων δ' ἀπογυμνωθεῖσαι

ψευδέα τοῖς πολλοῖσι δόκησιν ὄπασσαν ὀδόντων.
Ναὶ μὴν ἄλλο βροτοῖσιν ἀριφραδὲς ἔπλετο σῆμα·
πάντες γὰρ θήρεσσιν ἀκαμπέες εἰσὶν ὀδόντες,
οὐδὲ τέχναις εἴκουσιν, ἀμείλικτοι δὲ μένουσι·
τοὺς σοφίῃ τεῦξαι κεραοξόος ἣν ἐθέλῃσιν
εὐρέας, ἀντιλέγουσιν ἀπηλεγές· ἢν δὲ βιῶνται,
ἄγνυνται καυληδὸν ἀπειθέες· ἐκ δὲ κεράων
τόξα τε κυκλοτερῆ καὶ μυρία τεύχεται ἔργα·
ὡς δὲ κεράατα κεῖνα, τά τοι καλέουσιν ὀδόντας,
γνάμπτειν εὐρύνειν τ᾽ ἐλεφαντοτόμοις ὑποείκει.
Θηρσὶ δὲ τοῖς μέγεθος μὲν ὅσον μήπω κατὰ γαίης
ἄλλος θὴρ φορέει· φαίης κεν ἰδὼν ἐλέφαντα,
ἢ κορυφὴν ὄρεος παναπείριτον ἢ νέφος αἰνὸν
χεῖμα φέρον δειλοῖσι βροτῶν ἐπὶ χέρσον ὁδεύειν.
Ἴφθιμον δὲ κάρηνον ἐπ᾽ οὔασι βαιοτέροισι,
κοίλοισι, ξεστοῖς· ἀτὰρ ὀφθαλμοὶ τελέθουσι
μείονες ἢ κατ᾽ ἐκεῖνο δέμας, μεγάλοι περ ἐόντες.
Τῶν δ᾽ ἤτοι μεσσηγὺς ὑπεκπροθέει μεγάλη ῥὶς,
λεπτή τε σκολιή τε, προβοσκίδα τὴν καλέουσι.
Κείνη θηρὸς ἔφυ παλάμη· κείνῃ τὰ θέλουσι
ῥηϊδίως ἔρδουσι· ποδῶν γε μὲν οὐκ ἴσα μέτρα·
ὑψόθι γὰρ οἱ πρόσθε πολὺ πλέον ἀείρονται.
Ῥινὸς δ᾽ αὖ τὸ δέμας δυσπαίπαλος ἀμφιβέβηκε,
ἄσχιστος κρατερός τε, τὸν οὔ κε μάλ᾽ οὐδὲ κραταιὸς,
θηκτὸς, πανδαμάτωρ τε διατμήξειε σίδηρος.
Θυμὸς ἀπειρέσιος πέλεται κατὰ δάσκιον ὕλην
ἄγριος· ἐν δὲ βροτοῖς τιθασὸς μερόπεσσιν ἐνηής.
Ἐν μὲν ἄρα χλοερῇσι πολυκνήμοισί τε βήσσαις
καὶ φηγοὺς κοτίνους τε καὶ ὑψικάρηνα γένεθλα
φοινίκων πρόῤῥιζα κατὰ χθονὸς ἐξετάνυσσεν,
ἐγχρίμψας θηκτῇσιν ἀπειρεσίαις γενύεσσιν·
ὁππότε δ᾽ ἐν μερόπων βριαρῇσι πέλει παλάμῃσι,

λήθετο μὲν θυμοῖο, λίπεν δέ μιν ἄγριον ἦτορ·
ἔτλη καὶ ζεύγλην, καὶ χείλεσι δέκτο χαλινὰ,
καὶ παῖδας νώτοισι φέρει σημάντορας ἔργων.
Φήμη δ', ὡς ἐλέφαντες ἐπ' ἀλλήλοις λαλέουσι,
φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες·
ἀλλ' οὐ πᾶσιν ἀκουστὸς ἔφυ θήρειος αὐτή·
κείνης δ' εἰσαΐουσι μόνον τιθασευτόρες ἄνδρες.
Θαῦμα δὲ καὶ τόδ' ἄκουσα, κραταιοτάτους ἐλέφαντας
μαντικὸν ἐν στήθεσσιν ἔχειν κέαρ, ἀμφὶ δὲ θυμῷ
γινώσκειν σφετέροιο μόρου παριοῦσαν ἀνάγκην.
Οὐκ ἄρα τοι μούνοισιν ἐν ὀρνίθεσσιν ἔασι
κύκνοι μαντιπόλοι γόον ὕστατον ἀείδοντες,
ἀλλὰ καὶ ἐν θήρεσσιν ἐὴν θανάτοιο τελευτὴν
φρασσάμενοι τόδε φῦλον ἰήλεμον ἐντύνουσι.
Ῥινοκέρως δ' ὄρυγος μὲν ἔφυ δέμας αἰθυκτῆρος
οὐ πολλῷ μείζων, ὀλίγον δ' ὑπὲρ ἄκρια ῥινὸς
ἀντέλλει κέρας αἰνὸν, ἀκαχμένον, ἄγριον ἄορ·
κείνῳ μὲν χαλκόν τε διατρήσειεν ὀρούσας,
οὐτήσας βριαρήν τε διατμήξειε χαράδρην.
Κεῖνος καὶ σθεναρῷ περ ἐφορμηθεὶς ἐλέφαντι
πολλάκις ἐν κονίῃσι νέκυν τοιοῦτον ἔθηκεν·
ἠρέμα δὲ ξανθοῖς ἐπὶ καλλικόμοισι μετώποις
καὶ νώτῳ ῥαθάμιγγες ἐπήτριμα πορφύρουσι.
Πάντες δ' ἄῤῥενές εἰσι, καὶ οὔποτε θῆλυς ὁρᾶται·
καὶ πόθεν, οὐκ ἐδάην· φράζω δ' οὖν, ὡς δεδάηκα,
εἴτ' οὖν ἐκ πέτρης ὀλοὸν τόδε φῦλον ἐπῆλθεν,
εἴτ' αὐτόχθονές εἰσιν, ἐπαντέλλουσι δὲ γαίης,
εἴτε πρὸς ἀλλήλων τέρας ἄγριον ἐκφύονται
νόσφι πόθων καὶ νόσφι γάμων καὶ νόσφι τόκοιο.
Ἤδη καὶ διεροῖσιν ἐν ὑγροπόροιο θαλάσσης
βένθεσιν αὐτόῤῥεκτα φύει καὶ ἀμήτορα φῦλα,
ὄστρεά τ', ἠπεδαναί τ' ἀφύαι, κόχλων τε γένεθλα·

ὄστρακά τε στρόμβοι τε, τά τε ψαμάθοισι φύονται.
Μοῦσα φίλη, βαιῶν οὔ μοι θέμις ἀμφὶς ἀείδειν·
οὐτιδανοὺς λίπε θῆρας, ὅσοις μὴ κάρτος ὀπηδεῖ,
πάνθηρας χαροποὺς, ἠδ' αἰλούρους κακοεργοὺς,
τοί τε κατοικιδίῃσιν ἐφωπλίσσαντο καλιαῖς,
καὶ τυτθοὺς, ἀταλοὺς, ὀλιγοδρανέας τε μυωξούς·
τοὶ δ' ἤτοι σύμπασαν ἐπιμύουσι μένοντες
χειμερίην ὥρην, δέμας ὕπνοισιν μεθύοντες·
δύσμοροι, οὔτε βορὴν ἐλέειν, οὐ φέγγος ἰδέσθαι!
φωλειοῖσι δ' ἑοῖς ὕπνον τοσσοῦτον ἔχοντες
ὡς νέκυες κεῖνται, δυσχείμερον οἶτον ἑλόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔαρος πρῶται γελάσωσιν ὀπωπαὶ,
ἄνθεά τ' ἐν λειμῶσι νέον γε μὲν ἡβήσειαν,
νωθρὸν κινήσαντο δέμας μυχάτης ἀπὸ λόχμης,
φαέα τ' ἀμπετάσαντο, καὶ ἔδρακον ἠελίου φῶς,
καὶ γλυκερῆς νεοτερπὲς ἐδητύος ἐμνήσαντο,
αὖθις δὲ ζωοί τε πάλιν τ' ἐγένοντο μυοξοί.
Λείπω καὶ λάσιον γένος οὐτιδανοῖο σκίουρου,
ὅς ῥά νύ τοι θέρεος μεσάτου φλογερῇσιν ἐν ὥραις
οὐρὴν ἀντέλλει σκέπας αὐτορόφοιο μελάθρου.
Οἷον δή νυ ταῶνες ἑὸν δέμας ἀγλαόμορφον
γραπτὸν ἐπισκιάουσιν ἀριπρεπὲς αἰολόνωτον,
τῶν οὐδὲν μερόπεσσι Διὸς τεχνήσατο μῆτις
τερπνότερον φαιδροῖσιν ἐν ὄμμασιν εἰσοράασθαι,
οὐδ' ὅσα πανδώτειραν ἐπὶ χθόνα μητέρα βαίνει,
οὐδ' ὁπόσα πτερύγεσσιν ἐπ' ἠέρα πουλὺν ὁδεύει,
οὐδὲ μὲν ὅσσα βυθοῖσιν ἐπ' ἄγρια κύματα τέμνει.
Τοῖον ἐπ' ὀρνίθεσσιν ἀριζήλοις ἀμαρύσσει
χρυσῷ πορφύροντι μεμιγμένον αἰθόμενον πῦρ.
Οὐκ ἐρέω κρυερὸν γένος ὀκριόεντος ἐχίνου
μείονος· ἀμφίδυμοι γὰρ ἐχίνοις ὀξυκόμοισιν
ἀργαλέαι μορφαὶ, κρυερόν τε περίδρομον ἕρκος·

οἱ μὲν γὰρ βαιοί τε καὶ ὑτιδανοὶ τελέθυσι,
τυτθῇσι φρίσσοντες ἐπὶ προβλῆσιν ἀκάνθαις·
οἱ δ᾽ ἄρα καὶ μεγέθει πολὺ μείζονες, ἠδ᾽ ἑκάτερθεν
ὀξέα πεφρίκασιν ἀρειοτέρῃσιν ἀκωκαῖς.
Λείπω τρισσὰ γένεθλα, κακὸν μίμημα, πιθήκων·
τίς γὰρ ἂν ὐ στυγέῃ τοῖον γένος, ἐχθρὸν ἰδέσθαι,
ἀβληχρὸν, στυγερὸν, δυσδέρκετον, αἰολόβυλον;
Κεῖνοι καὶ φίλα τέκνα δυσειδέα δοιὰ τεκόντες,
ὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἑὴν μερίσαντο ποθητὺν,
ἀλλὰ τὸ μὲν φιλέυσι, τὸ δ᾽ ἐχθαίρυσι χόλοισιν·
αὐταῖς δ᾽ ἀγκαλίδεσσιν ἑῶν ἔκτεινε τοκήων.
Οὐ μὲν θὴν ὐδ᾽ ἀσπαλάκων αὐτόχθονα φῦλα
ποιοφάγων, ἀλαῶν, μέλπειν ἐθέλυσιν ἀοιδαὶ,
εἰ καὶ βάξις ἄπιστος ἐπ᾽ ἀνθρώπυς ἐπέρησεν,
ἀσπάλακας βασιλῆος ἀφ᾽ αἵματος εὐχετάασθαι
Φινέος, ὅν ῥ᾽ ἀτίτηλε κλυτὴ Θρηΐσσα κολώνη·
Φινέϊ γάρ ποτε δὴ Φαέθων ἐκοτέσσατο Τιτὰν,
μαντιπόλυ Φοίβοιο χολωσάμενος περὶ νίκης,
καί οἱ φέγγος ἄμερσεν, ἀναιδέα φῦλα δ᾽ ἔπεμψεν
ἁρπυίας, πτερόεντα παρέστια πικρὰ γένεθλα.
Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ὖν περόωντο μετὰ χρύσειον ἄεθλον,
Ἀργώης ἐπὶ νηὸς Ἰήσονι συμπονέοντες,
παῖδε Βορειόνεω Ζήτης Κάλαΐς τε κλεεννὼ,
οἰκτείραντε γέροντα κατέκτειναν τότε φῦλα,
καὶ γλυκερὴν μελέοισι δόσαν στομάτεσσιν ἐδητύν.
Ἀλλ᾽ ὐδ᾽ ὣς Φαέθων χόλον εὔνασεν, ἀλλά μιν αἶψα
ἀσπαλάκων ποίησε γένος μὴ πρόσθεν ἐόντων·
τὔνεκα νῦν ἀλαόν τε μένει καὶ λάβρον ἐδωδαῖς.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΤΟ Γ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κεραῶν ἠείσαμεν ἔθνεα θηρῶν,
ταύρους ἠδ' ἐλάφους ἠδ' εὐρυκέρωτας ἀγαυοὺς,
καὶ δόρκους ὄρυγάς τε καὶ αἰγλήεντας ἰορκοὺς,
ἄλλα θ', ὅσοισιν ὕπερθε καρήατα τευχήεντα,
νῦν ἄγε καρχαρόδοντα, θεὰ, φράζωμεν ὅμιλον
σαρκοφάγων θηρῶν καὶ χαυλιόδοντα γένεθλα.
Πρωτίστην δὲ λέοντι κλυτὴν ἀναθώμεθα μολπήν.
Ζηνὸς ἔσαν θρεπτῆρες ὑπερμενέος Κρονίδαο
νηπιάχου Κούρητες, ὅτ' ἀρτίγονόν μιν ἐόντα
ἁραμένη γενετῆρος ἀμειλίκτοιο Κρόνοιο
κλεψιτόκος Ῥείη, κόλποις ἐνικάτθετο Κρήτης.
Οὐρανίδης δ' ἐσιδὼν κρατερὸν νεοθηλέα παῖδα,
πρώτους ἀμφήλλαξε Διὸς ῥυτῆρας ἀγαυοὺς,
καὶ θῆρας ποίησεν ἀμειψάμενος Κούρητας.
Οἱ δ' ἄρ', ἐπεὶ βουλῇσι θεοῦ μεροπηΐδα μορφὴν
ἀμφεβάλοντο Κρόνοιο, καὶ ἀμφιέσαντο λέοντας,
δώροισιν μετόπισθε Διὸς μέγα κοιρανέουσι
θηρσὶν ὀρειαύλοις, καὶ ῥιγεδανὸν θοὸν ἅρμα
Ῥείης εὐώδινος ὑπὸ ζεύγλῃσιν ἄγουσιν.
Αἰόλα φῦλα δὲ τοῖσι, καὶ εἴδεα θηρσὶν ἑκάστοις.
Τοὺς μέν νυν προχοῇσι πολυῤῥαθάγου ποταμοῖο,
Τίγρει ἐπ' εὐρυρέοντι κυήσατο τοξεύτειρα
Ἀρμενίη Πάρθων τε πολύσπορος εὔβοτος αἶα,
ξανθοκόμαι τελέθουσι, καὶ οὐ τόσον ἀλκήεντες.

Πάσσονα μὲν φορέουσι δέρην, μεγάλην δέ τε κόρσην,
ὄμματα δ' αἰγλήεντα, καὶ ὀφρύας ὕψι βαθείας,
ἀμφιλαφεῖς ἐπὶ ῥῖνα, κατηφέας· ἐκ δ' ἄρα δειρῆς
καὶ γενύων ἑκάτερθε θοαὶ κομόωσιν ἔθειραι.
Τοὺς δὲ τρέφει μεγάδωρος Ἐρεμβῶν αὖθις ἄρουρα,
τὴν ἔθνη μερόπων εὐδαίμονα κικλήσκουσι,
δειραὶ κἀκείνοις καὶ στήθεα λαχνήεντα,
καὶ πυρὸς ἀστράπτουσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
ἔξοχα δ' ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλοι τελέθουσιν·
ἀλλ' ὀλίγον τούτων γένος ἔλλαχε μυρίος αἶα.
Παῦρος δ' ἐν Λιβύῃ ἐριβώλακι διψάδι γαίῃ
ὄχλος ἐπιβρομέει βριαρὸν βρύχημα λεόντων,
οὐκέτι λαχνήεις, ὀλίγη δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
σμερδαλέος δὲ πρόσωπα καὶ αὐχένα· πᾶσι δὲ γυίοις
ἦκα μέλαν κυάνοιο φέρει μεμορυγμένον ἄνθος·
ἀλκὴ δ' ἐν μελέεσσιν ἀπείριτος, ἠδὲ λεόντων
κοιρανικῶν Λίβυες μέγα κοιρανέουσι λέοντες.
Ἐκ δέ ποτ' Αἰθιόπων Λιβύην ἠμείψατο γαῖαν
θαῦμα μέγ' εἰσιδέειν, μελανόχροος ἠΰκομος λῖς,
εὐρὺς ὕπερθε κάρηνα, πόδας δασὺς, ὄμμασιν αἴθοψ,
μύνοισι ξανθοῖς φοινισσόμενος στομάτεσσιν.
Ἔδρακον, οὐ πυθόμην, κεῖνόν ποτε θῆρα δαφοινὸν,
κοιρανικοῖς τ' ἔμολε διαπόμπιμος ὀφθαλμοῖσιν.
Φορβῆς οὐ χατέει πάντ' ἤματα φῦλα λεόντων,
ἀλλὰ τὸ μὲν δόρποισι μέλει, τὸ δέ τ' αὖτε πόνοισιν·
οὐδ' ὕπνον μυχάτοισιν ἔχει παρὰ τέρμασι πέτρης,
ἀμφαδὸν ὑπνώει δὲ, θρασύφρονα θυμὸν ἑλίσσων,
εὕδει δ', ἔνθα κίχησιν ὑπείροχος ἑσπερίη νύξ.
Ἔκλυον αὖ κἀκεῖνο λεοντοκόμων αἰζηῶν,
δεξιτερὴν ὑπὸ χεῖρα φέρειν αἴθωνα λέοντα
νάρκα θοὴν, τῇ πάντα λύειν ὑπὸ γούνατα θηρῶν.
Πεντάκι θηλυτέρη δὲ τόκων ἀπελύσατο ζώνην·

βάξις δ' ἀτρεκέως ἀνεμώλιος, ὡς ἕνα τίκτει.
Πέντε φέρει πρώτιστον· ἀτὰρ πίσυρας μετέπειτα
ὠδίνει σκύμνους, κατὰ θ' ἑξείης ὑπένερθε
νηδύος ἐκ τριτάτης τρεῖς ἔκθορον· ἐκ δὲ τετάρτης
ἀμφίδυμοι παῖδες· πύματον δ' ἕνα γείνατο μήτηρ
γαστρὸς ἀριστοτόκοιο κλυτὸν βασιλῆα λέοντα.
Πορδάλιες δ' ὀλοαὶ, δίδυμον γένος· αἱ μὲν ἔασι
μείζους εἰσιδέειν, καὶ πάσσονες εὐρέα νῶτα,
αἱ δέ τ' ὀλιζότεραι μὲν, ἀτὰρ μένος οὔτι χερείους·
εἴδεα δ' ἀμφοτέρῃσιν ὁμοίϊα δαιδάλλονται,
νόσφι μόνης οὐρῆς· ἡ δ' ἔμπαλιν εἰσοράαται·
μείοσι μὲν μείζων τελέθει, μεγάλῃσι δὲ μείων.
Εὐπαγέες μηροὶ, δολιχὸν δέμας, ὄμμα φαεινόν·
γλαυκιόωσι κόραι βλεφάροις ὕπο μαρμαίρουσαι,
γλαυκιόωσιν ὁμοῦ τε καὶ ἔνδοθι φοινίσσονται,
αἰθομέναις ἴκελαι, πυριλαμπέες· αὐτὰρ ἔνερθεν
ὠχροί τ' ἰοτόκοι τε περὶ στομάτεσσιν ὀδόντες.
Ῥινὸς δαιδαλέος, χροιῇ τ' ἐπὶ παμφανοώσῃ
ἠερόεις, πυκινῇσι μελαινομένῃσιν ὀπωπαῖς.
Ὠκύτατόν τε θέειν, καί τ' ἄλκιμον ἰθὺς ὀρούειν·
φαίης, ὁππότ' ἴδοιο, διηερίην φορέεσθαι.
Ἔμπης καὶ τόδε φῦλον ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
πρόσθ' ἔμεναι Βάκχοιο φερεσταφύλοιο τιθήνας·
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν οἴνῳ μέγα καγχαλόωσι,
δεχνύμεναι στομάτεσσι Διωνύσου μέγα δῶρον.
Τί χρέος ἐκ μερόπων δὲ κλυτὰς ἤμειψε γυναῖκας
ἐς τόδε πορδαλίων γένος ἄγριον, αὖθις ἀείσω.
Ναὶ μὴν ἄλλο θοὸν διφυὲς γένος ὠπήσαιο,
λύγκας ἀριζήλους· αἱ μὲν γὰρ ἔασιν ἰδέσθαι
τυτθαὶ, βαιοτέροισί τ' ἐφωπλίσσαντο λαγωοῖς·
ταὶ δ' ἄρα μείζονές εἰσιν, ἐπιθρώσκουσι δὲ ῥεῖα
εὐκεράοις ἐλάφοισι καὶ ὀξυκέροις ὀρύγεσσι.

Μορφὴν δ᾽ ἀμφίδυμοι πανομοίϊον ἀμφιέσαντο·
ἶσαι μὲν βλεφάροισιν ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ
ἱμερόεν στράπτουσι· προσώπατα δ᾽ ἀμφοτέρῃσι
φαιδρὰ πέλει, βαιόν τε κάρη καὶ καμπύλον οὖας·
μούνη δ᾽ εἰσιδέειν ἀνομοίϊος ἔπλετο χροιή·
μείοσι μὲν λυγκῶν ἐπιδέδρομε ῥινὸς ἐρευθής,
μείζοσι δὲ κροκόεν τε θεείῳ τ᾽ εἴκελον ἄνθος.
Ἔξοχα δ᾽ αὖ τάδε φῦλα φίλην ἀγάσαντο γενέθλην
εὔγληνοι λύγκες τε πυρίγληνοί τε λέοντες,
πορδάλιές τ᾽ ὀλοαί, καὶ τίγριες ἠνεμόεσσαι.
Τῶν δ᾽ ὁπότε σκύμνους νεοθηλέας ἐν ξυλόχοισι
λάθρῃ συλήσωσιν ἀταρβέες ἀγρευτῆρες,
αἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτ᾽ ὀπίσω πάλι νεύμεναι ἀθρήσωσιν
ἐξαπίνης κενεούς τε δόμους καὶ ἔρημα μέλαθρα,
μύρονται λιγέως ἀδινὸν γόον, ἐκ δ᾽ ἄρα τηλοῦ
κωκυτὸν προϊᾶσι πολύστονον, οἷά τε πάτρης
περθομένης ὑπὸ δουρὶ καὶ αἰθομένης πυρὶ λάβρῳ,
πεπτάμεναι περὶ τέκνα μέγα κλαίουσι γυναῖκες.
Ἦ ῥα τόσον τεκέων τε καὶ ἀρτιγόνοιο γενέθλης
φίλτρον ἐνὶ κραδίῃ στάξεν θεός· οὐδ᾽ ἄρα μούνοις
ἀνθρώποις, οἵ πάντα νοήμασι μητίσαντο,
ἀλλὰ καὶ ἑρπυστῆρσι καὶ ἰχθύσιν ἠδὲ καὶ αὐτοῖς
θήρεσιν ὠμηστῇσι καὶ ὑψιπόλοις ἀγέλαισιν
οἰωνῶν· τόσσον ῥα φύσις κρατερώτατον ἄλλων!
Οἵην μὲν κομιδὴν τεκέων ἐνὶ κύμασι δελφὶς
αἰὲν ἔχει, γλαυκός τε χάροψ, φωκή τε δυσαής!
Πῶς δ᾽ ἄρ᾽ ἐν οἰωνοῖσι ποθὴν ἀλίαστον ἔχουσιν
ὧν τεκέων φῆναί τε βαρύφθογγοί τε πέλειαι,
αἰετόεντά τε φῦλα, πολύκρωζοί τε κορῶναι!
Πῶς δ᾽ ὄρνις κατὰ δῶμα συνέστιος ἀνθρώποισιν,
ἀρτιτόκος, νεαροῖσι περισκαίρουσα νεοσσοῖς,
κίρκον ὑπὲρ τέγεος κατεπάλμενον ἀθρήσασα,

ὀξὺ μὲν ἔκλαγεν αἶψα, καὶ ἄνθορεν ὀξὺ λακοῦσα,
αὐχένα δ' ὑψόσ' ἄειρεν ἐς ἠέρα γυρώσασα,
καὶ πάσαις ἑκάτερθε θοῶς ἔφριξεν ἐθείραις,
καὶ πτερὰ πάντ' ἐχάλασσε ποτὶ χθόνα· τοὶ δ' ἄρα δειλοὶ
τεῖχος ὑπ' εὐπτέρυγον πρυλέες τρύζουσι νεοσσοί·
ἡ δὲ καὶ ἂψ ἐφόβησε καὶ ἤλασεν ὄρνιν ἀναιδῆ,
εἰρυμένη φίλα τέκνα, τά τ' εἰσέτι νήπια φέρβει,
ἄπτερα λυσιτόκων θαλάμων ἀπολύμενα δεσμοῦ.
Ὡς δὲ καὶ ἐν θήρεσσιν ἐρίβρυχοί τε λέαιναι,
πορδάλιές τε θοαὶ, καὶ τίγριες αἰολόνωτοι
παισὶ πέρι προβεβᾶσι, καὶ ἀγρευτῆρσι μάχονται,
καί τε περὶ σφετέρων τεκέων τετλᾶσι δαμῆναι,
ἀντίον αἰχμητῆσι συνιστάμεναι μερόπεσσιν·
οὐδέ ποτ' ἐῤῥίγασιν ἑῆς ἐν ἀγῶνι γενέθλης
οὐ πληθὺν ἐπιοῦσαν ἀκοντοβόλων αἰζηῶν,
οὐ χαλκὸν σελαγεῦντα καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον,
οὐδὲ βολὰς βελέων τε θοὰς μυλάκων τε θαμειάς·
σπεύδουσι δ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ τέκνα σαῶσαι.
Ἄρκτοι δ' ἀγριάδες, φόνιον γένος, αἰολόβουλον,
λάχνην μὲν πυκινὴν δυσπαίπαλον ἀμφιέσαντο,
μορφὴν δ' οὐκ ἀγανὴν παναμειδήτοισι προσώποις·
κάρχαρον, οὐλόμενον, ταναὸν στόμα, κυανέη ῥὶς,
ὄμμα θοὸν, σφυρὸν ὠκὺ, τορὸν δέμας, εὐρὺ κάρηνον,
χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδες αὖτε πόδεσσι,
σμερδαλέη βρυχὴ, δολερὸν κέαρ, ἄγριον ἦτορ,
καὶ πολλὴ κυθέρεια καὶ οὐ κατὰ κόσμον ἰοῦσα·
ἤματα γὰρ καὶ νύκτας ἐελδόμεναι φιλότητος
αὐταὶ θηλύτεραι μάλ' ἐπ' ἄρσεσιν ὁρμαίνουσι,
παῦρα μεθιέμεναι γαμίης παντερπέος εὐνῆς,
τέκνα κυϊσκόμεναι νηδὺν ὅτε κυμαίνουσι.
Οὐ γάρ τοι θήρεσσι νόμος, γαστὴρ ὅτε πλήθει,
ἐς λέχος ἐρχομένοις τελέειν φιλοτήσιον ἔργον,

νόσφι μόνων λυγκῶν ὀλιγοδρανέων τε λαγωῶν.
Ἄρκτος δ' ἱμείρουσα γάμου, στυγέουσά τε λέκτρον
χῆρον ἔχειν, τόσα παισὶ ταλάσσατο μητίσασθαι,
πρὶν τοκετοῖο μολεῖν ὥρην, πρὶν κύριον ἦμαρ·
νηδὺν ἐξέθλιψε, βιάσσατο τ' εἰλειθυίας.
Τόσση μαχλοσύνη, τόσσος δρόμος εἰς ἀφροδίτην!
Τίκτει δ' ἡμιτέλεστα καὶ οὐ μεμελισμένα τέκνα,
σάρκα δ' ἄσημον, ἄναρθρον, ἀείδελον ὠπήσασθαι,
ἀμφότερον δὲ γάμῳ παιδοτροφίῃ τε μέμηλεν·
ἀρτιτόκος δ' ἔτ' ἐοῦσα μετ' ἄρσενος εὐθὺς ἰαύει.
Λιχμᾶται γλώσσῃ τε φίλον γόνον, οἷά τε μόσχοι
λιχμῶνται γλώσσῃσιν ἀμοιβαδὶς, ἀλλήλοισι
τερπόμενοι· γάνυται δὲ βοὸς χροῒ καλλίκερως βοῦς·
οὐδ' ἀποπλάζονται, πρὶν ἀπὸ γλυκὺν ἵμερον εἶναι·
θυμὸν δ' ἑσπομένοιο συνιαίνουσι νομῆος.
Ὣς ἄρκτος λιχμῶσα φίλους ἀνεπλάσσατο παῖδας,
εἰσόκε κνυζηθμοῖσιν ἀναιδέα τονθορύζωσι.
Ναὶ μὴν χειμερίην πανυπείροχα δείδιεν ὁρμὴν
καὶ λασίη περ ἐοῦσα· χιὼν δ' ὅτε πάντα παλύνει,
ἑσπερίου ζεφύρου πανεπήτριμα χειαμένοιο,
κεύθετ' ἐνὶ σπήλυγγι, τόθι σκέπας ἄρκιον, εὐρὺ,
καὶ βόσιος χατέουσα πόδας χεῖράς τε λιχμαίνει,
οἷά τ' ἀμελγομένη, καὶ γαστρὸς ἔκλεψεν ἐρωήν.
Τοῖά νύ που βένθεσσιν ἐν εὐρυπόροιο θαλάσσης
πουλύποδες σκολιοὶ παρὰ κύμασι μητίσαντο,
χείματος οἳ μεσάτου κρυερὴν τρείοντες ἐνιπὴν
κεύθονται πλαταμῶσιν ἑὰς πλοκαμῖδας ἔδοντες·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔαρ ὑγρὸν ἐΰτροφον ἀνθήσῃσιν,
ἀκρέμονες σφίσιν ὦκα νέοι πάλιν ἀλδήσκουσι,
καὶ πάλιν εὐπλόκαμοι δολιχὴν πλώουσι θάλασσαν.
Ἑξείης ἐνέπωμεν ἐΰσφυρον, ἠερόεντα,
κραιπνὸν, ἀελλοπόδην, κρατερώνυχον, αἰπὺν ὄναγρον·

ὅσσε πέλει φαιδρὸς, δέμας ἄρκιος, εὐρὺς ἰδέσθαι,
ἀργύρεος χροιὴν, δολιχούατος, ὀξύτατος θεῖν·
ταινίη δὲ μέλαινα μέσην ῥάχιν ἀμφιβέβηκε,
χιονέης ἑκάτερθε περισχομένη στεφάνῃσι.
Χιλὸν ἔδει, φέρβει μιν ἄδην ποεσιτρόφος αἶα,
ἀλλ' αὐτὸς κρατεροῖς ἀγαθὴ βόσις ἔπλετο θηρσί.
φῦλα δ' ἀελλοπόδων ζηλήμονα πάμπαν ονάγρων,
πολλαῖσίν τ' ἀλόχοισιν ἀγαλλόμενοι κομόωσι·
θηλύτεραι δ' ἕσπονθ', ὅθι τοι πόσις ἡγεμονεύει·
πρὸς νομὸν ἰθύνουσιν, ἐπὴν ἐθέλωσιν ἀνώγειν,
πρὸς πηγὰς ποταμῶν, θηρῶν μέθυ, καὶ πάλιν αἶψα
πρὸς λασίους οἴκους, ὅταν ἕσπερος ὕπνον ἄγῃσι.
Ζῆλον δ' ἄρσεσι πᾶσιν ἐπὶ σφετέροισιν ὀρίνει
υἱάσι νηπιάχοισι πανάγριος οἶστρος ἀναιδής·
ὁππότε θηλυτέρη γὰρ ἔχει τόκον εἰλειθυίης,
ἄγχι μάλ' ἑζόμενος σφέτερον γόνον ἄντα δοκεύει·
καί ῥ' ὅτε νηπίαχον μητρὸς παρὰ ποσσὶ πέσῃσιν,
εἰ μὲν θῆλυ πέλει, ποθέει τέκος, ἠδ' ἑκάτερθε
γλώσσῃ λιχμάζων φίλιον γόνον ἀμφαγαπάζει·
ἄρσενα δ' εἴ μιν ἴδοι, τότε δὴ τότε θυμὸν ὀρίνει
λευγαλέῳ ζήλῳ περὶ μητέρι μαινόμενος θήρ·
ἐκ δ' ἔθορεν μεμαὼς παιδὸς γενύεσσι ταμέσθαι
μήδεα, μὴ μετόπισθε νέον γένος ἡβήσειεν.
Ἡ δὲ λεχὼ περ ἐοῦσα, καὶ ἀσθενέουσα τόκοισι,
παιδὶ λυγρῷ πολεμιζομένῳ μήτηρ ἐπαμύνει.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν πολέμῳ πολυκήδεϊ μητέρος ἄντην
νηπίαχον κτείνωσιν ἀπηνέες αἰχμητῆρες,
αὐτήν τ' αὖ ἐρύωσιν ἔτι σπαίροντι φόνοισιν
υἱέϊ πλεγνυμένην, στονόεν μέγα κωκύουσαν,
δρυπτομένην ἁπαλήν τε παρηΐδα, νέρθε τε μαζῶν
αἵματι δευομένην θερμῷ λιαρῷ τε γάλακτι·
ὣς καὶ θῆλυς ὄναγρος ἐφ' υἱέϊ πάμπαν ἔοικεν

οἰκτρὰ κινυρομένῃ καὶ δύσμορα κωκυούσῃ.
Φαίης κεν πανάποτμον, ἐὸν παῖν ἀμφιβεβῶσαν,
μείλιχα μυθεῖσθαι καὶ λισσομένην ἀγορεύειν·
Ἄνερ, ἄνερ, τί νυ σεῖο προσώπατα τρηχύνονται,
ὄμματα φοινίχθη δὲ, τά τ᾽ ἦν πάρος αἰγλήεντα;
Οὐχὶ μέτωπον ἀθρεῖς λιθοεργέος ἄγχι Μεδούσης,
οὐ γόνον ἰοφόρον παναμειλίκτοιο δρακαίνης,
οὐ σκύμνον πανάθεσμον ὀριπλάγκτοιο λεαίνης.
Παῖδα λυγρὴ τὸν ἔτικτον, ὃν ἀρώμεσθα θεοῖσι,
παῖδα τεὸν γενύεσσι τεῇς οὐκ ἄρσενα θήσεις;
Ἴσχε, φίλος, μὴ τάμνε· τί μοι τάμες; οἷον ἔρεξας;
παῖδα τὸ μηδὲν ἔθηκας, ὅλον δέμας ἐξαλαώσας.
Δειλὴ ἐγὼ, πανάποτμος ἀωροτάτοιο λοχείης!
Καὶ σὺ τέκος πάνδειλον ἀλιτροτάτοιο τοκῆος!
δειλὴ ἐγὼ, τριτάλαινα, κενὸν τόκον ὠδίνασα!
Καὶ σὺ τέκος, τμηθεὶς οὐχὶ στονύχεσσι λεόντων,
ἀλλ᾽ ἐχθραῖς γενύεσσι λεοντείῃσι τοκῆος.
Τοῖά τις ἂν πανάποτμον ἐὸν περὶ νήπιον υἷα
μυθεῖσθαι φαίη· τὸν δ᾽ οὐκ ἀλέγοντα δαφοινοῖς
δαίνυσθαι στομάτεσσιν ἀμειδέα παιδὸς ἐδητύν.
Ζεῦ πάτερ, ὅσσον ἔφυ ζήλοιο πανάγριον ἦτορ!
Κεῖνον καὶ φύσιος κρατερώτερον εἰσοράασθαι
θῆκας, ἄναξ, δῶκας δὲ πυρὸς δριμεῖαν ἐρωὴν,
δεξιτερῇ δὲ φέρειν ἀδαμάντινον ὤπασας ἄορ.
Οὐ παῖδας τήρησε φίλους γλυκεροῖσι τοκεῦσιν,
οὐχ ἑτάρους πηούς τε μολὼν, οὐκ οἶδεν ὁμαίμους,
ὁππόταν ἀργαλέος τε καὶ ἄσπετος ἀντιβολήσῃ.
Κεῖνος καὶ προπάροιθεν ἑοῖσιν ἐφώπλισε παισὶν
αὐτοὺς ἡμιθέους καὶ ἀμύμονας ἡμιθεαίνας,
Αἰγείδην Θησῆα καὶ Αἰολίδην Ἀθάμαντα,
Ἀτθίδα καὶ Πρόκνην, καὶ Θρηϊκίην Φιλομήλην,
Κολχίδα τε Μήδειαν, ἀρίζηλόν τε Θεμιστώ.

Ἀλλ' ἔμπης μετὰ φῦλον ἐφημερίων ἀλεγεινῶν
θηρσὶ Θυεστείην ὀλοὴν παρέθηκε τράπεζαν.
Ἔστι δ' εὐκρήμνοις ἐπὶ τέρμασιν Αἰθιοπήων
Ἱππάγρων πολὺ φῦλον, ἀκαχμένον ἰοφόροισι
δοιοῖς χαυλιόδουσι· ποδῶν γε μὲν οὐ μίαν ὁπλὴν,
χηλὴν δὲ φορέουσι διπλῆν, ἰκέλην ἐλάφοισι·
χαίτη δ' αὐχενίη μεσάτην ῥάχιν ἀμφιβεβῶσα
οὐρὴν ἐς νεάτην μετανίσσεται· οὐδὲ βροτείην
δουλοσύνην ἔτλη ποθ' ὑπερφίαλον γένος αἰνόν·
ἀλλ' εἰ καί ποθ' ἕλοιεν εὐστρέπτοισι βρόχοισιν
ἵππαγρον δολίοισι λόχοις μελανόχροες Ἰνδοὶ,
οὔτε βορὴν ἐθέλει μετὰ χείλεσιν αἶψα πάσασθαι
οὔτε πιεῖν, ὀλοὸς δὲ φέρειν ζυγὸν ἔπλετο δοῦλον.
Φράζεο καὶ δύο φῦλα δυσάντεα, καρχαρόδοντα,
μηλοφόνον τε λύκον, δυσδερκέα τ' αὖθις ὕαιναν,
τὸν μὲν ποιμενίων τε καὶ αἰπολίων ὀλετῆρα,
τὴν δ' ἐχθρὴν σκυλάκεσσιν ἀρειοτέροις τε κύνεσσι·
τὸν μὲν νυκτερινὸν διὰ γαστρὸς ἄφυκτον ἐρωὴν
ἀρνειῶν ἐρίφων τε πολυπλόκον ἁρπακτῆρα,
τὴν δ' αὖ νυκτιπόρον καὶ νυκτιπλανῆτιν ἐοῦσαν,
οὕνεκά οἱ διὰ νύκτα φάος, σκότος αὖτε μετ' ἠῶ.
Εἴδεα δ' ἀμφοτέροις ἀνομοίϊα θηρσὶ δαφοινοῖς·
τὸν μὲν γάρ τε κύνεσσι πανείκελον ὠπήσαιο
μείζοσι ποιμενικοῖς, λασίη δ' ἐπιέσπεται οὐρή·
ἡ δέ τε κυρτοῦται μεσάτην ῥάχιν, ἀμφὶ δὲ πάντη
λαχνήεσσα κυρεῖ, κατὰ δ' ἔγραπται δέμας αἰνὸν
κυανέης ἑκάτερθεν ἐπήτριμα ταινίῃσι·
στεινὴ δ' ἐκτάδιός τε πέλει κατὰ νῶτα καὶ οὐρήν·
ῥινὸν δ' ἀμφοτέροισιν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
ῥιγεδανόν· τοῦ μέν τε διατμήξας περὶ ποσσὶν
εἰ φορέοις, φορέοις σκυλάκων μέγα δεῖμα κραταιῶν,
καί σε κύνες κείνοισιν ἐπεμβεβαῶτα πεδίλοις

ἀντίον οὐχ ὑλάουσι πάρος γε μὲν ὑλακόωντες.
Εἰ δὲ λύκου δείρας ῥινῶν ἄπο τεκτήναιο
τύμπανον εὐκέλαδον, Διδυμήϊον, ὠλεσίκαρπον,
μοῦνόν τοι μετὰ πᾶσι βαρύβρομον ἔκλαγεν ἠχὴν,
καὶ μοῦνον παταγεῖ, τὰ δ' εὔθροα πρόσθεν ἐόντα
τύμπανα σιγάζει, κώφησέ τε πᾶσαν ἰωήν.
Καὶ φθίμεναι γὰρ ὄϊς φθίμενον λύκον ἐῤῥίγασι.
Θαῦμα δὲ καὶ τόδ' ἄκουσα περὶ στικτῇσιν ὑαίναις,
ἄρσενα καὶ θήλειαν ἀμείβεσθαι λυκάβαντι,
καί ποτε μὲν τελέθειν δυσδερκέα νυμφευτῆρα,
νωλεμὲς ἱμείροντα γάμων, ποτὲ δ' αὖθις ὁρᾶσθαι
θηλυτέρην νύμφην, λοχίην καὶ μητέρα κεδνήν.
Ἀλλὰ λύκων τελέθει πολιότριχα πέντε γένεθλα,
εἴδεα δ' ἀλλήλοις ἀνομοίϊα τεκμήραντο
φῶτες ἀμορβῆες, τοῖσιν μάλα δήϊα φῦλα.
Πρῶτα μὲν ὃν καλέουσι θρασύφρονα τοξευτῆρα·
ξουθὸς μὲν πρόπαν εἶδος, ἀτὰρ περιηγέα γυῖα
καὶ κεφαλὴν φορέει πολὺ μείζονα, καὶ θοὰ κῶλα·
γαστέρα δ' ἀργαίνουσαν ἔχει πολιῇ ῥαθάμιγγι·
σμερδαλέον δ' ἰάχει τε καὶ ὑψόθι πάμπαν ὀρούει,
αἰὲν ἐπισσείων κεφαλὴν πυρόεν τε δεδορκώς.
Ἄλλος δ' αὖ μέγεθος μὲν ὑπέρτερος, ἄψεα δ' αὖτε
μηκεδανὸς, πάντεσσι θοώτερος ὦκα λύκοισι·
τὸν μέροπες κίρκον τε καὶ ἅρπαγα κικλήσκουσι.
Πολλῷ σὺν ῥοίζῳ δὲ μάλ' ὄρθριος εἶσιν ἐπ' ἄγρην
πρώτῃ ὑπ' ἀμφιλύκῃ· ῥέα γάρ τ' ἐπιδεύετ' ἐδωδῆς·
χροιὴ δ' ἀργυφέη σελαγεῖ πλευράς τε καὶ οὐρὴν,
ναίει δ' οὔρεα μακρά· τὰ δ' ὁππότε χείματος ὥρῃ
ἐκ νεφέων προχυθεῖσα χιὼν κρυόεσσα καλύψῃ,
δὴ τότε καὶ πόλιος πέλας ἵκετο θὴρ ὀλοόφρων,
πᾶσαν ἀναιδείην ἐπιειμένος εἵνεκ' ἐδωδῆς,
λάθρῃ τ' ἐμπελάει μάλα τ' ἤρεμος, εἰσόκεν ἄγρῃ

ἐγχρίμψῃ· τὴν δ᾽ αἶψα θοοῖς ὀνύχεσσιν ἔμαρψεν.
Ἔστι δέ τις Ταύροιο νιφοβλήτου ὑπὲρ ἄκρας
ἐνδιάων Κίλικάς τε πάγους καὶ πρῶνας Ἀμανοῦ,
καλὸς ἰδεῖν, θήρεσσι πανέξοχος, ὅντε καλοῦσι
χρύσεον, ἀστράπτοντα περισσοκόμοισιν ἐθείραις,
οὐ λύκος, ἀλλὰ λύκου προφερέστατος αἰπύτατος θὴρ,
χείλεσι χαλκείοισι τεθηγμένος, ἄσπετος ἀλκήν.
Πολλάκι τοι καὶ χαλκὸν ἀτειρέα, πολλάκι λᾶαν
ἐμμενέως ἐτόρησε καὶ αἰχμήεντα σίδηρον.
Καὶ κύνα σείριον οἶδε, καὶ ἀντέλλοντα φοβεῖται·
αὐτίκα δὴ ῥωχμὸν καταδύεται εὐρέος αἴης,
ἠὲ κατὰ σπήλυγγος ἀφεγγέος, εἰσόκεν ἄζης
ἠέλιος παύσαιτο καὶ οὐλομένου κυνὸς ἀστήρ.
Ἄκμονες αὖ δοιοὶ, φόνιον γένος, αὐχένα βαιοὶ,
εὐρύτατοι νώτοισιν, ἀτὰρ λασιότριχε μηροὺς
καὶ πόδας ἠδὲ πρόσωπον ὀλίζονες, ὄμμασι βαιοί.
Τῶν ὁ μὲν ἀργυφέοις νώτοις καὶ γαστέρι λευκῇ
παμφαίνει, δνοφερὸς δὲ μόνων ἄκρα νείατα ταρσῶν·
ὅν τινες ἰκτῖνον πολιότριχα φῶτες ἔλεξαν.
Αὐτὰρ ὅγε χροιῇσι μελαινομένῃσι πέφανται,
μείων μὲν προτέροιο, τὸ δὲ σθένος οὐκ ἐπιδευής.
Θηρεύει δ᾽ ἔκπαγλον ἐπὶ πτώκεσσιν ὀρούων·
πᾶσαί τ᾽ ἐκ μελέων ὀρθαὶ φρίσσουσιν ἔθειραι.
Δηθάκι δ᾽ αὖτε λύκοι καὶ πορδαλίεσσι δαφοιναῖς
εἰς εὐνὴν ἐπέλασσαν, ὅθεν κρατερόφρονα φῦλα,
Θῶες· ὁμοῦ δὲ φέρουσι διπλοῦν μεμορυγμένον ἄνθος,
μητέρα μὲν ῥινοῖσι, προσώποις δ᾽ αὖ γενετῆρα.
Τίγριδος αὖ μετέπειτα κλυτὸν δέμας ἀείδωμεν,
τῆς οὐ τερπνότερον φύσις ὤπασε τεχνήεσσα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν θηρῶν μετὰ πουλὺν ὅμιλον.
Τόσσον δ᾽ ἐν θήρεσσι μέγ᾽ ἔξοχος ἔπλετο τίγρις,
ὅσσον ἐν ἠερίοισι ταὼς καλὸς οἰωνοῖσι.

Πάντα μὲν ἀθρήσειας ὀρέσβιον οἷα λέαιναν,
νόσφι μόνȣ ῥινοῖο, τὸν αἰόλον ἐστεφάνωται,
δαίδαλα πορφύροντα, καὶ ἄνθεσι μαρμαίροντα.
Τοίην μὲν πυρόεσσαν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπαὶ
μαρμαρυγὴν στράπτȣσιν· ἀτὰρ δέμας ἔπλετο τοῖον,
καρτερὸν, εὔσαρκον· τοίη δολιχόσκιος ȣ̓ρή·
τοῖα περὶ στομάτεσσι προσώπατα· τοῖον ὕπερθε
νεύει ἐπισκύνιον· τοῖοι σελαγεῦσιν ὀδόντες.
Ὠκυτέρη τελέθει δὲ θοῶν πανυπείροχα θηρῶν·
αὐτῷ γάρ τε θέειν ἰκέλη Ζεφύρῳ γενετῆρι·
ȣ̓̃τι γε μὴν γενετῆρι· τίς ἂν τάδε πιστώσαιτο,
θῆρες δὅτιμηθεῖεν ὑπ᾽ ἠέρι νυμφευτῆρι;
Ἔπλετο γὰρ κείνη κενεὴ φάτις, ὡς τόδε φῦλον
θῆλυ πρόπαν τελέθει, καὶ ἀδέμνιον ἄρσενός ἐστι·
δηθάκι γάρ κεν ἴδοις πολυανθέα καλὸν ἀκοίτην·
ῥεῖα δέ γ᾽ ȣ̓κ ἂν ἕλοις· δὴ γάρ τε λιπὼν ἑὰ τέκνα
ἐμμενέως φεύγει, θηρήτορας εὖτ᾽ ἂν ἴδηται·
ἡ δ᾽ ἕπεται σκύμνοισιν ἀνιάζȣσά τε θυμὸν,
χάρμα μέγ᾽ ἀγρευτῆρσι, πρὸς ἄρκυας ἰθὺς ἱκάνει.
Κάπρος ἐνυαλίοις δὲ μέγ᾽ ἔξοχος ἐν θήρεσσιν,
εὐνὰς μὲν ποθέει πυμάτοις ἐνὶ βένθεσι κρημνῶν,
ἔξοχα δὲ στυγέει δȣ̃πον πολυηχέα θηρῶν.
Θηλυτέρῃ δ᾽ ἀλίαστος ἐφορμαίνων ἀλάληται,
καὶ μάλ᾽ ἐρωμανέων σφριγᾷ· κατὰ δ᾽ αὐχένος ὀρθαὶ
φρίσσȣσι τρίχες, οἷα περισσολόφων πηλήκων.
Ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ κατὰ χθονός· αὐτὰρ ὀδόντων
ἕρκος ἐπικροτέει λευκόχροον ἄσθματι θερμῷ·
καὶ χόλος ἀμφὶ γάμοισι πολὺ πλέον, ἠέπερ αἰδώς·
Θηλυτέρη δ᾽ εἴ μίν κεν ὑποπτήξασα μένησιν,
ἔσβεσε πάντα χόλον, κατά τ᾽ εὔνασε θηρὸς ἐρωήν·
εἰ δέ κ᾽ ἀνηναμένη φεύγῃ φιλοτήσιον εὐνὴν,
αὐτίκ᾽ ὀρινόμενος θερμῷ πυρόεντι μύωπι

ἢ γάμον ἐξετέλεσσεν ἀνάγκῃ, ἶφι δαμάσσας,
ἢ νέκυν ἐν κονίῃσι βάλεν, γενύεσσιν ὀρούσας.
Ἔστι δέ τις κάπροιο φάτις πέρι, λευκὸν ὀδόντα
λάθριον ἐντὸς ἔχειν μαλερὴν πυρόεσσαν ἐνιπήν.
Σῆμα δ' ἐφημερίοισιν ἀριφραδὲς ἐῤῥίζωται·
ὁππότε γὰρ πολὺς ὄχλος ἐπήτριμος ἀγρευτήρων
σὺν κυσὶν εὐτόλμοισι ποτὶ χθόνα θῆρα βάλωνται,
αἰχμῇσι δολιχῇσιν ἐπασσυτέραις δαμάσαντες,
δὴ τότ' ἀπ' αὐχένος εἴ τις ἀειράμενος τρίχα λεπτὴν
θηρὸς ἔτ' ἀθμαίνοντος ἐνιχρίμψειεν ὀδόντι,
αἶψα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέδραμεν αἰθομένη θρίξ.
Καὶ δ' αὐτοῖσι κύνεσσιν ἐπὶ πλευρῆς ἑκάτερθεν,
ἔνθα συὸς γενύων πέλασαν αἴθωνες ὀδόντες,
ἴχνια πυρσευθέντα διὰ ῥινοῖο τέτανται.
Ὑστρίγγων δ' οὔπω τι πέλει κατὰ δάσκιον ὕλην
ῥίγιον εἰσιδέειν, οὔτ' ἀργαλεώτερον ἄλλο·
τῶν ἤτοι μέγεθος μὲν ὁποῖα λύκοισι δαφοινοῖς,
βαιὸν, ὀλιζότερον, κρατερὸν δέμας, ἀμφὶ δὲ ῥινὸς
τρηχείαις λασίαισι πέριξ πέφρικεν ἐθείραις,
ὁπποίαις θωρήσσετ' ἐχίνων αἰόλα φῦλα.
Ἀλλ' ὅτε μιν σεύωσιν ἀρείονες ἔξοχα θῆρες,
δὴ τότ' ἐμήσατο τοῖα· θοὰς ἔφριξεν ἐθείρας,
καί τ' ὀπίσω νώτοισιν ἀκαχμένον ὠκυπέτησιν
ἰθὺς ἀκοντίζει μαλερὸν βέλος· ἀμφότερον δὲ
φεύγει τ' ἐμμενέως καὶ ἀλευόμενος πολεμίζει.
Δηθάκι δ' ἔκτεινεν κύνα κάρχαρον· ὧδέ κε φαίης
αἰζηὸν τόξων δεδαηκότα τοξεύεσθαι.
Τοὔνεκεν ὁππότε μιν θηρήτορες ὠπήσωνται,
οὔτι κύνας μεθιᾶσι, δόλον δ' ἐπετεκτήναντο,
τὸν μετέπειτ' ἐρέω, θηρῶν φόνον ὁππότ' ἀείδω.
Ἰχνεύμων βαιὸς μὲν, ἀτὰρ μεγάλοισιν ὁμοίως
μέλπεσθαι θήρεσσι πανάξιος εἵνεκα βουλῆς

ἀλκῆς τε κρατερῆς ὑπὸ νηπεδανοῖσι μέλεσσιν.
Ἦ γάρ τοι κέρδεσσι κατέκτανε διπλόα φῦλα,
ἑρπυστῆρας ὄφεις καὶ ἀργαλέους κροκοδείλους,
κείνους Νειλώους, φόνιον γένος· ὁππότε γάρ τις
θηρῶν λευγαλέων εὕδῃ τρίστοιχα πετάσσας
χείλεα καὶ χάος εὐρὺ καὶ ἄσπετον αἰόλον ἕρκος,
δή ῥα τότ' ἰχνεύμων δολίην ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνων
λοξοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἀπείρονα θῆρα δοκεύει,
εἰσόκε τοι βαθὺν ὕπνον ἐπὶ φρεσὶ πιστώσαιτο·
αἶψα δ' ἄρ' ἐν ψαμάθοισι καὶ ἐν πηλοῖσιν ἐλυσθεὶς
ῥίμφ' ἔθορεν, πυλεῶνα διαπτάμενος θανάτοιο
τολμηρῇ κραδίῃ, διὰ δ' εὐρέος ἤλυθε λαιμοῦ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξ ὕπνου βαρυαέος ἔγρετο δειλὸς,
καὶ κακὸν ἐν λαγόνεσσι φέρων τόσον ἀπροτίελπτον,
πάντη μαινόμενος καὶ ἀμήχανος ἀμφαλάληται,
ἄλλοτε μὲν ποτὶ τέρματ' ἰὼν μυχάτου ποταμοῖο,
ἄλλοτε δ' ἐν ψαμάθοισι κυλινδόμενος ποτὶ χέρσον,
ἄγριον ἀσθμαίνων, στρωφώμενος ἀμφ' ὀδύνῃσιν.
Αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀλέγει, γλυκερῇ δ' ἐπιτέρπετ' ἐδωδῇ·
ἤπατι δ' ἄγχι μάλιστα παρήμενος εἰλαπινάζει·
ὀψὲ δέ τοι προλιπὼν κενεὸν δέμας ἔκθορε θηρός.
Ἰχνεῦμον μεγάθυμε, μεγασθενὲς, αἰολόβουλε,
ὅσσην τοι κραδίη τόλμαν χάδεν! ὅσσον ὑπέστης,
ἀγχίμολον θανάτοιο τεὸν δέμας ἀμφὶς ἐρείσας!
Ἀσπίδα δ' ἰοφόρον τοίαις ἐδαμάσσατο βουλαῖς.
Πᾶν δέμας ἐν ψαμάθοισι καλύψατο θῆρα δοκεύων,
νόσφι μόνης οὐρῆς τε καὶ ὀφθαλμῶν πυρόεντων·
οὐρή οἱ δολιχὴ γὰρ ὀφιονέη τε τέτυκται,
ἄκροισιν κεφαληδὸν ἑλισσομένοισι κορύμβοις,
ἄντα μελαινομένη, θηρῶν φολίδεσσιν ὁμοίη.
Τὴν δ' ὅτε φυσιόωσαν ἔχιν ψολόεσσαν ἴδηται,
ἀντία γυρώσας προκαλέσσατο θῆρα δαφοινήν.

Ἀσπὶς δ᾽ ἰοφόρον πελάσασ᾽ ἤειρε κάρηνον,
στήθεά τ᾽ εὔρυνε, στυφελόν θ᾽ ὑπέσηρεν ὀδόντα,
μαρναμένη γενύεσσιν ἐτώσια λευγαλέῃσιν.
Ἀλλ᾽ ἐκ ἰχνεύμων τότ᾽ ἀρήϊος ἐν ψαμάθοισι
δηθύνει, πικρῶν δὲ θορὼν ἐδράξατο λαιμῶν,
δαρδάπτει τε γένυσσιν ἑλισσομένην ἑκάτερθε,
καὶ νέκυν αὐτίκ᾽ ἔθηκ᾽ ἀποφώλιον, ἐκπτύεσαν
πευκεδανὸν θανάτοιο φίλον, ζαμενῆ χόλον, ἰόν.
Ναὶ μὴν αἰολόβελος ἐπ᾽ ἀγραύλοισι μάλιστα
θηρσὶ πέλει κερδὼ, μάλ᾽ ἀρήϊος ἐν πραπίδεσσι·
καὶ πινυτὴ ναίει πυμάτοις ἐνὶ φωλειοῖσιν,
ἑπταπύλες οἴξασα δόμες τρητάς τε καλιὰς
τηλόθ᾽ ἀπ᾽ ἀλλήλων, μή μιν θηρήτορες ἄνδρες
ἀμφὶ θύρῃ λοχόωντες ὑπὸ βροχίδεσσιν ἄγωνται.
ἀργαλέη γενύεσσι καὶ ἀντία δηρίσασθαι
θηρσί τ᾽ ἀρειοτέροισι καὶ ἀγρευτῆρσι κύνεσσιν.
Εὖτε δὲ χεῖμα πέλῃ κρυερὸν βόσιός τε χατίζῃ,
γυμναὶ δ᾽ ἡμερίδες περὶ βότρυσιν ἰνδάλλωνται,
δὴ τότε δὴ καὶ θηρσὶ πικρὴν ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνει,
οἰωνές τε δόλοισιν ἕλεν καὶ τέκνα λαγωῶν.
Ἔννεπέ μοι κἀκεῖνα, πολύθροε Μῦσα λιγεῖα,
μικτὰ φύσιν θηρῶν, διχόθεν κεκερασμένα, φῦλα,
πόρδαλιν αἰολόνωτον ὁμῦ ξυνήν τε κάμηλον.
Ζεῦ πάτερ, ὅσσα νόησας, ὅσ᾽ εἴδεα νῶϊ φύτευσας,
ὅσσα βοτοῖσιν ὄπασσας, ὅσ᾽ εἰναλίοις νεπόδεσσιν!
Ὃς τόδ᾽ ἐμήσαο πάγχυ καμήλων αἰόλον εἶδος,
ἀμφιέσας ῥινοῖσιν ἀναιδέσι πορδαλέοισι
φαίδιμον, ἱμερόεν, τιθασὸν γένος ἀνθρώποισι.
Δειρή οἱ ταναὴ, στικτὸν δέμας, ὖατα βαιὰ,
ψιλὸν ὕπερθε κάρη, δολιχοὶ πόδες, εὐρέα ταρσὰ,
κώλων δ᾽ ἐκ ἴσα μέτρα, πόδες τ᾽ ἐ πάμπαν ὁμοῖοι,
ἀλλ᾽ οἱ πρόσθεν ἔασιν ἀρείονες, ὑστάτιοι δὲ

πολλὸν ὀλιζότεροι, κατὰ τ᾽ ὀκλάζουσιν ὁμοῖοι.
Ἐκ δὲ μέσης κεφαλῆς δίδυμον κέρας ἰθὺς ὀρούει,
οὔτι κέρας κερόεν, παρὰ δ᾽ οὔατα μεσσόθι κόρσης
ἀβληχραὶ κροτάφοισιν ἐπαντέλλουσι κεραῖαι·
ἄρκιον, ὡς ἐλάφοιο, τέρεν στόμα, λεπταλέοι τε
ἐντὸς ἐρηρέδαται γλακτόχροες ἀμφὶς ὀδόντες·
αἴγλην παμφανόωσαν ἀπαστράπτουσιν ὀπωπαί·
οὐρὴ δ᾽ αὖτ᾽ ἐλαχεῖα, θοαῖς ἅτε δορκαλίδεσσιν,
ἄκραισιν μετόπισθε μελαινομένῃσιν ἐθείραις.
Ναὶ μὴν ἄλλο γένεθλον ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀμφίδυμον, μέγα θαῦμα, μετὰ στρουθοῖο κάμηλον·
τὴν ἔμπης κούφοις μεταρίθμιον οἰωνοῖσι,
καὶ πτερόεσσαν ἔουσαν, ἐμαὶ μέλψουσιν ἀοιδαί,
οὕνεκεν ἡμετέρης μιν ἕλεν νόμος αἰόλος ἄγρης.
Οὔτε γὰρ ὀρνίθων σφε δαμάσσατο δήϊος ἰξὸς,
οὔτε διηερίην δόνακες πατέοντες ἀταρπὸν,
ἀλλ᾽ ἵπποι σκύλακές τε θοοὶ καὶ ἀείδελα δεσμά.
Τῆς ἤτοι μέγεθος μὲν ὑπέρβιον, ὅσσον ὕπερθε
νώτοις εὐρυτάτοισι φέρειν νεοθηλέα κοῦρον·
καὶ πόδες ὑψιτενεῖς, ἴκελοι νωθροῖσι καμήλοις,
ὁπποῖον θαμινῇσιν ἀρηράμενοι φολίδεσσι
σκληρῆς ἄχρι διπλῆς ἐπιγουνίδος· ὕψι δ᾽ ἀείρει
βαιὴν μὲν κεφαλὴν, πολλὴν δὲ τανύτριχα δειρὴν
κυανέην· κείνῃσι πολὺ πτερόν· οὐ μὲν ὕπερθεν
ἠέρος ὑψιπόροισιν ἐπιπλώουσι κελεύθοις,
ἀλλ᾽ ἔμπης θείειν ποσσὶ κραιπνοὶ τελέθουσαι
αὐτοῖσι φορέουσιν ἴσον τάχος οἰωνοῖσιν.
Οὐδὲ μὲν ὀρνίθεσσιν ὁμοίϊος ἀμβαδὸν εὐνὴ,
Βάκτριον οἷα δὲ φῦλον ἔχουσιν ἀπόστροφα λέκτρα·
τίκτει δ᾽ ἄπλετον ὠὸν, ὅσον χαδέειν τόσον ὄρνιν,
κυκλόσε λαϊνέοις θωρησσόμενον κελύφεσσι.
Πτῶκας ἀείδωμεν, θήρης ἐρίδωρον ὀπώρην.

Σῶμα πέλει τυτθὸν, λάσιον, δολιχώτατον ὄας,
βαιὸν ὕπερθε κάρη, βαιοὶ πόδες, οὐκ ἴσα κῶλα·
χροιὴν δ' ἀμφιέσαντ' ἀνομοίιον· οἱ μὲν ἔασι
κυάνεοι δνοφεροί τε μελάμβωλον κατ' ἄρουραν·
ξανθοὶ δ' αὖθ' ἕτεροι πεδίων ἔπι μιλτοπαρήων,
αὐτὰρ ἐρίγληνοι χαροπὸν στράπτουσιν ὀπωπαὶ,
κανθὸν ἀγρυπνίῃ κεκορυθμένον· οὔποτε γὰρ δὴ
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἀποβρίξαντες ἕλοντο,
δειδιότες θηρῶν τε βίην μερόπων τε θοὸν κῆρ·
νυκτὶ δέ τ' ἐγρήσσουσι καὶ ἐς φιλότητα μόλονται·
νωλεμὲς ἱμείρουσι γάμων, ἔτι δ' ἔγκυοι οὖσαι
οὔποτ' ἀναίνονται πόσιος πολύθουρον ἐρωὴν,
οὐδ' ὅτε γαστρὶ φέρωσι πολύσπορον ὠκὺν ὀϊστόν.
Ἔξοχα γὰρ τόδε φῦλον, ὅσ' ἄπλετος ἔτραφεν αἶα,
πουλυγόνον τελέθει· τὸ μὲν ἄρ ποθι νηδύος ἐκτὸς
ἔμβρυον ἐκθρώσκει τετελεσμένον, ἄλλο δ' ἔσωθεν
νόσφι τριχὸς φορέει, τὸ δ' ἄρ' ἡμιτέλεστον ἀέξει,
ἄλλο δ' ἄναρθρον ἔχει θορόεν βρέφος ὠπήσασθαι·
ἑξείης τίκτει δὲ, καὶ οὔποτε θῆλυς ἀναιδὴς
λήθετο μαχλοσύνης· τελέει δ' ὅσα θυμὸς ἀνώγει,
οὐδ' αὐταῖς ὠδῖσιν ἀνηναμένη κυθέρειαν.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΤΟ Δ.

Εἴδεα μὲν τόσα θηρσὶ, τόσαι τ᾽ ἀνὰ δάσκιον ὕλην
νυμφίδιοι φιλότητες ὁμήθειαί τε πέλονται,
ἔχθεά τε, κρυεροί τε μόθοι, νόμιοί τε χαμεῦναι.
Τλησιπόνων δ᾽ ἀνδρῶν χρεας ἄπλετον ἀείδωμεν,
ἀμφότερον, κρατερόν τε μένος καὶ ἐπίφρονα βουλὴν,
κέρδεά τ᾽ αἰολόβουλα, πολυφράστοις τε δόλοισι
φραξαμένην κραδίην· ἡ γάρ τε πρὸς ἄγρια φῦλα
μάρναται, οἷσι θεὸς σθένος ὤπασε καὶ μένος ἠΰ,
καὶ φρένας οὐδ᾽ αὐτῶν πολὺ μείονας ἀγρευτήρων.
Εἴδεα πολλὰ πέλει κλειτῆς πολυάρκυος ἄγρης,
ἄρμενα καὶ θήρεσσι καὶ ἔθνεσιν ἠδὲ χαράδραις,
μυρία· τίς κεν ἅπαντα μιῇ φρενὶ χωρήσειεν
εἰπέμεναι κατὰ μοῖραν ὑπ᾽ εὐκελάδοισιν ἀοιδαῖς;
Τίς δ᾽ ἂν πάντ᾽ ἐσίδοι; τίς δ᾽ ἂν τόσον ὠπήσαιτο
θνητὸς ἐών; μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάνθ᾽ ὁρόωσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω τά τ᾽ ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
θήρην ἀγλαόδωρον ἐπιστείχων ξυλόχοισιν,
ὅσσα τ᾽ ἀπ᾽ ἀνθρώπων ἐδάην, τοῖσιν τὰ μέμηλε,
αἰόλα παντοίης ἐρατῆς μυστήρια τέχνης,
ἱμείρων τάδε πάντα Σευήρου [τοῦ] Διὸς υἱῷ
ἀείδειν· σὺ δὲ, πότνα θεὰ, παγκοίρανε θήρης,
εὐμενέουσα θοῇ βασιληΐδι λέξον ἀκουῇ,
ὄφρα τεῶν ἔργων προμαθὼν ὀαρίσματα πάντα
θηροφονῇ, μακαριστὸς ὁμοῦ παλάμῃ καὶ ἀοιδῇ.

Θηρῶν οἱ μὲν ἔασιν ἐπίφρονες, αἰολόβουλοι,
ἀλλὰ δέμας βαιοί· τοὶ δ᾽ ἔμπαλιν ἀλκήεντες,
βουλὴν δ᾽ ἐν στήθεσσιν ἀνάλκιδες· οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ὁμαρτῇ
καὶ κραδίην δειλοὶ καὶ γυῖα πέλουσ᾽ ἀμενηνοί,
ἀλλὰ πόδεσσι θοοί· τοῖσιν δὲ θεὸς πόρε πάντα,
βουλὴν κερδαλέην, κρατερὸν δέμας, ὠκέα γυῖα.
Γιγνώσκουσι δ᾽ ἕκαστος ἑῆς φύσιος κλυτὰ δῶρα,
ἔνθ᾽ ὀλιγοδρανέες τε καὶ ἔνθα πέλουσι δαφοινοί.
Οὐκ ἔλαφος κεράεσσι θρασὺς, κεράεσσι δὲ ταῦρος·
οὐ γενύεσσιν ὄρυξ κρατερὸς, γενύεσσι λέοντες·
οὐ ποσὶ ῥινόκερως πίσυνος, πόδες ὅπλα λαγωῶν·
πόρδαλις οἶδ᾽ ὀλοὴ παλαμάων λοίγιον ἰὸν,
καὶ σθένος αἰνὸς ὄϊς μέγα λαϊνέοιο μετώπου,
καὶ κάπρος μένος οἶδεν ἑῶν ὑπέροπλον ὀδόντων.
Ὅσσαι μέν νυν ἔασιν ἐπακτήρεσσι δαφοινοῖς
μουναδὸν ἐν σκοπέλοισι προμήθειαί τε πάγαι τε,
κεκριμένας φράσομεν θήρας ἐπὶ θηρσὶν ἑκάστοις·
ξυνὰ δέ τ᾽ ὅσσα πέλουσιν, ὁμοίης ἔλλαχεν ᾠδῆς.
Ξυναὶ θηροσύναι τε λίνων, ξυναί τε ποδάγραι·
ξυνὰ δέ τ᾽ ἀνθρώποισι ποδωκέα πάντα γένεθλα
ἵπποις ἠδὲ κύνεσσι διωκέμεν· ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
καὶ μούνοις ἵπποισι κυνῶν ἄτερ ἰθὺς ἐλαύνειν·
ἵπποισιν κείνοισιν, ὅσοι περὶ Μαυρίδα γαῖαν
φέρβοντ᾽, ἢ Λιβύεσσιν· ὅσοι μὴ κάρτεϊ χειρῶν
ἄγχονται ψαλίοισι βιαζομένοιο χαλινοῦ,
πείθονται δὲ λύγοισιν, ὅπη βροτὸς ἡγεμονεύει.
Τοὔνεκεν ἱππελάται κείνων ἐπιβήτορες ἵππων
ἠδὲ κύνας λείπουσι φίλους, πίσυνοί τ᾽ ἐλόωσιν
ἵπποις ἠελίου τε βολῇ, καὶ νόσφιν ἀρωγῶν.
Ξυνὸν ἀκοντίζειν δὲ καὶ ἀντία τοξάζεσθαι
θῆρας ἀρειοτέρους, τοῖτ᾽ ἀνδράσιν ἶφι μάχονται.
Ἐς δὲ λίνον χρειὼ στέλλειν οἰήϊα θήρης,

καὶ πνοιὴν ἀνέμων φεύγειν, ἄνεμόν τε δοκεύειν.
Οἷα δὲ ποντοπόρων ἀκάτων ἐπιβήτορες ἄνδρες
ἑζόμενοι πρύμνῃσι, νεῶν ἐφέποντες ὀχῆας,
ἠέρα παπταίνουσι καὶ ἀργέστῃσι νότοισι
πειθόμενοι τανύσαντο λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν·
ὧδε καὶ ἐν τραφερῇ κέλομαι θηρήτορας ἄνδρας
παπταίνειν ἑκάτερθεν ἐπιπνείοντας ἀήτας,
ὄφρα λινοστατέωσι βοηλατέωσί τε πάντη
αὔραις ἀντιάσαντες· ἐπεὶ μάλα θήρεσι πᾶσιν
ὀξύταται ῥινῶν ὀσφρήσιες· εἰ δὲ φράσαιντο
ἢ σταλίκων ὀδμὴν ἢ πεπταμένοιο λίνοιο,
ἔμπαλιν ἰθύουσιν, ἐπιστροφάδην τε φέβονται
αὐτοῖς ἄντα βροτοῖσι, πόνον δ᾽ ἅλιον θέσαν ἄγρης.
Τῷ μοι παπταίνοιεν ἐπαιγίζοντας ἀήτας
θηροφόνοι, στάλικάς τε λινοστασίην τ᾽ ἐφέποιεν
ἀντιπέρην ἀνέμοιο βολῆς· ὄπιθεν δ᾽ ἐλάοιεν
ἐς νότον, αἰθρήεντος ἐγειρομένου βορέαο·
ἐς δὲ βορῆν, σαλαγεῦντος ἐπὶ δνοφεροῖο νότοιο·
εὔρου δ᾽ ἱσταμένοιο θέειν ζεφυρίτισιν αὔραις·
κινυμένου ζεφύρου δὲ θοῶς εἰς εὖρον ἐλαύνειν.
Ἀλλὰ σύ μοι πρώτιστα λεόντων ἔξοχον ἄγρην
ἐν θυμῷ βάλλοιο, καὶ ἀνδρῶν ἄλκιμον ἦτορ.
Χῶρον μὲν πρώτιστον ἐπεφράσσαντο κιόντες,
ἔνθα περὶ σπήλυγγας ἐρίβρομος ἠΰκομος λῖς
ἐνδιάει, μέγα δεῖμα βοῶν αὐτῶν τε νομήων·
θηρὸς δ᾽ αὖ μετέπειτα πελώριον ὠπήσαντο
ἴχνεσι τριβομένοισιν ἀταρπιτὸν, ᾗ ἔνι πολλὸς
λαρὸν πιόμενος ποταμηπόρος ἰθὺς ὁδεύει.
Ἔνθ᾽ ἤτοι βόθρον μὲν ἐΰδρομον ἀμφὶς ὄρυξαν,
εὐρὺν καὶ περίμετρον· ἀτὰρ μεσάτῃ ἐνὶ τάφρῳ
κίονα δειμάσθην μέγαν, ὄρθιον, ὑψικόλωνον·
τοῦ δ᾽ ἄπο μὲν κρεμάσαντο μετήορον αὖ ἐρύσαντες

ἀρνειὸν νεογιλὸν ἀπ᾽ ἀρτιτόκοιο τεκούσης·
ἔκτοθε δ᾽ αὖ βόθροιο περίτροχον ἐστεφάνωσαν
αἱμασιὴν, πυκάσαντες ἐπασσυτέροις μυλάκεσσιν,
ὄφρα κε μὴ πελάσας δολερὸν χάος ἀθρήσειε.
Καί ῥ᾽ ὁ μὲν ὑψικρεμὴς ἀπομάζιος ἀμνὸς ἀϋτεῖ·
τοῦ δέ τε πειναλέην κραδίην ἐπάταξεν ἰωή·
μαιόμενος δ᾽ ἴθυσε, φίλον κεχαρημένος ἦτορ,
ἴχνος ἐπισπέρχων βληχῆς, ἠδ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα
παπταίνων πυρόεν· τάχα δ᾽ ἤλυθεν ἄγχι δόλοιο,
ἀμφί τε δινεῖται, κρατερὸς δέ ἑ λιμὸς ὀρίνει.
Αὐτίκα δ᾽ αἱμασιὴν μὲν ὑπέρθορε γαστρὶ πιθήσας,
δέκτο δέ μιν χάος εὐρὺ περιστεφὲς, οὐδ᾽ ἐνόησεν,
ὡς ἐπὶ βυσσὸν ἵκανεν ἀνωΐστοιο βερέθρου·
παντόσε δινεῖται δὲ, παλίσσυτος αἰὲν ὀρούων,
ὁπποῖος περὶ νύσσαν ἀεθλοφόρος θοὸς ἵππος,
ἀγχόμενος παλάμῃσι καὶ ἡνιόχοιο χαλινῷ.
Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς τηλαυγέος ἀθρήσαντες
ἀγρευτῆρες ὄρουσαν, ἐριτμήτοισι δ᾽ ἱμᾶσι
δησάμενοι καθιᾶσιν ἐΰστροφα τυκτὰ μέλαθρα,
ὀπταλέον κἀκεῖσε δόλον κρύψαντες ἐδωδῆς·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐκ βόθροιο δοκεύμενος αὐτίκ᾽ ἀλύξειν
ἔνθορε καγχαλόων· παρὰ δ᾽ οὐκέτι νόστος ἕτοιμος.
Ὧδε μὲν ἀμφὶ χυτὴν Λιβύην πολυδίψιον αἶαν.
Αὐτὰρ ἐϋρρείταο παρ᾽ ὄχθαις Εὐφρήταο
ἵππους μὲν χαροποὺς μεγαλήτορας ἀρτύνονται
θήρειον ποτὶ μῶλον· ἐπεὶ χαροποὶ γεγάασι
κραιπνότατοι θείειν καὶ ἀναιδέες ἶφι μάχεσθαι,
καὶ μοῦνοι τετλᾶσι λεόντων ἀντία βρυχήν·
οἱ δ᾽ ἄλλοι τρείουσι καὶ ἀγκλίνουσιν ὀπωπὰς,
δειμαίνοντες ἄνακτος ἐοῦ πυριλαμπέα κανθὸν,
ὡς ἐφάμην καὶ πρόσθεν ἐν ἱππαλέοισιν ἀοιδαῖς.
Πεζοὶ δ᾽ ἐκτανύσαντο λίνοιο περίδρομον ἕρκος,

ἄρκυας ἀσσυτέροις ἐπιδειμάμενοι σταλίκεσσι·
τόσσον δ' αὖθ' ἑκάτερθεν ἐπιπρονένευκε κεραίη,
ὅσσον ἐπιμύει κέρας ἀρτιτόκοιο σελήνης.
Τρισσοὶ δ' αὖ λοχόωσι λίνων ἔπι θηρητῆρες,
εἷς μέσατος, δοιοὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκροτάτοισι κορύμβοις,
ὁππόσον ἐκ μεσάτοιο γεγωνότος ἀμφοτέροισιν
εἰσαΐειν ἑκάτερθε διπλῶν ἀκρόπτερα φωτῶν.
Οἱ δ' ἄλλοι στήσαντο νόμῳ πολέμοιο δαφοινοῦ,
φρυκτοὺς αὐσταλέους πυριλαμπέας ἀμφὶς ἔχοντες·
ἀνδρῶν δ' αὐτὸς ἕκαστος ἔχει σάκος ἐν χερὶ λαιῇ,
(ἀσπίδος ἐν πατάγῳ θηρσὶν μέγα δεῖμα δαφοινοῖς·)
δεξιτερῇ δὲ φέρει πεύκης ἄπο δαιόμενον πῦρ·
ἔξοχα γὰρ δείδοικε πυρὸς μένος ἠΰκομος λῖς,
οὐδ' ἐσιδεῖν τέτληκεν ἀσκαρδαμύκτοισιν ὀπωπαῖς.
Οἱ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσι λεόντων ἄλκιμον ἦτορ,
πάντες ὁμῶς ἱππῆες ἐπέσσυθεν, ἀμφὶ δὲ πεζοὶ
ἕσπονται παταγεῦντες, ἀϋτὴ δ' αἰθέρ' ἱκάνει.
Θῆρες δ' αὖ μίμνουσιν, ἐπιστροφάδην δὲ νέονται
θυμὸν ὀδὰξ πρίοντες, ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλοντες.
Ὡς δ' ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἀσπαλιῆες
πρὸς βόλον ἰθύνουσι θοαῖς ἀκάτοισι φέροντες
λαμπομένας δαΐδας· τοὶ δὲ τρείουσιν ἰδόντες
ἔλλοπες, οὐδὲ μένουσιν ἑλισσομένην ἀμαρυγήν·
ὣς καὶ θῆρες ἄνακτες ἐπιμύουσιν ὀπωπάς.
Καὶ τότε δειδιότες κτύπον ἀνδρῶν καὶ φλόγα πυρσῶν,
αὐτόματοι πλεκτῇσι λίνων λαγόνεσσι πέλασσαν.
Ἔστι δέ τις θήρης τρίτατος νόμος Αἰθιοπήων
ἀκάματος, μέγα θαῦμα· τὸ δ' ἀνέρες ἀλκήεντες
Αἴθοπες ἠνορέῃ πίσυνοι πίσυρες τελέουσι.
Πλεκτὰ σάκη τεύχουσιν ἐϋστρέπτοισι λύγοισι
καρτερὰ, καὶ πλευρῇσι περίδρομα, καδδὲ βοείας
ἀζαλέας τανύουσιν ἐπ' ἀσπίσιν ὀμφαλοέσσαις,

ἄλκαρ ἔμεν τ' ὀνύχων βριαρῶν γενύων τε δαφοινῶν·
αὐτοὶ δ' οἰὸς ἄωτα πρόπαν δέμας ἀμφιέσαντο,
σφιγξάμενοι καθύπερθεν ἐπασσυτέροις τελαμῶσι·
καὶ κόρυθες κρύπτουσι καρήατα· μοῦνα δ' ἀθρήσαις
χείλεά τε ῥῖνάς τε καὶ ὄμματα μαρμαίροντα.
Ἄντα δὲ θηρὸς ἴασιν ἀολλέες, εὐκελάδοισι
μάστιξιν θαμινῇσι δι' ἠέρος αἰθύσσοντες·
αὐτὰρ ὅγε σπήλυγγος ὑπεκπροθορὼν ἀλίαστος,
βρυχᾶται πετάσας φόνιον χάος ἀντία φωτῶν,
δερκόμενος χαροποῖσιν ὑπ' ὄμμασιν αἰθόμενον πῦρ,
θυμῷ παφλάζων ἴκελος δίοισι κεραυνοῖς.
Οὐ τοῖον Γάγγαο ῥόος πρόσθ' ἠελίοιο
Ἰνδὸν ὑπὲρ δάπεδον Μαρυανδέα λαὸν ἀμείβων
μυκᾶται βρύχημα πελώριον, ὁππότε κρημνῶν
ἐκπροθορὼν ἐκάλυψε μέλαν δέμας αἰγιαλοῖο·
ὅστε καὶ εὐρύτατός περ ἐὼν, καί τ' εἴκοσιν ἄλλοις
κυρτοῦται ποταμοῖσι κορυσσόμενος λάβρον ὕδωρ·
οἷον ἐπισμαραγεῖ δρίος ἄσπετον ἠδὲ χαράδραι
βρυχηθμοῖς ὀλοοῖσιν, ἐπιβρέμεται δ' ὅλος αἰθήρ.
Καί ῥ' ὁ μὲν αὐτίκ' ὄρουσε λιλαιόμενος χροὸς ἆσαι,
λαίλαπι χειμερίῃ πανομοίιος· οἱ δὲ μένουσιν
ἀστεμφεῖς πυρόεσσαν ἐπαιγίζουσαν ἐνιπήν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἔν τ' ὀνύχεσσι γένυσσί τε λευγαλέῃσιν
ἄσχετος ὅν κεν ἕλῃσιν, ἐπαιθύσσων κεραΐζει.
Τὸν δ' ἕτερος κατόπισθε μεγαθύμων αἰζηῶν
κικλήσκει, παταγῶν τε διαπρύσιόν τε γεγωνώς.
Αἶψα δ' ἐπιστρεφθεὶς μεγαλήνωρ ἠΰκομος λῖς
ὦρτο λιπὼν ὃν ἔμαρψεν ὑπὸ στόμα· καὶ πάλιν ἄλλος
δόχμιος ἠϋγένειον ὀρίνει θῆρα κελαινόν·
ἄλλοι δ' ἀλλαχόθεν μιν ἐπασσύτεροι κλονέουσι
ῥινοῖσιν πίσυνοι σακέεσσί τε καὶ τελαμῶσι,
τοὺς οὔτε κρατεροὶ γενύων τάμνουσιν ὀδόντες,

οὔτε σιδηρείων ὀνύχων πείρουσιν ἀκωκαί.
Αὐτὰρ ὁ μαψίδιον φθινύθει πόνον, ἄκριτα θύων,
τὸν μὲν καλλείπων, τὸν δ' αἰρόμενος χθονὸς αἶψα
αὖ ἐρύων, τῷ δ' αὖτις ἀάσχετος ἰθὺς ὀρούων.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν πολέμοισιν ἀρήϊον ἄνδρα κραταιὸν
δήϊος ἀμφιβάλῃ στεφάνῃ μαλεροῖο μόθοιο,
αὐτὰρ ὅγε πνείων μένος ἄρεος ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀΐσσει, παλάμῃ κραδάων πεφονωμένον ἔγχος,
ὀψὲ δέ μιν δάμνησιν ἐνυάλιος λόχος ἀνδρῶν,
πάντες ὁμοῦ βρίσαντες· ὁ δ' ὀκλάζει κατὰ γαίης,
βαλλόμενος πυκινῇσι τανυρροίζῃσιν ἀκωκαῖς·
ὣς ὅγ' ἀνηνύστοισιν ἀπειπάμενος καμάτοισιν,
ὀψὲ βροτοῖσιν ἔδωκε βραβήϊα πάντα μόθοιο·
ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ ποτὶ χέρον αἱματόεντα·
εἴκελος αἰθομένῳ δὲ ποτὶ χθόνα κανθὸν ἐρείδει.
Ὡς δὲ βροτὸς πολλοῖσιν ἐρεψάμενος κοτίνοισι
πυγμαχίης ἐν ἀγῶσιν, ὑπ' ἀνέρος ἀλκήεντος
ἄντην ἀσσυτέρῃσιν ὑπ' ὠτειλῇσι δαμασθεὶς,
ἔστη μὲν πρώτιστα λελουμένος αἵματι λάβρῳ,
οἷα μεθυσφαλέων, ἑτεροκλονέων τε κάρηνον·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ὑποκλαδὸν ἐξετανύσθη·
ὣς ὅγ' ἐπὶ ψαμάθου κεκαφηότα γυῖα τάνυσσεν.
Οἱ δὲ τότ' ἐγκονέουσι πολὺ πλέον, αἶψα δ' ὕπερθε
πάντες ἐρεισάμενοι κρατεροῖσι δέουσ' ὑπὸ δεσμοῖς,
οὐδὲν ἀλευόμενον, μάλα δ' ἥμενον ἀτρεμέοντα.
Ὢ μέγα τολμήεντες ὅσον χάδον, ὅσσον ἔρεξαν,
αἰνὸν κεῖνο πέλωρον ἅτε κτίλον ἀείρουσιν.
Ἔκλυον, ὡς βόθροισιν ὁμοίοισίν τε δόλοισι
θήρασσαν καὶ θῶας ἀναιδέας, ἠδὲ γένεθλα
πορδαλίων ἀπάτησαν, ἀτὰρ πολὺ μείοσι βόθροις·
κίονα δ' οὐχὶ λίθοιο, δρυὸς δ' ἐτάμοντο κεραίην·
οὐδὲ μὲν ὑψικρεμῆ χιμάρου γόνον ἠώρησαν,

ἀλλὰ κυνός· τοῦ δ' αἶτ' ἀπὸ μήδεα δῆσαν ἱμάσθλαις
λεπταλέαις· ὁ δ' ἄρ' ὦκα περισπερχὴς ὀδύνῃσιν
ὠρυθμοῖς ὑλάει, καὶ πορδαλίεσσιν ἀΰτεῖ·
ἡ δὲ μάλ' ἰάνθη, διά τε δρίος ἰθὺς ὀρούει.
Ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυβόλοι κύρτου δόλον ἐστήσαντο,
πλεξάμενοι σπάρτῳ Σαλαμινίδι, καὶ λαγόνεσσι
πούλυπον ἢ κεστρῆα πυρὶ φλεγέθοντες ἔθεντο·
ὀδμὴ δ' ἐς πλαταμῶνας ἀφίκετο, καὶ ποτὶ κύρτον
ἔλλοπας αὐτομόλους εἰσήγαγεν, οὐδὲ δύνανται
αὖτις ὑπεκδῦναι, δεινοῦ δ' ἤντησαν ὀλέθρου·
ὣς κείνη, σκυλακῆος ἀπόπροθεν εἰσαΐουσα,
ἔδραμε καὶ θόρεν, οὔτιν' ὀϊσσαμένη δόλον εἶναι,
γαστέρι πειθομένη δὲ μυχοὺς ἐπέρασσε βερέθρου.
Πορδάλιας καὶ δῶρα Διωνύσοιο δάμασσαν,
θηροφόνων δολερῶν δολερὴν πόσιν οἰνοχοεύντων,
οὐδὲν ἀλευομένων ζαθέοιο κότον Διονύσου.
Πορδάλιες νῦν μὲν θηρῶν γένος, ἀλλὰ πάροιθεν
οὐ θῆρες βλοσυραί, χαροπαὶ δ' ἐπέλοντο γυναῖκες,
οἰνάδες, ὀσχοφόροι, τριετηρίδες, ἀνθοκάρηνοι,
Βάκχου φοιταλιῆος ἐγερσιχόροιο τιθῆναι.
Νηπίαχον γὰρ Ἴακχον Ἀγηνορὶς ἔτραφεν Ἰνώ,
μαζὸν ὀρεξαμένη πρωτόῤῥυτον υἱέϊ Ζηνός·
σὺν δ' ἄρ' ὁμῶς ἀτίτηλε καὶ Αὐτονόη καὶ Ἀγαύη·
ἀλλ' οὐκ εἰν' Ἀθάμαντος ἀταρτηροῖσι δόμοισιν,
οὔρεϊ δ', ὃν τότε Μηρὸν ἐπικλήδην καλέεσκον.
Ζηνὸς γὰρ μεγάλην ἄλοχον μάλα δειμαίνουσαι
καὶ Πενθῆα τύραννον Ἐχιονίδην τρομέουσαι,
εἰλατίνῃ χηλῷ δῖον γένος ἐγκατέθεντο,
νεβρίσι δ' ἀμφεβάλοντο καὶ ἐστέψαντο κορύμβοις
ἐν σπέϊ, καὶ περὶ παῖδα τὸ μυστικὸν ὠρχήσαντο·
τύμπανα δ' ἐκτύπεον, καὶ κύμβαλα χερσὶ κρόταινον,

παιδὸς κλαυθμυρισμῶν προκαλύμματα· πρῶτα δ' ἔφαινον
ὄργια κευθομένη περὶ λάρνακι· σὺν δ' ἄρα τῇσιν
Ἀόνιαι λάθρη τελετῶν ἅπτοντο γυναῖκες·
ἐκ δ' ὄρεος πιστῇσιν ἀγερμοσύνην ἑτάρῃσιν
ἔντυον ἰθῦσαι Βοιωτίδος ἔκτοθε γαίης·
μέλλε γὰρ ἤδη, μέλλεν ἀνήμερος ἡ πρὶν ἐοῦσα
γαῖα φυτηκομέειν ὑπὸ λυσιπόνῳ Διονύσῳ.
Χηλὴν δ' ἀῤῥήτην ἱερὸς χορὸς ἀείρασαι,
στεψάμεναι νώτοισιν ἐπεστήριξαν ὄνοιο·
Εὐρίπου δ' ἵκανον ἐπ' ἠόνας, ἔνθα κίχανον
πρέσβυν ὁμοῦ τεκέεσσιν ἁλίπλανον· ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
γριπέας ἐλλίσσοντο βυθοὺς ἀκάτοισι περῆσαι·
αὐτὰρ ὅγ' αἰδεσθεὶς ἱερὰς ὑπέδεκτο γυναῖκας.
Καὶ δή οἱ χλοερὴ μὲν ὑπήνθεε σέλμασι μίλαξ,
πρύμνην δ' ὡραίη ἕλινος καὶ κισσὸς ἔρεπτον·
καί κεν ὑπὲρ πόντοιο κυβίστεον ἀσπαλιῆες
δείματι δαιμονίῳ πεπτηότες, ἀλλὰ πάροιθεν
ἐς γαῖαν δόρυ κέλσε· πρὸς Εὐβοίην δὲ γυναῖκες
ἠδ' ἐπ' Ἀρισταίοιο θεὸν κατάγοντο φέρουσαι,
ὅσθ' ὕπατον μὲν ἔναιεν ὄρει κεράεσσιν ὑπ' ἄντρου,
μυρία δ' ἀγραύλων βιοτὴν ἐδιδάξατο φωτῶν·
πρῶτος ποιμένιον ἱδρύσατο, πρῶτος ἐκεῖνος
καρποὺς ἀγριάδος λιπαρῆς ἔθλιψεν ἐλαίης,
καὶ ταμίσῳ πρῶτος γάλα πήξατο, καὶ ποτὶ σίμβλους
ἐκ δρυὸς ἀείρας ἀγανὰς ἐνέκλεισε μελίσσας.
Ὅς τότε καὶ Διόνυσον ἑῷ νεογιλὸν ὑπ' ἄντρῳ
Ἰνώης ἔθρεψε δεδεγμένος ἐκ χηλοῖο,
σὺν Δρυάσιν δ' ἀτίτηλε μελισσοκόμοισί τε Νύμφαις,
Εὐβοΐσιν τε κόρῃσι καὶ Ἀονίῃσι γυναιξίν.
Ἤδη κουρίζων δ' ἑτάροις μετὰ παισὶν ἄθυρε,
νάρθηκα προταμὼν στυφελὰς οὐτάζετο πέτρας·

αἱ δὲ θεῷ μέθυ λαρὸν ἀνέβλυσαν ὠτειλάων.
Ἄλλοτε δ' ἀρνειοὺς αὐτῆς ἐδάιξε δορῇσι,
καὶ μελεϊστὶ τάμεν, νέκυας δ' ἔῤῥιψεν ἔραζε·
αὖτις δ' ἄψεα χερσὶν ἐϋσταλέως συνέβαλλεν·
οἱ δ' ἄφαρ ἔζωον, χλοεροῦ θ' ἅπτοντο νομοῖο.
Ἤδη καὶ θιάσοισιν ἐμέμβλετο, καὶ κατὰ πᾶσαν
γαῖαν ἐκίδνατο δῶρα Θυωναίου Διονύσου·
πάντη δὲ θνητοῖς ἀρετὴν πωλέσκετο φαίνων.
Ὀψὲ δὲ καὶ Θήβης ἐπεβήσατο, καὶ πυρίπαιδι
πᾶσαι ὑπηντίασαν Καδμηΐδες· αὐτὰρ ὁ μάργος
Πενθεὺς οὐχὶ δετὰς παλάμας ἔδεεν Διονύσου,
καὶ θεὸν αὐτοφόνοισιν ἀπείλεε χερσὶ δαΐξαι,
οὐ Τυρίου Κάδμοιο καταιδόμενος τρίχα λευκὴν,
οὐδὲ κυλινδομένην οἷσι πρὸ πόδεσσιν Ἀγαύην·
σύρειν δ' αἰνομόροισιν ἐβώστρεεν οἷς ἑτάροισι,
σύρειν τε κλείειν τε, χορόν τ' ἐλάασκε γυναικῶν.
Οἱ μέν νυν Βρόμιον Πενθηϊάδαι φυλακῆες
δεσμοῖσι δοκέοντο σιδηρείοισιν ἄγεσθαι,
ἄλλοι Καδμεῖοί τε· θεοῦ δ' οὐχ ἅπτετο δεσμά·
παχνώθη δὲ κέαρ θιασώτισι, πάντα δ' ἔραζε
ῥίψαν ἀπὸ κροτάφων στεφανώματα θύσθλα τε χειρῶν·
πάσαις δ' ἐστάλαον Βρομιώτισι δάκρυ παρειαί·
αἶψα δ' ἀνηΰτησαν, ἰὼ μάκαρ, ὦ Διόνυσε,
ἅπτε σέλας φλογερὸν πατρώϊον, ἂν δ' ἐλέλιξον
γαῖαν, ἀταρτηροῦ δ' ὄπασον τίσιν ὦκα τυράννου·
θὲς δὲ παρὰ σκοπιῇσι, πυρίσπορε, Πενθέα ταῦρον,
ταῦρον μὲν Πενθῆα δυσώνυμον, ἄμμε δὲ θῆρας
ὠμοβόρους, ὀλοοῖσι κορυσσομένας ὀνύχεσσιν,
ὄφρα μιν, ὦ Διόνυσε, διὰ στόμα δαιτρεύσωμεν.
Ὣς φάσαν εὐχόμεναι· τάχα δ' ἔκλυε Νύσιος ἀρῆς.
Πενθέα μὲν δὴ ταῦρον ἐδείξατο, φοίνιον ὄμμα,
αὐχένα τ' ἠώρησε, κέρας τ' ἀνέτειλε μετώπου·

παῖσι δὲ γλαυκιόωσαν ἐθήκατο θηρὸς ὀπωπὴν,
καὶ γένυας θώρηξε, κατέγραψεν δ᾽ ἐπὶ νώτου
ῥινὸν ὅπως νεβροῖσι, καὶ ἄγρια θήκατο φῦλα.
Αἱ δὲ θεοῦ βουλῇσιν ἀμειψάμεναι χρόα καλὸν,
πορδάλιες Πενθῆα παρὰ σκοπέλοισι δάσαντο.
Τοιάδ᾽ ἀείδοιμεν, τοῖα φρεσὶ πιστεύοιμεν·
ὅσσα Κιθαιρῶνος δὲ κατὰ πτύχας ἔργα γυναικῶν,
ἢ μυσαρὰς κείνας, τὰς ἀλλοτρίας Διονύσου,
μητέρας οὐχ ὁσίως ψευδηγορέουσιν ἀοιδοί.
Θηροφόνος δέ τις ὧδε πάγην ἑτάροισι σὺν ἄλλοις
θηρσὶ φιλακρήτοισιν ἐμήσατο πορδαλίεσσι.
Πίδακα λεξάμενοι Λιβύης ἀνὰ διψάδα γαῖαν,
ἥτ᾽ ὀλίγη μάλα πολλὸν ἀνυδρότατον κατὰ χῶρον
ἀπροφάτως αἴδηλον ἀνασταλάει μέλαν ὕδωρ,
οὐδὲ πρόσω χεῖται κελαρύσμασιν, ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
βλύζει τε σταδίη τε μένει ψαμάθοισί τε δύνει·
ἔνθα τὸ πορδαλίων γένος ἄγριον εἶσι μετ᾽ ἠῶ
πιόμενον· τοὶ δ᾽ αἶψα κατὰ κνέφας ὁρμηθέντες
ἀγρευτῆρες ἄγουσιν ἐείκοσιν ἀμφιφορῆας
οἴνου νηδυμίοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ λυκάβαντι
θλίψε τις οἰνοπέδῃσι φυτηκομίῃσι μεμηλώς·
ὕδατι δ᾽ ἐγκέρασαν λαρὸν μέθυ, καὶ προλιπόντες
πίδακα πορφυρέην, οὐ τηλόθεν εὐνάζονται,
προπροκαλυψάμενοι δέμας ἄλκιμον ἢ σισύρῃσιν,
ἢ αὐτοῖσι λίνοισιν· ἐπεὶ σκέπας οὔ τι δύνανται
εὑρέμεν οὔτε λίθων οὔτ᾽ ἠϋκόμων ἄπο δένδρων·
πᾶσα γὰρ ἐκτέταται ψαφαρὴ καὶ ἀδένδρεος αἶα.
Τὰς δ᾽ ἄρα σειριόεντος ὑπ᾽ ἠελίοιο τυπείσας
ἀμφότερον δίψη τε φίλη τ᾽ ἐκάλεσσεν ἀϋτμή·
πίδακι δ᾽ ἐμπέλασαν βρομιώτιδι, καὶ μέγα χανδὸν
λάπτουσιν Διόνυσον, ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι δὲ πᾶσαι
σκιρτεῦσιν μὲν πρῶτα χοροιτυπέουσιν ὁμοῖαι,

εἶτα δέμας βαρύθουσι, προσώπατα δ' ἐς χθόνα δῖαν
ἠρέμα νευστάζουσι κάτω· μετέπειτα δὲ πάσας
κῶμα βιησάμενον χαμάδις βάλεν ἄλλυδις ἄλλην.
Ὡς δ' ὁπότ' εἰλαπίνῃσιν ἀφυσσάμενοι κρητήρων
ἥλικες εἰσέτι παῖδες, ἔτι χνοάοντες ἰούλους,
λαρὸν ἀείδωσι, προκαλιζόμενοι μετὰ δεῖπνον
ἀλλήλους ἑκάτερθεν ἀμοιβαδίοισι κυπέλλοις,
ὀψὲ δ' ἐλώφησαν· τοὺς δ' ἔῤῥιψεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
καὶ φρεσὶ καὶ βλεφάροισιν ἐπιβρίσαν μένος οἴνου·
ὣς κεῖναι μάλα θῆρες ἐπ' ἀλλήλῃσι χυθεῖσαι
νόσφι πόνου κρατεροῖσιν ὑπ' ἀγρευτῆρσι γένοντο.
Ἄρκτοισιν δὲ πονεῦσι κλυτὴν περιώσιον ἄγρην,
Τίγριν ὅσοι ναίουσι καὶ Ἀρμενίην κλυτότοξον.
Πουλὺς ὄχλος βαίνουσι τανύσκια βένθεα δρυμῶν,
ἴδριες, αὐτολύτοις σὺν εὐῤῥίνεσσι κύνεσσιν,
ἴχνια μαστεύσοντ' ὀλοῶν πολυπλανέα θηρῶν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἀθρήσωσι κύνες σημήϊα ταρσῶν,
ἕσπονται, στιβέας τε ποδηγετέουσιν ὁμαρτῇ,
ῥῖνας μὲν ταναὰς σχεδόθεν χέρσοιο τιθέντες·
εἰσοπίσω δ' εἴπέρ τι νεώτερον ἀθρήσειαν
ἴχνος, ἐπειγόμενοι θόρον αὐτίκα καγχαλόωντες,
ληθόμενοι τοῦ πρόσθεν· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκωνται
εὐπλανέος στιβίης θηρός τε παναίολον εὐνὴν,
αὐτίκ' ὁ μὲν θρώσκει παλάμης ἀπὸ θηρητῆρος,
οἰκτρὰ μάλ' ὑλακόων, κεχαρημένος ἔξοχα θυμόν.
Ὡς δ' ὅτε παρθενικὴ γλαγόεντος ἐν εἴαρος ὥρῃ
ἀβλαύτοισι πόδεσσιν ἀν' οὔρεα πάντ' ἀλάληται,
ἄνθεα διζομένη· τὸ δέ οἱ μάλα τηλόθ' ἐούσῃ
νηδύμιον προπάροιθεν ἴον μήνυσεν ἀϋτμή·
τῇ δὲ μάλ' ἰάνθη μείδησέ τε θυμὸς ἐλαφρὸς,
ἀμᾶται δ' ἀκόρητος, ἀναψαμένη δὲ κάρηνον,
εἶσιν ἐς ἀγραύλων δόμον ἀείδουσα τοκήων·

ὧς κυνὸς ἰάνθη θυμὸς θρασύς· αὐτὰρ ἐπακτὴρ
καὶ μάλα μιν θύνοντα βιησάμενος τελαμῶσι,
καγχαλόων παλίνορσος ἔβη μεθ' ὅμιλον ἑταίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ δρυμὸν διεπέφραδε, θῆρά τε πικρὴν
αὐτὸς καὶ συνάεθλος ὅπε λοχόωντες ἔλειψαν.
Οἱ δ' ἄρ' ἐπειγόμενοι στάλικας στήσαντο κραταιὲς,
δίκτυά τ' ἀμπετάσαντο, καὶ ἄρκυας ἀμφεβάλοντο·
ἐν δὲ δύω κλῖναν δοιαῖς ἑκάτερθε κεραίαις
ἀνέρας ἀκρολίνες ὑπὸ μειλινέοισι πάγοισιν.
Ἐκ δ' αὐτῶν κεράων τε καὶ αἰζηῶν πυλαωρῶν
λαιῇ μὲν μήρινθον ἔϋστροφον ἐκτανύεσι
μηκεδανὴν, λινέην, ὀλίγον γαίης ἐφύπερθεν,
ὅσσον ἐπ' ὀμφαλὸν ἀνδρὸς ἱκανέμεναι στροφάλιγγα·
τῆς ἀπὸ μὲν κρέμαται περιδαίδαλα παμφανόωντα
ἄνθεα ταινιῶν πελύχροα, δείματα θηρῶν,
ἐκ δ' ἄρ' ἀπήρτηται πτίλα μυρία παμφανόωντα,
οἰωνῶν τε διηερίων περικαλλέα ταρσὰ,
γυπάων πολιῶν τε κύκνων δολιχῶν τε πελαργῶν.
Δεξιτερῇ δὲ λόχες ὑπὸ ῥωπάσιν ἐστήσαντο,
ᾗ χλοεροῖς πετάλοισι θοῶς πυκάσαντο μέλαθρα,
τυτθὸν ἀπ' ἀλλήλων, πίσυρας δ' ἐκάλυψαν ἑκάστῳ
ἀνέρας, ὀρπήκεσσι πρόπαν δέμας ἀμφιβαλόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν κατὰ κόσμον ἐπαρτέα πάντα πέλωνται,
σάλπιγξ μὲν κελάδησε πελώριον, ἡ δέ τε λόχμης
ὀξὺ λέληκε θορεσα καὶ ὀξὺ δέδορκε λακεσα·
αἰζηοὶ δ' ἐπόρεσαν ἀολλέες, ἐκ δ' ἑκάτερθεν
ἀντία θηρὸς ἴασι φαλαγγηδὸν κλονέοντες.
Ἡ δ', ὅμαδον προλιπεσα καὶ ἀνέρας, ἰθὺς ὀρέει,
γυμνὸν ὅπε λεύσσει πεδίον πολύ· κεῖθεν ἔπειτα
ἐξείης κατὰ νῶτον ἐγειρόμενος λόχος ἀνδρῶν
κλαγγηδὸν παταγεσιν, ἐπ' ὀφρύα μηρίνθοιο
σευόμενοι καὶ δεῖμα πολύχροον· ἡ δέ τ' ἀνιγρὴ

ἀμφίβολος μάλα, πάμπαν ἀτυζομένη πεφόρηται·
πάντα δ᾽ ὁμοῦ δείδοικε, λόχον, κτύπον, αὐλὸν, ἀϋτὴν,
δειμαλέην μήρινθον· ἐπεὶ κελάδοντος ἀήτεω
ταινίαι τ᾽ ἐφύπερθε διηέριαι κραδάουσι,
κινύμεναι πτέρυγές τε λιγήϊα συρίζουσι.
Τοὔνεκα παπταίνουσα κατ᾽ ἄρκυος ἀντίον ἕρπει,
ἐν δ᾽ ἔπεσεν λινέοισι λόχοις· τοὶ δ᾽ ἐγγὺς ἐόντες
ἀκρόλινοι θρώσκουσι, καὶ ἐγκονέοντες ὕπερθε
σπαρτόδετον τανύουσι περίδρομον· ἄλλο δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῳ
νήσαντο λίνον· μάλα γὰρ τότε θυμαίνουσιν
ἄρκτοι καὶ γενύεσσι καὶ ἀργαλέαις παλάμῃσι·
δηθάκι δ᾽ ἐξαυτῆς φύγον ἀνέρας ἀγρευτῆρας,
δίκτυά τ᾽ ἐξήλυξαν, ἀΐστωσαν δέ τε θήρην.
Ἀλλὰ τότε κρατερός τις ἀνὴρ παλάμην ἐπέδησεν
ἄρκτου δεξιτερὴν, χήρωσέ τε πᾶσαν ἐρωὴν,
δῆσέ τ᾽ ἐπισταμένως, τάνυσέν τε ποτὶ ξύλα θῆρα,
καὶ πάλιν ἐγκατέκλεισε δρυὸς πεύκης τε μελάθρῳ,
πυκνῇσι στροφάλιγξιν ἑὸν δέμας ἀσκήσασαν.
Χρειὼ δὲ σκοπέλου μὲν ἀνάντεος ἠδὲ πάγοιο
σεύεσθαι προθέοντα ποδώκεα φῦλα λαγωῶν,
πρὸς δὲ κάταντα σοφῇσι προμηθείῃσιν ἐλαύνειν·
αὐτίκα γὰρ σκύλακάς τε καὶ ἀνέρας ἀθρήσαντες
πρὸς λόφον ἰθύουσιν· ἐπεὶ μάλα γιγνώσκουσιν,
ὅττι πάροιθεν ἔασιν ὀλιζότεροι πόδες αὐτοῖς.
Τοὔνεκα ῥηΐδιαι πτώκεσσι πέλουσι κολῶναι,
ῥηΐδιαι πτώκεσσι, δυσάντεες ἱππελάτῃσι.
Ναὶ μὴν ἀτραπιτοῖο πολυστιβίην ἀλεείνειν
καὶ πάτον, ἐν δ᾽ ἄρα τῇσι γεωμορίῃσιν ἐλαύνειν·
κουφότεροι γὰρ ἔασι τρίβῳ, καὶ ποσσὶν ἐλαφροὶ
ῥεῖα ἐπιθρώσκουσιν· ἀρηρομένῃ δ᾽ ἐνὶ γαίῃ
καὶ θέρεος βαρύθουσι πόδες καὶ χείματος ὥρῃ,
ἄχρις ἐπισφυρίων δ᾽ ὀλοὴν κρηπῖδα φέρουσιν.

Ἤν ποτ᾽ ἕλῃς δόρκον δὲ, φυλάσσεο, μὴ μετὰ πολλὸν
ἑκτάδιον δολιχόν τε δρόμον καὶ τέρμα πόνοιο
τυτθὸν ὑποσταίη, λαγόνων τ᾽ ἀπὸ μήδεα χεύῃ·
δόρκοι γὰρ περίαλλα δρόμοις ἐνὶ μεσσατίοισι
κυστίδα κυμαίνουσιν, ἀναγκαίοισιν ὑπ᾽ ὄμβροις
βριθόμενοι λαγόνας, ποτὶ δ᾽ ἰσχίον ὀκλάζουσιν·
ἢν δ᾽ ὀλίγον πνεύσωσι πυλυσφαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
πολλὸν ἀρειότεροι λαιψηρότεροί τε φέβονται,
γούνασιν εὐφόρτοισι καὶ ἔγκασι κουφοτέροισι.

Κερδὼ δ᾽ οὔτε λόχοισιν ἁλώσιμος, οὔτε βρόχοισιν,
οὔτε λίνοις· δεινὴ γὰρ ἐπιφροσύνῃσι νοῆσαι,
δεινὴ δ᾽ αὖτε κάλωα ταμεῖν, ὑπὸ δ᾽ ἅμματα λῦσαι,
καὶ πυκινοῖσι δόλοισιν ὀλισθῆσαι θανάτοιο.
Ἀλλὰ κύνες μιν ἄειραν ἀολλέες· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἐκεῖνοι
καὶ κρατεροί περ ἐόντες ἀναιμωτὶ δαμάσαντο.

Λείπει τὰ ἑξῆς.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ, ΚΙΛΙΚΟΣ, ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ Δ.

Ἔθνεά τοι πόντοιο πολυσπερέας τε φάλαγγας
παντοίων νεπόδων, πλωτὸν γένος Ἀμφιτρίτης,
ἐξερέω, γαίης ὕπατον κράτος, Ἀντωνῖνε·
ὅσσα τε κυματόεσσαν ἔχει χύσιν, ἧχί θ' ἕκαστα
ἐννέμεται, διερὸς τε γάμους, διεράς τε γενέθλας,
καὶ βίον ἰχθυόεντα, καὶ ἔχθεα καὶ φιλότητας,
καὶ βουλὰς, ἁλίης τε πολύτροπα δήνεα τέχνης
κερδαλέης, ὅσα φῶτες ἐπ' ἰχθύσι μητίσαντο
ἀφράστοις, ἀΐδηλον ἐπιπλώουσι θάλασσαν,
τολμηρῇ κραδίῃ· κατὰ δ' ἔδρακον ἐκ ἐπίοπτα
βένθεα, καὶ τέχνῃσιν ἁλὸς διὰ μέτρα δάσαντο
δαιμόνιοι. Χλούνην μὲν ὀρίτροφον ἠδὲ καὶ ἄρκτον
θηρητὴρ ὁράα τε καὶ ἀντιόωντα δοκεύει
ἀμφαδίην, ἕκαθέν τε βαλεῖν σχεδόθεν τε δαμάσσαι·
ἄμφω δ' ἀσφαλέως γαίης ἔπι θήρ τε καὶ ἀνὴρ
μάρνανται, σκύλακες δὲ συνέμποροι ἡγεμονῆες
κνώδαλα σημαίνουσι, καὶ ἰθύνουσιν ἄνακτας
εὐνὴν εἰς αὐτὴν, καὶ ἀρηγόνες ἐγγὺς ἕπονται.
Οὐδ' ἄρα τοῖς ὃ χεῖμα τόσον δέος, ὃ μὲν ὀπώρη
φλέγμα φέρει· πολλαὶ γὰρ ἐπακτήρων ἀλεωραὶ,
λόχμαι τε σκιεραὶ, καὶ δειράδες, ἄντρα τε πέτρης
αὐτορόφου· πολλοὶ δὲ τιταινόμενοι κατ' ὄρεσφιν
ἀργύρεοι ποταμοὶ, δίψης ἄκος, ἠδὲ λοετρῶν
ἀέναοι ταμίαι· παρὰ δὲ χλοάουσι ῥέεθροις

ποῖαί τε χθαμαλαὶ, μαλακὴ κλίσις ὕπνον ἐλέσθαι
εὔδιον ἐκ καμάτοιο, καὶ ὥρια δόρπα πάσασθαι
ὕλης ἀγρονόμοιο, τά τ' οὔρεσι πολλὰ φύονται.
Τερπωλὴ δ' ἕπεται θήρῃ πλέον ἠέπερ ἱδρώς.
Ὅσσοι δ' οἰωνοῖσιν ἐφοπλίζονται ὄλεθρον,
ῥηϊδίη καὶ τοῖσι πέλει καὶ ὑπόψιος ἄγρη·
τοὺς μὲν γὰρ κνώσσοντας ἐληΐσσαντο καλιῆς
κρύβδην· τοὺς δὲ δόναξιν ὑπέσπασαν ἰξοφόροισιν·
οἳ δὲ τανυπλέκτοισιν ἐν ἕρκεσιν ἤριπον αὐτοὶ
εὐνῆς χρηΐζοντες, ἀτερπέα δ' αὖλιν ἔκυρσαν.
Τλησιπόνοις δ' ἁλιεῦσιν ἀτέκμαρτοι μὲν ἄεθλοι,
ἐλπὶς δ' οὐ σταθερὴ σαίνει φρένας, ἠΰτ' ὄνειρος·
οὐ γὰρ ἀκινήτου γαίης ὕπερ ἀθλεύουσιν,
ἀλλ' αἰεὶ κρυερῷ τε καὶ ἄσχετα μαργαίνοντι
ὕδατι συμφορέονται, ὃ καὶ γαίηθεν ἰδέσθαι
δεῖμα φέρει, καὶ μοῦνον ἐν ὄμμασι πειρήσασθαι·
δούρασι δ' ἐν βαιοῖσιν ἀελλάων θεράποντες
πλαζόμενοι, καὶ θυμὸν ἐν οἴδμασιν αἰὲν ἔχοντες,
αἰεὶ μὲν νεφέλην ἰοειδέα παπταίνουσιν,
αἰεὶ δὲ τρομέουσι μελαινόμενον πόρον ἅλμης·
οὐδέ τι φοιταλέων ἀνέμων σκέπας, οὐδέ τιν' ὄμβρων
ἀλκὴν, οὐ πυρὸς ἄλκαρ ὀπωρινοῖο φέρονται.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ βλοσυρῆς δυσδερκέα δείματα λίμνης
κήτεα πεφρίκασι, τάτε σφίσιν ἀντιόωσιν,
εὖτ' ἂν ὑποβρυχίης ἄδυτον περόωσι θαλάσσης·
οὐ μέν τις σκυλάκων ἀλίην ὁδὸν ἡγεμονεύει
ἰχθυβόλοις· ἴχνη γὰρ ἀείδελα νηχομένοισιν·
οὐδ' οἵγ' εἰσορόωσιν, ὅπῃ σχεδὸν ἵξεται ἄγρης
ἀντιάσας, οὐ γάρ τι μίην ὁδὸν ἔρχεται, ἰχθύς·
θριξὶ δ' ἐν ἠπεδανοῖσι παλιγνάμπτοιό τε χαλκοῦ
χείλεσι καὶ δονάκεσσι λίνοισί τε κάρτος ἔχουσιν.
Οὐ μὴν τερπωλῆς ἀπολείπεται, αἴκ' ἐθέλῃσθα

τέρπεσθαι, γλυκερὴ δὲ πέλει βασιλήϊος ἄγρη.
Νῆα μὲν εὐγόμφωτον, ἐΰζυγον, ἔξοχα κούφην,
αἰζηοὶ κώπῃσιν ἐπειγομένης ἐλόωσι,
νῶτον ἁλὸς θείνοντες· ὁ δ᾽ ἐν πρύμνῃσιν ἄριστος
ἰθυντὴρ ἀλίαστον ἄγει καὶ ἀμεμφέα νῆα
χῶρον ἐς εὐρύαλόν τε καὶ εὔδια πορφύροντα·
ἔνθα δὲ δαιτυμόνων νεπόδων ἀπερείσια φῦλα
φέρβεται, οὓς θεράποντες ἀεὶ κομέουσιν, ἐδωδῇ
πολλῇ πιαίνοντες, ἑτοιμότατον χορὸν ἄγρης
σοί τε, μάκαρ, καὶ παιδὶ μεγαυχεῖ, πώεα θήρης.
Αὐτίκα γὰρ χειρὸς μὲν ἔϋπλοκον εἰς ἅλα πέμπεις
ὁρμιὴν, ὁ δὲ ῥίμφα γένυν κατεδέξατο χαλκοῦ
ἰχθὺς ἀντιάσας, τάχα δ᾽ ἕλκεται ἐκ βασιλῆος
οὐκ ἀέκων, σέο δ᾽ ἦτορ ἰαίνεται, ὄρχαμε γαίης·
πολλὴ γὰρ βλεφάροισι καὶ ἐν φρεσὶ τέρψις ἰδέσθαι
παλλόμενον καὶ ἑλισσόμενον πεπεδημένον ἰχθύν.
Ἀλλά μοι ἱλήκοις μὲν ἁλὸς πόρῳ ἐμβασιλεύων
εὐρυμέδων Κρονίδης γαιήοχος, ἠδὲ Θάλασσα
αὐτὴ, καὶ ναετῆρες ἐριγδούποιο θαλάσσης
δαίμονες, ὑμετέρας τ᾽ ἀγέλας καὶ ἁλίτροφα φῦλα
εἰπέμεν αἰνήσαιτε· σὺ δ᾽ ἰθύνειας ἕκαστα,
πότνα Θεὰ, καὶ πατρὶ καὶ υἱέϊ παμβασιλῆος
θυμήρη τάδε δῶρα τεῆς πόρσυνον ἀοιδῆς.
Μυρία μὲν δὴ φῦλα καὶ ἄκριτα βένθεσι πόντου
ἐμφέρεται πλώοντα· τὰ δ᾽ οὔ κέ τις ἐξονομῆναι
ἀτρεκέως· οὐ γάρ τις ἐφίκετο τέρμα θαλάσσης·
ἀλλὰ τριηκοσίων ὀργυιῶν ἄχρι μάλιστα
ἀνέρες ἴσασίν τε καὶ ἔδρακον ἀμφιτρίτην.
Πολλὰ δ᾽ (ἀπειρεσίη γὰρ ἀμετροβαθής τε θάλασσα,)
κέκρυπται, τά κεν οὔ τις ἀείδελα μυθήσαιτο
θνητὸς ἐών· ὀλίγος δὲ νόος μερόπεσσι καὶ ἀλκή.
Οὐ μὲν γὰρ γαίης πολυμήτορος ἔλπομαι ἄλμην

παυροτέρας ἀγέλας, ἢτ᾽ ἔθνεα μείονα φέρβειν.
Ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀμφήριστος ἐν ἀμφοτέρῃσι γενέθλη,
εἴθ᾽ ἑτέρη προβέβηκε, θεοὶ σάφα τεκμαίρονται,
ἡμεῖς δ᾽ ἀνδρομέοισι νοήμασι μέτρα φέροιμεν.
Ἰχθύσι μὲν γενεή τε καὶ ἤθεα καὶ πόρος ἅλμης
κέκριται, οὐδέ τι πᾶσι νομαὶ νεπόδεσσιν ὁμοῖαι·
οἱ μὲν γὰρ χθαμαλοῖσι παρ᾽ αἰγιαλοῖσι νέμονται,
ψάμμον ἐρεπτόμενοι καὶ ὅσ᾽ ἐν ψαμάθοισι φύονται,
ἵπποι, κόκκυγές τε θοοὶ, ξανθοί τ᾽ ἐρυθῖνοι,
καὶ κίθαροι, καὶ τρίγλα, καὶ ἀδρανέες μελάνουροι,
τραχούρων τ᾽ ἀγέλαι, βούγλωσσά τε καὶ πλατύουροι,
ταινίαι ἀβληχραὶ καὶ μορμύρος, αἰόλος ἰχθὺς,
σκόμβροι, κυπρῖνοί τε καὶ οἱ φίλοι αἰγιαλοῖσιν.
Ἄλλοι δ᾽ αὖ πηλοῖσι καὶ ἐν τενάγεσσι θαλάσσης
φέρβονται, βατίδες τε, βοῶν θ᾽ ὑπέροπλα γένεθλα,
τρυγών τ᾽ ἀργαλέη, καὶ ἐτήτυμον οὔνομα νάρκη,
ψῆτται, καλλαρίαι καὶ τριγλίδες, ἔργα τ᾽ ὀνίσκων,
σαῦροί τε σκέπανοί τε καὶ ὅσσ᾽ ἐνιτέτροφε πηλοῖς.
Θῖνα δ᾽ ἀνὰ πρασόεσσαν ὑπὸ χλοεραῖς βοτάνῃσι
βόσκονται μαινῖδες, ἰδὲ τράγοι, ἠδ᾽ ἀθερῖναι,
καὶ σμαρίδες, καὶ βλέννος, ἰδὲ σπάροι, ἀμφότεροί τε
βῶκες, ὅσοις τ᾽ ἄλλοισι φίλον πράσον ἀμφινέμεσθαι.
Κεστρέες αὖ κέφαλοί τε, δικαιότατον γένος ἅλμης,
λάβρακές τ᾽ ἀμίαι τε θρασύφρονες, ἠδὲ χρέμητες,
πηλαμύδες, γόγγροι τε, καὶ ὃν καλέουσιν ὄλισθον,
γείτονα ναιετάουσιν ἀεὶ ποταμοῖσι θάλασσαν
ἢ λίμναις, ὅθι λαρὸν ὕδωρ μεταπαύεται ἅλμης,
πολλή τε πρόχυσις συμβάλλεται ἰλυόεσσα,
ἑλκομένη δίνῃσιν ἀπὸ χθονός· ἔνθα νέμονται
φορβὴν ἱμερτὴν, γλυκερῇ θ᾽ ἀλὶ πιαίνονται.
Λάβραξ δ᾽ οὐδ᾽ αὐτῶν ποταμῶν ἀπολείπεται ἔξω,
ἐκ δ᾽ ἁλὸς ἐς προχοὰς ἀνανήχεται· ἐγχέλυες δὲ

ἐκ ποταμῶν πλαταμῶσιν ἐνιχρίμπτουσι θαλάσσης.
Πέτραι δ' ἀμφίαλοι πολυειδέες· αἱ μὲν ἔασι
φύκεσι μυδαλέαι, περὶ δὲ μνία πολλὰ πέφυκε·
τὰς ἤτοι πέρκαι καὶ ἰουλίδες ἀμφί τε χάννοι
φέρβονται, σάλπαι τε μετὰ σφίσιν αἰολόνωτοι,
καὶ κίχλαι ῥαδιναὶ, καὶ φυκίδες, οὔσθ' ἁλιῆες
ἀνδρὸς ἐπωνυμίην θηλύφρονος ηὐδάξαντο.
Ἄλλαι δὲ χθαμαλαὶ ψαμαθώδεος ἄγχι θαλάσσης
λεπράδες, ἃς κίῤῥις τε σύαινά τε καὶ βασιλίσκοι,
ἐν δὲ μύλοι τρίγλης τε ῥοδόχροα φῦλα νέμονται.
Ἄλλαι δ' αὖ ποιῇσιν ἐπίχλοοι ὑγρὰ μέτωπα
πέτραι σαργὸν ἔχουσιν ἐφέστιον ἠδὲ σκίαιναν,
χαλκέα, καὶ κορακῖνον ἐπώνυμον αἴθοπι χροιῇ,
καὶ σκάρον, ὃς δὴ μοῦνος ἐν ἰχθύσι πᾶσιν ἀναύδοις
φθέγγεται ἰκμαλέην λαλαγὴν, καὶ μοῦνος ἐδητὺν
ἄψοῤῥον προΐησιν ἀνὰ στόμα, δεύτερον αὖτις
δαινύμενος, μήλοισιν ἀναπτύσσων ἴσα φορβήν.
Ὅσσαι δ' αὖ χήμῃσι περίπλεοι ἢ λεπάδεσσιν,
ἐν δέ σφιν θαλάμαι τε καὶ αὔλια δύμεναι ἰχθῦς,
τῇσι δὲ καὶ φάγροι καὶ ἀναιδέες ἀγριόφαγροι,
κέρκουροί τε μένουσι, καὶ ὀψοφάγοι, καὶ ἀνιγραὶ
μύραιναι, σαῦροί τε, καὶ ὀψιμόρων γένος ὀρφῶν,
οἳ πάντων περίαλλα κατὰ χθόνα δηθύνουσι
ζωοὶ, καὶ τμηθέντες ἔτι σπαίρουσι σιδήρῳ.
Ἄλλοι δ' ἐν βένθεσσιν ὑπόβρυχα μιμνάζουσι
φωλειοῖς, πρόβατόν τε καὶ ἥπατοι, ἠδὲ πρέποντες,
ἴφθιμοι, μεγάλοι τε φυὴν, νωθροὶ δὲ κέλευθα
εἰλεῦνται· τὸ καὶ οὔποθ' ἑὴν λείπουσι χαράδρην,
ἀλλ' αὐτοῦ λοχόωσι παρὰ μυχὸν, ὅς κε πελάσσῃ,
χειροτέροις αἴδηλον ἐπ' ἰχθύσι πότμον ἄγοντες·
ἐν καὶ ὄνος κείνοις ἐναρίθμιος, ὃς περὶ πάντων
πτήσσει ὀπωρινοῖο κυνὸς δριμεῖαν ὁμοκλὴν,

μίμνει δ᾽ ἐγκαταδὺς σκότιον μυχὸν, οὐδὲ πάροιθεν
ἔρχεται, ὅσσον ἄησιν ἐπὶ χρόνον ἄγριος ἀστήρ.
Ἔστι δέ τις πέτρῃσιν ἀλικλύστοισι μεμηλὼς,
ξανθὸς ἰδεῖν, κεστρεῦσι φυὴν ἐναλίγκιος ἰχθὺς,
τὸν μερόπων ἕτεροι μὲν ἐπικλείουσιν ἄδωνιν,
ἄλλοι δ᾽ ἐξώκοιτον ἐφήμισαν, οὕνεκα κοίτας
ἐκτὸς ἁλὸς τίθεται, μοῦνος δ᾽ ἐπὶ χέρσον ἀμείβει,
ὅσσοι γε βράγχη, στόματος πτύχας, ἀμφὶς ἔχουσιν.
Εὖτε γὰρ εὐνήσῃ χαροπῆς ἁλὸς ἔργα γαλήνη,
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐσσυμένοισι συνορμηθεὶς ῥοθίοισι,
πέτραις ἀμφιταθεὶς ἀμπαύεται εὔδιον ὕπνον.
Ὀρνίθων δ᾽ ἁλίων τρομέει γένος, οἵ οἱ ἔασι
δυσμενέες· τῶν ἤν τιν᾽ ἐσαθρήσῃ πελάσαντα,
πάλλεται ὀρχηστῆρι πανείκελος, ὄφρα ἑ πόντου
προπροκυλινδόμενον σπιλάδων ἄπο κῦμα σαώσῃ.
Οἱ δὲ καὶ ἐν πέτρῃσι καὶ ἐν ψαμάθοισι νέμονται,
ἀγλαΐη χρύσοφρυς ἐπώνυμος, ἠδὲ δράκοντες,
σῖμοί τε γλαῦκοί τε καὶ ἀλκησταὶ συνόδοντες,
σκορπίος αἰκτὴρ, δίδυμον γένος, ἀμφότεραί τε
σφύραιναι δολιχαὶ, ῥαφίδες θ᾽ ἅμα τῇσιν ἀραιαί·
ἐν δὲ χάραξ, κῦφοί τε κυβιστητῆρες ἔασι
κωβιοί· ἐν δὲ μυῶν χαλεπὸν γένος, οἳ περὶ πάντων
θαρσαλέοι νεπόδων καί τ᾽ ἀνδράσιν ἀντιφέρονται,
οὔτι τόσοι περ ἐόντες· ἐπὶ στερεῇ δὲ μάλιστα
ῥινῷ καὶ πυκινοῖσι πεποιθότες ἔνδον ὀδοῦσι,
ἰχθύσι καὶ μερόπεσσιν ἀρειοτέροισι μάχονται.
Οἱ δ᾽ ἐν ἀμετρήτοισιν ἄλην πελάγεσσιν ἔχουσι,
τηλοῦ ἀπὸ τραφερῆς, οὐδ᾽ ἠόσιν εἰσὶν ἑταῖροι,
θύννοι μὲν θύνοντες, ἐν ἰχθύσιν ἔξοχοι ὁρμὴν,
κραιπνότατοι, ξιφίαι τε φερώνυμοι, ἠδ᾽ ὑπέροπλος
ὀρκύνων γενεὴ καὶ πρημάδες, ἠδὲ κυβεῖαι,
καὶ κολίαι, σκυτάλαι τε, καὶ ἱππούροιο γένεθλα.

Ἐν τοῖς καὶ κάλλιχθυς ἐπώνυμος, ἱερὸς ἰχθύς·
ἐν κείνοις νέμεται καὶ πομπίλος, ὃν πέρι ναῦται
ἅζονται, πομπῆ δ᾽ ἐπεφήμισαν οὔνομα νηῶν·
ἔξοχα γὰρ νήεσσι γεγηθότες ὑγρὰ θεούσαις
ἕσπονται πομπῆες ὁμόστολοι, ἄλλοθεν ἄλλος,
ἀμφιπερισκαίροντες ἐΰζυγον ἅρμα θαλάσσης,
τοίχους τ᾽ ἀμφοτέρους, περί τε πρυμναῖα χαλινὰ
οἰήκων· ἄλλοι δὲ περὶ πρώρην ἀγέρονται·
οὐδέ κεν αὐτόμολον κείνων πλόον, ἀλλ᾽ ὑπὸ δεσμῷ
φαίης εὐγόμφοισιν ἐνισχομένους πινάκεσσιν
ἑλκομένους ἀέκοντας ἀναγκαίῃσιν ἄγεσθαι.
Τόσσον ἔρως γλαφυρῇσιν ἐφ᾽ ὁλκάσιν ἐσμὸν ἀγείρει.
Οἷον δὴ βασιλῆα φερέπτολιν ἠέ τιν᾽ ἄνδρα
ἀθλοφόρον, θαλλοῖσι νεοστέπτοισι κομῶντα,
παῖδές τ᾽ ἠΐθεοί τε καὶ ἀνέρες ἀμφιέποντες
ὃν δόμον εἰσανάγουσι, καὶ ἀθρόοι αἰὲν ἕπονται,
εἰσόκεν εὐερκῆ μεγάρων ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψῃ·
ὣς οἵγ᾽ ὠκυπόροισιν ἀεὶ νήεσσιν ἕπονται,
ὄφρ᾽ ἔτις γαίης ἐλάει φόβος· ἀλλ᾽ ὅτε χέρσον
φράσσωνται, (τραφερὴν δὲ μέγ᾽ ἐχθαίρουσιν ἄρουραν,)
αὖτις ἀφορμηθέντες ἀολλέες, ἠΰτε νύσσης,
πάντες ἀποθρώσκουσι, καὶ οὐκέτι νηυσὶν ἕπονται.
Σῆμα τόδε πλωτῆρσιν ἐτήτυμον ἐγγύθι γαίης
ἔμμεναι, εὖτε λιπόντας ὁμοπλωτῆρας ἴδωνται.
Πομπίλε, ναυτιλίῃσι τετιμένε, σοὶ δέ τις ἀνὴρ
εὐκραεῖς ἀνέμων τεκμαίρεται ἐλθέμεν αὔρας·
εὔδια γὰρ στέλλῃ τε καὶ εὔδια σήματα φαίνεις.
Καὶ μὲν δὴ πελάγεσσιν ὁμῶς ἐχενηΐς ἑταίρη·
ἡ δ᾽ ἤτοι ταναὴ μὲν ἰδεῖν, μῆκος δ᾽ ἰσόπηχυς,
χροιὴ δ᾽ αἰθαλόεσσα, φυὴ δέ οἱ ἐγχελύεσσιν
εἴδεται, ὀξὺ δέ οἱ κεφαλῆς στόμα νέρθε νένευκε
καμπύλον, ἀγκίστρου περιηγέος εἴκελον αἰχμῇ.

Θαῦμα δ' ὀλισθηρῆς ἐχενηΐδος ἐφράσσαντο
ναυτίλοι· οὐ μέν δή τις ἐνὶ φρεσὶ πιστώσαιτο
εἰσαΐων· αἰεὶ γὰρ ἀπειρήτων νόος ἀνδρῶν
δύσμαχος, οὐδ' ἐθέλουσι καὶ ἀτρεκέεσσι πιθέσθαι·
νῆα τιταινομένην ἀνέμου ζαχρηέος ὁρμῇ,
λαίφεσι πεπταμένοισιν ἁλὸς διὰ μέτρα θέουσαν,
ἰχθὺς ἀμφιχανὼν ὀλίγον στόμα νέρθεν, ἐρύκει,
πᾶσαν ὑποτρόπιος βεβιημένος· οὐδ' ἔτι τέμνει
κῦμα καὶ ἱεμένη, κατὰ δ' ἔμπεδον ἐστήρικται,
ἠΰτ' ἐν ἀκλύστοισιν ἐεργομένη λιμένεσσι.
Καὶ τῆς μὲν λίνα πάντα περὶ προτόνοισι μέμυκε,
ῥοχθεῦσιν δὲ κάλωες, ἐπημύει δὲ κεραίη,
ῥιπῇ ἐπειγομένη, πρύμνῃ δ' ἔπι πάντα χαλινὰ
ἰθυντὴρ ἀνίησιν, ἐπισπέρχων ὁδὸν ἅλμης·
ἡ δ' οὔτ' οἰήκων ἐμπάζεται, οὔτ' ἀνέμοισι
πείθεται, οὐ ῥοθίοισιν ἐλαύνεται, ἀλλὰ παγεῖσα
μίμνει τ' οὐκ ἐθέλουσα, καὶ ἐσσυμένη πεπέδηται,
ἰχθύος οὐτιδανοῖο κατὰ στόμα ῥιζωθεῖσα·
ναῦται δὲ τρομέουσιν, ἀείδελα δεσμὰ θαλάσσης
δερκόμενοι, καὶ θάμβος ἴσον λεύσσοντες ὀνείρῳ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λαιψηρὰ θέουσαν
θηρητὴρ ἔλαφον δεδοκημένος, ἄκρον ὀϊστῷ
κῶλον ὑπὸ πτερόεντι βαλὼν ἐπέδησεν ἐρωῆς·
ἡ δὲ καὶ ἐσσυμένη περ ἀναγκαίῃς ὀδύνῃσιν
ἀμφιπαγεῖσ' ἀέκουσα μένει θρασὺν ἀγρευτῆρα·
τοίην νηῒ πέδην περιβάλλεται αἰόλος ἰχθὺς
ἀντιάσας· τοίην δὲ φερωνυμίην λάχεν ἔργων.
Χαλκίδες αὖ θρίσσαι τε καὶ ἀβραμίδες φορέονται
ἀθρόαι, ἄλλοτε δ' ἄλλον ἁλὸς πόρον, ἢ περὶ πέτρας
ἢ πελάγη, δολιχοῖσί τ' ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσιν,
αἰὲν ἀμειβόμεναι ξείνην ὁδὸν, ἠΰτ' ἀλῆται.
Ἀνθιέων δὲ μάλιστα νομαὶ πέτρῃσι βαθείαις

ἔμφυλοι· ταῖς δ' ἔτι παρέστιοι αἰὲν ἔασι,
πάντῃ δὲ πλάζονται, ὅπη γένυς, ἔνθα κελεύει
γαστὴρ καὶ λαίμαργος ἔρως ἀκόρητος ἐδωδῆς·
ἔξοχα γὰρ παρὰ πάντας ἀδηφάγος οἶστρος ἐλαύνει
κείνους καὶ νωδόν περ ὑπὸ στόμα χῶρον ἔχοντας.
Τέσσαρα δ' ἀνθιέων μεγακήτεα φῦλα νέμονται,
ξανθοί τ', ἀργεννοί τε, τὸ δὲ τρίτον αἷμα κελαινοί·
ἄλλους δ' εὐωπούς τε καὶ αὐλωποὺς καλέουσιν,
οὕνεκα τοῖς καθύπερθεν ἑλισσομένη κατὰ κύκλον
ὀφρὺς ἠερόεσσα περίδρομος ἐστεφάνωται.
Δοιοὶ δὲ σκληροῖσιν ἀρηρότα γυῖα χιτῶσι
φραξάμενοι κόλποισιν ἐνιπλώουσι θαλάσσης,
κάραβος ὀξυπαγὴς ἠδ' ἀστακός· οἱ δὲ καὶ ἄμφω
πέτραις ἐνναίουσι καὶ ἐν πέτρῃσι νέμονται.
Ἄστακος αὖ πέρι δή τι καὶ οὐ φατὸν οἶον ἔρωτα
οἰκείης θαλάμης κεύθει φρεσὶν, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
λείπεθ' ἑκὼν, ἀλλ' εἴ μιν ἀναγκαίῃ τις ἐρύσσας
τῆλε φέρων ἑτέρωσε πάλιν πόντονδε μεθείη,
αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἑὴν νόστησε χαράδρην
σπεύδων, οὐδ' ἐθέλει ξεῖνον μυχὸν ἄλλον ἑλέσθαι,
οὐδ' ἑτέρης πέτρης ἐπιβάλλεται, ἀλλὰ διώκει
καὶ δόμον, ὃν κατέλειπε, καὶ ἤθεα καὶ νομὸν ἅλμης
κείνης, ἥ μιν ἔφερβε, καὶ οὐκ ἤχθηρε θάλασσαν,
τῆς μιν ἀπεξείνωσαν ἁλίπλοοι ἀγρευτῆρες.
Ὣς ἄρα καὶ πλωτοῖσιν ἑὸς δόμος, ἠδὲ θάλασσα
πατρῴη, καὶ χῶρος ἐφέστιος, ἔνθ' ἐγένοντο,
στάζει ἐνὶ κραδίῃ γλυκερὸν γάνος, οὐδ' ἄρα μούνοις
πατρὶς ἐφημερίοισι πέλει γλυκερώτατον ἄλλων·
οὐδ' ἀλεγεινότερον καὶ κύντερον, ὅς κεν ἀνάγκῃ
φυξίπολιν πάτρης τελέσῃ βίον ἀλγινόεντα,
ξεῖνος ἐν ἀλλοδαποῖσιν ἀτιμίης ζυγὸν ἕλκων.
Ἐν κείνῃ γενεῇ καὶ καρκίνοι εἰσὶν ἀλῆται,

καρίδων τε νομαὶ, καὶ ἀναιδέα φῦλα παγούρων,
οἵτε καὶ ἀμφιβίοις ἐναρίθμιον αἶσαν ἔχουσι.
Πάντες δ' οἷσί τε κῶλον ὑπ' ὀστράκῳ ἐστήρικται,
ὄστρακον ἐκδύνουσι γεραίτερον, ἄλλο δ' ἔνερθε
σαρκὸς ὑπὲκ νεάτης ἀνατέλλεται· οἱ δὲ πάγουροι,
ἡνίκα ῥηγνυμένοιο βίην φράσσωνται ἐλύτρου,
πάντη μαιμώωσιν ἐδητύος ἰσχανόωντες,
ῥηιτέρη ῥινοῖο διάκρισις ὄφρα γένηται
πλησαμένων· εὖτ' ἂν δὲ διατμαγὲν ἕρκος ὀλισθῇ,
οἱ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπὶ ψαμάθοισι τέτανται
αὔτως, οὔτε βορῆς μεμνημένοι οὔτε τευ ἄλλου,
ἐλπόμενοι φθιμένοισι μετέμμεναι, οὐδ' ἔτι θερμὸν
ἐμπνείειν, ῥινῷ δὲ περιτρομέουσιν ἀραιῇ
ἀρτιφύτῳ· μετὰ δ' αὖτις ἀγειρόμενοι νόον ἤδη,
βαιὸν θαρσήσαντες ἀπὸ ψαμάθοιο πάσαντο·
τόφρα δὲ θυμὸν ἔχουσιν ἀμήχανον ἀδρανέοντες,
ὄφρα περὶ μελέεσσι νέον σκέπας ἀμφιπαγείη.
Ὡς δέ τις ἰητὴρ νουσαχθέα φῶτα κομίζων
ἤμασι μὲν πρώτοισι βορῆς ἀπόπαστον ἐρύκει,
πήματος ἀμβλύνων μαλερὸν σθένος, αὐτὰρ ἔπειτα
τυτθὰ βορῆς ὤρεξε νοσήλια, μέχρις ἅπασαν
ἄτην, γυιοβόρους τε δύας ὀδύνας τε καθήρῃ·
ὣς οἵγ' ἀρτιφύτοισιν ἀναΐσσουσιν ἐλύτροις
* * * * * *
δειδιότες, νούσοιο κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξαι.
Ἄλλοι δ' ἑρπυστῆρες ἁλὸς ναίουσιν ἐναύλους,
πουλύποδες σκολιοὶ, καὶ κορδύλος, ἠδ' ἁλιεῦσιν
ἐχθομένη σκολόπενδρα, καὶ ὀσμύλος· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφίβιοι· καί πού τις ἀνὴρ ἴδεν ἀγροιώτης
γηπόνος, ἀγχιάλοισι φυτηκομίῃσι μεμηλὼς,
ὀσμύλον εὐκάρποις ἢ πούλυπον ἀμφὶ κράδῃσι
πλεγνύμενον, γλυκερόν τε φυτῶν ἀπὸ καρπὸν ἔδοντα.

Ταῖς δὲ μεθ' ἑρπυστῆρσιν ἴσον λάχεν οἶμα δολόφρων
σηπίη· ἄλλα δὲ φῦλα μετ' οἴδμασιν ὀστρακόρινα,
πολλὰ μὲν ἐν πέτρῃσι, τὰ δ' ἐν ψαμάθοισι νέμονται,
νηρῖται, στρόμβων τε γένος, καὶ πορφύραι αὐταί,
κήρυκές τε μύες τε καὶ ἀτρεκὲς οὔνομα σωλὴν,
ὄστρεά θ' ἑρσήεντα, καὶ ὀκριόεντες ἐχῖνοι·
τοὺς εἴ τις καὶ τυτθὰ διατμήξας ἐνὶ πόντῳ
ῥίψει, συμφυέες τε πάλιν ζωοί τε νέμονται.
Καρκινάσιν δ' αὐταῖς μὲν ἐπ' ὄστρακον οὔτι πέφυκεν
ἐκ γενετῆς, γυμναὶ δὲ καὶ ἀσκεπέες καὶ ἄφαυραι
τίκτονται, κτητοὺς δὲ δόμους ἐπιμηχανόωνται,
ἀβληχροῖς μελέεσσι νόθον σκέπας ἀμφιβαλοῦσαι·
εὖτε γὰρ ἀθρήσωσι λελειμμένον ὀρφανὸν αὔτως
ὄστρακον, οἰκητῆρος ἀνέστιον οἰχομένοιο,
αἵδ' εἴσω καταδῦσαι ὑπ' ἀλλοτρίοισιν ἐλύτροις
ἑζόμεναι ναίουσι, καὶ ὃν κτήσαντο μέλαθρον·
τῷ δὲ συνερπύζουσι, καὶ ἔνδοθεν ἕρκος ἄγουσιν,
εἴτε τι νηρίτης ἔλιπε σκέπας, εἴτε τι κῆρυξ
ἢ στρόμβος· στρόμβων δὲ δύσεις φιλέουσι μάλιστα,
οὕνεκεν εὐρεῖαί τε μένειν κοῦφαί τε φέρεσθαι.
Ἀλλ' ὅτ' ἀεξομένη πλήσῃ μυχὸν ἔνδον ἐοῦσα
καρκινὰς, οὐκέτι κεῖνον ἔχει δόμον, ἀλλὰ λιποῦσα
δίζεται εὐρύτερον κόχλου κύτος ἀμφιβαλέσθαι.
Πολλάκι δὲ γλαφυρῆς κύμβης πέρι καρκινάδεσσιν
ἀλκὴ καὶ μέγα νεῖκος ἐγείρεται, ἐκ δ' ἐλάσασα
κρείττων χειροτέρην δόμον ἅρμενον ἀμφέθετ' αὐτή.
Ἔστι δέ τις γλαφυρῷ κεκαλυμμένος ὀστράκῳ ἰχθὺς,
μορφὴν πουλυπόδεσσιν ἀλίγκιος, ὃν καλέουσι
ναυτίλον, οἰκείῃσιν ἐπικλέα ναυτιλίῃσι·
ναίει μὲν ψαμάθοις, ἀνὰ δ' ἔρχεται ἄκρον ἐς ὕδωρ
πρηνὴς, ὄφρα κε μή μιν ἐνιπλήσειε θάλασσα·
ἀλλ' ὅτ' ἀναπλώσῃ ῥοθίων ὕπερ ἀμφιτρίτης,

αἶψα μεταστρεφθεὶς ναυτίλλεται, ὥστ᾽ ἀκάτοιο
ἴδρις ἀνήρ· δοιὼς μὲν ἄνω πόδας ὥστε κάλωας
ἀντανύει· μέσσος δὲ διαῤῥέει ἠΰτε λαῖφος
λεπτὸς ὑμὴν, ἀνέμῳ τε τιταίνεται· αὐτὰρ ἔνερθε
δοιοὶ ἁλὸς ψαύοντες, ἐοικότες οἰήκεσσι,
πομποί τ᾽ ἰθύνουσι δόμον καὶ νῆα καὶ ἰχθύν.
Ἀλλ᾽ ὅτε ταρβήσῃ σχεδόθεν κακὸν, οὐκέτ᾽ ἀήταις
φεύγει ἐπιτρέψας, σὺν δ᾽ ἔσπασε πάντα χαλινὰ
ἱστία τ᾽, οἰήκάς τε, τὸ δ᾽ ἀθρόον ἔνδον ἔδεκτο
κῦμα βαρυνόμενός τε καθέλκεται ὕδατος ὁρμῇ.
Ὦ πόποι, ὅς πρώτιστος ὄχους ἁλὸς εὕρατο νῆας,
εἴτ᾽ οὖν ἀθανάτων τις ἐπεφράσατ᾽, εἴτε τις ἀνὴρ
τολμήεις πρώτιστος ἐπεύξατο κῦμα περῆσαι,
ἦ που κεῖνον ἰδὼν πλόον ἰχθύος, εἴκελον ἔργον
δουροπαγὲς τόρνωσε, τὰ μὲν πνοιῇσι πετάσσας
ἐκ προτόνων, τὰ δ᾽ ὄπισθε χαλινωτήρια νηῶν.
Κήτεα δ᾽ ὀβριμόγυια, πελώρια, θαύματα πόντου,
ἀλκῇ ἀμαιμακέτῳ βεβριθότα, δεῖμα μὲν ὄσσοις
εἰσιδέειν, αἰεὶ δ᾽ ὀλοῇ κεκορυθμένα λύσσῃ,
πολλὰ μὲν εὐρυπόροισιν ἐνιστρέφεται πελάγεσσιν,
ἔνθα Ποσειδάωνος ἀτέκμαρτοι περιωπαί·
παῦρα δὲ ῥηγμίνων σχεδὸν ἔρχεται, ὅσσα φέρουσιν
ἠϊόνες βαρύθοντα, καὶ οὐκ ἀπολείπεται ἅλμης·
τῶν ἤτοι κρυερός τε λέων, βλοσυρή τε ζύγαινα,
πορδάλιές τ᾽ ὀλοαὶ, καὶ φύσαλοι αἰθυκτῆρες·
ἐν δὲ μέλαν θύννων ζαμενὲς γένος, ἐν δὲ δαφοινὴ
πρῆστις, ἀταρτηρῆς τε δυσαντέα χάσματα λάμνης,
μάλθη θ᾽ ἡ μαλακῇσιν ἐπώνυμος ἀδρανίῃσι,
κριοί τ᾽ ἀργαλέοι, καὶ ἀπαίσιον ἄχθος ὑαίνης,
καὶ κύνες ἁρπακτῆρες ἀναιδέες· ἐν δὲ κύνεσσι
τριχθαδίη γενεή· τὸ μὲν ἄγριον ἐν πελάγεσσι
κήτεσι λευγαλέοις ἐναρίθμιον· ἄλλα δὲ φῦλα

διπλόα καρτίστοισι μετ' ἰχθύσι δινεύονται
πηλοῖς ἐν βαθέεσσι· τὸ μὲν κέντροισι κελαινοῖς
κεντρίναι αὐδώωνται ἐπώνυμοι· ἄλλο δ' ὁμαρτῇ
κλείονται γαλεοί· γαλεῶν δ' ἑτερότροπα φῦλα
σκύμνοι καὶ λεῖοι καὶ ἀκανθίαι· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
ῥῖναι, ἀλωπεκίαι, καὶ ποικίλοι· εἴκελα δ' ἔργα
πᾶσιν ὁμοῦ, φορβή τε, σὺν ἀλλήλοις τε νέμονται.
Δελφῖνες δ' ἀκταῖς τε πολυῤῥαθάγοισι γάνυνται,
καὶ πελάγη ναίουσι, καὶ οὔποθι νόσφι θάλασσα
δελφίνων· πέρι γάρ σφε Ποσειδάων ἀγαπάζει·
οὕνεκά οἱ κούρην κυανώπιδα Νηρηΐνην
μαιομένῳ φεύγουσαν ἑὸν λέχος Ἀμφιτρίτην
φρασσάμενοι δελφῖνες ἐν Ὠκεανοῖο δόμοισι
κευθομένην ἤγγειλαν· ὁ δ' αὐτίκα κυανοχαίτης
παρθένον ἐξήρπαξεν, ἀναινομένην τε δάμασσε.
Καὶ τὴν μὲν παράκοιτιν, ἁλὸς βασίλειαν, ἔθηκε,
ἀγγελίης δ' ἤνησεν ἐνηέας οὓς θεράποντας,
κλήρῳ δ' ἐν σφετέρῳ περιώσιον ὤπασε τιμήν.
Ἔστι δ' ἀμειλίκτοις ἐνὶ κήτεσιν, ὅσσα καὶ ἅλμης
ἐκτὸς ἐπὶ τραφερῆς φυσίζοον ἔρχεται οὖδας·
δηρὸν δ' ἠιόνεσσι καὶ ἀγχιάλοισιν ἀρούραις
μίσγοντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἀσπιδόεσσα χελώνη,
καστορίδες τ' ὀλοαὶ δυσπενθέες, αἵτ' ἀλεγεινὴν
ὄσσαν ἐπὶ κροκάλῃσιν ἀπαίσιον ὠρύονται
ἀνδράσιν· ὃς δέ κε γῆρυν ἐν οὔασιν ἀλγινόεσσαν
δέξηται, στυγερῆς τ' ἐνοπῆς κωκυτὸν ἀκούσῃ,
οὐ τηλοῦ θανάτοιο τάχ' ἔσσεται, ἀλλά οἱ ἄτην
καὶ μόρον αἰνοτάτη κείνη μαντεύεται αὐδή.
Ναὶ μὴν καὶ φάλαιναν ἀναιδέα φασὶ θαλάσσης
ἐκβαίνειν χέρσονδε, καὶ ἠελίοιο θέρεσθαι.
Φῶκαι δ' ἐννύχιαι μὲν ἀεὶ λείπουσι θάλασσαν,
πολλάκι δ' ἠμάτιαι πέτραις ἐνὶ καὶ ψαμάθοισιν

εὔκηλοι μίμνουσι, καὶ ἔξαλον ὕπνον ἔχουσι.
Ζεῦ πάτερ, ἐς δὲ σὲ πάντα καὶ ἐκ σέθεν ἐῤῥίζωνται·
εἴτ' οὖν αἰθέρος οἶκον ὑπέρτατον, εἴτ' ἄρα πάντη
ναιετάεις· θνητῷ γὰρ ἀμήχανον ἐξονομῆναι.
Οἵῃ σὺν φιλότητι διακρίνας ἐκέδασσας
αἰθέρα τ' αἰγλήεντα καὶ ἠέρα καὶ χυτὸν ὕδωρ,
καὶ χθόνα παμμήτειραν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ ἕκαστα·
πάντα δ' ἐν ἀλλήλοισιν ὁμοφροσύνης ὑπὸ δεσμῷ
ἀῤῥήκτῳ συνέδησας, ἀναγκαίῃ δ' ἐπέρεισας
ἀστεμφῆ πάγκοινον ὑπὸ ζυγόν· οὔτε γὰρ αἰθὴρ
ἠέρος, οὔτ' ἀὴρ ἄτερ ὕδατος, οὐδὲ μὲν ὕδωρ
γαίης νόσφι τέτυκται, ἐν ἀλλήλοις δὲ φύονται·
πάντα δ' ὁδὸν μίαν εἶσι, μίαν δ' ἀνελίσσετ' ἀμοιβήν·
τοὔνεκα καὶ ξυνῇσιν ὁμηρεύουσι γενέθλαις
ἀμφιβίων· καὶ τοὶ μὲν ἀναστείχουσ' ἐπὶ γαῖαν
ποντόθεν, ἄλλοι δ' αὖτε κατ' ἠέρος ἀμφιτρίτῃ
μίσγονται, κοῦφοί τε λάροι, στονόεντά τε φῦλα
ἀλκυόνων, κρατεροί θ' ἁλιαίετοι ἁρπακτῆρες,
ἄλλα θ' ὅσ' ἰχθυάα, διερῆς τ' ἐπιβάλλεται ἄγρης.
Ἠέρα δ' αὖ τέμνουσι καὶ εἰνάλιοί περ ἐόντες,
τευθίδες, ἰρήκων τε γένος, βυθίη τε χελιδών·
οἱ δ' ὅτε ταρβήσωσιν ὑπέρτερον ἐγγύθεν ἰχθὺν,
ἐξ ἁλὸς ἀνθρώσκουσι καὶ ἠέριοι ποτέονται·
ἀλλ' αἱ μὲν καὶ τῆλε καὶ ὑψόθι ταρσὸν ἱεῖσι
τευθίδες· οὐδέ κεν ὄρνιν ὀΐσσεαι, οὐδέ κεν ἰχθὺν
εἰσοράαν, ἀγεληδὸν ὅθ' ὁρμήσωσι πέτεσθαι.
Αἱ δ' ἄρα τῶν ὑπένερθε χελιδόνες οἶμον ἔχουσι·
ἴρηκες δ' αὐτῆς ἅλμης σχεδὸν ἠερέθονται,
ἄκρον ἐπιψαύοντες ἁλὸς πόρον, ὅσσον ἰδέσθαι
ἄμφω νηχομένοισι καὶ ἱπταμένοισιν ὁμοῖοι.
Αἵδε μὲν ὥστε πόληες ἐν ἰχθύσιν· οἱ δέ θ' ὅμιλοι
κεκριμένοι γεγάασιν ἁλιπλάγκτοιο γενέθλης.

Τῶν δ᾽ οἱ μὲν πλάζονται ἀολλέες, αἰόλα φῦλα,
πώεσιν ἢ στρατιῇσιν ἐοικότες, οἵτ᾽ ἀγελαῖοι
κέκληνται· τοὶ δ᾽ αὖτε κατὰ στίχας· οἱ δὲ λόχοισιν
εἴκελοι ἢ δεκάδεσσιν· ὁ δ᾽ ἔρχεται οἶος ἀπ᾽ ἄλλων
μουναδὸν ὁρμηθείς· περόωσι δὲ δίζυγες ἄλλοι·
οἱ δ᾽ αὐτοῦ θαλάμῃσιν ἐν οἰκείῃσι μένουσι.
Χείματι μὲν δὴ πάντες ἀελλάων στροφάλιγγας
σμερδαλέας αὐτοῦ τε δυσηχέος οἴδματα πόντου
ἔξοχα δειμαίνουσιν· ἐπεὶ περιώσιον ἄλλων
ἰχθυόεντα γένεθλα φίλην πέφρικε θάλασσαν
μαινομένην· τότε δ᾽ οἱ μὲν ἀμησάμενοι πτερύγεσσι
ψάμμον ὑποπτήσσουσιν ἀνάλκιδες· οἱ δ᾽ ὑπὸ πέτραις
εἰλόμενοι δύνουσιν ἀολλέες· οἱ δὲ βάθιστα
ἐς πελάγη φεύγουσι κάτω μυχάτην ὑπὸ βύσσαν·
κεῖνα γὰρ οὔτε λίην προκυλίνδεται, οὔθ᾽ ὑπ᾽ ἀήταις
πρυμνόθεν εἱλεῖται, διὰ δ᾽ ἔσσυται οὔτις ἄελλα
ῥίζαν ἁλὸς νεάτην· μέγα δέ σφισι βένθος ἐρύκει
ῥιγεδανὰς ὀδύνας καὶ ἀπηνέα χείματος ὁρμήν.
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἀνθεμόεσσαι ἐπὶ χθονὸς εἴαρος ὧραι
πορφύρεον γελάσωσιν, ἀναπνεύσῃ δὲ θάλασσα
χείματος εὐδιόωσα, γαληναίη τε γένηται,
ἤπια κυμαίνουσα, τότ᾽ ἰχθύες ἄλλοθεν ἄλλοι
πανσυδίῃ φοιτῶσι γεγηθότες ἐγγύθι γαίης.
Ὡς δὲ πολυῤῥαίσταο νέφος πολέμοιο φυγοῦσα
ὀλβίη ἀθανάτοισι φίλη πόλις, ἣν ῥά τε δηρὸν
δυσμενέων πάγχαλκος ἐπεπλήμμυρε θύελλα,
ὀψὲ δ᾽ ἀπολλήξασα καὶ ἀμπνεύσασα μόθοιο
ἀσπασίως γάνυταί τε, καὶ εἰρήνης καμάτοισι
τέρπεται ἁρπαλέοισι, καὶ εὔδιος εἰλαπινάζει,
ἀνδρῶν τε πλήθουσα χοροιτυπίης τε γυναικῶν·
ὣς οἳ λευγαλέους τε πόνους καὶ φρῖκα θαλάσσης
ἀσπασίως προφυγόντες, ὑπεὶρ ἅλα καγχαλόωντες,

θρώσκοντες θύνουσι χοροιτυπέεσσιν ὁμοῖοι.
Εἴαρι δὲ γλυκὺς οἶστρος ἀναγκαίης ἀφροδίτης
καὶ γάμοι ἡβώωσι καὶ ἀλλήλων φιλότητες
πᾶσιν, ὅσοι γαῖάν τε φερέσβιον, οἵ τ᾽ ἀνὰ κόλπους
ἠέρος, οἵ τ᾽ ἀνὰ πόντον ἐριβρύχην δονέονται.
Εἴαρι δὲ πλεῖστον νεπόδων γένος εἰλείθυιαι
ᾠοφόρων παύουσι βαρυνομένων ὠδίνων.
Οἱ μὲν γὰρ γενεῆς κεχρημένοι ἠδὲ τόκοιο
θήλεες ἐν ψαμάθοισιν ἀποθλίβουσιν ἀραιὰς
γαστέρας· οὐ γὰρ ῥεῖα διΐσταται, ἀλλ᾽ ἐνέχονται
ᾠὰ μετ᾽ ἀλλήλοισιν ἀρηρότα νηδύος εἴσω,
φύρδην συμπεφυῶτα· τὰ δ᾽ ἀθρόα πῶς κε τέκοιεν;
στεινόμεναι δ᾽ ὀδύνῃσι μόγις κρίνουσι γενέθλην.
Ὡς οὐ ῥηϊδίην γενεὴν οὐδ᾽ ἰχθύσι Μοῖραι
ὤπασαν, οὐδ᾽ ἄρα μοῦνον ἐπιχθονίῃσι γυναιξὶν
ἄλγεα, πάντῃ δ᾽ εἰσὶν ἐπαχθέες εἰλείθυιαι.
Ἄρσενες αὖτ᾽ ἄλλοι μὲν ἐπ᾽ ἰχθύσι κῆρας ἄγοντες
δαιτυμόνες ῥηγμῖσιν ἐπειγόμενοι πελάουσιν·
ἄλλοι δ᾽ αὖ μετόπισθε διωκόμενοι προθέουσι
θηλυτέραις ἀγέλῃσιν, ἐπεὶ φιλότητος ἔρωτι
ἑλκόμεναι σπεύδουσι μετ᾽ ἄρσενας ἀσχέτῳ ὁρμῇ.
Ἔνθ᾽ οἱ μὲν σφετέρας ἐπὶ γαστέρας ἀλλήλοισι
τριβόμενοι θορὸν ὑγρὸν ἀποῤῥαίνουσιν ὄπισθεν,
αἱ δ᾽ οἴστρῳ μεμαυῖαι ἐπαΐγδην στομάτεσσι
κάπτουσι· τοίῳ δὲ γάμῳ πλήθουσι γόνοιο.
Πλεῖστος μὲν νόμος οὗτος ἐν ἰχθύσιν· οἱ δὲ καὶ εὐνὰς
καὶ θαλάμους ἀλόχους τε διακριδὸν ἀμφὶς ἔχουσι
ζευξάμενοι· πολλὴ γὰρ ἐν ἰχθύσιν ἔστ᾽ ἀφροδίτη,
οἶστρός τε ζῆλός τε, βαρὺς θεὸς, ὅσσα τε τίκτει
θερμὸς Ἔρως, ὅτε λάβρον ἐνὶ φρεσὶ κῶμον ὀρίνει.
Πολλοὶ δ᾽ ἀλλήλοισι διαστάδον εἵνεκεν εὐνῆς
μάρνανται, μνηστῆρσιν ἐοικότες, οἵ περὶ νύμφην

πολλοὶ ἀγειρόμενοι καὶ ὁμοίϊοι, ἀντιφέρονται
ὄλβῳ τ' ἀγλαΐῃ τε· τὰ δ' ἰχθύσιν οὐ παρέασιν,
ἀλλ' ἀλκὴ, γένυές τε, καὶ ἔνδοθι κάρχαρον ἕρκος,
τοῖσιν ἀεθλεύουσι, καὶ ἐς γάμον ὁπλίζονται·
τοῖσι δ' ὅ κεν προβάληται, ὁμοῦ γάμῳ εὕρατο νίκην.
Καὶ τοὶ μὲν πλεόνεσσιν ὁμευναίαις ἀλόχοισι
τέρπονται, σάργων τε γένος, καὶ κόσσυφος αἴθων·
τοὶ δὲ μίαν στέργουσι καὶ ἀμφιέπουσιν ἄκοιτιν,
κάνθαροι, αἰτναῖοί τε, καὶ οὐ πλεόνεσσι γάνυνται.
Ἀλλ' οὐκ ἐγχελύεσσιν ὁμοίϊον οὔτε χελώναις
οὔτ' οὖν πουλυπόδεσσι γάμου τέλος, οὔτε κελαινῇ
μυραίνῃ, λεχέων δὲ παράτροπον αἶσαν ἔχουσιν·
αἱ μὲν γὰρ σπειρηδὸν ἐν ἀλλήλῃσι χυθεῖσαι
ἐγχέλυες δέμας ὑγρὸν ἀναστρωφῶσι θαμειαὶ
πλεγνύμεναι, τάων δὲ κατείβεται εἴκελος ἀφρῷ
ἰχὼρ, ἐν ψαμάθοις τε καλύπτεται· ἡ δέ μιν ἰλὺς
δεξαμένη κυέει τε καὶ ἐγχελύων τέκεν ὁλκούς.
Τοίη καὶ γόγγροισιν ὀλισθηροῖσι γενέθλη.
Αἱ δὲ μέγα τρομέουσι καὶ ἐχθαίρουσι χελῶναι
ὃν γάμον· οὐ γὰρ τῇσιν ἐφίμερος οἷα καὶ ἄλλοις
τερπωλὴ λεχέων, πολὺ δὲ πλέον ἄλγος ἔχουσι·
σκληρὸν γὰρ μάλα κέντρον ἐν ἄρσεσιν εἰς ἀφροδίτην,
ὀστέον οὐκ ἐπιεικτὸν, ἀτερπέϊ θήγεται εὐνῇ.
Τοὔνεκα μάρνανταί τε, παλιγνάμπτοισί τ' ὀδοῦσιν
ἀλλήλους δάπτουσιν, ὅτε σχεδὸν ἀντιάσωσιν,
αἱ μὲν ἀλευόμεναι τρηχὺν γάμον, οἱ δ' ἀεκουσῶν
εὐνῆς ἱμείροντες ἑκούσιοι, εἰσόκεν ἀλκῇ
νικήσας ζεύξῃ μιν ἀναγκαίῃ φιλότητι,
ἠΰτε ληϊδίην, πολέμου γέρας. Εἴκελα δ' εὐνῆς
ἔργα κυσὶ χθονίοισι καὶ εἰναλίῃσι χελώναις·
εἴκελα καὶ φώκῃσιν· ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἕκαστοι
ὀξόπιθεν συνέχονται, ἀρηρότες ἠΰτε δεσμῷ.

Πουλύποδος δ' ὀλοοί τε γάμοι καὶ πικρὸς ὄλεθρος
συμφέρεται, ξυνὸν δὲ τέλος θανάτοιο καὶ εὐνῆς·
οὐ γὰρ πρὶν φιλότητος ἀπίσχεται, οὐδ' ἀπολήγει,
πρίν μιν ἀπὸ μελέων προλίπῃ σθένος ἀδρανέοντα,
αὐτὸς δ' ἐν ψαμάθοισι πεσὼν ἀμενηνὸς ὄληται·
πάντες γάρ μιν ἔδουσιν, ὅσοι σχεδὸν ἀντιάσωσι,
καρκινάδες δειλαί, καὶ καρκίνοι, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
ἰχθύες, οὓς πάρος αὐτὸς ἐδαίνυτο ῥεῖα μεθέρπων·
τοῖς ὑπὸ καὶ ζωός περ ἐὼν ἔτι κείμενος αὔτως,
οὐδὲν ἀμυνόμενος, δαιτρεύεται, ὄφρα θάνῃσι.
Τοίῳ δυστερπεῖ φιλοτησίῳ ὄλλυτ' ὀλέθρῳ.
Ὣς δ' αὔτως καὶ θῆλυς ὑπ' ὠδίνων μογέουσα
ὄλλυται· οὐ γὰρ τῇσιν ἀποκριδὸν οἷα καὶ ἄλλοις
ὠὰ διαθρώσκουσιν, ἀρηρότα δ' ἀλλήλοισι
βοτρυδὸν στεινοῖο μόγις διανίσσεται αὐλοῦ.
Τοὔνεκα καὶ λυκάβαντος ὑπέρτερον οὔποτε μέτρον
πουλύποδες ζώουσιν, ἀποφθινύθουσι γὰρ αἰεὶ
αἰνοτάτοισι γάμοισι καὶ αἰνοτάτοισι τόκοισιν.
Ἀμφὶ δὲ μυραίνης φάτις ἔρχεται οὐκ ἀΐδηλος,
ὥς μιν ὄφις γαμέει τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔρχεται αὐτὴ
πρόφρων, ἱμείρουσα παρ' ἱμείροντα γάμοιο.
Ἤτοι ὁ μὲν φλογέῃ τεθοωμένος ἔνδοθι λύσσῃ
μαίνεται εἰς φιλότητα, καὶ ἐγγύθι σύρεται ἀκτῆς
πικρὸς ἔχις· τάχα δὲ γλαφυρὴν ἐσκέψατο πέτρην,
τῇ ἔνι λοίγιον ἰὸν ἀπήμεσε, πάντα δ' ὀδόντων
ἔπτυσε πευκεδανὸν, ζαμενῆ χόλον, ὄλβον ὀλέθρου,
ὄφρα γάμῳ πρηΰς τε καὶ εὔδιος ἀντιάσειε.
Στὰς δ' ἄρ' ἐπὶ ῥηγμῖνος ἑὸν νόμον ἐῤῥοίζησε
κικλήσκων φιλότητα· θοῶς δ' ἐσάκουσε κελαινὴ
ἰϋγὴν μύραινα, καὶ ἔσσυτο θᾶσσον ὀϊστοῦ.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐκ πόντοιο τιταίνεται, αὐτὰρ ὁ πόντου
ἐκ γαίης πολιοῖσιν ἐπεμβαίνει ῥοθίοισιν·

ἄμφω δ᾽ ἀλλήλοισιν ὁμιλῆσαι μεμαῶτε
συμπεσέτην· ἔχιος δὲ κάρη κατέδεκτο χανοῦσα
νύμφη φυσιόωσα· γάμῳ δ᾽ ἐπιγηθήσαντες,
ἡ μὲν ἁλὸς πάλιν εἶσι μετ᾽ ἤθεα, τὸν δ᾽ ἐπὶ χέρσον
ὁλκὸς ἄγει, κρυερὸν δὲ πάλιν μεταχεύεται ἰὸν
λάπτων, ὃν πάρος ἧκε καὶ ἐξήφυσσεν ὀδόντων.
Ἢν δ᾽ ἄρα μή τι κίχῃ κεῖνον χόλον, ὅνπερ ὁδίτης,
ἀτρεκέως ἐσιδών μιν, ἀπέκλυσεν ὕδατι λάβρῳ,
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἀσχαλόων ῥίπτει δέμας, εἰσόκε μοῖραν
λευγαλέοιο λάβῃσιν ἀνωΐστου θανάτοιο,
αἰδόμενος, ὅτ᾽ ἄναλκις ὅπλων γένεθ᾽, οἷς ἐπεποίθει
ἔμμεν᾽ ὄφις, πέτρῃ δὲ συνώλεσε καὶ δέμας ἰῷ.
Δελφῖνες δ᾽ ἄνδρεσσιν ὁμῶς γάμον ἐντύνονται,
μήδεά τ᾽ ἀνδρομέοισι πανείκελα καρτύνονται·
οὐδ᾽ αἰεὶ προφανὴς πόρος ἄρσενος, ἀλλά οἱ εἴσω
κέκρυπται, λεχέων δὲ κατὰ χρέος ἕλκεται ἔξω.
Τοῖαι μὲν φιλότητες ἐν ἰχθύσιν ἠδὲ καὶ εὐναί.
Ἄλλος δ᾽ ἀλλοίῃ λεχέων ἱμείρεται ὥρῃ,
καὶ γενεὴν προφέρει· τοῖς μὲν θέρος, οἷσι δὲ χεῖμα,
τοῖς δ᾽ ἔαρ ἢ φθινύθουσα τόκον προὔφηνεν ὀπώρη·
καὶ τοὶ μὲν λυκάβαντι μίαν μογέουσι γενέθλην
οἱ πλεῖστοι, λάβραξ δὲ δὶς ἄχθεται εἰλειθυίαις·
τρίγλαι δὲ τριγόνοισιν ἐπώνυμοί εἰσι γονῇσι·
σκορπίος αὖ τετόρεσσι φέρει βέλος ὠδίνεσσι·
πέντε δὲ κυπρίνοισι γοναὶ μούνοισιν ἔασιν·
οἴου δ᾽ οὔποτε φασὶ γένος φράσσασθαι ὀνίσκου,
ἀλλ᾽ ἔτι τοῦτ᾽ ἄϊδηλον ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται.
Εὖτ᾽ ἂν δ᾽ εἰαρινοῖο περιπλήθωσι γόνοιο
ἰχθύες ὠοτόκοι, τοὶ μὲν κατὰ χῶρον ἕκαστοι
εὔκηλοι μίμνουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισι·
πολλοὶ δ᾽ ἀγρόμενοι ξυνὴν ὁδὸν ὁρμώωνται
Εὔξεινον μετὰ πόντον, ἵν᾽ αὐτόθι τέκνα τέκωνται.

Κεῖνος γὰρ πάσης γλυκερώτερος ἀμφιτρίτης
κόλπος, ἀπειρεσίοισι καὶ εὐΰδροις ποταμοῖσιν
ἀρδόμενος· μαλακαὶ δὲ πολυψάμαθοί τ' ἐπιωγαί·
ἐν δέ οἱ εὐφυέες τε νομαὶ καὶ ἀκύμονες ἀκταί,
πέτραι τε γλαφυραὶ, καὶ χηραμοὶ ἰλυόεντες,
ἄκραι τε σκιεραὶ, καὶ ὅσ' ἰχθύσι φίλτατ' ἔασιν·
ἐν δέ οἱ οὔτε τι κῆτος ἀνάρσιον, οὔτε τι πῆμα
ἐντρέφεται νεπόδεσσιν ὀλέθριον, οὐδὲ μὲν ὅσσοι
δυσμενέες γεγάασιν ἐπ' ἰχθύσι βαιοτέροισιν
ὁλκοὶ πουλυπόδων, οὐδ' ἀστακοὶ, οὐδὲ πάγουροι·
παῦροι μὲν δελφῖνες, ἀκιδνότεροι δὲ καὶ αὐτοὶ
κητείης γενεῆς καὶ ἀκήδεες ἐννεμέθονται.
Τοὔνεκεν ἰχθύσι κεῖνο πέλει κεχαρισμένον ὕδωρ
ἐκπάγλως, καὶ πολλὸν ἐπισπεύδουσι νέεσθαι.
Στέλλονται δ' ἅμα πάντες ὁμιλαδὸν, ἄλλοθεν ἄλλος
εἰς ἓν ἀγειρόμενοι, μία δέ σφισι πᾶσι κέλευθος,
πομπή τε ῥιπή τε, καὶ αὖ παλινόστιμος ὁρμή.
Θρηΐκιον δ' ἀνύουσι βοὸς πόρον αἰολόφυλοι
ἐσμοὶ, Βεβρυκίην τε παρὲξ ἅλα καὶ στόμα πόντου
στεινὸν, ἀμειβόμενοι δολιχὸν δρόμον ἀμφιτρίτης.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγύπτοιο ῥοάων
ὑψιπετὴς γεράνων χορὸς ἔρχεται ἠεροφώνων,
Ἄτλαντος νιφόεντα πάγον καὶ χεῖμα φυγοῦσαι,
Πυγμαίων τ' ὀλιγοδρανέων ἀμενηνὰ γένεθλα·
τῇσι δ' ἄρ' ἱπταμένῃσι κατὰ στίχας εὐρέες ἐσμοὶ
ἠέρα τε σκιάουσι καὶ ἄλλυτον ὄγμον ἔχουσιν·
ὣς τότε μυριόφυλοι ἁλὸς τέμνουσι φάλαγγες
εὔξεινον μέγα κῦμα· περιπλήθει δὲ θάλασσα
πυκνὸν ὑποφρίσσουσα λατυσσομένη πτερύγεσσιν,
εἰσόκ' ἐπειγόμενοι δολιχὸν στόλον ἀμπαύσωσι
καὶ τόκον. Ἀλλ' ὅτε μέτρα παραστείχῃσιν ὀπώρης,
νόστου μιμνήσκονται, ἐπεὶ κρυερώτερον ἄλλων

χεῖμα κατασπέρχει κείνην ἅλα δινήεσσαν·
οὐ γὰρ τηλεβαθὴς, ῥέα δὲ στυφελίζετ᾽ ἀήταις,
οἵ μιν ἐπιῤῥήσσουσιν ὑπερφίαλοί τ᾽ ὀλοοί τε.
Τοὔνεκ᾽ ἀλυσκάζοντες Ἀμαζονίης ἀπὸ λίμνης
αὖτις ὁμοῦ τεκέεσσιν ὑποτροπάδην φορέονται,
κίδνανται δ᾽ ἀνὰ πόντον, ὅπη θρέψονται ἕκαστοι.
Ἀλλ᾽ ὅσα μὲν μαλάκεια φατίζεται, οἷσί τ᾽ ἀναίμων
ἐστὶ φυὴ μελέων καὶ ἀνόστεος, ὅσσα τε φῦλα
ἢ λεπίσι πυκινῇσι καλύπτεται, ἢ φολίδεσσι
φρακτὰ, τάδ᾽ ὠοφόροισιν ὁμῶς ὠδῖσι μέλονται.
Ἐκ δὲ κυνὸς λάβροιο καὶ αἰετοῦ, ὅσσα τε φῦλα
κλῄζονται σελάχεια, καὶ ἰχθυνόμων βασιλήων
δελφίνων, φώκης τε βοώπιδος αὐτίκα παῖδες
ἐκ γενετῆς ἀνέχουσιν ἐοικότες οἷσι τοκεῦσιν.
Οἵδ᾽ ἤτοι πάντες μὲν, ὅσοι ναίουσι θάλασσαν
ζωοτόκοι, φιλέουσι καὶ ἀμφιέπουσι γενέθλην,
δελφίνων δ᾽ οὔπω τι θεώτερον ἄλλο τέτυκται.
Ὡς ἐτεὸν καὶ φῶτες ἔσαν πάρος, ἠδὲ πόληας
ναῖον ὁμοῦ μερόπεσσι, Διωνύσοιο δὲ βουλῇ
πόντον ὑπημείψαντο, καὶ ἰχθύας ἀμφεβάλοντο
γυίοις· ἀλλ᾽ ἄρα θυμὸς ἐναίσιμος εἰσέτι φωτῶν
ῥύεται ἀνδρομέην ἠμὲν φρόνιν ἠδὲ καὶ ἔργα.
Εὖτε γὰρ ὠδίνων δίδυμον γένος ἐς φάος ἔλθῃ,
αὐτίχ᾽ ὁμοῦ τ᾽ ἐγένοντο, περὶ σφετέρην τε τεκοῦσαν
νηχόμενοι σκαίρουσι, καὶ ἐνδύνουσιν ὀδόντων
εἴσω, καὶ μητρῷον ὑπὸ στόμα δηθύνουσιν·
ἡ δὲ φιλοφροσύνῃσιν ἀνίσχεται, ἀμφί τε παισὶ
στρωφᾶται γανόωσα, καὶ ἔξοχα καγχαλόωσα.
Μαζὸν δ᾽ ἀμφοτέροισι παρίσχεται, οἷον ἑκάστῳ,
θήσασθαι γάλα λαρόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασε δαίμων
καὶ γάλα καὶ μαζῶν ἰκέλην φύσιν οἷα γυναικῶν.
Τόφρα μὲν οὖν τοίῃσι τιθηνείῃσι μέμηλεν·

ἀλλ᾽ ὅτε κουρίζωσιν ἐὸν σθένος, αὐτίκα τοῖσι
μήτηρ ἡγήτειρα κατέρχεται εἰς ὁδὸν ἄγρης
ἱεμένοις, θήρην τε διδάσκεται ἰχθυόεσσαν·
ὐδὲ πάρος τεκέων ἑκὰς ἵσταται, ὐδ᾽ ἀπολείπει,
πρίν γ᾽ ὅταν ἡβήσωσι τελεσφόρα γυῖα καὶ ἀλκὴν,
ἀλλ᾽ αἰεὶ ῥυτῆρες ἐπίσκοποι ἐγγὺς ἕπονται.
Οἷον δὴ τότε θαῦμα μετὰ φρεσὶ θηήσαιο,
τερπωλήν τ᾽ ἐρόεσσαν, ὅτε πλώων ἐσίδηαι
αὔρῃ ἐν εὐκραεῖ δεδοκημένος ἠὲ γαλήνῃ
δελφίνων ἀγέλας εὐειδέας, ἵμερον ἅλμης·
οἱ μὲν γὰρ προπάροιθεν ἀολλέες ἠΰτε κῦροι
ἠΐθεοι στείχυσι, νέον γένος, ὥστε χοροῖο
κύκλον ἀμειβόμενοι πολυειδέα ποικιλοδίνην·
τοὶ δ᾽ ὄπιθεν μεγάλοι τε καὶ ἔξοχοι, ὐδ᾽ ἀπάτερθεν
ἔρχονται τεκέων, φρυρὸς στρατὸς, ὥσθ᾽ ἁπαλοῖσι
φερβομένοις ἕσπονται ἐν εἴαρι ποιμένες ἀμνοῖς.
Ὡς δ᾽ ὅτε μυσοπόλων ἔργων ἄπο παῖδες ἴωσιν
ἀθρόοι, οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ὄπισθεν ἐπίσκοποι ἐγγὺς ἕπονται,
αἰδῦς τε πραπίδων τε νόυ τ᾽ ἐπιτιμητῆρες
πρεσβύτεροι· γῆρας γὰρ ἐναίσιμον ἄνδρα τίθησιν·
ὣς ἄρα καὶ δελφῖνες ἑοῖς παίδεσσι τοκῆες
ἕσπονται, μή τί σφιν ἀνάρσιον ἀντιβολήσῃ.
Ναὶ μὴν καὶ φώκη κομέει γένος ὖτι χέρειον·
καὶ γὰρ τῇ μαζοί τε καὶ ἐν μαζοῖσι γάλακτος
εἰσὶ ῥοαί· τῇ δ᾽ ὖτι μετ᾽ οἴδμασιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ χέρσυ
λύετ᾽ ἀνερχομένῃ γαστρὸς μόγος, ὥριος ὠδίς·
μίμνει δ᾽ ἤματα πάντα δυώδεκα σὺν τεκέεσσιν
αὐτῦ ἐνὶ τραφερῇ· τρισκαιδεκάτῃ δὲ σὺν ἠοῖ
σκύμνυς ἀγκὰς ἔχυσα νεαλδέας εἰς ἅλα δύνει,
παισὶν ἀγαλλομένη, πάτρην ἅτε σημαίνυσα.
Ὡς δὲ γυνὴ ξείνης γαίης ἔπι παῖδα τεκῦσα
ἀσπασίως πάτρην τε καὶ ὃν δόμον εἰσαφικάνει,

παῖδα δ' ἐν ἀγκοίνῃσι πανημάτιη φορέουσα,
δώματα δεικνυμένη, μητρὸς νομὸν, ἀμφαγαπάζει,
τερπωλὴν ἀκόρεστον· ὁ δ' ȣ̓ φρονέων περ ἕκαστα
παπταίνει, μέγαρόν τε καὶ ἤθεα πάντα τοκήων·
ὣςἄρα καὶ κείνη σφέτερον γένος εἰναλίη θὴρ
ἐς πόντον προφέρει, καὶ δείκνυται ἔργα θαλάσσης.
Δαίμονες, ȣ̓κ ἄρα μȣ̃νον ἐν ἀνδράσι τέκνα πέλονται
φίλτατα, καὶ φάεος γλυκερώτερα καὶ βιότοιο,
ἀλλὰ καὶ οἰωνοῖσιν ἀμειλίκτοισί τε θηρσὶν
ἰχθύσι τ' ὠμηστῇσιν ἀμήχανος, αὐτοδίδακτος
ἐντρέφεται τεκέων δριμὺς πόθος· ἀμφὶ δὲ παισὶ
καὶ θανέειν καὶ πᾶσαν ὀϊζυρὴν κακότητα
πρόφρονες ȣ̓κ ἀέκοντες ἀναπλῆσαι μεμάασιν.
Ἤδη τις κατ' ὄρεσφιν ἐριβρύχην ἐνόησε
θηρητὴρ τεκέεσσιν ὑπερβεβαῶτα λέοντα,
μαρνάμενον σφετέρης γενεῆς ὕπερ· ȣ̓δ' ὅγε πυκνῆς
χερμάδος ἱπταμένης, ȣ̓δ' αἰγανέης ἀλεγίζει,
ἀλλ' αὔτως ἄτρεστον ἔχει θάρσος τε μένος τε,
βαλλόμενος καὶ ἐρεικόμενος πάσῃσι βολῇσιν·
ȣ̓δ' ὅγε πρὶν θανέειν ἀναδύεται, ἀλλ' ἐπὶ παισὶν
ἡμιθανὴς προβέβηκε, μέλει δέ οἱ ȣ̓̃τι μόροιο
τόσσον, ὅσον μὴ παῖδας ὑπ' ἀγρευτῆρσιν ἰδέσθαι
ἑρχθέντας θήρειον ὑπ' αὐτοκμῆτα καλιήν.
Ἤδη δ' ἀρτιτόκοιο κυνὸς σκυλακοτρόφῳ εὐνῇ
ποιμὴν ἐγχρίμψας, εἰ καὶ πάρος ἦεν ἑταῖρος,
χάσσατο, ταρβήσας μητρὸς χόλον ὑλακόεντα,
οἷον ὑπὲρ τεκέων προφυλάσσεται, ȣ̓δέ τιν' αἰδῶ
γιγνώσκει, πᾶσιν δὲ πέλει κρυόεσσα πελάσσαι.
Οἷον δ' ἑλκομένας περὶ πόρτιας ἀσχαλόωσαι
μητέρες ȣ̓κ ἀπάτερθε γυναικείων στενάχȣσι
κωκυτῶν, αὐτȣ̀ς δὲ συναλγύνȣσι νομῆας.
Καὶ μέν τις φήνης ἀδινὸν γόον ἔκλυεν ἀνὴρ

ὄρθριον ἀμφὶ τέκεσσ᾽, ἢ ἀηδόνος αἰολοφώνου,
ἠὲ καὶ εἰαρινῇσι χελιδόσιν ἐγγὺς ἔκυρσε
μυρομέναις ἑὰ τέκνα, τάτε σφίσι ληΐσσαντο
ἐξ εὐνῆς ἢ φῶτες ἀπηνέες ἠὲ δράκοντες.
Ἰχθύσι δ᾽ αὖ δελφὶς μὲν ἀριστεύει φιλότητι
παίδων, ὣς δὲ καὶ ἄλλοι ἑὸν γένος ἀμφιέπουσι.
Θαῦμα δ᾽ ἀλιπλάγκτοιο κυνὸς τόδε· τῇ γὰρ ἕπονται
τέκνα νεοβλαστῆ, καί σφιν σάκος ἔπλετο μήτηρ·
ἀλλ᾽ ὅτε ταρβήσωσι τά τ᾽ ἄσπετα δείματ᾽ ἔασιν
ἐν πόντῳ, τότε παῖδας ἔσω λαγόνεσσιν ἔδεκτο
αὐτὴν εἰσίθμην, αὐτὴν ὁδὸν, ἔνθεν ὄλισθον
γεινόμενοι· τοῖον δὲ πόνον μογέουσά περ ἔμπης
ἀσπασίως τέτληκε, πάλιν δ᾽ ὑπεχεύατο παῖδας
σπλάγχνοις, ἂψ δ᾽ ἀνέηκεν, ὅτ᾽ ἀμπνεύσωσι φόβοιο.
Τοίην καὶ ῥίνη τεκέων πορσύνεται ἀλκὴν,
ἀλλ᾽ οὐκ εἰς νηδὺν κείνῃ δύσις, οἷα κύνεσσιν,
ἀλλά οἱ ἐν πλευρῇσι διασφάγες ἀμφοτέρωθεν
εἰσὶν ὑπὸ πτερύγων, οἵη γένυς ἰχθύσιν ἄλλοις,
τῇσιν ἀτυζομένων τέκνων φόβον ἀμφικαλύπτει.
Ἄλλοι δ᾽ αὖθ᾽ ἑὰ τέκνα διὰ στόμα ταρβήσαντα
δεξάμενοι ῥύονται ἅτ᾽ ἐς δόμον ἠὲ καλιήν·
οἷον δὴ καὶ γλαῦκος, ὃς ἔξοχα τέκν᾽ ἀγαπάζει
πάντων, ὅσσοι ἔασιν ἐν ἰχθύσιν ᾠοτοκῆες·
κεῖνος γὰρ μίμνει τε παρήμενος, ὄφρα γένωνται
παῖδες ὑπωάδιοι, καί σφιν παρανήχεται αἰεί·
τοὺς δ᾽ ὅτε κεν τρομέοντας ἴδῃ κρατερώτερον ἰχθὺν,
ἀμφιχανὼν κατέδεκτο διὰ στόμα, μέσφα κε δεῖμα
χάσσηται, τότε δ᾽ αὖτις ἀνέπτυσε λευκανίηθεν.
Θύννης δ᾽ οὔτιν᾽ ἔγωγ᾽ ἀθεμίστερον ἔλπομαι ἰχθὺν
οὐδὲ κακοφροσύνῃ προβεβηκότα ναιέμεν ἅλμην·
ᾠὰ γὰρ εὖτε τέκῃσι, φύγῃ δ᾽ ὠδῖνα βαρεῖαν,
αὐτὴ γειναμένη καταδαίνυται ὅσσα κίχῃσι,

νηλής, ἥθ' ἑὰ τέκνα φυγῆς ἔτι νηΐδ' ἐόντα
ἐσθίει, οὐδέ μιν οἶκτος ἐσέρχεται οἷο τόκοιο.
Ἔστι δ' ὅσ' οὔτε γάμοισι φυτεύεται οὔτε γονῇσι
τίκτεται, αὐτοτέλεστα καὶ αὐτόῤῥεκτα γένεθλα,
ὄστρεα δὴ σύμπαντα, τάγ' ἰλύϊ τίκτεται αὐτῇ·
κείνων δ' οὔτε τι θῆλυ πέλει γένος, οὔτ' ἐπ' ἀμοιβῆς
ἄρσενες, ἀλλ' ὁμόφυλα καὶ εἴκελα πάντα τέτυκται.
Ὡς δὲ καὶ ἠπεδανῆς ἀφύης ὀλιγηπελὲς ἔθνος
οὔτινος ἐκγεγάασιν ἀφ' αἵματος οὐδὲ τοκήων·
εὖτε γὰρ ἐκ νεφέων Ζηνὸς νόος ὄμβρον ἀφύξῃ
λάβρον ὑπὲρ πόντοιο καὶ ἄσχετον, αὐτίκα πᾶσα
μισγομένη δίνῃσι παλιμπνοίῃσι θάλασσα
σίζει τ' ἀφριάᾳ τε καὶ ἵσταται οἰδαίνουσα,
αἱ δ' ἐν ἀτεκμάρτοισι καὶ ἀσκέπτοισι γάμοισιν
ἀθρόαι ἔκ τ' ἐγένοντο καὶ ἔτραφον ἔκ τ' ἐφάνησαν
μυρίαι, ἀβληχραί, πολιὸν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
οὔνομ' ἐπικλήδην ἀφρίτιδες αὐδώωνται.
Ἄλλαι δ' ἰλυόεντος ὑπὲκ φλοίσβοιο φύονται·
εὖτε γὰρ ἐν δίνῃσι παλιῤῥοίῃς τε θαλάσσης
βράσσηται πάμφυρτος ἀφυσγετὸς ἐξ ἀνέμοιο
σπερχομένης, τότε πᾶσα συνίσταται εἰς ἓν ἰοῦσα
ἰλὺς εὐρώεσσα, γαληναίης δὲ ταθείσης
ἐξαυτῆς ψάμαθός τε καὶ ἄσπετα φύρματα πόντου
πύθεται, ἐκ δὲ φύονται ἀθέσφατοι, εἴκελοι εὐλαῖς.
Οὐ μέν πού τι τέτυκται ἀκιδνότερον γένος ἄλλο
δειλαίης ἀφύης· νεπόδεσσι δὲ πᾶσιν ἔασι
δαὶς ἀγαθή· κεῖναι δὲ δέμας περιλιχμάζουσιν
ἀλλήλων· τόγε δέ σφι βορὴ βίοτός τε τέτυκται·
κεῖναι δ' εὖτε θάλασσαν ἀολλήδην ἐφέπωσιν,
ἠέ νύ που πέτρην ἀμφίσκιον ἠὲ θαλάσσης
διζόμεναι κευθμῶνας ὑποβρυχίην τ' ἀλεωρὴν,
πᾶσα τότε γλαυκὴ λευκαίνεται ἀμφιτρίτη.

Ὡς δ' ὁπότ' εὐρύπεδον σκιάσῃ νιφάδεσσιν ἀλωὴν
ἑσπερίου ζεφύροιο θοὸν μένος, οὐδέ τι γαίης
κυανέης ἰδέειν ὑποφαίνεται, ἀλλ' ἄρα πᾶσα
ἀργεννὴ χιόνεσσιν ἐπασσυτέραις κεκάλυπται·
ὧς τότ' ἀπειρεσίῃσι περιπληθὴς ἀγέλῃσι
φαίνεται ἀργινόεσσα Ποσειδάωνος ἀλωή.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ, ΚΙΛΙΚΟΣ, ἉΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ Β.

Ὧδε μὲν ἰχθύβοτοί τε νομαὶ, καὶ φῦλα θαλάσσης
πλάζονται· τοιῷδε γάμῳ, τοιῇδε γενέθλῃ
τέρπονται· τὰ δέ πού τις ἐπιχθονίοισιν ἅπαντα
ἀθανάτων σήμηνε· τί γὰρ μερόπεσσιν ἀνυστὸν
νόσφι θεῶν; οὐδ' ὅσσον ὑπὲκ ποδὸς ἴχνος ἀεῖραι,
οὐδ' ὅσον ἀμπετάσαι βλεφάρων περιφαέα κύκλα·
ἀλλ' αὐτοὶ κρατέουσι, καὶ ἰθύνουσιν ἕκαστα,
τηλόθεν ἐγγὺς ἐόντες· ἀναγκαίη δ' ἀτίνακτος
πείθεσθαι· τὴν δ' οὔτι πέλει σθένος οὐδέ τις ἀλκὴ
τρηχείαις γενύεσσιν ὑπερφιάλως ἐρύσαντα
ἐκφυγέειν, ἅτε πῶλον ἀποπτυστῆρα χαλινῶν·
ἀλλ' αἰεὶ μάκαρες πανυπέρτατοι ἡνία πάντῃ
κλίνουσ', ᾗ κ' ἐθέλωσιν, ὁ δ' ἕσπεται ὅςτε σαόφρων,
πρὶν χαλεπῇ μάστιγι καὶ οὐκ ἐθέλων ἐλάηται.
Κεῖνοι καὶ τέχνας πολυκερδέας ἀνθρώποισιν
δῶκαν ἔχειν, καὶ πᾶσαν ἐπιφροσύνην ἐνέηκαν.
Ἄλλος δ' ἀλλοίοισιν ἐπώνυμος ἔπλετο δαίμων
ἔργοις, οἷσιν ἕκαστος ἐπίσκοπον ἤρατο τιμήν.
Δηὼ μὲν ζεύγλης τε βοῶν ἀρότοιό τε γαίης,
πυρῶν τ' εὐκάρποιο φέρει γέρας ἀμητοῖο.
Δοῦρα δὲ τεκτήνασθαι ἀναστῆσαί τε μέλαθρα,
φάρεά τ' ἀσκῆσαι μήλων εὐανθέϊ καρπῷ
Παλλὰς ἐπιχθονίους ἐδιδάξατο· δῶρα δ' Ἄρηος
φάσγανα χάλκειοί τε περὶ μελέεσσι χιτῶνες,

καὶ κόρυθες καὶ δοῦρα καὶ οἷς ἐπιτέρπετ᾽ ἐνυώ.
Δῶρα δὲ Μουσάων τε καὶ Ἀπόλλωνος ἀοιδαί.
Ἑρμείης δ᾽ ἀγορήν τε καὶ ἀλκήεντας ἀέθλους
ὤπασεν. Ἡφαίστῳ δὲ μέλει ῥαιστήριος ἱδρώς.
Καὶ τάδε τις πόντοιο νοήματα καὶ τέλος ἄγρης,
πληθύν θ᾽ ὑγροπόρων θεὸς ὤπασε τεκμήρασθαι
ἀνδράσιν, ὃς καὶ πρῶτα μεσοῤῥαγέας κενεῶνας
γαίης ἀγρομένοισιν ἐνιπλήσας ποταμοῖσι
πευκεδανὴν ἀνέχευε καὶ ἐξέστεψε θάλασσαν,
ὀφρύσι καὶ ῥηγμῖσι περίδρομον ἀμφιπεδήσας,
εἴτε μιν εὐρυμέδοντα Ποσειδάωνα καλέσσαι,
εἴτ᾽ ἄρα καὶ Νηρῆα παλαίφατον, εἴτ᾽ ἄρα Φόρκυν
βέλτερον, εἴτε τιν᾽ ἄλλον ἁλὸς θεὸν ἰθυντῆρα.
Ἀλλ᾽ οἱ μὲν μάλα πάντες, ὅσοι τ᾽ Οὔλυμπον ἔχουσι,
δαίμονες, οἵ τε θάλασσαν, ὅσοι τ᾽ εὔδωρον ἄρουραν
ἠέρα τ᾽ ἐνναίουσι, πανίλαον ἦτορ ἔχοιεν
σοί τε, μάκαρ σκηπτοῦχε, καὶ ἀγλαόπαιδι γενέθλῃ,
καὶ λαοῖς σύμπασι, καὶ ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς.

Ἰχθύσι δ᾽ οὔτε δίκη μεταρίθμιος οὔτε τις αἰδώς,
οὐ φιλότης· πάντες γὰρ ἀνάρσιοι ἀλλήλοισι
δυσμενέες πλώουσιν· ὁ δὲ κρατερώτερος αἰεὶ
δαίνυτ᾽ ἀφαυροτέρους, ἄλλῳ δ᾽ ἐπινήχεται ἄλλος
πότμον ἄγων, ἕτερος δ᾽ ἑτέρῳ πόρσυνεν ἐδωδήν.
Οἱ μὲν γὰρ γενύεσσι καὶ ἠνορέῃ βιόωνται
χειροτέρους· τοῖς δ᾽ ἰὸν ἔχει στόμα· τοῖσι δ᾽ ἄκανθα
τύμμασι λευγαλέοισιν ἀμυνέμεναι πεφύασι,
πικραί τ᾽ ὀξεῖαί τε χόλου πυρόεντος ἀκωκαί.
Ὅσσοις δ᾽ οὔτε βίην θεὸς ὤπασεν, οὔτε τι κέντρον
θήγεται ἐκ μελέων, τοῖσδ᾽ ἐκ φρενὸς ὅπλον ἔφυσε
βουλὴν κερδαλέην, πολυμήχανον, οἵτε δόλοισι
πολλάκι καὶ κρατερὸν καὶ ὑπέρτερον ὤλεσαν ἰχθύν.

Οἷον καὶ νάρκη τερενόχροϊ φάρμακον ἀλκῆς

ἕσπεται αὐτοδίδακτον ἐν οἰκείοισι μέλεσσιν.
Ἡ μὲν γὰρ μαλακή τε δέμας καὶ πᾶσ᾽ ἀμενηνὴ,
νωθής τε βραδυτῆτι βαρύνεται, οὐδέ κε φαίης
νηχομένην ὁράαν· μάλα γὰρ δύσφραστα κέλευθα
εἰλεῖται πολιοῖο δι᾽ ὕδατος ἑρπύζουσα·
ἀλλά οἱ ἐν λαγόνεσσιν ἀναλκείης δόλος ἀλκή·
κερκίδες ἐμπεφύασι παρὰ πλευραῖς ἑκάτερθεν
ἀμφίδυμοι· τῶν εἴ τις ἐπιψαύσειε πελάσσας,
αὐτίκα οἱ μελέων σθένος ἔσβεσεν, ἐν δέ οἱ αἷμα
πήγνυται, οὐδ᾽ ἔτι γυῖα φέρειν δύνατ᾽, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
ἦκα μαραινομένοιο παρίεται ἄφρονι νάρκῃ.
Ἡ δ᾽ εὖ γινώσκουσα θεοῦ γέρας οἷον ἔδεκτο,
ὕπτιον ἀγκλίνασα μένει δέμας ἐν ψαμάθοισι·
κεῖται δ᾽ ἀστεμφὴς οἵη νέκυς· ὃς δέ κεν ἰχθὺς
ἐγχρίμψῃ λαγόνεσσιν, ὁ μὲν λύτο, κάππεσε δ᾽ αὔτως
ἀδρανίης βαθὺν ὕπνον, ἀμηχανίῃσι πεδηθείς·
ἡ δὲ θοῶς ἀνόρουσε καὶ οὐ κραιπνή περ ἐοῦσα,
γηθοσύνῃ, ζωὸν δὲ κατεσθίει ἶσα θανόντι.
Πολλάκι καὶ κατὰ λαῖτμα μετ᾽ ἰχθύσιν ἀντιάσασα
νηχομένοις, κραιπνὴν μὲν ἐπειγομένων σβέσεν ὁρμὴν
ἐγγὺς ἐπιψαύσασα, καὶ ἐσσυμένους ἐπέδησεν·
ἔσταν δ᾽ αὐαλέοι καὶ ἀμήχανοι, οὔτε κελεύθων
δύσμοροι οὔτε φυγῆς μεμνημένοι· ἡ δὲ μένουσα
οὐδὲν ἀμυνομένους καταδαίνυται, οὐδ᾽ ἀΐοντας.
Οἷον δ᾽ ὀρφναίοισιν ἐν εἰδώλοισιν ὀνείρων
ἀνδρὸς ἀτυζομένοιο καὶ ἱεμένοιο φέβεσθαι
θρώσκει μὲν κραδίη, τὰ δὲ γούνατα παλλομένοιο
ἀστεμφὴς ἅτε δεσμὸς ἐπειγομένοιο βαρύνει·
τοίην γυιοπέδην τεχνάζεται ἰχθύσι νάρκη.
Βάτραχος αὖ νωθὴς μὲν ὁμῶς καὶ μαλθακὸς ἰχθὺς,
αἴσχιστος δ᾽ ἰδέειν· στόμα δ᾽ οἴγεται εὐρὺ μάλιστα·
ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τῷ μῆτις ἀνεύρατο γαστέρι φορβήν.

Αὐτὸς μὲν πηλοῖο κατ' εὐρώεντος ἐλυσθεὶς
κέκλιται ἀτρεμέων, ὀλίγην δ' ἀνὰ σάρκα τιταίνει,
ἥ ῥά οἱ ἐκ γένυος νεάτης ὑπένερθε πέφυκε
λεπτή τ' ἀργεννή τε, κακὴ δέ οἱ ἐστὶν ἀϋτμή·
τὴν θαμὰ δινεύει, δόλον ἰχθύσι βαιοτέροισιν·
οἵ ῥά μιν εἰσορόωντες ἐφορμώωσι λαβέσθαι.
Αὐτὰρ ὃ τὴν ἂψ αὖτις ἐφέλκεται ἀτρέμας εἴσω,
ἦκα μάλ' ἀσπαίρουσαν ὑπὸ στόμα, τοὶ δ' ἐφέπονται
οὐδὲν ὀϊόμενοι κρυπτὸν δόλον, ὄφρα λάθωσι
βατράχου εὐρείῃσιν ἔσω γενύεσσι μιγέντες.
Ὡς δ' ὅτε τις κούφοισι πάγην ὄρνισι τιτύσκων,
πυροὺς τοὺς μὲν ἔρῃνε δόλου προπάροιθε πυλάων,
ἄλλους δ' ἔνδον ἔθηκεν, ὑπεστήριξε δὲ τέχνην·
τοὺς δὲ λιλαιομένους ἕλκει πόθος ὀξὺς ἐδωδῆς,
εἴσω δὲ προγένοντο, καὶ οὐκέτι νόστος ἑτοῖμος
ἐκδῦναι, δαιτὸς δὲ κακὴν εὕραντο τελευτήν·
ὣς κείνους ἀμενηνὸς ἐπέσπασεν ἠπεροπεύσας
βάτραχος, οὐδ' ἐνόησαν ἑὸν σπεύδοντες ὄλεθρον.
Τοῖα καὶ ἀγκυλόμητιν ἐπέκλυον ἐντύνασθαι
κερδώ· ὅτ' οἰωνῶν ἀγέλην πλήθουσαν ἴδηται,
δοχμίη ἀγκλινθεῖσα, τανυσσαμένη θοὰ κῶλα,
ὄμματ' ἐπιμύει, σὺν δὲ στόμα πάμπαν ἐρείδει·
φαίης κ' εἰσορόων ἦ μιν βαθὺν ὕπνον ἰαύειν,
ἠὲ καὶ ἀτρεκέως κεῖσθαι νέκυν· ὧδε γὰρ ἄπνους
αἰόλα βουλεύουσα παραβλήδην τετάνυσται·
οἱ δέ μιν εἰσορόωντες ἀολλέες ἰθὺς ἵενται
ὄρνιθες, λάχνην δὲ διαψαίρουσι πόδεσσιν,
ἠΰτε κερτομέοντες· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ὀδόντων
ἔλθωσιν, τότ' ἔπειτα δόλου πετάσασα θύρετρα,
ἐξαπίνης συνέμαρψε καὶ ἔσπασεν εὐρὺ χανοῦσα
ἄγρην κερδαλέην, ὅσσην ἕλεν οἰμήσασα.
Καὶ μὲν δὴ δολόμητις ἐπίκλοπον εὕρατο θήρην

σηπίη· ἐκ γάρ οἱ κεφαλῆς πεφύασιν ἀραιοὶ
ἀκρέμονες προτενεῖς, ὥστε πλόκοι, οἷσι καὶ αὐτὴ
ὥστε περ ὁρμιῇσιν ἐφέλκεται ἰχθύας ἄγρῃ,
πρηνὴς ἐν ψαμάθοισιν ὑπ' ὀστράκῳ εἱλυθεῖσα.
Κείναις δὲ πλοκαμῖσι καὶ ἡνίκα κύματα θύει
χείματι πετράων ἀντίσχεται, ἠΰτε τις νηῦς
πείσματ' ἐπ' ἀκταίῃσιν ἀναψαμένη σπιλάδεσσι.
Καρῖδες δ' ὀλίγαι μὲν ἰδεῖν, ἴση δὲ καὶ ἀλκὴ
γυίοις, ἀλλὰ δόλοισι καὶ ἄλκιμον ὤλεσαν ἰχθὺν,
λάβρακα, σφετέρῃσιν ἐπικλέα λαβροσύνῃσιν.
Οἳ μὲν γὰρ σπεύδουσι καὶ ἰθύουσι λαβέσθαι
καρίδων, ταῖς δ' οὔτε φυγεῖν σθένος οὔτε μάχεσθαι,
ὀλλύμεναι δ' ὀλέκουσι, καὶ οὓς πέφνουσι φονῆας.
Εὖτε γὰρ ἀμφιχανόντες ἔσω μάρψωσιν ὀδόντων,
αἵδε θαμὰ θρώσκουσι, καὶ ἐς μεσάτην ὑπερῴην
ὀξὺ κέρας χρίμπτουσι, τό τε σφίσι τέλλεται ἄκρης
ἐκ κεφαλῆς· λάβραξ δὲ φίλης κεκορημένος ἄγρης
νύγματος οὐκ ἀλέγει· τὸ δέ μιν νέμεταί τε καὶ ἕρπει,
εἰσόκε τρυχόμενόν μιν ἕλῃ μόρος ἐξ ὀδυνάων·
ὀψὲ δὲ γινώσκει νέκυος δεδαϊγμένος αἰχμῇ.
Ἔστι δέ τις πηλοῖσιν ἐφέστιος ὠμοφάγος βοῦς,
εὐρύτατος πάντεσσι μετ' ἰχθύσιν· ἦ γάρ οἱ εὖρος
πολλάκις ἑνδεκάπηχυ δυωδεκάπηχύ τ' ἐτύχθη·
οὐτιδανὸς δὲ βίην, καί οἱ δέμας ἄμμορον ἀλκῆς,
μαλθακόν· ἐν δέ οἱ εἰσὶν ἀείδελοι ἔνδον ὀδόντες
βαιοί τ' οὐ κρατεροί τε· βίῃ δέ κεν οὔτι δαμάσσαι,
ἀλλὰ δόλῳ καὶ φῶτας ἐπίφρονας εἷλε πεδήσας·
δαιτὶ γὰρ ἀνδρομέῃ ἐπιτέρπεται, ἔξοχα δ' αὐτῷ
ἀνθρώπων κρέα τερπνὰ καὶ εὐάντητος ἐδωδή.
Εὖτέ τιν' ἀθρήσῃ νεάτην ὑπὸ βύσσαν ἰόντα
ἀνθρώπων, ὅσσοισιν ὑποβρύχιος πόνος ἅλμης
μέμβλεται, αὐτὰρ ὁ κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆφιν ἀερθεὶς

νήχεται ἀστεμφὴς, μεγάρων ὀρόφοισιν ἐοικὼς,
ἄτροπος ἀμφιταθεὶς, σὺν δ᾽ ἔρχεται, ᾗ κεν ἴῃσι
δειλὸς ἀνὴρ, μίμνοντι δ᾽ ἐφίσταται ἠΰτε πῶμα.
Ὡς δὲ πάϊς δολόεντα μόρον λίχνοισι μύεσσιν
ἔστησεν· τὸν δ᾽ ὅτι πάγης λόχον ὁρμαίνοντα
γαστὴρ ἔνδον ἔλασσε, θοῶς δέ οἱ ἄγγος ὕπερθε
κοῖλον ἐπεσμαράγησεν, ὁ δ᾽ οὐκέτι πολλὰ μενοινῶν
ἐκφυγέειν δύναται στιβαρὸν σκέπας, ὄφρα ἑ κοῦρος
μάρψῃ τε κτείνῃ τε, γέλων δ᾽ ἐπιθήσεται ἄγρῃ·
ὣς ὅγ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς βροτέης ὀλοφώϊος ἰχθὺς
πέπτατ᾽ ἐρητύων ἀναδύμεναι, εἰσόκ᾽ ἀϋτμὴ
φῶτα λίπῃ, ψυχὴν δὲ μετεκπνεύσῃ ῥοθίοισιν·
ἔνθα ἑ τεθνηῶτα δυσώνυμος ἀμφιέπει βοῦς
δαινύμενος, τέχνησιν ἑλὼν δυσμήχανον ἄγρην.
Καὶ μέν τις μνιαροῖσιν ἐπὶ πλαταμῶσι νοήσας
καρκίνον αἰνήσει καὶ ἀγάσσεται εἵνεκα τέχνης
κερδαλέης· καὶ τῷ γὰρ ἐπιφροσύνην πόρε δαίμων
ὄστρεα φέρβεσθαι, γλυκερὴν καὶ ἄμοχθον ἐδωδήν.
Ὄστρεα μὲν κληῖδας ἀναπτύξαντα θυρέτρων,
ἰλὺν λιχμάζουσι, καὶ ὕδατος ἰσχανόωντα
πέπταται, ἀγκοίνῃσιν ἐφήμενα πετραίῃσι·
καρκίνος αὖ ψηφῖδα παρὰ ῥηγμῖνος ἀείρας
λέχριος ὀξείῃσι φέρει χηλῇσι μεμαρπὼς,
λάθρῃ δ᾽ ἐμπελάει, μέσσῳ δ᾽ ἐνεθήκατο λᾶαν
ὀστρέῳ· ἔνθεν ἔπειτα παρήμενος εἰλαπινάζει
δαῖτα φίλην· τὸ δ᾽ ἄρ᾽ οὔτι καὶ ἱέμενόν περ ἐρεῖσαι
ἀμφιδύμους πλάστιγγας ἔχει σθένος, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
οἴγεται, ὄφρα θάνῃ τε καὶ ἀγρευτῆρα κορέσσῃ.
Τῷ δ᾽ ἴσα τεχνάζουσι καὶ ἀστέρες ἑρπυστῆρες
εἰνάλιοι· καὶ τοῖς γὰρ ἐπ᾽ ὄστρεα μῆτις ὀπηδεῖ·
ἀλλ᾽ οὐ λᾶαν ἄγουσι συνέμπορον οὐδ᾽ ἐπίκουρον
κεῖνοι, τρηχὺ δὲ κῶλον ἐνηρείσαντο μέσοισι

πεπταμένοις· τὰ μὲν ὧδε πιέζεται, οἱ δὲ νέμονται.
Ὄστρακον αὖ βυθίας μὲν ἔχει πλάκας, ἐν δέ οἱ ἰχθὺς
πίννη ναιετάει κεκλημένος· ἡ μὲν ἄναλκις
οὔτε τι μητίσασθαι ἐπίσταται οὔτε τι ῥέξαι,
ἀλλ᾽ ἄρα οἱ ξυνόν τε δόμον ξυνήν τε καλύπτρην
καρκίνος ἐνναίει, φέρβει δέ μιν ἠδὲ φυλάσσει·
τῷ καὶ πιννοφύλαξ κικλήσκεται· ἀλλ᾽ ὅτε κόχλου
ἰχθὺς ἔνδον ἵκηται, ὅδ᾽ οὐ φρονέουσαν ἀμύξας
δήγματι κερδαλέῳ πίννην ἔλεν· ἡ δ᾽ ὀδύνῃσιν
ὄστρακα συμπλατάγησε, καὶ ἔνδον ἐφράσσατο ἄγρην
αὐτῇ τ᾽ ἠδ᾽ ἑτάρῳ, ξυνὸν θ᾽ ἅμα δεῖπνον ἕλοντο.
Ὣς ἄρα καὶ πλωτῆρσιν ἐν ὑγροπόροισιν ἔασι
τοὶ μὲν κερδαλέοι, τοὶ δ᾽ ἄφρονες, οἷα καὶ ἡμῖν
ἀνδράσιν, οὐδέ τι πᾶσιν ἐναίσιμόν ἐστι νόημα.
Φράζεο δ᾽ ἀφραδίῃ προφερέστατον ἡμεροκοίτην
ἰχθὺν, ὃν παρὰ πάντας ἀεργότατον τέκεν ἅλμη.
Τοῦ δ᾽ ἤτοι κεφαλῆς μὲν ἄνω τέτραπται ὕπερθεν
ὄμματα, καὶ στόμα λάβρον ἐν ὀφθαλμοῖσι μέσοισιν·
αἰεὶ δ᾽ ἐν ψαμάθοισι πανημέριος τετάνυσται
εὕδων, νυκτὶ δὲ μοῦνον ἀνέγρεται ἠδ᾽ ἀλάληται·
τοὔνεκα κέκληται καὶ νυκτερίς· ἀλλά μιν ἄτη
γαστρὸς ἀτεκμάρτοιο κακὴ λάχεν· οὐ γὰρ ἐδωδῆς
ἢ κόρον ἠέ τι μέτρον ἐπίσταται, ἀλλ᾽ ἀτέλεστον
λυσσομανῆ βέβρωστιν ἀναιδέϊ γαστρὶ φυλάσσει·
οὐδέ ποτ᾽ ἂν λήξειεν ἐδητύος ἐγγὺς ἐούσης,
εἰσόκεν οἱ νηδύς τε μέση διὰ πᾶσα ῥαγείη,
αὐτός τε προταθεὶς πέσῃ ὕπτιος, ἠέ τις ἄλλος
πέφνῃ μιν νεπόδων πυμάτης ἔμφορτον ἐδωδῆς.
Σῆμα δέ τοι τόδε γαστρὸς ἀειμάργοιο πιφαύσκω·
εἰ γάρ τίς μιν ἑλὼν θήρης ἀποπειρήσαιτο
χειρὶ βορὴν ὀρέγων, ὅδε δέξεται, εἰσόκεν αὐτοῦ

λαβροτάτȣ στόματος νήσεται ἄχρις ἐδωδή.
Κλῦτε, γοναὶ μερόπων, οἷον τέλος ἀφραδίῃσι
λαιμάργοις! ὅσον ἄλγος ἀδηφαγίῃσιν ὀπηδεῖ!
Τῷ τις ἀεργίην δυστερπέα τῆλε διώκοι
καὶ κραδίης καὶ χειρὸς, ἔχοι δέ τι μέτρον ἐδωδῆς·
μηδ᾽ ἐπὶ πανθοίνοισι νόον τέρποιτο τραπέζαις·
πολλοὶ γὰρ τοῖοι καὶ ἐν ἀνδράσιν, οἷσι λέλυνται
ἡνία, γαστρὶ δὲ πάντας ἐπιτρωπῶσι κάλωας·
ἀλλά τις εἰσορόων φεύγοι τέλος ἡμεροκοίτȣ.
Ἔστι καὶ ὀξυκόμοισι νόος καὶ μῆτις ἐχίνοις,
οἵτ᾽ ἀνέμων ἴσασι βίας ζαμενεῖς τε θυέλλας
ὀρνυμένας, νώτοισι δ᾽ ἀνοχλίζȣσιν ἕκαστος
λᾶαν, ὅσον βαρύθοντα περὶ σφετέρῃσιν ἀκάνθαις
ῥηϊδίως φορέοιεν, ἵν᾽ ἀντία κύματος ὁρμῇ
βριθόμενοι μίμνωσι· τὸ γὰρ τρομέȣσι μάλιστα,
μὴ σφὰς ἐπ᾽ ἠϊόνεσσι κυκώμενον οἶδμα κυλίσσῃ.
Πȣλυπόδων δ᾽ ȣ̓́πω τιν᾽ ὀΐομαι ἔμμεν᾽ ἄπυστον
τέχνης, οἳ πέτρῃσιν ὁμοίϊοι ἰνδάλλονται,
τήν κε ποτιπτύξωσι, περὶ σπείρῃς τε βάλωνται.
Ἄνδρας δ᾽ ἀγρευτῆρας ὁμῶς καὶ κρέσσονας ἰχθῦς
ῥηϊδίως ἀπάτῃσι παραπλάγξαντες ἄλυξαν.
Ἀλλ᾽ ὅτε χειρότερός τις ἐπισχεδὸν ἀντιβολήσῃ,
αὐτίκα πȣλύποδές τε καὶ ἰχθύες ἐξεφάνησαν,
μορφῆς πετραίης ἐξάλμενοι, ἐκ δὲ δόλοιο
φορβήν τ᾽ ἐφράσσαντο καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον.
Χείματι δ᾽ ȣ̓́ποτε φασὶν ἐπιστείχειν ἁλὸς ὕδωρ
πȣλύποδας· ζαμενεῖς γὰρ ὑποτρομέȣσιν ἀέλλας·
ἀλλ᾽ οἵγε γλαφυρῇσιν ἐνιζόμενοι θαλάμῃσι
πτήξαντες δαίνυνται ἑȣ̀ς πόδας, ἠΰτε σάρκας
ἀλλοτρίας· οἱ δ᾽ αὖτις ἑȣ̀ς κορέσαντες ἄνακτας
φύονται· τόδε πȣ σφι Ποσειδάων ἐπένευσε.
Τοῖον καὶ βλοσυρῇσιν ἀειμάργοισι νόημα

ἄρκτοις· χειμερίην γὰρ ἀλυσκάζουσαι ὁμοκλὴν,
δῦσαι φωλειοῖο μυχὸν κατὰ πετρήεντα,
ὃν πόδα λιχμάζουσιν, ἐδητύος ἔργον ἄπαστον,
μαιόμεναι δαίτην ἀνεμώλιον, οὐδ᾽ ἐθέλουσι
προβλώσκειν, εὐκραὲς ἕως ἔαρ ἡβήσειεν.
Ἔξοχα δ᾽ ἀλλήλοισιν ἀνάρσιον ἔχθος ἔχουσι
κάραβος αἰκτὴρ, μύραινά τε, πουλύποδές τε·
ἀλλήλους δ᾽ ὀλέκουσιν ἀμοιβαίοισι φόνοισιν.
Αἰεὶ δ᾽ ἰχθυόεσσα μετὰ σφίσιν ἵστατ᾽ ἐνυὼ
καὶ μόθος, ἄλλου δ᾽ ἄλλος ἑὴν ἐνεπλήσατο νηδύν.
Ἡ μὲν ὑπὲκ πέτρης ἁλιμυρέος ὁρμηθεῖσα
φοιταλέη μύραινα διέσσυται οἴδματα πόντου,
φορβὴν μαιομένη, τάχα δ᾽ εἴσιδε πούλυπον ἀκτῆς
ἄκρα διερπύζοντα, καὶ ἀσπασίην ἐπὶ θήρην
ἔσσυτο γηθομένη· τὸν δ᾽ οὐ λάθεν ἐγγὺς ἐοῦσα·
ἀλλ᾽ ἤτοι πρῶτον μὲν ἀτυζόμενος δεδόνηται
ἐς φόβον, οὐδ᾽ ἄρα μῆχος ἔχει μύραιναν ἀλύξαι
ἕρπων νηχομένην τε καὶ ἄσχετα μαιμώωσαν.
Αἶψα δέ μιν κατέμαρψε γένυν τ᾽ ἐνέρεισε δαφοινήν·
πούλυπος αὖτ᾽ ἀέκων ὀλοῆς ὑπὸ μάρνατ᾽ ἀνάγκης,
ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσιν ἑλίσσεται, ἄλλοτε ἄλλας
παντοίας στροφάλιγγας ὑπὸ σκολιοῖσιν ἱμᾶσι
τεχνάζων, εἴ πώς μιν ἐρητύσειε βρόχοισιν
ἀμφιβαλών· ἀλλ᾽ οὔτι κακῶν ἄκος οὔτ᾽ ἀλεωρή·
ῥεῖα γὰρ ἀμφιπεσόντος ὀλισθηροῖς μελέεσσιν
ὀτραλέη μύραινα διαῤῥέει οἷάπερ ὕδωρ·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἄλλοτε νῶτα παναίολα, ἄλλοτε δειρὴν
οὐρήν τ᾽ ἀκροτάτην περιβάλλεται, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ἐμπίπτει στόματός τε πύλαις γενύων τε μυχοῖσιν.
Ὡς δὲ παλαισμοσύνης γυιαλκέος ἴδμονες ἄνδρες
δηρὸν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἑὴν ἀναφαίνετον ἀλκήν·
ἤδη δ᾽ ἐκ μελέων λιαρὸς καὶ ἀθέσφατος ἱδρὼς

χεύεται ἀμφοτέροισι· τὰ δ᾽ αἰόλα κέρδεα τέχνης
πλάζονται, χεῖρές τε περὶ χροῒ κυμαίνονται·
ὣς καὶ πȣλύποδος κοτυληδόνες ȣ̓ κατὰ κόσμον
πλαζόμεναι κενεῇσι παλαισμοσύναις μογέȣσιν.
Ἡ δέ μιν ὀξυτόμοισιν ὑπὸ ῥιπῇσιν ὀδόντων
δαρδάπτει· μελέων δὲ τὰ μὲν κατεδέξατο γαστὴρ,
ἄλλα δ᾽ ἔτ᾽ ἐν γενύεσσι θοοὶ τρίβȣσιν ὀδόντες,
ἄλλα δέ τ᾽ ἀσπαίρει καὶ ἑλίσσεται ἡμιδάϊκτα,
εἰσέτι παιφάσσοντα καὶ ἐκφυγέειν ἐθέλοντα.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὰ ξυλόχȣς ὀφίων στίβον ἐξερεείνων
βριθόκερως ἔλαφος ῥινήλατον ἴχνος ἀνεῦρε,
χειὴν δ᾽ εἰσαφίκανε, καὶ ἑρπετὸν εἴρυσεν ἔξω,
δάπτει τ᾽ ἐμμενέως· ὃ δ᾽ ἑλίσσεται ἀμφί τε γȣ̃να,
δειρήν τε στέρνον τε· τὰ δ᾽ ἡμίβρωτα κέχυνται
ἄψεα, πολλὰ δ᾽ ὀδόντες ὑπὸ στόμα δαιτρεύȣσιν·
ὣς καὶ πȣλύποδος δνοπαλίζεται αἰόλα γυῖα
δυσμόρȣ· ȣ̓δέ ἑ μῆτις ἐπιφροσύνης ἐσάωσε
πετραίης· εἰ γάρ ποτ᾽ ἀλευόμενος περὶ πέτρην
πλέξηται, χροιήν τε πανείκελον ἀμφιέσηται,
ȣ̓δ᾽ ὣς μυραίνης ἔλαθε κέαρ, ἀλλά ἑ μένη
φράζεται, ἄπρηκτον δὲ πέλει κείνοιο νόημα.
Ἔνθα μιν οἰκτείρειας ἀκοσμοτάτοιο μόροιο,
ὡς ὃ μὲν ἐν πέτρῃσιν ὑφέζεται, ἡ δέ οἱ ἄγχι
ἠΰτ᾽ ἐπεγγελόωσα παρίσταται· ὧδέ κε φαίης
μυθεῖσθαι μύραιναν ἀπηνέα κερτομέȣσαν·
Τί πτώσσεις δολομῆτα; τίν᾽ ἔλπεαι ἠπεροπεύειν;
Ἦ τάχα καὶ πέτρης πειρήσομαι, ἥν σε καὶ εἴσω
δέξηται σπιλὰς ἥδε, καὶ ἠμύσασα καλύψῃ.
Αὐτίκα δ᾽ ἀγκύλον ἕρκος ἐνιπλήξασα λαφύσσει,
χοιράδος αὖ ἐρύȣσα περίτρομον· αὐτὰρ ὅγ᾽ ȣ̓̃τι,
ȣ̓δὲ δαϊζόμενος, λείπει πάγον, ȣ̓δ᾽ ἀνίησιν,
ἀλλ᾽ ἔχεται πέτρης εἰλιγμένος, εἰσόκεν αὐταὶ

λείπωνται μοῦναι κοτυληδόνες ἐμπεφυυῖαι.
Ὡς δ᾽ ὅτε περθομένης δηΐων ὑπὸ χερσὶ πόληος,
ἑλκομένων παίδων τε δορυκτήτων τε γυναικῶν,
κοῦρον ἀνὴρ δειρῇ τε καὶ ἀγκάσιν ἐμπεφυῶτα
γειναμένης ἐρύσῃ πολέμου νόμῳ, αὐτὰρ ὁ χεῖρας
πλέγδην οὐκ ἀνίησιν ἀπ᾽ αὐχένος, οὐδέ ἑ μήτηρ
κωκυτῷ προΐησιν, ὁμοῦ δέ οἱ ἕλκεται αὐτή·
ὣς καὶ πουλύποδος δειλὸν δέμας ἑλκομένοιο
λισσάδι μυδαλέῃ περιφύεται, οὐδ᾽ ἀνίησι.
Κάραβος αὖ μύραιναν ἀπηνέα περ μάλ᾽ ἐοῦσαν
ἐσθίει, αὐτοφόνοισιν ἀγηνορίῃσι δαμεῖσαν.
Ἠ γὰρ ὁ μὲν πέτρης σχεδὸν ἵσταται, ᾗ ἔνι ναίει
ὀτραλέη μύραινα· δύω δ᾽ ἀνὰ κέντρα τιτήνας
δήϊα φυσιόων προκαλίζεται ἐς μόθον ἐλθεῖν,
ἶσος ἀριστῆϊ προμάχῳ στρατοῦ, ὅς ῥά τε χειρῶν
ἠνορέῃ πολέμου τε δαημοσύνῃσι πεποιθὼς
ἔντεσι καρτύνας βριαρὸν δέμας, ὀξέα πάλλων
ἔγχεα, δυσμενέων προκαλίζεται ὅς κ᾽ ἐθέλῃσιν
ἀντιάαν· τάχα δ᾽ ἄλλον ἀριστήων ὀροθύνει·
ὣς ὅγε μυραίνης θήγει φρένας, οὐδ᾽ ἐπὶ μῶλον
δηθύνει, θαλάμης δὲ διαΐξασα κελαινὴ,
αὐχένα γυρώσασα, χόλῳ μέγα παιφάσσουσα
ἀντιάα· τὸν δ᾽ ἔτι περισπέρχουσά περ αἰνῶς
βλάπτει τρηχὺν ἐόντα, γένυν δ᾽ ἀνεμώλιον αὔτως
ἐγχρίμπτει, στερεοῖσι δ᾽ ἐτώσια μαίνετ᾽ ὀδοῦσιν·
οἱ δὲ πάλιν γενύεσσιν ἀπηνέος ὡς ἀπὸ πέτρης
παλλόμενοι κάμνουσι, καὶ ἀμβλύνονται ἐρωῆς.
Τῆς δὲ μέγα φλεγέθει καὶ ὀρίνεται ἄγριον ἦτορ,
εἰσόκε μιν χηλῇσιν ἐπαΐξας δολιχῇσιν
κάραβος αὐχενίοιο λάβῃ μέσσοιο τένοντος·
ἴσχει δ᾽ ἐμπεφυὼς χαλκείῃ ὥστε πυράγρῃ,

νωλεμὲς, οὐδ᾽ ἀνίησι καὶ ἐσσυμένην περ ἀλύξαι·
ἡ δὲ βίῃ μογέουσα, καὶ ἀσχαλόωσ᾽ ὀδύνῃσι,
πάντῃ δινεύει σκολιὸν δέμας, αἶψα δὲ νῶτα
καράβου ὀξυβελῆ περιβάλλεται ἀμφιχυθεῖσα,
ἐν δ᾽ ἐπάγῃ σκώλοισι καὶ ὀξείῃσιν ἀκωκαῖς
ὀστράκου, ὠτειλαῖς δὲ περιπλήθουσα θαμειαῖς
ὄλλυται αὐτοδάϊκτος, ὑπ᾽ ἀφραδίῃσι θανοῦσα.
Ὡς δ᾽ ὅτε θηροφόνων τις ἀνὴρ δεδαημένος ἔργων,
λαῶν ἀμφιδόμοισιν ἐναγρομένων ἀγορῇσι,
πόρδαλιν οἰστρηθεῖσαν ἐνὶ ῥοίζοισιν ἱμάσθλης
ἐγχείῃ δέχεται ταναήκεϊ δοχμὸς ὑποστάς·
ἣ δὲ καὶ εἰσορόωσα γένυν θηκτοῖο σιδήρου
ἄγρια κυμαίνουσα κορύσσεται, ἐν δ᾽ ἄρα λαιμῷ
ἠΰτε δουροδόκῃ χαλκήλατον ἔσπασεν αἰχμήν·
ὣς ἄρα καὶ μύραιναν ἕλεν χόλος ἀφραδίῃσι
δύσμορον, αὐτοτύποισιν ὑπ᾽ ὠτειλῇσι δαμεῖσαν.
Τοίην που τραφερῆς γαίης ἔπι δῆριν ἔθεντο
ἄμφω ἐνὶ ξυλόχοισιν ὄφις καὶ τρηχὺς ἐχῖνος
ἀντόμενοι· καὶ τοῖς γὰρ ἀνάρσιος αἶσα μέμηλεν.
Ἤτοι ὃ μὲν προϊδὼν ὀλοφώϊον ἑρπυστῆρα,
φραξάμενος πυκινῇσιν ὑπὸ προβλῆσιν ἀκάνθαις
εἰλεῖται σφαιρηδὸν, ὑφ᾽ ἕρκεϊ γυῖα φυλάσσων,
ἔνδοθεν ἑρπύζων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν αὐτίκα θύνων
πρῶτα μὲν ἰοτόκοισιν ἐπισπέρχει γενύεσσιν,
ἀλλ᾽ αὔτως μογέει κενεὸν πόνον· οὐ γὰρ ἱκάνει
χρωτὸς ἔσω μαλεροῖσι καὶ ἱέμενός περ ὀδοῦσι·
τοίῃ μιν λάχνῃ δυσπαίπαλος ἀμφιβέβηκεν·
αὐτὰρ ὃ κυκλοτερὴς ὁλοότροχος αἰόλα γυῖα
δινεύων, πυκινῇσι κυλινδόμενος στροφάλιγξιν,
ἐμπίπτει σπείρῃσι, καὶ οὐτάζει βελέεσσι
χαίτης ὀξυτόμοισιν· ὁ δ᾽ ἄλλοθεν εἴβεται ἄλλος
ἰχὼρ αἱματόεις, τὸν δ᾽ ἕλκεα πόλλ᾽ ἀνιάζει.

Ἔνθα μιν ἀμφιβαλὼν περιηγέϊ πάντοθεν ὁλκῷ
ὑγρὸς ὄφις, χαλεποῖσι περιπλέγδην ὑπὸ δεσμοῖς
ἴσχει τ' ἐμπρίει τε χόλῳ τ' ἐνερείδεται ἀλκήν.
Τοῦ δ' εἴσω τάχα πᾶσαι ὀλισθαίνουσιν ἄκανθαι
ὀξέα πεφρικυῖαι· ὃ δ' ἐν σκολόπεσσι πεπηγὼς
οὔτε βίην ἀνίησι, καὶ οὐκ ἐθέλων πεπέδηται,
ἀλλὰ μένει γόμφοισιν ἅτε κρατεροῖσιν ἀρηρώς,
ὄφρα θάνῃ, σὺν δ' αὐτὸν ἀπέφθισε θῆρα πιέζων
πολλάκις, ἀλλήλοις δὲ μόρος καὶ πῆμα γένοντο·
πολλάκι δ' ἐξήλυξε καὶ ἔκφυγε δεινὸς ἐχῖνος,
ἐκδὺς ἑρπυστῆρος ἀλυκτοπέδης τε κελαινῆς,
εἰσέτι τεθνηῶτος ἔχων περὶ σάρκας ἀκάνθαις.
Τοίη καὶ μύραινα κακόφρονι δάμναται ἄτῃ,
καράβῳ ἁρπαλέη τε καὶ εὐάντητος ἐδωδή.
Κάραβον αὖ καὶ τρηχὺν ὁμῶς καὶ κραιπνὸν ἐόντα
δαίνυτ' ἀφαυρότερός περ ἐὼν καὶ νωθρὸς ἐρωὴν
πέλυπος· ἡνίκα γάρ μιν ὑπὸ σπιλάδεσσι νοήσῃ
αὔτως ἀτρεμέοντα καὶ ἥμενον, αὐτὰρ ὃ λάθρῃ
νῶτον ἐπαΐξας, περιβάλλεται αἰόλα δεσμά,
ἰφθίμων δολιχῇσι ποδῶν σειρῇσι πιέζων,
σὺν δέ οἱ ἀκραίῃς κοτυληδόσι θερμὸν ἐρείδει
αὐλὸν ἐπισφίγγων στόματος μέσον, οὐδ' ἀνίησι
πνοιὴν ἠερίην οὔτ' ἔνδοθεν οὔθ' ἑτέρωθεν·
(καὶ γὰρ καὶ νεπόδεσσι παλίῤῥοος ἕλκεται ἀήρ·)
ἀλλ' ἔχει ἀμφιπεσών· ὁ δὲ νήχεται, ἄλλοτε μίμνει,
ἄλλοτε δ' ἀσπαίρει, ποτὲ δὲ προβλῆσιν ὑπ' ἄκραις
ῥήγνυται· αὐτὰρ ὅγ' ἔτι βίης μεθίησιν ἄεθλον,
ὄφρα ἑ τεθνηῶτα λίπῃ ψυχή τε καὶ ἀλκή.
Δὴ τότε μιν προπεσόντα παρήμενος ἐν ψαμάθοισι
δαίνυται, ἠΰτε κοῦρος ὑπὲκ μαζοῖο τιθήνης
χείλεσιν αὖ ἐρύει λαρὸν γλάγος· ὣς ὅγε σάρκας
δάπτων ὀξυπόροιο κατέσπασεν ἄγγεος ἔξω

μυζήσας, γλυκερῆς δὲ βορῆς ἐνεπλήσατο νηδύν.
Ὡς δέ τις ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ληΐστορι τέχνῃ
ὁρμαίνων ἀΐδηλα, δίκης σέβας οὔποτ᾽ ἀέξων,
ἑσπέριος στεινῇσι καταπτήξας ἐν ἀγυιαῖς,
ἄνδρα παραστείχοντα μετ᾽ εἰλαπίνην ἐλόχησε·
καί ῥ᾽ ὁ μὲν οἰνοβαρὴς ἕρπει πάρος, ὑγρὸν ἀείδων,
οὐ μάλα νηφάλιον κλάζων μέλος· αὐτὰρ ὁ λάθρῃ
ἐξόπιθε προὔτυψε, καὶ αὐχένα χερσὶ δαφοιναῖς
εἷλεν ἐπιβρίσας, κλῖνέν τέ μιν ἄγριον ὕπνον
οὐ τηλοῦ θανάτοιο, καὶ εἵματα πάντ᾽ ἐναρίξας
ᾤχετο, δυσκερδῆ τε φέρων καὶ ἀνέστιον ἄγρην·
τοιάδε καὶ πιννυτοῖσι νοήματα πουλυπόδεσσιν.
Οἵδε μὲν ἀντίβιοι καὶ ἀνάρσιοι ἔξοχ᾽ ἔασιν
εἰναλίων· μοῦνοι δὲ μετ᾽ ἰχθύσιν αἰολοφύλοις
ποινητῆρες ἔασι καὶ ἀλλήλων ὀλετῆρες.
Ἄλλοι δ᾽ ἰοφόροι νεπόδων, στομάτεσσι δ᾽ ἀεικὴς
ἰὸς ἐντρέφεται στυγερός τ᾽ ἐπὶ δήγμασιν ἕρπει.
Τοῖον καὶ σκολόπενδρα, δυσώνυμον ἑρπετὸν ἅλμης,
ἶσον ἐπιχθονίῳ δέμας ἑρπετῷ· ἀλλὰ τόγ᾽ ἄτην
κύντερον· εἰ γάρ οἵ τις ἐπιψαύσειε πελάσσας,
αὐτίκα οἱ κνῆστις μὲν ἐπὶ χροῒ θερμὸν ἔρευθος
φοινίσσει, σμώδιξ δὲ διατρέχει ἠΰτε ποίης,
τὴν κνίδα κικλήσκουσιν, ἐπωνυμίην ὀδυνάων.
Ἐχθρὴ δὲ σκολόπενδρα πανέξοχον ἀσπαλιεῦσι
ἐμπελάαν· εἰ γάρ ποτ᾽ ἐπιψαύσειε δελέτρου,
οὐκ ἄν τις νεπόδων κείνου πέλας ἀγκίστροιο
ἔλθοι· τοῖον γάρ οἱ ἀπεχθέα μίσγεται ἰόν.
Τοίη καὶ βαλιῇσιν ἰουλίσι τέτροφεν ἄτη
ἂν στόμα· τὰς δὲ μάλιστα βυθῶν διφήτορες ἄνδρες,
δύπται σπογγοτόμοι τε δυηπαθέες στυγέουσιν·
εὖτε γὰρ ἀθρήσωσιν ἐρευνητῆρα θαλάσσης
σπερχόμενον ποτὶ βυσσὸν ὑποβρυχίοισι πόνοισιν,

αἳδ' ἀπὸ πετράων μάλα μυρίαι ὁρμηθεῖσαι
ἄνδρα περιπροθέουσι, καὶ ἀθρόαι ἀμφιχέονται,
καί μιν ὀδοῦ βλάπτουσι πονεύμενον, ἄλλοθεν ἄλλαι
κνίζουσαι στομάτεσσιν ἀναιδέσιν· αὐτὰρ ὁ κάμνει
ὕδατι καὶ στυγερῇσιν ἰουλίσιν ἀντιβολήσας,
χερσὶ δ', ὅσον σθένος ἐστὶν, ἐπειγομένοις τε πόδεσσι
σεύει ἀμυνόμενος διερὸν στρατόν· αἱ δ' ἐφέπονται
ἀστεμφεῖς, μυίαις ἐναλίγκιοι, αἵ ῥά τ' ἐπ' ἔργοις
ἀνέρας ἀμητῆρας ὀπωρινὸν μογέοντας
πάντοσ' ἀνιηραὶ θέρεος στίχες ἀμφιπέτονται.
Οἱ δ' ἅμα μὲν καμάτῳ τε καὶ ἀκρήτοισι βολῇσιν
ἠέρος ἱδρώουσιν, ἀνιάζουσί τε μυῖαι
ἐκπάγλως· αἱ δ' οὐδὲν ἀναιδείης χαλόωσι,
πρὶν θανέειν ἢ ξουθὸν ἀπ' ἀνέρος αἷμα πάσασθαι.
Τόσσος ἔρως καὶ τοῖσιν ἐν ἰχθύσιν αἵματος ἀνδρῶν.
Οὐ μὴν θὴν ἀβληχρὸν ἔχει δάκος εὖτε χαράξῃ
πούλυπος ἑρπυστὴρ ἢ σηπίη, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς
ἐντρέφεται βαιὸς μὲν ἀτὰρ βλαπτήριος ἰχώρ.
Κέντρα δὲ πευκήεντα μετ' ἰχθύσιν ὡπλίσσαντο
κωβιὸς, ὃς ψαμάθοισι, καὶ ὃς πέτρῃσι γέγηθε
σκορπίος, ὠκεῖαί τε χελιδόνες ἠδὲ δράκοντες,
καὶ κύνες, οἳ κέντροισιν ἐπώνυμοι ἀργαλέοισι,
πάντες ἀταρτηροῖς ὑπὸ νύγμασιν ἰὸν ἱέντες.
Τρυγόνι δὲ ξιφίῃ τε θεὸς κρατερώτατα δῶρα
γυίοις ἐγκατέθηκεν, ὑπέρβιον ὅπλον ἑκάστῳ
καρτύνας· καὶ τῷ μὲν ὑπὲρ γένυν ἐστήριξεν
ὄρθιον, αὐτόρριζον, ἀκαχμένον, οὔτι σιδήρου
φάσγανον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἰσόσθενες ὄβριμον ἆορ.
Οὐ κείνου κρυόεσσαν ἐπιβρίσαντος ἀκωκὴν
οὐδὲ μάλα στερεὴ τλαίη λίθος οὐτηθεῖσα·
τοίη οἱ ζαμενής τε πέλει πυρόεσσά τ' ἐρωή.
Τρυγόνι δ' ἐκ νεάτης ἀνατέλλεται ἄγριον οὐρῆς

κέντρον ὁμοῦ χαλεπόν τε βίῃ καὶ ὀλέθριον ἰῷ.
Οὐδέ κεν οὐ ξιφίαι, οὐ τρυγόνες ἐν γενύεσσι
φορβὴν πρόσθε πάσαιντο, πάρος βελέεσσι δαφοινοῖς
οὐτῆσαι ζωόν τε καὶ ἄπνοον ὅ, ττι παρείη.
Ἀλλ᾽ ἤτοι ξιφίην μὲν ἐπὴν προλίπῃσιν ἀϋτμὴ,
αὐτίκα οἱ κἀκεῖνο συνέφθιτο καρτερὸν ἆορ,
αὐτῷ δ᾽ ὅπλον ἄνακτι συνέσβετο, καδδὲ λέλειπται
ὀστέον οὐδενόσωρον, ἀμήχανον ὅσσον ἰδέσθαι
φάσγανον· οὐδέ κεν ἄν τι καὶ ἱέμενος τελέσειας.
Τρυγονίου δ᾽ οὔπω τι κακώτερον ἔπλετο πῆμα
τρώματος, οὐδ᾽ ὅσα χεῖρες ἀρήϊα τεχνήσαντο
χαλκήων, οὐδ᾽ ὅσσα φερεπτερύγων ἐπ᾽ ὀϊστῶν
Πέρσαι φαρμακτῆρες ὀλέθρια μητίσαντο·
τρυγόνι γὰρ ζωῇ τε βέλος ῥίγιστον ὀπηδεῖ
ζαφλεγὲς, οἷόν περ τις ἀνὴρ πέφρικεν ἀκούων,
ζώει τε φθιμένης καὶ ἀτειρέα ῥύεται ἀλκὴν
ἄτροπον· οὐδ᾽ ἄρα μοῦνον ἐνὶ ζώοις ἀΐδηλον
ἄτην, ὅσσα βάλῃσιν, ἐρεύγεται, ἀλλὰ καὶ ἔρνος
καὶ πέτρην ἐκάκωσε, καὶ εἴ ποθι κεῖνο πελάσσῃ.
Εἰ γάρ τίς κ᾽ ἐριθηλὲς ἀεξόμενον φυτὸν ὥραις,
θαλλοῖς τ᾽ εὐφυέεσσι καὶ εὐκάρποισι γονῇσι,
νέρθεν ὑπὸ ῥίζῃσιν ἀναιδέϊ τύμματι κείνῳ
οὐτήσῃ, τόδ᾽ ἔπειτα κακῇ βεβολημένον ἄτῃ
λήγει μὲν πετάλων, κατὰ δὲ ῥέει ἠΰτε νούσῳ·
πρῶτον ἀπ᾽ ἀγλαΐης δὲ μαραίνεται, οὐδέ τι τηλοῦ
αὗόν τ᾽ οὐτιδανόν τε καὶ ἄχλοον ὄψεαι ἔρνος.
Κεῖνό ποτ᾽ αἰγανέῃ δολιχήρεϊ κωπηέσσῃ
Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὤπασε μήτηρ,
αἰχμάζειν δηΐοις ἅλιον μόρον· αὐτὰρ ὁ νήσῳ
αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ μάθε πώεα πέρθων
πατρὸς ἑοῦ, γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
αὐτῷ, τὸν μάστευε, κακὴν ἐνεμάξατο κῆρα.

Ἔνθα τὸν αἰολόμητιν Ὀδυσσέα, μυρία πόντου
ἄλγεα μετρήσαντα πολυκμήτοισιν ἀέθλοις,
τρυγὼν ἀλγινόεσσα μιῇ κατενήρατο ῥιπῇ.
Θύννῳ δὲ ξιφίῃ τε συνέμπορον αἰὲν ὀπηδεῖ
πῆμα· τὸ δ' οὔποτ' ἔχουσιν ἀπότροπον οὔτε μεθέσθαι
οὔτε φυγεῖν, πτερύγεσσιν ἐνήμενον ἄγριον οἶστρον,
ὅς σφισι, καυστηροῖο κυνὸς νέον ἱσταμένοιο,
κέντρου πευκεδανοῖο θοὴν ἐνερείδεται ἀλκὴν,
ὀξὺ μάλ' ἐγχρίμπτων, χαλεπὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ὀρίνει,
θωρήξας ὀδύνῃσιν· ἐπισπέρχει δ' ἀέκοντας
φοιταλέῃ μάστιγι χορευέμεν· οἱ δὲ κελαινῷ
τύμματι παιφάσσουσι μεμηνότες, ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
κῦμα καθιππεύουσιν, ἀνήνυτον ἄλγος ἔχοντες.
Πολλάκι καὶ νήεσσιν εὐκραίροις ἐνόρουσαν
ῥιπῇ ἐλαυνόμενοι δυσκραέϊ· πολλάκι δ' ἅλμης
ἔκθορον, ἐς γαῖάν τε κατέδραμον ἀσπαίροντες,
καὶ μόρον ἠμείψαντο πολυκμήτων ὀδυνάων·
τοῖον γὰρ δάκος αἰνὸν ἐπιῤῥέπει, οὐδ' ἀνίησι.
Καὶ γάρ τοι καὶ βουσὶν ἀνάρσιος εὖτε πελάσσῃ
οἶστρος, ἐνιχρίμψῃ δὲ βέλος λαγόνεσσιν ἀραιαῖς,
οὔτε τι βουφόρβων μέλεται σέβας, οὔτε νομοῖο,
οὔτ' ἀγέλης, ποίην δὲ καὶ αὔλια πάντα λιπόντες
σεύονται λύσσῃ τεθοωμένοι· οὐδέ τις αὐτοῖς
οὐ ποταμῶν, οὐ πόντος ἀνέμβατος, οὐδὲ χαράδραι
ῥωγάδες, οὐ πέτρη τις ἀφοίτητος κατερύκει
ῥιπὴν ταυρείην, ὅτ' ἐπιζέσῃ ὀξὺ κελεύων
βουτύπος, ὀτρηρῇσιν ἐπισπέρχων ὀδύνῃσι·
πάντῃ δὲ βρυχὴ, πάντῃ δέ οἱ ἅλματα χηλῆς
εἱλεῖται· τοίη μιν ἄγει δριμεῖα θύελλα.
Καὶ τὸ μὲν ἰχθύσιν ἄλγος ὁμοίϊον ἠδὲ βόεσσι.
Δελφῖνες δ' ἀγέλῃσιν ἁλὸς μέγα κοιρανέουσιν,
ἔξοχον ἠνορέῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ κομόωντες,

ῥιπῇ τ' ὠκυάλῳ· διὰ γὰρ βέλος ὥστε θάλασσαν
ἵπτανται· φλογόεν δὲ σέλας πέμπουσιν ὀπωπαῖς
ὀξύτατον· καί πού τιν' ὑποπτήσσοντα χαράδραις
καί τιν' ὑπὸ ψαμάθοις εἰλυμένον ἔδρακον ἰχθύν.
Ὅσσον γὰρ κούφοισι μετ' οἰωνοῖσιν ἄνακτες
αἰετοὶ ἢ θήρεσσι μετ' ὠμηστῇσι λέοντες,
ὅσσον ἀριστεύουσιν ἐν ἑρπυστῆρσι δράκοντες,
τόσσον καὶ δελφῖνες ἐν ἰχθύσιν ἡγεμονῆες.
Τοῖς δ' οὔτ' ἐρχομένοις πελάσαι σχεδὸν, οὔτε τις ἄντην
ὄσσε βαλεῖν τέτληκεν, ὑποπτώσσουσι δ' ἄνακτος
τηλόθεν ἅλματα δεινὰ καὶ ἄσθματα φυσιόωντος.
Οἳ δ' ὁπότ' ἰθύσωσι λιλαιόμενοι μετὰ φορβὴν,
πάντ' ἄμυδις κλονέουσιν ἀθέσφατα πώεα λίμνης,
παμφύγδην ἐλόωντες· ἐνέπλησαν δὲ φόβοιο
πάντα πόρον· σκιεροὶ δὲ μυχοὶ χθαμαλαί τε χαράδραι
στείνονται, λιμένες τε καὶ ἠϊόνων ἐπιωγαὶ
πάντοθεν εἰλομένων· ὁ δὲ δαίνυται ὅν κ' ἐθέλῃσι,
κρινάμενος τὸν ἄριστον ἀπειρεσίων παρεόντων.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσιν ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται
ἰχθύες, οὓς ἀμίας κικλήσκομεν· οὐδ' ἀλέγουσι
δελφίνων, μοῦναι δὲ κατ' ἀντία δηριόωνται.
Ταῖς μὲν ἀφαυρότερον θύννων δέμας, ἀμφὶ δὲ σάρκες
ἀβληχραὶ, θαμέες δὲ διὰ στόμα λάβρον ὀδόντες
ὀξέα πεφρίκασι· τὸ καὶ μέγα θάρσος ἔχουσιν,
οὐδὲ καταπτώσσουσιν ὑπέρβιον ἡγητῆρα.
Εὖτε γὰρ ἀθρήσωσιν ἀπόσσυτον οἶον ἀπ' ἄλλων
δελφίνων ἀγέλης, αἵδ' ἀθρόαι ἄλλοθεν ἄλλαι,
ἠΰθ' ὑπ' ἀγγελίης στρατὸς ἄσπετος, εἰς ἓν ἰοῦσαι
στέλλονται ποτὶ μῶλον ἀθαμβέες, ὥστ' ἐπὶ πύργον
δυσμενέων θύνοντες ἀρήϊοι ἀσπιστῆρες.
Δελφὶς δ' ἠϋγένειος ὑπαντιόωντος ὁμίλου
πρῶτα μὲν οὐκ ἀλέγει, μετὰ δ' ἔσσυται, ἄλλοτε ἄλλην

ἁρπάγδην ἐρύων, μενοεικέα δαῖτα κιχήσας.
ἀλλ' ὅτε μιν πολέμοιο περιστέψωσι φάλαγγες
πάντοθεν, ἀμφὶ δέ μιν στῖφος μέγα κυκλώσωνται,
δὴ τότε οἱ καὶ μόχθος ὑπὸ φρένα δύεται ἤδη·
ἔγνω δ' αἰπὺν ὄλεθρον ἀπειρεσίοις ἔνι μοῦνος
ἐρχθεὶς δυσμενέεσσι· πόνος δ' ἀναφαίνεται ἀλκῆς.
Αἱ μὲν γὰρ λυσσηδὸν ἀολλέες ἀμφιχυθεῖσαι
δελφῖνος μελέεσσι, βίην ἐνέρεισαν ὀδόντων·
πάντη δὲ πρίουσι, καὶ ἄτροποι ἐμπεφύασι,
πολλαὶ μὲν κεφαλῆς δεδραγμέναι, αἱ δὲ γενείων
γλαυκῶν, αἱ δ' αὐτῇσιν ἐνὶ πτερύγεσσιν ἔχονται·
πολλαὶ δ' ἐν λαγόνεσσι γένυν πήξαντο δαφοινήν·
ἄλλαι δ' ἀκροτάτην οὐρὴν ἕλον, αἱ δ' ὑπένερθε
νηδὺν, αἱ δ' ἄρ' ὕπερθεν ὑπὲρ νώτοιο νέμονται·
ἄλλαι δ' ἐκ λοφιῆς, αἱ δ' αὐχένος ᾐώρηνται.
Αὐτὰρ ὁ παντοίοισι περιπληθὴς καμάτοισι
πόντον ἐπαιγίζει, σφακέλῳ δέ οἱ ἔνδον ὀρεχθεῖ
μαινομένη κραδίη, φλεγέθει δέ οἱ ἦτορ ἀνίῃ·
πάντη δὲ θρώσκει καὶ ἑλίσσεται ἄκριτα θύων,
παφλάζων ὀδύνῃσι· κυβιστητῆρι δ' ἐοικὼς
ἄλλοτε μὲν βαθὺ κῦμα διατρέχει ἠΰτε λαίλαψ,
ἄλλοτε δ' ἐς νεάτην φέρεται βρύχα, πολλάκι δ' ἅλμης
ἀφρὸν ὑπερθρώσκων ἀναπάλλεται, εἴ ἑ μεθείη
ἑσμὸς ὑπερφιάλων νεπόδων θρασύς· αἱ δ' ἀλίαστοι
οὔτι βίης μεθιᾶσιν, ὁμῶς δέ οἱ ἐμπεφύασι,
καί οἱ δυομένῳ τε μίαν δύνουσι κέλευθον,
αὖτις δ' ἀνθρώσκοντι σὺν ἔξαλοι ἀΐσσουσιν
ἑλκόμεναι· φαίης κε νέον τέρας Ἐννοσιγαίῳ
τίκτεσθαι δελφῖσι μεμιγμένον ἠδ' ἀμίῃσιν·
ὧδε γὰρ ἀργαλέῃ ξυνοχῇ πεπέδηται ὀδόντων.
Ὡς δ' ὅταν ἰητὴρ πολυμήχανος, ἕλκος ἀφύσσων
οἰδαλέον, τῷ πολλὸν ἀνάρσιον ἔνδοθεν αἷμα

ἐντρέφεται, διεράς τε γονὰς, κυανόχροα λίμνης
ἑρπετὰ, τειρομένοιο κατὰ χροὸς ἐστήριξε,
δαίνυσθαι μέλαν αἷμα· τὰ δ᾽ αὐτίκα γυρωθέντα
κυρτοῦται, καὶ λύθρον ἐφέλκεται, οὐδ᾽ ἀνίησιν,
εἰσόκεν αἱμοβαρῆ ζωρὸν πότον αὖ ἐρύσαντα
ἐκ χροὸς αὐτοκύλιστα πέσῃ μεθύουσιν ὁμοῖα·
ὣς ἀμίαις οὐ πρόσθε χαλᾷ μένος, εἰσόκε σάρκα
κείνην, ἥν ποτ᾽ ἔμαρψαν, ὑπὸ στόμα δαιτρεύσωνται.
Ἀλλ᾽ ὅτε μιν προλίπωσιν, ἀναπνεύσῃ δὲ πόνοιο
δελφὶς, δὴ τότε λύσσαν ἐσόψεαι ἡγητῆρος
χωομένου· κρυερὴ δ᾽ ἀμίαις ἀναφαίνεται ἄτη.
Αἱ μὲν γὰρ φεύγουσιν, ὁ δ᾽ ἐξόπιθεν κεραΐζων,
εἰδόμενος πρηστῆρι δυσηχέϊ, πάντ᾽ ἀμαθύνει,
δάπτων ἐμμενέως, κατὰ δ᾽ αἵματι πόντον ἐρεύθει
αἰχμάζων γενύεσσι, παθὼν δ᾽ ἀπετίσατο λώβην.
Ὧδε καὶ ἐν ξυλόχοισιν ἔχει φάτις ἀγρευτήρων
θῶας ὑπερφιάλους ἔλαφον πέρι ποιπνύεσθαι
ἀγρομένους· οἱ μὲν γὰρ ἐπαΐγδην γενύεσσι
σάρκας ἀφαρπάζουσι, καὶ ἀρτιχύτοιο φόνοιο
θερμὸν ἔαρ λάπτουσιν· ὁ δ᾽ αἱμάσσων ὀδύνῃσι,
βεβρυχὼς ὀλοῇσι περίπλεος ὠτειλῇσιν,
ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοίων ὀρέων διαπάλλεται ἄκρας·
οἱ δέ μιν οὐ λείπουσιν, ἀεὶ δέ οἱ ἐγγὺς ἕπονται
ὠμησταὶ, ζωὸν δὲ διαρταμέοντες ὀδοῦσι
ῥινὸν ἀποσχίζουσι, πάρος θανάτοιο κυρῆσαι,
δαῖτα κελαινοτάτην τε καὶ ἀλγίστην πονέοντες.
Ἀλλ᾽ ἤτοι θῶες μὲν ἀναιδέες οὔτιν᾽ ἔτισαν
ποινὴν, ἐκ δ᾽ ἐγέλασσαν ἐπὶ φθιμένοις ἐλάφοισιν,
θαρσαλέαι δ᾽ ἀμίαι τάχα κύντερα δηρίσαντο.
Δελφίνων κἀκεῖνο πανέξοχον ἔργον ἀκούων
ἠγασάμην· τοῖς εὖτ᾽ ἂν ὀλέθριος ἐγγὺς ἵκηται
νοῦσος ἀταρτηρὴ, τοὺσδ᾽ οὐ λάθεν, ἀλλ᾽ ἐδάησαν

τέρμα βίου· πέλαγος δὲ καὶ εὐρέα βένθεα λίμνης
φεύγοντες κύφοισιν ἐπ᾽ αἰγιαλοῖσιν ἔκελσαν·
ἔνθα δ᾽ ἀποπνείουσι καὶ ἐν χθονὶ μοῖραν ἕλοντο,
ὄφρα τις ἢ μερόπων ἱερὸν τρόχιν Ἐννοσιγαίου
κείμενον αἰδέσσαιτο, χυτῇ τ᾽ ἐπὶ θινὶ καλύψαι,
μνησάμενος φιλότητος ἐνηέος, ἠὲ καὶ αὐτὴ
βρασσομένη ψαμάθοισι δέμας κρύψειε θάλασσα,
μηδέ τις εἰναλίων ἐσίδοι νέκυν ἡγητῆρα,
μηδέ τις οἰχομένῳ περ ἐνὶ χροῒ λωβήσαιτο
δυσμενέων· ἀρετὴ δὲ καὶ ὀλλυμένοισιν ὀπηδεῖ
καὶ κράτος, οὐδ᾽ ᾔσχυναν ἑὸν κλέος οὐδὲ θανόντες.
Κεστρέα δ᾽ ἐν πάντεσσιν ἁλὸς νεπόδεσσιν ἀκούω
φέρβειν πρηΰτατόν τε δικαιότατόν τε νόημα·
μοῦνοι γὰρ κεστρῆες ἐνηέες οὔθ᾽ ὁμόφυλον
οὔτέ τιν᾽ ἀλλοίης γενεῆς ἄπο πημαίνουσιν·
οὐδέ ποτε ψαύουσιν ὑπὸ στόμα σαρκὸς ἐδωδῆς,
οὐδὲ φόνου λάπτουσιν, ἀπημοσύνῃ δὲ νέμονται,
αἵματος ἄχραντοι καὶ ἀκηδέες, ἁγνὰ γένεθλα·
φέρβονται δ᾽ ἢ χλωρὸν ἁλὸς μνίον, ἠὲ καὶ αὐτὴν
ἰλὺν, ἀλλήλων τε δέμας περιλιχμάζουσι.
Τοὔνεκα καί τιν᾽ ἔχουσι μετ᾽ ἰχθύσι τίμιον αἰδῶ·
οὐ γάρ τις κείνων νεαρὸν τόκον οἷα καὶ ἄλλων
σίνεται, ὠμοφάγων δὲ βίην ἀνέχουσιν ὀδόντων.
Ὡς αἰεὶ μετὰ πᾶσι δίκης πρεσβήϊα κεῖται
αἰδοίης, πάντῃ δὲ γεράσμιον ἤρατο τιμήν.
Οἱ δ᾽ ἄλλοι μάλα πάντες ὀλέθριοι ἀλλήλοισιν
ἔρχονται· τὸ καὶ οὔποτ᾽ ἐσόψεαι ὑπνώοντας
ἔλλοπας, ἀλλ᾽ ἄρα τοῖσι καὶ ὄμματα καὶ νόος αἰὲν
ἐγρήσσει πανάϋπνος· ἐπεὶ τρομέουσι μὲν αἰεὶ
φέρτερον ἀντιόωντα, χερειότερον δ᾽ ὀλέκουσι.
Μοῦνον δ᾽ οὔποτε φασὶν ἀνὰ κνέφας ἀσπαλιῆες
εἰς ἄγρην πεσέειν ἁπαλὸν σκάρον, ἀλλά που ὕπνον

ἐννύχιον κοίλοισιν ὑπὸ κευθμῶσιν ἰαύειν.
Οὐ μέντοι τόγε θαῦμα δίκην ἀπάτερθε θαλάσσης
ναιετάειν· οὐ γάρ τι πάλαι πρέσβειρα θεάων
οὐδὲ μετὰ θνητοῖσιν ἔχε θρόνον, ἀλλὰ κυδοιμοὶ
δυσκέλαδοι, καὶ θοῦρος Ἄρευς φθισήνορος ἄτη,
μαῖά τ' ἐρικλαύστων πολέμων Ἔρις ἀλγεσίδωρος
ἔφλεγον ἡμερίων δειλὸν γένος· οὐδέ τι θηρῶν
κεκριμένοι πολέες μερόπων ἔσαν, ἀλλὰ λεόντων
αἰνότεροι πύργους τ' εὐτείχεας ἠδὲ μέλαθρα
νηούς τ' ἀθανάτων εὐώδεας αἵματι φωτῶν
καπνῷ τ' αἰθαλόεντι κατείνυον Ἡφαίστοιο,
εἰσόκε ῥαιομένην γενεὴν ᾤκτειρε Κρονίων,
ὑμῖν δ' Αἰνεάδῃσιν ἐπέτραπε γαῖαν ἀνάψας.
Ἀλλ' ἔτι καὶ προτέροισιν ἐν Αὐσονίων βασιλεῦσι
θῦνεν Ἄρης, Κελτούς τε καὶ αὐχήεντας Ἴβηρας
θωρήσσων, Λιβύης τε πολὺν πόρον, ἔργα τε Ῥήνου,
Ἴστρον τ' Εὐφρήτην τε· τί μοι τάδε δούρατος ἔργα
μεμνῆσθαι; νῦν γάρ σε, Δίκη θρέπτειρα πολήων,
γινώσκω μερόπεσσι συνέστιον ἠδὲ σύνοικον,
ἐξ οὗ μοι κραίνουσι μέγαν θρόνον ἐμβεβαῶτες
ἄμφω, θεσπέσιός τε πατὴρ καὶ φαίδιμος ὄρπηξ·
ἐκ τῶν μοι γλυκὺς ὅρμος ἀνακτορίης πεπέτασται.
Τούς μοι καὶ ῥύοισθε, καὶ ἔμπεδον ἰθύνοιτε
πολλαῖς ἐν δεκάδεσσιν ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν,
Ζεῦ τε καὶ Οὐρανίδαι, Ζηνὸς χορὸς, εἴ τις ἀμοιβὴ
εὐσεβίης· σκήπτρῳ δὲ τελεσφόρον ὄλβον ἄγοιτε.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ, ΚΙΛΙΚΟΣ, ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ Γ.

Νῦν δ' ἄγε μοι, σκηπτοῦχε, παναίολα δήνεα τέχνης
ἰχθυβόλου φράζευ καὶ ἀγρευτῆρας ἀέθλους,
θεσμόν τ' εἰνάλιον ξυμβάλλεο, τέρπεο δ' οἴμῃ
ἡμετέρῃ· σοῖς μὲν γὰρ ὑπὸ σκήπτροισι θάλασσα
εἱλεῖται, καὶ φῦλα Ποσειδάωνος ἐναύλων·
ἔργα δέ τοι ξύμπαντα μετ' ἀνδράσι πορσύνονται·
σοὶ δ' ἐμὲ τερπωλήν τε καὶ ὑμνητῆρ' ἀνέηκαν
δαίμονες ἐν Κιλίκεσσιν ὑφ' Ἑρμαίοις ἀδύτοισι.
Ἑρμεία σὺ δέ μοι πατρώϊε, φέρτατε παίδων
Αἰγιόχου, κέρδιστον ἐν ἀθανάτοισι νόημα
φαῖνέ τε καὶ σήμαινε, καὶ ἄρχεο, νύσσαν ἀοιδῆς
ἰθύνων· βουλὰς δὲ περισσονόων ἁλιήων
αὐτὸς ἄναξ πρώτιστος ἐμήσαο, καὶ τέλος ἄγρης
παντοίης ἀνέφηνας, ἐπ' ἰχθύσι κῆρας ὑφαίνων.
Πανὶ δὲ Κωρυκίῳ βυθίην παρακάτθεο τέχνην,
παιδὶ τεῷ, τὸν φασὶ Διὸς ῥυτῆρα γενέσθαι,
Ζηνὸς μὲν ῥυτῆρα, Τυφαόνιον δ' ὀλετῆρα.
Κεῖνος γὰρ δείπνοισιν ἐπ' ἰχθυβόλοισι δολώσας
σμερδαλέον Τυφῶνα παρήπαφεν, ἔκ τε βερέθρου
δύμεναι εὐρωποῖο καὶ εἰς ἁλὸς ἐλθέμεν ἀκτήν·
ἔνθα μιν ὀξεῖαι στεροπαὶ ῥιπαί τε κεραυνῶν
ζαφλεγέες πρήνιξαν· ὁ δ' αἰθόμενος πυρὸς ὄμβροις
κρᾶθ' ἑκατὸν πέτρῃσι περιστυφελίζετο πάντη
ξαινόμενος· ξανθαὶ δὲ παρ' ἠϊόνεσσιν ἔτ' ὄχθαι

λύθρῳ ἐρευθιόωσι Τυφαονίων ἀλαλητῶν.
Ἑρμεία κλυτόβουλε, σὲ δ' ἔξοχον ἱλάσκονται
ἰχθυβόλοι· τῷ καί σε σὺν ἀγροίοισιν ἀΰσας
δαίμοσιν εὐθήροιο μετὰ κλέος ἔρχομαι οἴμης.

Πρῶτα μὲν ἀσπαλιῆϊ δέμας καὶ γυῖα παρείη
ἀμφότερον καὶ κραιπνὰ καὶ ἄλκιμα, μήτε τι λίην
πίονα, μήτε τι σαρκὶ λελειμμένα· δὴ γὰρ ἀνάγκη
πολλάκι μιν κρατεροῖσιν ἀνελκομένοισι μάχεσθαι
ἰχθύσιν, οἷς ὑπέροπλον ἔνι σθένος, εἰσόκεν ἅλμης
μητρὸς ἐν ἀγκοίνῃσιν ἑλισσόμενοι δονέονται.
Χρειὼ δ' ἐκ πέτρης τε θορεῖν πέτρην τ' ἀνοροῦσαι
ῥηϊδίως· χρειὼ δὲ πόνου βυθίοιο ταθέντος
ῥίμφα διϊχνεῦσαι δολιχὸν πόρον, ἔς τε βάθιστα
δῦναι, καὶ μίμνοντα μετ' οἴδμασιν ὡς ἐπὶ γαίης
δηθύνειν ἔργοισι πονεύμενον, οἷς ἐνὶ πόντῳ
ἄνδρες ἀεθλεύουσι ταλάφρονα θυμὸν ἔχοντες.
Ψυχὴν δ' ἀσπαλιεὺς πολυπαίπαλος ἠδὲ νοήμων
εἴη· ἐπεὶ μάλα πολλὰ καὶ αἰόλα μηχανόωνται
ἰχθύες ἐγκύρσαντες ἀνωΐστοισι δόλοισι.
Τολμήεις δὲ μάλιστα καὶ ἄτρομος ἠδὲ σαόφρων
εἴη, μηδ' ὕπνου φιλέοι κόρον· ὀξὺ δὲ λεύσσοι
ἐγρήσσων κραδίῃ τε καὶ ὄμμασι πεπταμένοισιν.
Εὖ δὲ φέροι καὶ χεῖμα Διὸς καὶ δίψιον ὥρην
σειρίου· ἱμείροι δὲ πόνων, ἐράοι δὲ θαλάσσης·
ὧδε γὰρ εὐάγρης τε καὶ Ἑρμείᾳ φίλος εἴη.

Θήρη δ' ἑσπερίη μὲν ὀπωρινῇσιν ἐν ὥραις
καρτίστη τελέθει, καὶ ἑωσφόρος εὖτ' ἀνατέλλῃ·
χείματι δ' ἠελίοιο βολαῖς ἅμα κιδναμένῃσι
στέλλεσθαι· πᾶν δ' ἦμαρ ἐν εἴαρι τηλεθόωντι
ἄγραις παντοίῃσιν ὀφέλλεται, ἦμος ἅπαντες
ἔλλοπες ἠϊόνεσσιν ἐφέστιοι ἐγγύθι γαίης
ἕλκονται τοκετῶν τε μόγῳ δίψῃ τ' ἀφροδίτης.

Αἰεὶ δ' εἰς ἄνεμον παπταινέμεν, ὅς κεν ἄῃσιν
ἤπιος, εὐδιόων, μαλακὴν ἅλα κοῦφα κυλίνδων·
λάβρους γὰρ τρομέουσι καὶ ἐχθαίρουσιν ἀήτας
ἰχθύες, οὐδ' ἐθέλουσιν ὑπεὶρ ἅλα δινεύεσθαι·
εὐκραεῖ δ' ἀνέμῳ περιδέξιος ἵσταται ἄγρη.
Πάντες δὲ πνοιῇσιν ἐναντία καὶ ῥοθίοισι
πλῶτες ἁλὸς θύνουσιν, ἐπεὶ σφίσιν ὧδε κέλευθος
ῥηϊτέρη στείχουσιν ἐπ' ἠόνας, οὐδ' ὑπ' ἀνάγκης
ἐξόπιθε ῥιπῇσιν ἐλαυνόμενοι μογέουσιν.
Ἀλλ' ἁλιεὺς στέλλοιτο λίνον πνοιῇσι πετάσσας
οὔριον, ἐς βορέην μὲν, ἐπὴν νότος ὑγρὸς ἄῃσιν·
ἐς νοτίην δὲ θάλασσαν ἐπειγομένου βορέαο·
εὔρου δ' ἱσταμένοιο ποτὶ ζεφύροιο κέλευθα·
πρὸς δ' εὖρον ζέφυρος φορέοι σκάφος· ὧδε γὰρ ἑσμοὶ
ἄσπετοι ἀντήσουσι, καὶ εὔβολος ἔσσεται ἄγρη.
Τέτραχα δ' εἰναλίης θήρης νόμον ἐφράσσαντο
ἰχθυβόλοι· καὶ τοὶ μὲν ἐπ' ἀγκίστροισι γάνυνται,
τῶν δ' οἱ μὲν δονάκεσσιν ἀναψάμενοι δολιχοῖσιν
ὁρμιὴν ἵππειον ἐΰπλοκον ἀγρώσσουσιν·
οἱ δ' αὔτως θώμιγγα λινόστροφον ἐκ παλαμάων
δησάμενοι πέμπουσιν· ὁ δ' ἢ καθέτοισι γέγηθεν
ἢ πολυαγκίστροισιν ἀγάλλεται ὁρμιῇσι.
Δίκτυα δ' αὖτ' ἄλλοισι μέλει πλέον ἐντύνεσθαι·
τῶν τὰ μὲν ἀμφίβληστρα, τὰ δὲ γρῖφοι καλέονται,
γάγγαμά τ' ἠδ' ὑποχαὶ περιηγέες, ἠδὲ σαγῆναι·
ἄλλα δὲ κικλήσκουσι καλύμματα, σὺν δὲ σαγήναις
πέζας καὶ σφαιρῶνας ὁμοῦ σκολιόν τε πάναγρον.
Μυρία δ' αἰόλα τοῖα δολοῤῥαφέων λίνα κόλπων.
Ἄλλοι δ' αὖ κύρτοισιν ἐπὶ φρένα μᾶλλον ἔχουσι,
κύρτοις, οἳ κνώσσοντας ἐοὺς ηὔφρηναν ἄνακτας,
εὐκήλους· βαιῷ δὲ πόνῳ μέγα κέρδος ὀπηδεῖ.
Ἄλλοι δ' οὐτάζουσι τανυγλώχινι τριαίνῃ

ἔλλοπας ἐκ χέρσου τε καὶ ἐκ νεὸς, ὡς ἐθέλουσι.
Τῶν πάντων καὶ μέτρον ὅσον καὶ κόσμον ἑκάστου
ἀτρεκέως ἴσασιν, ὅσοι τάδε τεκταίνονται.
Ἰχθύσι δ' οὐκ ἄρα μοῦνον ἐπ' ἀλλήλοισι νόημα
πυκνὸν ἔην καὶ μῆτις ἐπίκλοπος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
πολλάκις ἐξεπάφησαν ἐπίφρονας ἀγρευτῆρας,
καὶ φύγον ἀγκίστρων τε βίας λαγόνας τε πανάγρων,
ἤδη ἐνισχόμενοι, παρὰ δὲ φρένας ἔδραμον ἀνδρῶν,
βουλῇ νικήσαντες, ἄχος δ' ἁλιεῦσι γένοντο.
Κεστρεὺς μὲν πλεκτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι λίνοιο
ἑλκόμενος δόλον οὔτι περίδρομον ἠγνοίησεν,
ὕψι δ' ἀναθρώσκει, λελιημένος ὕδατος ἄκρου,
ὀρθὸς ἄνω σπεύδων ὅσσον σθένος ἅλματι κούφῳ
ὁρμῆσαι, βουλῆς δὲ σαόφρονος οὐκ ἐμάτησε·
πολλάκι γὰρ ῥιπῆσι καὶ ὕστατα πείσματα φελλῶν
ῥηϊδίως ὑπεράλτο, καὶ ἐξήλυξε μόροιο.
Ἢν δ' ὅγ' ἀνορμηθεὶς πρῶτον στόλον αὖτις ὀλισθῇ
ἐς βρόχον, οὐκέτ' ἔπειτα βιάζεται, οὐδ' ἀνορούει
ἀχνύμενος· πείρῃ δὲ μαθὼν ἀποπαύεται ὁρμῆς.
Ὡς δ' ὅτε τις νούσῳ πολυκηδέϊ δηρὸν ἀλύων
πρῶτα μὲν ἱμείρων τε καὶ ἱέμενος βιότοιο
πάντα μάλ' ἰητῆρσιν ἐφέσπεται, ὅσσα κέλονται,
ῥέζων· ἀλλ' ὅτε κῆρες ἐπικρατέωσιν ἄφυκτοι
ἄϊδος, οὐκέτ' ἔπειτα μέλει βίου, ἀλλὰ τανυσθεὶς
κεῖται ἐπιτρέψας θανάτῳ κεκαφηότα γυῖα,
ἤδη λοίσθιον ἦμαρ ὁρώμενος ἐγγύθι πότμου·
ὡς ἄρα καὶ κεστρεὺς ἐδάη τέλος οἷον ἱκάνει,
κεῖται δὲ προπεσὼν, μίμνων μόρον ἀγρευτῆρος.
Μύραιναι δ' ὅτε κέν ποτ' ἐνιπλήξωσι λίνοισι,
διζόμεναι βρόχον εὐρὺν ἐν ἕρκεϊ δινεύονται,
τοῦ δὲ διαΐγδην ὀφίων νόμον ὁρμηθεῖσαι
πᾶσαι ὀλισθηροῖσι διεξέπεσον μελέεσσι.

Λάβραξ δὲ πτερύγεσσι διὰ ψαμάθοιο λαχήνας
βόθρον ὅσον δέξασθαι ἑὸν δέμας, ἠΰτ᾽ ἐς εὐνὴν
ἐκλίνθη· καὶ τοὶ μὲν ἐπ᾽ ἠϊόνας κατάγουσι
δίκτυον ἀσπαλιῆες, ὁ δ᾽ ἰλύϊ κείμενος αὔτως
ἀσπασίως ἤλυξε καὶ ἔκφυγεν ἄρκυν ὀλέθρου.
Τοῖα δὲ τεχνάζει καὶ μορμύρος, εὖτ᾽ ἂν ἐς ἄγρην
φράσσηται προπεσών· ὁ δὲ δύεται ἐν ψαμάθοισι.
Λάβραξ δ᾽ ἀγκίστροιο τυπεὶς εὐκαμπέος αἰχμῇ
ὑψόσ᾽ ἀναθρώσκων κεφαλὴν ἀζηχὲς ἐρείδει
αὐτῇ ἐν ὁρμιῇ βεβιημένος, ὄφρα οἱ ἕλκος
εὐρύτερόν τε γένοιτο καὶ ἐκφυγέῃσιν ὄλεθρον.
Τοῖα καὶ ὄρκυνοι μεγακήτεες ἐφράσσαντο·
εὖτε γὰρ ἁρπάξωσι γένυν γναμπτοῖο δόλοιο,
ῥίμφα τιταινόμενοι νεάτην ὑπὸ βύσσαν ἵενται,
χεῖρα βιαζόμενοι θηρήτορος· ἢν δ᾽ ἀνύσωσιν
ἐς πέδον, αὐτίκ᾽ ἔπειτα κάρη θείνοντες ἐς οὖδας
ὠτειλὴν ἔῤῥηξαν, ἀποπτύουσι δ᾽ ἀκωκήν.
Ἀλλ᾽ ὁπόταν καθέτοισι πελώριοι ἀμφιχάνωσιν
ἰχθύες, οἷα βοῶν τε πέλει προβάτων τε γένεθλα,
ἢ βατὶς, ἢ καὶ ὄνων νωθρὸν γένος, οὐκ ἐθέλουσιν
ἕσπεσθαι, ψαμάθοισι δ᾽ ἐπὶ πλατὺ σῶμα βαλόντες
ἀθρόοι ἐμβαρύθουσι, μόγον θ᾽ ἁλιεῦσιν ἔθηκαν.
Πολλάκι δ᾽ ἐξώλισθον ἀπ᾽ ἀγκίστροιο λυθέντες.
Λαιψηραὶ δ᾽ ἀμίαι καὶ ἀλώπεκες εὖτ᾽ ἂν ἔχωνται,
εὐθὺς ἄνω σπεύδουσιν ὑποφθαδὸν, αἶψα δὲ μέσσην
ὁρμιὴν ὑπ᾽ ὀδοῦσι διέτμαγον, ἠὲ καὶ ἄκρας
χαίτας· τοὔνεκα τῇσιν ἐχαλκεύσανθ᾽ ἁλιῆες
καυλὸν ἐπ᾽ ἀγκίστρῳ δολιχώτερον, ἄρκος ὀδόντων.
Ναὶ μὴν καὶ νάρκη σφέτερον νόον οὐκ ἀπολείπει
πληγῇ ἀνιάζουσα· τιταινομένη δ᾽ ὀδύνῃσιν
ὁρμιῇ λαγόνας προσπτύσσεται· αἶψα δὲ χαίτης
ἱππείης δόνακός τε διέδραμεν ἔς θ᾽ ἁλιῆος

δεξιτερὴν ἔσκηψε φερώνυμον ἰχθύος ἄλγος·
πολλάκι δ' ἐκ παλάμης κάλαμος φύγεν ὅπλα τε θήρης.
Τοῖος γὰρ κρύσταλλος ἐνίζεται αὐτίκα χειρί.
Σηπίαι αὖ τοίῃσι δολοφροσύνῃσι μέλονται.
Ἔστι τις ἐν μήκωσι θολὸς κείνῃσι πεπηγὼς
κυάνεος, πίσσης δνοφερώτερος, ἀχλύος ὑγρῆς
φάρμακον ἀπροτίοπτον, ὅ τε σφίσιν ἄλκαρ ὀλέθρου
ἐντρέφεται· τὰς δ' εὖτ' ἂν ἕλῃ φόβος, αὐτίκα κείνου
ὀρφναίας ῥαθάμιγγας ἀνήμεσαν, ἀμφὶ δὲ πόντου
πάντα πέριξ ἐμίηνε, καὶ ἠμάλδυνε κέλευθα
ἰχὼρ ἀχλυόεις, ἀνὰ δ' ἔτραπε πᾶσαν ὀπωπήν·
αἱ δὲ διὰ θολόεντος ἄφαρ φεύγουσι πόροιο
ῥηϊδίως καὶ φῶτα καὶ εἴ ποθι φέρτερον ἰχθύν.
Ταῖς δ' ἴσα τεχνάζουσι καὶ ἠερόφοιτα γένεθλα
τευθίδος· οὐ δ' ἄρα τῇσι μέλας θολὸς ἀλλ' ὑπερευθὴς
ἐντρέφεται, μῆτιν δὲ πανείκελον ἐντύνονται.
Τοίοις μὲν φρονέουσι νοήμασιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὄλλυνται πυκινῇσιν ἐπιφροσύναις ἁλιήων.
Τοὺς μὲν δὴ πελάγεσσιν ἐν ἠλιβάτοισι θέοντας
ῥηϊδίως ἐρύουσιν· ἐπεὶ σφίσιν οὔτι νόημα
ποικίλον· ἤδη γάρ τις ἐπέσπασε καὶ κρομύοισι
γυμνοῖς τ' ἀγκίστροισιν ἑλὼν πελαγοστρόφον ἰχθύν.
Ὅσσοι δ' αὖ γαίης ἁλιερκέος ἄγχι νέμονται,
τοῖσι μὲν ὀξύτερος πέλεται νόος, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
βαιοὶ μὲν καρῖσιν ἀφαυροτέραις ἐρύονται,
πουλυπόδων θυσάνοις ἢ καρκίνῳ ἀμφιχανόντες,
καρκινάσι τ' ὀλίγῃσι, καὶ εἰ κρέας ἁλμυρὸν ἅπτοις,
πετραίαις θ' ἑλμῖσι καὶ ὅ, ττι τοι ἄγχι παρείη
ἰχθυόεν· βαιοὺς δ' ἐπὶ μείζοσιν ὁπλίζοιο·
δείπνοις γὰρ γελόωντες ἐπισπεύδουσιν ὄλεθρον.
Ἦ γὰρ ἀεὶ πλωτῶν σιφλὸν γένος ὑγρὰ θεόντων!
θύννον μὲν κορακῖνος ἄγει, λάβρακα δὲ καρὶς,

πιαλέη, χάννος δὲ φίλον φάγροισι δέλετρον,
καὶ βῶκες συνόδοντι, καὶ ἱππούροισιν ἴουλοι·
τρίγλη δ' ὀρφὸν ἔπεφνε, καὶ ἔσπασε κιῤῥίδα πέρκη,
μαινίδι δὲ χρύσοφρυς ἀνέλκεται· αὐτὰρ ἀνιγραὶ
μύραιναι μετὰ σάρκας ἐπειγόμεναι φορέονται
πουλυπόδων· ὅσσοι δὲ δέμας περίμετρον ἔχουσι,
θύννῳ μὲν κάλλιχθυς ἰαίνεται, αὐτὰρ ὀνίσκοις
ὄρκυνος, λάβρακα δ' ἐπ' ἀνθίῃ ὁπλίζοιο·
ἵππουρον ξιφίῃ, γλαύκῳ δ' ἔπι κεστρέα πείροις·
ἄλλῳ δ' ἀλλοίην γενεὴν ἐπιτεχνάζοιο,
κρέσσονι χειροτέρην· ἐπειὴ μάλα πάντες ἔασιν
ἀλλήλοις φορβή τε φίλη καὶ λίχνος ὄλεθρος.
Ὡς οὐδὲν λιμοῖο κακώτερον οὐδὲ βαρείης
γαστέρος, ἣ κρατέει μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ἀπηνὴς,
καὶ χαλεπὴ δέσποινα συνέστιος, οὔποτε δασμῶν
ληθομένη, πολλοὺς δὲ παρασφήλασα νόοιο
εἰς ἄτην ἐνέηκε καὶ αἴσχεσιν ἐγκατέδησε·
γαστὴρ δὲ θήρεσσι καὶ ἑρπυστῆρσιν ἀνάσσει,
ἠερίης τ' ἀγέλῃσι, τὸ δὲ πλέον ἐν νεπόδεσσι
κάρτος ἔχει· κείνοις γὰρ ἀεὶ μόρος ἔπλετο γαστήρ.
Ἀνθιέων δὲ πρῶτα περίφρονα πεύθεο θήρην,
οἵην ἡμετέρης ἐρικυδέος ἐντύνονται
πάτρης ἐνναετῆρες ὑπὲρ Σαρπηδόνος ἄκρης,
ὅσσοι θ' Ἑρμείαο πόλιν, ναυσίκλυτον ἄστυ
Κωρύκιον, ναίουσι καὶ ἀμφιρύτην Ἐλεοῦσαν.
Πέτρας μὲν κείνας τεκμαίρεται ἐγγύθι γαίης
ἴδρις ἀνὴρ, οἵῃσιν ὑπ' ἀνθίαι αὐλίζονται,
ἀντροφυεῖς, κευθμῶσι διαῤῥῶγας θαμέεσσι·
δουρὶ δ' ἀναπλώσας πινάκων ἐριηχέα τεύχει
δοῦπον ἐπικροτέων· πατάγῳ θ' ἐπιτέρπεται ἦτορ
ἀνθιέων· καί πού τις ἀνέδραμεν αὐτίκα λίμνης,
παπταίνων ἄκατόν τε καὶ ἀνέρα· τῷ δ' ἄρ' ἑτοίμας

πέρκας εὐθὺς ἵησιν ἐν οἴδμασιν ἢ κορακίνους
ἀσπαλιεὺς, πρώτης ὀρέγων ξεινήϊα φορβῆς.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἁρπάγδην κεχαρημένος εἰλαπινάζει
δαῖτα φίλην, σαίνει τε δολόφρονα θηρητῆρα.
Ὡς δὲ φιλοξείνοιο μετ᾽ ἀνέρος οἰκία κέλσει
κλεινὸς ἀνὴρ ἢ χειρὸς ἐν ἔργμασιν ἠὲ νόοιο,
ἀσπασίως δ᾽ ὅ μιν εἶδεν ἐφέστιον, εὖ δέ ἑ δώροις,
εὖ τέ μιν εἰλαπίναις τε φιλοφροσύναις τ᾽ ἀγαπάζει
παντοίαις· ἄμφω δὲ γεγηθότες ἀμφὶ τραπέζῃ
τέρπονται κρητῆρος ἀμοιβαίοις δεπάεσσιν·
ὣς ὁ μὲν ἀσπαλιεὺς κεχαρημένος ἐλπωρῇσι
μειδιάᾳ, δείπνοις δὲ νέοις ἐπιτέρπεται ἰχθύς.
Ἔνθεν ἔπειθ᾽ ὁ μὲν αἰὲν ἐπημάτιος ποτὶ πέτρην
στέλλεται, οὐδ᾽ ἀνίησιν ἑὸν πόνον, οὐδ᾽ ἀπολείπει
δαῖτα φέρων· οἱ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀολλέες ἀμφαγέρονται
δαιτυμόνες κατὰ χῶρον, ἅτε κλητῆρος ἄγοντος.
Αἰεὶ δὲ πλεόνεσσιν ἑτοιμοτέροις τε παρίσχει
φορβὴν ἁρπαλέην· οὐδέ σφισιν ἄλλα κέλευθα,
οὐδ᾽ ἄλλοι κευθμῶνες ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλὰ μένοντες
αὐτοῦ δηθύνουσιν, ἅτε σταθμοῖσι νομήων
πώεα χειμερίοισιν ἐν ἤμασιν αὐλίζονται,
οὐδ᾽ ὀλίγον σηκοῖο λιλαιόμενα προνέεσθαι.
Οἱ δ᾽ ὅτ᾽ ἐσαθρήσωσιν ἀειρομένην ἀπὸ χέρσου
σπερχομένην τ᾽ ἐλάταις ἄκατον τρόφον, αὐτίκα πάντες
ὀρθοὶ, καγχαλόωντες ὑπεὶρ ἅλα δινεύοντες
ἱμερόεν παίζουσι καὶ ἀντιόωσι τιθήνῃ.
Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀπτήνεσσι φέρῃ βόσιν ὀρταλίχοισι
μήτηρ, εἰαρινοῦ ζεφύρου πρωτάγγελος ὄρνις,
οἱ δ᾽ ἁπαλὸν τρύζοντες ἐπιθρώσκουσι καλιῇ
γηθόσυνοι περὶ μητρὶ καὶ ἱμείροντες ἐδωδῆς
χεῖλος ἀναπτύσσουσιν, ἅπαν δ᾽ ἐπὶ δῶμα λέληκεν
ἀνδρὸς ξεινοδόκοιο λίγα κλάζουσα νεοσσοῖς·

ὥς οἵγε θρεπτῆρος ἐναντίον ἐρχομένοιο
γηθόσυνοι θρώσκουσι, χοροιτύπον ὥστ᾽ ἀνὰ κύκλον.
Τοὺς δ᾽ ἁλιεὺς βρώμῃσιν ἐπασσυτέρῃσι λιπαίνων,
χειρί τ᾽ ἐπιψαύων, χειρός τ᾽ ἄπο δῶρα τιταίνων,
πρηΰνει φίλον ἦτορ· ἄφαρ δέ οἱ ἠΰτ᾽ ἄνακτι
πείθονται, καὶ χειρὸς ὅπῃ νεύσειε μύωπι,
ῥίμφα διαΐσσουσιν· ὁ δ᾽ ἄλλοτε νηὸς ὄπισθεν,
ἄλλοτε δὲ πρόσσω, ποτὲ δὲ σχεδὸν ἠπείροιο
πέμπει δεξιτερήν· τοὺς δ᾽ ὄψεαι ἠΰτε παῖδας
ἀνδρὸς ἐπιφροσύνῃσι παλαισμοσύνης ἀνὰ χῶρον
τῇ καὶ τῇ θύνοντας, ἐπίσκοπος ἔνθα κελεύει.
Ἀλλ᾽ ὅτε οἱ κομιδῆς μὲν ἅλις, θήρῃ δὲ μέληται,
δή ῥα τόθ᾽ ὁρμιὴν μὲν ἀναψάμενος χερὶ λαιῇ
ἕζεται, ἀγκίστρου δὲ βέλος κρατερόν τε θοόν τε
ὁπλίζει, καὶ τοὺς μὲν ἀπέτραπε χειρὶ κελεύων
πάντας ὁμῶς, ἢ λᾶαν ἑλὼν ἔῤῥιψε καθ᾽ ὕδωρ·
οἱ δ᾽ ἐπὶ τῷ δύνουσιν, ὀϊόμενοι βόσιν εἶναι·
τῶν δ᾽ ἕνα μοῦνον ἔλειπεν ἀπόκριτον, ὅν κ᾽ ἐθέλῃσι,
δύσμορον, ὑστατίοισι κεχαρμένον ἐν δείπνοισι·
ἄγκιστρον μὲν ὄρεξεν ὑπεὶρ ἁλός· αὐτὰρ ὅγ᾽ ἄτην
καρπαλίμως ἥρπαξεν, ὁ δ᾽ ἔσπασεν ἀμφοτέρῃσι
θερμὸς ἀνὴρ, ὠκεῖαν ἑλὼν καὶ ἐπίκλοπον ἄγρην·
λήθει δ᾽ ἀνθιέων ἄλλον χορόν· ἢν γὰρ ἴδωνται,
ἢ σμαραγὴν ἀΐωσι δυσαγρέος ἑλκομένοιο,
οὐκέτι οἱ τόσα δεῖπνα παρέσσεται, ὥς κεν ἵκοιντο
αὖτις ὑποτροπάδην, ἀπὸ δ᾽ ἔπτυσαν ἐχθήραντες
καὶ κομιδὴν καὶ χῶρον ὀλέθριον· ἀλλά τις εἴη
ἴφθιμος, κρατερῶς δὲ βιησάμενός μιν ἀνέλκοι,
ἢ καὶ δεύτερος ἄλλος ἐφαπτέσθω καμάτοιο·
ὧδε γὰρ οὐ φρονέοντες ἑὴν δολομήχανον ἄτην,
αὐτοὶ πιανθέντες ἐοικότα πιαίνουσιν·
αἰεὶ δ᾽, εὖτ᾽ ἐθέλῃσθα, παρέσσεται εὔστοχος ἄγρη.

Ἄλλοι δ' ἰφθίμῳ τε βίῃ καὶ κάρτεϊ γυίων
πειθόμενοι μέγαν ἆθλον ἐπ' ἀνθίῃ ὁπλίζονται,
οὐ φιλίην, οὐ σῖτα πονεύμενοι, ἀλλ' ἐς ἀκωκὴν
ἀγκίστρου σπεύδουσι, καὶ ἠνορέῃ βιόωνται.
Χαλκοῦ μὲν σκληροῖο τετυγμένον ἠὲ σιδήρου
ἄγκιστρον πέλεται, δίχα δὲ γλωχῖνες ἔχουσιν
ἀμφίδυμοι μέγα πεῖσμα λινόστροφον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
λάβρακα ζώοντα παρήλασαν, εἴ σφι παρείη·
εἰ δὲ θάνοι, τάχα οἵ τις ὑπὸ στόμα θῆκε μόλιβδον,
δελφῖν' ὃν καλέουσιν· ὁ δὲ βρίθοντι μολίβδῳ
κλίνει τ' ἀγκλίνει τε κάρη ζώοντι ἐοικώς.
Θώμιξ δὲ κρατερή τε καὶ εὔπλοκος· ἀλλ' ὅτε δοῦπον
ἀνθίαι εἰσαΐοντες ἀναθρώξωσι θαλάσσης,
ἄλλοις μὲν μέλεται κώπης πόνος, αὐτὰρ ὅγ' ἄκρης
ἐκ πρύμνης ἁλιεὺς δόλον ἀγκύλον εἰς ἅλα πέμπει,
ἦκ' ἀναδινεύων· οἱ δ' αὐτίκα πάντες ἕπονται
νηΐ τε, καὶ φεύγοντι δεδορκότες εἴκελον ἰχθὺν,
σπεύδοντες μετὰ δαῖτα παραφθαδὸν ἀΐσσουσιν
ἀλλήλων· φαίης κεν ἐπ' ἀνέρα δήϊον ἄνδρα
γούνατ' ἐλαφρίζειν πεφοβημένον· οἱ δ' ἄρα νίκης
ἐσθλῆς ἱμείρουσιν· ὁ δ' ἔξοχον ὅν κεν ἴδηται
ἀσπαλιεὺς, τῷ δαῖτα παρέσχεθεν· αὐτὰρ ὁ λάβρως
δῶρα χανὼν δύσδωρα μετέδραμεν· ἔνθεν ἔπειτα
ἀλκὴν ἀμφοτέρων θηήσεαι, οἷος ἄεθλος
μαρναμένων ἀνδρός τε καὶ ἰχθύος ἑλκομένοιο·
τοῦ μὲν γὰρ σθεναροί τε βραχίονες ἠδὲ μέτωπα
ὦμοί τ' αὐχένιοί τε παρασφύριοί τε τένοντες
ἀλκῇ κυμαίνουσι καὶ ἠνορέῃ τανύονται·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσχαλόων ὀδύνης ὕπο μάρναται ἰχθὺς,
ἕλκων αὖ ἐρύοντα, βιώμενος εἰς ἅλα δῦναι,
ἄσχετα μαιμώων· ὁ δὲ κέκλεται ἄνδρας ἑταίρους
ἐμπίπτειν ἐλάτῃσι· διωκομένης δ' ἀκάτοιο

ἔμπαλιν ἐκ πρύμνης ὅλος ἕλκεται ἰχθύος ὁρμῇ·
κλάζει δ' ὁρμιὴ, χειρὸς δ' ἀπολείβεται αἷμα
πριομένης· ὁ δ' ἄρ' ἔτι βαρὺν μεθίησιν ἀγῶνα.
Ὡς δὲ δύω μεμαῶτες ὑπέρβιοι ἀνέρες ἀλκὴν
ἅμματ' ἐπ' ἀλλήλοισι τιταινόμενοι βιόωνται
ἑλκῦσαι, ῥιπῇσιν ὀπισθοφόροις ἐρύοντες,
δηρόν τ' ἀμφότεροι καμάτων ἴσα μέτρα φέροντες
ἐμμενέως ἕλκεσι, καὶ ἐμμενέως ἐρύονται·
ὣς τοῖς, ἰχθυβόλῳ τε καὶ ἰχθύϊ, νεῖκος ὄρωρε,
τοῦ μὲν ἀπαΐξαι, τοῦ δ' ἑλκέμεν ἱμείροντος.
Οὐ μέν μιν λείπουσιν ἐν ἄλγεσιν ἰχθύες ἄλλοι,
ἀνθίαι, ἀλλ' ἐθέλουσιν ἀμυνέμεν, ἐν δέ οἱ αὐτῷ
νῶτα βίῃ χρίμπτουσι, καὶ ἐμπίπτουσιν ἕκαστος,
ἄφρονες, οὐδ' ἐνόησαν ἑὸν τείροντες ἑταῖρον.
Πολλάκι καὶ θώμιγγα λιλαιόμενοι γενύεσσι
ῥῆξαι ἀμηχανόωσιν, ἐπεὶ στόμα τοῖσιν ἄοπλον.
Ὀψὲ δέ μιν καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντα,
πυκναῖς τ' εἰρεσίῃσι βιώμενος ἔσπασεν ἀνήρ·
εἰ δ' ἄρα οἱ καὶ τυτθὸν ὑπείξεται, οὔ μιν ἔπειτα
ἑλκύσει· τοῖον γὰρ ὑπερφίαλον σθένος αὐτῷ.
Πολλάκι δ' ὀξύπρωρον ὑπὲρ ῥάχιν ἔτμαγε δάψας
ὁρμιὴν, ἀπὸ δ' ἦξε λιπὼν κενὸν ἀγρευτῆρα.
Τοῖον καὶ κάλλιχθυς ἔχει σθένος, ἠδὲ γενέθλη
ὀρκύνων, ὅσσοι τε δέμας κητώδεες ἄλλοι
πλάζονται· τοίοις δὲ βραχίοσιν ἀγρώσσονται.
Ἄλλους δ' αὖ βρώμῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι δολώσας
ἀγρώσσει ἁλιεύς· ἀγαθὸς δέ οἱ ἔσσεται ἰχθὺς
κάνθαρος, ὃς πέτρῃσιν ἀεὶ λεπρῇσι γέγηθε.
Κύρτον δὲ πλέξαιο περίδρομον ὅττι μέγιστον,
τεύχων ἢ σπάρτοισιν Ἰβηρίσιν ἠὲ λύγοισι,
ῥάβδους ἀμφιβαλών· λευρὴ δέ οἱ εἴσοδος ἔστω,
γαστήρ τ' εὐρυχανής· δέλεαρ δέ οἱ ἔνδον ἐνείης

πούλυπον ἑρπυστὴν ἢ κάραβον, ἐκ πυρὸς ἄμφω
ὀπταλέους· κνίσσῃ γὰρ ἐφέλκεται ἰχθύας εἴσω.
Ὧδε μὲν ἐντύνας πλεκτὸν δόλον ἐγγύθι πέτρης
δόχμιον ἀγκλίνοις, ὕφαλον λόχον· αὐτίκα δ' ὀδμὴ
κάνθαρον ὀτρυνέει τε, καὶ ἵξεται ἔνδοθι κύρτου,
οὐ μάλα θαρσαλέος πρώτην ὁδὸν, ἀλλὰ τάχιστα
δαισάμενος παλίνορσος ἀπέδραμεν· ἔνθεν ἔπειτα
κυρτεὺς μὲν κείνοισιν ἀεὶ νεοτερπέα φορβὴν
ἐντίθεται· τοὺς δ' αἶψα δυσώνυμος ἐντὸς ἀγείρει
γαστήρ· ἄλλον δ' ἄλλος ἄγει σύνδορπον ἑταῖρον.
Ἤδη δ' ἀτρομέοντες ἀολλέες ἔνδοθι κύρτου
ἀγρόμενοι πρόπαν ἦμαρ ἐνήμενοι, ὥστε μέλαθρον
κτησάμενοι, μίμνουσι, κακὴν δ' εὕραντο καλιήν.
Ὡς δ' ὁπότ' ὀρφανικοῖο μετ' ἠϊθέοιο μέλαθρον
οὔτι σαοφροσύνῃσι μεμηλότες ἥλικες ἄλλοι
κλητοί τ' αὐτόμολοί τε πανήμεροι ἀγερέθωνται,
κτῆσιν ἀεὶ κείροντες ἀσημάντοιο δόμοιο,
οἷα νέους ἀνίησι χαλίφρονας ἄκριτος ἥβη,
ἐν δὲ κακοφροσύνῃσι κακὴν εὕραντο τελευτήν·
ὣς τοῖς ἀγρομένοισι παρασχεδὸν ἵσταται ἄτη.
Ἡνίκα γὰρ πολλοί τε καὶ εὐλιπέες τελέθωσι,
δὴ τότ' ἀνὴρ κύρτοιο περὶ στόμα πῶμα καλύπτει
εὖ ἀραρός· τοὺς δ' ἔνδον ἐν ἕρκεϊ πεπτηῶτας
ὑστάτιον κνώσσοντας ἀνείρυσεν· ὀψὲ δ' ὄλεθρον
φρασσάμενοι σπαίρουσι, καὶ ἐκδῦναι μεμάασι,
νήπιοι, οὐδ' ἔτι κύρτον ὁμῶς εὔοικον ἔχουσιν.
Ἄδμωσι δ' ἐπὶ κύρτον ὀπωρινὸν ὁπλίζονται
οἴσυνον, μέσσοισι δ' ἐν οἴδμασιν ὁρμίζουσι,
νέρθεν ἀναψάμενοι τρητὸν λίθον εὐναστῆρα·
φελλοὶ δ' ὀχμάζουσιν ἄνω δόλον· ἐν δέ οἱ αἰεὶ
τέσσαρας ἀκταίους διεροὺς κάχληκας ἱεῖσι·
τοῖς δὲ διαινομένοισι περιτρέφεται γλαγόεσσα

μύξα θαλασσαίη, τῆς ἵμερος ἰχθύας ἕλκει
βαιοὺς, οὐτιδανοὺς, λίχνον γένος· οἱ δ' ἀγέρονται
κύρτον ἐπιπροθέοντες, ἐν ἀγκοίνῃς τε μένουσιν.
Ἄδμωες δ' ὁρόωντες ἔσω κοίλοιο μυχοῖο
ἀγρομένους, τάχα πάντες ἐπί σφισιν ὡρμήθησαν,
δαιτὸς ἐελδόμενοι· τοὺς δ' οὐ κίχον, ἀλλ' ὑπόλισθον
ῥηϊδίως· οἱ δ' οὔτι καὶ ἱέμενοί περ ἔχουσιν
αὖτις ὑπεκδῦναι πλεκτὸν λόχον, ἀλλ' ἑτέροισι
πήματα πορσύνοντες ἐπί σφισιν εὗρον ὄλεθρον.
Ὡς δέ τις ἐν ξυλόχοισιν ὀρέστερος ἀγροιώτης
θηρὶ πάγην ἤρτυνεν, ἀπηνέϊ δ' ἔνδοθι θυμῷ
δῆσε κυνὸς σφίγγων ἄπο μήδεα· τοῦ δ' ὀδύνῃσιν
ἠχήεις ὀρυμαγδὸς ἀπόπροθι τειρομένοιο
ἔρχεται, ἀμφὶ δέ οἱ στένεται δρίος· ἡ δ' ἀΐουσα
πόρδαλις ἰάνθη τε καὶ ἔσσυται, ἴχνος αὐτῆς
μαιομένη· τάχα δ' ἷξε καὶ ἔνθορε· τὸν μὲν ἔπειτα
ὑψόσ' ἀναρπάζει κρυπτὸς δόλος, ἡ δ' ἐνὶ βόθρῳ
εἰλεῖται προπεσοῦσα, μέλει δέ οἱ οὐκέτι δαιτὸς,
ἀλλὰ φόβου· τῇ δ' οὔτις ὑπέκδυσίς ἐστιν ἑτοίμη·
τοῖα καὶ ἄδμωες δειλοὶ πάθον, ἀντὶ δὲ φορβῆς
πότμον ἐφωρμήσαντο, καὶ ἄϊδος ἕρκος ἄφυκτον.
Καὶ μέν τις θρίσσῃσιν ὁμῶς καὶ χαλκίσιν ἄγρην
φράσσατ' ὀπωρινὴν, καὶ λαρινὸν εἷλε καὶ ἔθνη
τραχούρων, κύρτον μὲν ὑπὸ σπάρτοισιν ὑφήνας
εὐπαγέως, φρυκτῶν δ' ὀρόβων ἐνεθήκατο μάζαν,
οἴνῳ μυδαλέην εὐώδεϊ, μίξε δὲ κούρης
δάκρυον Ἀσσυρίης Θειαντίδος, ἥν ποτέ φασι
πατρὸς ἐρασσαμένην δυσμήχανον ἔργον ἀνύσσαι,
ἐλθεῖν τ' ἐς φιλότητα, χολωσαμένης Ἀφροδίτης·
ἀλλ' ὅτε μιν καὶ δένδρον ἐπώνυμον ἐῤῥίζωσεν
αἶσα θεῶν, γοάει τε καὶ ἣν ὀλοφύρεται ἄτην,
δάκρυσι δευομένη λέκτρου χάριν· ἧς ἐνιμίσγων

θεῖον ὀπὸν, κύρτον μὲν ἐνορμίζει ῥοθίοισιν,
ὀδμὴ δ' αἶψα θάλασσαν ἐπέδραμε λειριόεσσα,
κικλήσκεσ' ἀγέλας πολυειδέας· οἱ δ' ἐφέπονται
πνοιῇ νηδυμίῃ δεδονημένοι, ὦκα δὲ κύρτος
πίμπλαται, ἀγρευτῆρι φέρων εὔθηρον ἀμοιβήν.
Σάλπαι δ' ἰκμαλέοις μὲν ἀεὶ φύκεσσι μάλιστα
τέρπονται, κείνῃ δὲ καὶ ἀγρώσσονται ἐδωδῇ.
Πλώει μὲν προτέροισιν ἐν ἤμασιν εἰς ἕνα χῶρον
ἀσπαλιεὺς, αἰεὶ δὲ μετ' οἴδμασι λᾶας ἵησι
χερμάδας, ἀψάμενος πέρι φύκια τηλεθόωντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πέμπτη μὲν ἴδῃ πόνον ἠριγένεια,
σάλπαι δ' ἀγρόμεναι κεῖνον πόρον ἀμφινέμωνται,
τῆμος ἐπεντύνει κύρτε δόλον· ἐν δέ οἱ εἴσω
φύκεσιν εἰλομένες λᾶας βάλεν, ἀμφὶ δὲ ποίας
εἰναλίας στομίοισιν ἐδήσατο, τῇσι γάνυνται
σάλπαι τ' ἠδ' ὅσσοι βοτανηφάγοι ἰχθύες ἄλλοι·
οἳ τότ' ἀγειρόμενοι ποίας φάγον, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς μυχὸν ἠΐχθησαν· ὁ δ' αὐτίκα κύρτον ἀνέλκει
ῥίμφα μεταπλώσας· σιγῇ δέ οἱ ἄνυται ἔργον,
ἀνδράσι τ' ἀφθόγγοισι καὶ ἀσμαράγοις ἐλάτῃσι·
σιγὴ γὰρ πάσαις μὲν ὀφέλσιμος ἔπλετο θήραις,
ἔξοχα δ' ἐν σάλπῃσιν· ἐπεὶ μάλα τῇσι νόημα
πτοιαλέον· πτοίῃ δὲ πόνον δύσθηρον ἔθηκε.
Τρίγλης δ' ὅτινα φημὶ χερειοτέρῃσιν ἐδωδαῖς
τέρπεσθαι· πᾶσαν γὰρ ἄσιν ἁλὸς, ἥν κε κίχησι,
φέρβεται· ἱμείρει δὲ δυσαέος ἔξοχα δαιτός·
σώμασι δ' ἐκπάγλως ἐπιτέρπεται ἀνδρομέοισι
πυθομένοις, εὖτ' ἄν τιν' ἕλῃ στονόεσσα θάλασσα.
Τῷ καί μιν δελέασσιν ἀποπνείεσιν ἀϋτμὴν
ῥηϊδίως ἕλκεσιν, ὅσα πνέει ἐχθρὸν ἄημα.
Εἴκελα δὲ τρίγλῃσιν ὕεσσί τε φημὶ τετύχθαι
ἤθεα, φυρομένοισιν ἀεὶ περὶ γαστέρος ὁρμήν·

ἄμφω δ' αἱ μὲν ἔασι διάκριτοι ἐν νεπόδεσσιν,
οἱ δ' ἐνὶ χερσαίῃσιν ἀριστεύουσ' ἀγέλῃσιν.
Οὐ μὲν δὴ μελάνουρον ἀποίσεαι οὔτ' ἐνὶ κύρτῳ
ῥηϊδίως ἀπαφῶν οὔτ' ἐν λινοεργέϊ κύκλῳ·
ἔξοχα γὰρ μελάνουρος ἐν ἰχθύσιν ἠμὲν ἄναλκις,
ἠδὲ σαοφρονέων, λίχνη δέ οἱ οὔποτ' ἐδωδὴ
θυμήρης· αἰεὶ δὲ γαληναίης μὲν ἐούσης,
κέκλιται ἐν ψαμάθοισι, καὶ οὐκ ἀναδύεται ἅλμης·
ἀλλ' ὅτε κυμαίνουσα περισπέρχῃσι θάλασσα
λάβρων ἐξ ἀνέμων, τότε δὴ μοῦνοι μελάνουροι
κῦμα διαΐσσουσιν ἀολλέες, οὔτε τιν' ἀνδρῶν
οὔτε τιν' εἰναλίων πεφρικότες· οἱ μὲν ἅπαντες
ἐς νεάτην κρηπῖδα φόβῳ δύνουσι θαλάσσης,
οἱ δὲ τότ' ἠϊόνας τε πολυφλοίσβους ἐφέπουσι,
πέτραις τ' ἐμπελάουσιν ἀλήμονες, εἴ τιν' ἐδητὺν
κοπτομένη δείξειεν ὑπὸ ῥιπῇσι θάλασσα·
νήπιοι, οὐδ' ἐδάησαν, ὅσον πινυτώτεροι ἄνδρες,
οἳ κείνους καὶ πάμπαν ἀλευομένους ἕλον ἄγρῃ.
Χειμερίῃ πλημμυρὶς ὅταν ζέῃ ἀμφιτρίτης,
ἵστατ' ἐπὶ προὔχουσαν ἀνὴρ ἁλιηγέα πέτρην,
ὀξύτατον ὅθι κῦμα περὶ σπιλάδεσσι μέμυκεν·
εἴδατα δ' ἀγνυμένοισιν ἐπισπείρει ῥοθίοισι,
τυρὸν ὁμοῦ δήμητρι μεμιγμένον· οἱ δ' ἐπὶ φορβὴν
ἀσπασίην θρώσκουσιν ἐπειγόμενοι μελάνουροι.
Ἀλλ' ὅτε οἱ παρέασιν ἀολλέες ἐς βόλον ἄγρης,
αὐτὸς μὲν τρέπεται λοξὸν δέμας, ὄφρα οἱ ὕδωρ
μήτι κατασκιάοιτο, καὶ ἰχθύσι τάρβος ἐνείη·
ἔστι δέ οἱ λεπτός τε δόναξ μετὰ χερσὶν ἑτοῖμος,
λεπτὴ θ' ὁρμιὴ κούφης τριχὸς, ἄπλοκος αὕτως·
λεπτοῖς δ' ἀγκίστροισιν ἀναπλέκεται θαμέεσσι·
τοῖς ἐπέθηκε δέλετρον, ὃ καὶ πάρος ἧκε καθ' ὕδωρ·
πέμπει δ' ἐς βαθὺ κῦμα κυκώμενον· οἱ δ' ὁρόωντες

αὐτίκ' ἐπιθρώσκουσι καὶ ἁρπάζουσιν ὄλεθρον.
Οὐδ' ἁλιεὺς εὔκηλον ἔχει χέρα, πυκνὰ δ' ἀνέλκει
ἐκ δίνης ἄγκιστρα, καὶ εἰ κενὰ πολλάκις εἴη·
οὐ γὰρ βρασσομένης κεν ἐπιφράσσαιτο θαλάσσης
ἀτρεκέως, εἴτ' οὖν τις ἐνίσχεται, εἴτε μιν αὔτως
κύματ' ἀνακλονέουσιν· ἐπὴν δέ τις ἀμφιχάνῃσι,
ῥίμφα μιν ἐξείρυσσε, πάρος δόλον ἐν φρεσὶ θέσθαι,
πρὶν φόβον οὐτιδανοῖσιν ἐνιπλῆξαι μελανούροις.
Τοίην χειμερίην πανεπίκλοπον ἤνυσεν ἄγρην.
Ναὶ μὴν καὶ κεστρῆα, καὶ οὐ λίχνον περ ἐόντα,
ἤπαφον, ἀγκίστροισι περὶ στεινοῖσιν ἕσαντες
εἶδαρ ὁμοῦ δήμητρα μεμιγμένον ἠδὲ γάλακτος
πηκτοῖσι δώροισιν· ἐφυρήσαντο δὲ ποίην
τοῖσιν ὁμοῦ μίνθην εὐώδεα, τήν ποτε κούρην
φασὶν ὑπουδαίην ἔμεναι, Κωκυτίδα Νύμφην·
κλίνατο δ' εἰς εὐνὴν Ἀϊδωνέος· ἀλλ' ὅτε κούρην
Περσεφόνην ἥρπαξεν ἀπ' Αἰτναίοιο πάγοιο,
δὴ τότε μιν κλάζουσαν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσι,
ζήλῳ μαργαίνουσαν ἀτάσθαλα, μηνίσασα
Δημήτηρ ἀμάθυνεν ἐπεμβαίνουσα πεδίλοις·
φῆ γὰρ ἀγαυοτέρη τε φυὴν καὶ κάλλος ἀμείνων
Περσεφόνης ἔμεναι κυανώπιδος, ἐς δέ μιν αὐτὴν
εὔξατο νοστήσειν Ἀϊδωνέα, τὴν δὲ μελάθρων
ἐξελάσειν· τοίη οἱ ἐπὶ γλώσσης θόρεν ἄτη.
Ποίη δ' οὐτιδανὴ καὶ ἐπώνυμος ἔκθορε γαίης,
τὴν ἐνιφυρήσαντες ἐπ' ἀγκίστροισι βάλοντο.
Κεστρεὺς δ' οὐ μετὰ δηρὸν, ἐπεί ῥά μιν ἷξεν ἀϋτμὴ,
ἀντιάσας πρῶτον μὲν ἀποσταδὸν ἀγκίστροιο,
λοξὸν ὑπ' ὀφθαλμοῖς ὁράᾳ δόλον, εἴκελος ἀνδρὶ
ξείνῳ, ὃς ἐν τριόδοισι πολυτρίπτοισι κυρήσας
ἔστη ἐφορμαίνων, κραδίη τέ οἱ ἄλλοτε λαιὴν,
ἄλλοτε δεξιτερὴν ἐπιβάλλεται ἀτραπὸν ἐλθεῖν·

παπταίνει δ' ἑκάτερθε, νόος δέ οἱ ἠΰτε κῦμα
εἰλεῖται, μάλα δ' ὀψὲ μιῆς ὠρέξατο βουλῆς·
ὣς ἄρα καὶ κεστρῆϊ παναίολα μερμηρίζει
θυμὸς, ὀϊομένῳ τε δόλον καὶ ἀπήμονα φορβήν·
ὀψὲ δέ μιν νόος ὦρσε καὶ ἤγαγεν ἐγγύθι πότμου·
αὐτίκα δὲ τρέσσας ἀνεχάσσατο· πολλάκι δ' ἤδη
εἷλε φόβος ψαύοντα, καὶ ἔμπαλιν ἔτραπεν ὁρμήν.
Ὡς δ' ὅτε νηπίαχος κούρη πάϊς, ἐκτὸς ἐούσης
μητέρος, ἢ βρώμης λελιημένη ἠέ τευ ἄλλου,
ψαῦσαι μὲν τρομέει, μητρὸς χόλον, οὐδ' ἀναδῦναι
ἑλδομένη τέτληκεν· ἐφερπύζουσα δὲ λάθρῃ
αὖτις ὑποτρέπεται, κραδίῃ δέ οἱ ἄλλοτε θάρσος,
ἄλλοτε δ' ἐμπίπτει δεινὸς φόβος· ὄμματα δ' αἰὲν
ὀξέα παπταίνοντα ποτὶ προθύροισι τέτανται·
ὣς τότ' ἐπεμβαίνων ἀνελίσσεται ἤπιος ἰχθύς.
Ἀλλ' ὅτε θαρσήσας πελάσῃ σχεδὸν, οὐ μάλ' ἑτοίμως
ψαῦσέ βορῆς, οὐρῇ δὲ πάρος μάστιξεν ἐγείρων
ἄγκιστρον, μήπου τις ἐνὶ χροῒ θέρμετ' ἀϋτμή·
ζωοῦ γὰρ κεστρεῦσιν ἀπώμοτόν ἐστι πάσασθαι.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκροισι διακνίζει στομάτεσσι
δαῖτα περιξύων· ἁλιεὺς δέ μιν αὐτίκα χαλκῷ
πεῖρεν ἀνακρούων, ὥστε θρασὺν ἵππον ἐέργων
ἡνίοχος σκληρῇσιν ἀναγκαίῃσι χαλινοῦ,
ἂν δ' ἔρυσε, σπαίροντα δ' ἐπὶ χθονὶ κάββαλεν ἐχθρῇ.
Καὶ ξιφίην ὀλοοῖσι παρήπαφον ἀγκίστροισιν.
Ἀλλ' οὐ μὲν ξιφίῃ τοῖος μόρος, οὐδ' ἴσος ἄλλοις·
οὐ γὰρ ἐπ' ἀγκίστροισι κατεντύνουσιν ἐδωδὴν,
ἀλλὰ τὸ μὲν γυμνόν τε καὶ ἄκλοπον ἠώρηται,
μηρίνθου διπλῇσιν ἀκαχμένον ἔμπαλιν αἰχμαῖς·
τοῦ δ' ὅσσον τριπάλαιστον ἀναψάμενοι καθύπερθε
μαλθακὸν ἀργεννῶν νεπόδων ἕνα χείλεος ἄκρου
δῆσαν ἐπισταμένως· ξιφίης δ' ὅτε θοῦρος ἵκηται,

αὐτίκα δαιτρεύει δέμας ἰχθύος ἄορι λάβρῳ·
τοῦ δὲ δαϊζομένοιο καταῤῥέει ἅψεα δεσμοῦ,
αὐταῖς δ᾽ ἀγκίστροιο περιστρέφεται γενύεσσιν·
αὐτὰρ ὅγ᾽ οὐκ ἐδάη γναμπτὸν δόλον, ἀλλὰ βαρεῖαν
δαῖτα χανὼν ἀγρευτὸς ἀνέλκεται ἀνέρος ἀλκῇ.
Πολλὰ δ᾽ ἐπὶ ξιφίῃ θηρήτορες ὁπλίζονται,
ἔξοχα δ᾽ οἳ Τυρσηνὸν ἁλὸς πόρον ἀγρώσσουσιν,
ἀμφί τε Μασσαλίην, ἱερὴν πόλιν, ἀμφί τε Κελτούς·
κεῖθι γὰρ ἔκπαγλοί τε καὶ ἰχθύσιν οὐδὲν ὁμοῖοι
ἄπλατοι ξιφίαι μεγακήτεες ἐννεμέθονται.
Οἳ δ᾽ ἀκάτους αὐτοῖσιν ἐϊσκομένας ξιφίῃσι,
καὶ δέμας ἰχθυόεν, καὶ φάσγανα τεκτήναντες,
ἀντίον ἰθύνουσι· ὁ δ᾽ οὐκ ἀναδύεται ἄγρην,
ἐλπόμενος μὴ νῆας ἐϋσέλμους ὁράασθαι,
ἀλλ᾽ ἑτέρους ξιφίας, ξυνὸν γένος, ὄφρα μιν ἄνδρες
πάντῃ κυκλώσωνται· ὃ δ᾽ ἐφράσαθ᾽ ὕστερον ἄτην,
αἰχμῇ τριγλώχινι πεπαρμένος, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
φεύγειν ἱεμένῳ περ, ἀναγκαίη δὲ δαμῆναι.
Πολλάκι μὲν καὶ νηὸς ἀμυνόμενος κενεῶνα
φασγάνῳ ἀντετόρησε διαμπερὲς ἄλκιμος ἰχθύς,
οἱ δὲ θοῶς βουπλῆγος ὑπ᾽ εὐχάλκοιο τυπῇσιν
ἐκ γενύων ἤραξαν ἅπαν ξίφος· ἐν δ᾽ ἄρα νηὸς
ἕλκεϊ γόμφος ἄρηρεν· ὁ δ᾽ ἕλκεται ὀρφανὸς ἀλκῆς.
Ὡς δ᾽ ὅτε δυσμενέεσσι δόλον τεύχοντες ἄρηος,
ἱέμενοι πύργων τε καὶ ἄστεος ἔνδον ἱκέσθαι,
ἔντεα συλήσαντες ἀρηϊφάτων ἀπὸ νεκρῶν
αὐτοὶ θωρήξαντο, καὶ ἔδραμον ἄγχι πυλάων·
οἱ δ᾽ ὥστε σφετέροισιν ἐπειγομένοις πολιήταις
ἀγκλίνουσι θύρετρα, καὶ οὐ γήθησαν ἑταίροις·
ὣς ἄρα καὶ ξιφίην ἴκελον δέμας ἥπαφε νηῶν.
Καὶ μὲν δὴ σκολιῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι λίνοιο
κυκλωθεὶς ξιφίης μέγα νήπιος ἀφροσύνῃσιν

ἄλλυται, ὃς θρώσκει μὲν ὑπεκδῦναι μενεαίνων,
ἐγγύθι δὲ τρομέων πλεκτὸν δόλον αὖτις ὀπίσσω
χάζεται· οὐδέ οἱ ὅπλον ἐνὶ φρεσὶν, οἷον ἄρηρεν
ἐκ γενύων, δειλὸς δὲ μένει κεκαφηότι θυμῷ,
ὄφρα μιν ἐξερύσωσιν ἐπ' ἠόνας· ἔνθα δὲ δούροις
ἄνδρες ἐπασσυτέροισι καταΐγδην ἐλόωντες
κρᾶτα συνηλοίησαν, ὁ δ' ὄλλυται ἄφρονι πότμῳ.

Ἀφροσύνη καὶ σκόμβρον ἕλε καὶ πίονα θύννον,
καὶ ῥαφίδας καὶ φῦλα πολυσπερέων συνοδόντων.
Σκόμβροι μὲν λεύσσοντες ἐν ἕρκεϊ πεπτηῶτας
ἄλλους, ἠράσσαντο λίνου πολύωπον ὄλεθρον
ἐσδῦναι; (τοίη τις ἐσέρχεται εἰσορόωντας
τερπωλή·) παίδεσσιν ἀπειρήτοισιν ὁμοῖοι,
οἵτε πυρὸς λεύσσοντες ἀναιθομένοιο φαεινὴν
μαρμαρυγὴν, ἀκτῖσιν ἰαινόμενοι γελόωσι
ψαῦσαί θ' ἱμείρουσι, καὶ ἐς φλόγα χεῖρ' ὀρέγουσι
νηπιέην· τάχα δέ σφιν ἀνάρσιον ἐξεφάνη πῦρ·
ὣς οἵγ' ἱμείρουσιν ἀνοστήτοιο λόχοιο
ἐσπεσέειν κευθμῶνα, κακοῦ δ' ἤντησαν ἔρωτος.
Ἔνθ' οἱ μὲν κέλσαντες ἐν εὐρυτέροισι βρόχοισι
ἔκθορον, οἱ δ' ἐρχθέντες ἐνὶ στεινοῖσι πόροισι
πικρὸν ἀνέτλησαν σφιγκτὸν μόρον ἐξανύσαντες.
Πολλοὺς δ' ἠϊόνεσσιν ἐφελκομένοιο λίνοιο
ὄψεαι ἀμφοτέρωθεν ἀρηρότας ἠΰτε γόμφοις,
τοὺς μὲν ἔτι φρονέοντας ἐσελθέμεν ἄρκυν ὀλέθρου,
τοὺς δ' ἤδη μεμαῶτας ὑπεκδῦναι κακότητος,
ἔνδοθεν ἰκμαλέῃσιν ἐνισχομένους βροχίδεσσι.

Θύννοι δ' αὖ σκόμβροις μὲν ἴσον πόνον ἀθλεύουσιν
ἀφροσύνῃ· καὶ τοῖς γὰρ ὁμοίϊος ἵμερος ἄτης
ἐμπίπτει δολίοιο λίνου λαγόνεσσι μιγῆναι·
ἀλλ' οὐ μὲν κείνοισιν ὑπόβρυχα γαστέρος εἴσω
ἐσδύνειν, σκολιοῖσι δ' ἐπαΐσσουσιν ὀδοῦσι,

σώματι μηδόμενοι πόρον ἄρκιον· ἐν δ' ἄρ' ὀδοῦσιν
ὑγρὸν ἐρειδομένοις τέταται λίνον· οὐδέ τι μῆχος
ἐκφυγέειν, δεσμῷ δὲ περιστομίῳ μογέοντες
ἕλκονται ποτὶ χέρσον ὑπ' ἀφραδίῃσιν ἁλόντες.
Καὶ μὲν δὴ ῥαφίδων τοῖος νόος· αἵδ' ὅτε κόλπον
δικτύου ἐκπροφύγωσι, πόνου δ' ἔκτοσθε γένωνται,
αὖτις ἐπιστρωφῶσι, λίνῳ δ' ἐπιμηνίουσαι
δήγματ' ἐνιπρίουσι· τὸ δέ σφισι δύεται εἴσω,
ἴσχει τ' ἐμμενέως πυκινοὺς ἔντοσθεν ὀδόντας.
Αὐτὰρ τοὶ συνόδοντες ἴσοι στείχουσι λόχοισι
κεκριμένοι· τοῖς δ' εὖτ' ἂν ἀνὴρ ἄγκιστρον ἐφείῃ,
οἳ μὲν ἀποτροπάδην λοξὸν φάος ἀλλήλοισι
πάντες ἐπικλίνουσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσι πελάσσαι·
ἀλλ' ὅτε τις προθορὼν ἑτέρης στιχὸς αἶψα δέλετρον
ἁρπάξῃ, τότε καί τις ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἔδεκτο,
ἀγκίστρῳ τ' ἐπέλασσε, καὶ ἕλκεται· οἱ δ' ὁρόωντες
ἀλλήλους, περὶ δαιτὶ γεγηθότες, ἰαίνονται
ἑλκόμενοι, σπεύδουσι δ' ὑποφθαδὸν, ὅς κε θάνῃσι
πρῶτος ἁλοὺς, ἅτε παῖδες ἀθύρμασι καγχαλόωντες.
Θύννων δ' αὖ γενεὴ μὲν ἀπ' εὐρυπόροιο τέτυκται
ὠκεανοῦ· στείχουσι δ' ἐς ἡμετέρης ἁλὸς ἔργα,
εἰαρινοῦ μετὰ λύσσαν ὅτ' οἰστρήσωσι γάμοιο.
Τοὺς δ' ἤτοι πρῶτον μὲν Ἰβηρίδος ἔνδοθεν ἅλμης
ἀνέρες ἀγρώσσουσι βίῃ κομόωντες Ἴβηρες·
δεύτερα δὲ Ῥοδανοῖο παρὰ στόμα θηρητῆρες
Κελτοὶ Φωκαίης τε παλαίφατοι ἐνναετῆρες·
τὸ τρίτον ἀγρώσσουσιν ὅσοι Τρινακρίδι νήσῳ
ἐνναέται, πόντου τε παρ' οἴδμασι Τυρσηνοῖο.
Ἔνθεν ἀπειρεσίοις ἐνὶ βένθεσιν ἄλλοθεν ἄλλος
κίδνανται, καὶ πᾶσαν ἐπιπλώουσι θάλασσαν.
Πολλὴ δ' ἔκπαγλός τε παρίσταται ἰχθυβόλοισιν
ἄγρη, ὅτ' εἰαρινὸς θύννων στρατὸς ὁρμήσωνται.

Χῶρον μὲν πάμπρωτον ἐπεφράσσαντο θαλάσσης
οὔτε λίην στεινωπὸν ἐπηρεφέεσσιν ὑπ᾽ ὄχθαις,
οὔτε λίην ἀνέμοισιν ἐπίδρομον, ἀλλὰ καὶ αἴθρῃ
καὶ σκεπανοῖς κευθμῶσιν ἐναίσιμα μέτρα φέροντα.
Ἔνθ᾽ ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπ᾽ ὄρθιον ὕψι κολωνὸν
ἴδρις ἐπαμβαίνει θυννοσκόπος, ὅστε κιούσας
παντοίας ἀγέλας τεκμαίρεται, αἵτε καὶ ὅσσαι,
πιφαύσκει δ᾽ ἑτάροισι· τὰ δ᾽ αὐτίκα δίκτυα πάντα
ὥστε πόλις προβέβηκεν ἐν οἴδμασιν· ἐν δὲ πυλωροὶ
δικτύῳ, ἐν δὲ πύλαι, μύχατοί τ᾽ αὐλῶνες ἔασιν.
Οἳ δὲ θοῶς σεύονται ἐπὶ στίχας, ὥστε φάλαγγες
ἀνδρῶν ἐρχομένων καταφυλαδόν· οἱ μὲν ἔασιν
ὁπλότεροι, τοὶ δ᾽ εἰσὶ γεραίτεροι, οἱ δ᾽ ἐνὶ μέσσῃ
ὥρῃ· ἀπειρέσιοι δὲ λίνων ἔντοσθε ῥέουσιν,
εἰσόκεν ἱμείρωσι, καὶ ἀγρομένους ἀνέληται
δίκτυον· ἀφνειὴ δὲ καὶ ἔξοχος ἵσταται ἄγρη.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΙΛΙΚΟΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ Δ.

Ἄλλους δ᾽ ἀγρευτῆρσιν ὑπήγαγε ληΐδα θήρης
ὑγρὸς ἔρως· ὀλοῶν δὲ γάμων, ὀλοῆς τ᾽ ἀφροδίτης
ἠντίασαν, σπεύδοντες ἑὴν φιλοτήσιον ἄτην.
Ἀλλὰ σύ μοι, κάρτιστε πολισσούχων βασιλήων,
αὐτός τ᾽, Ἀντωνῖνε, καὶ υἱέος ἠγάθεον κῆρ,
πρόφρονες εἰσαΐοιτε καὶ εἰναλίῃσι γάνυσθε
τερπωλαῖς, οἵῃσιν ἐμὸν νόον ἠπιόδωροι
Μοῦσαι κοσμήσαντο καὶ ἐξέστεψαν ἀοιδῆς
δώρῳ θεσπεσίῳ, καί μοι πόρον ὑμετέροισι
κίρνασθαι γλυκὺ νᾶμα καὶ οὔασι καὶ πραπίδεσσι.
Σχέτλι᾽ Ἔρως, δολομῆτα, θεῶν κάλλιστε μὲν ὄσσοις
εἰσιδέειν, ἄλγιστε δ᾽, ὅτε κραδίην ὀροθύνεις,
ἐμπίπτων ἀδόκητος, ὑπὸ φρένα δ᾽ ὥστε θύελλα
μίσγεαι, ἀσθμαίνεις δὲ πυρὸς δριμεῖαν ὁμοκλὴν,
παφλάζων ὀδύνῃσι καὶ ἀκρήτοισιν ἀνίαις·
δάκρυ δέ σοι προβαλεῖν λαρὸν γάνος, ἠδ᾽ ἐσακοῦσαι
βυσσόθεν οἰμωγὴν, σπλάγχνοις θ᾽ ὑπὸ θερμὸν ἔρευθος
φοινίξαι, χρωτός τε παράτροπον ἄνθος ἀμέρσαι,
ὄσσε τε κοιλῆναι, παρά τε φρένα πᾶσαν ἀεῖραι
μαινομένην· πολλοὺς δὲ καὶ ἐς μόρον ἐξεκύλισας,
ὅσσοις χειμέριός τε καὶ ἄγριος ἀντεβόλησας
λύσσαν ἄγων· τοίαις γὰρ ἀγάλλεαι εἰλαπίνῃσιν.
Εἴτ᾽ οὖν ἐν μακάρεσσι παλαίτατος ἐσσὶ γενέθλῃ,
ἐκ χάεος δ᾽ ἀνέτειλας ἀμειδέος, ὀξέϊ πυρσῷ

λαμπόμενος· πρῶτος δὲ γάμων ἐζεύξαο θεσμούς,
πρῶτος δ' εὐναίοις ἀρότοις ἐπεθήκαο τέκμωρ·
εἴτε σε καὶ πτερύγεσσιν ἀειρόμενον θεὸν ὄρνιν
τίκτε Πάφου μεδέουσα πολυφράδμων Ἀφροδίτη,
εὐμενέοις, πρηῢς τε καὶ εὔδιος ἄμμιν ἱκάνοις
μέτρον ἄγων· οὐ γάρ τις ἀναίνεται ἔργον ἔρωτος.
Πάντη μὲν κρατέεις, πάντη δέ σε καὶ ποθέουσι
καὶ μέγα πεφρίκασιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὅστις ἔρωτα
εὐκραῆ κομέει τε καὶ ἐν στέρνοισι φυλάσσει·
σοὶ δ' οὔτ' οὐρανίης γενεῆς ἅλις, οὔτε τι φύτλης
ἀνδρομέης· οὐ θῆρας ἀναίνεαι, οὐδ' ὅσα βόσκει
ἀὴρ ἀτρύγετος, νεάτης δ' ὑπὸ κεύθεσι λίμνης
δύνεις, ὁπλίζῃ δὲ καὶ ἐν νεπόδεσσι κελαινοὺς
ἀτράκτους, ὡς μή τι τεῆς ἀδίδακτον ἀνάγκης
λείπηται, μηδ' ὅστις ὑπόβρυχα νήχεται ἰχθύς.
Οἵην μὲν φιλότητα μετ' ἀλλήλοισι φύονται
καὶ πόθον ὀξυβελῆ στικτοὶ σκάροι, οὐδ' ἐνὶ μόχθοις
ἀλλήλους λείπουσιν, ἀλεξητῆρι δὲ θυμῷ
πολλάκι μὲν πληγέντος ὑπ' ἀγκίστροιο δαφοινοῦ
ἄλλος ἐπαΐξας πρόμαχος σκάρος ἰχθὺς ὀδοῦσιν
ὁρμιὴν ἀπέκερσε καὶ ἐξεσάωσεν ἑταῖρον,
καὶ δόλον ἠμάλθυνε, καὶ ἀσπαλιῆ' ἀκάχησεν.
Ἤδη δ' ἐν κύρτοισι παλιμπλεκέεσσιν ἁλόντα
ἄλλος ὑπεξέκλεψε καὶ ἐξείρυσσεν ὀλέθρου·
εὖτε γὰρ ἐς κύρτοιο πέσῃ λόχον αἰόλος ἰχθύς,
αὐτίκ' ἐπεφράσθη τε καὶ ἐκδῦναι κακότητος
πειρᾶται, τρέψας δὲ κάτω κεφαλήν τε καὶ ὄσσε,
ἔμπαλιν εἰς οὐρὴν ἀνανήχεται ἕρκος ἀμείβων·
ταρβεῖ γὰρ σχοίνους ταναηκέας, αἵ πυλεῶνι
ἀμφιπεριφρίσσουσι καὶ οὐτάζουσιν ὀπωπὰς
ἀντίον ἐρχομένοιο, φυλακτήρεσσιν ὁμοῖαι.
Οἱ δέ μιν εἰσορόωντες ἀμήχανα δινεύοντα

ἔκτοθεν ἀντιόωσιν ἀρηγόνες, ὐδ᾽ ἐλίποντο
τειρόμενον· καί πύ τις ἑὴν ὤρεξε διασχὼν
ὐρὴν ἠΰτε χεῖρα λαβεῖν ἔντοσθεν ἑταίρῳ·
αὐτὰρ ὃ δὰξ μὲν ἔρεισεν, ὁ δ᾽ ἔσπασεν ἄϊδος ἔξω
ὐρὴν ἡγήτειραν ὑπὸ στόμα δεσμὸν ἔχοντα.
Πολλάκι δὲ προβαλόντος ἑὴν ἔντοσθεν ἁλόντος
ὐρὴν ἄλλος ἔμαρψε, καὶ ἐξείρυσσε θύραζε
ἑσπόμενον· τοιοῖσδε νοήμασι πότμον ἄλυξαν.
Ὡς δ᾽ ὅτε παιπαλόεσσαν ἀναστείχωσι κολώνην
φῶτες ὑπὸ σκιερῆς νυκτὸς κνέφας, ἡνίκα μήνη
κέκρυπται, νεφέων δὲ κελαινιόωσι καλύπτραι,
οἱ δ᾽ ὄρφνῃ μογέυσι καὶ ἀτρίπτοισι κελεύθοις
πλαζόμενοι, χεῖράς τε μετ᾽ ἀλλήλοισιν ἔχυσιν,
ἑλκόμενοί θ᾽ ἕλκυσι, πόνων ἐπίκυρον ἀμοιβήν·
ὣς οἵγ᾽ ἀλλήλοισιν ἀμοιβαίῃ φιλότητι
ἀλκτῆρες γεγάασι· τὸ δέ σφισι μήσατ᾽ ὄλεθρον
δειλαίοις, ὀλοῦ δὲ καὶ ἀλγινόεντος ἔρωτος
ἠντίασαν, βλαφθέντες ἐπιφροσύναις ἁλιήων.
Τέσσαρες ἐμβεβάασι θοὸν σκάφος ἀγρευτῆρες,
τῶν ἤτοι δοιοὶ μὲν ἐπηρέτμοισι πόνοισι
μέμβλονται, τρίτατος δὲ δολόφρονα μῆτιν ὑφαίνει.
Θῆλυν ἀναψάμενος σύρει σκάρον ἀκροτάτοιο
χείλεος ἐν δίνῃσι λινοζεύκτῳ ὑπὸ δεσμῷ·
ζωὴν μὲν κέρδιστον ἀνελκέμεν· ἢν δὲ θάνῃσι,
δελφῖνος μολίβοιο μετὰ στόμα δέξατο τέχνην.
Μηρίνθυ δ᾽ ἑτέρωθεν ἐλήλαται ἄλλος ὄπισθεν
δινωτὸς μολίβοιο βαρὺς κύβος ἅμματος ἄκρυ·
καί ῥ᾽ ἡ μὲν ζωῇ ἐναλίγκιος ἐν ῥοθίοισιν
ἑλκομένη θήλεια τιταίνεται ἐξ ἁλιῆος.
Τέτρατος αὖ κύρτοιο βαθὺν δόλον ἀντίον ἕλκει
ἐγγύθεν· οἱ δ᾽ ὁρόωντες ἀολλέες ἰθὺς ἵενται
κραιπνὸν ἐπειγόμενοι βαλιοὶ σκάροι, ὄφρα ῥύωνται

ἑλκομένην, ἀπάτην δὲ περιπροθέουσιν ἁπάντη,
οἴστρῳ θηλυμανεῖ βεβιημένοι· οἱ δ᾽ ἐλάτῃσι
νῆα κατασπέρχουσιν ὅσον σθένος· οἱ δ᾽ ἐφέπονται
ἐσσυμένως· τάχα δέ σφι πανύστατος ἔπλετ᾽ ἀρωγή.
Εὖτε γὰρ ἀγρομένους τε καὶ ἄσχετα μαιμώοντας
θηλείης ἐπὶ λύσσαν ἴδῃ νόος ἀσπαλιῆος,
ἐν κύρτῳ κατέθηκεν ὁμοῦ λίνον ἠδὲ μόλιβδον,
ὃς σκάρον ἐμβαρύθων εἴσω σπάσεν· οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ὁμαρτῇ,
ὡς ἴδον, ὡς ἐκέχυντο παραφθαδὸν, ἄϊδος ἕρκος
πλεκτὸν ἐπισπεύδοντες, ἐπειγομένοις δὲ λόχοισι
στείνονται προβολαί τε λύγων καὶ χάσμα πυλάων
ἀργαλέον· τοῖοι γὰρ ἐπισπέρχουσι μύωπες.
Ὡς δὲ ποδωκείης μεμελημένοι ἄνδρες ἀέθλων,
στάθμης ὁρμηθέντες ἀπόσσυτοι, ὠκέα γυῖα
προπρότιταινόμενοι, δολιχὸν τέλος ἐγκονέουσιν
ἐξανύσαι· πᾶσι δὲ πόθος νύσσῃ τε πελάσσαι,
νίκης τε γλυκύδωρον ἑλεῖν κράτος, ἔς τε θύρετρα
ἀῖξαι, καὶ κάρτος ἀέθλιον ἀμφιβαλέσθαι·
τόσσος ἔρως καὶ τοῖσιν ἐς ἄϊδος ἡγεμονεύει
ἐσθορέειν κευθμῶνας ἀνοστήτοιο λόχοιο.
Κύντατα δ᾽ ἐς φιλότητα καὶ ὕστατον οἶστρον ἔχοντες
αὐτόμολοι πιμπλᾶσιν ἐφίμερον ἀνδράσιν ἄγρην.
Ἄλλοι δ᾽ αὖ θήλειαν ἔσω κύρτοιο κελαινοῦ
ζωὴν ἐγκαθιέντες ὑπὸ σπιλάδεσσι τίθενται
κείναις, ᾗσι μέλει γλαγόεις σκάρος· οἱ δ᾽ ὑπ᾽ ἔρωτος
αὔρῃ θελγόμενοι φιλοτησίῃ ἀμφαγέρονται,
ἀμφί τε λιχμάζουσι καὶ ἐξερέουσιν ἁπάντη
μαιόμενοι κύρτοιο κατήλυσιν· αἶψα δ᾽ ἵκοντο
εἰσίθμην εὐρεῖαν ἀνέκβατον ἕρκος ἔχουσαν,
ἐς δ᾽ ἔπεσον ἅμα πάντες ὁμιλαδὸν, οὐδέ τι μῆχος
ἐκδῦναι, στυγερὴν δὲ πόθων εὕραντο τελευτήν.
Ὡς δέ τις οἰωνοῖσι μόρον δολόεντα φυτεύων

θήλειαν θάμνοισι κατακρύπτει λασίοισιν
ὄρνιν, ὁμογλώσσοιο συνέμπορον ἠθάδα θήρης·
ἡ δὲ λίγα κλάζει ξουθὸν μέλος, οἱ δ' ἀΐοντες
πάντες ἐπισπέρχουσι, καὶ ἐς βρόχον αὐτοὶ ἵενται,
θηλυτέρης ἐνοπῇσι παραπλαγχθέντες ἰωῆς·
τοῖς κεῖνοι κύρτοιο πέσον λαγόνεσσιν ὁμοῖοι.

Τοίην δ' αὖ κεφάλοισιν ἔρως περιβάλλεται ἄτην·
καὶ γὰρ τοὺς θήλεια παρήπαφεν ἐν ῥοθίοισιν
ἑλκομένη· θαλερὴ δὲ πέλοι λιπόωσά τε γυῖα·
ὧδε γὰρ εἰσορόωντες ἀπείρονες ἀμφαγέρονται·
κάλλεϊ δ' ἐκπάγλως βεβιημένοι οὐκ ἐθέλουσι
λείπεσθαι· πάντη δὲ πόθων ἴϋγγες ἄγουσι
θαλπομένους, εἰ καί σφιν ἀνάρσιον ἡγεμονεύοις
χέρσον ὑπεξερύων θῆλυν δόλον· οἱ δ' ἐφέπονται
ἀθρόοι, οὔτε δόλων μεμνημένοι οὔθ' ἀλιήων·
ἀλλ' ὥστ' ἠΐθεοι περικαλλέος ὄμμα γυναικὸς
φρασσάμενοι πρῶτον μὲν ἀποσταδὸν αὐγάζονται,
εἶδος ἀγαιόμενοι πολυήρατον, ἄγχι δ' ἔπειτα
ἤλυθον, ἐκ δ' ἐλάθοντο, καὶ οὐκέτι κεῖνα κέλευθα
ἔρχονται τὰ πάροιθεν, ἐφεσπόμενοι δὲ γάνυνται
θελγόμενοι λιαρῇσιν ὑπὸ ῥιπῇς Ἀφροδίτης·
ὣς κείνων οἰστρηδὸν ἐπόψεαι ὑγρὸν ὅμιλον
εἱλομένων· τάχα δέ σφιν ἀπεχθέες ἦλθον ἔρωτες·
αἶψα γὰρ ἀμφίβληστρον ἀνὴρ εὐεργὲς ἀείρας,
κόλπον ἐπιπροέηκε, καὶ ἄσπετον ἔσπασε θήρην,
ῥηϊδίως ἄψισι περίσχετον ἀμφικαλύψας.

Σηπίαι αὖ δυσέρωτες ἐπὶ πλέον ἔδραμον ἄτης·
οὐ γὰρ τοῖς οὐ κύρτον ὀλέθριον οὔτε λίνοιο
ἀμφιβολὰς ἐφέηκαν ἁλίστονοι ἀγρευτῆρες,
ἀλλ' αὔτως ἐρύουσιν ἀναψάμενοι μίαν οἴην
ἐν ῥοθίοις· αἱ δ' εὖτ' ἂν ἀπόπροθεν ἀθρήσωσιν,
αἶψα μάλ' ἀντιόωσι, περιπλέγδην δ' ἐνέχονται

ἐμφύμεναι σπείρησιν, ἅτε ξείνηθεν ἰδοῦσαι
παρθενικαὶ δηναιὸν ἀδελφεὸν ἢ γενετῆρα
ἤπιον ἐν μεγάροισιν ἀπήμονα νοστήσαντα·
ἠὲ νέον ζεύγλῃσιν ὑπ' εὐναίης ἀφροδίτης
κούρη ληϊσθεῖσα γάμων εὐαγρέϊ δεσμῷ
νυμφίον ἀμφέπλεξεν, ἐπ' αὐχένι πάννυχα δεσμὰ
ἀργεννοῖς ἑκάτερθε βραχίοσι γυρώσασα·
ὣς τότε κερδαλέαι περὶ σηπίαι εἱλίσσονται
ἀλλήλαις· οὐδέ σφι μεθίεται ἔργον ἔρωτος,
εἰσόκεν ἐξερύσωσιν ἐπὶ σκάφος ἀσπαλιῆες·
αἳ δ' ἔτι συμπεφύασι, πόθῳ δ' ἅμα πότμον ἕλοντο.
Τὰς μὲν καὶ κύρτοισι παρήπαφον εἴαρος ὥρῃ·
κύρτους γὰρ σκιάσαντες ὑπὸ πτόρθοισι μυρίκης
ἢ κομάρου πετάλοισι τεθηλόσιν ἠὲ καὶ ἄλλῃ
λάχνῃ, ἐπ' ἠϊόνεσσι πολυψαμάθοισιν ἔθηκαν·
αἳ δ' ἅμα μὲν γενεῆς κεχρημέναι ἠδὲ καὶ εὐνῆς
κύρτον ἔσω σπεύδουσι, καὶ ἥμεναι ἐν πετάλοισιν
αὐτοῦ μὲν παύσαντο πόθου, παύσαντο δὲ δειλῆς
ζωῆς, ἀγρευτῆρσιν ἀνελκόμεναι πινυτοῖσιν.
Ἔξοχα δ' ἐκ πάντων νεπόδων ἀλγεινὸν ἔρωτα
κόσσυφος ἀθλεύει, κίχλης δ' ἐπιδαίεται ἦτορ,
οἴστρῳ τε ζήλῳ τε, βαρύφρονι δαίμονι, θύων.
Κοσσύφῳ οὔτ' εὐνὴ μία σύννομος, οὐ δάμαρ οἴη,
οὐ θάλαμος, πολλαὶ δ' ἄλοχοι, πολλαὶ δὲ χαράδραι
κεκριμέναι κεύθουσιν ἐφέστια λέκτρα γυναικῶν·
τῇσιν ἀεὶ πᾶν ἦμαρ ὑπὸ γλαφυροῖσι μυχοῖσι
κίχλαι ναιετάουσιν, ἀλίγκιαι ἀρτιγάμοισι
νύμφαις, ἃς οὐκ ἄν τις ἴδοι θαλάμοιο πάροιθεν
ἐρχομένας· ἐν δέ σφι γαμήλιος αἴθεται αἰδώς·
ὣς αἵγ' ἐνδόμυχοι θαλάμων ἔντοσθεν ἑκάστη
αἰεὶ δηθύνουσιν, ὅπῃ πόσις αὐτὸς ἀνώγει.
Κόσσυφος αὖ πέτρῃσι παρήμενος οὔποτε λείπει,

αἰὲν ἔχων φυλακὴν λεχέων ὕπερ, οὐδέ ποτ' ἄλλη
τέτραπται, πᾶν δ' ἦμαρ ἑλίσσεται, ἄλλοτε δ' ἄλλους
παπταίνει θαλάμους, καί οἱ νόος οὔτ' ἐπὶ φορβὴν
στέλλεται, οὔτε τιν' ἄλλον ἔχει πόνον, ἀλλ' ἐπὶ νύμφαις
μοχθίζει δύσζηλος ἀειφρούροισι πόνοισι·
νυκτὶ δέ οἱ βρώμης τε μέλει, καὶ παύεται ἔργων
τυτθὸν ὅσον φυλακῆς ἀζηχέος· ἀλλ' ὅτε κίχλαι
ὃν τόκον ὠδίνωσιν, ὅδ' ἄσχετα τῆμος ἀΐσσει
ἀμφιπεριτρομέων, ἐπὶ δ' ἔρχεται ἄλλοτε ἄλλην
εἰς ἄλοχον, μέγα δή τι περιτρομέοντι ἐοικὼς
ὠδίνων. Οἷον δὲ μετὰ φρεσὶν ἄχθος ἀλύει
μήτηρ, τηλυγέτοιο θοὴν ὠδῖνα θυγατρὸς
πρωτολεχοῦς φρίσσουσα· τὸ γὰρ μέγα δεῖμα γυναικῶν
αὐτὴν δ' οὔτι χέρειον ἱκάνεται εἰλειθυίης
κῦμα πόνων, πάντη δὲ διὲκ θαλάμων δεδόνηται
εὐχομένη, στενάχουσα, μετήορον ἦτορ ἔχουσα,
εἰσόκε λυσιπόνοιο βοῆς ἔντοσθεν ἀκούσῃ·
ὣς ὃ περιτρομέων ἀλόχοις μέγα δαίεται ἦτορ.
Τοῖόν που λεχέων ἀΐω νόμον ἐντύνεσθαι
Ἀσσυρίους, οἳ Τίγριν ὑπὲρ πόρον ἄστε' ἔχουσι,
Βάκτρων τ' ἐνναετῆρας, ἐκηβόλον ἔθνος ὀϊστῶν·
καὶ γὰρ τοῖς πλέονές τε γαμήλια λέκτρα γυναῖκες
κεκριμέναι μεθέπουσι, καὶ εὐνάζονται ἅπασαι
νύκτας ἀμειβόμεναι· μετὰ δέ σφισι κέντρον ὀπηδεῖ
ζήλου ἀνιαροῖο, περὶ ζήλῳ δ' ὀλέκονται,
αἰὲν ἐπ' ἀλλήλοισι βαρὺν θήγοντες ἄρηα.
Ὡς οὐδὲν ζήλοιο κακώτερον ἀνδράσιν ἄλγος
ἐντρέφεται, πολλοὺς δὲ γόους, πολλὰς δὲ τίθησιν
οἰμωγάς· λύσσης γὰρ ἀναιδέος ἐστὶν ἑταῖρος·
λύσσῃ δ' ἀσπασίως ἐπιμίσγεται, ἐς δὲ βαρεῖαν
ἄτην ἐξεχόρευσε, τέλος δέ οἱ ἔπλετ' ὄλεθρος.
Ὅς καὶ τὸν δύστηνον ὑπήγαγε κόσσυφον ἄτῃ

δμηθῆναι, χαλεπῆς δὲ γάμων ἤντησεν ἀμοιβῆς.
Εὖτε γὰρ ἀθρήσῃ σπιλάδων ἔπι δινεύοντα
ἰχθὺν ἀσπαλιεὺς, ἀλόχοις πέρι μόχθον ἔχοντα,
ἀγκίστρῳ κρατερῷ περιβάλλεται ὅττι τάχιστα
καρῖδα ζώουσαν, ἐπ' ἀγκίστροιο δ' ὕπερθε
βριθὺς ἀνήρτηται μολίβου κύβος· αὐτὰρ ὃ λάθρῃ
πρὸς πέτραις ἀφέηκε βαρὺν δόλον, ἐγγύθι δ' αὐτῶν
δινεύει θαλάμων· ὃ δ' ἐσέδρακεν, αἶψα δ' ὀρινθεὶς
ὡρμήθη, καρῖδα δόμων ἔντοσθεν ἱκάνειν
ἐλπόμενος λεχέεσσιν ἀνάρσιον ἠδ' ἀλόχοισιν·
αἶψα δ' ἐπιθύσας ὁ μὲν ἔλπεται ἐν γενύεσσι
τίνυσθαι καρῖδος ἐπήλυσιν, οὐδ' ἐνόησεν
ὃν μόρον ἀμφιχανών· ἁλιεὺς δέ μιν αἶψα δοκεύσας
χαλκείαις ξυνέπειρεν ἀνακρούων γενύεσσιν,
εἴρυσέ τ' ἀσχαλόωντα καὶ ὕστατον ἀσπαίροντα,
καί πού μιν τοίοισιν ἐνίπαπε κερτομίοισι·
Νῦν δὴ, νῦν ἀλόχους τε περιφρούρευε φυλάσσων,
ὦ τάλαν, ἐν θαλάμοις τε μένων ἐπιτέρπεο νύμφαις·
οὐ γάρ τοι μία κύπρις ἐφήνδανεν οὐδὲ μί' εὐνὴ,
ἀλλὰ μάλ' ἐν τόσσῃσιν ἀγάλλεο μοῦνος ἀκοίτης
εὐναῖς· ἀλλ' ἴθι δεῦρο, γάμος δέ τοί ἐστιν ἑτοῖμος,
νυμφίε, χερσαίοιο πυρὸς λευκάμπυκος αὐγή.
Τοιάδε πού νείκεσσε καὶ οὐκ ἀΐοντι πιφαύσκων.
Κίχλαι δ', εὖτε θάνῃ φρουρὸς πόσις, ἐκτὸς ἰοῦσαι
πλάζονται θαλάμων, ξυνὸν δ' ἕλον ἀνέρι πότμον.
Καὶ μὴν δὴ φιλότητι καὶ ἀλλήλων ἐπαρωγῇ
ὄλλυνται γαλεοί τε κύνες καὶ φῦλα κελαινῶν
κεντροφόρων· λευκὸς μὲν ἐπ' ἀγκίστρῳ πεπέδηται
ἰχθὺς, ἀσπαλιεὺς δὲ κιὼν, ὅθι πηλὸς ἀϊδνὴς
ἐμβύθιος δολιχῇσιν ὑφίζεται ὀργυιῇσιν,
ἄγκιστρον καθέηκε, θοῶς δέ τις ἔσπασεν ἄτην
ἀντιάσας· ὁ μὲν αὐτίκ' ἀνέλκεται, οἱ δέ μιν ἄλλοι

φρασσάμενοι μάλα πάντες ἀολλέες ἐγγὺς ἕπονται,
ὄφρ᾽ αὐτὴν ἐπὶ νῆα καὶ ἀγρευτῆρας ἵκωνται.
Δὴ τότε τὰς μὲν ἕλοις ὑποχῆς περιηγέϊ κύκλῳ,
τὰς δὲ σιδηρείοισι καταΐγδην στυφελίζων
αἰχμαῖς τριγλώχισι καὶ ἀλλοίοισι δόλοισιν·
ὐ γὰρ πρὶν φεύγυσιν ἀπότροποι, εἰσόχ᾽ ἑταῖρον
ἑλκόμενον λεύσσωσιν, ὁμῦ δ᾽ ἐθέλυσιν ὀλέσθαι.
Οἷον δ᾽ ἀρτιφάτυ παιδὸς νέκυν ἐκ μεγάροιο
τύμβον ἐς ἀμφίκλαυτον ἑοὶ στέλλυσι τοκῆες
τηλυγέτυ, τῷ πολλὰ μάτην περιμοχθήσωσι·
δρυπτόμενοι δ᾽ ὀδύνῃσι τέκος περικωκύοντες
ἠρίῳ ἐμπεφύασι, καὶ ὐκ ἐθέλυσι μέλαθρα
νοστῆσαι, ξυνῇ δὲ θανεῖν δυσπενθέϊ νεκρῷ·
ὣς οἵγ᾽ ὐκ ἐθέλυσιν ἀνελκομένοιο λιπέσθαι,
εἰσόκεν αὐτὸν ὄλεθρον ὑπ᾽ ἀγρευτῆρσιν ὄλωνται.
Ἄλλυς δὲ ξεῖνός τε καὶ ὐκ ἐνδήμιος ἅλμης
εἷλεν ἔρως, χερσαῖον ἐπ᾽ ἰχθύσιν οἶστρον ἐγείρων
ἔξαλον· ἀλλοδαπῆς φιλίης βέλος οἷον ἱκάνει
πυλύποδας σαργῶν τε γένος πέτρῃσιν ἑταῖρον.
Ἤτοι πυλύποδες μὲν Ἀθηναίης φιλέυσιν
ἔρνεα, καὶ θαλλοῖσιν ἐπὶ γλαυκοῖσιν ἔρωτα
ἔσπασαν· ἦ μέγα θαῦμα πόθῳ φρένα δενδρήεντι
ἕλκεσθαι, λιπαρῦ τε φυτῦ πτόρθοισι γάνυσθαι.
Ἔνθα γὰρ ἀγλαόκαρπος ἁλὸς σχεδόν ἐστιν ἐλαίη,
γείτοσιν ἐν γυνοῖσιν ἐπακταίη τεθαλυῖα,
κεῖθι δὲ πυλύποδος νόος ἕλκεται, ἠΰτ᾽ ἐπ᾽ ἴχνος
Κνωσίυ εὐρίνοιο κυνὸς μένος, ὅστ᾽ ἐν ὄρεσσι
θηρὸς ἀνιχνεύει σκολιὴν βάσιν ἐξερεείνων
ῥινὸς ὑπ᾽ ἀγγελίῃ νημερτέϊ, καί τέ μιν ὦκα
μάρψε, καὶ ὐκ ἐμάτησεν, ἑὸν δ᾽ ἐπέλασσεν ἄνακτα·
ὣς καὶ τηλεθόωσαν ἄφαρ μάθεν ἐγγὺς ἐλαίην
πύλυπος, ἐκδύνει δὲ βυθῶν, καὶ γαῖαν ἀνέρπει

καγχαλόων, πρέμνοισι δ' Ἀθηναίης ἐπέλασσεν·
ἔνθ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἀγαλλόμενος περὶ ῥίζης
πυθμένας εἰλεῖται στρωφώμενος, ἠΰτε κοῦρος,
ὅστε νέον προμολοῦσαν ἑὴν τροφὸν ἀμφαγαπάζει,
ἀμφὶ δέ οἱ πλέκεται, κόλποις δ' ἐπὶ χεῖρας ἀείρει,
ἱμείρων δειρήν τε καὶ αὐχένα πηχύνασθαι·
ὣς ὁ περὶ πρέμνοισιν ἑλίσσεται, ἔρνεϊ χαίρων.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῃσιν ἐρειδόμενος κοτύλῃσιν
ὑψόσ' ἀνερπύζει λελιημένος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
πτύσσεται, ἄλλοτε ἄλλον ἔχων κλάδον, οἷά τις ἀνὴρ
νοστήσας ξείνηθεν ἑοὺς ἀσπάζεθ' ἑταίρους
ἀθρόον ἀντιόωντας, ἑλισσόμενος περὶ δειρήν·
ἢ ὥστε βλωθρῇσιν ἑλίσσεται ἀμφ' ἐλάτῃσιν
ὑγρὸς ἕλιξ κισσοῖο, τιταινόμενος δ' ἀπὸ ῥίζης
ἑρπύζει, πάντῃ δὲ περιῤῥέει ἀκρεμόνεσσιν·
ὣς ὅγε γηθόσυνος λιπαροὺς περιβάλλετ' ἐλαίης
ὅρπηκας, κυνέοντι πανείκελος· ἀλλ' ὅτ' ἔρωτος
λωφήσῃ, πάλιν αὖτις ἁλὸς μετὰ κόλπον ἀφέρπει,
πλησάμενος φιλότητος ἐλαιηροῦ τε πόθοιο.
Τοῦ δή μιν καὶ ἔρωτος ἕλε δόλος, ὡς ἐδάησαν
ἰχθυβόλοι· θαλλοὺς γὰρ ὁμοῦ δήσαντες ἐλαίης
ὅττι μάλ' εὐφυέας, μόλιβον μέσον ἐγκατέθηκαν,
ἐκ δ' ἀκάτου σύρουσιν· ὁ δ' οὐκ ἀμέλησε νοήσας
πούλυπος, ἀλλ' ἤϊξε, καὶ ἀμφέπλεξεν ἑταίρους
πτόρθους· οὐδ' ἔτ' ἔπειτα καὶ ἑλκόμενός περ ἐς ἄγρην
δεσμὰ πόθων ἀνίησιν, ἕως ἔντοσθε γένηται
νηός· ὁ δ' οὐκ ἤχθηρε καὶ ὀλλύμενός περ ἐλαίην.
Σαργοὶ δ' αἰγείοισι πόθοις ἐπὶ θυμὸν ἔχουσιν,
αἰγῶν δ' ἱμείρουσιν, ὀρειαύλοις δὲ βοτοῖσιν
ἐκπάγλως χαίρουσι καὶ εἰνάλιοί περ ἐόντες.
Ἦ σέβας οὐκ ἐπίελπτον, ὁμόφρονα φῦλα τεκέσθαι
ἀλλήλοις ὀρέων τε πάγους χαροπήν τε θάλασσαν.

Εὖτε γὰρ αἰγονομῆες ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄγωσι
μηκάδας, ἐν δίνῃσι λοεσσομένας ἁλίῃσιν
ἐνδίυς, ὅτε θερμὸς ὀλύμπιος ἵσταται ἀστὴρ,
οἵδε τότε βληχήν τε παρακταίην ἀΐοντες
αὐδήν τ᾽ αἰπολίων βαρυηχέα, πάντες ὁμαρτῆ
καὶ νωθεῖς περ ἐόντες ἐπειγόμενοι φορέονται
σαργοὶ, καὶ θρώσκυσιν ἐπ᾽ ἀνδήροισι θαλάσσης,
γηθόσυνοι, κεραὸν δὲ περισαίνυσιν ὅμιλον,
ἀμφί τε λιχμάζυσι, καὶ ἀθρόοι ἀμφιχέονται,
πυκνὰ κατασκαίροντες· ἔχει δ᾽ ἄρα θαῦμα νομῆας
πρωτοδαεῖς· αἶγες δὲ φίλον χορὸν ὐκ ἀέκυσαι
δέχνυνται· τὺς δ᾽ ὖτις ἔχει κόρος εὐφροσυνάων.
Οὐ τόσον ἐν σταθμοῖσι κατηρεφέεσσι νομήων
μητέρας ἐκ βοτάνης ἔριφοι περικαγχαλόωντες
πολλῇ γηθοσύνῃ τε φιλοφροσύνῃ τε δέχονται,
ἦμος ἅπας περὶ χῶρος ἀγαλλομένῃσιν ἰωῆς
νηπιάχων κέκληγε, νόος δ᾽ ἐγέλασσε βοτήρων,
ὡς κεῖνοι κεραῇσι περισπέρχυσ᾽ ἀγέλῃσιν.
Εὖτ᾽ ἂν δ᾽ εἰναλίων ἄδδην ἴσχωσι λοετρῶν,
αἱ δὲ πάλιν στείχωσιν ἐς αὔλια, δὴ τότε σαργοὶ
ἀχνύμενοι μάλα πάντες ἀολλέες ἐγγὺς ἕπονται,
κύματος ἀκροτάτοιο γέλως ὅθι χέρσον ἀμείβει.
Ὡς δ᾽ ὅτε τηλύγετον μήτηρ γόνον, ἢ καὶ ἀκοίτην
εὐνέτις, ἀλλοδαπὴν τηλέχθονα γαῖαν ἰόντα
ἀχνυμένη στέλλῃσι, νόος δέ οἱ ἔνδον ἀλύει,
ὅσση οἱ μεσσηγὺς ἁλὸς χύσις, ὅσσα τε κύκλα
μηνῶν· ἀκροτάτοισι δ᾽ ἐπεμβαίνυσα θαλάσσης
κύμασι δακρυόεσσαν ὑπὸ στόμα γῆρυν ἵησι,
σπεύδειν λισσομένη, καί μιν πόδες ὐκέτ᾽ ὀπίσσω
ἱεμένην φορέυσιν, ἔχει δ᾽ ἐπὶ πόντον ὀπωπάς·
ὡς κείνυς καί κέν τις ὑπ᾽ ὄμμασι δάκρυα φαίη
στάζειν οἰωθέντας ἐλαυνομένων πάλιν αἰγῶν·

Σαργὲ τάλαν· τάχα γάρ σε κακὸν πόθον αἰπολίοισι
φημὶ συνοίσεσθαι· τοῖος νόος ἀσπαλιήων
εἰς ἀπάτην καὶ κῆρα τεὺς ἔτρεψεν ἔρωτας.
Πέτρας μὲν κείνας τεκμαίρεται ἐγγύθι γαίης
πρῶτον ἀνὴρ διδύμοισιν ἀνισταμένας κροτάφοισιν
ἐγγύθεν, αἳ στεινωπὸν ἁλὸς διὰ χῶρον ἔχουσιν,
αἰθέρος ἀκτίνεσσι διαυγέας, αἷς ἔνι σαργοὶ
πολλοὶ ναιετάουσιν, ὁμόκτιτον αὖλιν ἔχοντες·
ἔξοχα γὰρ πυρσοῖσιν ἐπ' ἠελίοιο γάνυνται.
Ἐνθάδ' ἀνὴρ μελέεσσιν ἐφεσσάμενος δέρος αἰγὸς,
δοιὰ κέρα κροτάφοισι περὶ σφετέροισιν ἀνάψας,
στέλλεται ὁρμαίνων νόμιον δόλον, ἐς δ' ἅλα βάλλει
κρείασιν αἰγείοισιν ὁμοῦ κνίσσῃ τε λιπήνας
ἄλφιτα· τοὺς δ' ὀδμή τε φίλη δολόεσσά τ' ἐσωπὴ
φορβή τ' εὐδώρητος ἐφέλκεται, οὐδέ τιν' ἄτην
ἐν φρεσὶν ὁρμαίνουσιν, ἀγαλλόμενοι δὲ μένουσιν
αἰγὶ περισαίνοντες ἐοικότα δήϊον ἄνδρα·
δύσμοροι, ὡς ὀλοοῖο τάχ' ἀντιόωσιν ἑταίρου,
οὐ φρεσὶν αἰγείῃσιν ἀρηρότος· αὐτίκα γάρ σφιν
ῥάβδον τε κραναὴν ὁπλίζεται ἠδὲ λίνοιο
ὁρμιὴν πολιοῖο, βάλε δ' ὑπὲρ ἀγκίστροιο
χηλῆς αἰγείης κρέας ἔμφυτον· οἳ μὲν ἐδωδὴν
ἐσσυμένως ἥρπαξαν, ὃ δ' ἔσπασε χειρὶ παχείῃ
αὖ ἐρύων· εἰ γάρ τις ὀΐσεται ἔργα δόλοιο,
οὐκ ἂν ἔτ' ἐμπελάσειε, καὶ εἰ λασιότριχας αὐτὰς
αἶγας ἄγοι, φεύγουσι δ' ἀποστύξαντες ὁμαρτῇ
καὶ μορφὴν καὶ δαῖτα καὶ αὐτῆς ἔνδια πέτρης·
εἰ δὲ λάθοι, καὶ κραιπνὸν ἔχοι πόνον, οὔ κέ τις ἄγρης
ληφθείη, πάντας δὲ δαμάσσεται αἰγὸς ὀπωπή.
Ἄλλος δ' αὖ σαργοῖσι μέλει πόθος εἴαρος ὥρῃ
ἀλλήλων, εὐνῆς δὲ γάμων πέρι δηριόωνται·
πολλαῖς δ' εἰς ἀλόχοις πέρι μάρνανται· ὃς δέ κεν ἀλκῇ

νικήσῃ, πάσῃσιν ἐπάρκιος ἔπλετ' ἀκοίτης,
πέτρας δ' εἰσελάει θῆλυν στόλον· ἔνθ' ἁλιῆες
κύρτον ἐτεχνήσαντο βαθὺν, περιηγέα πάντῃ·
τὸν δὲ φυτῶν λάχνῃσι περὶ στόμα πάντα πύκασσαν,
μύρτων ἢ δάφνης εὐώδεος ἠέ τευ ἄλλου
πτόρθοισι θαλεροῖσιν ἐπισταμένως σκιάσαντες.
Τοὺς δ' οἶστρος ποτὶ μῶλον ἐπώρορεν εὐνητῆρας
μάρνασθαι, πολλὴ δὲ γαμήλιος ἵστατ' ἐνυώ.
Ἀλλ' ὅτ' ἀριστεύσας τις ἕλῃ κράτος, αὐτίκα πέτρην
παπταίνει γλαφυρὴν, ἀλόχοις δόμον, ἐς δ' ἴδε κύρτον
κείμενον, εὐφύλλοισιν ἐπηρεφέ' ἀκρεμόνεσσιν,
ἔνθ' ἐλάει νυμφεῖον ἑὸν χορόν· αἳ μὲν ἔπειτα
κύρτον ἔσω δύνουσιν, ὁ δ' ἔκτοθι πάντας ἐρύκει
ἄρσενας, οὐδέ τιν' ἄλλον ἐᾷ νύμφῃσι πελάσσαι.
Ἀλλ' ὅταν ἐμπλήσῃ πλεκτὸν δόλον, ὕστατος αὐτὸς
ἐς θάλαμον προὔτυψεν, ἀνέκβατον ἄϊδος εὐνήν.
Ὡς δ' ὅτε μηλονόμος τις ἀνὴρ βοτάνηθεν ἐλαύνων
εἰροπόκους ἀγέλας ἀνάγει πάλιν, ἐν δὲ θυρέτροις
ἱστάμενος σταθμοῖο νόῳ πεμπάζεται οἰῶν
πληθὺν, εὖ διέπων, εἴ οἱ σόα πάντα πέλονται,
πώεσι δ' εἰλομένοισι περιπλήθουσα μὲν αὐλὴ
στείνεται, ὑστάτιος δὲ μετά σφισιν ἔσσυτο ποιμήν·
ὣς αἳ μὲν προπάροιθεν ἔσω κοίλοιο μυχοῖο
θηλύτεραι κατέδυσαν, ὁ δ' ὕστερος ἔνθορ' ἀκοίτης,
δειλαίης ἅμα δειλὸς ἐπισπεύδων ἀλόχοισι.
Τοῖα μὲν ἐν νεπόδεσσιν ἔρως ἐστήσατ' ἄεθλα,
τοίαις δ' ἐξαπάτῃσιν ἐρωμανέεσσιν ὄλοντο!
Ἵππουροι δ' ὅτε κέν τι μετ' οἴδμασιν ἀθρήσωσι
πλαζόμενον, τῷ πάντες ἀολλέες ἐγγὺς ἕπονται·
ἔξοχα δ', ὁππότε νῆα διαραισθεῖσαν ἀέλλαις,
αἰνὰ Ποσειδάωνος ἀμειλίκτοιο τυχοῦσαν,
δασσάμενον μέγα κῦμα διακριδὸν ἄλλοθεν ἄλλα

δοῦρα φέρῃ λώβῃσι πολυσχιδέεσσι λυθέντα.
Τῆμος δ' ἱππούρων ἀγέλαι πινάκεσσι θεούσαις
ἑσπόμεναι μεθέπουσιν· ὁ δ' ἐγκύρσας ἁλιήων
πολλὴν ῥηϊδίως ἄγρην ἕλεν ἠδ' ἀμέγαρτον.
Ἀλλὰ τὸ μὲν ναύτῃσιν ἀλεξήσειε Κρονίων
ἐμβύθιος, νῆες δὲ διὰ πλατὺ κῦμα θέοιεν
αὔραις εὐκήλοισιν ἀπήμονες ἠδ' ἀτίνακτοι,
φόρτον ἀμοιβαίοισι μετερχόμεναι καμάτοισιν,
ἱππούροις δ' ἀλλοῖα νοήματα τεχνήσασθαι
ἐστὶν, ἀπημοσύνῃ δὲ νεῶν μεταβαινέμεν ἄγρην.
Συμφερτοὺς δονάκων φακέλους ἅμα γυρώσαντες
δίναις ἐγκατέθηκαν, ἔνερθε δὲ λᾶαν ἔδησαν
βριθὺν ὑφορμιστῆρα· τὰ μὲν μάλα πάντα καθ' ὕδωρ
ἀτρέμα δινεύουσι· φιλόσκια δ' αὐτίκα φῦλα
ἱππούρων ἀγεληδὸν ἀγείρεται, ἀμφὶ δὲ νῶτα
τερπόμενοι δονάκεσσιν ἀνατρίβουσι μένοντες·
τοῖς δὲ τότ' ἀσπαλιῆες ἐπιπλώουσιν ἑτοίμην
εἰς ἄγρην, ἄγκιστρα δ' ὑπ' εἴδασιν ὁπλίσσαντες
πέμπουσ', οἳ δ' ἐρύουσιν ἅμα σπεύδοντες ὄλεθρον.
Ὡς δὲ κύνας βρώμῃσιν ἀνὴρ ἐπὶ μῶλον ὀρίνει
δινεύων μέσσοισιν ἑλώρια, τοὶ δ' ἐπὶ γαστρὶ
ἔξοχα μαργαίνοντες ὑποφθαδὸν ἅρπαγι λύσσῃ
ἀλλήλους προθέουσι, καὶ ἐς χέρα παπταίνουσιν
ἀνδρὸς, ὅπῃ ῥίψειεν, ἔρις δ' ἀναφαίνετ' ὀδόντων·
ὣς οἵγ' ἀγκίστροισιν ἐπαΐσσουσιν ἑτοίμως.
Ῥηϊδίως δ' ἀγρευτὸν ἐρύσσεαι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
κραιπνὸς ἐών· αὐτοὶ γὰρ ἐπισπεύδουσ' ἁλιήων
μᾶλλον, ὑπ' ἀφραδίῃσιν ἑὸν μόρον ἐγκονέοντες.
Τοίῃ ἐπιφροσύνῃ καὶ πομπίλον ἀγρώσσονται·
καὶ γὰρ τοῖς ἴσον ἦτορ ἐπὶ σκιεροῖσι πόθοισι.
Τευθίσι δ' ἄτρακτόν τις ἀνὴρ ἐπιμηχανόῳτο,
ἐντύνων κλωστῆρι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

πυκνὰ καταζεύξειεν ἀνακλίνων γενύεσσιν
ἄγκιστρ' ἀλλήλοισι παρασχεδὸν, οἷς ἔπι σῶμα
ποικίλον ἐμπείρειεν ἰȣλίδος, ὕπτια χαλκȣ͂
δήγματ' ἐπικρύπτων, γλαυκοῖς δ' ἐνὶ βένθεσι λίμνης
τοῖον ἀναψάμενος σύροι δόλον· ἡ δ' ἐσιδȣ͂σα
τευθὶς ἐφωρμήθη τε καὶ ἀμφιέπȣσα πιέζει
ἰκμαλέοις θυσάνοις, ἐπάγη δ' ἐνὶ χείλεσι χαλκȣ͂·
ȣ̓δ' ἔτι καὶ μεμαυῖα λιπεῖν δύνατ', ἀλλ' ἀέκȣσα
ἕλκεται, αὐτόπλεκτον ἐὸν δέμας ἀμφιβαλȣ͂σα.
  Καὶ μέν τις λιμένεσσι παρ' ἀκλύστοισι θαλάσσης
ἄγρην ἐγχελύων τεχνήσατο κȣ͂ρος ἀθύρων.
Ἔντερον οἷος ἑλὼν περιμήκετον ἧκε καθ' ὕδωρ
ἐκτάδιον, δολιχῇσιν ἀλίγκιον ὁρμιῇσιν·
ἣ δ' ἐσιδȣ͂σ' ἐπόρȣσε καὶ ἔσπασε· τὴν δὲ χανȣ͂σαν
ἔγνω, καὶ μήλειον ἄφαρ κύρτωσεν ἀϋτμῇ
ἔγκατον ἐμπνείων· τὸ δ' ἀνίσταται ἄσθματι λάβρῳ
οἰδαλέον, πλῆσε δὲ τιταινόμενον στόμα δειλῆς
ἐγχέλυος· πνοιῇ δὲ περιστένεται μογέȣσα
ἀνδρομέῃ, δέδεται δὲ καὶ ἱεμένη περ ἀλύξαι,
εἰσόκεν οἰδαίνȣσα καὶ ἄσχετον ἀσθμαίνȣσα
ὑψόσ' ἀναπλώσῃ καὶ ὑπ' ἀγρευτῆρι γένηται.
Ὡς δ' ὅτε τις πλείȣ πειρώμενος ἀμφιφορῆος
αὐλὸν ἔχων ἤρεισεν ὑπὸ στόμα φυσητῆρα,
ἄσθματι δ' αὖ ἐρύει μέθυος ποτὸν ἔμπαλιν ἕλκων
χείλεσιν ἀκροτάτοις· τὸ δ' ἀνατρέχει ἀνδρὸς ἀϋτμῇ·
ὣς αἵγ' ἐγχέλυες πνοιῆς ὕπο κυμαίνȣσαι
ἕλκονται δολίοιο ποτὶ στόμα φυσητῆρος.
  Ἔστι δέ τις νεπόδων δειλὸς καὶ ἄκικυς ὅμιλος,
ἀβληχρῆς ἀφύης ἀδινὸν γένος, αἳ καλέονται
ἐγγραύλεις· ἀγαθὴ δὲ βόσις πάντεσσιν ἔασιν
ἰχθύσιν· αἰεὶ δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ φῦζα δέδηε·
πάντα δ' ὑποτρομέȣσι, σὺν ἀλλήλαις δὲ χυθεῖσαι

σωρηδὸν μίμνουσι, καὶ ἀθρόαι ἐμπεφύασιν,
ἠΰτ' ἀναγκαίοιο βίην δεσμοῖο φέρουσαι·
οὐδέ κε μητίσαιο διάκρισιν εὐρέος ἐσμοῦ
οὐδὲ λύσιν· τοῖον γὰρ ἐν ἀλλήλῃσιν ἔχονται.
Πολλάκι μὲν καὶ νῆες ἐν ἕρμασιν ἠΰτ' ἔκελσαν
κείναις· πολλάκι δέ σφιν ἐνιπλήσσουσιν ἐρετμοῖς
κληΐδων ἐλατῆρες, ἐνέσχετο δ' ἱεμένη περ
κώπη, πετραίης ἅτε χοιράδος ἀντιτυχοῦσα·
καί πού τις βουπλῆγα βαρύστομον ἰθὺς ἀείρας
ἐγγραύλεις ἐτίναξε καὶ οὐ διέκερσε σιδήρῳ
στῖφος ἅπαν, βαιὴν δ' ἀγέλης ἀπεδάσσατο μοῖραν·
καὶ τῆς μὲν κεφαλὴν πέλεκυς τάμε, τὴν δ' ἐκόλουσεν
οὐρῆς, τὴν δ' ἤμησε μέσην, τὴν δ' εἷλεν ἅπασαν.
Οἰκτρὸν ἰδεῖν μογεροῖσιν ἐοικότα σώματα νεκροῖς.
Αἱ δ' οὐδ' ὣς ἐλάθοντο, καὶ οὐκ ἀνέηκαν ἔχουσαι
δεσμὸν ἑόν· τοῖός τις ἐπί σφισι γόμφος ἄρηρε.
Καί κέν τις παλάμῃσιν ἅτε ψαμάθοιο βαθείης
ἀντιάσας κείνῃσιν ἐπ' ἰχθύσιν ἀμήσαιτο.
Τὰς δ' ὁπότε φράσσωνται ἐπί σφισι πεπτηυίας
ἰχθυβόλοι, κοίλῃσι περιπτύσσουσι σαγήναις
ἀσπασίως, πολλὴν δὲ ποτὶ ῥηγμῖνας ἄγουσιν
ἄγρην νόσφι πόνοιο, καὶ ἄγγεα πάντ' ἀφύῃσιν
ἔν τ' ἀκάτους ἔπλησαν, ἐπ' ἠϊόσι δὲ βαθείαις
θημῶνας νήησαν, ἀπειρεσίην χύσιν ἄγρης.
Οἷον δ' ἐργατίναι Δηοῦς πόνον ἐκτελέσαντες,
πνοιῇς χερσαίοις τε διακρίναντες ἐρετμοῖς
καρπὸν, εὐτροχάλοιο μέσον κατὰ χῶρον ἀλωῆς
πολλὸν ἐνηήσαντο, περιπλήθουσα δὲ πάντη
πυροδόκος στεφάνη λευκαίνεται ἔνδον ἀλωῆς·
ὣς τότ' ἀπειρεσίῃσι περιπληθὴς ἀφύῃσιν
ὀφρὺς ἀγχιάλου λευκαίνεται αἰγιαλοῖο.
Φῦλα δὲ πηλαμύδων ἐκ μὲν γένος εἰσὶ θαλάσσης

Εὐξείνου, θύννης δὲ βαρύφρονος εἰλείθυιαι·
κεῖναι γὰρ, Μαιῶτις ὅπη ξυμβάλλεται ἅλμῃ,
ἀγρόμεναι λιμναῖον ὑπὸ στόμα καὶ δονακῆας
ὑδρηλοὺς ὠδῖνος ἐπαλγέος ἐμνήσαντο·
καὶ τὰ μὲν ὅσσα κίχωσι μεταδρομάδην κατέδουσιν
ὠὰ, τὰ δ' ἐν δονάκεσσι καὶ ἐν σχοίνοισι μένοντα
πηλαμύδων ἀγέλας ὥρῃ τέκεν· αἳ δ' ὅτε κῦμα
πρῶτον ἐπιψαίρωσι, πόροιό τε πειρήσωνται,
ξεῖνον ἁλὸς σπεύδουσι μετὰ πλόον, οὐδ' ἐθέλουσι
μίμνειν, ἔνθ' ἐγένοντο, καὶ ἠβαιαί περ ἐοῦσαι.
Θρηΐκιος δέ τίς ἐστιν ἁλὸς πόρος, ὅντε βάθιστον
φασὶ Ποσειδάωνος ἐνὶ κλήροισι τετύχθαι·
ἐκ τοῦ καί τε Μέλας κικλήσκεται, οὐδέ ἑ λάβροι
λίην οὐδ' ὑπέροπλοι ἐπιθρώσκουσιν ἀῆται·
ἐν δ' ἄρα οἱ κευθμῶνες ὑποβρύχιοι πεφύασι
κοῖλοι, πηλώεντες, ἀθέσφατοι, οἷς ἔνι πολλὰ
τίκτεται, ἠβαιοῖσιν ὅσ' ἰχθύσι δαῖτας ὀφέλλει.
Ἔνθα καὶ ἀρτιγόνοισι πέλει πρώτιστα κέλευθα
πηλαμύδων ἐσμοῖσιν, ἐπεὶ περιώσιον ἄλλων
εἰναλίων φρίσσουσι δυσαέα χείματος ὁρμήν·
χεῖμα δὲ πηλαμύδεσσιν ἀπαμβλύνει φάος ὅσσων.
Ἔνθα δ' ἐν εὐρωποῖσιν ἁλὸς λαγόνεσσι πεσοῦσαι
αὔτως δηθύνουσιν, ἀεξόμεναι δὲ μένουσι
λαρὸν ἔαρ· τῇ δέ σφι καὶ ἵμερος ἄνεται εὐνῆς·
πλησάμεναι δὲ τόκοιο παλίμποροι αὖτις ἵενται
πατρῷον μετὰ κῦμα, μόγον δ' ἀπὸ γαστρὸς ἔθεντο.
Τὰς δ' ἤτοι Μέλανος μὲν ὑπὲρ βαθὺ λαῖτμα πόροιο
Θρηΐκες ἀγρώσσουσιν ἀπηνέϊ χείματος ὥρῃ,
θήρην ἀργαλέην καὶ ἀτερπέα, δηϊοτῆτος
θεσμὸν ὑφ' αἱματόεντα καὶ ἄγριον αἶσαν ὀλέθρου.
Ἔστι τις οὐ δολιχὴ μὲν ἀτὰρ πάχος ὅττι μεγίστη,
μῆκος ὅσον πῆχυς, στιβαρὴ δοκίς· ἐν δέ οἱ ἄκρῃ

πολλὴ μὲν μολίβοιο χύσις, πολλαὶ δὲ σιδήρου
αἰχμαὶ τριγλώχινες ἐπασσύτεραι πεφύασι·
πεῖσμα δέ μιν περίμηκες ἐΰπλοκον ἀμφιβέβηκε.
Δουρὶ δ' ἀναπλώσαντες, ἁλὸς πόρος ἔνθα βάθιστος,
ἐς βυθὸν ἠερόεντα περικρεμὲς ἧκαν ἔνερθε
κυθμένος εἰλατίνου κρατερὸν σθένος· αἶψα δὲ ῥιπῇ
σπερχόμενον, μολίβῳ τε καταῤῥεπὲς ἠδὲ σιδήρῳ,
σεύεται ἐς νεάτας ῥίζας ἁλὸς, ἔνθ' ἀμενηναῖς
πηλαμύσι προῦτυψεν ἐν ἰλύσι πεπτηυίαις·
σὺν δ' ἕλε σύν τ' ἐτόρησεν ὅσον κίχε δειλὸν ὅμιλον.
Οἱ δὲ θοῶς ἀνέρυσσαν ἐληλαμένας περὶ χαλκῷ
παλλομένας ἐλεεινὰ σιδηρείῃς ὀδύνῃσι.
Τὰς δέ τις εἰσορόων καί κεν θρασυκάρδιος ἀνὴρ
οἰκτείραι θήρης τε δυσαγρέος ἠδὲ μόροιο·
τῆς μὲν γὰρ λαγόνεσσιν ἐλήλατο δουρὸς ἀκωκὴ,
τῆς δὲ κάρη ξυνέπειρε θοὸν βέλος, ἡ δ' ὑπὲρ οὐρὴν
οὔτασται, νηδὺν δ' ἑτέρης, ἄλλης δ' ἕλε νῶτα
δριμὺς ἄρης, ἄλλη δὲ μέσον κενεῶνα πέπαρται.
Ὡς δ' ὁπότε, κρινθέντος ἐνυαλίοιο κυδοιμοῦ,
δουριφάτους κονίης τε καὶ αἵματος ἐξανελόντες
εὐνὴν ἐς πυρόεσσαν ἑοὶ στέλλωσιν ἑταῖροι
μυρόμενοι· τὰ δὲ πολλὰ καὶ αἰόλα σώμασι νεκρῶν
ἕλκεα παντοῖαί τε βολαὶ πλήθουσιν ἄρηος·
ὣς καὶ πηλαμύδεσσιν ἐπιπρέπει ἕλκεα πάντῃ,
εἴδωλον πολέμοιο, φίλον γε μὲν ἀσπαλιεῦσιν.
Ἄλλοι δ' αὖ κούφοισι λίνοις ἕλον ἔθνε' ἀφαυρῶν
πηλαμύδων· αἰεὶ γὰρ ἀνὰ κνέφας, ὅ, ττι κεν ἅλμῃ
ἐμπίπτῃ, τρομέουσι, φόβον δ' ὀρφναῖον ἔχουσιν·
ὄρφνῃ δ' ἀγρώσσονται, ἀτυζόμεναι κατὰ βένθος.
Δίκτυα γὰρ μάλα κοῦφα λίνων στήσαντες ἐλαφρῶν
κυκλόσε δινεύουσι, βίῃ θείνοντες ἐρετμοῖς
νῶτον ἁλὸς, κοντοῖς τε καταΐγδην κτυπέουσιν·

αἳ δ' ὑπὸ μαρμαρυγῆς ταχυήρεος ἠδ' ὁμάδοιο
φυζαλέαι θρώσκουσι, λίνου δ' εἰς κόλπον ἵενται
ἀτρέμας ἑστηῶτος, ὀιόμεναι σκέπας εἶναι,
νήπιαι, αἳ δούποιο φόβῳ μόρον εἰσεπέρησαν.
Ἔνθ' οἱ μὲν σχοίνοισιν ἐπισπέρχουσ' ἑκάτερθε,
δίκτυον ἐξερύοντες ἐπ' ἠόνας· αἱ δ' ὁρόωσαι
σχοίνους κινυμένας, ἀνεμώλια δείματ' ἔχουσαι,
εἰλόμεναι πτήσσουσι, καὶ ἀθρόαι ἐσπείρηνται.
Πολλά κεν ἀγραίοισι τότ' ἀρήσαιτο θεοῖσι
δικτυβόλος, μήτ' οὖν τι θορεῖν ἔκτοσθε λίνοιο,
μήτε τι κινύμενον δεῖξαι πόρον· ἢν γὰρ ἴδωνται
πηλαμύδες, τάχα πᾶσαι ὑπὲρ κούφοιο λίνοιο
ἐς βυθὸν αἴσσουσι, καὶ ἄπρηκτον λίπον ἄγρην.
Εἰ δ' οὔ σφι μακάρων τις ἀλιπλάγκτων νεμεσήσει,
πολλάκι καὶ τραφερῆς ὑπὲρ ἠόνος ἑλκυσθεῖσαι
ἔξαλοι, οὐκ ἐθέλουσι λιπεῖν λίνον, ἀλλ' ἐνέχονται,
αὐτὴν μήρινθον πολυδινέα πεφρικυῖαι.
Ὧδε καὶ ἐν ξυλόχοισιν ὀρέστεροι ἀγρευτῆρες
εἷλον ἀναλκείην ἐλάφων εὐαγρέϊ τέχνῃ,
μηρίνθῳ στέψαντες ἅπαν δρίος· ἀμφὶ δὲ κούφων
ὀρνίθων δήσαντο θοὰ πτερά· ταὶ δ' ἐσορῶσαι
ἠλέματα πτώσσουσι κενὸν φόβον, οὐδὲ πελάσσαι
μαψιδίως πτερύγεσσιν ἀτυζόμεναι μεμάασιν,
εἰσόκε θηρητῆρες ἐπαΐξαντες ἕλωσι.
Καὶ μέν τις δύπτης ἁλίων εὐμήχανος ἔργων
νόσφι δόλου παλάμῃσιν ἐπαΐξας ἕλεν αὐταῖς
ἰχθῦς, ἠύτε χερσὶν ἀμειβόμενος πόρον ἅλμης,
σαργόν τε τρέσσαντα φόβῳ δειλήν τε σκίαιναν.
Σαργοὶ μὲν δείσαντες ἀολλέες ἐς μυχὸν ἅλμης
εἰλόμενοι πτήσσουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ κέχυνται,
δόχμιαι ἀμφιπεσόντες, ἀναφρίσσουσι δ' ἀκάνθαις
νῶτα μετακλίνοντες, ἅτε σκολόπεσσιν ἁπάντη

φραξάμενοι πυκινῇσι περίδρομον ἕρκος ἀλωῆς
ἀγρονόμοι, σίντῃσι μέγαν πόνον· ἐδέ κεν ἄν τις
ἐςβαίη· σκῶλοι γὰρ ἐρητύεσι κέλευθα·
ὣς κείνοις ἐκ ἄν τις ἐνιχρίμψειεν ἑτοίμως,
ἐδ' ἐπὶ χεῖρα βάλοι· περὶ γὰρ φρίσσεσι κελαιναὶ
πρόκροσσαι πυκινῇσιν ὑπὸ σταλίκεσσιν ἄκανθαι.
Ἀλλά τις ἰδμοσύνῃσιν ἀνὴρ ὑπὸ κεύθεα πόντε
ἐσσυμένως δύοιτο, περιφράζοιτο δὲ πάντῃ
σαργὲς, ἔνθα κάρη τε καὶ ἐραίη κλίσις αὐτῶν·
χεῖρα δ' ὑπὲρ κεφαλῇσι βαλὼν καθύπερθεν ἀκάνθας
ἦκα καταῤῥέξειεν ἐπικλίνοι τε πιέζων·
οἱ δ' αὔτως μίμνεσιν ἀρηρότες ἀλλήλοισιν
ἀστεμφεῖς, προβολῇσι πεποιθότες ὀξείῃσιν·
ἔνθα δύω παλάμῃσιν ἀνὴρ ἑκάτερθεν ἀείρας
αὖτις ἀναπλώει τελέσας πανεπίκλοπον ἔργον.
Πετραίην δὲ σκίαιναν ἐπὴν φόβος ἦτορ ἵκηται,
ἐσσυμένως σπιλάδεσσιν ἐπέσσυτο, καί τινα κοίλην
χειὴν εἰσεπέρησε περίδρομον ἠὲ χαράδρην,
ἢ ποίαις ἁλίῃσιν ὑπέδραμεν, ἠὲ καὶ ὑγροῖς
φύκεσιν· ἐ γάρ οἱ τι μέλει σκέπας, οἷον ἅπασαν
δεξάμενον ῥύσαιτο, κάρη δ' ἄρα δίζεται οἷον
φράξασθαι, κεφαλὴν δὲ κατακρύψασα καὶ ὄσσε,
ἔλπεται ἐχ ὁρόωσα λαθεῖν ὁρόωντος ἐφορμήν.
Ὡς δέ τις ὠμηστῆρος ἐπεσσυμένοιο λέοντος
βεβαλὶς ἐν λόχμῃσι κάτω τρέψασα κάρηνον,
μαψιδίην φυλακὴν προτιβάλλεται, ἐδ' ὁράασθαι
ἔλπεται, εἰσόκε δή μιν ἐπαΐξας ὀλοὸς θὴρ
δαρδάψῃ· τῆς δ' ἦτορ ὁμοίϊον, ἐδὲ κάρηνον
ἀγκλίνει, δοκέει δὲ καὶ ὀλλυμένη περ ἀλύξαι.
Τοῖα δὲ καὶ Λιβύης πτερόεν βοτὸν ἀγκυλόδειρον
νήπια τεχνάζει· μελέη δέ οἱ ἔπλετο τέχνη·
ὣς ἀταλὴ μελέῃσιν ὑπ' ἐλπωρῇσι σκίαινα

κέκρυπται· τάχα γάρ μιν ἐρυσσάμενος παλάμῃσιν
ἀγρευτὴρ ἀνέδυ τε καὶ ἀφραίνȣσαν ἔφηνε.
Τόσσα μὲν ἰχθυβόλων ἐδάην ἁλιεργέα τέχνης
δήνεα, καὶ τόσσοισιν ἐπ' ἰχθύσι πικρὸν ὄλεθρον·
τȣ̀ς δ' ἄλλȣς ξύμπαντας ὁμοΐïος αἶσα κιχάνει
κύρτων τ' ἀγκίστρων τε βαθυπλεκέος τε λίνοιο,
ῥιπῆς τε τριόδοντος, ὅσ' ἀνδράσιν ἔντεα τέχνης.
Τȣ̀ς μὲν ὑπηματίȣς, τȣ̀ς δ' ἕσπερος εἷλε δαμέντας,
εὖτ' ἂν ὑπὸ πρῶτον νυκτὸς κνέφας ἀσπαλιῆες
πυρσὸν ἀναψάμενοι, γλαφυρὸν σκάφος ἰθύνοντες,
ἰχθύσιν ἀτρεμέȣσιν ἀείδελον αἶσαν ἄγωσιν.
Ἔνθ' οἱ μὲν πεύκης λιπαρῇ φλογὶ καγχαλόωντες
ἀμφ' ἀκάτῳ θύνȣσι, κακὸν δ' ἴδον ἑσπέριον πῦρ,
ῥιπῆς τριγλώχινος ἀμειλίκτοιο τυχόντες.
Ἔστι δέ τις θήρης ἕτερος νόμος ἰχθυβόλοισι
φαρμάκταις, οἳ λυγρὸν ἐπ' ἰχθύσι μητίσαντο
φάρμακον, ὠκύμορον δὲ τέλος νεπόδεσσιν ἔθηκαν.
Οἳ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπασσυτέραις βολίδεσσι
κοντῶν τε ῥιπῇσι καὶ αἰκίῃσιν ἐρετμῶν
εἰλεῦσι νεπόδων δειλὰς στίχας εἰς ἕνα χῶρον
κοιλοφυῆ, κευθμῶσιν ὑπαγνύμενον θαμέεσσιν·
ἔνθ' οἱ μὲν δύνȣσιν ὑπὸ γλαφυρῆς σπιλάδεσσι,
τοὶ δὲ περιστήσαντο λίνων εὐερκέα πάντη
δίκτυα κυκλώσαντες, ἅτ' ἀνδράσι δυσμενέεσσι
διπλὰ περιπροβαλόντες ἀνάρσια τείχεα πέτρης.
Καὶ τότ' ἀνὴρ ἄργιλον ὁμȣ̃ πίειραν ἀείρας
ῥίζαν θ', ἣν κυκλάμινον ἐφήμισαν ἰητῆρες,
μίξας ἐν παλάμῃσι, δύω φυρήσατο μάζας·
πόντῳ δ' ἐγκατέπαλτο λίνων ὕπερ· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐταῖς
κοιλάσι καὶ θαλάμῃσι δυσαέα φάρμακ' ἄλειψε
χρίσματος ἐχθοδοποῖο, καὶ ἐξεμίηνε θάλασσαν.
Καὶ τὸν μὲν παλίνορσον ὀλέθρια φαρμάξαντα

δέξατο ναῦς· τοὺς δ' αἶψα κακὴ καὶ ἀνάρσιος ὀδμὴ
πρῶτα μὲν ἐν θαλάμῃσιν ἱκάνεται· ἀχλύϊ δ' ὄσσε
καὶ κεφαλὴ καὶ γυῖα βαρύνεται, οὐδὲ δύνανται
μίμνειν ἐν κευθμῶσιν, ἀτυζόμενοι δὲ χέονται
ἐκτὸς ἀπὸ σπιλάδων· ἡ δέ σφισι πουλὺ θάλασσα
πικροτέρη· τοῖον γὰρ ἐν οἴδμασι πῆμα πέφυρται.
Οἱ δ' ὥστ' οἰνοβαρεῖς, ὀλοῇ μεθύοντες ἀϋτμῇ,
πάντῃ δινεύουσι, καὶ οὔποθι χῶρον ἔχουσι
λειπόμενον κακότητος, ἐπαΐγδην δὲ λίνοισι
σπερχόμενοι πίπτουσι, διεκθορέειν μεμαῶτες·
ἀλλ' οὔ τις χαλεπῆς ἄτης λύσις, οὐδ' ἀλεωρή·
πολλῇ δὲ ῥιπῇ τε καὶ ἅλματι κυμαίνονται
τειρόμενοι· τὸ δὲ πολλὸν ἐπιτρέχει ἀμφιτρίτῃ
ὀλλυμένων φύσημα, τό τ' ἰχθύσιν ἔπλετο δειλοῖς
οἰμωγή· τοὶ δ' ἐκτὸς ἐπ' ἄλγεσιν ἀσπαλιῆες
τερπόμενοι μίμνουσιν ἀκηδέες, εἰσόκε σιγὴ
πόντον ἕλῃ, φλοίσβου τε καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
παύσωνται, στονόεσσαν ἀποπνεύσαντες ἀϋτμήν.
Καὶ τότ' ἀπειρέσιον νεκύων ἐρύουσιν ὅμιλον
ξυνῷ τεθνηῶτας ὁμοῦ λωβήτορι πότμῳ.
Ὡς δ' ὅτε δυσμενέεσσιν ἐπιστήσωνται ἄρηα,
φροῦδον ἐελδόμενοι ῥαῖσαι πόλιν, οὐδ' ἀνιεῖσι
πήματα βουλεύοντες ἐπί σφισιν, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ
κρηνάων φάρμαξαν ὀλέθριον· οἱ δ' ἐπὶ πύργοις
λιμῷ τ' ἀργαλέῳ καὶ ὀϊζύϊ μοχθίζοντες
ὕδατί τ' ἐχθοδοπῷ, στυγερὸν καὶ ἀεικέα πότμον
ὄλλυνται, νεκύων δὲ πόλις πέπληθεν ἅπασα·
ὣς οἱ λευγαλέῳ τε μόρῳ καὶ ἀδευκέϊ πότμῳ
ἀνδράσι φαρμάκτῃσιν ὑποδμηθέντες ὄλοντο.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ, ΚΙΛΙΚΟΣ, ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ Ε.

Ἔνθεν ἔπειτ' ἀΐων τεκμαίρεο, κοίρανε γαίης,
ὡς οὐδὲν μερόπεσσιν ἀμήχανον, οὐκ ἐνὶ γαίῃ
μητρὶ καμεῖν, οὐ κόλπον ἀν' εὐρώεντα θαλάσσης·
ἀλλά τις ἀτρεκέως ἰκέλην μακάρεσσι γενέθλην
ἀνθρώπους ἀνέφυσε, χερείονα δ' ὤπασεν ἀλκήν,
εἴτ' οὖν Ἰαπετοῖο γένος, πολυμῆτα Προμηθεύς,
ἀντωπὸν μακάρεσσι κάμε γένος, ὕδατι γαῖαν
ξυνώσας, κραδίην δὲ θεῶν ἔχρισεν ἀλοιφῇ·
εἴτ' ἄρα καὶ λύθροιο θεοῤῥύτου ἐκγενόμεσθα
Τιτήνων· οὐ γάρ τι πέλει καθυπέρτερον ἀνδρῶν,
νόσφι θεῶν· μούνοισι δ' ὑπείξομεν ἀθανάτοισιν.
Ὅσσους μὲν κατ' ὄρεσφι βίην ἄτρεστον ἔχοντας
θῆρας ὑπερφιάλους βροτὸς ἔσβεσεν; ὅσσα δὲ φῦλα
οἰωνῶν νεφέλῃσι καὶ ἠέρι δινεύοντα
εἷλε, χαμαίζηλόν περ ἔχων δέμας; οὐδὲ λέοντα
ῥύσατ' ἀγηνορίη δμηθήμεναι· οὐδ' ἐσάωσεν
αἰετὸν ἠνεμόεις πτερύγων ῥόθος, ἀλλὰ καὶ Ἰνδὸν
θῆρα κελαινόρινον ὑπέρβιον ἄχθος ἀνάγκῃ
κλῖναν ἐπιβρίσαντες, ὑπὸ ζεύγλῃσι δ' ἔθηκαν
οὐρήων ταλαεργὸν ἔχειν πόνον ἑλκυστῆρα.
Κήτεα δ' ὅσσα πέλωρα Ποσειδάωνος ἐναύλοις
ἐντρέφεται, τὰ μὲν οὔτι χερείονα φημὶ θάλασσαν
τίκτειν ὠμοφάγων τεκέων χθονός, ἀλλὰ καὶ ἀλκὴν
καὶ μέγεθος προβέβηκεν ἀναιδέα δείματα πόντου.

Ἔστιν ἐν ἠπείρῳ χελύων γένος, ὐδέ τιν᾽ ἀλκὴν
ὐδ᾽ ἄτην ἴσασι· θαλασσαίῃ δὲ χελώνῃ
ὐ μάλα θαρσαλέος τις ἐν οἴδμασιν ἀντιβολήσει.
Εἰσὶ δ᾽ ἐνὶ τραφερῇ λάβροι κύνες, ἀλλὰ κύνεσσιν
εἰναλίοις ὐκ ἄν τις ἀναιδείην ἐρίσειε.
Πορδαλίων γαίης ὀλοὸν δάκος· ἀλλὰ θαλάσσης
αἰνότερον. Χέρσον μὲν ἐπιστείχυσιν ὕαιναι,
πολλῷ δ᾽ ἐν ῥοθίοις κρυερώτεραι. Οἱ μὲν ἔασι
κριοὶ μηλονόμων τιθασὸν βοτὸν, οὐ δὲ θαλάσσης
κριοῖς μειλιχίοισι συνοίσεται, ὅς κε πελάσσῃ.
Τίς δὲ τόσον χλύνης φορέει σθένος, ὅσσον ἄαπτοι
λάμναι; τίς δὲ λέοντος ἐνὶ φρεσὶν αἴθεται ἀλκὴ,
ὅσση ῥιγεδανῇσιν ἀνισώσαιτο ζυγαίναις;
Φώκην δὲ βλοσυρὴν καὶ ἐπὶ χθονὶ χαιτήεσσαι
ἄρκτοι πεφρίκασι, καὶ ἐς μόθον ἀντιόωσαι
δάμνανται· τοίοισι μέλει θήρεσσι θάλασσα.
Ἀλλ᾽ ἔμπης καὶ τοῖσιν ἐπεφράσσαντο βαρεῖαν
ἄτην ἡμερίων ἄμαχον γένος· ἐκ δ᾽ ἁλιήων
ὄλλυνται, κήτειον ὅτ᾽ ἐς μόθον ὁρμήσωνται.
Τῶν ἐρέω θήρης βριθὺν πόνον· ἀλλ᾽ ἀΐοιτε
εὐμενέται βασιλῆες, ὀλύμπια τείχεα γαίης.

Κήτεα μεσσοπόροις μὲν ἐνιτρέφεται πελάγεσσι
πλεῖστά τε καὶ περίμετρα· τὰ δ᾽ ὐκ ἀναδύεται ἅλμης
δηθάκις, ἀλλ᾽ ὑπένερθεν ἔχει κρηπῖδα θαλάσσης
βριθοσύνῃ, μαιμᾷ δὲ βορῆς ἀζηχέϊ λύσσῃ
αἰεὶ πεινώοντα, καὶ ὔποτε νηδύος αἰνῆς
μαργοσύνην ἀνιέντα· τί γὰρ τόσον ἔσσεται εἶδαρ,
ὅσσον ἐνιπλῆσαι γαστρὸς χάος, ὅσσον ἄαπτον
ἐς κόρον ἀμπαῦσαι κείνων γένυν; οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀλλήλυς ὀλέκυσι, χερείονα φέρτερος ἀλκῇ
πέφνων, ἀλλήλοις δὲ βορὴ καὶ δαῖτες ἔασι.
Πολλάκι καὶ νήεσσιν ἄγει δέος ἀντιόωντα

ἑσπέριον κατὰ πόντον Ἰβηρικὸν, ἔνθα μάλιστα
γείτονες Ὠκεανοῖο λελοιπότ᾽ ἀθέσφατον ὕδωρ
εἰλεῖται, νήεσσιν ἐεικοσόροισιν ὁμοῖα.
Πολλάκι δὲ πλαγχθέντα καὶ ἠόνος ἐγγὺς ἱκάνει
ἀγχιβαθοῦς, ὅτε κέν τις ἐπί σφισιν ὁπλίζοιτο.
Πᾶσι δ᾽ ὑπερφυέεσσι πέλει θήρεσσι θαλάσσης
νόσφι κυνῶν βαρύγυια καὶ οὐκ εὔπρηκτα κέλευθα·
οὔτε γὰρ εἰσορόωσιν ἀπόπροθεν, οὔτε θάλασσαν
πᾶσαν ἐπιστείχουσι βαρυνόμενοι μελέεσσιν
ἠλιβάτοις, μάλα δ᾽ ὀψὲ κυλινδόμενοι φορέονται.
Τοὔνεκα καὶ πάντεσσιν ὁμόστολος ἔρχεται ἰχθὺς
φαιὸς ἰδεῖν, δολιχός τε δέμας, λεπτὴ δέ οἱ οὐρὴ,
ἔξοχος ὃς προπάροιθεν ἁλὸς πόρον ἡγεμονεύει
σημαίνων· τῷ καί μιν ἐφήμισαν ἡγητῆρα.
Κήτει δ᾽ ἐκπάγλως κεχαρισμένος ἐστὶν ἑταῖρος,
πομπός τε φρουρός τε· φέρει δέ μιν ᾗ κ᾽ ἐθέλῃσι
ῥηϊδίως· κείνῳ γὰρ ἐφέσπεται ἰχθύϊ μούνῳ
πιστῷ, πιστὸν ἔχων αἰεὶ νόον· ἐγγύθι δ᾽ αὐτοῦ
στρωφᾶται, τανύει δὲ παρασχεδὸν ὀφθαλμοῖσιν
οὐρὴν, ᾗ οἱ ἕκαστα πιφαύσκεται, εἴτε τιν᾽ ἄγρην
ἐστὶν ἑλεῖν, εἴτ᾽ οὖν τι κορύσσεται ἐγγύθι πῆμα,
εἴτ᾽ ὀλίγη πόντοιο πέλει χύσις, ἣν ἀλεείνειν
βέλτερον· αὐδήεσσα δ᾽ ὅπως ἐνδείκνυται οὐρὴ
πάντα μάλ᾽ ἀτρεκέως· τὸ δὲ πείθεται ὕδατος ἄχθος·
κεῖνος γὰρ πρόμαχός τε καὶ οὔατα καὶ φάος ἰχθῦς
θηρὶ πέλει· κείνῳ δ᾽ ἀΐει, κείνῳ δὲ δέδορκεν,
ἡνί᾽ ἐπιτρέψας σφετέρου βιότοιο φυλάσσειν.
Ὡς δὲ πάϊς γενετῆρα παλαίτερον ἀμφαγαπάζει,
φροντίσι γηροκόμοισιν ἀπὸ θρεπτήρια τίνων,
τὸν δ᾽ ἤδη μελέεσσι καὶ ὄμμασιν ἀδρανέοντα
ἐνδυκέως μεθέπων προσπτύσσεται, ἔν τε κελεύθοις
χεῖρ᾽ ὀρέγων, καὶ πᾶσιν ἐν ἔργμασιν αὐτὸς ἀμύνων·

πατρὶ δὲ γηράσκοντι νέον σθένος υἷες ἔασιν·
ὣς κεῖνος φιλότητι περιπτύσσει δάκος ἅλμης
ἰχθὺς, ἠΰτε νῆα νέμων οἴηκι χαλινῷ.
Ἦ πȣ̈ οἱ γενεῆς πρώτης ἄπο σύμφυτον αἷμα
ἔλλαχεν, ἠέ μιν αὐτὸς ἑλὼν ἑταρίσσατο θυμῷ.
Ὣς ὅτ' ἠνορίης ὅτ' εἴδεος ἔπλετ' ὄνειαρ
τόσσον, ὅσον πραπίδων· ἀλκὴ δ' ἀνεμώλιος ἄφρων·
καί τε μέγα βριάοντα κατέσβεσεν ἠδ' ἐσάωσε
βαιὸς ἀνὴρ εὔμητις· ἐπεὶ καὶ κῆτος ἄαπτον
ἀπλάτων μελέων ὀλίγον προτιβάλλεται ἰχθύν.
Τȣ̈νεκά τις πάμπρωτον ἕλοι σκοπὸν ἡγητῆρα
κεῖνον, ὑπ' ἀγκίστροιο βίῃ καὶ δαιτὶ δολώσας·
ȣ̓ γάρ κε ζώοντος ἐπιβρίσας δαμάσαιο
κνώδαλον· οἰχομένȣ δὲ θοώτερος ἔσσετ' ὄλεθρος.
Οὐ γὰρ ἔτ' ȣ̈θ' ἅλμης ἰοειδέος οἶδε κέλευθα
ἀτρεκέως, ȣ̓ πῆμα παρασχεδὸν ἐξαλέασθαι,
ἀλλ' αὔτως, ἅτε φορτὶς ὀλωλότος ἰθυντῆρος,
πλάζεται ἀπροφύλακτον, ἀμήχανον, ᾗ κεν ἄγῃσι
γλαυκὸν ὕδωρ, σκοτίοις δὲ καὶ ἀφράστοισι πόροισιν
ἐμφέρεται, χηρωθὲν ἀρηγόνος ἡνιόχοιο.
Πολλάκι καὶ πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσιν ἔκελσε
πλαζόμενον· τοίη οἱ ἐπ' ὄμμασι πέπταται ἀχλύς.
Δή ῥα τότ' ὀτρηροῖσι νοήμασιν ἐς πόνον ἄγρης
ἰχθυβόλοι σπεύδȣσιν, ἐπευξάμενοι μακάρεσσι
κητοφόνοις, ἀλεγεινὸν ἑλεῖν τέρας ἀμφιτρίτης.
Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιβίοισι
λάθριος ἐμπελάσῃ, μεσάτην ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
εὕδοντας δ' ἐκίχησε φυλακτῆρας πρὸ πυλάων,
Ἄρεος εὐμενέοντος, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν·
ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρην τε πόλιν καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
θαρσαλέοι σπεύδȣσι, πυρὸς βέλος, ἄστεος ἄτην,
δαλὸν ἐϋδμήτων μεγάρων ῥαιστῆρα φέροντες·

ὣς τότε θαρσαλέως ἁλιεὺς στρατὸς ἐγκονέουσιν
ἄφρακτον μετὰ θῆρα, πεφασμένου ἰθυντῆρος.
Τοῦ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐνὶ φρεσὶ τεκμαίρονται
ἄχθος ὅσον μέγεθός τε· τὰ δ' ἔπλετο σήματα γυίων·
εἰ μὲν γὰρ πόντοιο κυλινδόμενον μετὰ δίναις
βαιὸν ὑπερτέλλοιτο ῥάχιν λοφιήν τε φαεινὸν
ἄκρην, ἦ μέγα κεῖνο καὶ ἔξοχον· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
ῥηϊδίως φορέει μιν ἀνοχλίζουσα θάλασσα·
εἰ δέ τι καὶ νώτοιο φαείνεται, οὐ τόσον ἄχθος
ἀγγέλλει· κοῦφαι γὰρ ἀφαυροτέροισι κέλευθοι.
Τοῖσιν δ' ὁρμιὴ μὲν ἐπασσυτέραις ἀραρυῖα
θωμίγγων ξυνοχῇσι πολυστρεφέεσσι τέτυκται,
ὅσσος τε πρότονος νηὸς πέλει οὔτε βαθείης
οὔτ' ὀλίγης· μῆκος δὲ τιταίνεται ἄρκιον ἄγρῃ·
ἄγκιστρον δ' εὐεργὲς ἐπημοιβαῖς κεχάρακται
γλωχίνων προβολῇσιν ἀκαχμένον ἀμφοτέρωθεν,
οἷον καὶ πέτρην ἑλέειν καὶ ῥωγάδα πεῖραι,
τόσσον ἴτυν κρυερὴν, ὅσσον περὶ χάσμα καλύψαι.
Δινωτὴ δ' ἅλυσις περιβάλλεται ἄκρα κελαινοῦ
ἀγκίστρου, στιβαρὴ, χαλκήλατος, ἥ κεν ὀδόντων
λευγαλέην ἀνέχοιτο βίην καὶ χάσματος αἰχμάς·
δεσμῷ δ' ἐν μεσάτῳ τροχοειδέα κύκλα τέτυκται,
πυκνὰ παρ' ἀλλήλοισιν, ἅ κεν στροφάλιγγας ἐρύκοι
φοιταλέας, μηδ' ἰθὺς ἀποῤῥήξειε σίδηρον
αἱμάσσων, ὀλοῇσι περισπερχὴς ὀδύνῃσιν,
ἀλλὰ περιστροφάδην πλαγκτὸν δρόμον εἱλίσσοιτο.
Δαῖτα δ' ἐπ' ἀγκίστρῳ δυστερπέα πορσύνουσι
ταύρειον μέλαν ἧπαρ ἀπόκριτον, ἠὲ καὶ ὦμον
ταύρειον γενύεσσιν ἐοικότα δαινυμένοιο.
Πολλαὶ δ' ἀγρευτῆρσιν ὁμόστολοι ὥστ' ἐς ἄρηα
θήγονται κρατεραί τ' ἀκίδες στιβαραί τε τρίαιναι,
ἅρπαι, βουπλῆγές τε βαρύστομοι, ὅσσα τε τοῖα

ἄκμοσι δυσκελάδοις ῥαιστήρια χαλκεύονται·
ἐσσυμένως δ' ἀκάτοισιν ἐϋσέλμοις ἐπιβάντες,
σιγῇ νευστάζοντες ὅ τι χρέος ἀλλήλοισι,
στέλλονται· κώπῃσι δ' ὑπ' εὐκήλοισι θάλασσαν
ἀτρέμα λευκαίνουσι, φυλασσόμενοι μάλα δοῦπον,
μή τι μάθοι μέγα κῆτος, ἀλευόμενόν τε νέοιτο
βυσσὸν ὑποβρυχίην, ἅλιον δέ κε μόχθον ἄροιντο.
Ἀλλ' ὅτε οἱ πελάσωσιν ὁμαιχμήσωσί τ' ἀέθλῳ,
δὴ τότε θαρσαλέως πρώρης ἄπο θηρὶ πελώρῳ
πῆμα δόλου προὔθηκαν· ὁ δ' ὡς ἴδε δαῖτα βαρεῖαν,
ἆλτο καὶ οὐκ ἀμέλησεν ἀναιδέϊ γαστρὶ πιθήσας·
μάρψε δ' ἐπιθύσας γναμπτὸν μόρον, αὐτίκα δ' εἴσω
ἄγκιστρον κατέδυ τεθοωμένον εὐρέϊ λαιμῷ,
ἐν δ' ἐπάγη γλωχῖσιν· ὁ δ' ἕλκεϊ θυμὸν ὀρινθεὶς,
πρῶτα μὲν ἀσχαλόων ὀλοὴν γένυν ἀντία πάλλει,
χαλκείην θώμιγγα διαραῖσαι μενεαίνων·
ἀλλ' ἄρα οἱ κενεὸς τέταται πόνος· ἔνθεν ἔπειτα
σπερχόμενος φλογέῃσιν ἐποχθίζων ὀδύνῃσι,
δύεται ἐν κόλποισιν ὑποβρυχίοισι θαλάσσης·
τῷ δέ τάχ' ἀσπαλιῆες ἐπιτρωπῶσιν ἅπασαν
ὁρμιήν· οὐ μὲν γὰρ ἔνι σθένος ἀνθρώποισιν,
ὅσσον τ' αὖ ἐρύσαι, καὶ ἀναινόμενον δαμάσασθαι
βριθὺ πέλωρ· ῥέα γάρ σφε σὺν αὐτοῖς σέλμασι νηῶν
ἑλκύσει ποτὶ βυσσὸν, ὅθ' ὁρμήσειε φέρεσθαι.
Οἱ δέ οἱ ὁρμιῇ προσαρηρότας εὐρέας ἀσκοὺς
πνοιῆς ἀνδρομέης πεπληθότας εὐθὺς ἐς ὕδωρ
δυομένῳ πέμπουσιν· ὁ δ' ὀχθίζων ὀδύνῃσι
ῥινῶν οὐκ ἀλέγει, κατὰ δ' ἔσπασεν οὐκ ἐθέλοντας
ῥηϊδίως ἄκροιο λιλαιομένους ἁλὸς ἀφροῦ.
Ἀλλ' ὁπότ' ἐς δάπεδον πελάσῃ μεμογηότι θυμῷ,
στῆ ῥα μέγ' ἀφριόων, τετιημένος· ὡς δέ τις ἵππος
ἱδρῶτ' ἐξανύσας καματώδεα τέρματος ἄκρου,

ἀφρῷ ὑφ᾽ αἱματόεντι γένυν σκολιοῖσι χαλινοῖς
ἐμπρίει, θερμὸν δὲ διὰ στόμα κίδναται ἆσθμα·
ὣς ὅ μέγ᾽ ἀσθμαίνων ἀμπαύεται, οὐδέ οἱ ἀσκοὶ
μίμνειν ἱεμένῳ περ ἐπιτρωπῶσιν ἔνερθεν·
αἶψα δ᾽ ἄνω σπεύδουσι, καὶ ἔξαλοι ἀΐσσουσι
πνοιῇ ἀειρόμενοι· τῷ δ᾽ ἵσταται ἄλλος ἄεθλος.
Ἔνθ᾽ ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπαΐσσει γενύεσσι
ῥιπὴν μαψιδίην, λελιημένος αὖ ἐρύοντα
δέρματ᾽ ἀμύνεσθαι· τὰ δ᾽ ἀνίπταται, οὐδέ ἑ μίμνει,
φεύγει δὲ ζωοῖσιν ἀλευομένοισιν ὁμοῖα·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἀσχαλόων μυχάτην πάλιν ἵεται ἅλμην,
πολλὰς δὲ στροφάλιγγας ἑλίσσεται, ἄλλοτ᾽ ἀνάγκῃ,
ἄλλοθ᾽ ἑκὼν, ἕλκων τε καὶ ἑλκόμενος παλίνορσος.
Ὡς δ᾽ ὅτε δουροτόμοι ξυνὸν πόνον ἀθλεύωσι
πρίονος ἐγκονέοντες, ὅτε τρόπιν ἠέ τιν᾽ ἄλλην
χρειὼ πλωτήρεσσιν ἐπισπεύδουσι τελέσσαι·
ἄμφω δὲ τρηχεῖαν ἐρειδομένοιο σιδήρου
ἀλκὴν αὖ ἐρύουσι, καὶ οὔποτε ταρσὸς ὀδόντων
τέτραπται μίαν οἶμον, ἐπειγόμενος δ᾽ ἑκάτερθεν
κλάζει τε πρίει τε καὶ ἔμπαλιν ἕλκεται αἰεί·
τοῖον καὶ ῥινοῖσι πέλει καὶ θηρὶ δαφοινῷ
νεῖκος ἀνελκομένῳ τε βιαζομένοις θ᾽ ἑτέρωθεν.
Πολλὴν δ᾽ αἱματόεσσαν ὑπεὶρ ἁλὸς ἔπτυσεν ἄχνην
παφλάζων ὀδύνῃσιν, ὑποβρύχιον δὲ μέμυκε
μαινομένου φύσημα· περιστένεται δέ οἱ ὕδωρ
ἀμβολάδην· φαίης κεν ὑπ᾽ οἴδμασι πᾶσαν ἀϋτμὴν
κευθομένην βορέαο δυσαέος αὐλίζεσθαι.
Τόσσον ἀνασθμαίνει λάβρον μένος· ἀμφὶ δὲ πυκναὶ
δίναις οἰδαλέῃσιν ἑλισσόμεναι στροφάλιγγες
οἴδματα κοιλαίνουσι διϊσταμένοιο πόροιο.
Οἷον δ᾽ Ἰονίοιο παρὰ στόμα καὶ κελάδοντος
Τυρσηνοῦ πόντοιο μέση πορθμοῖο διαῤῥὼξ

εἱλεῖται, λάβροισιν ὑπ' ἄσθμασι Τυφάωνος
μαινομένη, δειναὶ δὲ τιταινόμεναι στροφάλιγγες
κῦμα θοὸν κάμπτουσι, περιστρέφεται δὲ κελαινὴ
ἑλκομένη δίνῃσι παλιῤῥοίβδοισι Χάρυβδις·
ὣς τότε κητείοισιν ὑπ' ἄσθμασι χῶρος ἁπάντη
ξαινόμενος βέμβικας ἑλίσσεται ἀμφιτρίτης.
Ἔνθα τις ἰχθυβόλων γλαφυρὸν σκάφος ὠκὺς ἐρέσσων
ἐς χέρσον κατάγοιτο, καὶ ἀκταίης ἀπὸ πέτρης
ὁρμιὴν ἅψαιτο, καὶ αὐτίκα νοστήσειε,
πρυμναίοις ἅτε νῆα κατοχμάσας ὑπὸ δεσμοῖς.
Τὸν δ' ὅτε παιφάσσοντα λάβῃ κόρος, ἐκ δ' ὀδυνάων
θὴρ ὀλοὸς μεθύῃ, καμάτῳ δέ οἱ ἄγριον ἦτορ
κλίνηται, ῥέψῃ δὲ μόρου στυγεροῖο τάλαντα,
ἀσκὸς μὲν πρώτιστος ἀνέδραμε πείρατα νίκης
ἀγγέλλων, μέγα δ' ἦτορ ἐν ἀγρευτῆρσιν ἄειρεν.
Οἷον δ' ἀλγινόεντος ἀνερχόμενον πολέμοιο
κήρυκ' ἀργυφέοισιν ἐν εἵμασιν ἠδὲ προσώπῳ
φαιδρῷ καγχαλόωντες ἑοὶ μεθέπουσιν ἑταῖροι,
αἴσιον ἀγγελίην ποτιδεγμένοι αὐτίκ' ἀκοῦσαι·
ὣς οἱ καγχαλόωσιν ἐσαθρήσαντες ἔνερθε
ῥινὸν ἀνερχομένην εὐάγγελον· αὐτίκα δ' ἄλλοι
ἀσκοὶ ἐπαντέλλουσι καὶ ἀνδύνουσι θαλάσσης,
βριθὺ πέλωρ σύροντες· ὁ δ' ἕλκεται οὐλόμενος θὴρ
οὐκ ἐθέλων, μόχθῳ τε καὶ ἕλκεϊ θυμὸν ἀλύων.
Ἔνθα τότ' ἰχθυβόλων θράσος ἔγρεται, ἄγχι δὲ νῆας
εὐκώπους ἐλόωσιν ἐπειγομένοισιν ἐρετμοῖς·
πολλὴ δὲ σμαραγή, πολλὴ δ' ἀνὰ πόντον ἀϋτὴ
σπερχομένων τέτρηχε καὶ ἀλλήλους ἐς ἄεθλον
κεκλομένων· φαίης κεν ἐνυάλιον πόνον ἀνδρῶν
δέρκεσθαι· τοίη γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἵσταται ἀλκή·
τόσσος δὲ φλοῖσβός τε καὶ ἵμερος ἰωχμοῖο.
Τῶν μέν τις καὶ τῆλε δυσηχέα δοῦπον ἀκούσας

αἰπόλος ἢ βαθύμαλλον ἐν ἄγκεσι πῶϋ κομίζων,
ἢ δρυτόμος πεύκης ὀλετὴρ, ἢ θῆρας ἐναίρων,
θαμβήσας πόντε τε καὶ ἠόνος ἐγγὺς ἱκάνει,
στὰς δὲ κατὰ προβλῆτος ὑπερφίαλον πόνον ἀνδρῶν
φυλόπιδος βυθίης θηήσατο, καὶ τέλος ἄγρης
εὐπάγλε· τὲς δ' ὑγρὸς ἄρης ἄσβεστος ὀρίνει.
Ἔνθ' ὁ μὲν ἐν παλάμῃσι τανυγλώχινα τρίαιναν
πάλλει, ὁ δ' ὀξείης ἀκίδος βέλος, οἱ δὲ φέρεσιν
εὐκαμπῆ δρεπάνην, ὁ δέ τις βεπλῆγα τιταίνει
ἀμφιτόμον· πᾶσι δὲ πόνος, πᾶσι δὲ σιδήρε
χεῖρας ἐφοπλίζει βριαρὴ γένυς· ἄγχι δὲ θῆρα
βάλλεσ', ἐτάζεσι, καταΐγδην ἐλόωντες.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠνορέης μὲν ὑπερφιάλοιο λέλησται,
ἐδ' ἔτ' ἔχει γενύεσσι καὶ ἱέμενός περ ἐρύκειν
νῆας ἐπεσσυμένας, πτερύγων δ' ὑπεραχθέϊ ῥιπῆ
ἄκρῃ τ' ἀλκαίῃ βύθιον διὰ κῦμα λαχαίνων,
ἔμπαλιν ἐς πρύμνας ὠθεῖ νέας, ἔργα δ' ἐρετμῶν
ἀνδρῶν τ' ἠνορέην γνάμπτει πάλιν, ἠΰτ' ἀήτης
ἀντίβιος πρώρῃσιν ἐναντία κῦμα κυλίνδων·
τῶν δ' ἐνοπὴ κέκληγεν ἐφιεμένων πονέεσθαι,
κῦμα δ' ἅπαν λύθροιο φορύσσεται ἐκχυμένοιο
ὠτειλαῖς ὀλοῇσι· τὸ δὲ ζέει ἄπλετον ὕδωρ
αἵματι κητείῳ, γλαυκὴ δ' ἐρυθαίνεται ἅλμη.
Ὡς δ' ὅτε, χειμερίοιο κατερχομένε ποταμοῖο
κόλπον ἐς οἰδματόεντα λόφων ἀπὸ μιλτοκαρήνων,
ἰλὺς αἱματόεσσα κυλίνδεται ὕδατος ὁρμῇ,
κιρναμένη δίνῃσιν· ἑκὰς δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ
ξανθῆς ἐκ κονίης, λύθρος δ' ἔχει ὥστε θάλασσαν·
ὣς τότε κητείοιο πόρος λύθροιο πέφυρται
φοίνιος ἐν προχοῇσι δαϊζομένε βελέεσσιν.
Ἐν δέ οἱ ὠτειλῇσιν ἀφυσσάμενοι ῥόον ἄντλε
πευκεδανὸν στάζεσ'· ἡ δ' ἕλκεσι μισγομένη ἅλς

ἠΰτε πυρκαϊὴ ὀλοώτατον ἧψεν ὄλεθρον.
Ὡς δὲ Διὸς μάστιγι βαλεῖ τρόπιν αἰθέριον πῦρ
πόντον ἀμειβομένην, νέμεται δέ μιν αἰθαλόεσσα
ῥιπὴ, τὴν δ᾽ ἔτι μᾶλλον ἐποτρύνουσα κορύσσει
μισγομένη δίοισιν ὁμοῦ πυρσοῖσι θάλασσα·
ὣς κείνου χαλεπάς τε βολὰς ὀδύνας τε κορύσσει
ἄντλου πυθομένοιο δυσαέος ἄγριον ὕδωρ.
Ἀλλ᾽ ὅτε μιν δμηθέντα πολυτμήτοις ὀδύνῃσιν
ἤδη λευγαλέοιο παρὰ προθύροις θανάτοιο
μοῖρα φέρῃ, τότε δή μιν ἀναψάμενοι ποτὶ χέρσον
γηθόσυνοι σύρουσιν· ὁ δ᾽ ἕλκεται οὐκ ἐθέλων περ
πολλῇσι γλωχῖσι πεπαρμένος, ἠΰτε γόμφοις,
νευστάζων ὀλοοῖο μόρου τέλος οἰνοβαρείων·
οἱ δὲ μέγαν νίκης παιήονα κυδαίνοντες,
εἰρεσίῃ σπέρχοντες ἐπικλάζουσι θαλάσσῃ,
ὀξὺν ἐπειγομέναις ἐλάταις νόμον ἀείδοντες.
Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽, εἰναλίοιο διακρινθέντος ἄρηος,
νῆας ἀναψάμενοι, νηῶν ἐπιβήτορας ἄνδρας
δυσμενέας ποτὶ χέρσον ἐπειγόμενοι κατάγωσι
γηθόσυνοι, νίκης δὲ διαπρύσιον βοόωσι
ναυμάχον εἰρεσίης παιήονα· τοὶ δ᾽ ἀέκοντες
ἀχνύμενοι δηΐοισιν ἀναγκαίῃ ξυνέπονται·
ὣς οἵγ᾽ αἰνοπέλωρον ἀναψάμενοι δάκος ἅλμης
γηθόσυνοι κατάγουσιν ἐπ᾽ ἠόνας· ἀλλ᾽ ὅτε χέρσῳ
ἐμπελάσῃ, τότε δή μιν ἐτήτυμος ὦρσεν ὄλεθρος
λοίσθιος, ἀσπαίρει τε διαξαίνει τε θάλασσαν
σμερδαλέαις πτερύγεσσιν, ἅτ᾽ εὐτύκτῳ περὶ βωμῷ
ὄρνις ἑλισσομένη θανάτου στροφάλιγγι κελαινῇ·
δύσμορος· ἦ μάλα πολλὰ λιλαίεται οἶδμαθ᾽ ἱκέσθαι,
ἀλλά οἱ ἠνορέης λέλυται σθένος, οὐδέ τι γυῖα
πείθεται, ἐς χέρσον δὲ καθέλκεται αἰνὸν ἄϊσθων,
φορτὶς ὅπως εὐρεῖα πολύζυγος, ἥν τε θαλάσσης

ἀνέρες ἐξερύϛσιν ἐπὶ τραφερὴν ἀνάγοντες
χείματος ἱσταμένοιο, μεταπνεῦσαι καμάτοιο
ποντοπόρϛ· βριθὺς δὲ πόνος ναύτῃσι μέμηλεν·
ὣς οἵγ' ὀβριμόγυιον ἐπὶ χθόνα κῆτος ἄγϛσι·
πλῆσεν δ' ἠόνα πᾶσαν ὑπ' ἀπλάτοις μελέεσσι
κεκλιμένοις, τέταται δὲ νέκυς ῥίγιστος ἰδέσθαι.
Τϛ μέν τις φθιμένοιο καὶ ἐν χθονὶ πεπταμένοιο
εἰσέτι δειμαίνει πελάσαι δυσδερκέϊ νεκρῷ,
ταρβεῖ τ' ϛκέτ' ἐόντα, καὶ οἰχομένοιό περ ἔμπης
πεφρικὼς αὐτοῖσιν ἐνὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας.
Ὀψὲ δὲ θαρσήσαντες ἀολλέες ἀμφαγέρονται,
θάμβεϊ παπταίνοντες ἐρείπιον ὠμηστῆρος.
Ἔνθ' οἱ μὲν γενύων ὀλοὰς στίχας ἠγάσσαντο,
δεινϛ̀ς χαυλιόδοντας, ἀναιδέας, ἠΰτ' ἄκοντας
τριστοιχεὶ πεφυῶτας ἐπασσυτέρῃσιν ἀκωκαῖς·
ἄλλοι δ' ὠτειλὰς πολυδηρίτοιο πελώρϛ
χαλκοτόρϛς ἀφόωσιν· ὁ δ' ὀξύπρωρον ἄκανθαν
θηεῖται σμερδνοῖσιν ἀνισταμένην σκολόπεσσιν·
ἄλλοι δ' ἀλκαίην, ἕτεροι πολυχανδέα νηδὺν
καὶ κεφαλὴν ἀπέλεθρον ὁρώμενοι ἠγάσσαντο.
Καί τις ἀνὴρ ὁρόων βλοσυρὸν δάκος ἀμφιτρίτης
ἤθεσιν ἐν τραφεροῖσι πολὺ πλέον ἠὲ νέεσσι
δηθύνων ἑτάροισι μετέννεπεν ἐγγὺς ἐϛ̃σι·
Γαῖα, φίλη θρέπτειρα, σὺ μὲν τέκες ἠδ' ἐκόμισσας
φορβῇ χερσαίῃ· κόλποις δ' ἐνὶ σεῖο θάνοιμι,
ἦμαρ ὅτ' ἀντήσειε τὸ μόρσιμον· ἔργα δὲ πόντϛ
εὐμενέοι, χέρσῳ δὲ Ποσειδάωνα σέβοιμι·
μηδέ μ' ἐν ἀργαλέοις ὀλίγον δόρυ κύμασι πέμποι,
μηδ' ἀνέμϛς νεφέλας τε κατ' ἠέρα παπταίνοιμι·
ϛ γὰρ ἁλὸς ῥοθίων τόσσος φόβος, ϛδ' ἀλεγεινῆς
ἀνδράσι ναυτιλίης καὶ ὀϊζύος, ἣν μογέϛσιν,
αἰεὶ δυσκελάδοισι συνιππεύοντες ἀέλλαις,

οὐδ᾽ ἅλις ὀλλυμένοις διερὸς μόρος· ἀλλ᾽ ἔτι τοίους
δαιτυμόνας μίμνουσιν· ἀτυμβεύτου δὲ τάφοιο,
θηρείου λαιμοῖο μυχοὺς πλήσαντο, τυχόντες·
δειμαίνω τοίων ἀχέων τροφόν· ἀλλὰ, θάλασσα,
χαῖρέ μοι ἐκ γαίης, ἕκαθεν δ᾽ ἐμοὶ ἤπιος εἴης.
Κήτεα μὲν τοίοισιν ἐδηώσαντο πόνοισιν,
ὅσσα δέμας προβέβηκεν ὑπερφυὲς, ἄχθεα πόντου.
Ὅσσα δὲ βαιοτέρων μελέων λάχε, τοῖσι καὶ ἄγρη
βαιοτέρη, θήρεσσι δ᾽ ἐοικότα τεύχε᾽ ἔασι,
μείονες ὁρμιαὶ, μείων γένυς ἀγκίστροιο,
φορβὴ παυροτέρη, γενύων δόλος, ἀντὶ δὲ ῥινῶν
αἰγοδόρων ἀψῖδες ἀναπτόμεναι κολοκύντης
ἀζαλέης θήρειον ἄνω δέμας αὖ ἐρύουσι.
Λάμνης δὲ σκύμνοισιν ὅτ᾽ ἀντήσωσ᾽ ἁλιῆες,
πολλάκι καὶ τροπὸν αὐτὸν, ἐπαρτέα δεσμὸν ἐρετμοῦ,
λυσάμενοι προὔτειναν ἐν οἴδμασιν· ἡ δ᾽ ἐσιδοῦσα
ἔσσυτο, καὶ γενύων προΐει μένος, αἶψα δὲ σειρῇ
ἐνσχόμενοι μίμνουσιν ἅτ᾽ ἐν δεσμοῖσιν ὀδόντες
ἀγκύλοι· ἔνθεν ἔπειτα πόνος ῥηΐστος ὀλέσσαι
λάμνην τριγλώχινος ὑπὸ ῥιπῇσι σιδήρου.
Ἔξοχα δ᾽ ἐχθοδοποῖς ἐνὶ κήτεσι μαργαίνουσι
λαιμῷ λαβροσύνῃ τε κυνῶν ὑπέροπλα γένεθλα·
ἔξοχα δ᾽ ὑβρισταὶ καὶ ἀγήνορες, οὐδέ κεν ἄν τι
ἀντόμενοι τρέσσειαν, ἀναιδείην δ᾽ ἀχάλινον,
αἰεὶ κυμαίνουσαν ἐπὶ φρεσὶ λύσσαν ἔχοντες,
πολλάκι δ᾽ ἰχθυβόλοισι καὶ ἐς λίνον ἀΐξαντες,
κύρτοις τ᾽ ἐμπελάσαντες ἐδηλήσανθ᾽ ἁλιεῦσιν
ἄγρην ἰχθυόεσσαν, ἑὴν φρένα πιαίνοντες.
Τοὺς δέ τις ἀσπαλιεὺς δεδοκημένος ἰχθύσιν αὐτοῖς,
πείρας ἀγκίστρῳ, μενοεικέα ληΐδα θήρης,
ῥηϊδίως ἐρύσει περὶ γαστέρα μαιμώοντας.
Φώκῃ δ᾽ οὐκ ἄγκιστρα τετεύχαται, οὔτε τις αἰχμὴ

τρίγλυφος, ἥ κεν ἕλοι κείνης δέμας· ἔξοχα γάρ μιν
ῥινὸς ὑπὲρ μελέων στερεὴ λάχεν, ὄβριμον ἕρκος·
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ εὐπλεκέεσσι λίνοις περικυκλώσωνται
φώκην ἀσπαλιῆες ἐν ἰχθύσιν οὐκ ἐθέλοντες,
δὴ τότε τοῖς κραιπνοί τε πόνοι σπουδή τε καθέλκειν
δίκτυον ἐς ῥηγμῖνας, ἐπεὶ φώκην μεμαυῖαν
οὐκ ἂν ἐρητύσειε, καὶ εἰ μάλα πολλὰ παρείη
δίκτυα, ῥηϊδίως δὲ βίῃ τ᾽ ὀνύχων θ᾽ ὑπ᾽ ἀκωκαῖς
ῥήξει τ᾽ ἀΐξει τε καὶ ἔσσεται ἰχθύσιν ἄλκαρ
εἰλομένοις, μέγα δ᾽ ἄλγος ἐνὶ φρεσὶν ἀσπαλιήων.
Ἀλλ᾽ ἤν μιν καθέλωσιν ὑποφθαδὸν ἐγγύθι γαίης,
ἔνθα δὲ καὶ τριόδοντι καὶ ἰφθίμοις ῥοπάλοισι,
δούρασί τε στιβαροῖσι καταΐγδην ἐλόωντες
ἐς κροτάφους πέφνουσιν· ἐπεὶ φώκησιν ὄλεθρος
ὀξύτατος κεφαλῆφιν ἱκάνεται οὐταμένῃσι.
Ναὶ μὴν καὶ χέλυες μάλα πολλάκις ἀντιόωσαι
θήρην λωβήσαντο, καὶ ἀνδράσι πῆμα γένοντο.
Τάων δ᾽ ἔπλετο μόχθος ἑλεῖν ῥήϊστος ἁπάντων
ἀνέρι θαρσαλέῳ καὶ ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντι·
εἰ γάρ τις καταδὺς κραναὴν χέλυν ἐν ῥοθίοισιν
ὕπτιον ἀνστρέψειεν ἐπ᾽ ὄστρακον, οὐκέτι κείνη
πολλὰ καὶ ἱεμένη δύναται μόρον ἐξαλεείνειν·
ὕψι δ᾽ ἀναπλώει κοῦφον πλόον ἀσπαίρουσα
ποσσὶν, ἁλὸς μεμαυῖα· γέλως δ᾽ ἔχει ἀγρευτῆρας.
Τὴν δ᾽ ὁτὲ μὲν θείνουσι σιδηρείῃσι βολῇσιν,
ἄλλοτε δ᾽ ἐν βροχίδεσσιν ἀναψάμενοι μεθέπουσιν.
Ὡς δ᾽ ὅτε νηπίαχα φρονέων παῖς οὐρεσίφοιτον
ἀνστρέψῃ τρηχεῖαν ἑλὼν χέλυν, ἡ δ᾽ ἐπὶ νῶτα
κεκλιμένη μάλα πολλὰ λιλαίεται οὖδας ἱκέσθαι,
ῥικνὰ ποδῶν σείουσα καὶ ἀγκύλα γούνατα, μόχθῳ
πυκνὸν ἐπασπαίρουσα, γέλως δ᾽ ἔχει ὅς κεν ἴδηται·
ὣς κείνης ὁμόφυλον ἁλὸς δάκος ὕπτιον ἅλμῃ

ἐμφέρεται λωβητὸν ὑπ᾽ ἀνδράσιν ἰχθυβόλοισι.
Πολλάκι δ᾽ ἐς τραφερὴν ἀνανίσσεται, ἐκ δὲ βολάων
ἠελίου φολίδας περιδαίεται, αὖα δὲ γυῖα
ἐς πόντον φορέει, τὴν δ᾽ οὐκέτι καὶ μεμαυῖαν
κῦμα μέλαν δέχεται, φορέει δέ μιν ἠδὲ κυλίνδει
ὕψι μάλ᾽ ἱεμένην νεάτης ἁλός· οἱ δ᾽ ἐσιδόντες
ἰχθυβόλοι μάλα ῥεῖα καὶ ἀσπασίως ἐδάμασσαν.
Δελφίνων δ᾽ ἄγρη μὲν ἀπότροπος, οὐδὲ θεοῖσι
κεῖνος ἔτ᾽ ἐμπελάσειε θυτὴρ φίλος, οὐδέ κε βωμῶν
εὐαγέως ψαύσειεν, ὁμωροφίους δὲ μιαίνει,
ὅς κεν ἑκὼν δελφῖσιν ἐπιφράσσηται ὄλεθρον.
Ἶσα γὰρ ἀνδρομέοισιν ἀπεχθαίρουσι φόνοισι
δαίμονες εἰναλίων ὀλοὸν μόρον ἡγητήρων·
ἶσα γὰρ ἀνθρώποισι νοήματα καὶ προπόλοισι
Ζηνὸς ἁλιγδούποιο· τὸ καὶ φιλότητι γενέθλης
κέχρηνται, μέγα δ᾽ εἰσὶ συνάρθμιοι ἀλλήλοισιν.
Ἤδη γὰρ δελφῖνες ἐνηέες ἀνδράσιν οἵην
ἄγρην εὐθήρητον ἐπ᾽ ἰχθύσιν ὡπλίσσαντο
νήσῳ ἐν Εὐβοίῃ μετὰ κύμασιν Αἰγαίοισιν·
εὖτε γὰρ ἑσπερίης θήρης πόνον ἐγκονέωσιν
ἰχθυβόλοι, νεπόδεσσι πυρὸς φορέοντες ὁμοκλὴν,
ἴπνου χαλκείοιο θοὸν σέλας, οἱ δ᾽ ἐφέπονται
δελφῖνες, σύνθηρον ἐπισπεύδοντες ὄλεθρον.
Ἔνθ᾽ οἱ μὲν τρομέοντες ἀποτροπάδην ἀλέονται
ἰχθύες, οἱ δ᾽ ἔκτοσθεν ἐπαΐσσοντες ὁμαρτῇ
δελφῖνες φοβέουσι καὶ ἱεμένους ἐπὶ βύσσαν
τρωπᾶσθαι ποτὶ χέρσον ἀνάρσιον ἐξελόωσι,
πυκνὸν ἐπιθρώσκοντες, ἅτ᾽ ἀνδράσι θηρητῆρσι
θῆρα κύνες σεύοντες ἀμοιβαίῃς ὑλακῇσι.
Τοὺς δ᾽ ἀγχοῦ ποτὶ χέρσον ἀτυζομένους ἁλιῆες
ῥηϊδίως βάλλουσιν εὐγλώχινι τριαίνῃ.
Τοῖσι δ᾽ ἄφυκτα κέλευθα, διορχεῦνται δ᾽ ἐνὶ πόντῳ.

καὶ πυρὶ καὶ δελφῖσιν ἐλαυνόμενοι βασιλεῦσιν.
Ἀλλ᾽ ὁπόταν θήρης εὐαγρέος ἔργον ἄνηται,
δὴ τότ᾽ ἀπαιτίζουσι παρασχεδὸν ἐμπελάσαντες
μισθὸν ὁμοφροσύνης, θήρης ἀποδάσμιον αἶσαν·
οἳ δ᾽ οὐκ ἠνήναντο, πόρον δ᾽ εὐαγρέα μοῖραν
ἀσπασίως· ἢν γάρ τις ὑπερφιάλως ἀλίτηται,
οὐκέτι οἱ δελφῖνες ἀρηγόνες εἰσὶν ἐπ᾽ ἄγρην.
Καὶ μέν τις Λέσβοιο παλαίφατον ἔργον ἀοιδοῦ
ἔκλυεν, ὡς δελφῖνος ὀχησάμενος περὶ νώτῳ
κῦμα μέλαν περάασκε καθήμενος, ἄτρομος ἦτορ,
ἀείδων, καὶ πότμον ὑπέκφυγε ληϊστήρων,
Ταιναρίῃ τ᾽ ἐπέλασσεν ἐπὶ προβολῇσι Λακώνων.
Καί πού τις Λίβυος κούρου πόθον οἶδεν ἀκούων,
τοῦ ποτε ποιμαίνοντος ἐράσσατο θερμὸν ἔρωτα
δελφὶς, σὺν δ᾽ ἤθυρε παρ᾽ ἠόσι, καὶ κελαδεινῇ
τερπόμενος σύριγγι λιλαίετο πώεσιν αὐτοῖς
μίσγεσθαι, πόντον τε λιπεῖν, ξυλόχους τ᾽ ἀφικέσθαι.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἠϊθέοιο πόθους ἐπὶ πᾶσα λέλησται
Αἰολίς· οὔτι παλαιὸν, ἐφ᾽ ἡμετέρῃ δὲ γενέθλῃ·
δελφὶς ὥς ποτε παιδὸς ἐράσσατο νησαίοιο·
νήσῳ δ᾽ ἐνναίεσκεν, ἀεὶ δ᾽ ἔχε ναύλοχον ὅρμον,
ἀστὸς ὅπως, ἕταρον δὲ λιπεῖν ἠναίνετο θυμῷ,
ἀλλ᾽ αὐτοῦ μίμναζε παρέστιος ἐξέτι τυτθοῦ,
σκύμνος ἀεξηθεὶς, ὀλίγον βρέφος, ἤθεσι παιδὸς
σύντροφος· ἀλλ᾽ ὅθ᾽ ἵκοντο τέλος γυιαλκέος ἥβης.
καί ῥ᾽ ὁ μὲν ἠϊθέοισι μετέπρεπεν, αὐτὰρ ὁ πόντῳ
ὠκύτατος δελφὶς ἑτέρων προφερέστατος ἦεν,
δή ῥα τότ᾽ ἔκπαγλόν τε καὶ οὐ φατὸν οὐδ᾽ ἐπίελπτον
θάμβος ἔην ξείνοισι καὶ ἐνναέτῃσιν ἰδέσθαι·
πολλοὺς δ᾽ ὦρορε φῆμις ἰδεῖν σέβας ὁρμηθέντας,
ἠΐθεον δελφῖνι συνηβώοντας ἑταίρους·
πολλαὶ δ᾽ ἠϊόνων ἀγοραὶ πέλας ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ

ἱεμένων ἵσταντο σέβας μέγα θηήσασθαι.
Ἔνθ᾽ ὁ μὲν ἐμβεβαὼς ἄκατον κοίλοιο πάροιθεν
ὅρμου ἀναπλώεσκε, κάλει δέ μιν οὔνομ᾽ ἀΰσας
κεῖνο, τό μιν φήμιξεν ἔτι πρώτης ἀπὸ φύτλης·
δελφὶς δ᾽ ἠΰτ᾽ ὀϊστὸς, ἐπεὶ κλύε παιδὸς ἰωὴν,
κραιπνὰ θέων ἀκάτοιο φίλης ἄγχιστος ἵκανε,
σαίνων τ᾽ οὐραίῃ, κεφαλήν τ᾽ ἀνὰ γαῦρος ἀείρων,
παιδὸς ἐπιψαῦσαι λελιημένος· αὐτὰρ ὃ χερσὶν
ἦκα καταρέζεσκε, φιλοφροσύνῃσιν ἑταῖρον
ἀμφαγαπαζόμενος, τοῦ δ᾽ ἵετο θυμὸς ἱκέσθαι
αὐτὴν εἰς ἄκατον παιδὸς πέλας· ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἐς ἅλμην
κοῦφα κυβιστήσειεν, ὅδ᾽ ἐγγύθι νήχετο κούρου,
αὐτῇσι πλευρῇσιν ἀνὰ πλευρὰς παρενείρων,
αὐτῇσι γενύεσσι πέλας γένυν, ἠδὲ καρήνῳ
ἐγχρίμπτων κεφαλήν· φαίης κέ μιν ἱμείροντα
κῦσσαι, καὶ στέρνοισι περιπτύξαι μενεαίνειν
ἠΐθεον· τοίῃ γὰρ ὀπάονι νήχετο ῥιπῇ.
Ἀλλ᾽ ὅτε καὶ πελάσειε παρ᾽ ἠόσιν, αὐτίκα κοῦρος
ἁψάμενος λοφιῆς διερῶν ἐπεβήσατο νώτων·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἀσπασίως παιδὸς δέμας ἔμφρονι θυμῷ
δεξάμενος φοίτασκεν, ὅπῃ νόος ἠϊθέοιο
ἤλαεν, εἴτ᾽ ἄρα πόντον ἐπ᾽ εὐρέα τῆλε κελεύοι
στέλλεσθ᾽, εἴθ᾽ αὔτως λιμένος διὰ χῶρον ἀμείβειν,
ἢ χέρσῳ πελάειν, ὁ δ᾽ ἐπείθετο πᾶσαν ἐφετμήν.
Οὔτε τις ἡνιόχῳ πῶλος τόσον ἐν γενύεσσι
μαλθακὸς εὐγνάμπτοισιν ἐφέσπεται ὧδε χαλινοῖς·
οὔτε τις ἀγρευτῆρι κύων ἐθὰς ὀτρύνοντι
τόσσον ὑπεικαθέων ἐπιπείθεται, ᾗ κεν ἄγῃσιν·
οὔτ᾽ ἔτι κεκλομένοιο τόσον θεράποντες ἄνακτος
πειθόμενοι ῥέζουσιν ἑκούσιον ἔργον ἑκόντες,
ὅσσον ὑπ᾽ ἠϊθέῳ δελφὶς φίλος ὀτρύνοντι
πείθετ᾽ ἄνευ ζεύγλης τε βιαζομένων τε χαλινῶν.

Οὐ μὲν μιν μοῦνον φορέειν θέλεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ
πείθετο, τῷ μιν ἄνωγεν ἄναξ ἑὸς, ἂν δ' ἐκόμιζε
νώτοις, οὔτινα μόχθον ἀναινόμενος φιλότητι.
Τοίη μὲν ζωῷ φιλίη πέλεν· ἀλλ' ὅτε παῖδα
πότμος ἕλε, πρῶτον μὲν ὀδυρομένῳ ἀτάλαντος
δελφὶς ἠϊόνεσσιν ἐπέδραμεν, ἥλικα κοῦρον
μαστεύων· φαίης κεν ἐτήτυμον ὄσσαν ἀκούειν
μυρομένου· τοῖόν μιν ἀμήχανον ἄμπεχε πένθος·
οὐδ' ἔτι κικλήσκουσιν ἐπείθετο πολλάκις ἀστοῖς
νησαίοις, οὐ βρῶσιν ὀρεγνυμένην ἐθέλεσκε
δέχνυσθαι, μάλα δ' αἶψα καὶ ἐξ ἁλὸς ἔπλετ' ἄϊστος
κείνης, οὐδέ τις αὐτὸν ἐπεφράσατ', οὐδ' ἔτι χῶρον
ἵκετο· τὸν μέν που παιδὸς πόθος οἰχομένοιο
ἔσβεσε, σὺν δὲ θανόντι θανεῖν ἔσπευσεν ἑταίρῳ.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τόσσον ἐνηείῃ προφέροντας,
καὶ τόσον ἀνθρώποισιν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,
Θρήϊκες ὑβρισταὶ, καὶ ὅσοι Βύζαντος ἔχουσιν
ἄστυ, σιδηρείοισι νοήμασιν ἀγρώσσουσιν·
ἦ μέγ' ἀταρτηροὶ καὶ ἀτάσθαλοι· οὐδέ κε παίδων,
οὐ πατέραν φείσαιντο, κασιγνήτους τ' ὀλέκοιεν
ῥηϊδίως· τοῖος δὲ νόμος δυστερπέος ἄγρης.
Μητρὶ μὲν αἰνοτόκῳ δίδυμον γένος ἐγγὺς ὀπηδεῖ
δελφίνων, ἀταλοῖσιν ἀλίγκιον ἠϊθέοισι·
Θρήϊκες αὖ ἐπὶ τοῖσιν ἀπηνέες ἐντύνονται,
στειλάμενοι δόρυ κοῦφον ἀτάσθαλον ἐς πόνον ἄγρης.
Οἱ μὲν δὴ λεύσσοντες ἐπειγόμενον σκάφος ἄντην
ἀτρεμέες μίμνουσι καὶ ἐς φόβον οὐχ ὁρόωσιν,
οὔ τιν' ὀϊόμενοι μερόπων δόλον, οὐδέ τιν' ἄτην
ἵξεσθαι, σαίνουσι δ' ἐνηέας ἠΰθ' ἑταίρους
γηθόσυνοι, χρίμπτοντες ἑὸν χαίροντες ὄλεθρον.
Οἱ δὲ θοῶς ἐλάσαντες ἀκοντιστῆρι τριαίνῃ,
τήν τ' ἀκίδα κλείουσι, βέλος κρυερώτατον ἄγρης,

δελφίνων ἕνα κοῦρον ἀνωΐστῳ βάλον ἄτῃ·
αὐτὰρ ὅγ' ἰδνωθεὶς, ὀδύνης ὕπο πικρὸν ἀχεύων,
αὐτίχ' ὑποβρυχίης εἴσω καταδύεται ἅλμης,
ὀχθίζων σφακέλῳ τε καὶ ἀργαλέῃσιν ἀνίαις·
οἱ δέ μιν οὐκ ἐρύουσι βιώμενοι· ἦ γὰρ ἂν ἄγρης
μαψιδίως ἅλιον καὶ ἐτώσιον ἔργον ἄροιντο·
ἀλλά οἱ ἱεμένῳ δολιχὴν ἐφιᾶσιν ἄγεσθαι
μήρινθον, καὶ νῆα κατασπέρχουσιν ἐρετμοῖς,
ἑσπόμενοι δελφῖνος ἀτυζομένοιο κελεύθοις.
Ἀλλ' ὅτε λευγαλέῃσι κακηπελέων ὀδύνῃσι
κάμνῃ καὶ γλωχῖσι περισκαίρῃσι σιδήρου,
δή ῥα τότ' ἀδρανέων ἀναδύεται, ἄλκιμα γυῖα
κεκμηκὼς, κούφοισιν ἀειρόμενος ῥοθίοισιν,
ὕστατα φυσιόων· μήτηρ δέ μιν οὔποτε λείπει,
ἀλλ' αἰεὶ μογέοντι συνέσπεται, ἔκ τ' ἀνιόντι
βυσσόθεν, ἀχνυμένῃ τε καὶ αἰνότατον στεναχούσῃ
εἰδομένη· φαίης κεν ὀδυρομένην ὁράασθαι
μητέρα, περθομένης πόλιος περὶ δυσμενέεσσι,
παίδων θ' ἑλκομένων ὑπὸ ληΐδα δουρὸς ἀνάγκῃ·
ὣς ἥγ' αἶν' ἀχέουσα δαϊζομένῳ περὶ παιδὶ,
ὥστ' αὐτὴ μογέουσα καὶ οὐτηθεῖσα σιδήρῳ,
δινεύει· τὸν δ' ἄλλον ἑῆς ἀπὸ παῖδα κελεύθου
στέλλει ἐπεμπίπτουσα καὶ ὀτρύνουσα διώκει·
Φεῦγε, τέκος· μέροπες γὰρ ἀνάρσιοι, οὐκέθ' ἑταῖροι
ἡμῖν, ἀλλὰ σίδηρον ἐφοπλίζουσι καὶ ἄγρην·
ἤδη καὶ δελφῖσιν ἐπεντύνουσιν ἄρηα,
σπονδάς τ' ἀθανάτων καὶ ὁμοφροσύνην ἀλιτόντες
ἡμετέρην, τὴν πρόσθεν ἐπ' ἀλλήλοις ἐθέμεσθα.
Τοῖα καὶ ἄφθογγός περ ὅμως τεκέεσσιν ἑοῖσι
μυθεῖται· καὶ τὸν μὲν ἀπέτρεπε τῆλε φέβεσθαι,
τῷ δ' ἑτέρῳ κρυερῶς μεμογηότι συμμογέουσα
αὐτῆς ἄγχ' ἀκάτοιο συνέσπεται, οὐδ' ἀπολείπει·

οὐδέ τις ἱέμενός περ ἀποτρέψειε τεκοῦσαν
οὔτε βαλὼν, οὔτ' ἄλλο φέρων δέος· ἀλλ' ἅμα παιδὶ
ἑλκομένῳ δύστηνος ἀνέλκεται. ὄφρα πελάσσῃ
δυσμενέων ὑπὸ χεῖρας· ἀνάρσιοι, ἦ μέγ' ἀλιτροὶ
οἵδ', οὔτ' οἰκτείρουσιν ἀτυζομένην ὁρόωντες,
οὔτε νόον γνάμπτουσι σιδήρεον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
χαλκείαις ἀκίδεσσι καταΐγδην ἐλάσαντες,
παῖδά τε καὶ γενέτειραν ὁμῇ συναπέφθισαν ἄτῃ·
ἔφθισαν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ περὶ παιδὶ θανόντι
μήτηρ καὶ φρονέουσα καὶ ἱεμένη δεδάϊκται.
Ὡς δ' ὁπότ' ὀρταλίχοισι χελιδόσι νηπιάχοισι
νέρθεν ὑπὲξ ὀρόφοιο τυχὼν ὄφις ἄγχι πελάσσῃ,
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε, καὶ ἔσπασεν ἔνδον ὀδόντων,
μήτηρ δὲ πρῶτον μὲν ἀτυζομένη δεδόνηται
λοίγια τετριγυῖα φόνου γόον· ἀλλ' ὅτε παῖδας
ἀθρήσῃ φθιμένους, ἤδ' οὐκέτι φύξιν ὀλέθρου
δίζεται, ἀλλ' αὐτῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι δράκοντος
εἱλεῖται, μέσφ' ὄρνιν ἕλῃ παιδοκτόνος ἄτη·
ὣς ἄρα καὶ δελφῖνι νέῳ συναπέφθιτο μήτηρ,
χεῖρας ἐς ἰχθυβόλων αὐτάγρετος ἀντήσασα.
Ἔθνεα δ' ὀστρακόρινα, τά θ' ἑρπύζουσι θαλάσσῃ,
πάντα φάτις μήνης μὲν ἀεξομένης κατὰ κύκλον
σαρκὶ περιπλήθειν, καὶ πίονα ναιέμεν οἶκον·
φθινούσης δ' ἐξαῦτις ἀφαυροτέροις μελέεσσι
ῥικνοῦσθαι· τοίη τις ἐνί σφισιν ἐστὶν ἀνάγκη.
Τῶν δὲ τὰ μὲν δύνοντες ὑπόβρυχα χερσὶ λέγονται
ἀνέρες ἐκ ψαμάθοιο, τὰ δ' ἐκ σπιλάδων ἐρύουσι
νωλεμὲς ἐμπεφυῶτα, τὰ δ' ᾐόσιν ἔπτυσαν αὐταῖς
κύματα, καὶ βόθροισι λαχαινομένης ψαμάθοιο.
Πορφύραι αὖ πέρι δή τι μετ' ὀστρείοισιν ἔασι
λίχναι· τοίη δέ σφιν ἐτήτυμος ἵσταται ἄγρη.
Κυρτίδες ἠβαιαὶ ταλάροις γεγάασιν ὁμοῖαι,

πυκνῆσι σχοίνοισι τετυγμέναι· ἐν δ᾽ ἄρα τῇσι
στρόμβȣς συγκέλσαντες ὁμȣ̃ χήμῃσι τίθενται·
αἳ δ᾽ ὅταν ἐμπελάσωσι βορῆς μεθύȣσαι ἔρωτι,
γλῶσσαν ὑπὲκ θαλάμης δολιχὴν βάλον· ἣ δὲ τέτυκται
λεπτή τ᾽ ὀξείη τε, διὰ σχοίνων δ᾽ ἐτάνυσσαν
φορβῆς ἱέμεναι, χαλεπῆς δ᾽ ἤντησαν ἐδωδῆς·
γλῶσσα γὰρ ἐν σχοίνοισιν ἐρειδομένη πυκινῇσιν
οἰδάνεται, στείνει δὲ λύγων βρόχος, ȣ̓δ᾽ ἔτ᾽ ὀπίσσω
ἀνδύνει μεμαυῖα, μένει δ᾽ ὀδύνῃσι ταθεῖσα,
εἰσόκεν αὖ ἐρύσωσι περὶ γλώσσῃ μεμαυίας,
πορφυρέοις κάλλιστον ὑφάσμασιν ἄνθος ἄγοντες.

Σπογγοτόμων δ᾽ ȣ̓ φημὶ κακώτερον ἄλλον ἄεθλον
ἔμμεναι, ȣ̓δ᾽ ἄνδρεσσιν ὀϊζυρώτερον ἔργον.
Οἳ δ᾽ ἤτοι πρῶτον μὲν, ὅτ᾽ ἐς πόνον ὁπλίζωνται,
βρώμῃ τ᾽ ἠδὲ ποτοῖσιν ἀφαυροτέροισι μέλονται,
ὕπνῳ τ᾽ ȣ̓χ ἁλιεῦσιν ἐοικότι μαλθάσσονται.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ εὔγηρυν ἐφοπλίζῃτ᾽ ἐς ἀγῶνα,
μολπῆς εὐφόρμιγγος ἔχων Φοιβήϊον εὖχος,
πᾶσα δέ οἱ μέλεται κομιδὴ, πάντῃ δὲ φυλάσσει,
πιαίνων ἐς ἄεθλα λιγυφθόγγȣ μέλος αὐδῆς·
ὣς οἵγ᾽ ἐνδυκέως κομιδὴν εὔφρȣρον ἔχȣσι,
ὄφρα σφι πνοιή τε μένῃ ποτὶ βυσσὸν ἰȣ̃σιν
ἀσκηθὴς, προτέροιο δ᾽ ἀναψύξωσι πόνοιο.
Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἀεθλεύωσι μέγαν πόνον ἐξανύοντες,
εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἁλὸς μεδέȣσι βαθείης
ἀρῶνται κήτειον ἀλεξῆσαί σφισι πῆμα,
μήτε τιν᾽ ἀντιάσαι λώβην ἁλός· ἢν δ᾽ ἐσίδωνται
κάλλιχθυν, τότε δή σφι νόον μέγα θάρσος ἱκάνει·
ȣ̓ γάρ πω κείνῃσι νομαῖς ἔνι κῆτος ἄαπτον,
ȣ̓ δάκος, ȣ̓δέ τι πῆμα θαλάσσιον ἄλλο φαάνθη,
ἀλλ᾽ αἰεὶ καθαροῖσιν ἀπημάντοις τε πόροισι
τέρπονται· τῷ καί μιν ἐφήμισαν ἱερὸν ἰχθύν.

Τῷ δ' ἐπιγηθήσαντες ἐπισπεύδουσι πόνοισι.
Πείσματι μηκεδανῷ μεσάτης ὑπὲρ ἰξύος ἀνὴρ
ἔζωσται, παλάμῃσι δ' ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἀείρει
τῇ μὲν ἐριβριθῆ μολίβου χύσιν ἀμφιμεμαρπὼς,
δεξιτερῇ δ' ἅρπην εὐήκεα χειρὶ τιταίνει·
φρουρεῖ δ' ἐν γενύεσσιν ὑπὸ στόμα λευκὸν ἄλειφαρ·
στὰς δ' ἄρ' ὑπὲρ πρώρης ἐσκέψατο πόντιον οἶδμα,
ὁρμαίνων βριθύν τε πόνον καὶ ἀθέσφατον ὕδωρ.
Οἱ δέ μιν ὀτρύνουσιν ἐπισπέρχουσί τε μύθοις
θαρσαλέοις ἐπὶ μόχθον, ἅτ' ἐν νύσσῃ βεβαῶτα
ἄνδρα ποδωκείης δεδαημένον· ἀλλ' ὅτε θυμῷ
θαρσήσῃ, δίναις μὲν ἐνήλατο, τὸν δὲ καθέλκει
ἱέμενον πολιοῦ μολίβου βεβριθότος ὁρμή.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς βυσσὸν προμολὼν ἐξέπτυσ' ἀλοιφήν·
ἣ δὲ μέγα στίλβει τε καὶ ὕδατι μίσγεται αὐγὴ,
ὄρφνης ἠΰτε πυρσὸς ἀνὰ κνέφας ὄμμα φαείνων·
πέτραις δ' ἐμπελάσας σπόγγους ἴδεν· οἳ δὲ φύονται
ἐν νεάτοις πλαταμῶσιν, ἀρηρότες ἐν σπιλάδεσσι·
καί σφισι καὶ πνοιὴν φάτις ἔμμεναι, οἷα καὶ ἄλλοις,
ὅσσα πολυῤῥαθάγοισιν ἐνὶ σπιλάδεσσι φύονται.
Αἶψα δ' ἐπαΐξας δρεπάνῃ τάμε χειρὶ παχείῃ
ὥστε τις ἀμητὴρ σπόγγων δέμας, οὐδέ τι μέλλει
δηθύνων, σχοῖνον δὲ θοῶς κίνησεν, ἑταίροις
σημαίνων κραιπνῶς μιν ἀνελκέμεν· αἷμα γὰρ ἐχθρὸν
αὐτίκ' ἀπὸ σπόγγων ῥαθαμίζεται, ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀνδρὶ
εἱλεῖται, πνοιῇ δὲ δυσαεῖ πολλάκι φῶτα
ἔσβεσε μυκτήρεσσιν ἐνισχόμενος βαρὺς ἰχώρ.
Τοὔνεκα λαιψηρῶς ἀναδύεται ὥστε νόημα
ἑλκόμενος· τὸν μέν τις ἰδὼν προφυγόντα θαλάσσης
ἄμφω γηθήσειε καὶ οἰκτείρων ἀκάχοιτο·
ὧδε γὰρ ἠπεδανοῖσι παριεμένου μελέεσσι
δείματι καὶ καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λέλυνται.

Πολλάκι δ' ἐχθίστης τε τυχὼν καὶ ἀπηνέος ἄγρης
ἅλμενος ἐς πόντοιο βαθὺν πόρον ὀυκέτ' ἀνέσχε,
δύσμορος, ἀντιάσας δυσδερκέϊ θηρὶ πελώρῳ·
καί ῥ' ὁ μὲν οἷς ἑτάροισιν ἐπισείων θαμὰ δεσμὸν
κέκλεται αὖ ἐρύειν, τὸ δέ οἱ δέμας ἡμιδάϊκτον
κητείῃ τε βίῃ καὶ ὁμόστολοι ἔσπασαν ἄνδρες,
οἰκτρὸν ἰδεῖν, ἔτι νηὸς ἐφιέμενον καὶ ἑταίρων·
οἱ δὲ θοῶς κεῖνόν τε πόρον καὶ λυγρὸν ἄεθλον
ἀχνύμενοι λείπουσι καὶ ἐς χέρσον κατάγονται
λείψανα δυστήνοιο περικλαίοντες ἑταίρου.
Τόσσ' ἐδάην, σκηπτοῦχε διοτρεφὲς, ἔργα θαλάσσης·
σοὶ δ' αἰεὶ νῆες μὲν ἀπήμονες ἰθύνοιντο,
πεμπόμεναι λιαροῖσι καὶ ἰθυπόροισιν ἀήταις,
αἰεὶ δ' ἰχθυόεσσα περιπλήθοιτο θάλασσα·
γαίης δ' ἀστυφέλικτα Ποσειδάων ἐρύοιτο
ἀσφάλιος ῥιζοῦχα θεμείλια νέρθε φυλάσσων.

ANNOTATIONES BREVES

AD LIBRUM I.

CYNEGETICORUM OPPIANI.

Versu 9. vulgatum εὐμενέες correxi e Cod. Sylb. et Veneto.

V. 24. τριετῆ. Voluit Bacchum trietericis sacris celebratum dicere.

V. 26. vulgatum λείψομαι correxi e Paris. Vat. Veneto.

V. 72. θύννες ἁλιῆες. Vulgo intersertum δὲ cum Paris. et Veneto omisi.

V. 76. vulgatum κάπρον ἰχνευτῆρες καὶ ἀηδόνας cum Brodaeo correxi. Paris. Venet. καὶ omittunt. Bodinus iam olim Homericum σῦ ἴκελος ἀλκὴν καπρίῳ comparaverat. Infra tamen v. 102. τοῖσιν ἴχνη legitur.

V. 82. φορεῖν μὲν. Ita Paris. Vulgo μέγ' erat.

V. 88. ἐνναλίοισι χρεὼ. Ita Venetus pro ἐνναλίοις χρειώ.

V. 89. vulgo erat φοιτώντων. Mecum Paris. B.

V. 96. ἰθύνεις est aor. 1. ut supra versu 5. ὠδίνασα.

V. 101. Locum vitiosum arguit scriptura Cod. Paris. γυμνοῖσι πόδεσσι μαχέσθω κείνοις, ipsa etiam suspecta. Vitium in voce κείνοις residere videtur.

V. 104. λιπαροῖς ut Homericum Codicum στιβαροῖς praetuli.

V. 107. vulgatum ἀνήϊξαν in Veneto supra scriptum erat, ut versu 111. ἀνυμένοιο.

V. 129. vulgatum μέσον ἀγρώσσοιο cum Rittersh. et Bodino correxi. Forma media verbi ἀγρώσσω non usitata, et praecedens ἰόντων versu 110. Bodino favet.

V. 164. ἀΐοντες ὄπα. Vulgato αὐδὴν coniecturam Galli Chivot substitui. ἄδην a prima manu Venetus habet.

V. 166. πώλων pro φωτῶν Arnaldo debetur.

V. 168. κραταιοὶ est pro κράτιστοι.

V. 174. βουκολίων. Esse debebat ἱπποφορβίων.

V. 176. 177. posui cum Brunckio ante versum 178, qui vulgo post 184. legebantur. Ceterum λόφου malim pro λόφον. Codices νεύοι dant.

V. 190. σαρκὶ λελειμμένα carne destituta voluit dicere, seu λιπόσαρκα. Iterum Hal. 3, 31. γυῖα σαρκὶ λελειμμένα.

V. 206. et sequentes antecessisse suspicor alium, ad quem sequens πῶς γὰρ referretur: quod alioquin absonum videtur.

V. 208. ἀσκαρδαμύτοισιν Venetus, κ supra scripto.

V. 213. vulgatum ἐπελάσσετο correxi. Venetus ἐπελάσσοιτο a manu sec. habet.

V. 214. vocem ὑπόπτερον vitiosam primus animadvertit et in ὑπὸ πτέρυγα mutatam voluit Gallicus Editor. Nusquam testudinem ita vocatam reperi; quare ὑπὸ χέλυν malim.

V. 216. vulgatum ἐέλδωνται e Paris. et Veneto.

V. 217. τεύχωσι de meo correxi.

V. 230. vulgatum ὑπλοισιν e coniectura Gallici Editoris correxi.

V. 238. καθαρῆς τ' ἐράασι Κυθήρης. Vulgatum δ' ἐράασι Κυθήρης correxi. τε habet Venetus, qui supra v. 39. Κυθήρης dat.

V. 251. Forte fuit ἄλλαισι. Certe scriptores plerique omnes femineo genere vocem ῥινὸς usurpant. Sed noster masculinum frequentavit etiam infra 422.

V. 255. vulgatum ξυνὸς e Paris. scriptura ξένος praeeunte Rittersh. correxi.

V. 259. vulgatum λοξῇσιν δ' correxi. Coniunctionem plane omisit Vatic.

V. 266. vulgato ἔσχατον e Paris. B. ἄσχετον substitui.

V. 270. Vulgo προτέρῃ. Paris. B. προτέρῃσι κλέος ἵπποις habet.

V. 274. 275. mihi perquam absurdi, partim etiam inepte tautologi videntur: nisi fortasse unus et alter ante eos intercidit.

V. 278. Vitium in Πάρθοισι inesse videtur. Nam mox v. 289. est recte προφέρεσιν ἀπάντων. Forte fuit Πάρθων μέγα τι πρ.

V. 280. Paris. κείνοισι δὲ. unde vir doctus κείνοις δ' ἂν effecit.

V. 281. vulgatum ἐπιθύνων correxi.

V. 282. vulgatum τανυσσόμενος aut mutandum erat in τανυσσάμενος, cui obstant ἐπιθύνων et ὀλισθαίνων, aut in id quod dedi cum Arnaldo.

V. 292. Venetus ita dabat: ὅσοι — νέονται. Cyrenaicae terrae epitheton alibi non reperi.

V. 296. πλέονα. Vulgo πλευρὰ, σπαθίην κτένα θ', ἕνεκεν. Paris. A. πλευρὰ πασσίονα τἕνεκεν. Paris. B. πλεῦνες. Propius a vero Venetus πλεῦνα, unde verum restitu' poetae. κτεὶς σπαθίης est costarum pectinatim latera utrinque cingens.

V. 297. μείζονες Paris. A. ἰθὺς pro εὐθὺς dedi cum Piersono.

V. 306. ἄρμενα, πολλὰ τά τοι. Rectam distinctionem immutavit et vitiavit rursus Gallicus Editor. *plerumque* interpretatur Turnebus πολλά.

V. 313. ἀταλός τε φέρειν — δεσμῷ. *mollisque ad ferendum, facile parens habenae* Turnebus vertit. Latine ita loqui illi licuit; graeca aliud sonant. Unde enim pendent verba εὐπειθεῖ δεσμῷ? Quid iis significavit poeta? Habenam δεσμὸν dicere licuitne poetae? *Molles ad vehendum et pios incessibus* vocat hoc genus Vegetius.

V. 315. ἑκάτερθεν ἑλιχρύσοισιν ὀπωπαῖς Venetus. Media vox vitiosa videtur. Alii μελιχροίοισι et μελιχρώοισι scripserunt.

V. 334. ἵππον τε. Ita Venetus pro vulgato δὲ. Deinceps ἐόντα Paris. A.
V. 336. εὐτύκτοισι Paris. A. εὐτίκτοισι Venet.
V. 351. vulg. δαιδάλλωσι e Veneto mutavi.
V. 353. cum eodem vulgatum ἀλόχοιο.
V. 354. vulg. ὕφαινε e Paris. A. et Veneto correxi.
V. 369. τόσσοι τε vulgatum correxi.
V. 370. ἀγρευτῆρσι vulg. e Veneto mutavi.
V. 376. vulgatum δῖα cum Brodaeo correxi.
V. 381. Nicandri Theriac. 302. χολόεντι νέον πεφορυγμένος ἰῷ comparavit Gallicus Editor.
V. 385. vulgatur ἐπιθύνωσι et
V. 389. ἐποχμάζωσι. Brunckii est utraque emendatio. Infra 3, 367. est ἀλίαστος ἐφορμαίνων.
V. 399. μένειν debetur Veneto. Vulgo μένει — τὰ δ' ἔξοχα legebatur.
V. 400. πάντες ἐπακτῆρες Vatic. et Venetus.
V. 407. vulgatum τὼ — ὀλιζοτέρω πόδε correxi. πόδες Venetus dedit.
V. 411. vulgabatur στριφνή. Mecum Paris. A.
V. 426. δίονται vulg. e Veneto correxi.
V. 428. ὦκα mihi suspectum est. *facile* vertit Turnebus.
V. 429. πολυχείμερον cum Rittersh. malim.
V. 431. ἴκελοι vulgatum e Veneto correxi.
V. 449. ἐλάειν vulg. e Paris. A. correxi.
V. 456. στείβουσί τε. Ita Paris. A. pro δὲ.
V. 462. Ita Paris. et Venet. pro πορφυρέουσι.
V. 464. πρεσβύτειραν vulgatum aperte vitiosum olim e versu 253. in ἡγήτειραν mutaveram, quod et nunc praefero. Interim metro consului πρεσβεύτειραν scribendo.
V. 469. ἔμμεναι intersertum videtur vitiosum. Fortasse ἔμμορε fuit scriptum.
V. 477 ῥίνεσι — πανέξοχος. Nemesianus v. 124. *divisa Britannia mittit veloces.* Obscurius Gratius v. 178. hoc solum manifesto significat, formam esse non speciosam. Dubitari igitur potest, an idem sit cum hoc Agasseo. Pennant in Zoologia Britannica Agasseum interpretatur eum, quem nunc *beagle* vocant.
V. 484. παραίβατον vulgatum cum Rittersh. mutavi. Alii παραὶ πάτον maluerunt.
V. 496. Scripturam Paris. B. jam a Turnebo memoratam δαίδαλον ἱστόν, i. e. vestem, praefero.
V. 5 0. ἰθύνει vulgatum, intellecto ὁδὸν, defendent fortasse alii.
V. 501. dedi scripturam Paris. A. pro vulgata ῥοδάλῃσιν — ἐπισμύχουσα. Praefero tamen ῥοδέῃσι.
V. 503. vulgatum θύνει mutavi. Aldina et Cod. Paris. A. ἰθύνει.
V. 512. ἰθύνει vulgatum iterum mutavi. Deinceps Veneti libri σκολιῆς ὀδμῆς blanditur; sed praecessit σκολιοῖσιν ἐπεμβεβαὼς πεδίοισι, quam-

quam ibi valde improprie *πεδία* ipsa dicantur *σκολιὰ*, non vestigia per campum dispersa.

V. 524. *ῥεῖα μὲν* vulgatum Arnaldus correxit. E *λαγωείησι* versus 519. repete *λαγωόν*. Brunck *ῥεῖά κεν* malebat. *ὀξυπόροισι* nescio quo auctoritate dedit Gallus.

V. 526. tanquam spurium seclusi; nec, si *φέροι* — *πελάζοι* scribas, cum reliquis coit. Sententia perfecta est versu 525. quam corrumpit versus elumbis.

V. 530. 531. vulgatum *ἐρείδων ἀρήγων* cum Brunckio correxi: sed *ὑπερτερίῃ*, *ὁ δ᾽ ἂν᾽ ἄξονα* recipere non sum ausus.

V. 532. *ἐλύσατον* Ald. Turn.

ANNOTATIONES BREVES
AD LIBRUM II.
CYNEGETICORUM OPPIANI.

V. 6. *ἰξυόφιν δὲ* vulgatum jam olim correxeram. Arati 144. *εἷς μὲν ἐπ' ὠμαίῳ, εἷς δ' ἰξυόθεν κατιόντων.*

V. 7. *ἡμιτόμων* Arnaldi praeplacet. Deinceps vulgatum *εὕρατο*, ut versu 9, correxi e Veneto, qui *θήραν* dat. Posteriore loco, ut versu 27, consentiunt 3 Codices, versu 14. Paris. A. cum Veneto.

V. 15. *ἐπὶ σκοπὸν* vulgatum contraxi. Deinceps *διώκων* pro *ἄκοντι* habet Codex Paris. A. quae varietas pertinet ad versus sequentis verbum *ἐλαύνων.*

V. 16. vulgatum *ἵπποισιν* ex Aldina et Paris. A. correxi. Si versu 27. *πτερόεντα φόνον* prima Atalanta invenisse dicitur, pertinet hoc ad pugnam pedestrem, non equestrem Castoris.

V. 17. *ξυλοχῇσι* Aldina, unde alii *ξυλόχοισι* male effecerunt, quod Turnebus vertit *in lustris.*

V. 33. *ἄσχετα* malim.

V. 50. *μυκήσαιτο* vel *μυκήσαιντο ἄγριοι βόες* e Paris. A. correxi. In *μυκήσητ'* consentit Venetus. Propter ingratam repetitionem vocis *ἄγριον* post *ἀγριόωντα* malebat Brunckius *ὀργώοντα.* Sed ita versu 52. *ἄναξ ἀνάσσων.* Deinceps vulgatum *ἐπ' ἄλλῳ* Guietus mutabat in *ἐπ' αὐτῷ.* Debebat esse *ἐπ' αὐτόν.* Tzetzes in Posthomericis p. 126. ex h. l refert: *ὅταν δὲ ἕτερος ταῦρος μετὰ ἀγέλης ἰδίας ἐπέλθῃ, συμβάλλουσιν ἄμφω, καὶ ὁ νικήσας* et cetera: unde Iacobs corrigebat: *ἀλλ' ὅτε ταῦρος ἄλλος ἀποκρινθείς.* Sed nec ita apparet, unde duxerit Tzetzes verba *μετὰ ἀγέλης ἰδίας.* Dedi quod potest intelligi.

V 51. *σείων* vulgatum e Vatic. et Paris. correxi.

V. 54. item vulgatum *ἀντίπρωρον* mutavi.

V. 59. *σάλπιγξαν.* Cogitavit poeta certamen ab hominibus commissum. At haec in silvarum vastitate accidunt!

V. 71. *δή τις.* Esse debebat *ὁ ἕτερος*, alter taurorum pugnantium.

V. 78. vulgabatur *ἀντήϋσεν ἐπισμαράγησέ τε δρυμών.*

V. 80. *αὐτὸς* mutavi in *εὐθὺς* e 3 Codd.

V. 82. *δή ποτ* vel *δὴ τότ'* habent Codd. pro coniectura Brodaei.

V. 85. *Αἰγύπτε* vulgatum correxit Brunck.

V. 89. vulgatum ante Gallicam editionem *νεηνίαι* mihi videtur ortum habere e scriptura *ἐνηείῃ*, quam veram puto.

V. 94. vulgatum *κρατερῆσιν* scripturae *κεφαλῆφι* e Paris. receptae accommodavi.

V. 97. vitiosum *ἀπαντέλλεσι* revocavit, ut multa alia, Gallus.

V. 101. vulgatum *αἰπεινήν θ' οἱ* e Paris. A. et Veneto correxi; et

V. 103. *κεϱεαλκέες* e Paris. A.

V. 106. *λιπόσαρκες* vulgatum cum Turnebo correxi; respondet enim antecedenti *πιαλέοι*.

V. 113. Fortasse fuit *Ἥρης τελέειν*.

V. 117. *ἐπιλήθετο* vulg. e Vatic. et Veneto correctum.

V. 118. *δαιόμενος* etiam in Veneto a prima manu extat, a secunda *δευόμενος*, quod e Vatic. reposuit Gallus, quod *δαίεσθαι* de flumine ridicule dicatur. Ipse *δεύεσθαι* ex Homero *desiderare, cupidum esse* interpretatur. At hic desiderio nullus locus; amori Meliboeae obsequitur Orontes.

V. 123. *δέπας αἰπὺ* Veneti libri fortasse e *λέπας* ortum.

V. 125. *ἐπαιγίζων* vitiosum olim in *ἐπαίγιζε* et sequens *χεύων* in *χεῦεν* mutaveram; Guietus *ἐπήγαζεν* malebat. Montium cacumina cum palude, sed sine nomine, memorant Theophrastus Hist. pl. 9, 7. et Polybius 5, 45. monente Brodaeo.

V. 136. vulgatum *αἰπύτα πόντος* olim cum Guieto in *ἠπύτα* mutaveram, nunc praetuli scripturam Turnebi et Cod. Vaticani.

V. 140. *τεμὼν ἀργῆτα* vulgatum jam olim correxeram, ut

V. 142. vulg. *ὑδατοπηγεσιν* cum Guieto.

V. 144. *ἀμφὶς ῥηγ— ταννηχέτα* Paris. A.

V. 145. Male ubique *ὥς* scriptum reperi; supra enim erat *ἐ τοίω*, quod est pro *ἐχ οὕτω*.

V. 150. *σταχυηκομέεσι* vulgatum jam olim cum Arnaldo correxi.

V. 152. *Μεμνόνιον — νηὸν*. Strabo 15. p. 1058. *ταφῆναι δὴ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμὸν, ὥς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν.*

V. 160. Paris. *Βίσσωνας* paulum immutatum vulgato *Βίστωνας* substitui.

V. 163. *ἀμφιθαλέεσσι γενείοις* malebat Brodaeus.

V. 165. vulgatum *ξανθοκόμοι* e Veneto mutavi. Vide 3, 24.

V. 166. vulgatum *πυριγλωχῖνες* e Paris. correxi.

V. 169. *ἐπικάρσιον αἰχμὴν* et

V. 170. *εἰσορόωντα* vulgatum correxi.

V. 171. *δή τιν'* e Codd. Vat. Veneto et Paris. dedi pro *κέν τιν'*. Iidem *κιόντες* dant.

V. 195. *ξεῖνοι* Vatic. *ξείνιοι* Paris. Vulgo *ξένιοί τε.*

V. 198. *κεκλιμένοις*, unde Gallus *κεκλιμέναις* efficit.

V. 204. vulgo *ὅγ' ἑσπόμενος.*

V. 205. πόδων γαμίης ἐτλ. Venetus, unde fortasse πόθων scribendum fuerat.

V. 208. βέβηλοι. i. e. perviae, frequentatae. Themistoclis Epistola XI. s. 15. ἀλλ' ἐδ' ἐν βεβήλῳ τῆς Ἑλλάδος οἴκησις, ἐδ' ἐν ἱερῷ ἱκετεία καὶ κατάφευξις. Plutarchus περὶ δεισιδαιμονίας p. 26. Reiskii: ἔστι δέλῳ φεύξιμος βωμὸς, ἔστι καὶ λῃσταῖς ἀβέβηλα πολλὰ τῶν ἱερῶν.

V. 216. μετήορον durum pro μετήορα metrum ponere coegit.

V. 217. πατέωσι huc transposui e versu sequenti, ubi vulgatum περόωσι reposui.

V. 223. τάμνεσι vulg. e Codd. mutavi.

V. 237. ὀφιόνιον Ald. et Venetus. Sed 3, 436. similiter est ὀφιονέη.

V. 242. αἰθέρα τε pro δὲ e Veneto dedi.

V. 243. ὑπέσηρεν perspicue scriptum in Paris. B. in altero ἐπισέσηρεν. Vatic. ὑπέσυρεν. Antea erat ὑπερῆρεν.

V. 244. vulgatum πεφρικῶτας e Paris. B. correxit Gallus.

V. 248. vulgato πικροῖς e Vat. Veneto et Paris. πυκνοῖς substitui.

V. 256. vulgatum ποιφύσσοντα Venetus in παιφύσσοντα mutat.

V. 251. καί τε χάχ Paris.

V. 260. κάρηνον vulg. e Vatic. et Sylb. correxi.

V. 261. ἐπιπρίεσι malit aliquis, si quidem recte legitur Halieut. 3, 308. δήγματ' ἐνιπρίεσι.

V. 273. βεβρυχὼς δὲ Turnebus dedit, ego secutus Gallum δὲ post ἐπιστροφάδην cum Paris. A. inserui.

V. 276. vulgatum ἄτρομον e Vatic. Paris. Sylb. correxit Gallus.

V. 281. vulgato φέρει substitui θλίβει e Vat. Ven. Paris. πλευραῖς θλίβει tamen Venetus habet.

V. 288. κηρῶν pro θηρῶν Brunckio debetur.

V. 290. vulgatum ἐπιμύεσι Vat. Ven. Paris. mutant in ἐπημύεσι, sensu falso. Cf. 4, 123. et Hal. 1, 223.

V. 292. γενεή τις Ald. Cod. Paris.

V. 299. παρδαλίων vulgatum correxi. Cf. 1, 325. et 433.

V. 300. κέρας pro δέμας habent Sylb. Paris. Venetus.

V. 305. Vulgo ἄψοῤῥον. Sylb. Codex ἄψορον ἐκνεύεσι. Deinceps πολυγρ. Codices 3 habent.

V. 307. νάπεσσι Paris. Venetus.

V. 312. πάσασθαι pro ἀλᾶσθαι habent Paris. Vatic. Venetus; sed in Veneto syllaba πασ est in rasura.

V. 317. πυρώδεες vulg. e 3 Codd. correctum.

V. 323. μητίσαιντο pro μητίσαντο Vaticani libri restitui.

V. 327. αἰθυντῆρας Paris. A. κτ a sec. manu supra scriptum habet Venetus.

V. 338. αἰγάστροις Aldina.

V. 354. ποταμοῖο φέρεσι 4 Codd.

V. 368. λύεο Paris. A. φιλίην pro vulgato φίλην Paris. et Venetus.

V. 369. λυγρῇ Paris. et Venet. unde olim conieceram λυγρῇ — δειλοί.

V. 377. πυμάτης vulgatum jam olim correxeram.

V. 378. χθαμαλῇ τ' αἴῃ Paris. Codex.

V. 380. vulgatum ἐχ ἁπαλὴ e Vatic. et Paris. correxit Gallus. ἐ καλή τε Sylb. et Venetus. Ceterum quomodo oves vel arietes ξανθοὶ, etiamsi cum Bodino rutilos vel rufos interpreteris, dici possint, quorum lana vel pili purpurei sunt, equidem non intelligo. An λάχνη — ἐστεφάνωται alind significat? *tergori obductus est villus purpureus* Turnebus vertit.

V. 382. Σᾶβος Vatic. Σέβλῳ versu 390. Venetus. Anonymus Augustanus MS. cap. 33. ὅτι ὁ σεῦβος ὡς πρόβατόν ἐστι ξανθὸν καὶ λεῖον et cetera, quae ex h. l. ducta sunt.

V. 386. Nisi versus excidit, malim cum viro docto ἐπεὶ καὶ πόντον ὁδεύει.

V. 394. ἔξοχα φίλτρα Vatic. Venet.

V. 397. ἀναλδίσκειν Paris.

V. 398. ἣν κἀκεῖναι Paris. ut Ald. et Turneb. ubi fortasse ἣν κἀκεῖνο latet.

V. 401. γένος τε Vatic. Venet. ἐπιφροσύνῃ τε γένει τε Paris.

V. 403. vulgatum εἰ δὲ καὶ e Paris. correctum. Respondent haec superiori ἐ μόνον versu 395, et versus 398 — 402 per parenthesin accipiendi sunt, cuius signum apposui. οἱ δὲ καὶ Vatic. habet.

V. 406. πῶς αὖτε Venetus.

V. 407. αἴσι τέθηλε. Poeta rerum naturae ignarus ὦτον cum ὠτίδι permutavit. Ille enim auritus, non haec. Cf. Ixeutica 3, 7. et 8.

V. 4 9. ποεσίχροον simile habet ποεσιτρόφος αἶα libro 3, 189. Forma mihi displicet.

V. 411. ἀθύρῃ Vatic. In Veneto ἀθύρει a prima manu est. Hesychius ἀθυρεύεσθαι habet.

V. 414. Haec est scriptura libri Paris. sed supra vulgatam scripta. Antea erat ἐς αἰθὴρ, οἶδεν δέ σε, ubi αἴθρην malebat Dorville.

V. 417. ἄφυσσαν est pro ἠφύσαντο, nec placet. νηπαθὲς est quod Homero νηπενθές.

V. 419. καὶ τῇδε περᾶς Venetus.

V. 420. φάος δειμαῖνον, nisi vitium latet, nimis ineptum videtur.

V. 429. ἀποψύχεσι παρηγορέεσι Vatic.

V. 430. In Veneto ἀτυσσόμενοι a prima est manu, λ accessit a secunda. δατυσσόμενοι Paris. διατυσσόμενοι Vatic.

V. 435. τέμνει pro τείνει habet Vatic.

V. 436. στείνονται pro στείχονται est in Paris. Sylb. Veneto.

V. 440. ὀφθαλμοῖς ὁρόωντες Paris. Venet. quod praeferam.

V. 445. vulgatum ὀξύκερος e Paris. Veneto correctum.

V. 448. μένοις — μελαινομένοισι Venetus.

V. 450. μετήορον varietas Turnebi.

V. 454. vulgatum antea ἰοφόροι· κενεὴν δὲ φύσιν e Vatic. correxit Gallus. Ita cornua non cava sunt orygis, sed venenifera e narratione

populari. Dictio ita magis probabilis fiat, an veritati magis consentanea, ignoro.

V. 462. κνημοῖσι Venetus dat.

V. 466. αὐτίκ' ἀραιὴν νευστάζει Paris. αὐτίκα γαίῃ νευστάζων Vatic.

V. 469. γαστρὸς ἐρωῇ Turnebiana, unde κρατὸς ἐρωῇ effecerat Bochartus. ἀναίρων Paris.

V. 473. πεφριγὼς — σκοπεσσιν Venetus, sed alterum σ est a secunda manu; supra scriptum κ et λο. ὀξέα πεφρίκωσιν ἐρειδόμενος e coniectura Brunckii olim dederam, quod nunc displicet.

V. 477. ἄγρια κυμαίνοντα Vatic.

V. 488. vulgatum ἔχοι e Vatic. et Veneto correxi.

V. 493. vulgatum ἄλλοι μὲν πλήθεε — ἐνέπρισαν Rittersh. in ἐνέφησαν mutavit, alii in ἐνέποιεν. Paris. A. ἀλλ' οἱ μὲν πείθεσ' ὅλοὺς ἐνίπειν περ ὀδόντας. Vatic. ἀνέτλησαν, Venet. ἐνέπεσιν habet.

V. 496. ἐκ ἀρίδηλα e Vatic. Paris. Veneto correctum.

V. 514. γνάπτει Venetus, γνάμπτειν τ' εὐρύναι τε Vatic. γνάπτειν Paris.

V. 515. δὲ τοῖς. Coniectura Brunckii est pro vulgato τοί. Haud scio, an δέ τοι fuerit scribendum.

V. 517. βοῶν κλόπον habet Hymnus in Mercur. 276.

V. 526. vulgatum γὰρ δὴ correctum e Paris. Veneto. Sed Venetus δ' οἱ habet.

V. 527. Ita Paris. pro αὖτε habet.

V. 528. vulgatum αἴσχιστος correxi. Codd. 3 σχιστός τε — τὸν ἔ κε μάλ' habent. Pro κραταιὸς Veneti margo varietatem κελαινὸς annotavit.

V. 535. vulgatum θηκτοῖσιν e Vatic. Paris. correxi.

V. 541. Ita Paris. pro τονθρύζοντες.

V. 545. θυμὸν vulg. e Paris. Veneto corrigere voluit Gallus.

V. 546. νόμε Sylb. Venetus.

V. 548. γόνον Venetus.

V. 554. Ita Vatic. Paris. Vulgo διατρήνειεν erat.

V. 561. ἐν pro ἐχ dedit Brunck.

V. 562. ἐκ προτέρης ἔθηλεν Paris.

V. 573. κατοικιδίοισι Vatic. Paris.

V. 574. μυωξὲς Vatic. cum editis quibusdam.

V. 575. ἐπημύεσι Paris.

V. 578. vulgatum ἔχεσιν e Paris. correxi.

V. 579. ἢ ὡς νέκυς Paris. Vulgo ἢ νέκυες.

V. 581. vulgatum ἡβήσειαν correxi. Similis est locus 3, 207.

V. 589. δή τε Vatic. νυ τοι Venetus. δὴ ταῶνες Aldina.

V. 589. vulgatum δόμον propter sequens ἀριπρεπὲς, αἰολόνωτον correxit Guietus.

V. 590. γναμπτὸν vulgatum e Paris. Vatic. correxi, ut deinceps vulgatum ἐπισκιάζεσιν.

V. 592. vulgatum φαιδρότερον τερπνοῖσιν e Sylb. Vatic. Veneto correctum.

V. 595. βαίνει Sylb. et Venetus.

V. 599. μείζονος e Veneto correxit Gallus.

V. 602. vulgatum προβολῇσιν e Turneb. Ald. et Paris. correctum.

V. 605. κακῶν vulgabatur.

V. 606. vulgatum στυγίοι e Paris. Vatic. Veneto correctum. ἐχθρὸν pro αἰσχρὸν dedit Paris.

V. 609. ἀτάλαντον ἐμερίσαντο Venetus, unde ἐμοιρήσαντο scribendum suspicor.

V. 610. λόχοιο Ald. Turneb. Paris. πόθοισι Rittersh. Nostrum χόλοισι e Vatic. dedit Gallus. In Veneto λόχοιο est a secunda manu: πόθοιο a prima fuisse videbatur Codicis exscriptori.

V. 611. vulgato αὐταῖς e Vaticano αὐτὸς substituit Gallus, marem interpretatus. τέθνηκε pro ἔκτεινε Brunck. coniecerat. Suspicor, praeeunte Cannegietero, fuisse: ἐχθαίρεσι· πόθος δὲ αὐταῖς ἀγκαλίδεσσιν ἑῶν ἔκτεινε τοκήων.

V. 617. Versum hunc, vulgo 618, auctoritate Paris. motus recte transposuit Gallus. In Codice tamen est τὸν, non ὃν, et Φινέα suprascriptum. In Veneto Φινέα fuit a manu prima pro Φινεῖ. Vulgatum ἀτίταλλε e Veneto correxit Gallus.

V. 618. χολωσαμένε e Paris. dedit Gallus. Titan Phaëthon hic, ut initio carminis versu 9. una cum Phoebo Apolline nominatur. Apollonius 2, 182. a Iove lumen ademtum Phineo narrat. Ἥλιον ab Ἀπόλλωνι diversum e Luciani Dialogo Deorum 17. memoravit Gallus. νίκης Φοίβοιο est ob victum Phoebum.

V. 620. περέστια Aldina, τερέστια Turneb.

V. 623. Βορείαο cum Guieto malim. In Veneto a prima manu fuit κλεινὼ, a secunda est κλεεννὼν.

V. 624. vulgabatur οἰκτίροντε — κατέκτεινάν ποτε φῦλα. Paris. Vatic. Venet. οἰκτίραντο, unde Gallus οἰκτίραντε efficit, et e Paris. scriptura κατεκτείναντοτε fecit κατέκτειναν τότε φῦλα.

V. 625. vulg. μελίεσσι Arnaldus correxit.

V. 628. ἐδωδῆς vulgatum e Vatic. et Veneto correxit Gallus.

ANNOTATIONES BREVES

AD LIBRUM III.

CYNEGETICORUM OPPIANI.

V. 3. ἀγλαΐεντας Venetus habet.
V. 5. φραζώμεθ' Vaticanus.
V. 7. πρωτίστῳ Vatic. e quo ἀνθώμεθα recepit Gallus.
V. 16. ἀμφεβάλοντο est pro ἀντεβάλοντο vel ἠλλάξαντο, quod maluit Brunck.
V. 22. Ἴστρῳ libri omnes praeter Paris. ubi est Ἴστρε ἐπ' εὐρὺ ῥέοντος. Emendavit Brodaeus.
V. 26. vulgatum ὑψιβαθείας separavi. Turnebus vertit *supercilia promissa valde hispida ad nares, tristia.* Debebat: *supercilia desuper prolixa, promissa usque ad nares.*
V. 28. κομέουσι Vatic.
V. 36. βριαρῶν vulgatum e Veneto correxi.
V. 37. ἄχνη coniecerat Rutgersius. Vulgatum C. Gesnerus accepit de pilo splendido. Locus Arati Φαινομ. 80. λεπτῇ γὰρ τῇ — ἐξεπιδέδρομεν αἴγλη verbis, non sensu, convenit.
V. 38. σμερδαλέα Vatic.
V. 40. ἀλκή τ' Aldina et Venetus habet.
V. 42. ἐκ δὲ τότ' ἤμειψε Paris. τότ' etiam Aldina et Venetus a prima manu.
V. 43. vulgatum ἠΰκομός τε e Vatic. et Veneto correctum.
V. 44. vulgatum ὄμμασι δ' αἴθοψ correxit Brunck.
V. 45. Fortasse fuit φοινισσομένοις, ut 2, 448. μένοις — μελαινομένῃσι παρειαῖς.
V. 49. πότε δ' Vatic.
V. 53. αὐτίκα κεῖνο Vatic.
V. 55. τῇ δάμνει λύειν Vatic. πάντα λυγρὰ, ἄπο Paris. suprascripto ἀπη. Aldina pro λύειν habet λυγρῶν. Unde suspicor, olim fuisse τῇ δάμνει λυγρῶν ἀπὸ γύνατα θηρῶν. Sed non dubitavi vulgatum ἀπὸ corrigere. Quis Homericum ὑπὸ γύνατ' ἔλυσε non agnoscit?
V. 56. τόκοις malim.
V. 57. βάξις ἄρ' ἀτρ. Rittersh. δὲ omisit Aldina et Paris.

V. 65. vulgatum ἐρῆς, τῇ τ᾽ ἔμπαλιν correxi.
V. 70. μαρμαίρεσι vulg. e Paris. Veneto correctum.
V. 74. vulgatum χροιῇ τ᾽ ἐπὶ παμφανόωσα ἠερόεις soloecum emendavit Brunck cum Bocharto. Licebat etiam alio modo vitium tollere: χροιῇ τ᾽ ἔπι παμφανόωσα, ἠερόεσσα μελαινομέναις πυκινῇσιν ὀπωπαῖς.
V. 76. Editum ὠκύτατον θείει — ὀρέει. Vatic. ὀξυτάτως τε θέειν. unde ὠκύτατόν τε θέειν καί τ᾽ ἄλκιμον — ὀρέειν effecit Gallus, reclamante licet, quod sequitur, διηερίην φορέεσθαι. Equidem Brunckii emendationem amplector.
V. 79. ἐριστάφυλοιο Paris. qua voce Nonnus saepissime utitur.
V. 81. κλυτὰ δῶρα Vaticanus.
V. 85. λύγγας hic et ubique Paris.
V. 86. τυτθαὶ βαιοτέροισι καὶ ὀξυτέροισι γενύεσσι Vatic. mira varietate!
V. 87. vulgatum ταί ῥα τε e Vatic. correxit Gallus.
V. 89. ἀμφίδυμον vulg. correxit Brunck.
V. 94. λύγγων Venetus.
V. 95. e Vatic. κροκόεις τε εἴκελος ἄνθει dedit Gallus, nec docuit, quid sit θέειον ἄνθος.
V. 111. ὑψιπότοις Gallus coniecit. Voluit ὑψιπέταις. In Veneto ιπ et λο est a secunda manu scriptum.
V. 117. vulgatum πολύζωοι e Veneto mutavit Gallus; sed ibi est a manu secunda scriptum.
V. 121. ἔκθορεν Vatic.
V. 122. μύρωσασα Venetus a manu prima. Voluitne μηρύσασα?
V. 123. θοῶς vulgato ἑαῖς e Vatic. substituit Gallus.
V. 125. ὑπαὶ πτερύγων post Aldum editum.
V. 128. λυσικόμων e Vatic. in λυσιτόκων mutavit Gallus. πτερύγων pro θαλάμων annotavit scriptor Codicis Paris.
V. 130. παρδάλιες Vatic.
V. 143. vulgabatur σφυρὸν ὠκύτατον, δέμας εὐρυκάρηνον. E Paris. correxit Gallus. Equidem mallem ὄμμα τορὸν — θοὸν δέμας.
V. 144. Aldina πόδες δέ τε ποσσί. Turneb. et Rittersh. πόδες ἠδὲ πόδεσσι. Vaticani scripturam edidit Gallus.
V. 145. αἰόλον e Vatic. in ἄγριον mutatum.
V. 146. κόσμον ἔσσα malim.
V. 150. Cum Aldina δὲ post νηδὺν omisi, et κυμαίνωσι vulg. e 3 Codd. mutavi.
V. 153. λυγκῶν mutabat in ἄρκτων Arnaldus.
V. 157. vulgabatur βιάσσατό θ᾽ εἰλειθυίας.
V. 164. ἀλλήλοιϊν Venetus.
V. 166. ἀποπλάξοντα Aldina. ἀποπλάζοντα Venetus. ἀποπλάξονται Vatic.
V. 169. τονθερύζεσι Venetus. τονθρίζωσι Turn. et Rittersh.
V. 170. Καὶ μὴν Venetus. Pro ὁρμὴν malim ὥρην, ut 1, 429. πολυχειμέρε ὥρης. Sed vide Halieut. 1, 457.

V. 174. χεῖρας χείλεσσι λιχαίνει Vatic.

V. 176. Τοῖον ὑπὸ Paris. τῇ δ' ὑπὸ Vatic. τοῖον ὑπὲ Aldina.

V. 178. οἵ μεσάτε Turnebiana et Venetus a secunda manu. ἐκ μεσάτε Paris. ἢ μεσάτε Aldina. τρείοντες dant 3 Codices. πνείοντος alii libri, πρείοντος Venetus.

V. 185. vulgatum ὥστε in ὥσσε cum Gallo mutavi.

V. 186. ἀργύρεος. Quomodo versu 183. ἠερόεντα dixit? ἠνεμόεντα ibi coniecerat Brunck. Etiam χιόνεαι στεφάναι utrinque in corpore argenteo transversae, vel etiam per longitudinem iuxta taeniam nigram ductae, dubitationem habent. De colore igitur accuratius quaerendum censeo. Supra v. 74. ῥινὸς δαιδαλέος χροιῇ τ' ἔπι παμφανοώσῃ ἠερόεις *fuscam* vertit Turnebus, hic *aereum*.

V. 189. νιν Vatic. habet.

V. 1 4. ἐθέλῃσιν Vatic.

V. 199. μόγον coniecit Brunck.

V. 202. πέλῃ Paris. πέλοι malim.

V. 204. vulgatum μὲν etiam Vatic. damnat.

V. 205. περὶ μήτορι Ald. unde πυριμήτορι male effecerant. Verum dat Vatic. qui deinceps μαινόμενος θήρ, ubi vulgabatur ἀργαλέος. In Paris. est πολεμήτορι. unde Hermann ad Orphica p. 740. malebat ὀρίνθῃ — πολεμήτωρ ἀργαλέος θήρ. Sed πολεμήτωρ loco convenire non videtur.

V. 207. vulgatum νέος γε μὲν Vaticanus in μετόπισθεν ἐὸν γένος mutat, a Gallo receptum.

V. 210. vulgatum ὡς δέ ποτ' e Vatic. Veneto correxit Gallus.

V. 211. κτείνωσι firmant tres Codices.

V. 212. ἐπισπαίροντι Venetus.

V. 213. μετακωκύσσαν Venetus.

V. 214. ἁπαλὴν e Veneto dedit Gallus.

V. 221. φοινίχθη δὲ, τά τ' ἦν. In Veneto δ' est a secunda manu. τά τ' ἂν libri omnes dabant.

V. 222. Locum hunc expressum esse ex Euripidis Phoenissis vers. 458. annotavit Brodaeus.

V. 223. vulg. ἰοβόρον e Vatic. correctum.

V. 225. ἀνώμεθα Vatic.

V. 228. ὅλον παῖδ' ἐξαλαώσας.

V. 232. ὀνύχεσσι Paris.

V. 234. τοῖά τις ὃν Venetus. Deinceps φαίνεις pro φάῃ Aldina habet. Vitium latere videtur. Desidero enim articulum τὴν ante πανάποτμον. Fortasse fuit Τοιάδε τὴν π. φαίης. Vox λεοντείῃσι mihi etiam admodum inepta videbatur esse.

V. 235. τὸν δ' — δαίνυσθαι. Poetam metrum coegit infinitum modum referre ad antecedens φαίῃ. At debebat esse ὁ δ' ἐκ ἀλέγων — δαίνυται.

V. 237. Inepte dicitur ὅσσον πανάγριον ἦτορ ζήλε! Inepte etiam deinceps προσωποποιητικῶς dixit φύσιος κρατερώτερον εἰσοράασθαι. ubi Vatic. κρατερώτατον habet.

V. 240. Prosopopoeiam inepte continuavit poetaster, tradito ense ζήλῳ.

V. 241. καὶ παῖδας τ' ἔρισαι φίλες Paris. Monstrosiorem Galli coniecturam omitto.

V. 249. ἀλεγεινὸν Venetus. μετὰ φῦλον, praeter genus humanum. κατὰ φῦλον Gallus inepte coniecit.

V. 251. Ἔστι δ' ἐνκρήμνοις Vatic. Venetus. ἐϋκνήμοις Sylb. Alterutrum verum videtur. Vulgatum δ' ἐνὶ κρημνοῖς cur falsum sit, dixi in Histor. litter. piscium p. 256. Intelligitur enim bellua, quam antiquiores ἵππον ποτάμιον vocarunt.

V. 254. vulgabatur χηλὴν δ' αὖ φορέεσι, contra morem poetae et sensum. Non nova enim sententia additur, sed contraria priori propositio. Itaque αὖ omisi.

V. 256. μεταγείσσεται Venetus. Deinceps ὀβροτοῖσι vulgatum e Vatic. correxi.

V. 261. ὅτε τι πιεῖν Venetus.

V. 262. vulgatum δὴ δύο e Vatic. et Veneto correxit Gallus.

V. 264. τε post ποιμενίων e Veneto inserui; qui tamen sequens καὶ αἱ omisit.

V. 266. νυκτέριον Vatic.

V. 267. vulgatum ἀργέννων (Venetus ἀργένων) e Vatic. correctum.

V. 268. vulgatum νυκτιπλανῆ τελέθεσαν e Paris. correxi, ubi tamen τελέθεσαν est.

V. 276. vulg. στεινή τ' ἐκτάδιός τε πέλει καὶ νῶτα correxi.

V. 277. vulg. ἐπικλύουσιν (vel ἐπικλείεσιν) ὀδᾶσι vel ὀδοῖσι e Vatic. Paris. B. correxit Gallus.

V. 278. vulgatum τῆς μέν τε e Vatic. in τοῖς μέντοι mutavit Gallus, gemino vitio. Noster enim masculino genere ῥινὸν usurpat: igitur recte Brodaeus τὲ coniecit. Pro τε fortasse γε fuit.

V. 282. Ald. δήρας ῥινὸν ἀποτεκτ. Paris. A. δείρας δηρὸν ἀποτεκ. Venetus λύκων — ῥινῶν.

V. 283. ἐγκέλαδον Turnebi varietas.

V. 284. περίβρομον Venetus.

V. 287. φθίμενοι libri omnes scripti.

V. 290. vulgabatur καί ῥ' ὁτέ.

V. 291. ὁράασθαι Venetus. Voluit fortasse δ' αὖ ὁράασθαι.

V. 295. ἀμοργῆες Paris.

V. 300. vulgatum ἠχεῖ e quatuor Codd. correctum.

V. 301. vulgatum ἐπισείων e Paris. correxit Gallus, qui τι pro τε dedit e Paris. B.

V. 302. Editi αἶψα δ' ἂν, scripti αἶψα δ' ἄρ' habent. Correxit Brunck.

V. 305. ὄρθιος editi plures: verum habet Vatic. ὄρειος a manu prima Venetus.

V. 307. σελαγεῖ videtur activam vim habere contra morem huius poetae et aliorum.

V. 312. ἐμπελάσει Sylb. Venetus: deinceps αἶγα e Vatic. correxit Gallus

V. 313. ἐγχρίψῃ Paris. Vatic.

V. 314. ἄκρας pro ἀκτὰς firmavit Vatic. Idem ὃν καλέσσι v. 316. dat.

V. 319. τετυγμένος damnat etiam Vatic.

V. 321. ἐπόρησε in Paris. suprascriptum.

V. 323. αὐτίκα ῥοχμῷ ἐγκαταδύεται εὐρέης αἴης Vatic. habet.

V. 327. εὐρύτατοι νώτοισιν, ἀτὰρ λασιότριχες ἄκρα Vatic. unde partem priorem recepit Gallus. Opponuntur sibi εὐρύτατοι et ὀλίζονες. Quoniam copula τε inutilis videtur, vulgatum τ' ὤμοισι mutavi. λασιότριχε dubium ad μηρὸς solos pertineat, an etiam ad pedes. ὄμμασι βαιοὶ dixit, et tamen antea αὐχένα βαιοὶ, non αὐχένι. An h. l. βαιοὶ sanum?

V. 329. ἀργυρέοις vulgatum ex more poetae correxit Brunck.

V. 332. πέφανται est quod antea παμφαίνει, a φαίνομαι ductum.

V. 333. ἐπιδεύει Vatic.

V. 334. ὁράων Venetus habet. Eadem varietas in Orphicis tenebras fecerat.

V. 335. Male hic versus postremo loco collocatus videtur; nisi pili praedantis tantum horrescunt.

V. 336. πολλάκι Vatic. Deinceps πορδαλίδεσσι scripti et editi olim omnes.

V. 337. vulgatum κρατερόχροα e Vatic. correxit Gallus.

V. 339. Sensus postulabat μητέρος — γενετῆρος, ut Turnebus vertit. Fortasse vitium latet.

V. 340. γένος equidem malim quam δέμας.

V. 351. Inepte poetaster faciem rictu definit, cum deberet τοῖα περὶ προσώποις στόματα.

V. 352. Vaticani σελάγευσιν recepit Gallus, cum deberet inde σαλαγεῦσιν efficere. Infra 4, 74. σαλαγεῦντος ἐπὶ δνοφεροῖο νότοιο similiter Venetus σελαγεῦντος habet. τοῖον vulgatum e Paris. correxit Gallus.

V. 359. κὲν ἕλοις Venetus.

V. 360. ἐκ ἂν ἴδοις vulgatum e Sylb. Vatic. Veneto correctum, sed iidem cum vulgatis ῥεῖα γάρ.. Sequor Brunckii coniecturam.

V. 363. εὐθὺς e Vatic. correctum.

V. 364. ἐνυάλιος e Vatic. correctum.

V. 365. πυμάτων Vatic.

V. 368. αὐχένας damnavit Paris.

V. 370. ἀποσταλάει τε vulgatum correxi.

V. 371. vulgo πολλὸν ἐπικροτέει. Paris. Vatic. ἐπικρατέει λευκοχρόῳ.

V. 376. θερμῷ πυρόεντι μύωπι. Suspicor, in θερμῷ latere affectus nomen, ut ineptias epitheti effugiamus.

V. 380. Vitium in ἔμεν manifestum prodit structura verborum. αἰπὴν deinceps Aldina, ἐνοπὴν Venetus a prima manu, ἐνιπὴν a secunda, ut ceteri libri scripti. ἔχειν ἀϋτμὴν coniecit Guietus. ἐμεῖν ridicule nuperus Editor.

V. 385. ἐπασσύτερον librorum omnium revocavit Gallus.

V. 385. λευκὴν Vatic. Idem

V. 386. ἐνιχρίψειεν habet.

V. 389. Fuitne olim πελάσαντ'?

V. 391. ὅπω est pro ὅ πω, nusquam.

V. 392. ὅδ' ἀργ. Vatic.

V. 393. μέγεθος ὁποῖα est pro ὅσον. Sed quid tum sequens δέμας βαιὸν, ὀλιζότερον significat? *breve*, *parvum* Turnebus vertit.

V. 394. vulgatum ἀμφί τε correxi.

V. 395. τρηχείαις λασίαισι an bene junguntur?

V. 395. θωρήξατο et tempore et significatione vitiosum correxit Guietus.

V. 401. ἀλευάμενος vulg. e Vatic. correxi.

V. 403. τόξον e Vatic. dedit Gallus.

V. 405. vulgabatur ἐπιτεκτήναντο.

V. 406. τῶν μὲν ἔπ— θηρὸν Venetus.

V. 409. νηπεδανοῖς μελίεσσι Vatic. cum aliis libris.

V. 417. πιστώσαιτο Vatic. vulgato πιστώσηται substitui, ut versu 325. εἰσόκεν ἠέλιος παύσαιτο.

V. 418. ἐλυσθεὶς Paris. Veneti dedit Gallus. In Paris. suprascriptum κυλισθεὶς. Sed vide Hal. 2, 89.

V. 422. ἀπροτίοπτον Vatic.

V. 424. τέλματα Arnaldi probo: cur enim τέρματα dixit, si ποταμὸς simul est μύχατος?

V. 425. ἐν pro αὖ e Vatic. dedit Gallus.

V. 430. Ita e Vatic. pro μέγα θαῦμα scripsit Gallus.

V. 437 Vaticani scripturam κεφαλὴ δοκέει δ' ἔμεν οἶσι dedit Gallus. κεφαλὴ δὲ μὲν οἶσι Schotti Codex. κεφαλὴν δονέει δομένοισι Aldina. κεφαλῆφιν ἑλισσομένοισι C. Gesner coniecit. Poeta voluit fasciculum pilorum extremae caudae dicere: quae si protensa penicillo pilorum caput animalis imitatur, tum vera videri potest scriptura Vaticana. Gesneri coniecturam approbare videtur infra versus 481.

V. 441 Ita Paris. cum Brodaeo. πέλας ἀντήειρε Vatic. et Schotti Codex. πελάσαντ' ἤειρε editi plerique.

V. 442. Ita cum Veneto Gallus pro ὑπέσυρεν. Vatic. ὑπέδηλεν.

V. 448. Durum vocabulum ζαμενήχολον. Aldina separat ζαμενῆ χόλον, quod sententia ferre non videtur. Locus tamen Halieut. 1, 561. ἔπτυσε πευκεδανὸν, ζαμενῆ χόλον suadere id videtur.

V. 452 φωλέοισιν Sylb.

V. 456. vulgatum θηροὶν ἀρειοτέροισι e Vatic. mutavit Gallus.

V. 457. Paris. πέλει — χατίζει. Vulgo etiam βόσιος δέ.

V. 458. περὶ βότρυσιν debet esse sine uvis, nudatae uvis: quasi vulpes uvis tantum victitet!

V. 459. δὴ τότε καὶ περὶ θῆρα editi libri, περὶ θῆρας Paris. δὴ τότε καὶ θήραν πικρὴν ἐπὶ edidit Gallus e Vaticano, ut ait; sed in annotatione θηρᾶν posuit. Correxi, ut potui. Ita 2, 271. est δὴ τότε δὴ βαρύθων.

V. 460. ἑλεῖν vulgatum structurae vitio laborat.

V. 463. ξυνὴν τε κάμηλον et πάρδαλιν Vatic. Vulgatum καμήλῳ correxi. Dicit camelopardalin. ξυνὴν est pro ὁμȣ̃ vel σύν. Ita versu 483. μετὰ στρȣθοῖο κάμηλον struthocamelum dicit.

V. 464. ὅσσ᾽ ἐνόησας Vatic.

V. 465. βροτοῖσι vulgatum correxi. Homines sunt in pronomine νῶϊ.

V. 467. vulgatur πορδαλίεσσι. Vatic. παρδ.

V. 470. εὐρέα ταρσὰ quid significent in animali bisulco, dubito.

V. 471. πόδες δ᾽ ȣ̓ erat.

V. 472. ἀλλὰ πρ. Venetus. ἀλλὰ οἱ Sylb.

V. 473. καὶ ὀκλάζȣσιν Vatic.

V. 475. περὶ δ᾽ Vatic.

V. 478. γαλακτόχροες vulgabatur. Correxit Guietus. ἀρηρέδαται Ald. Paris. Codex.

V. 480. βραχεῖα Vatic.

V. 485. μέλπȣσιν Paris.

V. 488. vulgabatur δ᾽ ἠερίην.

V. 489. ἀειδέα vulg. damnant etiam Paris. Vatic.

V. 492. Ita e Vatic. Gallus: antea erat νωθοῖσι, Paris. νωθῇσι. Malim tamen νωθραῖσι.

V. 496. κίννσι mutatum e Paris. uti volebat Turnebus.

V. 497. ὑψιπόροισι δὲ Paris.

V. 498. κραιποῖς e Paris. correctum.

V. 499. αὐτοῖς ȣ̓. φ. malebat Arnaldus.

V. 500. ἀμβαδὸς librorum omnium revocavit Gallus. At ita ἄμβατος scriptum oportebat.

V. 501. οἷά τε e Vatic. etiam correctum. ἀπόστροφα λέκτρα sunt coitus auersi, ἀντίπυγοι.

V. 503. κελίφοισι Ald. Paris.

V. 511. κεκορυθμένοι non licet emendare; referendum enim ad ὀπωπαί. Quid igitur, si coniiciam κανθοὶ — κεκορυθμένοι.

V. 515. Libri omnes δ᾽ ἔτι ἐγγὺς ἔȣ̈σαι. Vatic. ἴȣ̈σαι. Correxit Brunck. φιλότητα μολέσθαι νωλεμὲς ἱμείρȣσι, τόκων δ᾽ ἔτι ἐγγὺς ἔȣ̈σαι malebat Gallus. Scilicet margo Rittersh. τόκων pro γάμων posuit, nescio unde acceptum.

V. 516. πολύθηρον Venetus a manu secunda.

V. 517. φέρωσι Paris. et Venetus. In Paris. vulgata φέρουσι suprascripta. ὠκὺν ὀϊστὸν dixit βέλος εἰλειθυίης Homericum, sed id non pro partu seu dolore partus accepit, sed pro foetu. Hinc adjecit πολύσπορον.

V. 518. vulg. ἔτρεφεν e Vatic. correxit Gallus.

V. 519. πόθι locum semper significat; at hic noster posuit pro πȣ, quod casum potius significat.

V. 522. ἀσπάσασθαι Paris. Mihi θῆλυς ἀνηναμένη versu 525. displicet, nec alibi simile exemplum reperi, nisi in primo Halieuticorum, versu 542.

ANNOTATIONES BREVES

AD LIBRUM IV.

CYNEGETICORUM OPPIANI.

V. 10. vulgatum ἤθεα correxit Brunck. Deinceps περικλειτῆς Venetus. πολυαρκέος vulgatum in πολυερκέος vel πολυαρκύος mutabat Brodaeus, πολυεργέος Brunck. ποάρκεος Paris. cum glossa: τῆς ἐχούσης πολλὰς ἄρκυας. Verum igitur ex eo dedi.

Σεουήρῳ vulgatum correxit Turnebus et Brodaeus. Verum est in Vatic. Florentino; in hoc tamen Σεβήρου esse testatur Salvini, qui τοῦ inseruit, ut versum fulciret.

V. 23. ὠρίσματα vulgabatur. Correxit Bodinus ὀρίσματα, et διορίσματα coniecerat Brodaeus.

V. 30. δέμας pro μένος e Vatic. dedi.

V. 31. γινώσκουσι Paris. Vatic.

V 34. κρατεροὶ γεν. Paris.

V. 35. πίσυνοι Sylb.

V. 36. πάρδαλις — ὀλοὸν Vatic. Venet.

V. 37. οἶος Venetus.

V. 42. vulgatum δὲ τόσσα — ὁμοίης τ' ἔλλαχεν correxi.

V. 45. ὁππότε mutatum e Vat. a Gallo.

V. 49. βιωμένοιο χαλκοῦ Ald. βιωομένοιο χαλινοῦ Paris. βιωμένοι οἷα χαλινοῦ Vatic. Vulgatum ψελίοισι correxi.

V. 52. Nisi versus excidit, τῆλε pro ἠδὲ scribendum fuerit.

V. 55. vulgatum τοί τ' Vatic. mutat in ὅτ'. Voluitne οἵτ'?

V. 57. ἀνέμου Venetus.

V. 66. ἣν — φράσαντο Vatic.

V. 68. ἰθύνουσι vulg. correxit Brunck. Deinceps δὲ in τε mutavi. Postea φέρονται Vatic.

V. 72. ὄπισθε δ' ἕλοιεν Vatic. ὄπιθεν δὲ ἕλοιεν Aldina.

V. 74. σελαγεῦντος Venetus. Cf. ad 3, 352. Pro δνοφεροῖο erat olim δροσεροῖο.

V. 82. πελωρίου vertit Turnebus, et τριβομένην v. 83. quod tamen metrum non fert.

V. 87. ὑψικόλωνον. Esse columnam e lapide structam, indicat poeta ipse infra versu 215.

V. 93. vulgatum ὑπομάζιος correxi; ut

V. 95. vulgatum ἴθυνε. Vatic. ibidem μαινόμενος habet.

V. 100. Vatic. περιστροφὲς.

V. 103. παντόσε confirmat Vatic. παλίσσυτος αἰὲν ὀρέων vertit Turnebus *usque in altum subsilit.* Inepte: nam equus ad metam cursu perlatus freno retinetur. Igitur est *semper recidit.*

V. 106. ἔβησαν pro ὕρσαν Vatic.

V. 107. μέλεθρα Aldina.

V. 108. ἐδωδαῖς Aldina.

V. 110. primus e libris scriptis supplevit A. Schottus, sed ἔκθορε scripsit, quod e Paris. correctum. Hoc genus venationis respexit Claudianus 24, 340. seqq.

V. 111. ὡς δὲ μὲν damnat etiam Vaticanus.

V. 112. παρ' ὄχθας Vatic.

V. 113. ἀρτύναντες damnant Sylb. Vatic. Venet.

V. 122. αὖ Venetus.

V. 123. ἐπημύει etiam Venetus.

V. 127. ἀκρόπλευρα Paris.

V. 128. στήσαντο pro ἔστησαν nondum reperi. ἄλλῳ Venetus.

V. 131. Ita distinguendum esse hunc locum et per parenthesin accipiendum, nec quicquam tentandum in verbis ἐν πατάγῳ, recte monuit Gallus. Similem leonum capturam narrat Iulius Africanus Cestorum p. 295.

V. 134. Codex Paris. et Dorvillianus ἀσκαρδαμύτοισι dant. In Veneto κ suprascriptum. Vide supra 1, 208.

V. 145. κτύπον pro κύκλον habet Vatic. et a manu sec. Venetus.

V. 146. vulg. πλεκτοῖσι e Veneto correxi.

V. 148. τὸ δ' — τελέσσι. Refertur ad θαῦμα, cum deberet ad νόμος θήρης, et esse τὸν δ'. In Veneto τεύχσσι est.

V. 150. λίνοισι Vatic.

V. 154. οἰὸς ἄωτα dixit non τὸ ἔριον, sed pelles lanatas.

V. 158. vulgatum ἅμ' ὁρμαῖς et Paris. ἅμα ῥώμαις e Vatic. correxit Gallus, sed male e Paris. εὐκελάδεσσι recepit.

V. 162. ἐπὶ vulg. e Vatic. correxit Gallus.

V. 163. vulg. δηΐοισι e Paris. A. B. et Veneto idem correxit.

V. 165. Ita Aldina. Μαρυανθέα, Μαυρανθέα, Μαρινανθέα, βαρυειδέα alii libri habent. Populi nomen in Ptolemaei Geogr. 7, 2. indicavit Gallus, ubi Μαρούνδαι audiunt.

V. 167. vulg. μολὼν e Vatic. correxit Gallus. ἐκύλισσε Paris. et Venet. a manu prima. Cum qua scriptura αἰγιαλοῖσι jungendum videtur.

V. 168. εὐρυτάτοις Vatic.

V. 169. λάρον Vatic. λάβρον Venetus.

V. 170. δρυμὸς Vatic. δρυὸς Aldina.

V. 173. μένοντες ἐπαιγίζωσιν Vatic.

V. 176. ἐπιθύσσων Paris. ubi ἐπιθύων latere olim suspicabar. Cf. ad versum 186. Nunc non dubito ἐπαΐσσων fuisse.

V. 176. vulgatum μέγ' ἀνθηρῶν, vel Aldinae μεγαθήρων in μεγαμων a secunda manu mutat Paris. B. in μεγαθρώων Venetus, in μέγα θρώσσων Vatic. quod recepit Gallus, in annotatione tamen resipiens, ubi μέγα θροέων coniecit. Dedi quod Codex obtulit.

V. 182. ἐπασσύτερα Vaticanus.

V. 186. θύειν Venetus. θύσσων Paris.

V. 187. Fortasse ὕψι fuit pro αἶψα.

V. 188. αὖτις ἐπ' ἄσχετος Ald. Vatic. ἀλύχετος Venet. ἀλόσχετον Paris. suprascripto ἁλίσκεται.

V. 191. ὄγ' ἐκπνείων Vatic.

V. 195 ταννρίζοισιν Aldina. ταννροίζοισιν Paris. Nostrum e Vatic. dedit Gallus.

V. 196. ἀνηνύτοισιν Paris. Vatic.

V. 198. Finem huius et initium sequentis e Vaticano publicavit Schottus, cui χερὸν pro χέρσον debetur. Antea erat ἐρείδων v. 199.

V. 203. ὕδατι Venetus habet, quod esset de sudore profluente.

V. 204. ἑτεροκλονέων vulgatum e Paris. et Veneto correxi.

V. 206. ψαμάθοιο κεκαφηῶτα Venetus a prima manu.

V. 208. ἐρεισσάμενοι Venet. a manu sec. Vulgabatur olim ἐρυσσάμενοι.

V. 209. ἥμενον vulgato ἤρεμον e Vatic. substituit Gallus.

V. 214. παρδαλίων Vatic. αὐτὰρ Venetus.

V. 216. ὑψιβρεμῆ Venetus.

V. 217. ἱμάσθλαις pro ἱμᾶσι nove dixit.

V. 219. παρδ. Vatic.

V. 222. Σαλαβινίδι malebat Is. Vossius ad Melam p. 193.

V. 226. ἐκάτησεν Paris.

V. 229. vulgatum ἐπέλασσε correxit Guietus.

V. 230. δάμασε Paris.

V. 231. εὐνοχοεύντων Venetus.

V. 234. vulgatum βλοσυροὶ e Paris. correxi. Cf. vers. 352 et 378.

V. 235. ὠσχοφ'ροι vulgatum.

V. 237. Βάκχον e Paris. mutavit Gallus.

V. 242. vulgatum μέγα e Paris. Vat. mutavit idem.

V. 244. εἰλαπίνη χιλῷ δῖον ἐὸν γένος Aldina. ζήλῳ — δεῖον Venetus a prima manu.

V. 248. κλαυθμυρίμων editi, quod in κλαυθμυριῶν mutavit Brunck. κλαυθμυρισμῶν cum Paris. Gallus, quod non minus ferri debet, quam supra ἀσκαρδαμύκτοισι. Vatic. κλαυθμυρίδων. Venetus κλαυμυρίζον a manu prima habet.

V. 251 ἀγερμοσύνην, quod libri omnes habent, reliqui, quanquam ἀγυρμοσύνην verum putem.

V. 252. Ita Venetus pro ἔκτοθι habet.
V. 256. πεψάμεναι Ald. πεμψάμεναι Turn. Rittersh.
V. 259. ἐλίσσοντο Paris. Vat. Ven. εἰλίσσοντο editi.
V. 262. vulgatum σέλινος Brodaeus correxit. ἔρεπτεν Vat. Ven.
V. 265. Εὐβοίης a manu prima Venetus.
V. 265. ἐπ' Ἀρισταίοιο, intellige δόμον.
V. 267. E Vaticani ὄρει καὶ ῥοῆσιν Schottus καὶ ῥῶσιν efficiebat. ῥοιησιν Ald. Mihi placet ὑπάτε μὲν ἔναιεν ὄρευς κεράεσσιν ὑπ' ἄντρῳ.
V. 268. ἄγραυλον e Paris. correctum, ut
V. 269. ποιμενίων γ' ex Ald. et Paris. ποιμένιων.
V. 270. ἔῤῥιψε Venetus. ἔτριψεν Ald.
V. 271. σίμβλοις Venetus.
V. 278. ἔσταζέ τε πέτρας cum Guieto malim.
V. 280. vulg. ἐδάιζε e Vat. et Veneto Gallus correxit.
V. 282. Venetus a manu prima νεοσταλέων συνέβαλε. Paris. νεοσταλέως. Turn. Rittersh. νεωστὶ νέων.
V. 286. βαίνων Vatic.
V. 287. περὶ παιδὶ Paris. Turn.
V. 292. est pro προκυλινδομένην πόδεσσι.
V. 296. ἀλλ' ἐκ ἀδμητοῖο θεῖ γ' dedit Gallus e margine Paris. B. unde deinde voluit efficere ἀλλ' ἐκ ἀδμητοῖο θεῖ τεῦδ' ἅπτετο δ'. vertens: *sed insuperabilis dei huius non tetigere catenae.* Placetne coniectura et versio? Vulgo erat ἄλλοι Καδμεῖοί τε. Varietas Turnebi habet ἀλλ' ὁ Καδμεῖοι.
V. 300. πάσαις δ' ἐστάλαεν — παρειῶν in πᾶσαι δ' ἐστάλαον — παρειαὶ mutavit Gallus e Paris. et Vaticano. παρειαὶ etiam Venetus habet.
V. 308. ἄναξ vulgatum e Paris. A. et B. correxi. Venet. ἄγης a manu prima.
V. 313. Ita pro ὀπωρινοῖσι Paris. et Vatic.
V. 315. παρδ. Vatic. Deinde περὶ.
V. 319 ὁσίας a manu prima Venetus.
V. 322. vulgatum δεξάμενοι correxit Brunck.
V. 324. vulgatum in λαρὸν mutat Vatic.
V. 327. ἔνθεν πορδ. Paris. Turneb. παρδ. Vatic.
V. 330. νηδύμοιο libri omnes.
V. 331. οἰνοπέδησι dant libri omnes, ex Homerico οἰνόπεδος ἀλωὴ effictum.
V. 338. σειριόωντος cum Brodaeo malim.
V. 339. vulgatum ἐκάλυψε ita Brodaeus emendatum voluerat, firmante Vatic.
V. 340. vulgo μέλαν ὕδωρ erat, Paris. μεταχανδὸν dabat. καὶ χείλεσι χανδὸν Vatic. καὶ δίκαι.... in Veneto est. Gallus κάπτεσιν malebat.
V. 346. ἀφυσσαμένων Vatic. ἀφυσσαμένον Venetus.
V. 353. vulgatum κρατεροῖο correxit Hermann ad Orphica p. 740.
V. 354. ἄρκτοισι δὲ κλυτὴν περιώσιον ἄγρην ὑπέθηκαν Paris.
V. 355. Τίγριν ναίουσι satis inepte dicitur, junctum nomini Ἀρμενίην.

V. 357. vulgatum *αὐτολύγοις* correxi. Hesychius: *Αὐτόλυσις, δέμα, ἐφ' ᾧ ἀγκύλη ἐφῆπται καὶ ἐκ ἅμμα γέγονεν.*

V. 358. Ald. Paris. *μαστεύσαντ'*. Deinceps *πολυπλανέα* manifesto vitiosum in *πολύπλανα* mutavit Brunck.

V. 361. *μὲν* videtur inutile: quare *μηκεδανὰς* fuisse suspicor.

V. 362. vulgatum *ἐξοπίσω* e Paris. correctum.

V. 368. *ὡς ὁπότε* Venetus.

V. 369. *ἀβλάπτοισι* Venetus.

V. 370. *ἐέσῃς* Vatic. Venet.

V. 372. *μείδησε δὲ* olim erat. *τι* dat Vatic.

V. 373. vulgatum *ἀλᾶται* prodebat metrum. *ἀλμᾶται* e Vaticano posuit Gallus, verum in Veneto repertum omisit.

V. 376. *θώοντα* Paris. unde *θύοντα* conjeceram.

V. 383. e Vatic. *μειλινέοισι πάγοισιν* dedit Gallus. *μυλινέοισι* varietas Turnebi dat. Gallus *πάγαισι* scribendum censet, interpretatus *fraxineos laqueos.*

V. 387. *ὀλίγον γέ μεν* Paris. suprascripto *γέμον.*

V. 388. *στροφάλιγγας* Vatic. *στροφάλιγγι* Venet.

V. 391. *τε* firmat Vatic *ταρσῶν* Paris.

V. 393. *ῥωπάσιν* e Vatic. dedit Gallus. In Veneto vulgatae *ῥωγάσιν* littera *γ* est in litura.

V. 394. vulgatum *οἵ* correxit jam olim Brodaeus, firmante Paris. et Veneto.

V. 397. vulgatum *ἐπεὶ — πέλονται* e Paris. Vatic. Ven. correxit Gallus.

V. 399. *δέδορκεν ἀκέσα* Paris.

V. 404. e Vaticano publicaverat Schottus.

V. 407. *πεφύβηται* Vatic.

V. 410. *κραδάονται* jam olim conieceram.

V. 411. vulgatum *πτέρυγες δὲ λιγέα* e Vatic. in *πτ. δέ τε λιγέα* mutavit Gallus, ita metro satisfactum putans. Nos Brunckii coniecturam sequimur. *δὲ* post antecedens *ταινίαι τε* ferri non poterat: quanquam ibi Ald. et Paris. *ἐπικελάδοντος ταινίαι δ'* dant: nisi e versu 419. defendere velis.

V. 412. vulgatum *ἕνεκα — ἄρκυας* e Paris. correxit Gallus. In Codice tamen est *αρτίον.*

V. 419. Fortasse fuit *ἀϊστώσαντό τε θήρην.* Vide ad versum 411.

V. 421. vulgatum *δὲ* in *τε* mutavi e Veneto. *ἐκλάσσε* Paris. B. unde *ἀλάωσε* coniecit Gallus.

V. 422. vulgatum *τάννσέν τε ποτὶ ξύλῳ τῷ*, Aldinae *τάννσές τε ποτὶ ξύλῳ* Paris. mutat in *τάννσίν τε ποτὶ ξύλῳ*, e Vaticano correxit Gallus.

V. 423. *μελάθροις* Vatic.

V. 426. *προθέοντα σκοπέλς ἀνάντεος σεύεσθαι χρειὼ φῦλα λαγωῶν* intellige.

V. 428. *ἀθρήσαντα* Venetus.

V. 430. αὐτῶν Vatic.

V. 434. γεωμορίοισιν a prima manu Venetus.

V. 436. vulg. ἐνιθρ. e Paris. correxi.

V. 438. φορέεσιν Venetus. δὲ e Paris. inserui.

V. 442. δόρκοισιν Venetus.

V. 444. λαγόνες ποτὶ δ' ἰσχίον Vatic. quod Turnebi versio reddidit. Vulgabatur λαγόνας δὲ ποτ' ἰσχ. Mutavit Gallus. Mihi placet Galli scriptura, non interpretatio, *ipsi capreoli usque ad coxam claudicant.*

V. 445. πολυσφαράγγων — λοιμῶν Vatic.

V. 446. vulg. πέλονται e Vatic. Gallus correxit.

V. 450. malim ὑπό θ' ἅμματα.

ANNOTATIONES BREVES
AD LIBRUM I.
OPPIANI CILICIS DE PISCATIONE.

Primum versum laudavit Eustathius ad Homerum Il. p. 169. a. Basil. idem versum 20. ibidem p. 1239. et versum 34. ad Odysseae X, 468.

V. 22. *πολλοί τε* Mosquensis Codex.

V. 30. *ἐπόψιος* coniecit Brunck, quo utitur Aratus 81 et 258. Sane Homericum *ὑπόψιος* Iliade tertia diversam habet significationem.

V. 31. *κνώσαντας ἐλιήσαντο* Mosq.

V. 32. vulgatum *ἐπέσπασαν* e Paris. 1. correxi. *ἀπέσπασαν* Palat. 1.

V. 40. *θηήσασθαι* Paris. 2. annotavit.

V. 56. *ὃ μὲν* Iunt. Palat. a. Mosq.

V. 63. *ἔνθά γε* Mosq. *ἐνθάδε* Iunt. Ald. Palat. 1.

V. 67. *πέμποις* Mosq. cum glossa *ἦγεν πέμπε.*

V. 73. Ita Paris. 2. pro *πόρε.* Mosq. *πόρον* habet.

V. 76. vulgatum *δὲ* mutavit Brunck, omittunt Palat. 1. et Turneb.

V. 77. *αἰνῆσαί τε* Mosq. suprascripto *ἐπαινέσαι, ἐκφράσαι.*

V. 81. *ὀξονομήνη* Iunt. Ald. *ἐντρέφεται* — *ἐξονομῆναι* Mosq.

V. 82. *νητρεκέως* Mosq. supra *καὶ ἀληθῶς.* Olim erat *ῥηϊδίως.* Deinde *ἐοίκετο* Paris. 1. Pal. a. Mosq. *ἀφίκετο* duo alii libri.

V. 88. *πολυμητέρος* Mosq.

V. 89. *εὐδ' ἔθνεα* Paris. 2. Mosq.

V. 92. Ita Sylb. pro *φέρωμεν.*

V. 93. *ἰχθύσι μὲν* Mosq. Alii libri omnes *γὰρ* habent, quod in *ἄρ* mutavit Brunck.

V. 96. *νέμονται* varietas Turnebi.

V. 98. *κιθάρη* et *κιθάραι* libri editi et scripti.

V. 99. Ita Paris. 1. Alii libri *βέγλωσσοι καὶ πλ.* vel *βέγλωσσοί τε καὶ πλ.*

V. 100. *μορμύλος* libri omnes.

V. 104. olim *καὶ κλαρίαι.* Paris. 1. *καὶ ἐκλαριαι* habet.

V. 106. *πηλῷ* Paris. 2.

V. 109. libri scripti partim *σκάρος*, alii *σκάροι* habent; quidam *σπάρος.*

V. 116. *πολλή τε* dedit Brunck pro *δὲ*, etiam versu 118.

V. 119. vulgatum ἔτ' αὐτῶν correxi.
V. 126. libri omnes ἄσθ' dabant. Nomen piscis fuit κίναιδος vel ἀλφηστής.
V. 128. vulgatum δ' ἄγχι Iuntina in εἰσὶ mutavit.
V. 129. σκίῤῥις Iunt. Paris. 1. Mosq.
V. 135. ἰκμαλίην λαλιὴν Scholia Homerica ad Il. 18. 570. p. 804. ed. Heynii praeferunt, Victoriana tamen λαλαγὴν dant.
V. 137. vulgatum ἀναπτύων correxit Brunck.
V. 140. Ald. Iunt. τῇσι δὲ καὶ φάγροι — ὀψοφάγοι. Paris. 1. et Mosq. τῇσι δ' ὀξύφαγροι — ὀψοφάγοι. Turnebus e Paris. 2. ὀψοφάγροι induxit. Olim erat τῇσιν δ' ὀξυφάγροι — ὀψοφάγροι.
V. 142. σκόμβροι τε Ald. Turn. Palat. 2. Dubitari potest propter versum 106. sed etiam de nomine σκόμβροι propter versum 101. σμύραιναι Palat. 2.
V. 144. δμηθέντες Palat. 2.
V. 145. βαθέεσσιν correxit Brunck.
V. 146. ἤπατος Sylb.
V. 148. τῷ καὶ Ald. Pal. 1. Paris. 1. τῷ ὕποθ' Mosq.
V. 149. παραὶ vulg. e Palat. a. Mosq. et Sylb. mutavi.
V. 151. ἐν δὲ ὄνος κείνοις Brunck mutavit in ἐν δέ τ' ὄνος κείνοισιν 'ρίθμιος. Palat. 2. ἐν καὶ ὄνος. Paris. 1. ἐν δὲ καὶ ὄνος. Sylb. κείνοισιν ἀρ. Mosq. κείνοισιν ἐναρ.
V. 152. πτώσσει malim.
V. 160. vulgatum ὅσσοι τε e Mosq. correxi.
V. 162. μεθορμηθεὶς Sylb.
V. 167. ὕπο Iuntina.
V. 170. praeter Paris. 2. omnes ἀλκισταὶ.
V. 172. μύραιναι Paris. 2.
V. 174. ἠδὲ μυῶν Mosq.
V. 183. plurimi libri πρηνάδες, Vatic. πρημνάδες.
V. 184. vulgatum σκολιαὶ correxit Conr. Gesner. ἱππέροιο κέλευθα Codices plures.
V. 195. ἕπεσθαι Paris. 1. et Sylb.
V. 198. vulgatum νεοδρέπτοισι e Paris. 1. Palat. 1. et Sylb. correxi.
V. 201. εὐερκέων Paris. 2. Sylb.
V. 209. ναύτῃσιν τετιημένε Palat. 2. alii etiam libri quatuor τετιημένε, sed alii ναυτιλίῃσι, quidam ναυτιλίοισι habent, ναυτιλίῃς τε τετιημένε Mosq.
V. 212. καὶ μὴν δὴ Sylb. Mosq.
V. 213. vulgatur ἢ δή τοι. Mosq. ἢ δέ τοι. Nostrum est in Paris. 1.
V. 218. ὃ μὴν δὴ Sylb.
V. 219. αἰεὶ μὲν Ald. Iunt.
V. 234. Palat. 2. et Paris. 1. ποτὶ dant.
V. 237. ὅταν ἐν Sylb.

V. 252. περὶ πάντας aliquot libri scripti. Paris. 2. πάντων suprascr. habet. Paris. 1. ἀδδηφάγος.

V. 259. δοιοὶ Paris. 1. et margo Palat. 2. Vulgo δοιώ. Deinceps ἀρηρότες Ald. Iunt.

V. 260. ἐπιπλώουσι Iunt. Sylb. Paris. 1. Vide versum 9. ubi ἐπιπλώουσι θάλασσαν est.

V. 263. ἀστακὸς ἐν Mosq.

V. 268. ἄλλον ἱκέσθαι libri olim vulgati.

V. 270. μυχὸν ἅλμης Iunt. Sylb.

V. 272. ἀλίστονοι Palat. 1. Paris. 1. Sylb. quod praeferebat Rittersh. in Curis sec. et sic est infra 4, 149. Deinceps πλωτῆρσιν Paris. 1. πλωτῆσιν Paris. 2.

V. 275. γλυκερὸν βέλος Palat. a. quod Sylb. pro glossa habet.

V. 276. γλυκερώτερον e Mosq. correxi.

V. 278. φυξίπολις Palat. 1. Paris. 1. τελέσει Paris. 1. τελέει πόνον Iunt. πόνον etiam Pal. 2.

V. 280. ἐν γενεῇ κείνῃ Mosq.

V. 285. ἀπ' ἐκ νεάτης Mosq.

V. 290. vulgabatur οἱ δή τοι. Mecum Mosq. Deinceps ἐνὶ ψαμάθοισι Iunt. τάνυνται Paris. 1.

V. 298. ὡς δ' ὅταν — ἐρύκῃ Palat. 2. Paris. 1. cum Iuntina.

V. 300. βλαβερὸν Pal. 2. Sylb.

V. 303. ὥς τοίγ' Paris. 2. Deinceps lacunae signum apposui. Deest enim versus unus aut alter.

V. 305. ἐναύλοις alii libri.

V. 306. σκορδύλος praeter Paris. 1. libri.

V. 310. κράδοισι Palat. 1. quod et in Pal. 2. suprascriptum. κλάδοισι Iunt. Palat. 2. ἐγκάρποισιν Palat. 2.

V. 312. ἑρπηστῆρσι Paris. 1. ἑρπυστῆσι Sylb. In hac cohorte animalium nescio quomodo poeta κορδύλον tanquam ἀμφίβιον numeraverit, quem Aristoteles aquis in dulcibus et in terra vivere ait. Item de scolopendra dubito: nisi terrestrem poeta putavit eandem in mari etiam vivere posse.

V. 313. vulgatum σηπίῃ, ἄλλα τε — ὀστρακόρινα,, distinctione correxi. Separanda enim ὀστρακόδερμα erant a praecedente cohorte. ἰχθύσι Palat. 2. habet.

V. 314. φύονται Paris. 2. Mosq.

V. 315. γένη Palat. a. Deinceps hic et versu 329. νειρίται libri omnes.

V. 317. ὄστρεα τερσήεντα Palat. 1. cum glossa σκληρά.

V. 319. vulgatum ῥίψῃ e Pal. a. Sylb. Mosq. correxi.

V. 321. γενεῆς Pal. a.

V. 334. σκέπας annotat Sylb.

V. 337. κρείσσων Mosq. Deinceps αὐτῇ omnes libri.

V. 341. ψαμάθοις Paris. 1. εἰς ἄκρον ὕδωρ Mosq.

V. 346. μέσον δὲ Mosq.

V. 347. libri ἀνέμῳ δέ.

V. 349. πομποὶ δὲ Iunt. Ald. Pal. 1. Paris. 1. πέμπεσ᾽ ἰθ. Pal. 2. Omittit copulam Sylb. et Mosq.

V. 350. ἐπιστρέψας Paris. 1. Mosq.

V. 353. βαρυνόμενος δὲ omnes libri praeter Paris. 1.

V. 359. ὄπιθεν Mosq. νηῶν in νωμῶν mutavit Pauw.

V. 360. ὀμβριμόγυια Mosq.

V. 361. δεινὰ Pal. a.

V. 363. ἐνιτρέφεται Mosq. ἐπιστρέφεται Pal. 2. Paris. 2.

V. 364. περιωγαὶ Pal. a.

V. 366. ἐχ ὑπολείπεται Paris. 1.

V. 367. παρδάλιες vulgabatur.

V. 368. libri omnes editi αἰθυντῆρες. Mosq. ἰθυντῆρες. In Paris. 2. a prima manu θύσαλοι ἰθυντῆρες habet.

V. 370. alii libri πρίστις.

V. 371. dubia scriptura. μάλθη τ᾽ ἐ μαλακ. Pal. a. Sylb. Vatic. suprascriptum in Paris. 1. et 2. et Mosq.

V. 375. ἄλλα τε Iunt. Sylb. συναρίθμιον in Paris. 2. suprascriptum.

V. 378. κεντρῖται ex h. l. duxisse videtur Aelianus de n. a. I, 55. ἐπώνυμον librorum correxit C. Gesner.

V. 382. τοῖσιν ὁμῦ Sylb. Pro φορβὴ — τε νέμονται vulgo erat μορφή. Paris. 1. cum Mosq. τε dedit, φορβὴ Paris. 1. habet et suprascriptum Sylb. In hoc consortio ῥίνας non toleravit Conr. Gesner. et nomen in verbum εἰσὶν mutatum voluit. Defendere tamen videtur locus Athenaei 7. p. 294. (74. Schw.) quasi ex Aristotele ductus: εἴδη γαλεῶν φησιν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν, λεῖον, ποικίλον, σκύμνον, ἀλωπεκίαν, ῥίνην.

V. 383. ἀκταῖς τε Paris. 1. et Mosq. Alii ἀκταῖσι. Deinceps νέμονται Pal. 2.

V. 384. vulgatum ὅ ποτε e Iunt. Ald. Palat. 1. Mosq. correxi.

V. 388. ὑπ᾽ Ὠκ. Pal. 2.

V. 390. τ᾽ ἐδάμασσε Mosq.

V. 392. ἤνεσσεν alii libri praeter Sylb.

V. 396. θηρόν τε libri praeter Ald. Iunt. Paris. 1.

V. 397. ἀσπιδόεσσα χελώνη. Respexit nomen ἀσπιδοχελώνη, quod habet Eustathius Hexaemeri p. 19. Petrus Siculus Histor. Manichaeor. p. 46. Petrus Damianus 2. Epist. 18.

V. 403. αἰνοτάτη κείνη αυδῇ alii libri dant.

V. 406. ἐνύχιοι Mosq.

V. 407. πέτραις δ᾽ ἔνι Ald. Iunt.

V. 409. ἐῤῥίζωται Pal. 2.

V. 414. ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰ ἕκαστα malim in libro aliquo repertum. Nam δὲ non convenit, et sensum pervertit.

V. 419. iterum in verbo φύονται haereo. μίσγονται malim.

V. 423. κατ᾽ ἠέρος debet esse ab aëre.

V. 431. ἰεῖσαι libri praeter Sylb.

V. 433. εἰσοράων libri editi praeter Iunt. Pal. 2. Paris. 1. In versu 432. vitium inest verbis ἠδέ κεν ὄρνιν — ἠδὲ κεν. quod agnosces etiam in Aeliani paraphrasi 9, 52. καὶ κατὰ ἀγέλας ὀρνίθων δίκην φέρονται κοινῇ. Scribendum igitur censeo: ἠδέ κεν ὄρνιν ὀΐσσεαι ἠδὲ μὲν ἰχθύν.

V. 439. θαλάσσης a prima manu Paris. 2.

V. 442. κατὰ στοῖχον ex h. l. habet Aelianus 9, 53.

V. 448. πεφρίκασιν Iunt. Ald. Sylb. Paris. 1.

V. 454. libri alii ἔτι — ἠδ᾽ ὑπ᾽ ἀήταις.

V. 460. δὲ γένηται alii, δὲ πέληται Iunt. Paris. 2. τε Pal. a.

V. 461. ἄλλος Pal. 1. Sylb.

V. 462. πασσυδίῃ alii libri.

V. 466. ἀπαλύξασα Pal. a. ἀποπλήξασα cum glossa ἀποφυγοῦσα Paris. 2.

V. 472. alii libri θρώσκουσ᾽ ἀΐσσουσι χοροιτυπίῃσιν. Pal. a. θρώσκοντες. Paris. 1. nostrum habet. χοροιτυπέουσιν est Arnaldi coniectura ducta e Cyneg. 4, 341. firmante glossa Paris. 1. τοῖς τύπτουσι τὸ ἔδαφος ἐν τοῖς χοροῖς. Nec obmoveri debet locus Arati Dios. 401. εὔδιοι ἐσκίρτησαν ἐοικότες ὀρχηθμοῖσιν. Nam et iste locus vitiosus est.

V. 476. libri omnes δινέονται. Correxit Guietus.

V. 477. alii libri πλείστων — ὠοφόρον habent.

V. 479. vulgatum αἱ δὲ τόκοιο correxit Guietus. Cf. 4, 168.

V. 484. μόλις Sylb.

V. 486. ἐπιχθονίοισι Sylb.

V. 493. περὶ alii libri.

V. 494. ἀποστάζουσι Paris. 1.

V. 496. vulgatum λάπτουσι correxit Koen.

V. 501. ἐγείρει Pal. a. Sylb. Paris. 2.

V. 503. νύμφης Sylb. Paris. 2.

V. 508. τοῖσιν ὅ κεν — γάμου — ἤρατο alii libri.

V. 512. εὐναῖοί τε Sylb. annotavit.

V. 513. vulgatum ἠδὲ χελ. correxi.

V. 516. ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι praeter Paris. 1. alii libri.

V. 522. Fabulam de testudinum marinarum coitu, pene osseo et dentibus curvis satis confutavi ad Aeliani de n. a. 15, 19. qui similem e Demostrato de coitu terrestris retulit.

V. 524. Ita Paris. 1. suprascriptum habet pro πλέον᾽ ἄλγε᾽ ἔχουσι. Paris. 2. πλέον etiam habet.

V. 526. alii libri οὐχ ὑποεικτόν. Pal. a. Sylb. αὐτοχάρακτον annotant.

V. 529. antea erat ἀέκουσαν εὐνὴν — ἑκούσιον. Libri quidam εὐνῆς et ἑκούσιοι dederunt, cetera Valckenaer ad Phoeniss. p. 261.

V. 539. ἀπ᾽ ἐκ μελέων Pal. 1. Sylb.

V. 540. τε pro δὲ Paris. ambo dederunt.

V. 550. διαΐσσεται Iunt. Pal. a. Sylb.

V. 555. ἔξαλλος Paris. 1.

V. 556. vulgatum ἱμείροντι correxi.

V. 557. τεθολωμένος quidam libri.
V. 559. ὄφις alii libri. ὄφις γαία δὲ Paris. 2.
V. 560. τῇ δ' ἔνι libri praeter Iunt. et Sylb.
V. 569. κάρην Iunt. Pal. a. Paris. 1.
V. 571. χέρσῳ alii libri.
V. 580. ἐντύνεσι Paris. 2.
V. 581. καρτύνεσι Iunt.
V. 591. γένος libri tres. Sed vide Cyneg. 3, 520.
V. 593. οἷον Pal. a.
V. 595. τόκοιο annotavit Sylb.
V. 597. ἐπὶ Paris. 1. σφετέρῃσι νομῇσι Paris. 2. Sylb.
V. 598. vulgatum ὁρμαίνονται e Pal. a. Paris. 2. Mosq. correxi.
V. 599. τέκοιεν alii libri praeter Pal. a. et Mosq.
V. 602. μαλακαί τε Mosq.
V. 611. ἀκηδέες Mosq.
V. 613. ἐπισπέρχεσι antea vulgatum fortasse erat praeferendum. Deinceps νέμεσθαι alii libri dant.
V. 614. Ita Pal. a. ἄλλοι alii. Cf. supra v. 189.
V. 616. ἄψ alii libri praeter Sylb. Paris. 1.
V. 619. πόρον alii libri praeter Pal. 2. Turn.
V. 622. λιπεῦσαι Mosq. cum aliis.
V. 624. τῇσι δ' ἀνιπταμένῃσι Pal. a. Sylb. Paris. 2. Mosq.
V. 626. vulgatum κέλευθα correxi e Pal. a. Sylb. Paris. 2. Mosq.
V. 627. μέγα pro vulgato μετὰ dedit Sylb. μέσον Pal. a.
V. 636. ὑποστροφάδην Pal. 2. annotavit. ἐπιστροφάδην est in Cyneg. 4, 138.
V. 637. vulgatum antea τρέψονται in τρέψωνται mutavit Brunck, qui deinde nostrum probavit ductum e Paris. 2. τρέφονται et glossa Paris. 1. μέλλεσι τραφῆναι. Deinceps ἕκαστος Iunt. Sylb.
V. 638. οἷσιν ἀναίμων Sylb.
V. 645. γενεῆς Iunt. Ald. Pal. a. et margo Paris. 1.
V. 646. vulgatum οἵ δή τοι correxi monente Hermanno.
V. 651. ἐπημείψαντο solus Paris. 1. suprascriptum habet.
V. 654. ἔλθοι Iunt. Ald.
V. 661. λευκὸν annotavit Pal. 2.
V. 663. τιθηνίῃσι Mosq.
V. 664. κερίξωσι Paris. 2. Mosq. νέον σθένος Guieti et Arnaldi placet.
V. 665. εἰς νόμον Cod. Turnebi.
V. 670. τόδε Paris. 1.
V. 671. τε interserui, ubi Pal. 2. Paris. 1. δὲ dabant.
V. 672. αὔρῃ εὐκραεῖ Mosq.
V. 676. ποικιλόδινον alii libri.
V. 679. φερβομένοισιν ἕπονται Mosq.
V. 683. Ita pro πρεσβύτατοι Paris. 2.
V. 684. δελφῖσιν ἐοῖς Pal. unde δελφῖσι νέοις efficiebat Rittersh.

V. 685. μή τις — ἀνάρσιος duo Codices scripti.
V. 686. καὶ μὴν Pal. 2.
V. 688. χέρσον antea erat.
V. 689. πόνος liber Turn.
V. 692. θύνει Mosq.
V. 695. vulgatum εἰσαφίκηται monente Brunckio correxi.
V. 696. πανημερίη alii libri.
V. 697. μέγαρα Mosq.
V. 700. καὶ κείνη sic Mosq.
V. 701. δείκνυσιν Paris. ambo cum Mosq.
V. 703. φίλτερα hinc laudavit Tzetzes ad Lycophr. p. 51. a.
V. 706. γλυκὺς Pal. 2. Voluit γλυκερός.
V. 708. ἀνατλῆσαι libri ceteri praeter Sylb. ἀνατλῆναι Paris. 2.
V. 713. vulgo ἄτρεπτον. Mecum Sylb.
V. 714. μαρνάμενος Pal. a.
V. 715. alii ἀναβάλλεται. Deinceps παίδων Paris. a. et Mosq.
V. 716. ἡμιδαὴς Pal. 1. Paris. a. Mosq. cum glossa ἡμίτμητος. Glossa Paris. 1. ἡμιθανὴς, quod Pal. 2. in textu habet, ἡμιδαμὴς in margine, quod vulgabatur.
V. 718. εἰρχθέντας alii libri. ἐρχθέντας cum glossa κρατηθέντας Mosq.
V. 722. ἀνδρῶν Paris. 2. Mosq. et margo Pal. 2.
V. 724. alii ἀσχολόωσι.
V. 725. στενάχουσαι Pal. 2. annotavit.
V. 729. ἢ καὶ Mosq.
V. 737. vulgatum ἐνὶ e Iunt. Pal. a. Paris. 2. Mosq. correxi.
V. 738. εἰς ἰθμὴν Mosq.
V. 740. ὑπεδέξατο Iunt. Vatic. et pro glossa in ceteris libris.
V. 743. κείνης Sylb. Pal. 1. Mosq.
V. 744. vulgabatur πλευρῇσιν ὑποσφάγες. Pal. a. Paris. 1. ἀλλ' ἄρα οἱ ἐν πλευρῇσιν. Pal. 2. ὕπο σφάγες. Nostrum dedit Eustathius ad Il. p. 134. 897. et 1476.
V. 748. ἠδὲ καλιὴν Mosq.
V. 751. ἐπ' ἰχθύσι Paris. 2. ἐπ' ἰχθύσιν Mosq.
V. 752. ἐπωάδιοι Pal. a. Paris. 2.
V. 754. κατὰ alii libri. Ceterum si Aelianus 1, 16. hunc locum transtulit, de vivo partu is intellexit, et pro ὑπωάδιοι aliam vocem scriptam legit. Habet enim ἕως μὲν φαιδρὰ καὶ ἔξω δέος διανήχεται. Sane glaucum alii viviparum dicunt.
V. 756. θύνης Mosq. ἐγὼν Sylb. ἐγὼ ἀθεμιστότερον Paris. 1. Pal. 2.
V. 758. τίκησιν ἑὴν ὠδῖνα alii libri.
V. 760. vulgatum ἢ κατὰ τέκνα e Iunt. Pal. a. Sylb. in ἢ καὶ τέκνα olim mutaveram. ἢ καὶ τὰ τέκνα Paris. 2. Mosq. ἦτε τὰ τέκνα malebat Brunck.
V. 761. ἐπέρχεται Pal. 2.
V. 763. αὐτοκέλευθα Paris. 1. margo αὐτοτέλεστα cum glossa αὐτόρεκτα.

V. 764. ὄστρεα δὴ — τάγ' ἰλύϊ. Pal. 2. τὰ δ' ἰλύϊ. Deinceps τρέφεται Pal. a. Vulgo erat μὲν σύμπαντα τά τ'.

V. 765. ἀπ' ἀμοιβῆς Paris. 1. Mosq. ἐδ' ὑπ' ἀμ. Paris. 2.

V. 766. ἄρσενος Pal. a. Mosq.

V. 767. ἐτιδανῆς Pal. a. Sylb. Turn. ὧδε καὶ ἠπεδ. Etymol. M. v. ἀφύη.

V. 768. γόνοιο Iunt. Pal. a.

V. 769. ἀέξῃ Sylb. ἀφύσσῃ Pal. 1.

V. 770. εὐθὺς ἅπασα Pal. a.

V. 771. δίνῃσιν ἅμα πλήθῃσι libri fere omnes, nisi quod Turnebi πλήθεσι habet. ἅμα πνοιῇσι Iunt. Nostrum Sylb. Inter duas posteriores scripturas dubius adhuc haereo propter locum 5, 220. ἑλκομένη δίνῃσι παλιῤῥοίζοισι Χάρυβδις.

V. 774. libri alii ἔτραφεν, Iunt. Pal. 2. ἔκτραφεν, nostrum Pal. 1. Paris. 1. Mosq. ἠδ' ἐφάνησαν Paris. 2.

V. 776. Ita Paris. 1. et Mosq. ἀφρήτιδες alii libri, ἀφυήτιδες Etymol. M. ἀφύτιδες Pal. 2.

V. 777. ἰλυόεντες Paris. 2.

V. 780. vulgatum σπερχομένε e Pal. 1. correxi. Deinceps συνέρχεται Pal. a.

V. 783. ἐκ δὲ χέονται Sylb. Turn.

V. 784. πω Pal. 2. γάρ τι Sylb. Turn.

V. 787. βιότοιο alii libri praeter Paris. 1. Vulgatum τόδε δὲ e Pal. 1. correxi.

V. 788. ἐφέπεσιν Paris. 1.

V. 791. σκιάσει alii libri.

V. 795. Antiquum ἀργεννῇ restitui, ubi alii libri ἀργενναῖς cum Mosq.

V. 797. Ita Paris. 1. pro ἀργήεσσα habet.

ANNOTATIONES BREVES
AD LIBRUM II.
OPPIANI CILICIS DE PISCATIONE.

Versu 6. κύκλον Pal. 2. περικαλλέα Paris. 1. in textu.
V. 8. αδίδακτος Pal. 2. et margo Paris. 1.
V. 13. ὅς κε alii praeter Paris. 1. ἐθέλωσιν Mosq.
V. 16. vulgatum ἐδίδαξαν in ἀνέηκαν mutat Sylb. Paris. correxit Brunck.
V. 17. ἐπίσκοπος, et versu sequenti ἐπήρατον habet a secunda manu Paris. 1. ἐπήρατον etiam habet Sylb.
V. 22. εὐθαλπέϊ Pal. 1.
V. 32. ἐπιπλήσας Paris. 1.
V. 33. Margo Sylb. ἐξέστρεψε. Turn. liber ἐξέτρεψε. Deinceps ἀνέηκε praeter Iunt. libri habent vulgati.
V. 37. ἠέ τιν' ἄλλον Pal. 1.
V. 40. ἠέρα τε ναίουσι Pal. 2. Sylb.
V. 50. ἀμυνόμεναι Ald. Iunt. et margo Pal. 2.
V. 51. πυκναὶ Pal. 2. Paris. 1. annotant. κρυόεντος Sylb.
V. 53. φύεται alii libri. Deinceps ἔθηκε Paris. 1. margo.
V. 54. δολομήχανον Pal. 1. margo Paris. 1.
V. 56. νάρκης τέρενι χροῒ margo Paris. 1.
V. 59. δὲ pro τε Iunt.
V. 60. ἀναλκίης Pal. 2. Mosq.
V. 63. vulgatum πλευρὴν e Paris. 1. correxi.
V. 67. ἦκα βαρυνομένοιο παρείεται Mosq.
V. 69. ἐκκλίνασα Pal. 2.
V. 70. vulgatum οἷα e Sylb. correxi.
V. 71. ἐγχρίψη alii libri.
V. 72. βαρὺν et ἀδρανίῃ alii libri.
V. 75. Ita pro αντήσασα Paris. 2. Mosq.
V. 76. ἐπειγομένοις alii libri.
V. 78. κελεύθυ Mosq.
V. 82 αἰκιζομένοιο cum glossa ταραττομένυ, μασταζομένυ.
V. 88. ἀνεύρετο Iunt.

V. 95. ὅ τήνδε μεταῦθις Mosq.
V. 96. vulgatum ἐπὶ Sylb. in ἀνὰ mutat. ὑπὸ dedi e Mosq. Paris. a.
V. 97. vulgatum ἄχρι correxi e Turn. Paris. 2. Mosq. οἰσσάμενοι alii libri.
V. 99. ὄρνισιν ἐρείδων alii.
V. 100. δόλῳ, δόλον et δόμε alii libri.
V. 101. alii ἕηκε et ἐπεστήριξε habent.
V. 104. εὕροντο Iuntina.
V. 106. ὑπέσπασεν Paris. 2. Mosq. ἀπέσπασεν Paris. 1.
V. 107. ἐσέκλυον libri tres.
V. 109. λόχμαις ἀγκλινθεῖσα Paris. 1.
V. 110. ἐπημύει et ἐπιμμύει alii libri.
V. 116. ἐπὰν Mosq.
V. 119. ὁρμήσασα e Paris. 1. mutatum.
V. 120. καὶ μὴν δὴ Mosq.
V. 121. ἐκ δ' ἄρα οἱ alii libri.
V. 125. κείνοις — πλοκάμοισι Pal. 1. θύῃ Paris. 2. Mosq.
V. 127. ὑπ' ἀκτ. Sylb. Pal. 2.
V. 128. ἶσαι — ἀλκὴν alii libri. καρκίδες, omisso μὲν, Mosq.
V. 129. ἴφθιμον Paris. 2. Mosq. δόλοις καὶ ἴφθιμον Pal. 2.
V. 131. ἰθύνεσι libri omnes, sed glossa Sylb. et Paris. 1. ὁρμῶσι nostrum respicit.
V. 132. ἔτι — ἐδὲ vulgatum correxi. ἔτε μάχεσθαι Paris. 2.
V. 137. κεκορεσμένος Mosq.
V. 139. πυθόμενον Pal. 1. τρηχόμενον alii libri praeter Ald. Iunt.
V. 142. ἐν γάρ οἱ εὖρος Paris. 1. a prima manu. ἦ τέ οἱ maluit Hermann ad Orphica p. 783.
V. 143. τέτυκται Pal. a.
V. 144. βίῃ alii libri, ἐτιδανὸς δὲ βίῃ Paris. 1.
V. 147. πολύφρονας Pal. 2. εὔφρονας Sylb.
V. 148. μέγα τέρπεται e Paris. 1. correctum.
V. 150. εὖτε γάρ τιν' ἀθρήσει Paris. 1. Deinceps βυσσὸν annotavit Sylb.
V. 151. πόρος alii libri.
V. 152. vulgatum κῦφος ex Aeliani loco de n. a. 1, 19. ἐπικυρτωθεὶς Pauw in κυρτὸς, Brunck in κυφὸς mutabat.
V. 156. ὡς δ' ὅτε παῖς Sylb. Deinceps φόνον alii libri.
V. 157. στήσεται libri plures, ἵστησιν Sylb. Deinceps δόλον Pal. a. Sylb. Mosq.
V. 159. ὑπεσμαρ. Paris. 1. a prima manu, cum glossa ἐπεκάθισαν, ἤχησεν, et vulgata suprascripta.
V. 160. γλαφυρὸν alii libri.
V. 163. αὐτμὴν Paris. 1.
V. 164. μεταπνεύσῃ dat Mosq. ψυχὴν δέ οἱ μεταπνεύσῃ Sylb. μετεκπέσῃ Paris. 2. Alii ψυχὴ habent.
V. 167. ὑπὸ alii libri.
V. 171. θυράων alii.

V. 173. ὑφήμενα Pal. a. margo Sylb. ἐφήμεν' ἐπ' ἀκταίῃσιν margo Pal. 2.
V. 177. ἔνθα δ' ἔπειτα Iunt.
V. 183. φέρουσι Pal. a. Sylb. Paris. 1.
V. 190. vulgatum φέρβει τε correxi e Iunt. Ald. Pal. a.
V. 193. δάγματι Sylb. ἕλεν suspectum mihi verbum.
V. 194. ὄστρεα libri quidam, omnes συμπατάγησε. Verum dedit Eustath. ad Homer. p. 1290.
V. 194. vulgatum ἐνδόθεν ἐφράσατ' ἄγρην e Pal. 2. correxi.
V. 195. alii libri ξυνὸν δ' ἅμα — ἕλοντο. Margo Sylb. ἔθεντο.
V. 196. vulgatum πλώτεσσι Paris. 2. in πλωτῆρσιν, Mosq. in πλωτοῖσι mutat.
V. 198. malim ἀνδράσιν ἠτοι πᾶσιν.
V. 206. ἀριμάργοιο Pal. 2. margo.
V. 208. vulgatum λύσσαν ἀεὶ mutavit Guietus.
V. 210. μέσον Mosq.
V. 211. αὐτὸς δὲ Palat. a. θάνῃ Sylb. et Paris. 1.
V. 213. ἀριμάργοιο Pal. 2. ἀτεκμάρτοιο margo Paris. 1. ἀτεκμάρτοιο πιφάσκω Mosq. qui praeterea σῆμα δέ οἱ habet.
V. 215. δέξατο liber Turn. αὐτῷ Iunt.
V. 221. πανθοίνῃσι alii libri.
V. 225. Ἔστι δὲ καὶ Paris. 1.
V. 226. βίαν Sylb.
V. 227. ἐνοχλίζουσι Pal. 2.
V. 229. ὁρμῆς Pal. a. Sylb.
V. 231. ὑπ' ἠϊόν. Iunt. κυλίσῃ Pal. 1.
V. 234. σπείρας Pal. 2. σπείραις τε βάλωσι γρ. περιβάλλονται Paris. 1.
V. 235. ἄνδρας τε Sylb. Paris. 1.
V. 236. περιπλάξαντες Mosq.
V. 240. φορβὴν ἠλλάξαντο e Iunt. Pal. 2. Paris. 1. mutavi. χροιὴν ἠλλάξαντο Pal. 1. et liber Turnebi χροιὴν dabat, φορβήν τ' ἐφράσαντο καὶ Mosq.
V. 242. ἐπιτρομέουσιν Paris. 1. Vulgatum θυέλλας e Mosq. correxi.
V. 243. ἐφεζόμενοι Paris. 2. Mosq. ἐνιζόμενοι Pal. 2. γλαφυροῖσιν ἐνεζ. θαλάμοισι Paris. 1. Vulgo ἐνεζόμενοι.
V. 246. Pal. 2. ἐπέπνευσε a prima manu.
V. 247. βλοσυροῖσι Pal. a. Paris. 2. Deinceps ἀειμάργοισι libri editi. ὀρειμ. Iunt. Ald. Pal. a. suprascr. in Paris. 1. Equidem ἀριμάργοιο praefero.
V. 250. λιχμαίνουσι Pal. 1. quae forma semel est in Cynegeticis. Deinceps ἄπυστον Pal. a. ἄπιστον et ἄπαστον annotat margo Pal. 2. ἄπιστον Mosq.
V. 255. πόνοις Pal. a. cum glossa ἀγῶσι.
V. 257. ἐπλήσατο alii. Nostrum Paris. 1. ἐμπλήσατο Sylb. Mosq. μόχθος Mosq.
V. 262. γηθοσύνῃ vulgatum e Paris. 1. mutavit Brunck. ἶσα Paris. 2.

V. 265. ἄσπετα alii libri.
V. 266. vulgatum γένυν δὲ correxi.
V. 268. ἄλλως Paris. 1. suprascr. habet.
V. 269. στερεοῖσιν alii libri.
V. 271. vulgatum ἐδ' ἀλεωρὴ correxi.
V. 275. αὐταῖς Mosq. αὐτοῖς Pal. 2. Sylb. Iunt. margo Paris. 1.
V. 277. γυιαρκέος suprascr. in Pal. 2. habet Paris. 1. cum glossa γυίων καὶ μελῶν ἀλκίμων δεομένης.
V. 279. λιπαρὸς alii. χλιαρὸς et λιπαρὸς annotavit Sylb.
V. 281. δ' ἐπὶ χροῖ Paris. 1. a prima manu.
V. 284. ὀξυτέρῃσιν ὕπαὶ alii libri.
V. 285. male interpretatur Aelianus 1, 32.
V. 288. ποιφύσσοντα plures libri.
V. 289. vulgatum ὁδὸν e Mosq. correxi.
V. 292. δὲ ἐμμενέως vulgatum e Paris. 1. mutatum, qui γυῖα dat.
V. 297. εἰ γάρ πε Pal. 1. ἀλευάμενος Sylb. Paris. 2. παρὰ πέτρᾳ liber Turnebi. Vulgatum εἰ γὰρ correxi.
V. 298. πλάζηται liber Turnebi. Deinceps τε pro δὲ scripsi. ἀμφιδύσηται cum glossa ἀμφιβάληται, ἀμφιδύσηται Paris. 1.
V. 299. vulgatum ἀλλ' ἐ μυραίνης e simili loco 630. in ἐδ' ὡς mutaverat Brunck.
V. 300. φέρει Paris. 1. a prima manu.
V. 302. ὑφαίνεται Pal. a. margo Sylb. Paris. 1. ἐφέζεται Paris. 2.
V. 304. κερτομίῃσι margo Paris. 1.
V. 306. vulgatum εἴ σε e Sylb. Paris. 2. correxi.
V. 307. εἰ δὲ — καλύψει Pal. 1. etiam Paris. 2. καλύψει habet.
V. 308. Sylb. ἀγκύλον ut glossam vocis ἐλοὸν habet. Deinde ἐνιπρήσασα Iunt. Ald. Sylb. ἐνιπλήσασα Pal. 1. Paris. a. Mosq. ἐπιπλήσασα Pal. 2. In verbis ἀγκύλον ἕρκος intellige ὀδόντων.
V. 312. λείπονται μῦνον alii libri.
V. 314. δορικτήτων Sylb. Paris. 2.
V. 316. vulgatum ἐρύσει correxi e Mosq. ἐρύῃ Pal. 2. ἐρύει Pal. 1. νόμῳ vulgato νόμον substitui e Sylb. Paris. a. Mosq. Tamen infra 3, 119. ὀφίων νόμον sine varietate legitur.
V. 318. κωκυτῶν Ald. Iunt. ὁμῶς liber Turn.
V. 319. δολιχὸν liber Turn.
V. 325. ἐς μόρον Paris. 2.
V. 328. καρτύνων Sylb. Paris. 2.
V. 332. κελαινῆς vulgatum correxi. Cf. 1, 564.
V. 333. αὐχένα γυρώσασα est in Cyneg. 3, 122.
V. 340. μεταΐξας Pal. 1. Sylb.
V. 342. ἴσχει δὲ Pal. 1. Sylb. Deinde χαλκείῃ πυράγρῃ alii libri.
V. 374. σκολόπεσσι vulg. e Pal. a. Sylb. correctum. σκώληξι Paris. 1. σκώλοις τε καὶ Paris. 2. Mosq.

V. 352. vulg. πάρδαλιν correxi. ἀνεῤῥοίζησεν ἱμάσθλῃ Pal. 1. οἰστρωθεῦσαν Mosq.
V. 353. ἔγχει δ' ἐκδ. Pal. 1. et margo Pal. 2. ταννηκεῖ Pal. 2.
V. 357. ἔχε χύλος Paris. 2. Sed χόλος ineptum videtur.
V. 363. προβολῇσιν ἀκάνθης editi olim, ἀκάνθαις Pal. a. Sylb. προβολῇσιν ὑπὸ στερεαῖσιν ἀκάνθαις Pal. 1. Cf. ad versum 400. infra.
V. 365. θύων Pal. 1. Paris. a. μέων γρ. καὶ θύνων Sylb.
V. 366. Ita Pal. 1. pro περισπέρχει.
V. 370. ὀλούτριχος Mosq. unde vulgatum ὀλοοίτροχος correxi.
V. 371. πυκινοῖσι Pal. 1.
V. 373. vulgatum ὀξυκόμοισι e Sylb. correxi. χαίταις Mosq.
V. 376. λυγρὸς alii libri.
V. 377. χόλῳ δὲ vulgatum correxi.
V. 378. vulgatum μάλα πᾶσαι e Pal. a. Sylb. correxi.
V. 379. ἐνὶ Pal. 2.
V. 381. γόμφοισιν ἀτεκμάρτοισι vulgatum e Sylb. correctum.
V. 382. αὐτῷ Sylb. Mosq. ἐπέφθισε Iunt. θῆρα δαφοινὸν Pal. 1.
V. 383. πολλάκι δ' ἀλλήλοισι Pal. 1.
V. 384. δειλὸς alii libri.
V. 387. δάμνεται Pal. a. Sylb. Paris. 1. Mosq. κίδναται ἄτῃ Paris. 2.
V. 389. αὖ τρηχὺν καὶ κραιπνόν περ ἐόντα Paris. 2.
V. 391. νοήσει Pal. 1.
V. 392. ἀτρομέοντα alii libri.
V. 398. ἔρχεται ἀὴρ Pal. 1.
V. 400. ἄλλοτε ἀσκαίρει Pal. 1. Deinceps προβολῇσιν editi. καὶ προβλῇσιν ἄκραις Sylb. προβλῇσιν Pal. 2.
V. 402. πνοιῇ τε καὶ ἀλκῇ Pal. 1. Sylb. Mosq.
V. 404. ἀπ' ἐκ Mosq.
V. 405. αὖτ' ἐρύει γλυκερὸν editi praeter Ald. Iunt. λιαρὸν, ἱλαρὸν, χλιαρὸν, λιπαρὸν, λαρὸν, ἐρύει et ἐρύων dant libri varii. αὖτ' ἐρύων Mosq.
V. 406. vulgatum λάπτων e Mosq. correxi.
V. 407. vulgatum ἐμπλήσατο correxi, uti supra versu 257. ἐπλήσατο Pal. a.
V. 408. ὡς δ' ὅτε Sylb.
V. 409. ἀλέξων coniecit Hemsterhuis.
V. 410. ὑπ' ἀγυιαῖς Pal. 1.
V. 411. παρ' εἰλαπίνην, alii libri. Deinde ἐδόκησε Pal. 2.
V. 417. δυσδερκῆ annotavit Paris. 1.
V. 419. ἔξοχα πᾶσιν Pal. 1.
V. 420. αἰολοφόροις suprascr. in Sylb. αἰολοφύτοις Paris. 1. annotat cum glossa τοῖς ἔχουσι ποικίλην τὴν μανίαν. Voluerunt igitur αἰολοφοίτοις.
V. 423. δάγμασιν Sylb. στυγερὸς δ' Mosq.
V. 424. οἷον Pal. 1.
V. 425. ἄτῃ duo libri. ἀλλά οἱ ἄτῃ Mosq.

V. 427. vulgatum κνῆστις καὶ ὑπὸ χροῒ e libro Turn. Pal. a. Paris. 1. Mosq. correctum. θερμὸν ἔρευθος est iterum 4, 17.

V. 428. σμώδηξ Pal. a.

V. 429. κνίδα καλέουσι γρ. κικλήσκουσιν. unde apparet, alibi κνίδην lectum fuisse.

V. 430. ἐχθρὴ καὶ vulgatum e Pal. a. Sylb. Paris. 2. Mosq. correxi. παν-έξοχα Paris. 1. δυσώνυμος Sylb.

V. 431. ἐμπαλάειν alii libri.

V. 431. vulgatum ἐλύτρου correxit Conr. Gesner. Glossa in Pal. 1. et Sylb. τοῦ ἀγκίστρου. In Pal. 2. et Paris. 1. τοῦ δελέατος τοῦ τὸ ἄγκιστρον σκέποντος.

V. 432. οὐ κέν τις Sylb.

V. 433. vulgatum ἐπαχθέα e Pal. 2. Sylb. Mosq. correxi.

V. 434. ἀλίῃσι Pal. ῥαδινῇσι ἢ ἀλιῇσι ἢ βλοσυρῇσι Pal. 2. annotavit.

V. 435. βυθοῦ Mosq.

V. 438. περὶ alii libri.

V. 439. ὑπὸ correctum ex Ald. Pal. 2. Mosq.

V. 441. ἄλλοθεν δ' ἄλλαι Paris. 1.

V. 442. ἀναιδέες alii libri praeter Pal. 2.

V. 443. ὕδασι alii libri. στυγεροῖσιν Pal. 1.

V. 446. ἀτρεκέες Pal. 1. ἐναλίγκιαι alii libri. ἐν ἔργος Pal. 1.

V. 448. ἀμφιέπονται Mosq. et a sec. manu Pal. 2.

V. 450. δὲ alii libri. μυίας Paris. 1.

V. 451. ἀναιδίης alii libri.

V. 452. ξανθὸν ὑπ' alii libri. Glossa Pal. 1. ξανθὸν interpretatur γλυκύ. Paris. 1. margo annotavit λαρὸν καὶ ξουθὸν ἢ τὸ θερμὸν ἢ τὸ μὴ ἄκρατον ἤγουν ὑπόλευκον. Paris. 2. ἢ τὸ ξανθὸν τἀνέρος αἷμα.

V. 453. τοῖος liber Turn. Paris. 2. margo Paris. 1.

V. 454. μὲν θὴν correctum e Pal. a.

V. 455. ἑρπυστὴς alii.

V. 457. πευκώεντα liber Turn.

V. 464. καὶ τοῦ μὲν Sylb.

V. 465. σιδήρῳ Sylb.

V. 466. ἄορ Mosq.

V. 468. ἠντηθεῖσα Paris. 2.

V. 469. τε βίη Pal. 1. Sylb. Paris. a. Mosq.

V. 470. ἄγριον ἰῷ liber Turn.

V. 473. πάσαιντο Pal. 2. πάσαντο Paris. 1. et editi olim.

V. 474. ἐτήσει Pal. 1.

V. 476. ἄορ Mosq.

V. 479. καίπερ ἱέμενος Paris. 1.

V. 480. τρυγόνι δ' alii libri. τρυγόνος δ' Mosq.

V. 481. οὐδ' ἄρα χ. Paris. 2.

V. 486. δύεται alii libri.

V. 487. ζωοῖσιν ἄδηλον Pal. a. Sylb. Paris. 1. cum glossa φθειροποιὸν, ἀφανίστριαν.
V. 489. πελάσσῃ Pal. a. Paris. 1. Mosq.
V. 490. ἐριθαλλὲς alii libri.
V. 492. ἀπηνέϊ annotat Paris. 1. νύγματι Pal. 1.
V. 494. κὰδ δὲ ῥέει alii libri. κατὰ δ' αὖ ῥέει Paris. 1. κατὰ δὲ ῥρεῖ Mosq.
V. 499. δηΐσς Pal. 2. Paris. a.
V. 502. ἀνεμάξατο varietas Turn. προσεμάξατο Tzetzes ad Lycophr. p. 86.
V. 504. ἄγγεα cum glossa βάθη Pal. 1. Voluit ἄγκεα. Deinde πολυτλήτοισι Pal. 1. margo Paris. 2.
V. 505. θοῇ alii libri. μιῇ — ἀκωκῇ Paris. 2. Mosq.
V. 506. θύνῳ Mosq.
V. 509. καυστειροῖο Mosq. a prima manu.
V. 511. χαλεπὴν δ' ἐς λύσσαν Mosq.
V. 512. θωρήξας Scholion Paris. 1. interpretatur μεθύσας. Deinceps ἐπισπέρχων alii libri.
V. 513. μάστιγι· κορυσσόμενοι δὲ Paris. 1. annotavit.
V. 516. ἀνόρσεσαν Mosq.
V. 522. ἐπιχρίμψῃ Sylb. Paris. 1. Pro βέλος Sylb. χροὸς, Pal. 2. βοὸς cum Ald. et Paris. 1.
V. 523. νομῆος alii libri.
V. 525. τετρωμένοι alii libri.
V. 526. ποταμὸς quidam libri.
V. 528. ἐπεισπέσοι Pal. 1. ἐπιβέει Paris. 2.
V. 530. πάντῃ μὲν Pal. 1. βρύχει Pal. 2. ἴχνια Pal. 1.
V. 534. ἔξοχοι alii.
V. 536. φλόγεόν τε alii.
V. 537. ὑποπτήξαντα Sylb. — πτήσαντα Paris. 1.
V. 540. ὠμηστῆρσι Paris. 2.
V. 544. vulg. ὑποπτήσσουσι correxi. ἄνακτας — φυσιόωντας Mosq. Editi olim φυσιόωντα. Nostrum in Paris. 1.
V. 548. παμφύρδην Sylb.
V. 549. σκιεροί τε vulg. correxi.
V. 551. εἰλυμένων — ὄφρ' ἐθέλῃσι editi olim. Verbum primum et sensu et metro alienum correxit Brunck, cetera libri scripti.
V. 552. περ ἐόντων Pal. a.
V. 557. πάμπαν pro λάβρον Pal. 1. λάβροι Paris. 2. et glossa Paris. 1. λάβροιο Mosq.
V. 558. τῷ καὶ alii libri.
V. 559. καταπτήσσουσιν Pal. 1. Sylb. Paris. 1. Mosq. ἡγεμονῆα Pal. 2.
V. 561. ἀντίαι Pal. 1.
V. 563. ἀολλέες alii libri; et deinceps ὡς.
V. 566. ἄλλος ἐς ἄλλην alii. ἄλλοθεν ἄλλην Iuntinae praetulit etiam Dorville. ἄλλοτ' ἐς Ald. ἄλλοτ' ἐπ' alii libri, et ἄλλοτε ἄλλην. Li-

ber Turn. μετὰ δ' ἕσπεται; ἄλλοτε ἄλλῃ. Paris. 2. μετὰ δ' ἕσπεται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλην.

V. 569. κυκλώσηται alii.

V. 570. τότε μιν Paris. 2. Mosq. margo Paris. 1.

V. 572. ἄλλος pro ἀλκῆς Sylb.

V. 575. πάντῃ τε Pal. a. Deinceps ἄτρομοι alii libri.

V. 576. πλευρῆς Pal. 1. Turn. Paris. 1. Mosq. πλευροῖς margo Paris. 1. γενύων Paris. 1. Pal. 1. Sylb.

V. 580. ἐφύπερθεν e Paris. 2. mutatum. ἄρ' ὑπένερθεν Paris. 1. sed glossa ὑπεράνωθεν habet.

V. 582. περιπλεχθεὶς Pal. 2. περιπλησθεὶς Paris. 1.

V. 585. θύνων Mosq.

V. 586. δὲ omittunt alii praeter Paris. 2. ὁμοῖος Pal. 1. Turn. Mosq.

V. 589. ὑπεκθρώσκων alii, et deinceps ἤ κε vel ἠέ. ἀναθρώσκων Mosq.

V. 590. ἀλίαστον Sylb.

V. 591. ἐδὲ βίης Mosq. Pal. 1. ὅτε Paris. a. et Sylb. μεθιεῖσιν Paris. a.

V. 593. αὖθις — ἐξ ἁλὸς alii.

V. 594. εἰνοσιγαίῳ Mosq.

V. 596. ἀργαλέων alii.

V. 598. τε ᾧ πολὺ κ' ἄν. Sylb.

V. 599. διεράς τε et δὲ libri habent. In hoc versu lacuna esse videtur. Sensus enim et structura verborum laborat.

V. 602. ὑφέλκεται Paris. 2. Mosq.

V. 603. αἱμοβορῆ alii libri. Deinceps vulgo ποτὸν.

V. 606. τις ἔμαρψεν alii, vel ποτ' ἔμαρψεν, vel ὅντιν' ἔμαρψαν. Mosq. ἥντιν' ἔμαρψαν.

V. 608. ἐπόψεαι alii.

V. 613. λιχμάζων olim erat. δαχμάζων Iunt. διαχμάζων Sylb. Rectum in Paris. 2. λιχμάζων Paris. 1. γρ. δαρδάπτων.

V. 615. πέρι ποιπ. Mosq.

V. 618. θερμὸν ἔαρ ex h. l. laudavit Eustathius ad Hom. p. 1851. In Nicandri Theriacis in εἶλαρ mutatum fuit, ubi εἶαρ scriptum. Deinceps λάπτεσιν ἀεὶ ὁ δ' αἱμάσσων. Omnes libri αἱμάσσων tenent; sed glossa Paris. 1. αἷμα καταπέμπων, ᾑμαγμένος. Sylb. ἀδημονῶν. Brunck ἀσχαλόων dederat.

V. 620. ἄλλοτε ἀλλοίων διαπίλναται Pal. 1. et superscr. Pal. 2. ἄκραις Paris. 1.

V. 625. ἀποφθ. alii libri. Vulgo versuum ordo perversus correctus fuit olim e Codd. quibuscum facit Mosq. Pro πονέοντες olim etiam ποιήσαντες editum fuit. ἐλάφοισι dant Pal. a. Sylb. Paris. 2. Mosq. πονήσαντες margo Paris. 1. Glossa Paris. 2. ποιοῦντες, unde Brunck πονέοντες effecit.

V. 627. κύντατα alii. Glossa Paris. 1. δηρίσαντο explicat per ἐτιμωρήθησαν.

V. 629. vulgatum τοῖς δ' εὖτ' ἂν e Pal. 1. Sylb.

V. 631. πόντε pro λίμνης alii libri.

V. 633. ἔνθα ἀποπ. Paris. 1. ἐνθάδ' ἀποπ. Mosq. Deinceps ἐπὶ Sylb. Vulgabatur ἔνθ' ἀποπν. quod correxi.

V. 634. τρόφιν Paris. a. Mosq. et Eustath. ad Hom. p. 1468. τρόφην Sylb. Debet esse pro θρέμμα, τρόφιμον. Mosq. ἐνοσιγαίε habet.

V. 635. αἰδέσσεται — χθονὶ καλύψῃ Paris. 1. suprascripto καλύψοι. Etiam Pal. a. αἰδέσσεται — χθονί. et Mosq. sed hic αἰδέσσηται habet. καλύψει Pal. 1. Vulgo erat χυτῇ δὲ καλύψῃ, quod correxi.

V. 638. ἐσίδῃ alii libri.

V. 642. ἀλὸς τεκέεσσιν Pal. 1.

V. 646. ὃ τέ ποτε Mosq.

V. 649. καὶ αὐτῆς Mosq. ἠδὲ καὶ Pal. 2. Turn.

V. 650. ἀλλήλων δὲ Mosq.

V. 653. ὠμοφάγον Pal. 1. Sylb.

V. 657. ὑπνώττοντας Paris. 2. τῷ ὅποτ' — ὑπνώοντας Mosq.

V. 659. πανάγρυπνος Pal. 1.

V. 660. ἐλόωσι alii libri. Vulgatum χερειοτέρες e Mosq. correxi.

V. 662. ὀλοὸν σκάρον Palat. 2. Mosq. margo Paris. 1.

V. 663. κοίλησιν ὑπαὶ alii libri.

V. 664. vulgatum ὃ μέντοι τόδε correxi. ὃ μέν μοι Paris. 1. ὃ μέν τι τόγε Pal. 1. Deinceps ἀπάνευθε Iunt. Pal. 1. Sylb.

V. 665. πρέσβυρα Mosq.

V. 666. ἔχει Pal. 1.

V. 667. φθισήνορος ἄτης vulgatum correxi. φθ. ἄτῃ Pal. a. Paris. 2. φθισήνωρος ἄτῃ Paris. 1. cum glossa η φθείρεσα τὲς ἀνέρας. Pal. 1. interponit καί. Brunck φθισίμβροτος dederat.

V. 670. vulgatum κεκριμέναι πόλιες correxi praeeunte Leopardo. Glossa Paris. 1. πόλιες ἀντὶ τε̃ οἱ ἄνθρωποι.

V. 671. τευτειχέας Mosq. δὲ dedit Iunt.

V. 673. κατήννον vulgatum in κατείννον mutavit Leopardus. κατήνοον Ald. Glossa Paris. 1. ἐτελείεν, ἐπλήρεν. Ita etiam Pal. 1. Sylb.

V. 675. ἐπίτρεπε alii. Αἰνεάδεσσιν Mosq. ἅπασαν pro ἀνάψας Sylb.

V. 678. πολὺν πόνον Paris. a.

V. 679. vulgatum Εὐφράτην e Reg. a. correxi. εὐφρήντην Mosq.

V. 683. υἱὸς vulgatum e Pal. a. Paris. 2. Mosq. margine Paris. 1. correctum. In Mosq. Gordii nomen glossa habet.

V. 685. ῥύεσθε alii libri.

V. 688. σκήπτρων Sylb. superscr. etiam in Paris. 1. σκήπτρῳ τε Pal. 2.

ANNOTATIONES BREVES
AD LIBRUM III.
OPPIANI CILICIS DE PISCATIONE.

V. 2. φράζοιο alii.
V. 3. εἰναλίων alii.
V. 7. τε omisit Mosq.
V. 10. Ita pro ἀνθρώποισι Pal. a. Paris. 2. Iunt. Mosq.
V. 12. βολάς τε Mosq.
V. 14. ἐνέφηνας alii.
V. 15. Etymol. M. s. Κωρύκων habet παρακάτθετο.
V. 16. θεῶν ῥυτῆρα Pal. 2.
V. 17. Τυφαόνοιο Mosq. cum glossa Τυφῶνος. Vitium latere videtur.
V. 18. ὑπ' ἰχθ. vulgatum e Iunt. Pal. 2. Paris. a. mutatum. An fuit ἰχθυβότοισιν?
V. 22. ὄμβρῳ Iunt Pal. 2.
V. 24. ἔθειραι Pal. 2. Paris. a. Sylb. margo, Mosq.
V. 27. ἀείσας Pal. a. Paris. 2. Mosq. Quae de Typhone et Iovis victoria narrantur, illustrantur e loco Apollodori Bibl. 1, 6, 3. et annotationibus egregii Heynii.
V. 30. ἀμφότερα alii libri. Deinceps οὐδέ τι λίην πίονα οὐδέ τι σαρκὶ Mosq. σαρκὶ λελειμμένα κῶλα sunt in Cyneg. 1, 190. i. e. λιπόσαρκα.
V. 34. Ita Iunt. δονέωνται vel δινέωνται alii libri.
V. 37. βύθιστα Mosq. Supra 1, 452. βάθιστα ἐς πελάγη fuit sine varietate.
V. 38. ὥστ' ἐπὶ Sylb. Paris. 2.
V. 39. ἐπὶ πόντῳ Sylb.
V. 40. μόχθον Sylb.
V. 41. νόημα alii praeter Ald. Iunt. Pal. a. Sylb. Paris. a. Deinceps πολυδαίδαλος Pal. 1. Sylb. Paris. 2.
V. 44. ἄλκιμος Pal. 1. Sylb. Mosq.
V. 45. ὕπνων Pal. 2. Deinceps φιλέων alii. Paris. 1. ὕπνον φιλέων a prima manu. λεύσοι Mosq.
V. 47. εὖγε φέρῃ — δίψεος Pal. 2. suprascripto φέροι, ut in Paris. 1.
V. 49. Ἑρμείη liber Turn.

V. 51. ἀνορέσῃ Pal. 1.
V. 52. σκιδναμένῃσι Mosq.
V. 56. vulgatum τεκέων correxi. τοκήων Sylb. Deinceps δίψει Pal. a.
V. 56. ἕλκωνται Mosq.
V. 65. ἐξόπιθεν πνοιῇσι Mosq.
V. 67. ὑγρὸς vulgatum in ὑγρὸν Pal. 2. mutat.
V. 68. ἐγειρομένε in Paris. 1. adscriptum, quod potest tueri versus 73. libri 4. Cyneget.
V. 71. ἀντιάσεσι et ἵσταται Paris. 1. suprascr. habet. ἀντήσεσ' ὡς εὐβ. Pal. 2. Paris. 2.
V. 77. καθέτῃσι correxi e Palat. 1. ἐν καθέτοισι Mosq. τριχίνης καθέτε Antipater Analectorum T. II. p. 33. καθετῆρας vocat Artemidorus Onirocr. 2, 14.
V. 79. ἐντύνασθαι alii.
V. 81. γαγγάμαι ἠδ' Iunt. Pal. a. Sylb. γαγγάμαι τ' ἠδ' Ald. γαγγάμαι τ' ἠδ' ἐποχαὶ Paris. 1. Mosq. Rete ostreis capiendis esse annotavit Hesychius.
V. 83. σφερεῶνας Ald. Iunt. E verbis σὺν δὲ σαγήναις apparere videtur, πέζας, σφαιρῶνας et πάναγρον partes intelligi sagenae, quam jam antea seorsim nominaverat poeta.
V. 84. μυρία τε alii libri. πολυῤῥαφέων Paris. 1. suprascr. habet.
V. 86. εὔφρηναν Mosq.
V. 89. ὥς κ' ἐθέλωσι alii. χέρσε καὶ ἐκ νεὼς ὡς ἐθέλεσι Paris. 1.
V. 94. vulgatum ἐξαπάτησαν correxi e Mosq. Ita ἀπαφῶν 3, 444.
V. 99. δόλον περίδρομον rete circumdans vocat.
V. 105. vulgatum εἰ in ἦν mutavi. ἐφορμηθεὶς Mosq.
V. 108. θυμὸν praeter Sylb. Pal. 1. alii.
V. 110. ἰητροῖσιν — κέλωνται ῥέζειν alii.
V. 111. ἐπικρατέεσι vulg. e Pal. 2. Mosq. correxi.
V. 112. vulgatum ἐκέτ' ἔπειτα μέλει βίε Codd. omnes mutant in ἐκέτ' ἔπειτα βιάζεται. Sed repetitio verborum eorundem versus 106. poetam non decebat. Ceterum versus 114. vulgo est numero 109. sed alieno loco collocatus.
V. 115. μόρον Sylb. Mosq.
V. 117. libri scripti variant scripturam: alii σφύραιναι ἐπιπλήξωσι dant Pal. a. verum habet. V. Aeliani 1, 33.
V. 118. δίζονται — δινεύεσαι alii libri. διζόμεναι Pal. 1. Mosq. et suprascr. Paris. 1. una cum δινεύονται. Sylb. πόρον habet. Mosq. βρόχον αἰπὴν — δινεύεσι.
V. 119. Supra 2, 316. πολέμε νόμον Codices in νόμῳ mutarunt.
V. 125. ἕρκος ὀλέθρε Paris. 1. cum glossa τὸ τε λίνε περίφραγμα.
V. 126. τοιάδε Mosq. ἐπ' ἄγρην Pal. 1.
V. 130. αὐτῇ ὁρμῇ Mosq.
V. 131. γένοιτο καὶ ἀγκίστροιο φύγῃσιν vulgatum e Paris. 1. scriptura γένηται καὶ ἐκφύγῃσιν ὄλεθρον correxi. τι pro τε dat Mosq.

V. 133. ἁρπάζωσι γναμπτοῖο σιδήρε e Codd. scriptis correctum. γναπτοῖο Paris. 1. Mosq. Pal. 2. Cf. Aeliani 1, 40.

V. 134. πυμάτην annotavit Paris. 1. ἵενται Mosq.

V. 136. τείνοντες correximus e Pal. 2. Paris. 1. Mosq.

V. 138. καθέτῃσι e Pal. a. et Mosq. correctum. Vide ad versum 77. supra.

V. 140. δέμας alii pro γένος.

V. 142. ἐμπελάσσι Pal. 1.

V. 143. πεσόντες alii libri.

V. 146. ἠδὲ καὶ alii.

V. 147. ἐχάλκευσαν Paris. 1.

V. 148. αὐλὸν alii. Aelianus 1, 5. ἀγκίστρων λαβὰς dixit. Deinceps vulgatum ἄλγος e margine Sylb. correctum. ἕρκος Paris. 1. annotavit.

V. 149. Καὶ μὴν Pal. 1.

V. 152. ἐς δ' alii.

V. 154. πέσεν alii libri.

V. 155. κρύσταλος libri scripti omnes. ἐνίξεται Pal. 2. ἐφίζεται Mosq.

V. 156. σηπίαι δ' αὖ Mosq.

V. 157. θολὸς Mosq.

V. 159. ὅπερ Pal. 2. ὃ καὶ Paris. 1.

V. 160. κείνας Mosq.

V. 161. πόντον correctum e Pal. 2.

V. 164. δι' αἰθαλόεντος mutatum e Pal. 1. Paris. 1.

V. 167. θολὸς a sec. manu Mosq. θορὸς a prima. Deinceps ὑπέρευθος alii. ἐκ ἄρα — θορὸς — ὑπέρυθρος Sylb.

V. 169. τοιάδε μὲν Pal. 1.

V. 171. γὰρ pro δὴ alii.

V. 173. ἐπέσπασεν ἢ κρομύοισι Sylb.

V. 174. πελαγότροφον Iunt. Paris. 1.

V. 176. vulgatum τοῖσιν δ' ὀξυτ. correxi.

V. 177. καρίδεσσιν Paris. a. Sylb. Mosq. ἀφαυροτάταις Paris. 2. Mosq.

V. 178. vulgatum τευθίδος ἢ correxi e margine Paris. 1. qui ἀμφιχάνονται habet. Mosq. verum habet et suprascriptum πλοκάμοισι πλεκτάναις.

V. 181. μείζονας Sylb.

V. 182. μαργῶντες vulgatum e Pal. 2. correxi. μαργόωντες Mosq.

V. 183. σιφλὸν ex h. l. μάργον interpretatur Eustathius ad Hom. p. 972.

V. 185. χάννοι Mosq. χάννῃ Sylb.

V. 187. σκιῤῥίδα Pal. 1. κιῤῥίδα Pal. 2. κιῤῥίδιον Sylb. κίραδα Paris. 1.

V. 188. μαινίσι alii. μαινίδι δ' αὖ Mosq. σμαρίδι in Sylb. suprascriptum.

V. 189. σμύραιναι Pal. 2. Glossa Paris. 1. ad ἀνιγραὶ habet λυπηραὶ καὶ γλίσχραι. Postremum pertinet ad ἀνυγραὶ, quod erat olim 1. v. 141.

V. 190. ὅσσοι τε vulg. e Paris. 1. correctum.

V. 191. ὀνίσκῳ alii. θύνῳ Mosq.

V. 195. κρεἱττονι Mosq. ἐπειδὴ Ald. Pal. 2. Mosq.
V. 196. λάγνος Pal. 1.
V. 198. ἀπηνῶς Paris. 1. ἐν omisit Mosq.
V. 201. ἤνεγκε Pal. 1. ἀνέηκε Pal. 2. Sylb. Deinceps ἐγκατέθηκε alii.
V. 202. vulgatum γαστὴρ δὲ e Iunt. Paris. a. Mosq. non debet mutari in καὶ, propter μὲν versus 198.
V. 207. libri omnes dabant ἀκτῆς vel ἀκτήν. Vide Strabonis 14. p. 980.
V. 211. ἐπ᾽ ἀνθίαι alii.
V. 212. θαμινοῖσι Paris. 1.
V. 214. ἔθνη pro ἦτορ Pal. 2. Sylb. Paris. 1.
V. 215. τῷ καί τις alii praeter Iunt. Paris. 1.
V. 217. ἰθὺς Pal. 1.
V. 219. αὐτὰρ ὅ ἀρ. Mosq.
V. 220. σαίνει δὲ alii.
V. 221. κέλσῃ vel κέλσοι alii libri.
V. 223. ἐφέστιος alii: et ἀσπασίως τέ μιν paulo antea omnes falso. Correxit Brunck.
V. 224. vulgatum εὖ δὲ e Mosq. mutavi, qui sequens τε omittit.
V. 229. ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ alii. Deinceps ὑπημάτιος Pal. 1. Sylb. Mosq. diversa notione. Cf. 4, 640.
V. 236. ἄτ᾽ ἐν Pal. 1. Paris. 1.
V. 237. χειμερινοῖσι alii.
V. 240. στελλομένην Pal. 1. Paris. 1. τε sequens omittit Iunt. Pal. 2.
V. 241. δινεύοντο Iunt.
V. 243. vulgatum φέρει correxi e Paris. 1. Mosq.
V. 244. εἰαρινῇ alii.
V. 250. χοροιχτύπον suprascriptum in Pal. 2. Deinceps ὡς alii.
V. 252. ἐπιψαύει — λιπαίνει alii.
V. 258. κατὰ χῶρον Pal. 1. Sylb.
V. 259. vulgatum κελεύσῃ mutavi e Palat. 1. κελεύσει Sylb. Paris. 1. κελεύῃ Iunt.
V. 260. θήρης τε alii. θήρῃ Sylb. δὲ Paris. 1. habet.
V. 261. περὶ λαιῇ alii.
V. 262. ἵζεται ἀγκίστρῳ τε Pal. 1.
V. 263. ἀπέτρεπε alii.
V. 264. ὁμῶς, λᾶαν δ᾽ ἀνελὼν alii. Pro ἑλὼν Paris. 1. ἔχων habet.
V. 267. ἐν omisit Pal. 1. — ὕστατα δείπνοις. Brunck dederat ἔξοχα δείπνοις. Equidem ὕστατα δ. verum puto, et in locum ὑστατίοισι aliud vocabulum substituendum.
V. 270. ὀξεῖαν alii.
V. 271. vulgatum ἄλλων correxi e Paris. 1. Mosq. ut deinceps εἰ in ἢν mutavi auctore Mosq.
V. 272. alii σμαραγὴν et ἀΐωσι habent. δᾶπον εἰσαΐοντες est versu 293.
V. 274. ἐχθρήναντες Pal. 2. ἐπιτροπάδην Paris. 2. Mosq.

V. 276. κρατερός τε δὲ Pal. 2. ἀνέλκειν Sylb. Paris. 1.
V. 278. ἄγρην e Paris. 1. correxi.
V. 280. εὔστολος Pal. 2. ἔξοχος suprascr. in Pal. 1.
V. 282. ἀνθισεῖ Pal. 1. Sylb. Paris. 1.
V. 286. ἄγουσι Pal. 1.
V. 287. πῆμα Pal. 2. suprascr. habet.
V. 288. διήλασαν Sylb.
V. 289. vulgatum θάνῃ correxi e Paris. 2. Mosq. μόλυβδον et deinceps μολύβδῳ Mosq.
V. 290. ὁ δ' ἐν πλήθοντι Pal. 1.
V. 291. ἐγκλίνει Mosq. κάρην Pal. 2.
V. 292. θώμιγξ alii libri.
V. 293. vulgatum ἀναθρέξωσι correxi e Paris. 1. Mosq.
V. 302. παρέσχετο Pal. 2.
V. 303. λαβὼν alii. Deinceps μετέλαβεν Paris. 1. vulgata suprascripta.
V. 308. οἰδαίνουσι alii.
V. 309. vulgatum μαίνεται correxi e Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 310. δύνειν alii.
V. 311. ἔσχατα Pal. 2.
V. 313. ἁλὸς Paris. 1. habet cum glossa κατὰ, sed in margine γράφεται καὶ ἁλὸς ὁ ἁλιεύς. Voluit ὅλος.
V. 319. θηρόν τε Iunt. Vulgatur δὲ. Particulam omisit Paris. 1.
V. 321. ἰχθύσι νεῖκος ὅμοιον Paris. 1.
V. 322. ἐπαΐξαι vel ἀναΐξαι alii.
V. 323. ἄλλος ὅμιλος Sylb. Cf. Aeliani 1, 4.
V. 328. ἄνοπλον Mosq.
V. 329. vulgatum ἕλκεσι e Pal. 2. Sylb. correxi. ἕλαξι Paris. 1.
V. 331. ἐπείξεται Paris. 1. a prima manu.
V. 332. αὐτῶν alii.
V. 333. ὀξύπορον Sylb. ἀνδάψας Pal. 1. Glossa Paris. amb. δάψας explicat per πλησιάσας. Conieci olim: πολλάκι δὲ πελάσας ῥάχιν ὀξύπρωρον ἔτμηξε.
V. 334. εἶξε Paris. 1.
V. 339. δέ τοι alii libri.
V. 340. Ita pro μέμηλε Paris. 1. Mosq. Cf. Aeliani 1, 26.
V. 341. δ' εὖ πλέξαιο Iunt. Paris. 1. ὅττι τάχιστα Paris. 1.
V. 342. Suspicor fuisse λύγοιο ῥάβδους ἀμφιβαλών.
V. 343. Glossa Pal. 1. Paris. 1. λευρὴ interpretatur στενή. Iunt. ἔσται habet.
V. 344. γαστὴρ δὲ Pal. 2. Sylb. Deinceps ἐνείη Mosq.
V. 347. κρυπτὸν vel κλεπτὸν libri alii. γαίης Pal. 1. πλεκτὸν κύτος Paris. 2.
V. 348. ἐγκλίνοις Pal. 2.
V. 350. θαρσαλέως alii.
V. 351. ἀνέδραμεν alii, ἀπέδρασεν Pal. 1. δησάμενος Paris. 1.

V. 353. αὖτε Sylb. Deinceps εἰς ἐν alii libri.
V. 354. vulgatum ἄλλος δ' ἄλλον e Mosq. mutavi.
V. 355. ἀτρεμέοντες Pal. 1.
V. 356. πανῆμαρ Ald. Iunt. et libri aliquot, παννῆμαρ alii. πρόπαν ἦμαρ e Sylb. dedi.
V. 360. πανημαδὸν Sylb. Vulgatum ἠγερέθονται e Mosq. correxi.
V. 362. ἄκρατος alii libri.
V. 363. εὕροντο Paris. 1. Deinceps vulgatum ἐκ κακοφροσύνης ἰκέλην correxi e Sylb. Paris. 2.
V. 364. ἄγρη Paris. a.
V. 367. ἀραρῶς alii libri.
V. 369. σπεύδουσι Pal. 2. Paris. 1.
V. 371. Ἄδμωσιν alii praeter Pal. 2. Paris. 1. Infra 380. Ald. Iunt. Pal. 1. Ἄδμωνες habent. Glossa Pal. 1. σνακίοις interpretatur, quo nomine Graeci recentiores ψῆτταν vocant, monente etiam C. Gesnero p. 791. et 890.
V. 372. ὁρμίζονται correxi. μέσσοι δ' ἐν ὕδμασιν Mosq.
V. 373. νέρθε μὲν ἀψάμενοι Pal. 1.
V. 376. μύξαν γλαγόεσσαν hinc laudavit Eustathius ad Hom. p. 310. et 440. περιστρέφεται Pal. 2. Paris. 1.
V. 379. ὑποπρορέοντες Pal. 1. ὑποπροθέοντες Sylb. Deinceps δὲ Iunt. Paris. 1. Mosq.
V. 380. κύρτοιο alii.
V. 382. οὐχ ἕλον alii. οὐκ ἴδον Paris. 1. adscripta vulgata.
V. 384. δόλον Turn. liber. λόγον Mosq.
V. 385. πορσύναντες Pal. 2. Turn. liber.
V. 387. ἤντυνεν liber Turn. ἤρτησεν Paris. 1.
V. 389. μυρομένοιο Sylb. Paris. 1. Mosq.
V. 390. libri omnes πάρδαλις.
V. 391. ἔδραμεν alii.
V. 392. ἦξε καὶ ἔσθορε alii.
V. 397. ἐσωρμήσαντο Iunt. ἐσορμήσαντο Pal. 1.
V. 399. libri omnes praeter Paris. 1. λάριμον habent. Ibi est λαρινόν. γρ. λάριμον. Hesychio λάρινος, ἰχθὺς ποιός. Eidem λαριναῖον, κύρτον, οἱ ἁλιεῖς, τὸν ἐκ λευκίας ἢ μέγαν. Eidem λαρινευτής, ἁλιεύς.
V. 401. ἐνεήκατο vel ἐπεθήκατο alii libri.
V. 403. Θειαντίδος. Vide ad Antonini Liber. c. 34.
V. 405. δ' ἐς alii.
V. 406. conieci olim ἀλλ' ἐπειή μιν.
V. 407. γοάει καὶ Pal. 2.
V. 408. ἐπιμίογων Pal. 1.
V. 409. ἐφορμίζει vulgatum e Sylb. correxi. Vide versum 372.
V. 410. ὀσμὴ — ἐσέπτατο alii libri.
V. 411. οἱ δὲ φέρονται alii.
V. 416. ἐπ' ἤμασιν Pal. 1.

V. 418. vulgatum φύκεα correxi e Iunt. Pal. a. Sylb. Paris. 1. Mosq. τηλεθάοντα, τηλεθόωντας alii libri.
V. 419. ὅτε οἱ, deinceps πόλον et τόπον alii libri. πέμπτον πόνον Mosq.
V. 420. ἀμφινέμονται alii.
V. 421. ὑπεντύει Paris. 2.
V. 427. Forte fuit ἄνεται. Confer 4, 528.
V. 429. alii libri πάσῃσιν θήραις, praeterea ὀφείλιμος, ὀφέλιμος, ὀφέλλιμος, ὀνήσιμος. Eustathius ad Homerum p. 1472. ὀφέλλιμος et ὀφέλσιμος ex Oppiano laudavit; posteriorem formam cum Wassio praeferebat Dorville.
V. 431. τοῖσι δὲ πόνον — ἔθηκαν Sylb. πτοίῃ — ἔθηκαν Paris. 1.
V. 433. ἄσῃν Mosq.
V. 437. ἀποπτύστοισιν Pal. a. Sylb. ἀποπτύεσιν Paris. 1. annotata priore scriptura. Tautologia inesse huic cum sequente versu videtur. Ceterum vulgatum δελέεσσιν ex unico Mosq. correxi.
V. 439. τρίγλῃσι σύεσσί τε alii.
V. 442. χερσαίοισιν Paris. 1. Cf. Aeliani 2, 41.
V. 443. ὃ μὴν δὴ scribendum videtur, ut 2, 454. ὃ μὴν θὴν ἀβληχρὸν ἔχει δάκος, εὖτε χαράξῃ, πέλυπος — ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς ἐντρέφεται — ἰός. Deinceps ἀποίσεται Ald. Iunt.
V. 444. ἀπαφῶν reliqui, cum supra versu 94. ἐξαπάφησε dederim, quod est etiam in Hymno in Apollinem versu 374. Alioquin ἀπαφὼν scribendum fuerat. Deinde λινοεργκεῖ Pal. 1. Paris. a. suprascriptum habent; iidem κύκλῳ pro vulgato κόλπῳ dederunt cum Mosq. Saepiuscule etiam Nonni Dionysiaca λινοεργέα κύκλον hoc sensu usurpant.
V. 446. σαοφρονέει Pal. 1.
V. 448. ὃδ' ἀναδύεται Mosq.
V. 454. ἠϊόνεσσι πολυφλοίσβοις Mosq.
V. 455. ἐδωδὴν alii.
V. 456. ὑπὸ alii.
V. 457. ὃδ' ἐνόησαν Paris. 1. ὅσῳ Sylb.
V. 459. ὅτε Pal. 1. Deinde ζέσῃ alii libri.
V. 460. ἵσταται ἐς alii.
V. 462. vulgatum ἐνισπείρει correxi e Palat. a. libro Turn.
V. 463. πεφυρμένον alii libri.
V. 464. ἀσπίοι vulgatum e Paris. 2. Sylb. correxi.
V. 468. λεπτός τις Paris. 1.
V. 469. εὔπλοκος Pal. 2. Paris. 1. Linea non nimis torta vel omnino non torta. Genere hoc lineae e fasciculo crinium hodie ad maiores pisces utuntur, teste Du Hamel.
V. 470. alii βαιοῖς τε.
V. 471. τοῖσδ' alii.
V. 474. συχνὰ margo Sylb. in textu πολλὰ habet cum Paris. 2.
V. 475. εἶεν alii libri.
V. 477. εἴτε καὶ vulgatum e Pal. 1. correxi. Paulo antea εἴτ' αὖτις Mosq.

V. 480. ἠπεδανοῖσι Pal. 1. Sylb. Paris. 2.
V. 481. ἤνυσαν Mosq.
V. 488. vulgatum Ἀϊδωνεὺς correxi e Pal. a. Sylb. Paris. 2. Mosq. Cf. supra versu 122. Similiter Manetho 6, 170. εἰς πατρὸς εὐνὴν κλίνονται.
V. 489. μενογενῆ Pal. 1. quod facit hiatum. Περσεφόνην Iunt. Sylb. Paris. 1. Mosq. praetuli vulgato μενογόνην.
V. 496. πέλεν Pal. 2. Sylb.
V. 498. ἀγκίστροιο Paris. 2.
V. 501. ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾷ Pal. 1.
V. 502. κείνῳ alii et deinceps νοήσας.
V. 503. κραδίῃ δὲ alii.
V. 504. εἰς ὁδὸν alii.
V. 508. οἰόμενος alii. ἀπημέα Paris. 2.
V. 510. vulgatum αὖτις δὲ correxi e Iunt. Pal. 1. αὐτίκα γὰρ Pal. 2. liber Turn.
V. 512. ἐκτὸς ἴσσης Mosq.
V. 514. intellige διὰ χόλον. Cf. Apollonii 2, 1198.
V. 516. ἀνατρέπεται praeter Iunt Pal. 2. librum Turnebi alii. Hinc ὑποτροπάδην est.
V. 517. vulgatum δειλὸς e Sylb. Mosq. correxi.
V. 518. πέτανται Pal. 2. Paris. a.
V. 519. ὡς ὅγ' ἐπιβ. olim editi. ὡς ὅ τότε παπταίνων Pal. 1. ὥς ὅδ' ἐπεμβ. Mosq.
V. 522. ἐπὶ χροῒ alii. μή οἵ τις Ald. Pal. 1. Sylb. Mosq. et suprascr. in Paris. 1. Cf. Aeliani 1, 3.
V. 525. παραψαύων Pal. 2. annotavit.
V. 528. ἐχθρῇ pro vulgato ἰχθὺν solus Mosq. dedit.
V. 531. ἐπεντύνουσι alii.
V. 540. ὃ δεδάηκεν ἑὸν μόρον alii. Pal. 2. ἐκ ἐδάη γναπτὸν δόλον. Iunt. οὐκ ἐδάη γναμπτὸν μόρον. Paris. 1. ὃ ἐδάη γναμπτὸν δόλον, vulgata suprascripta.
V. 548. τεχνήσαντες Sylb.
V. 549. ἄγρῃ Pal. 2.
V. 550. ἐΰξέστοιο Pal. 1.
V. 552. vulgatum κυκλώσονται correxi.
V. 553. ῥιπῇ τριγλ. Pal. 1.
V. 555. πολλάκι μην Pal. 1. μιν Mosq.
V. 558. ἥρπαξαν Pal. 1.
V. 564. ἐπειγομένοις πολίταις Paris. 1.
V. 567. Καὶ μὴν δὴ Mosq.
V. 570. αὖθις alii praeter Paris. 1. qui ἐγγύθι τε habet. λόχον Iunt.
V. 571. ἀρήγει alii libri.
V. 573. μετ' ἠόνας Pal. 2. Deinceps vulgatum ἔνθα ἑ correxi e Pal. a. Sylb. Mosq. Cf. 5, 388.

V. 574. ἐπαΐγδην Pal. 1. Paris. 2. ἐλάσαντες Paris. 2. Vulgatum ἐλάοντες correxi, comparato loco 5, 200. et 389.
V. 575. θυμῷ correctum e Paris. 1. et Mosq.
V. 580. ἐπέρχεται Paris. 1. Mosq.
V. 581. ὁμοίῃ alii.
V. 582. ἐπαιθομένοιο alii.
V. 585. τάχα γάρ σφιν Mosq.
V. 586. δόλοιο Mosq. ἀνωΐστοιο Pal. 1.
V. 587. ἐμπεσέειν Pal. 1.
V. 590. ἀνέπλησαν et σφικτὸν alii.
V. 591. μεθελκομένοιο Paris. 1. ἐφελκομένοιο Mosq. Vulgabatur καθελκ.
V. 592. γόμφοις Iunt. Pal. a. Sylb. Paris. a. Mosq.
V. 593. ἐπελθέμεν Iunt.
V. 594. κακότητα Sylb. Pal. 1.
V. 595. ἰκμαλέοισι Pal. a. Mosq. ἔνδον Mosq.
V. 596. vulgatum σκόμβροισιν e Pal. 1. Mosq. correxi.
V. 597. ταῖς γὰρ Pal. 1.
V. 600. ἐνδύνειν omnes libri dant.
V. 603. μογέουσαι Iunt. Pal. a. Paris. a. Mosq. Similiter versu 604. ἀλεῦσαι, ut versu 601. μηδόμεναι Paris. 2. Forte olim θύνναι lectum fuit.
V. 607. αὖθις alii.
V. 608. δάγματ' ἐπιπρ. Paris. 1. Mosq. Sylb. δάγματ' ἐνιπείρουσι Pal. 1. et margo Paris. 1. ἐπιπρίζουσι Iunt. ἐνιπρίουσι dedit Brunck.
V. 609. πυκινῶν ὀδόντων Pal. 1.
V. 610. ἴσοι aetate aequales interpretatur Aelianus 1, 46.
V. 611. ἀφείη Pal. 1. Cf. 4, 223.
V. 613. ἐνικλίνουσι Pal. a. Paris. a. Mosq. Si compares ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσαι Apollonii 1, 790. et 3, 1008. praeferas fere hanc scripturam.
V. 615. ἁρπάζοι vel ἁρπάζει alii. Deinde vulgatum κεν correxi e Sylb. et versu 616. vulgatum ἀγκίστρῳ δὲ.
V. 617. ἀλλήλοις Paris. 1.
V. 620. θύννων αὖ Pal. 1. Paris. 1. εὐρυτέροιο uterque etiam.
V. 621. ἐφ' ἡμετέρης Sylb.
V. 622. εἰαρινοὶ alii.
V. 625. δεύτερα δὴ alii. δεύτερα δ' ἠριδανοῖο Pal. a. Paris. 1. δεύτερον δ' ἠριδανοῖο Sylb. Mosq. δεύτερον ἠριδ. Ald. Iunt. περὶ στόμα alii praeter Pal. 1.
V. 630. ἐνιπλήθουσι correctum e Paris. 1. Mosq.
V. 631. μεθίσταται Pal. a. liber Turn.
V. 632. εἰαρινῶν alii, εἰαρινὸν Mosq. ὁρμήσηται alii, ὁρμήσωσι Pal. 1. Turn. Mosq.
V. 634. ἐπ' correctum ex Ald. Iunt.
V. 637. ὑπόρθιον Paris. 1.

V. 638. alii ἐπεμβαίνει. Paris. 1. ἐπιβαίνει. — ὅς κε. Paris. 2. εὖτε κιὼσας. Mosq. ὅς κε.

V. 640. πάντη Iunt. Pal. 1.

V. 642. δικτύου et δικτύων alii.

V. 647. ἱμείρουσι Pal. 1. Par. 1. ἀνέχηται Pal. 1. Vulgatum ἀγρομένοις jam olim correxeram. In Mosq. est ἀχθομένους cum glossa λελυπημένους, βεβαρημένους.

ANNOTATIONES BREVES

AD LIBRUM IV.

OPPIANI CILICIS DE PISCATIONE.

Versu 2. ὀλοῶν τε alii praeter Iunt. Paris. 1.
V. 4. πολιέχων Pal. 1. Paris. ambo.
V. 6. εἰναλίοισι alii.
V. 7. τερπωλῆς Mosq.
V. 8. ἀοιδῇ Par. a. Mosq.
V. 9. ὑμετέρῃσι Mosq.
V. 15. ἀκρίτοισι μανίαις alii.
V. 16. ἐπακοῦσαι Paris. 1.
V. 17. δὲ ante ὑπὸ alii, ut
V. 18. χρωτὸς δὲ. Paris. 1. σπλάγχνων suprascriptum habet.
V. 19. πολλοὺς καὶ Mosq.
V. 21. ἀντιβολήσεις Pal. 1.
V. 25. ἐξεύραο Pal. 1. δεμοὺς Paris. 2.
V. 27. θοὸν maluit Rittersh.
V. 33. ὅς κεν — κομέει — φυλάσσει Ald. Iunt. Pal. 1. ὅστις — κομέει — φυλάσσει et suprascr. φορέει habet. Alii ὅς κεν — κομέῃ — φυλάσσῃ.
V. 36. ἀτρυγέτης Ald. Pal. 1. Mosq. ἀτρυγέτῃ et olim editi et Paris. ambo. νεάτοις Pal. 1. Par. a. βένθεσι Paris. 2.
V. 37. ὁπλίζεις alii praeter Pal. 1. Paris. 1. Cf. vers. 364.
V. 40. τίθενται alii. Cf. Aeliani 1, 4.
V. 44. ἰχθὺς vulgatum correxit Pierson.
V. 47. παλιμπλανέεσιν vulgatum olim emendavi, et Mosq. habet παλιμπλέκεσσιν.
V. 49. δόλον Paris. 2.
V. 50. ἐπιφράσθῃ — ἐκδῦναι Mosq.
V. 51. vulgatum στρέψας correxi.
V. 57. λίπωσι Ald. λίπονται Iunt. Mosq. λίπωνται Paris. 2. λείπονται Pal. 1. Editi olim λιπόντες. Nostrum dedit Paris. 1.
V. 58. τειρομένου dedit Brunck e versu 262. ἐκ ἐθέλουσιν ἀνελκομένοιο λι-

πέσθαι. Sed ibi est remanere, hic relinquere. Deinceps ἀνασχὼν mutatum e Paris. 1. Mosq.

V. 62. ἐόντος mutatum e Paris. a.

V. 69. ἔχονται Iunt.

V. 76. τῶν ἤδη μὲν δοιοὶ Mosq. τῶν δ' ἤτοι Paris. a.

V. 77. ὑφαίνων alii praeter Paris. 1.

V. 87. omnes libri εὐθὺς.

V. 88. ὄφρ' ἐρύσωνται vulgatum correxi. Paris. 1. ὄφρα ῥύσωνται cum glossa ἐλαύσωσι, λυτρώσωσι.

V. 89. vulgatum ἄκατον e Paris. 1. correxi, ubi varietas ἀπάντη annotatur.

V. 91. γυῖα Mosq.

V. 92. ἔσσεται ἄγρη Paris. 1. ἔσσετ ἀρωγὴ suprascriptum habet. Cf. Aeliani 1, 2.

V. 94. ὑπὸ Paris. 1.

V. 95. εἰς κύρτον Mosq.

V. 97. εἰσεκέχυντο Paris. 2. Mosq.

V. 99. προβολή τε alii. λίνων Mosq.

V. 100. τοῖσιν γὰρ Ald. Iunt. Deinceps ἀργαλέων alii praeter Paris. 1. ubi suprascriptum est nostrum ἀργαλέον.

V. 104. vulgatum πόνος e Paris. 2. correxi. πᾶσι δὲ πόθος Mosq.

V. 105. γλυκὺ δῶρον Mosq.

V. 108. ἐσθορέει τε κευθ. Mosq.

V. 109. ἑλόντες Paris. 1. margo ἔχοντες cum vulgatis. ἐόντες dedit Brunck.

V. 110. πιμπλῶσιν ἐφήμερον alii. ἄτην deinceps Paris. 2. αὐτόματοι Mosq.

V. 111. φαεινοῦ Paris. 2.

V. 112. ἐγκαθέσαντες Paris. 2. Mosq.

V. 114. φιλοτησίῳ Mosq.

V. 118. ἐς δ' ἔπεσον — ἀολλέες Pal. 1. Paris. 2. Etiam Paris. 1. ἀολλέες habet. ἅμα pro μάλα dedit Mosq. Vulgo erat ἐν δ' ἔπεσον.

V. 119. πόνων Pal. 1. et suprascr. in Paris. 1. ἐκδῦναι — πόθου Mosq.

V. 124. ὡς βρόχον liber Turn. Deinceps vulgatum olim αὐτὸν correxit Pierson.

V. 125. ἐνωπῇς παραπλεχθέντες Mosq. ἐνοπὰς plurali numero alibi nondum reperi. Simile est Apollonii 1, 27. θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ.

V. 126. ὡς κεῖνοι correctum a Brunckio.

V. 127. δὲ omisit Pal. 1. ἐπιβάλλεται Iunt. Paris. 1. Aelianus ad cephalos oxyrynchos transtulit 1, 12.

V. 129. τε πέλει alii.

V. 132. ἔχουσι Mosq. et in textu πάντας habet.

V. 133. ἡγεμονεύει Paris. 1. ἡγεμονεύεις Mosq.

V. 137. πρῶτα μὲν ὑποσταδὸν Mosq.

V. 138. ἀγανόμενοι alii.

V. 141. θαλπόμενοι Paris. 2. ὑπαὶ deinde alii.

V. 147. σηπίαι δ' αὖ Mosq.
V. 148. λίνοιο ἀμφιβολὰς i. e. ἀμφίβληστρον. Leonidas Analector. I. p. 223. πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφιβόλον. Ceterum ἀφέηκαν Mosq.
V. 152. omisso δὲ, ἀνέχονται Mosq.
V. 153. ἐμπεφυμέναι Mosq. ἐμφῦσαι dederat Brunck.
V. 157. Pro verbo ληϊσθεῖσα desidero aliud aptius, veluti δμηθεῖσα.
V. 158. αὐχένα Paris. 1. Mosq. ἐπαυχένια Paris. 2.
V. 159. κυρτώσασα Par. 1. κυκλώσασα liber Turn.
V. 161. ὃ γάρ σφι alii.
V. 165. μυρίκης alii praeter Paris. 1. In altero μυρσίνης suprascriptum est.
V. 169. κύρτε ἔσω Mosq. Iunt. δύνεσι.
V. 170. δεινῆς Iunt.
V. 172. Cf. Aeliani 1, 14.
V. 173. κίχλης δ' ἔπι δαίεται Mosq.
V. 175. τοῖσιν Iunt.
V. 181. ἐν δέ σφι alii praeter Paris. 2. qui ὅτω σφι dat.
V. 182. εἴσωθεν Mosq.
V. 183. ἀνώγοι alii.
V. 185. ἐδέ κεν ἄλλη Paris. 2.
V. 186. ἄλλοτε ἄλλες πανταίνων Ald. πανταίνει Iunt. θαλάμες τε καὶ Ald. ἄλλοτε ἄλλες πανταίνει θαλάμες τε Paris. 1.
V. 187. ἐκ ἐπὶ vulgatum e Paris. a. Mosq. correxi.
V. 192. ὠδίνεσιν Iunt.
V. 195. τοῖον Paris. 1.
V. 197. πρωτοτόκε alii, vel πρωτολόχε, deinde πῆμα.
V. 202. περιδαίεται alii.
V. 203. ἐντύνασθαι alii.
V. 204. ἄστυ Mosq.
V. 205. ἐνναετῆρες alii.
V. 208. μέγα praeter Pal. 1. Paris. a. Mosq. alii.
V. 215. ἐξεκύλισεν Paris. 1. Cf. versus 20.
V. 216. ὡς mutatum e libro Turn. Paris. 1.
V. 219. ἀλόχε vulgatum e Mosq. correxi.
V. 221. ἀπ' ἀγκίστροιο Paris. 2.
V. 223. αὐτὸν Iunt. Antea πέτρην Mosq.
V. 232. τοίησιν — κερτομίησι Paris. ambo et Mosq.
V. 233. vulgatum ἤδη νῦν correxi e Paris. 2. Mosq.
V. 235. ὃ γάρ σφι alii.
V. 236. ἀκοίτων Mosq.
V. 237. δέ σοι in Paris. 1. suprascriptum.
V. 238. χρυσέιοιο Paris. 1. a prima manu. λευκάμπυγος Mosq. Ceterum Oppianus aperte κίχλας feminas et κοσσύφες mares facit; cautius Aelianus 1, 15. οἱ θήλεις κόσσυφοι, non κίχλαι, dixit, ubi hunc locum transtulit.
V. 242. ἐπαγωγῇ correctum ex Ald. Iunt. Codd. ἐπ' ἀρωγῇ Mosq.

V. 246. ἐφίζεται alii.
V. 247. κατέθηκε alii. Cf. Aeliani 1, 56.
V. 249. αἰὲν ἕπονται alii libri.
V. 254. ἔσκεν liber Turn.
V. 255. ἱκέσθαι Mosq.
V. 258. τηλύγετον — περιμοχθήσουσι alii praeter Iunt. περιμοχθήσωσι etiam Paris. 1.
V. 260. αὐτὸν ὄλεθρον est pro τὸν αὐτόν.
V. 266. φυλῆς Iunt.
V. 271. λιπαρῷ δὲ Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 274. ἐς ἴχνος praeter Iunt. et Mosq. alii libri.
V. 289. χαίταις Ald. Pal. 1. Mosq.
V. 290. ἄλλοτε δ' ἄλλον libri omnes; itaque ἔχει scribendum fuerit.
V. 292. ἐλισσομένους Par. 2.
V. 293. ὥσπερ alii.
V. 297. φιλέοντι alii.
V. 302. ὅττι μάλ' εὐφυέας. Nondum alibi ὅτι μάλα reperi dictum pro ὅτι μάλιστα.
V. 303. vulgatum ἀμέλησεν ἐλαίης e solo Mosq. correxi.
V. 305. ἑλκόμενος ἐπ' ἀγρὴν Mosq.
V. 309. βοτῆρσιν Mosq. cum glossa ποιμέσι, βοσκοῖς.
V. 311. ἐπίολπον Mosq.
V. 313. ῥηγμῖνας praeter Paris. 1. alii libri.
V. 317. βαρναία alii. In Mosq. glossa βαρύπνιον.
V. 322. vulgatum ἔχει δέ τε correxi e Mosq.
V. 331. εἰναλίων μὲν ἄδην vulgo. μὲν omittunt Pal. 1. Paris. et ἄδδην scribunt cum Mosq. Manet tamen vel sic locus impeditus. Pro ἴσχωσι participium ἴσχουσαι structura flagitare videtur.
V. 336. τῆλε χθόνα correctum e Paris. ambobus. τηλεχθόνα Mosq.
V. 340. ἐπὶ στόμα alii.
V. 343. οὕτως κἀκείνους suspicabar olim fuisse scriptum. Inepte copula καὶ intrusa fuit.
V. 347. κηρὰς ἑοὺς Paris. 1. ἐπέτρεψεν Paris. 2.
V. 348. Cf. Aeliani 1, 23.
V. 350. διὰ χῶρον ἔχουσι. Scholion interpretatur μέσον ἔχουσιν. Aelianus: πέτραι τε καὶ σήραγγες, ἔχουσαι μέντοι διασφαγὰς μικρὰς καὶ τὰς διαστάσεις, ὡς αὐγὴν ἡλίου κατιέναι.
V. 350. ἐγγύθι Mosq.
V. 352. ὁμόκλιτον Paris. 1. ὁμόστικτον cum glossa ὁμοκάτοικον.
V. 354. αἰγῶν alii.
V. 355. σφετέροισι συνάψας Paris. 1.
V. 358. vulgatum ὀπωπῇ correxi ex Ald. Iunt. Paris. 1. Mosq. ἐπωπῇ Paris. 2.
V. 363. αἰγείοισι Paris. 1. Mosq. μηλείοισι Paris. 2.
V. 364. κραναήν. Aelianus ῥάβδους κρανείης, e corno factae, habet.
V. 367. ταχείῃ maluit Conr. Gesner.

V. 368. οἴσσεται alii.
V. 370. ὑποπτήξαντες Mosq. ἀποπτήξαντες Ald. ὑποπτύξαντες Turn. ἀποπτύσαντες Pal. 1.
V. 371. ἤθεα Paris. 1. Pro δαῖτα Mosq. πέτραν habet.
V. 372. ἐδέ τις Paris. 1. Mosq. ἔχει Mosq.
V. 376. περιμαίνεται Paris. 2.
V. 377. ἵστατ᾽ ἀκοίτης in Paris. 1. suprascriptum.
V. 378. πέτραις libri omnes. εἰσελάοι Paris. 1.
V. 384. ἔπλετ᾽ ἐννῷ correctum e Pal. 1. libro Turn. Mosq. Cf. Cyneg. 2, 53.
V. 385. νυμφεῖος ἐὸν στόλον olim erat. νυμφίος Mosq. et Paris. a. Sed alter τὸν νυμφικὸν pro glossa habet.
V. 390. ἐῶν Pal. 1.
V. 392. προὔκυψεν correctum e Pal. 1. Cf. 545. et 2, 414.
V. 400. ἔνθορε κύρτῳ Paris. a. Mosq. ἔσθορ᾽ ἀκοίτης Pal. 1.
V. 402. δειλαίαις μέγα δειλὸς Paris. 2.
V. 403. ἐρωμανίῃσιν Pal. 1. Paris. a. Mosq. ἐρωμανέοντες malebat Brunck.
V. 408. δαισάμενον Pal. 1. et suprascr. in Paris. 1.
V. 409. φέρει alii libri.
V. 409. πολυσχεδέεσσι Mosq.
V. 410. τῆμος ἱππέρων Paris. 1.
V. 411. ἑσπόμεναι μεθέπουσι inepte tautologa dictio!
V. 412. φέρεν Mosq.
V. 419. συρφετὲς Mosq. συμφυρτὲς et συμφύρτους alii libri. Deinde σφακέλους omnes, correctum a Valckenario.
V. 425. ἑτοῖμοι alii. ἕτοιμον Pal. 1.
V. 427. ἐρύουσι μάλα correctum e Paris. 1. Cf. versus 435.
V. 428. ἐγείρει Mosq. ἐγείρῃ Pal. 1. ἀγείρει Paris. 2.
V. 429. οἵ δ᾽ ἐπὶ Pal. 1. Paris. 1.
V. 431. ἀλλήλους libri omnes. Accusativo junctum προθεῖν habet etiam Aelianus h. a. 7, 26. Factum e romano *praecurrere*.
V. 432. ὅποι Mosq.
V. 434. ἐρύσσεται Paris. 1. Mosq.
V. 438. καὶ γὰρ καὶ τοῖς Mosq.
V. 440. ἐντυνόων alii.
V. 444. δάγματα hic libri omnes, δάχματα Paris. 1. quam formam Nicandri etiam Codices praeferunt. Sunt hic cuspides hamorum. Deinceps γλαυκῆς δ᾽ ἐπὶ βένθεσι correctum e Paris. 2. ubi tamen ἐν erat. ἅλμης Mosq.
V. 445. σύρει correctum ex Ald. Iunt. Paris. 1. Deinde ἐπιδοῦσα Paris. 1.
V. 446. ἐφορμήθη Mosq. ἀμφιπεσοῦσα deinde mutatum e Paris. 1. Ceterum simillimam capturam loliginum Valentinis Hispaniae frequentatam descripsit Du Hamel Traité des Pêches Sect. 1. Chap. 2. Art. 2. §. 7. pictura illustratam tabulae XVII. f. 10.
V. 450. λιμένεσσιν ἁλικλύστοισι liber Turnebi. θαλάττης Mosq.
V. 454. ἐπιδοῦσ᾽ Paris. 1.

V. 461. ἐπ' ἀγρευτῆρι Mosq.
V. 463. ἑλὼν Iunt. Capturam hanc anguillarum enarrat Aelianus 14, 8.
V. 476. τοῖον est pro ὥτως.
V. 477. ἔργμασι libri omnes habent correctum a Casaubono. Glossa tamen Paris. 2. στηρίγμασιν, καλύμμασι, θαλασσίοις λίθοις κεκρυμμένοις veram scripturam spectat.
V. 478. δέ σφισιν ἐμπλήσσεσιν Mosq.
V. 486. libri omnes habent σώμασι νεκρῶν. Locum tamen persanatum nondum existimo. Versum hinc translatum infra post versum 554. collocaverat Brunck.
V. 488. ἐπὶ σφισι dant libri scripti omnes pro vulgato ἐνί.
V. 490. κείνοισι Paris. 1. Mosq. μετὰ sola Iunt. dedit. κείνῃσι ἰχθύσι ne mireris, dicitur ut ὀλοὸς et ὀλοὴ θὴρ pro genere nominis, cuius locum tenet.
V. 491. ὁπόταν φράσσονται alii.
V. 495. Ita pro ἠδ' ἀκάτες Palat. 1. ἠδ' ἄκατόν τ' Paris. 2. Mosq. ἐνδ' ἄκατον Paris. 1.
V. 496. ἀπειρεσίης vulgatum e Paris. 2. Mosq. correxi.
V. 498. διακρίνοντες Pal. 1.
V. 502. περιπλήθεσ' Paris. 2. Ceterum cum hac captura encrasicholorum compara Aeliani 8, 18.
V. 506. ὅποι Mosq.
V. 508. ὑπ' ἄλγεσιν Paris. 2.
V. 509. κίχεσι Paris. 1. Mosq. μετατροπάδην Paris. 2. Mosq.
V. 512. ἐπιψαύσωσι praeter Palat. 1. omnes libri.
V. 515. βυθὸς Paris. 2.
V. 521. τίκτεται, βαιοῖς Paris. 1. δέμας Mosq. Paris. 1.
V. 526. εὐρώποισι Mosq. habet.
V. 528. εὐναῖς Pal. 1. et suprascr. in Paris. 1.
V. 531. ὑπὸ βαθὺ Mosq.
V. 535. δολιχή, αὐτὰρ Paris. 1. Deinceps πάχετός τε μεγίστη librorum omnium correxit Brunck.
V. 536. ὅσος alii.
V. 540. πόρον Mosq.
V. 541. ἐν νεάταις ῥίζαις Pal. 1. Paris. 1. Mosq. νεάτης dedit Brunck.
V. 541. περικρατὲς omnium librorum in κατακρεμὲς mutavit Brunck.
V. 545. ἰλύϊ Paris. 2.
V. 550. alii οἰκτείροι. Solus Mosq. ὤκτειρε non ineptum habet, quo recepto καίπερ θρασυκάρδιος versu praecedente scribendum fuerit.
V. 552. κάρην συνέπειρε Mosq.
V. 553. ἕλεν ὦπα Mosq.
V. 554. μέσην Mosq.
V. 555. κλινθέντος, κλιθέντος, correctum a Brunckio. Cf. versus 297. libri 5.
V. 557. vulgatum στέλλεσι e Mosq. correxi.

V. 560. ἐπιτρέπει vel ἐπιτρέχει ἄλγεα alii libri.
V. 564. ἐμπίπτει Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 565. ἀλιζόμεναι Paris. 1. Mosq.
V. 567. θύνοντες Paris. 1. κυκλόθεν — ἐρετμοῖς Mosq. Postremum etiam e Iunt. Pal. 1. Paris. 2. vulgato ἐρετμῶν substitui.
V. 568. δὲ vulgatum e Paris. 2. correxi δῆπον ἀλὸς Paris. 1.
V. 569. πολυηχέος plerique libri. σμαραγῆς Paris. 1. πολυαρέος Paris 2. βαρυηχέος Pal. 1. μαρμαρυγὴν ex h. l. ad Homericum μαρμαρυγὴν θηεῖτο ποδῶν memoravit Eustathius p. 1595. ταχιήρεος e varietate Turnebi recepit Brunck. σμαραγῆς βαρυηχέος malebat Pierson.
V. 576. εἰλύμεναι Paris. 1. πτώσσουσι Iunt.
V. 578. ἰχθυβόλος Pal. 1. Mosq.
V. 579. εἰ γὰρ Paris. 1. Comparavit Aeliani locum 15, 6. Conr. Gesner.
V. 582. σφιν alii. νεμεσήσῃ Paris. 2.
V. 585. αὐτῇ μηρίνθῳ πολυδινέϊ πεπτηνῖαι vulgatum correxi e scriptura a Paris. 1. annotata. Accusativum habet etiam Mosq.
V. 587. ἔλαφον praeter Iuntinam alii. ἄναλκιν — ἐν εὐαγρέϊ Paris. 1.
V. 590. ἠλέμαται alii, ἠλέματον Mosq. et Eustathius ad Hom. p 381.
V. 591. μαψιδίαις Pal. 1.
V. 597. δείσαντες et βυθὸν alii.
V. 598. πτώσσουσιν omnes libri. δὲ κίχυνται Vaticanus Schotti, Paris. 2. Vulgo χέονται erat.
V. 599. ἀκάνθας Mosq.
V. 600. μετακλίναντες alii libri.
V. 601. vulgatum πυκινοῖσι correxi. πυκνῇσι Paris. 1.
V 604. ἑτοίμοις alii.
V. 606. πυκινοῖσιν omnes praeter Paris. 1. πρόκροσσοι cum glossa αἱ ὀξύτητες τουτέστιν αἱ τρίχες. Deinde ὑποσταλίκεσσι cum glossa ὑφισταμέναις Mosq. Quid vocarit στάλικας poeta, nondum excogitavi.
V. 607. βένθεα libri praeter Pal. 1. Paris. 1. κέλευθα Mosq. cum glossa τὰς ὁδούς.
V. 608. Ita Iunt. περιφράζῃ τε δὲ vel περιφράσσοιτο δὲ alii.
V. 610. καθύπερθεν ἀκάνθας Pal. 1. Vulgo βαλὼν καθύπερθε δ' ἀκάνθαις. Paris. 1. βάλοι suprascriptum habet.
V. 611. vulgatum καταῤῥέξοιεν si mutatum in καταῤῥέζοιεν defendere possem, praeferrem. ἀκανθῶν ἦκα καταῤῥέξειεν Iunt. ἐπικλίνει Pal. 1. Aelianus 1, 23. vertit ita: εἰς τὸ κάτω μέρος ἀπό γε τῆς κεφαλῆς ἡσυχῇ κατάγων εἶτα κλίνῃ καὶ πιέσας et cetera.
V. 613. ἀστεμφὲς alii.
V. 615. ἄγρην alii praeter Iunt. Paris. 1.
V. 617. ἐσσυμένως libri omnes. ὀτραλέως dederat Brunck, ut ineptam tautologiam vitaret.
V. 619. ἐπέδραμον Iunt. Pal. 1. Paris. 1.
V. 620. οὐδὲ γάρ οἱ alii praeter Iunt. Ald. Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 622. κατακρύπτουσα alii libri.

V. 625. *στρέψασα* Pal. 2. Mosq. Cf. versus 51. supra.

V. 626. *ποτιβάλλεται* alii praeter Pal. 1. Sensus *προβάλλεται* postulabat. Atque ita *μελέων προτιβάλλεται* est in libri 5. versu 98.

V. 629. *ἐγκλίνει* Iunt.

V. 632. *ἁπαλῇ* Paris. a. *μελέεσσιν* Pal. 1. Mosq. *κενεῇσι* dederat Brunck.

V. 633. *ἐρεισάμενος* Paris. 1.

V. 636. *λυγρὸν* mutatum e Iunt. Pal. 1. Paris. 1.

V. 638 *βαθυπλοκέος* Iunt. Pal. 1. *πολυπλεκέος* Paris. 2. a prima manu. *βαθυπλακέος* Mosq. Cf. 5, 379. et supra ad versum 47. *πολυπλακέος* ex Epigrammate laudavit Suidas in *Κισσύβιον*, ubi hodie *πολυπλανέος* legitur Analect. 1. p. 228.

V. 643. vulgatum *ἀτρομέεσιν* e Paris. 1. *ἄγεσιν* correxi e Mosq. qui praeterea *ἀτρομέοντες* habet cum glossa *ἡσυχάζοντες*.

V. 650. *μολύβεσσι* Mosq.

V. 653. *ὑπαγνύμενοι* libri praeter Paris. 2. ubi est *ὑπαγνυμένοις*. Verum habet Mosq.

V. 654. *θίνεσι* Mosq.

V. 658. *ἄργειλον* Paris. 1. Mosq.

V. 659. *ῥίζαν ἣν* Pal. 1. Paris. 1.

V. 661. *ἐγκατέπελτο* Mosq. cum glossa *ἐντὸς κατέθετο*. Deinceps *αὐτῶν* alii libri.

V. 669. *ὑπὸ* alii praeter Paris. 1. ubi suprascriptum nostrum *ἀπὸ* est.

V. 670. *ὕδατι* alii.

V. 675. *λύσις ἄτης* Mosq.

V. 676. *ῥιπῇ — ἅλματι.* Iunt. Pal. 1. *πολλαῖς δ' αὖ ῥιπῇσι καὶ ἅλμασι.* Turn. liber *πολλαῖς δ' ἐν ῥιπῇσι — ἅλμασι.* Editi olim *πολλαῖς δὲ ῥιπαῖς τε καὶ ἅλμασι.*

V. 677. *ἀμφιτρίτην* alii.

V. 678. *τὸ δ'* praeter Iunt. Paris. 1. alii. Deinceps *δειλῇ* correctum e Paris. 2. Mosq.

V. 679. *οἳ δ' ἐκτὸς* Mosq.

V. 681. *δὲ* in *τε* mutavi.

V. 682. *παύσηται* Paris. 1.

V. 685. *ἐπιστήσονται* Pal. 1. Paris. 1.

V. 688 *κρηναῖον* Paris. 2. *πύργων* deinceps Mosq.

V. 692. *ἀεικεῖ* mutatum e Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Mosq.

V. 693. *ὄλυνται* Iunt. Ald. Paris. a. *ὄλονται* Mosq. *φαρμακτῆρσιν* alii praeter Iunt. Paris. 1.

ANNOTATIONES BREVES

AD LIBRUM V.

OPPIANI CILICIS DE PISCATIONE.

V. 2. ἔτ' ἐνὶ Ald. Iunt. ἐδ' Paris. 1. Mosq.
V. 5. ἀνέφηνε Mosq.
V. 6. πολυμήταο Mosq.
V. 12. ἄστρεπτον in Paris. 1. suprascr. et in versu 13. ἔσπασε.
V. 16. δμηθῆναι Mosq.
V. 17. Ἰνδῶν Mosq.
V. 20. ἐλκηστῆρα Paris. 1.
V. 27. θαρσαλέως alii.
V. 30. παρδαλίων e Paris. 2. correctum. γένος ὀλοὸν δ. ἀ. θ. αἰνότεραι Paris. 2. Lectio αἰνότεραι, quae est etiam in Pal. 1. Paris. 1. refertur ad varietatem πορδάλιες, quae fuisse videtur olim.
V. 32. πολλὸν alii.
V. 45. εὐμενέες alii praeter Pal. 1. Paris. a. Mosq.
V. 49. ἀναιδέϊ Mosq. cum glossa ἀδιαλείπτῳ.
V. 50. vulgatum πεινάοντα e Paris. 2. correxi.
V. 52. ἄατον scriptum fuisse suspicor.
V. 54. φέρτατος Paris. 2.
V. 60. ἠϊόνας ἐκτὸς ἱκάνει Paris. 1. sed correctum. πλαγχθέντα — ἠϊόνας Mosq.
V. 61. ἀγχιβαθεῖς Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 68. Excerpsit haec Aelianus 2, 13. qui κεφαλὴν προμήκης habet, ubi noster δολιχός τε δέμας. Vulgo erat δολιχὸν, deinde βαιὸς ἰδεῖν, quod cum Rondeletio correxeram ex Aeliano, ubi est: ἰχθὺς μακρὸς καὶ λευκὸς, τὴν κεφαλὴν προμήκης. Rondeletius tamen λευκὸς malebat. Vitioso propius est φαιὸς, quod non fuscum, sed splendidum, album hic significare videtur. Ceterum piscem hunc squalorum ducem descripsit et Oppiani narrationem explicare conatus est Osbeck in Academiae Stockholm. Actis Tomi XVII. p. 72. seqq. versionis germanicae. Scombrum ductorem vocavit Linnaeus caeruleo-album cingulis transversis nigris. Cf. eiusdem Itiner. p. 95. Mus-

culum vocat Plinius 11. s. 62. De eodem locus est Claudiani c. Eutropium 2, 425.

V. 72. οἷ κε θέλῃσι Mosq.

V. 74. αἰὲν Mosq.

V. 80. τῷ δὲ πείθεται Mosq.

V. 84. παλαίφατον Paris. 1.

V. 89. vulgatum υἱέες εἰσὶν correxi e Paris. 1. Mosq.

V. 92. ἤ πέ τοι vulgatum mutavi e Mosq. ὦ πε τοι γενεκῆς Iunt.

V. 93. δεσμῷ Mosq.

V. 98. ποτιβάλλεται Paris. 1. Cf. ad 4, 626.

V. 103. vulgatum εἶδε mutatum e Paris. a.

V. 107. ἀφαύστοισι Pal. 1. et suprascr. in Paris. 1.

V. 113. πόνον ἑλεῖν Mosq.

V. 115. ἐμπελάσει Pal. 1. Paris. 1.

V. 120. αἰστῆρα Ald. Iuntinae correctum e Pal. 1. Paris. a. Mosq.

V. 125. κυλινδόμενον Paris. 1. Mosq. quod propter sequens μέγα κεῖνο praetuli vulgato κυλινδόμενος. Itaque etiam sequeus φαείνων fuit corrigendum.

V. 132. πολυστροφέεσσι Mosq.

V. 138. ἴτυν glossa Pal. 1. περιφέρειαν interpretatur. ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἴτυν dixit Iulianus Analect. 2. p. 494.

V. 142. μέσσῳ Mosq.

V. 143. ἐρύκῃ Paris. 1. ἐρύκει Mosq.

V. 144. ἰχθὺς vulgatum in ἰθὺς mutant Pal. 1. Paris. 1. Vaticanus Schotti, Mosq. Dubius tamen adhuc haereo. Alibi enim κῆτος nominare solet, eoque verba omnia neutro genere referre. Hic vero sequuntur verba et nomina masculi sexus. Contra ἰχθὺς noster postrema brevi syllaba nusquam usurpavit.

V. 145. omnium librorum αἱμάσσων Brunck in παιφάσσων mutavit. Cf. 2, 618.

V. 146. πλεκτὸν βρόχον εἱλίσσοιτο Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Vulgatum πλεκτὸν βρόχον εἱλίσσησι correctum e Vaticano. πλαγκτὸν βρόχον εἱλίσσοιτο Paris. 2. εἱλίσσοιτο etiam Mosq.

V. 152. βαρύστονοι Pal. 1. Paris. 2. Mosq. Glossa Paris. 1. βαρυστένακτοι interpretatur, sed Mosq. μεγάλοι.

V. 158. ἀλευάμενον e Pal. 1. Mosq. correctum. μάθῃ Paris. 1. Vulgatum δὲ mutavi.

V. 159. Hoc uno in loco βυσσὸν sexu femineo sine varietate scripturae legitur. Ceterum descriptio hami convenit cum ea, quam dedit Aelianus 14, 25. in captura silurorum Istrianorum.

V. 164. δόλον correctum e Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Mosq. marg. Paris. 2.

V. 165. τεθεωμένον Mosq. cum glossa ὁρμημένον. Deinceps ὀξεῖ χαλκῷ sola Iunt.

V. 166. ὃ δ' ἔγχει Mosq.

V. 170. φλογέῃσι καὶ ὀχθίζων Pal. 1. Paris. 1. καὶ ἐποχθίζων Mosq.

V. 171. δύνεται Ald. Iunt.
V. 173. καὶ γὰρ ἐκ ἔστι σθένος Mosq.
V. 174. δαμάσσαι Mosq.
V. 175. σφι Mosq.
V. 176. βύσσαν Paris. 2. Mosq.
V. 177. ἀσκὸς. Capturam hic peragi canis carchariae, docent haec argumenta: 1) mentio dentium triplicis ordinis versu 325. 2) hamus carne animalium indutus versu 135. 3) mentio pisciculi ducis versu 67. cuius etiam meminit Tachard Itiner. Siamensis p. 31. Cf. etiam *Osbecks Reisen* p. 92. et 102. Ceterum eandem utrium solertiam adhibent etiam Groenlandiae incolae, docente Anderson p. 258. qui recte hunc Oppiani locum explicuit.
V. 178. ἰθὺς Paris. a.
V. 185. ἀφρῷ δ' αἱματόεντι Mosq.
V. 186. διὰ στόματος σκίδναται Mosq.
V. 193. ἀνίσταται Pal. 1. ἀμύνασθαι Paris. a. Mosq. ἐδέ τε Paris. 1.
V. 195. μυχίην Paris. 1.
V. 198. ἀνθέλκωσι Paris. 2. vulgatum ἀθλεύωσι correxi.
V. 202. ἴχνος ὀδόντων Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 203. ἐπειγομένοις ἑκάτερθεν Paris. 1.
V. 204. ἔρχεται αἰεὶ Pal. 1.
V. 206. βιαζομένῳ vulgatum e Pal. 1. Paris. 1. correctum, ut deinceps ἑκάτερθεν e Paris. 2. Mosq.
V. 207. ὑπὲρ Pal. 1. Paris. 1.
V. 212. τόσσον γ' ἀσθμαίνει λ. σθένος Mosq. Deinceps πυκνὰ Paris. 2.
V. 215. διὰ στόμα Iunt. Pal. 1. ποτὶ Paris. 1.
V. 216. Τυῤῥηνῶ Pal. 1. Paris. a. τυρσινικῶ Mosq.
V. 218. ξαινομένη correctum e Iunt. Pal. 1. Paris. 1.
V. 219. γνάμπτωσι, περιστένεται Mosq.
V. 220. παλιῤῥοίζῃσι Iunt. Ald. Reliquae edit. δειναῖσι παλιῤῥοίῃσι Paris. 1. παλιῤῥοίζοισι. Paris. 2. παλιῤῥοίβδοισι Pal. 1. παλιῤῥοίζῃσι. Mosq. Lycophron 380. δίναις παλιῤῥοίῃσιν ἕλκοντος σάλυ dixit, ubi Scaliger παλιῤῥοίβδῃσι malebat, sed Canterus cum Codice Paris. vetustissimo vulgatam servat. Equidem παλιῤῥοίβδοισι praetuli.
V. 221. κητώοισι Iunt.
V. 222. βέμβηκας Mosq.
V. 223. ἰθὺς ἐρέσσων Paris. 2.
V. 227. τὸν δ' ὅτ' ἐπαΐσσοντα — ἐκ δ' Paris. 2.
V. 228. μεθύει alii libri.
V. 229. κλίνῃ — ῥέψῃ δὲ — κρυεροῖο Pal. 1. κρυεροῖο etiam Iunt. Paris. 1.
V. 231. ἀείρων Iunt.
V. 240. ἀχεύων Paris. 2.
V. 241. ἄγρεται alii. Deinceps ἀμφὶ δὲ Paris. 1.
V. 243. ἀϋτμὴ correctum e Pal. 1.
V. 244. τέτρυχε cum glossa ἠχεῖ, deinceps ἀλλήλοις ἐπ' ἄεθλον Mosq.

V. 247. τε omittit Mosq.
V. 253. θειήσατο Mosq.
V. 255. βαρυγλώχινα Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 259. κρυερὴ a prima manu Paris. 1. Deinceps ἄγχι in locum ἀμφὶ receptum e Paris. 1.
V. 260. ἐλύωσι Mosq. cum Paris. 1.
V. 262. περ ἀλύξαι Paris. 1.
V. 267. λαῖτμα Paris. 2. ἀντίβιον Mosq.
V. 269. vulgatum μολύνεται e Reg. 2. Mosq. correxi. Glossa Mosq. μολύνεται, μίγνυται.
V. 271. ἐρυθραίνεται alii.
V. 273. πόντον ἐς Paris. 2.
V. 273. μιλτοπαρῄων Iunt.
V. 274. οἴδματος Mosq.
V. 275. ἐρυθραίνεται alii.
V. 276. λυθρός τε Pal. 1.
V. 278. φοινίσσαις προχοῇσι mutatum olim e Pal. 1. et annotatione Paris. 1. φοινίσαις ἐν προχ. Mosq. Equidem nunc dubius haereo, an poeta φοινίσσας προχοὰς λύθρε κητεῖε dixerit, cum quo tamen sequens δαϊζομένε β. non bene quadrare videtur.
V. 280. στάζεσιν, ὃ δ' ἕλκεσι μίσγεται ἄλμη Mosq. supra ὃ δ' scripto ὁ ῥῦς. Ita etiam Paris. 1. Pal. 1. στάζεσιν ἰδ' ἕλκεσι. Paris. 2. στάζεσιν, ὁ δ' ἕλκεσι μίσγεται ἄτη.
V. 281. ἠΰτε πυρκαϊῇ Iunt. πυρκαϊῇ Pal. 1. Paris. 1. ἠΰτε πῦρ καὶ θηρὶ ὀλύντερον Paris. 2. καὶ θηρὶ Mosq. Vulgabatur μίσγεται ἄλμη, ἠΰτε πῦρ, καὶ θῆρ' ὀλοώτατον.
V. 282. βάλῃ Pal. 1. Paris 1. βάλλει Mosq.
V. 285. vulgatum δηΐοισι correctum e Paris. 2. δεινοῖσι Pal. 1. Paris. 1. δίνῃσι Mosq.
V. 287. ἦτορ a prima manu Paris. 1.
V. 288. πολυτμήτοις in πολυτρήτοις mutant Pal. 1. Paris. a. Cf. 2, 504.
V. 290. vulgatum φέρει correxi.
V. 291. γηθοσύνῃ Pal. 1.
V. 294. μέγα Pal. 1. Paris. 2. Mosq.
V. 295. ἐπικλώζεσι Paris. 1. cum glossa κελαδεσι.
V. 299. vulgatum κατάγεσι correxi e Pal. 1. Mosq.
V. 301. εἰρεσίῃς libri fere omnes praeter Mosq. εἰρεσίῃς vix habet locum, de carmine nautico si intelligas, ut in Plutarchi Alcibiade αὐλεῖν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνεσι; nam h. l. canitur νίκης ναυμάχος παιήων. Igitur εἰρεσίῃς dictum videtur quasi πρὸς εἰρεσίας.
V. 302. ἀχνύμενοι δ' αΐσεσιν Mosq. cum glossa λυπέμενοι ὁρμῶσι. Voluit igitur αΐσσεσι.
V. 306. ἀσπαίρειν — διαξαίνειν Mosq.
V. 307. παρὰ βωμῷ Pal. 1. Vocem ὄρνις vitiosam Brunck in ταῦρος mutatam voluit.

V. 309. πάντη λιλαίεται οἴδμασιν ἱκέσθαι Mosq.
V. 311. ἀΐσσων Mosq. et Paris. 2. qui praeterea κατέρχεται habet.
V. 312. ὅπως δ' Mosq.
V. 313. vulgatum ἐξερύσωσιν correxi e Paris. 2. ἐξερύσσοι—ἀγαγόντες Mosq.
V. 314. διαπνεῦσαι Mosq.
V. 316. χθονὶ Pal. 1. Paris. a. Mosq.
V. 317. πλῆσεν olim dedi pro πλῆσαν. Deinceps ἀντλήτοις cum glossa τοῖς ἀπληρώτοις Mosq.
V. 319. ἐνὶ χθονὶ Mosq.
V. 322. ἐπὶ γν. Pal. 1. Paris. 1.
V. 327. τριστοιχῇ Par. 1.
V. 328. πολυδορίτοιο cum gl. πολυμαχίμȣ Mosq.
V. 329. χαλκοτόρȣ Paris. 1.
V. 334. πολλῷ Mosq.
V. 337. σοῖο correctum e Iunt. Paris. a.
V. 338. ἀντήσει καὶ τὸ Paris. 1.
V. 339. εὐμενέοις Paris. 1.
V. 341. omnes libri ȣ γὰρ ἀλὸς, quod cum Piersono in ἄλις mutaverat Brunck. ῥοθίοις Mosq.
V. 345. ἐπὶ τȣ́τοις Paris. 1. Mosq. ὅτι τοίȣς Pal. 1. Paris. 2.
V. 353. θήρεσσι cum editis olim Mosq. sed praeterea ἔχȣσι.
V. 361. ἀμφὶ δὲ σειρῇ Paris. 1.
V. 363. ὀλέσθαι Ald. Paris. 1. Mosq. verum e Paris. 2. vulgato ἑλέσθαι substitui.
V. 368. δὲ interserui e Paris. a. Mosq.
V. 371. ἀμπελάσαντες — ἐδηλίσανθ' alii libri.
V. 375. ἐρύει Pal. 1. Paris. 1. Mosq. Deinceps γαστέρι Paris. a. Mosq. cf. 3, 440.
V. 376. ȣ̓δέ τις Mosq. ȣ̓́τ' ἄγκιστρα Paris. 2.
V. 379. εὐπλοκέεσσι Iunt. Cf. ad 4, 638. Vulgatum περικυκλώσονται correxi e Mosq. qui initio habet ὅτ' ἐν εὐπλ.
V. 381. κραιπός τε π.νος alii praeter Pal. 1. Paris. 1.
V. 386. ἐπὶ φρεσὶ Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Initio ἑλκομένοις mutatum e Paris. 1. εἰλομένοις Mosq.
V. 387. vulgatum εἰ μιν correxi.
V. 388. ἔνθα γε vulgati olim libri. γε omittunt Iunt. Pal. 1. Paris. 1. ἐνθάδε Mosq. quod dederat Brunck. ἔνθα ȣ̓ Paris. 2. Similis est locus 3, 573. ἔνθα δὲ δέροις ἄνδρες ἐπασσυτέροισι καταΐγδην ἑλόντες κρᾶτα συνηλοίησαν. ubi alii libri ἔνθα ȣ̓ δέροις habent.
V. 394. τάων unde pendeat, nescio; ad ἁπάντων certe referri non potest.
V. 397. ἀντρέψειεν scripserat Brunck. e versu 404. ubi vulgo erat ἀντρέψει: sed ibi verum ἀνστρέψῃ dederunt Pal. 1. Paris. 1. ἀντρέψῃ Paris. 2. Mosq. Hic tamen ἀναστρ. Mosq. habet.
V. 398. πολλά περ Iunt. Deinceps vulgatum ἐξαλεεῖναι e Mosq. correxi.

V. 401. φθίνεσι Paris. 2. σιδηρείοις vulgatum e Paris. 1. Mosq. mutatum.
V. 407. ἐπισκαίρεσι vulgatum in ἐπασκαίρεσα mutant Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 408. ἄλμης Mosq.
V. 410. ἀνανήχεται alii praeter Paris. 2. ἐπὶ τραφερὴν ἀνίσσεται Pal. 1. Paris. 1.
V. 417. θυρητὴρ Ald. Iunt. βωμῶν Paris. 2. Mosq. Vulgo βωμῦ.
V. 420. ἐπεχθαίρεσι Iunt.
V. 423. τῷ καὶ — γενέθλη Mosq.
V. 424. vulgatum olim μέγα in μετὰ mutavit Brunck e Pal. 1. Paris. 1. μέγα — ἀρίθμιοι Mosq. Sed glossa συναρίθμιοι habet.
V. 426. εὐθήρευτον — ὁπλίσαντο Paris. 1.
V. 428. vulgatum ἐγκονέεσι correxi e Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Mosq. Hunc locum transtulit Aelianus 2, 8.
V. 430. νέον Iunt.
V. 433. ἐπαΐξαντες Paris. 2.
V. 434. βυσσὸν dederat Brunck.
V. 440. δὲ omittunt ante ἐνὶ Iunt. Ald. Pal. 1. Paris. 1.
V. 441. ἐλαυνομένοις Pal. 1. Paris. 1.
V. 442. ἄνυται Mosq.
V. 443. vulgatum ἐμπελάοντες correxi e Paris. 2.
V. 446. vulgatum εἰ γὰρ correxi.
V. 447. ἐπ' ἄγρῃ Mosq. Morem hunc piscatorum graecorum servant etiam Dalmatae, teste Fortis Itinerarii T. II. p. 180 versionis germanicae.
V. 449. νώτοις alii praeter Pal. 1. Paris. 1. νῶτα Mosq.
V. 450. αἰεὶ pro ἦτορ alii praeter Iunt. Pal. 1. Paris. 1. κῦμα μέγα Mosq.
V. 452. Ταιναρίης Par. Ταιναρίαις Mosq.
V. 455. ἠϊόσι κελαδεινῇ Paris. 1. Pal. 1. Deinde δὲ interponunt post λιλαίετο. Sic et Mosq.
V. 458. πόθε ἔτι πᾶσα λέληθεν Ritt. ἐπὶ πᾶσα Iunt Pal. 1. Paris. 2. πόθεε Pal. 1. Paris. 1. λέληcται πόθεε dederat Brunck.
V. 461. νήσῳ τε alii praeter Pal. 1. Paris. 1. ναύλοχον ἔργον Iunt.
V. 462. ἠναίνετο Mosq. margo γρ. ἀνήνατο. Vulgo ἠνήνατο.
V. 465. γυιαρκέος mutatum e Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 467. προφερέστερος Paris. 1 Mosq. ἑτάρων Paris. 2.
V. 470. φᾶτις Paris. 2.
V. 471. δελφῖνα Paris. 2. et in margine annotat λείπει πολλὰ ἔπη. Lacunae suspicio vulgatae scripturae inesse videtur aliqua, nisi δελφῖνα scripseris pro δελφῖνι. Sed ita copula deficit. Fortasse fuit ἠΐθεε δελφῖνι συνηβώοντος ἑταίρῳ.
V. 474. ἀκάτε librorum omnium correctum olim e 4, 75.
V. 478. ἄγχιστον Iunt. Pal. 1. Paris. 1.
V. 479. ἐραίην Iunt. Mosq.
V. 484. νήχεται κέρης Mosq.
V. 485. πλευρῇσιν ἀνὰ πλευρὰς ἀναείρων olim editi. ἀνὰ πλευρὰς παρενείρων Iunt. quod Dorville praeferebat. πλευρῇσι παρὰ πλευρὰς ἀνα-

εἴρων Pal. 1. Paris. 1. Mosq. quod dederat Brunck. Iuntinam ipse etiam probo, sed molestum ἀνὰ in ἑὰς mutandum censeo, nisi aptius vocabulum libri suppeditent.

V. 487. ἐγχρίπτων Mosq.

V. 489. ἠΐθεις librorum omnium mutavit Brunck.

V. 491. κορυφῆς Paris. 2.

V. 492. ἔμφρονι librorum omnium e coniectura Ritt. mutavit Brunck in εὔφρονι.

V. 493. ὅποι Mosq.

V. 494. vulgatum εἴτ' ἔτι correxi e Paris. 2. Mosq. εἴτ' ἐπὶ Paris. 1. κελεύει Mosq.

V. 495. vulgatum εἴθ' ὅτως in εἴτ' αὐτῷ e Pal. 1. Paris. 1. mutavit Brunck. Nostrum dedit Mosq.

V. 500. οἵ κεν Mosq.

V. 501. ἐδ' ἐπικεκλομένοιο Paris. 2. Vulgatum ἐδ' correxi.

V. 502. vulgatum ἔχοντες correxit Guietus.

V. 506. ἐν δ' ἐκ. Pal. 1. Paris. 1.

V. 508. τοίη μὲν γὰρ Ald. Iunt.

V. 509. ἕλῃ alii praeter Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Mosq.

V. 510. δελφίς γ' ἤι. Mosq. ἐπέτρεχεν Paris. 2.

V. 511. ἀκέων Paris. 1.

V. 513. αὐτοῖς Pal. 1. Paris. a.

V. 515. vulgatum μάλα δέ σφι καὶ correxi e Paris. 2. μᾶλλον δέ σφι Mosq.

V. 519. τὰς τόσσον Paris. 2. Locum sequentem expressit Aelianus 1, 18.

V. 524. vulgatum δ' ὀλέκοιεν correxi.

V. 528. vulgatum καὶ τοῖσιν correxi e Paris. 2.

V. 529. ἐς πόρον ἄγρης Pal. 1. Paris. 1. πόρον ἄλμης Mosq.

V. 530. λεύσαντες — ἄτην Mosq.

V. 535. vulgatum πελάσαντες correxi jam olim.

V. 536. τὴν ἀκίδα vulgatum olim correxi e loco superiori versu 256. et paraphrasi Aeliani. τὴν δ' ἀκίδα Pal. 1. Paris. 1. ἄλμης deinceps Iunt.

V. 538. θυμὸν ἀχεύων Paris. 2. μικρὸν Mosq. Cf. supra v. 240.

V. 540. ἀργαλέοισιν alii.

V. 542. vulgatum μαψιδίης correxi e Pal. 1. Paris. a. Mosq. Glossa ὀπισθορμήτως in Mosq. ἀψιδίως spectare videtur.

V. 543. ἵεσθαι Pal. 1. ἱέγεσθαι Paris. 1. cum glossa πορεύεσθαι.

V. 546. λευγαλέης ὀλιγηπελέων alii praeter Pal. 1. Paris. a. ubi tamen λευγαλέοισι est. Verum habet Mosq.

V. 551. εὖτ' ἀνιόντι Pal. 1. Par. a. Pro μογέοντι malim κατιόντι cum Brunckio.

V. 552. αἰνότατα Mosq.

V. 555. θ' omisit Mosq.

V. 556. vulgatum δαϊζομένη correctum e Pal. 1. Paris. a. Mosq. παρὰ Paris. 2.

V. 559. ἐμπίπτουσα Pal. 1. Paris. 1. Mosq. Deinceps vulgatum ὀτρυνέεσα correctum e Mosq.

V. 562. vulgatum olim ἐποτρύνεσι damnant Pal. 1. Paris. 1.

V. 573. Suspicor fuisse olim *οἵ γ' ἐκ οἰκτείρεσιν.*
V. 578. pro glossa *δεδάμαστα* Mosq. habet.
V. 579. *νηπιάχεσι* Pal. 1. Paris. 1.
V. 580. *πελάσσει* alii libri.
V. 582. *πεπότηται* olim mutatum e Iunt. Pal. 1. Paris. 1.
V. 585. *ὑπὸ* Mosq.
V. 587. *νέον σῶμα πέφθιτο μητρὶ* Pal. 1. Paris. 1.
V. 588. *χεῖρας ἐπὶ* Iunt. Pal. 1. *ἐπὶ ἀντίσασα* Paris. 2.
V. 591. vulgatum *πλείονα* correxi e Pal. 1. Paris. a. Mosq.
V. 602. *συγκέλσαντες* omnium librorum in *συγκλείσαντες* mutavit Brunck.
V. 610. *εἰσόκ' ἂν εἰρύσωσι* Ritt. *εἰσόκ' αὖ ῥύωσι* Iunt. *εἰσόт' ἂν εἰρύσωσι* Pal. 1. Paris. 1. *εἰσότ' ἂν ἐῤῥύσωσι* Mosq.
V. 611. *πορφύρεον* Iunt. *πορφύροις* Pal. 1. Paris. 1.
V. 614. *ὁπλίζονται* vulgatum correxi.
V. 615. *βρώμης ἠδὲ — κέλονται* Paris. 2.
V. 617. *ἐφοπλίζοιτ' ἐς ἀγῶνα* vulgatum correxi. *ἐφοπλίζηται ἀγῶνα* Pal. 1. Paris. a. Mosq.
V. 618. *ἔργον* Iunt. Pal. 1. Paris. 1. Mosq.
V. 620. *λιγύφθογγον* Mosq. *ἀοιδῆς* Paris. 2.
V. 621. *ἔμφρεσον* Paris. 2. *ἄγεσι* Iunt.
V. 622. *μένοι* ante Brunckium, quocum Paris. 2. Mosq. *βύσσαν* Paris. a. *βυθὸν* Mosq.
V. 624. *ἀεθλεύεσι μέσον πόρον ἐξανύοντες* Ritt. *ἀεθλεύσωσι* Iunt. Pal. 1. Paris. a. *μέγαν πόνον ἐξανύσαντες* dedit Brunck e Pal. 1. Paris. a. Mosq. Sed res postulat tempus praesens.
V. 628. *κάλλιχθυν.* Anthiam nominat Aristot. h. a. 9, 25, 3.
V. 629. *νομοῖς* Iunt.
V. 631. *ἀκυμάντοις* Mosq. cum glossa *ἀταράχοις.*
V. 632. *τῷ κέν μιν* Mosq.
V. 635. *ἐπ' ἀμφ.* Pal. 1. Paris. 1.
V. 642. *θαρσαλέως* alii praeter Paris. 2. Mosq. Deinceps *μεμαῶτα* Pal. 1. Paris. 1.
V. 646. *βύσσαν* Paris. 2.
V. 647. *μεταστίλβει* Paris. 2.
V. 649. *πέτρῃ* Pal. 1. *πέτρης* Paris. 1.
V. 651. *καί σφιν καὶ πνοιῇ* Mosq.
V. 652. *ποτὶ σπιλ.* Paris. 2.
V. 655. *σχοίνων δὲ θοῶν* Paris. 1. In versu 657. desinit Codex Mosquensis.
V. 660. *καὶ ληψηρῶς ἀνέρχεται* Pal. 1. Paris. 1.
V. 662. *γηθήσει τε* alii praeter Iunt. *γηθήσειέ τε καὶ* Pal. 1. Paris. a.
V. 663. *παριεμένῳ* Paris. 2. cum glossa *ἐκλελυμένε.*
V. 666. *ῥόον* Paris. 2.
V. 672. *ὄλεθρον* Pal. 1. Paris. 1.
V. 679. *γαίης τε* Iunt. *γαίῃ δὲ* Pal. 1. Paris. 1.
V. 680. *ἀσφάλειος* Pal. 1. Paris. 1. Vulgatam habet Suidas sub hac voce.

Sumtibus I. A. G. Weigelii prodierunt.

Graecae linguae Dialecti recognitae opera Mich. Maittaire. Post I. F. Reitzium, qui praef. et excerpta ex Apoll. Dysc. Gramm. addid. totum opus rec. emend. aux. F. G. Sturzius. 807. 8. maj. 3 rthlr. 8 gr.
Charta meliori - - - 4 — 8 -
— scriptoria - - - 5 —

Sturzii, F. G., Liber de Dialecto Maced. et Alex. 808. 8 maj (Pars 2da Operis Maittair.) 1 rthlr. 4 gr.
Charta script. - - - 1 — 18 -

Dionysius Longinus de Sublimitate. Gr. et lat. Denuo rec. et animadv. viror. doct. aliisq. subsid. instr. B. Weiske 809. 8. maj. 4 rthlr.
Charta script. - - - 5 —
— pergam. (velin) - - 7 —

Fabulae Aesopicae, quales ante Planudem fereb. ex vet. cod. Abb. Flor. nunc prim. erutae vna cum aliis partim hinc inde coll. partim ex codd. depromptis, lat. vers. et not. exorn. Stud. Fr. de Furia. C. ind. (Acced. Prolegomena editoris, Fabricii not. litt. Tyrwhitt de Babrio, Huschkii Diss. de Archilocho, Bentleii Diss. de Aesopo.) 810. 8. maj - - - - 4 rthlr.
Charta script. - - - 5 —
— pergam. (velin) - - 7 —

Idem Liber. Graece. C. not. Fr. de Furia et al. Sine Diss. Fabricii, Tyrwhitti etc. C. ind. 810. 8 maj. 1 rthlr. 16 gr.
Charta script. - - - 2 — 4 -

Eaedem Fabulae, graece, c. not. et ind. Schneideri. In vsum schol. 810. 8 maj. - - - 12 gr.
Charta script. - - - 1 rthlr. 4 gr.

Empedoclis et Parmenidis Fragmenta ex cod. Taur. Bibl. re tit. et ill. ab A. Peyron. Simul agitur de genuino gr. textu comment. Simplicii in Arist. de Coelo et mundo. 810. 8 maj. - 16 gr.
Charta script. - - - - 1 rthlr.
— membr. (velin) - - 1 rthlr. 16 gr.

Pindari Opera quae supersunt. Textum in genuina metra restit. et ex fide libror. MSS. doctorumque conject. rec. annot. crit. scholia integra, interpr. lat. comment. perp. et indd. adj. A. Boeckhius. Tom. I. 811. 4 maj.
Charta perg. (velin)

Ejusdem Epinicia. Graece. eod. 4 maj. 1 rthlr.

Boeckhii, Aug., Commentationes acad. II. cont. specimen emend. in Pindari Carmina. 811. 4 min. - - 12 gr.

Apparatus liter. III tomi, c. indd. (Catalogus libror. apud me venal. C. pretiis. 8 maj. - - - 1 rthlr. 16 gr.
Charta meliori - - - - 3 rthlr.

Gregorii Corinthii et alior. Grammaticor. libri de Dialectis linguae graecae, quib. add. nunc prim. ed. Manuelis Moschopuli lib. de vocum passionib. Rec. et c. not. G. Koenii, F. I. Bastii, I. F. Boissonadi suisque ed. G. H. Schaefer. Acc. Bastii Comment. palaeogr. c. tabb. aen. VII. 811. 8 maj. - - 6 rthlr.
Charta meliori - - - 7 —
— membr. (velin) - - - 10 —

Draconis Stratonicensis liber de metris poet. Ioannis Tzetzae exegesis in Homeri Iliadem. Prim. ed. et indd. add. God. Hermannus. 812. 8 maj. - - - - 2 rthlr. 6 gr.
Charta melior - - - 3 —
— perg. (velin) - - 4 —
Euripidis Tragoediae et Fragmenta. Rec. interpr. lat. correx. scholia gr. e Codd. MS. partim suppl. partim emend. A. Matthiae. T. I. 813. 8 maj. - - - 2 rthlr. 6 gr.
Charta melior - - - 3 —

Sub praelo:

Platonis Opera. Gr. et lat ed. Boeckh, Buttmann, Heindorf et Schleiermacher. T. I. 8 maj.
Marini Vita Procli. Gr. lat. rec. Boissonade. 8 maj.
Euripidis Tragoediae. Ed. Matthiae. T. II.

In Commissis:

Theocriti, Bionis et Moschi Carmina bucolica. Gr. et lat. c. var. lect. et not. Valckenaer. Lugd. B. 810. 8 maj. - 4 rthlr.
Ejusdem decem eidyllia, Gr. lat. c. ej. Adoniazus. uberior. annot. instr. Valckenaer. ibid. 810. 8 maj. - 3 rthlr. 4 gr.
Ant. Schultingii notae ad digesta s. pandectas, ed. et not. suas adj. N. Smallenburg. 2 tomi. ibid. 804. 8 maj. - 8 rthlr.
Ejusd. Notae ad titulos digestorum de verbor. significat. et regul. iur. c. suis not. ed. N. Smallenburg. ibid. 799. 8 maj. 1 rthlr. 4 gr.
J. van Voorst Oratio de J. A. Ernestio, opt. post Hug. Grotium duce et magist. interpr. novi test. ibid. 804. 4 maj. - 15 gr.
Ejusd. Oratio de popul. relig. chr. discipl. ex legit. sac. libror. interpret. fonte praecipue haurienda. ibid. 809. 4 maj. - 13 gr.
Ejusd. Annotationes in loca sel. nov. foed. Spec. I. II. ibid. 810. 11. 8 maj. - - - 16 gr.
Abr. van Bemmelen Dissert. exeg. crit. de epistolis Pauli ad Eph. et Coloss. inter se collat. ibid. 803. 8 maj. - 1 rthlr. 4 gr.
J. G. van Lynden Diss. hist. crit. de Panaetio Rhodio, Philos. stoico. ibid. 802. 8 maj. - - - 1 rthlr.
P. E. Jablonskii Opuscula, c. suis animadv. ed. J. G. te Water. 3 tomi. ibid. 804. 9. 8 maj. - - - 9 rthlr. 18 gr.
Platonis Phaedo, c. suis not. ed. D. Wyttenbach. ibid. 810. 8 maj. 3 rthlr. 8 gr.
Phil. Cattieri Gazophylacium Graecorum s. meth. admir. ad insign. brevi compar. verbor cop. c auct F. L. Abresch. ibid. 8 maj. 1 rthlr.
P. G. van Heusde Specimen crit. in Platonem. Acc. D. Wyttenbachii epistola. ibid. 803. 8 maj. - 1 rthlr. 12 gr.
Pindari Opera, Graece, lat. transl. carm. et illust. a J. Costa. 3 tomi. Patav. 808. 4 maj. - - - 7 rthlr.
Raccolta delle più insigni fabbriche di Roma antica e sue adjacenze misurate novamente e dichiarate dall' Archit. G. Valadier illustr. con osserv. antiq. da F. A. Visconti ed incise da Feoli. I. Tempio di Antonio e Faustina. Roma 810. imper. fol. - 10 rthlr.